

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕΓ'

Τρίτη 1 Αυγούστου 2017

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 10815, 10817, 10820, 10823, 10824, 10832, 10833, 10836, 10838, 10839, 10843, 10844, 10846, 10847, 10850, 10851, 10852, 10855, 10856, 10858, 10860, 10863, 10864, 10865, 10875, 10882, 10884, 10885, 10886, 10888, 10889, 10891, 10893, 10896, 10900, 10903, 10907, 10911

2. Επί του Κανονισμού, σελ. 10864

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Οργάνωση και λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις», σελ. 10815

2. Αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, επί της αρχής και επί των άρθρων 3, 15, 32, 34 και 36 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, σελ. 10856

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 10827 - 10840

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 10815 - 10827

ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ. , σελ. 10840 - 10853

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 10907 - 10917

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 10853 - 10865

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 10890 - 10907

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 10865 - 10890

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΚΡΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 10893

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 10852

ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 10820

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 10832, 10833, 10836,

10838, 10839

ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ Κ. , σελ. 10823, 10824, 10836,

10839, 10852, 10859,

10863, 10865, 10882,

10889, 10903

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 10839

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 10852

ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 10900

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 10875

ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 10855

ΔΟΥΖΙΝΑΣ Κ. , σελ. 10860

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 10893

ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 10864

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 10815, 10817, 10820,

10823, 10824

ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ. , σελ. 10843, 10844, 10846,

10897, 10850, 10851,

10852

ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 10856, 10884

ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. , σελ. 10833

ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 10850, 10851, 10852

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 10911

ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 10875

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,

σελ. 10824

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,

σελ. 10907, 10911

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 10855, 10856, 10858,

10860, 10863, 10864

ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 10843

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 10839, 10864

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 10891, 10893, 10896,

10900, 10907

ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 10833, 10850, 10851, 10900

ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 10875, 10911

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 10836

ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 10852, 10861, 10893

ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 10850, 10851, 10852,

10884, 10886, 10893

ΤΖΟΥΦΗ Μ. , σελ. 10852

ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 10875

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 10875, 10882, 10884,

10885, 10886, 10889

ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,

σελ. 10823, 10839

ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. , σελ. 10836

Β. Επί του Κανονισμού:

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 10864

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 10864

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων:

ΑΚΡΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 10893, 10894

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 10852

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 10884

ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 10820

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 10902, 10903

ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. , σελ. 10846, 10847

ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ Κ. , σελ. 10823, 10824, 10832,

10845, 10852, 10862,

10863, 10865, 10880,

10885, 10891, 10902,

10903, 10908, 10912,

10913, 10916, 10917

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 10839

ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. , σελ. 10905, 10906

ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 10914

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 10886

ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 10856, 10857

ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 10915, 10916

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Δ. , σελ. 10888

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 10899, 10900

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ Δ. , σελ. 10901, 10902

ΖΕΪΜΠΕΚ Χ. , σελ. 10858

ΖΟΥΡΑΡΗΣ Κ. , σελ. 10900

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 10892
 ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. , σελ. 10887
 ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. , σελ. 10844, 10845
 ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 10895, 10896
 ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 10823, 10824, 10825,
 10900, 10901
 ΘΗΒΑΙΟΣ Ν. , σελ. 10897
 ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ Α. , σελ. 10896
 ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. , σελ. 10818
 ΚΑΤΣΑΒΡΙΑ - ΣΙΩΡΟΠΟΥΛΟΥ Χ. ,
 σελ. 10855
 ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 10881, 10907, 10908,
 10912, 10913
 ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. , σελ. 10815, 10823
 ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 10848, 10850, 10851, 10852
 ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 10874
 ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 10816
 ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 10825
 ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 10876
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕΑΣ Π. , σελ. 10901, 10906
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,
 σελ. 10913
 ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 10841, 10843, 10844
 ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 10889, 10890, 10891
 ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 10822, 10823
 ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 10847, 10896
 ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 10847, 10853, 10917
 ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ Τ. , σελ. 10861
 ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 10830, 10831, 10832,
 10833, 10834, 10836,
 10838
 ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ Θ. , σελ. 10898
 ΜΠΑΛΤΑΣ Α. , σελ. 10891
 ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗΣ Δ. , σελ. 10880, 10881
 ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ Κ. , σελ. 10878, 10880
 ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 10905
 ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ Γ. , σελ. 10907
 ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 10817
 ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,
 σελ. 10875
 ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 10858, 10859
 ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,
 σελ. 10894, 10901
 ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 10861, 10862, 10863
 ΡΙΖΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 10819, 10820
 ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 10827
 ΣΠΙΡΤΖΗΣ Χ. , σελ. 10841, 10864
 ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 10897
 ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 10850, 10851, 10852,
 10882, 10886, 10899,
 10902
 ΤΖΟΥΦΗ Μ. , σελ. 10824, 10911, 10912
 ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Μ. , σελ. 10884
 ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 10853, 10854
 ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 10827, 10830, 10835,
 10836, 10838
 ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 10877
 ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 10880
 ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,
 σελ. 10855

ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 10823, 10824, 10832
 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 10896
 ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 10844
 ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 10832
 ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 10845, 10847

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 10830
 ΔΟΥΖΙΝΑΣ Κ. , σελ. 10832
 ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. , σελ. 10832
 ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. ,
 σελ. 10843

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕΓ'

Τρίτη 1 Αυγούστου 2017

Αθήνα, σήμερα την 1^η Αυγούστου 2017, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.17', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Οργάνωση και λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις».

Ξεκινώντας από τον χθεσινό κατάλογο -υπάρχουν βέβαια μερικές διαφοροποιήσεις που είχαν κρατήσει οι συνάδελφοί μου στο Προεδρείο- θα αναφέρω τους πρώτους πέντε συναδέλφους που θα μιλήσουν. Πρώτη είναι η κ. Χαρά Κεφαλίδου, δεύτερος ο κ. Κουράκης, μετά ο κ. Παναγιώταρος, ακολουθεί η κ. Άννα Καρμανλή και, τέλος, ο κ. Ριζούλης.

Τον λόγο έχει η κ. Κεφαλίδου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Καλημέρα, κύριε Πρόεδρε, και καλό μήνα σε όλους τους συναδέλφους.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο, που συζητούμε και που πολύ πρόθυμα θα ψηφίσει η κυβερνητική πλειοψηφία, αναδεικνύει για άλλη μια φορά νικητές τον απόλυτο πολιτικό τυχοδιωκτισμό χέρι-χέρι με τον απόλυτο ιδεοληπτικό παλιμπαιδισμό!

Σε τέλεια αρμονία με τον ιδεολογικό πυλώνα της Κυβέρνησης ότι στο συριζαϊκό σύμπαν το «άριστος» είναι ρετινιά, ενώ το «αστοχείωτος» είναι περιζήτητο προσόν, ο κύριος Υπουργός βιάζεται να μετατρέψει τα πανεπιστήμια της χώρας σε κρεατομηχανές παραγωγής αστοχειώτων!

Κύριοι, επιστρέφετε στις χειρότερες μέρες της Μεταπολίτευσης, συρρικνώνετε τη γνώση, κλειδαμπάρωνετε τις πόρτες των πανεπιστημίων μη τυχόν και κολλήσουν τα νιάτα της πατρίδας μας τα ολέθρια μικρόβια της αριστείας, της εξωστρέφειας και της προκοπής.

Προκειμένου να διασκεδάσετε τα αδιέξοδα που δημιουργήσατε με την οικονομία και τη θέση της χώρας από τις αλχημείες σας, προκειμένου να τροφοδοτήσετε τις παιδαριώδεις αριστερίστικες φαντασιώσεις σας, που οραματίζονται την Ελλάδα ως λαϊκή δημοκρατία, με ρωμαλέα φοιτητικά κινήματα, πολιτοφυλάκες που πιάνονται στα χέρια με τους εμπόρους ναρκωτικών που δρουν στα πανεπιστήμια, προκειμένου κοντολογίς να κάνετε την

Ελλάδα «Βενεζουελλάδα» κηρύξατε έναν ιδιότυπο ιερό πόλεμο κατά των θεσμών της αστικής δημοκρατίας.

Ορκιστήκατε σε ένα Σύνταγμα που ποτέ δεν είχατε σκοπό να σεβαστείτε και έκτοτε δεν χάνετε ευκαιρία να το ποδοπατάτε με κάθε τρόπο. Ο ιερός σκοπός σας αγιάζει τα μέσα. Έτσι κάνατε με τα κανάλια, έτσι κάνατε με τη δικαιοσύνη, σειρά τώρα έχει η εκπαίδευση.

Ο πανεπιστημιακός χώρος θα έπρεπε να είναι πεδίο ιδεών, έρευνας, εκπαίδευσης, καινοτομίας, νεωτερισμού. Εκεί χτίζεται το μέλλον και το αύριο της πατρίδας μας και θα έπρεπε αντί για ιδανικό φυτώριο μελλοντικών κομματικών στρατών να τον προσέχουμε όλοι ως κόρη οφθαλμού.

Στη διάρκεια της Μεταπολίτευσης κάναμε τα ίδια λάθη και θέλαμε να πιστεύουμε ότι η συντριπτική αποδοχή από τη Βουλή του νόμου Διαμαντοπούλου θα έβαζε τέλος στο καταστροφικό σπιράλ υποβάθμισης και θα επέτρεπε στα πανεπιστήμιά μας να απογειωθούν και να διεκδικήσουν τη θέση που τους αξίζει στο παγκόσμιο ακαδημαϊκό στερέωμα. Πού να φανταστούμε τις απύθμενες, αναχρονιστικές, ιδεοληπτικές σας αγκυλώσεις;

Η ανεξαρτησία των θεσμών και η συνταγματική αρχή της διακρίσης των εξουσιών δεν σας λένε προφανώς τίποτα, δεν είναι παρά ενοχλητικές παρωνυχίδες στην επιδίωξη των πολιτικών σας σκοπιμοτήτων. Αυτό είναι το σκοτεινό πλαίσιο του παρόντος σχεδίου νόμου για την αντιμεταρρύθμιση στην ανώτατη εκπαίδευση.

Έρχεται μετά από δύο χρόνια προσχηματικού διαλόγου, μετά από σωρεία τροπολογιών και αποσπασματικών διατάξεων. Κοιτάζει με λιγωμένη νοσταλγία προς τις χειρότερες πλευρές του παρελθόντος, ενώ μηδενίζει επιλεκτικά ό,τι παραγωγικό έγινε και φροντίζει να μην έχουμε πάρει κανένα απολύτως μάθημα από τα λάθη μας.

Κύριε Υπουργέ, ένα είναι σίγουρο: ότι μας χωρίζει αγεφύρωτο, αβυσσαλέο χάσμα αρχών. Το νομοσχέδιό σας έρχεται από το παρελθόν, θαυμάζει το παρελθόν και θέλει να νεκραναστήσει όλα τα ζόμπι του παρελθόντος. Αντί να κάνετε αποφασιστικά βήματα εμπρός, μένετε προσκολλημένοι στα απωθημένα σας. Αντί να κάνετε κάτι καλό για την Ελλάδα, καίγεστε να παραδώσετε το μέλλον της πατρίδας βορά στις ιδεολογικές καθηλώσεις του κομματικού σας ακροατηρίου.

Από την ποιότητα της εκπαίδευσης που παρέχουμε σήμερα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό και το σε ποια Ελλάδα θα ζούμε μετά από είκοσι χρόνια. Το νομοσχέδιό σας, με απόλυτη πρόθεση, ακυρώνει κάθε αναπτυξιακή πρωτοβουλία των πανεπιστημίων.

Για ιδιωτικά πανεπιστήμια ούτε λόγος. Δεν τα θέλετε στα πόδια σας, να μην έχουν τα φέουδά σας ανταγωνισμό. Τι κι αν οι εκθέσεις του IOBE και η πρόσφατη μελέτη της Εθνικής Τράπεζας

για την ανώτατη εκπαίδευση τεκμηριώνουν πόσο επωφελής θα ήταν για την οικονομία και τη χώρα η ανάδειξη της Ελλάδας σε διεθνές κέντρο ανώτατης εκπαίδευσης; Εσείς ξέρετε πάντα καλύτερα!

Τι κι αν προβλέπουν έσοδα 1,8 δισ. κάθε χρόνο από την προσέλκυση ξένων φοιτητών και από τον ταυτόχρονο περιορισμό των εκροών Ελλήνων φοιτητών; Εσείς δεν αγχώνεστε με τέτοια μικροποσά. Τι κι αν οι ειδικοί λένε ότι η αναβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης μπορεί να μετασχηματίσει την Ελλάδα σε οικονομία έντασης γνώσης και να αυξήσει τον ρυθμό ανάπτυξης μέχρι και 2% τον χρόνο; Εσείς αυτά τα νεοφιλελεύθερα τα ακούτε βερεσέ.

Τι κι αν μιλούν για αύξηση του ΑΕΠ κατά 50 δισεκατομμύρια ετησίως σε ορίζοντα δεκαετίας; Εσείς προτιμάτε να μαζεύετε λεφτά λιανίζοντας τους πολίτες στη φορολογία και στην ανάγκη βάζοντας και καμμία υπογραφή παραπάνω, πάντα όμως με βαριά καρδιά.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, καταλάβετε το: Η μόνη προοπτική των πανεπιστημίων που οραματίζεστε είναι ο στενός γραφειοκρατικός κορσές, ο κομματισμός, η αναξιοκρατία, η εσωστρέφεια και τελικά ο μαρσμός και η πλήρης απαξίωση. Αγοράσατε πανάκριβα με το αίμα των πολιτών την άνοδό σας στην εξουσία και τώρα πουλάτε κοφοχρονιά το μέλλον της χώρας.

Στο σχέδιο νόμου δεν υπάρχει πουθενά εξωστρέφεια, αξιολόγηση, διαφάνεια, λογοδοσία, διασύνδεση με την ανάπτυξη και την οικονομία. Αυτό που υπάρχει σε περίσσεια είναι η επιστροφή στις νοσηρές σελίδες της Μεταπολίτευσης.

Βγείτε, λοιπόν, και πείτε ξεκάθαρα στην ελληνική κοινωνία ότι θέλετε σήμερα, το 2017, να γυρίσουμε πίσω στα «ένδοξα» χρόνια των ατελείωτων συνελεύσεων, στο χτίσιμο των καθηγητών στα γραφεία τους, στους υπεραιωνόβιους φοιτητές με εξασφαλισμένη καριέρα στον κομματικό μηχανισμό, με την ανομία να σκιάζει την ακαδημαϊκή ζωή και το ξύλο κατά των αντιφρονούντων να πέφτει σύννεφο όσο δεν γίνεται κακούργημα και δεν απειλείται η ζωή. Αυτό είναι το όραμά σας για τα πανεπιστήμια;

Κύριε Υπουργέ, έτσι ήταν τα καλά ξένα πανεπιστήμια που εσείς σπουδάσατε; Και πείτε σε αυτούς που ακόμη σας ακούν και τι θα τους συμβεί μετά, όταν θα ψάχνουν για δουλειά, όταν θα μεταναστεύουν στο εξωτερικό, όταν θα κάνουν την πρώτη τους φορολογική δήλωση. Βρείτε το θάρρος να τους πείτε όλο το έργο, όχι μόνο το εξωραϊσμένο διαφημιστικό σποτ.

Κυρίες και κύριοι, βρισκόμαστε μπροστά σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι, επιλέγουμε πώς θέλουμε τα πανεπιστήμιά μας. Νομίζω ότι όλοι θα έπρεπε να θέλουμε το ελληνικό πανεπιστήμιο σύγχρονο, ευέλικτο, επιχειρησιακό και αξιοκρατικό. Καλούμαστε, λοιπόν, να επιλέξουμε με την ψήφο μας και να κουβαλήσουμε εφεξής τη βαριά ευθύνη της όποιας επιλογής μας.

Και πριν τελειώσω, κύριε Υπουργέ, σας χρωστώ μία απάντηση. Προχθές, κατεβαίνοντας από το Βήμα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, έτσι γενικά και αόριστα με ρωτήσατε: «Και ποια είναι η γνώμη σας υπέρ των διδάκτρων στα προπτυχιακά τμήματα;». Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνησή σας μας έχει ξαναθέσει παρόμοια διλήμματα, τα οποία πάντα αυταπανητήθηκαν μετά από λίγο με μουλωχτές αφαιμάξεις από την τσέπη των φορολογουμένων.

Και επειδή, όπως προσφυώς έχει πει ο Πρωθυπουργός, «ο τζάμπας πέθανε», επειδή η δωρεάν μεταφορά με το αστικό του κ. Σπίρτζη τελικά δεν είναι και τόσο δωρεάν και επειδή είμαι και είμαστε –πιστεύω– όλοι υπέρ του να υπάρχουν καλά προπτυχιακά τμήματα, θα σας πρότεινα να κάνετε τις μελέτες σας και να μας πείτε πρώτα αν βγαίνει ο λογαριασμός. Κι εμείς, αλλά κυρίως οι φορολογούμενοι, που ξεροσταλιάζουν στις εφορίες αναζητώντας χίλιες και μια δόσεις, κρεμόμαστε από τα χείλη σας!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Αναστάσιος Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριε Γενικό Γραμματέα, κυρίες και κύριοι

συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε έχει σχέση με ακαδημαϊκά εκπαιδευτικά ζητήματα, αλλά πρωτίστως έχει ιδεολογικοπολιτικό χαρακτήρα.

Κεντρικά σημεία που θίγονται με το νομοσχέδιο αυτό είναι δύο κατά την άποψή μου. Πρώτον, είναι το ζήτημα της δημοκρατίας και όπως έχει πει ο πρώην Υπουργός συνάδελφός μας Νίκος Παρασκευόπουλος, η δημοκρατία είναι προϋπόθεση της γνώσης. Χρειάζονται, δηλαδή, συνθήκες ελεύθερου διαλόγου, ελεύθερης διαβούλευσης, για να μπορέσει να παραχθεί η γνώση.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση έχουμε μια πλήρη εφαρμογή της δεξιάς και της αριστερής αντίληψης. Ποια είναι η δεξιά και ποια η αριστερή αντίληψη; Συγκεκριμένα, είναι ή δεν είναι δεξιά οπισθοδρομική αντίληψη να διοικούν τα πανεπιστήμια οι μειοψηφίες; Τι θέλω να πω; Το υπάρχον σύστημα εκλογής των πρυτάνεων με ένα ψηφοδέλτιο και όλους τους Αντιπρυτάνεις μέσα, δίνει τη δυνατότητα σε ένα μικρό ποσοστό της ακαδημαϊκής πανεπιστημιακής κοινότητας –που μπορεί να είναι και 20 και 18%– στον δεύτερο γύρο να διοικεί το πανεπιστήμιο για τέσσερα χρόνια, με απόλυτο έλεγχο των πάντων και χωρίς καμμία λογοδοσία. Αυτό στη δική σας αντίληψη είναι δημοκρατία.

Είναι ή δεν είναι η δεξιά οπισθοδρομική αντίληψη να μη συμμετέχουν όλοι οι φορείς της πανεπιστημιακής κοινότητας στα πανεπιστημιακά πράγματα, δηλαδή πέρα από το διδακτικό προσωπικό, οι φοιτητές και οι διοικητικοί υπάλληλοι; Γιατί άραγε;

Είναι ή δεν είναι οπισθοδρομική αντίληψη τα συμβούλια διοίκησης που εν μέρει είναι εκλεγμένα να κάνουν προεπιλογή των υποψηφίων πρυτάνεων; Είναι ή δεν είναι η δεξιά αντίληψη που θέλει τους εκπαιδευτικούς, ιδιωτικούς υπαλλήλους;

Απέναντι σε όλα αυτά, με το παρόν νομοσχέδιο, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και η Κυβέρνηση απαντά με αλλαγή στον τρόπο εκλογής των πρυτανικών αρχών προς την κατεύθυνση της συμμετοχής όλων, όσο γίνεται περισσότερο, στη διοίκηση του πανεπιστημίου με μία συνεννόηση και διαβούλευση. Απαντά με την αλλαγή στη σύνθεση της συγκλήτου, ώστε να συμμετέχουν όλοι οι πρόεδροι των τμημάτων και, βεβαίως, όπως είπαμε προηγουμένως, εκπρόσωποι των φοιτητών και των διοικητικών υπαλλήλων. Προσωπικά θα ήθελα μεγαλύτερη συμμετοχή εκ μέρους των φοιτητών, αλλά αυτό είναι κάτι που μπορεί να το διεκδικήσουμε στη συνέχεια.

Απαντάει η Κυβέρνηση με την κατάργηση των αντιδημοκρατικών συμβουλίων διοίκησης, τα οποία ούτως ή άλλως απαξιώθηκαν στην πορεία και ταυτοχρόνως ιδρύει Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας για τη σύνδεση με την περιφέρεια και τους παραγωγικούς φορείς.

Ακόμη και σε αυτό θα πρέπει να αναγνωρισθεί η θαρραλέα πράξη του Υπουργού Παιδείας, του Κώστα Γαβρόγλου, για τις ρυθμίσεις σχετικά με τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς και την αναγνώριση του ισότιμου ρόλου τους μέσα στο ενιαίο σύστημα εκπαίδευσης, με το να αναγνωρισθεί η προϋπηρεσία τους για τη μεθοδολογική και βαθμολογική τους κατάκτηση. Είναι μεγάλης εμβέλειας αυτή η μεταρρύθμιση και γι' αυτό προκαλεί και τη μήνιν των σχολαρχών.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι με το νομοσχέδιο επαναφέρεται η ακαδημαϊκότητα, πρώτον, με τη υποχρέωση των διδασκόντων στη συμμετοχή των μεταπτυχιακών με χαμηλό ή καθόλου επιμίσθιο. Προσωπικά δεν θα ήθελα καθόλου επιμίσθιο. Θεωρώ ότι είναι υποχρέωση των πανεπιστημιακών δασκάλων και τιμή γι' αυτούς να συμμετέχουν στα μεταπτυχιακά προγράμματα. Το ότι αυτή τη στιγμή μπαίνει ένα επιμίσθιο, θεωρώ ότι γίνεται σε μια μεταβατική περίοδο.

Επαναφέρεται η ακαδημαϊκότητα με την ανάληψη της ευθύνης από την πολιτεία για την ενίσχυση των οικονομικά αδύνατων, με δωρεάν μεταπτυχιακά προγράμματα –στον βαθμό που γίνεται με υποτροφίες και κυρίως –προσέξτε το αυτό– με συμμετοχή των μεταπτυχιακών στη φοιτητική μέριμνα.

Θεωρώ ότι η φοιτητική μέριμνα, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να μας απασχολήσει πάρα πολύ σοβαρά. Προφανώς συνδέεται με τη γενικότερη οικονομική κατάσταση της χώρας, αλλά έτσι υλοποιείται η δωρεάν εκπαίδευση. Η φοιτητική μέριμνα είναι αναπόσπαστο στοιχείο. Το ότι βάλετε στη φοιτητική μέριμνα να συμμετέχουν οι μεταπτυχιακοί φοιτητές, αυτό το θεωρώ εξαιρε-

τικά σημαντικά.

Επαναφέρεται η ακαδημαϊκότητα μέσω των διατάξεων που προβλέπουν την ίδρυση και λειτουργία των μεταπτυχιακών προγραμμάτων σε ακαδημαϊκές βάσεις και όχι με την αγορά αντίληψη λειτουργίας σ' ένα ασύδοτο τοπίο. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι πάρα πολλά μεταπτυχιακά, τα οποία είχαν πολύ χαμηλό κόστος λειτουργίας, είχαν υπέρογκα διδάκτρα, ανταποκρινόμενα στην αντίληψη της αγοράς περί προσφοράς και ζήτησης. Επαναφέρεται η ακαδημαϊκότητα με την επανακατοχύρωση του ακαδημαϊκού ασύλου, όπως προβλεπόταν άλλωστε και στον νόμο Γιαννάκου.

Τρίτον και πολύ σημαντικό, πέρα από τη δημοκρατία και την επαναφορά της ακαδημαϊκότητας -και λίγοι μίλησαν γι' αυτό- θεωρώ την έναρξη αναβάθμισης των ΤΕΙ, για να σταματήσει επιτέλους η σκοπούμενη υποβάθμιση της τεχνολογικής εκπαίδευσης στο τριτοβάθμιο επίπεδο. Αυτό που γινόταν ήταν για να είναι ευχερέστερη η παροχή φθηνού επιστημονικού δυναμικού.

Δεν εννοούμε, όμως, αυτά ως την κριτική που δεχόμαστε από τα δεξιά. Δεχόμαστε και κριτική από τα αριστερά. Στους συντρόφους μου, λοιπόν, από τα αριστερά, θα έλεγα: Είναι άνευ σημασίας η διεύρυνση της επαναφοράς της δημοκρατικής οργάνωσης διοίκησης των ΑΕΙ και η ουσιαστικοποίηση της συμμετοχής των φοιτητών και των διοικητικών, που, όπως είπα προηγουμένως, θα ήθελα να ήταν περισσότερη;

Είναι άνευ σημασίας ότι η μειούμενη συνεχώς χρηματοδότηση των πανεπιστημίων από το 2009 και μετά αντιστράφηκε από την υπαρκτή αύξηση του προϋπολογισμού -μικρή μεν- για την παιδεία; Είναι άνευ σημασίας το ότι δόθηκαν χίλιες πεντακάσιες νέες θέσεις μελών ΔΕΠ και μια σειρά διευκολύνσεις για τους νέους διδάκτορες; Είναι άνευ σημασίας η κατάργηση των συμβολίων ιδρυμάτων, που και οι ίδιοι οι σύντροφοί μας τόσο είχαν εναντιωθεί στη σύσταση και λειτουργία τους;

Είναι αδιάφορο το ότι αλλάζει ο τρόπος εκλογής των πρυτανικών αρχών, που προβλέπει το νομοσχέδιο, όπως είπαμε, και ο οποίος «σπάει» τις γνωστές παθογένειες του παρελθόντος και δημιουργεί όρους λειτουργικών συναινέσεων και δημοκρατικής νομιμοποίησης; Πρέπει να αδιαφορούμε στη δημιουργία όρων και κανόνων για την άρση του ασύδοτου τοπίου των μεταπτυχιακών; Όλα αυτά είναι άνευ σημασίας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Α' Αντιπροέδρου)

Μισό λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Ναι, να αγωνιστούμε με όλους τους συντρόφους μας για τη συγκρότηση μετώπου πίεσης για δημοκρατική διεύρυνση του νομοσχεδίου και άρση των αρνητικών σημείων του, όπως τα τέλη εγγραφής στα μεταπτυχιακά, την καθολική φοιτητική μέριμνα, την προσέλκυση νέων επιστημόνων, την ουσιαστικοποίηση της σύνδεσης των ΑΕΙ με τα ερευνητικά κέντρα στην κατεύθυνση της δίκαιης ανάπτυξης των περιφερειών.

Η Νέα Δημοκρατία έχει δηλώσει, διά του Προέδρου της, πολλές φορές ότι θα μειώσει το δημόσιο, δηλαδή λιγότερο κράτος, απολύοντας υπαλλήλους. Θα ήθελα να ξέρω, από πού θα το κάνει αυτό; Από τις εφορίες, για να αυξηθεί η φοροδιαφυγή; Από την παιδεία, όπως είδαμε με τις απολύσεις Αρβανιτόπουλου δύο-μισι χιλιάδων εκπαιδευτικών ιδιωτικής εκπαίδευσης σε μια νύχτα; Από την υγεία, από την τοπική αυτοδιοίκηση, από τις δομές κοινωνικής πρόνοιας, από τη δασοπροστασία κ.λπ.; Από εκεί θα κάνει λιγότερο κράτος;

Κλείνω με αυτό. Κατ' αναλογία η Νέα Δημοκρατία δήλωσε ότι θα καταργήσει τον νόμο, εάν και όταν έρθει στην εξουσία, συλλήβδην, όλο τον νόμο. Ερωτώ: αυτό σημαίνει ότι θα επαναφέρετε τα διδάκτρα στους ασθενείς οικονομικά φοιτητές; Θα καταργήσετε τη φοιτητική συμμετοχή στα πολυπρόσωπα όργανα; Να το πείτε. Θα επαναφέρετε το χάος στα μεταπτυχιακά με τέλη εγγραφής 10.000 και 15.000 ευρώ;

Θα αναστείλετε την πορεία αναβάθμισης των ΤΕΙ; Μήπως θα επαναφέρετε και τη «διαγωγή κοσμία»; Ίσως αυτό να είχε νόημα, γιατί τότε θα μπορούσε να σας απονεμηθεί για τις εξαιρετικές υπηρεσίες που προσφέρατε και συνεχίζετε να προσφέρετε στο σύστημα της δημόσιας εκπαίδευσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή έχουν αρχίσει να θέλουν να μιλήσουν όλοι οι κοινοβουλευτικοί, θα σας πω ότι οι κοινοβουλευτικοί έχουν ίδια ακριβώς δικαιώματα με τους Βουλευτές. Έχουν περισσότερες υποχρεώσεις, όχι περισσότερα δικαιώματα.

Θα πάμε, λοιπόν, στην πεπατημένη, όπως το έχουμε κάνει χωρίς να υπάρχει πρόβλημα. Μετά από την ομιλία πέντε συνάδελφων, θα μιλά ένας κοινοβουλευτικός, ώστε εξαντλούμενου του καταλόγου να έχουν τελειώσει όσοι κοινοβουλευτικοί δεν έχουν μιλήσει.

Αυτό λοιπόν σημαίνει, με βάση το τι παρέλαβα και από χθες, ότι θα μιλήσει ο κ. Παναγιώταρος, η κ. Καραμανλή και ο κ. Ριζούλης και αμέσως μετά η κ. Βάκη. Στη συνέχεια θα είναι άλλοι πέντε συνάδελφοι, που είναι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο. Μετά θα μιλήσει, γιατί έχει ζητήσει από το πρώτο να εγγραφεί, ο κ. Δανέλλης. Μετά θα μιλήσουν άλλοι πέντε ομιλητές και όποιος κοινοβουλευτικός θέλει. Είναι και ο κ. Παπαχριστόπουλος εδώ. Τον άκουσα και τον γράφω για να μιλήσει. Με τον τρόπο αυτόν, εξαντλούμενος ο κατάλογος, θα εξαντληθούν και οι κοινοβουλευτικοί. Το λέω αυτό, διότι μου ήρθαν αιτήματα «θέλω να μιλήσω την τάδε ώρα». Αυτό δεν μπορεί να γίνει. Ανά πέντε εγγεγραμμένους Βουλευτές θα μιλάει ένας κοινοβουλευτικός.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώταρος από τον Λαϊκό Σύνδεσμο -Χρυσή Αυγή.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω, θα ήθελα κι εγώ να σχολιάσω για την πολύ μεγάλη φωτιά στα Καλύβια Θορικού τις υπερπροσπάθειες πυροσβεστών, εθελοντών, όλων όσοι εμπλέκονται, χωρίς όμως τα απαραίτητα μέσα ελέω μνημονίων. Έχουμε πυροσβεστικά οχήματα που πολλά από αυτά δεν λειτουργούν. Έχουμε πυροσβεστικά αεροπλάνα που πολλά από αυτά δεν λειτουργούν. Ειδικά φέτος το καλοκαίρι βλέπουμε τα απαρχαιωμένα Πετζετέλ να προσπαθούν να σβήσουν πολύ μεγάλες φωτιές. Ευχόμαστε, λοιπόν, το καλύτερο και να σβήσει η φωτιά πολύ γρήγορα.

Κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και κύριε αρμόδιε Υπουργέ Παιδείας και Θρησκευμάτων -εντός πολλών εισαγωγικών-, μιας και μιλάμε για ένα νομοσχέδιο για ζητήματα παιδείας, οι φοιτητικές σας παρατάξεις θα εκδώσουν κάποιο δελτίο τύπου συμπαραστάσης στους φοιτητές της Βενεζουέλας, που αγωνίζονται μήνες τώρα απέναντι σε ένα στυγνό καθεστώς; Ακόμη και τώρα, μπορεί να είστε κι η μοναδική χώρα στον κόσμο που έστω για τους τύπους αρνείστε να καταδικάσετε τις δεκάδες των νεκρών και όλα όσα συμβαίνουν σε αυτή τη χώρα.

Φέρνετε το εν λόγω νομοσχέδιο «μετά βαίων και κλάδων», προκειμένου να λύσει όλα τα ζητήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και μια σειρά πολλών τροπολογιών και πολυτροπολογιών, άσχετων μεταξύ τους για μια ακόμη φορά. Έχουμε να πούμε ότι κόπτεστε υποκριτικά.

Πώς το είπατε χθες και προχθές, κύριε Υπουργέ; «Αν κίνητρο των καλών καθηγητών είναι τα λεφτά για να φύγουν στο εξωτερικό και αν το μόνο κίνητρο είναι τα λεφτά, ας κλείσουν και τα μεταπτυχιακά». Δηλαδή όλοι θα πρέπει να πολεμούν και να αγωνίζονται για τη σημαία. Ωραίο ακούγεται αυτό. Δεν σας είδαμε όμως να το λέτε, ειδικά τα τελευταία δύο-μισι χρόνια, με τις εκατοντάδες χιλιάδες μη κυβερνητικές οργανώσεις, που έχουν εισβάλει στην πατρίδα μας μαζί με τους λαθρομετανάστες και έχουν πάρει δισεκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με δηλώσεις δικών σας Υπουργών, οι οποίες δεν αγωνίζονται επ' ουδενί για τη φανέλα, αλλά τρώνε και πίνουν εις βάρος και των προσφύγων και των λαθρομεταναστών και εις βάρος του ελληνικού λαού.

Γιατί δεν το λέτε επίσης και για τις διάφορες μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες, σε συνεργασία με το Υπουργείο σας, «δί-δαξαν» τα διάφορα ζητήματα για τις έμφυλες ταυτότητες; Και αυτές, απ' ό,τι κατάλαβα, πρέπει να είχαν μισθοδοτηθεί αδρά από άλλους κύκλους.

Ακούσαμε και ότι η Αριστερά είναι ένα κεφάλαιο μαζί με τη θρησκεία. Βλέπουμε κι ένα φοβερό μέσα στα βιβλία, αυτά τα οποία θέλετε να εκδώσετε και θα έχουν οι μαθητές. «Τόσο η Εκκλησία όσο και η Αριστερά αποτελούν σημεία αναφοράς μεγάλων τμημάτων του ελληνικού λαού, από τα οποία απαιτείται

τολμηρή και ξεκάθαρη κατάθεση θέσεων». Αυτά είναι σε σχολικά βιβλία. Γράφετε αλά καρτ. Και γιατί δεν γράφετε για τη Δεξιά; Γιατί δεν γράφετε για τους εθνικιστές; Εδώ, όμως, έχετε αποσπασίσει και αποσιωπήσει οτιδήποτε έχει να κάνει με την πατρίδα.

Δυστυχώς, αγαπητοί κύριοι και κυρίες, όταν ο προϊστάμενος της παιδείας, ο Υπουργός και πολλοί συν αυτό δηλώνουν άθεοι -και είναι περήφανοι γι' αυτό- και οπαδοί του ουδετερόθησκου σχολείου και των βιβλίων των θρησκευτικών, όταν πρωτοστατείτε στην κατάργηση της πρωινής προσευχής, με έντεχνο τρόπο κιόλας, για να κοροϊδέψετε κάποιους, με τις διάφορες εγκυκλίους, όπως την εγκύκλιο του 2016-2017 στην οποία διαγράφηκε η φράση «πρωινή προσευχή» που υπήρχε στην εγκύκλιο 2015-2016, τότε αυτή η παιδεία δεν έχει μέλλον.

Όταν ο αρμόδιος Υπουργός προσυπογράφει και αγωνίζεται για τον αυτοπροσδιορισμό των Σκοπιανών ως Μακεδόνων και συγχρόνως δεν λέτε λέξη για τον Μακεδονικό Αγώνα στα βιβλία, όταν απεμπολείτε με κάθε τρόπο και θέλετε να αποσιωπήσετε αυτόν τον αγώνα των Ελλήνων για να μεγαλώσει και να απελευθερωθεί η πατρίδα μας, τότε αυτή η παιδεία δεν έχει κανένα μέλλον.

Και να μην ξεχάσουμε βέβαια και το πόσες φορές έχετε προσυπογράψει μαζί με δεκάδες Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και στελέχη σας για τους τρομοκράτες της «17 Νοέμβρη» και όλους αυτούς οι οποίοι διαλύουν συστηματικά εδώ και δεκαετίες ετούτον εδώ τον τόπο.

Παιδεία, κατά την οποία η βασική σας προτεραιότητα, όπως αποδείχθηκε πέρσι -γιατί με αυτό ασχοληθήκατε και λιγότερο με οτιδήποτε άλλο- ήταν πως υποχρεωτικά θα έπρεπε να διδάχονται οι έμφυλες ταυτότητες, ακόμη και σε αυτούς που δεν ήθελαν, δεν έχει κανένα μέλλον.

Και την ίδια ώρα φέρνεται σε άρθρο στο εν λόγω νομοσχέδιο το δικαίωμα στα παιδιά των μουσουλμάνων, στα μουσουλμάνο-παιδα που φοιτούν στα σχολεία, όχι στην επίσημη μουσουλμανική μειονότητα στη Θράκη, τις μέρες όπου θα έχουν Ραμαζάνι και κανα-δυο άλλες μεγάλες γιορτές να δικαιολογούνται οι απουσίες τους.

Αυτό, φυσικά, είναι το «τυράκι», μαζί με μια πλειάδα άλλων μέτρων που έχετε πάρει, όπως ότι ενώ υπάρχουν αυστηρότατα μέτρα για τη σφαγή των ζώων στην πατρίδα μας, οι μουσουλμάνοι θα μπορούν να πιστοποιούν μια απίστευτα βασανιστική μέθοδο, τη μέθοδο χαλάλ, για να βασανίζονται τα ζώα.

Μαζί με διάφορα άλλα μέτρα, λοιπόν, τα οποία έχετε πάρει, έχετε καταφέρει μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα να υπάρχει στην πατρίδα μας ένας τεράστιος και εχθρικός προς την Ελλάδα μουσουλμανικός πληθυσμός και είμαστε σίγουροι ότι όχι πολύ μακριά χρονικά -εμείς υπολογίζουμε σε ένα - δύο χρόνια, ασχέτως εάν είσατε εσείς ή η Νέα Δημοκρατία- επειδή οι μουσουλμάνοι θα είναι πάρα πολλοί σε όλη την Ελλάδα θα κάνετε με νομοσχέδιο επίσημη εθνική αργία το Ραμαζάνι, το Ιφτάρ και άλλες εορτές.

Και ερωτούμε: αφού κόπτεστε γι' αυτούς, γιατί δεν κόπτεστε για το ένα εκατομμύριο περίπου των Ελλήνων πολιτών που παραμένουν πιστοί στο παλαιό ημερολόγιο και δεν τους δίνετε το δικαίωμα να Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά, δύο πολύ μεγάλες εορτές, έστω και με το παλαιό ημερολόγιο δεκατρείς μέρες μετά να είναι αργία, όπως είναι σε όλον τον ορθόδοξο κόσμο, στη Ρωσία, στη Σερβία, στη Βουλγαρία, στη Ρουμανία, σε όλες τις ορθόδοξες χώρες; Όχι, είσατε αλά καρτ ανθρωπιστές.

Παιδεία, κατά την οποία δικαιολογούνται οι φοιτητές στο να χτίζουν τους καθηγητές, να μην ελέγχονται, να μη γίνεται τίποτε απολύτως, να μην υπάρχει αριστεία, να μην υπάρχει έλεγχος και αντιθέτως οι φοιτητές να ελέγχουν τους καθηγητές, σίγουρα δεν έχει κανένα μέλλον.

Παιδεία, κατά την οποία καθυβρίζουν τους καθηγητές οι φοιτητές, οι μαθητές, αλλά δεν θα τιμωρούνται πλέον με καθ' οιονδήποτε τρόπο, ούτε έστω με τη «διαγωγή κοσμία», δεν έχει μέλλον.

Παιδεία, κατά την οποία ο αυταρχισμός της μειοψηφίας -και το βλέπουμε αυτό παντού και συνεχώς- θεωρείται δημοκρατία, δεν έχει μέλλον.

Παιδεία -βλέπουμε ότι φέρατε και εδώ στα άρθρα 50 - 68 για τους ειδικούς λογαριασμούς κονδυλίων έρευνας ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ερευνητικά και τεχνολογικά κέντρα- που αντί να δίνονται λεφτά για την παιδεία, θα δίνονται στους λαθρομετανάστες, όπως λέτε, για να μάθουν να καλλιεργούν τη γη και διάφορες άλλες ιστορίες -ετοιμάζεστε να μας τους κατασιώσετε εδώ πέρα- σίγουρα δεν έχει κανένα μέλλον.

Ακούσαμε και διάφορα τσιτάτα από διάφορους, από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ και άλλους, σχετικά με το αριστερό αποτύπωμα, το οποίο παρεμπιπτόντως είναι ό,τι πιο τραγικό υπάρχει στη νεότερη ιστορία αυτού του τόπου.

Ακούσαμε να γίνεται μεγάλος ντόρος για τις σκοταδιστικές περιόδους και είδαμε να είστε σε διαφιςμούς με διάφορους Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και άλλους, την ίδια ώρα που συνυπουργοί σας έχουν διοριστεί επί επαναστάσεως σε πανεπιστήμια και αλλού και τώρα πουλάνε «αντιστασιασμό» και αντιστασιακή πολιτική.

Παιδεία, που ο Υφυπουργός Παιδείας, ο κ. Ζουράρις, σε συνέντευξή του πριν από λίγο καιρό, είχε πει ότι, εντάξει, δεν τρέχει και τίποτα εάν χάσουμε και κάποιο κομμάτι ελληνικής γης ή κάποιο νησί, σίγουρα δεν έχει μέλλον.

Όπως και να έχει, μαζί και με τις τροπολογίες σας, όπως και την τροπολογία ντροπής που φέρνεται μέσα σε αυτό το πολύ σοβαρό ζήτημα και θέμα της παιδείας και που έχει να κάνει με τους πλειοψηφισμούς, όπου μάλιστα δίνεται η δουλειά σε έναν συντηρητικό και κοντοχωριανό τού κ. Κοντονή, σίγουρα δεν έχει μέλλον όχι μόνο η παιδεία αλλά και ολόκληρος αυτός ο τόπος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προχωρούμε.

Καλείται στο Βήμα η συνάδελφος κ. Άννα Καραμανλή από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κυρία Καραμανλή, έχετε τον λόγο.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου αφορά στο μεγαλύτερο κομμάτι του την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αν μπορούσε να μπει ένας τίτλος, που να συμπυκνώνει τη φιλοσοφία που διέπει το νομοσχέδιο, θα ήταν «Επιστροφή στο παρελθόν».

Είναι πραγματικά παράδοξο σε μια χώρα με αυτά τα ποσοστά ανεργίας και αυτό το κύμα φυγής των πιο προσοντούχων νέων στο εξωτερικό να απουσιάζει από ένα νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση κάθε αναφορά στην ουσιαστική σύνδεση των πανεπιστημίων με την παραγωγή και την αγορά εργασίας.

Θα σταθώ σε ορισμένα σημαντικά και χαρακτηριστικά σημεία του νομοσχεδίου, τα οποία είναι και ενδεικτικά των κυβερνητικών προθέσεων.

Επαναφέρετε με το άρθρο 3 το ζήτημα του ακαδημαϊκού ασύλου, εμμένοντας σε ιδεοληψίες και σε απόψεις που είναι και ανεπίκαιρες και παρωχημένες. Δυστυχώς φοράτε τις ιδεολογικές παρωπίδες σας που δεν θα σας αφήνουν να δείτε την απογοητευτική πραγματικότητα στις πραγματικές της διαστάσεις, ότι τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μένουν έρμαια στις ορέξεις γνωστών μειοψηφιών ότι μετατρέπονται συχνά - πυκνά σε καταφύγια και γιάφκες των «γνωστών αγνώστων».

Δεν έχετε ακούσει τίποτα για εστίες ανομίας στα πανεπιστήμια μας; Για χρήση ουσιών; Για βανδαλισμούς και εικόνες παρακμής; Τη μία λέτε ότι γι' αυτή τη νοσηρή κατάσταση οφείλεται το φοιτητικό κίνημα, που δεν είναι τόσο ισχυρό και τόσο δυναμικό όσο θα θέλατε. Την άλλη λέτε ότι για τις καταστροφές φταίει και η Αστυνομία και ως λύση ψαλιδίζετε με αυτόν τον νόμο τις περιπτώσεις που θα μπορεί να επεμβαίνει αυτεπάγγελα.

Προς τι άραγε αυτές οι αβάντες προς συγκεκριμένες ομάδες; Για να καταγράψετε υψηλές επιδόσεις στο «αριστερόμετρο» ή για να ικανοποιήσετε το πικραμένο κομματικό σας ακροατήριο; Δηλαδή κάθε φορά που οι γνωστές περιφερειακές ομάδες θέλουν να εκτονωθούν πάνω στη δημόσια περιουσία του πανεπιστημίου, που φτιάχτηκε και συντηρείται από τον ιδρώτα του συνεπή Έλληνα φορολογούμενου, θα πρέπει να συνεδριάζει το πρυτανικό συμβούλιο; Κάθε φορά που κάποιο χέρι σηκώνει μια βαριοπούλα για να καταστρέψει ή εκτοξεύει μία μολότοφ, θα πρέπει τα όργανα του πανεπιστημίου να βρίσκονται εκεί για να αποφανθούν αν υπάρχει κακούργημα που δικαιολογεί την αστυ-

νομική επέμβαση;

Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά αυτό δεν δείχνει ότι το βλέμμα σας είναι στραμμένο στο μέλλον του ελληνικού πανεπιστημίου. Προκλητική ανοχή σε παραβατικές συμπεριφορές δείχνει, αν όχι τη συγκάλυψή τους και μόνο από αυτές κινδυνεύει σοβαρά σήμερα η ελεύθερη έκφραση ιδεών στα πανεπιστήμια.

Με το άρθρο 15 προβλέπετε την εκλογή των αντιπρυτάνεων σε ξεχωριστό ψηφοδέλτιο από αυτό του πρύτανη. Στο όνομα μίας δήθεν μεταρρύθμισης ο πρύτανης δεν θα έχει το δικαίωμα να επιλέξει τους αντιπρυτάνεις, δηλαδή τους συνδιοικούντες. Στην πραγματικότητα δεν επιθυμείτε ισχυρά πρυτανικά σχήματα. Πρεσβεύετε τη λογική τού διαιρεί και βασίλευε, με στόχο την αύξηση της κομματικής σας παρέμβασης στα πρυτανικά συμβούλια.

Πώς υπηρετείται καλύτερα η χρηστή διοίκηση και η ομαλή λειτουργία του πανεπιστημίου, όταν στο ίδιο σχήμα θα πρέπει να υπάρχουν πρυτάνεις και αντιπρυτάνεις πιθανόν με διαφορετικές απόψεις; Στην καλύτερη περίπτωση θα έχουμε ασυνεννοησία και στη χειρότερη αλληλοϋπονόμευση. Σε κάθε περίπτωση, όμως, θα έχουμε δυσλειτουργίες και στασιμότητα για το ελληνικό πανεπιστήμιο.

Κι έρχομαι στο θέμα των μεταπτυχιακών, όπου έχουμε άλλη μία περίπτωση καταστρατήγησης του αυτοδιοικητού των ιδρυμάτων. Οι προβλεπόμενες ρυθμίσεις δημιουργούν ένα ασφυκτικό πλαίσιο. Ο Υπουργός Παιδείας ουσιαστικά θα έχει λόγο για τα τέλη φοίτησης και το λειτουργικό κόστος σε κάθε μεταπτυχιακό, θεσμοθετώντας το δικαίωμα αναπομπής σε σχετικές αποφάσεις της συγκλήτου.

Οι προϋποθέσεις, επίσης, για να διδάξει κάποιος σε μεταπτυχιακά προγράμματα είναι τέτοιες που, όχι μόνο δεν ενθαρρύνουν τον διδάσκοντα να συμμετάσχει, αλλά μάλλον τον αποτρέπουν. Ακόμη κι αν έχουν υπάρξει περιπτώσεις αυθαιρεσίας, ένα λάθος δεν διορθώνεται με ένα δεύτερο λάθος. Όταν ο κάθε διδάσκων για να αμειφθεί από ένα μεταπτυχιακό πρέπει να διδάξει και σε κάποιο άλλο δωρεάν, έχετε αναρωτηθεί αν θα έχει το κίνητρο να το κάνει, να διδάξει; Αν θα του επαρκεί ο χρόνος; Αν θα το κάνει εντελώς διεκπεραιωτικά στη δωρεάν εκδοχή, απλώς και μόνο για να βγάλει την υποχρέωση;

Αυτή η τακτική οδηγεί με ακρίβεια σε λιγότερα και χαμηλότερης ποιότητας μεταπτυχιακά. Και ποιος θα είναι τελικά ο χαμένος στην περίπτωση που λιγότεροι καθηγητές επιλέξουν να διδάξουν σε μεταπτυχιακά προγράμματα; Πιθανότατα οι οικονομικά ασθενέστεροι, που με μία επιφανειακή προσέγγιση λέτε ότι θέλετε να στηρίξετε και σίγουρα, βεβαίως, το ελληνικό πανεπιστήμιο και η ελληνική αγορά εργασίας, που θα δει αξιόλογους φοιτητές να φεύγουν στο εξωτερικό και αρκετούς να σταδιοδρομούν εκεί.

Παράλληλα, τα όποια παράθυρα εξωστρέφειας υπάρχουν ανοιχτά στο ελληνικό πανεπιστήμιο σπεύδετε να τα σφραγίσετε. Πώς μπορούν να αναπτύξουν ανταγωνιστικά μεταπτυχιακά προγράμματα και να προσελκύσουν ξένους φοιτητές, όταν αυτοί θα πρέπει να περιμένουν από τον ΔΟΑΤΑΠ την αναγνώριση του βασικού πτυχίου τους για να πάρουν τον μεταπτυχιακό τίτλο;

Όμως και στα ξενόγλωσσα προπτυχιακά προγράμματα βάζετε ως προϋπόθεση να γίνεται μόνο μέσω του Διεθνούς Πανεπιστημίου.

Και να αναφέρω ένα παράδειγμα από τον τομέα του αθλητισμού, κύριε Υπουργέ. Ας πούμε ότι θέλει ένα ίδρυμα να δημιουργήσει ένα εξειδικευμένο προπτυχιακό πρόγραμμα για το αθλητικό μάνατζμεντ και ειδικότερα για την προετοιμασία και τη διεξαγωγή παγκόσμιων αθλητικών γεγονότων, ένα μήμα που, σε συνδυασμό με το ότι θα διεξάγεται στην κοίτη των Ολυμπιακών Αγώνων, θα μπορούσε να συγκεντρώσει διεθνές ενδιαφέρον. Θα πρέπει να οργανώνεται μέσω του Διεθνούς Πανεπιστημίου; Με ποια τεχνολογία και με ποια εμπειρία;

Στην ουσία βάζετε γραφειοκρατικά προσκόμματα και λέτε ότι δεν πρόκειται να γίνουν, γιατί γνωρίζετε και γνωρίζουμε ότι το Διεθνές Πανεπιστήμιο ούτε το προσωπικό έχει ούτε τις ειδικότητες που χρειάζονται για να υποστηρίξουν ένα εξειδικευμένο προπτυχιακό πρόγραμμα και να επιβάλλετε στα ιδρύματα την εσωστρέφεια και τη στασιμότητα.

Καταργείτε τα συμβούλια ιδρύματος. Για τα μάτια του κόσμου

δημιουργείτε στη θέση τους τα Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης σε κάθε διοικητική περιφέρεια. Και επειδή ο κύριος Υπουργός ισχυρίστηκε στην επιτροπή ότι τα συμβούλια ιδρύματος κανείς δεν τα υπερασπίστηκε, υπαινισσόμενος ότι απέτυχαν, να υπενθυμίσω ότι τα συμβούλια ιδρύματος τα έχει καταδικάσει αυτή η Κυβέρνηση σε αργό θάνατο εδώ και πάρα πολύ καιρό με τη συστηματική απαξίωσή τους και την αποψίλωση σημαντικών αρμοδιοτήτων, γεγονός που οδήγησε και σε παραιτήσεις κορυφαίων Ελλήνων ακαδημαϊκών και προέδρων συμβουλίων, που έχουν διακριθεί στο εξωτερικό και ήθελαν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην εκπαίδευση της πατρίδας τους. αυτούς, προφανώς, δεν τους θέλετε στο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Συνοψίζοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται από μια τυφλή κομματική σκοπιμότητα. Κυριαρχεί η προσπάθεια της Κυβέρνησης να αυξήσει την επιρροή της και την παρέμβασή της στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η Κυβέρνηση προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στα πιο επώδυνα μνημονιακά μέτρα των τελευταίων ετών και σε πολιτικές που περιβάλλει με προοδευτικό μανδύα για να αποδείξει την αριστεροσύνη της. Μάταιος ο κόπος της! Πολιτικές που καταδικάζουν την εκπαίδευσή μας στην οπισθοδρόμηση όχι μόνο δεν θα της αποφέρουν κομματικά οφέλη, αλλά αντίθετα θα επιταχύνουν την καταρρέα της.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η πρώτη πεντάδα συμπληρώνεται με τον συνάδελφο από τον ΣΥΡΙΖΑ κ. Ανδρέα Ριζούλη, τον οποίο καλώ στο Βήμα και μετά θα πάρει τον λόγο η κ. Βάκη.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η αντιπαράθεση, όπως εξελίχθηκε και στην επιτροπή και χθες, αλλά και σήμερα, πέρα από τα επιμέρους ζητήματα και αιτιάσεις που έρχονται από την Αντιπολίτευση για το νομοσχέδιο, ουσιαστικά - το είπαν και άλλοι ομιλητές από τον ΣΥΡΙΖΑ - έχει να κάνει με τον διαχωρισμό των δύο κόσμων.

Ο ένας κόσμος ποιος είναι; Εκφράζεται καθαρά από πολλές πλευρές και όχι μόνο από μία πλευρά της Βουλής. Είναι ο κόσμος της νεοφιλελεύθερης αντίληψης για τη δομή της κοινωνίας και της οικονομίας. Χωρίς να λέω μεγάλα λόγια, τι κάνει το νομοσχέδιο με απλά λόγια; Το νομοσχέδιο, με απλά λόγια, που είναι η άλλη πλευρά, προσπαθεί να οργανώσει την ανώτατη εκπαίδευση με βάση τη δημοκρατία και τις ίσες ευκαιρίες για όλους. Αυτοί είναι οι δύο κόσμοι.

Τα βέλη της Αντιπολίτευσης εστιάστηκαν κυρίως σε δύο ζητήματα: στα μεταπτυχιακά και στο πανεπιστημιακό άσυλο.

Για τα μεταπτυχιακά εκφράστηκαν αντιλήψεις και πιέσεις, που ουσιαστικά οδηγούν στην έμμεση ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης. Υποστηρίχθηκε, δηλαδή, τι αμέσως και σαφώς; Ελεύθερη τιμολόγηση των μεταπτυχιακών και απεριόριστες εισπράξεις, σε μια καθαρά αγοραία αντίληψη.

Πρόκειται για μια λογική που θέλει και την εκπαίδευση, όπως και άλλους τομείς της κοινωνίας και κυρίως αυτό που λέμε δημόσια σφαίρα, στην ιδιωτικοποίηση, μέσο πλουτισμού, αδιαφορώντας βεβαίως για τα χαμηλά οικονομικά στρώματα των φοιτητών και των οικογενειών τους, με μια διαφοροποίηση, η οποία μας πάει όχι στο 1980, που λένε ότι πηγαίνουμε εμείς με το νομοσχέδιο, αλλά στη δεκαετία του 1950. Το είπε ο Άδωνις Γεωργιάδης. Μίλησε για υποτροφίες, τι βεβαίως πρέπει να υπάρχουν υποτροφίες, όχι στη λογική όμως αυτή που βάζει το νομοσχέδιο, αλλά στη λογική της δεκαετίας του 1950, όπου αυτοί που έχουν πληρώνουν - και κάποιες χώρες το είχαν εφαρμόσει - και από την πλέμπα κάτω, από αυτούς που δεν μπορούν, τους οικονομικά ανίσχυρους, ταμπολογάμε και δυο - τρεις για να δείξουμε ότι όλοι έχουν δυνατότητες σ' ένα σύστημα.

Βέβαια και η παιδεία στη λογική αυτή δεν είναι κοινωνικό αγαθό και δικαίωμα, αλλά σύμφωνα με τη νεοφιλελεύθερη αντίληψη - και αυτό κάνουν με τις προτάσεις και τις τοποθετήσεις τους - είναι προϊόν συναλλαγής. Οι μαθητές σ' αυτή τη λογική βαφτίζονται «πελάτες» και η παιδεία «προϊόν» που προσφέρεται

στους πελάτες και όσοι έχουν την οικονομική δυνατότητα αγοράζουν ανάλογα με αυτή τους τη δύναμη. Και αφού από κάπου πρέπει να αρχίσουμε και δεν μπορούμε να τα κάνουμε τώρα όλα, μιας και δεν είμαστε κυβέρνηση, να πιέσουμε τουλάχιστον να γίνουν πολιορκητικός κριός για την ιδιωτικοποίηση της παιδείας τα μεταπτυχιακά. Αυτό, βέβαια, βαφτίζεται πρόοδος, ενώ το άλλο, που δεν ονοματίζουμε ποιο είναι το άλλο, λέγεται οπισθοδρόμηση. Το ονοματίζουν κάποιοι και θα πω πώς το ονομάτισαν.

Η προστασία του δημόσιου χώρου και η δυνατότητα όλων να έχουν πρόσβαση σε δημόσια αγαθά βαφτίζεται οπισθοδρόμηση. Δεν είναι τυχαία, άλλωστε, η συνεχής ταύτισή τους με τους ακραίους των θεσμών σε αυτό που ονομάζεται γενικώς μεταρρυθμίσεις και ειδικώς -αλλά δεν το λένε- κατάργηση των δημοσίων αγαθών.

Ήθελα να το πω αυτό, γιατί είναι ωραίο: Υπάρχει μια επιχειρηματολογία αυτές τις μέρες ότι «το προηγούμενο νομοσχέδιο ψηφίστηκε με διακόσιες πενήντα πέντε ψήφους και εσείς τώρα με εκατόν πενήντα τρεις πάτε να καταργήσετε αυτό», λες και τα νομοσχέδια αποτελούν αθλητικά ρεκόρ, τα οποία πρέπει να υπερπηδήσουμε! Άρα σε αυτή τη λογική θα πρέπει να αυξάνουμε και τον αριθμό των Βουλευτών, γιατί κάπως πρέπει να γίνει, πρέπει να νικάει το ένα νομοσχέδιο το άλλο. Το ότι δεν είστε διακόσιοι πενήντα πέντε σήμερα και είστε εκατό έχει να κάνει με τις πολιτικές που και στην παιδεία εφαρμόσατε. Και δεκάδες χιλιάδες φοιτητές, μαθητές και γονείς σας έδωσαν αυτό που έπρεπε. Γι' αυτό δεν είστε ούτε καν εκατό εδών μέσα σήμερα.

Επίσης, το άλλο που λέγεται είναι «μόλις βγούμε, θα καταργήσουμε τον νόμο», ότι θα κερδίσουν στις επόμενες εκλογές. Κατ' αρχάς, ας περιμένουμε να δούμε τις επόμενες εκλογές και ποιους νόμους θα καταργήσετε. Με αυτό, ότι θα καταργήσετε τον νόμο, ποιους απειλείτε; Τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ εδώ απειλείτε; Τους εκπαιδευτικούς που είχατε διώξει και θα τους ξαναδιώξετε, προεκτείνοντας τη λογική σας σε πράγματα που είχαν γίνει στο παρελθόν; Τους μαθητές φοβίζετε; Τους ανθρώπους που δεν θα έχουν να πληρώσουν τα μεταπτυχιακά τους φοβίζετε; Φοβίστε τους!

Και προσέξτε, τώρα, η όλη συζήτηση είναι ότι «εσείς δεν είστε Αριστερά». Ο κ. Θεοχαρόπουλος, για να δείξει ότι δεν είμαστε Αριστερά, διάβασε τι είπε ο Κύρκος το 2010 για το άσυλο και αφού είπε αυτό ο Κύρκος, εμείς δεν είμαστε Αριστερά. Πού τοποθετείται ο κ. Θεοχαρόπουλος; Ακούγοντας την τοποθέτηση της κ. Κεφαλίδου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην κάνετε προσωπικές αναφορές, γιατί θα έχουμε θέμα επί προσωπικού. Δεν χρειάζεται.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Δεν πειράζει, δεν είπα και τίποτα. Είπε ότι δεν είμαστε Αριστερά ο κ. Θεοχαρόπουλος.

Προσέξτε, ο κ. Κωνσταντόπουλος -εγώ θα το πω- που είναι εισηγητής τι αναφορά και συνδυασμό έκανε: Ξεκινάει από τις μεγάλες αλλαγές που έφερε στην εκπαίδευση το ΠΑΣΟΚ το 1982 και το 1983, περνάει όλη την περίοδο που κυβέρνησε το ΠΑΣΟΚ, μέσω εκσυγχρονισμού φθάνει στη Διαμαντοπούλου και με αυτό συμπληρώνει τις μεγάλες αλλαγές.

Η κ. Κεφαλίδου προηγουμένως είπε ότι θέλουμε να επαναφέρουμε τα «ζόμπι» της Μεταπολίτευσης, τις μεγάλες αλλαγές που έφεραν αυτοί τότε και καταργούσαν τον νόμο της Διαμαντοπούλου. Είναι μια λογική που την υιοθετεί και η Νέα Δημοκρατία, ότι πάμε δήθεν πίσω σε εκείνη την περίοδο, η οποία είναι επάρατη, σοβιετοφιλή και ολοκληρωτική, όπως μας κατηγορούν.

Τώρα εδω θα πρέπει να υπάρχει μια συνεννόηση στη Δημοκρατική Συμπαράταξη και στη Νέα Δημοκρατία, γιατί βλέπουμε πραγματικά, κύριε Κωνσταντόπουλε, κάποιες διαφοροποιήσεις μεταξύ σας. Δεν με ενδιαφέρει, βέβαια, να πείτε γιατί υπάρχουν διαφοροποιήσεις.

Και θα πω για τον κ. Φορτσάκη ότι χθες είπε -και είναι ο μόνος από όλες τις πλευρές της Αντιπολίτευσης που το είπε- «εγώ είμαι υπέρ μιας δημόσιας και δωρεάν παιδείας, που δυστυχώς δεν μπορούμε να την έχουμε σήμερα».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, και είμαι σχεδόν μέσα στον

χρόνο μου: Κριτική από Δεξιά και Ακροδεξιά λέει ότι «σιγά που έχουμε δωρεάν παιδεία». Για την Ακροδεξιά δεν με ενδιαφέρει, δεν θέλω να ασχοληθώ. Είπαν ότι «δεν υπάρχει δωρεάν παιδεία στην Ελλάδα. Μήπως δεν πληρώνουμε στο δημοτικό, στο γυμνάσιο για φροντιστήρια και λοιπά;» Και, προφανώς, εμείς είπαμε όχι; Εμείς είπαμε ότι είναι όλα ρόδινα στην παιδεία και ότι είναι εκεί που θέλαμε να είναι τα πράγματα; Δεν είναι ρόδινα τα πράγματα στην παιδεία. Και γι' αυτό με τα προηγούμενα νομοσχέδια για την πρωτοβάθμια, για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση προσαποούμε να βάλουμε τέτοιες βάσεις, ώστε κάποια στιγμή αυτή η ρημάδα η παιδεία και η εκπαίδευση στην Ελλάδα να παρέχεται δωρεάν.

Όμως, εμείς δεν το κάνουμε σαν κριτικοί παρατηρητές των γεγονότων. Μας δόθηκε η ευκαιρία, η δυνατότητα να το κάνουμε από μέσα. Αυτό έχει και υποχωρήσεις, έχει και νίκες. Παρατηρητές, πάντως, εμείς δεν θα μείνουμε σε αυτή τη διαδικασία. Θα το παλέψουμε μέχρι τέλους.

Και όσον αφορά τις επόμενες εκλογές -για να κλείσω με αυτό που θα καταργήσουν το νομοσχέδιο, ας τις πάρουν πρώτα και ας το καταργήσουν μετά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι να ανέβει στο Βήμα η κ. Φωτεινή Βάκη, την οποία καλώ, αναγινώσκω την επόμενη πεντάδα συναδέλφων, προκειμένου να έρθουν όσοι δεν είναι στην Αίθουσα: Ο κ. Μανιάτης, ο κ. Σεβαστάκης, ο κ. Μαντάς, η κ. Αναγνωστοπούλου και η κ. Κατσαβριά.

Ορίστε, κυρία Βάκη, έχετε τον λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρακαλώ πολύ να συμπεριληφθεί και ο χρόνος της δευτερολογίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αφήστε το, κυρία συνάδελφε. Δεν γίνονται αυτά. Σήμερα έχουμε εξήντα πέντε ομιλητές. Εάν υπάρχει η δυνατότητα, θα έχετε μία μικρή ανοχή, όπως όλοι.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Κανένα πρόβλημα. Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχει ένας όρος που διαχρονικά συνοδεύει νομοσχέδια για την παιδεία και γίνεται η «προκρούστεια κλίνη» που ο καθείς προσαρμόζει στα μέτρα του. Για τους φίλους, είναι ο ευσεβής πόθος ή το ξόρκι που διώχνει διά μιας όλα τα δεινά και για τους εχθρούς, ανάθεμα.

Αναφέρομαι, βεβαίως, στον όρο «μεταρρύθμιση». Χρειάζονται αυτή τη στιγμή τα ΑΕΙ μεταρρύθμιση; Αν ναι, σε ποια κατεύθυνση; Εάν όντως η τριτοβάθμια εκπαίδευση χρειάζεται μία γενναία μεταρρύθμιση και όχι έναν καλλωπισμό ή ένα λίφτινγκ, που θα καλύπτει επιμελώς το γήρας της, τότε τούτη θα συνίσταται με βάση το παρόν νομοσχέδιο στη σύζευξη και όχι στη διάζευξη δύο ακόμα όρων, «δημοκρατία» και «ακαδημαϊκότητα». Η δημοκρατία δεν είναι αντίθετη της ακαδημαϊκότητας, αλλά συστατικό της στοιχείο και εκ των ων ουκ άνευ προϋπόθεσή της.

Σταχυολογώ κάποια μοτίβα της Αντιπολίτευσης.

Για εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, κάθε νομοθέτημα που εκδημοκρατίζει την εκπαίδευση, ακυρώνει την ακαδημαϊκότητα. Κάθε δημοκρατικός έλεγχος, λογοδοσία και συμμετοχή στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα κάνουν πλουσιότερη τη δημοκρατία και φτωχότερη την ακαδημαϊκότητα. Ανακαλώ κάποιους από τους αφορισμούς σας που χρονολογούνται από το 2015: «κομματοκρατία», «φασαυδία», «τρομοκρατία μειοψηφικών ομάδων στα πανεπιστήμια», «οπισθοδρόμηση ολόταχως από εμάς, τα απομεινάρια της Μεταπολίτευσης, που θέλουν να βάλουν μπαλτά στην παιδεία» και ούτω καθεξής, είναι κάποιες από τις κραυγές σας που υποκαθιστούν -φοβούνται- επιχειρήματα, διότι επιχειρήματα και θέσεις δεν ακούσαμε. Τα εξαέρωσαν οι δικές σας ιδεοληψίες.

Σημεία δε αιχμής του δόρατος της νεοφιλελεύθερης σταυροφορίας της αριστείας, που είναι συνυμνη με την ιδιωτικοποίηση, είναι η επ' ουδενί επιστροφή της συνδιοίκησης στα πανεπιστήμια, την οποία καθιέρωσε ο ν.1268/1982 μεταφέροντας τότε ευρωπαϊκές παραδόσεις και θέσμινα, το πνεύμα και τον ούριο άνεμο

του Μάη του '68, που στην πατρίδα μας άργησε πολύ να φυσηξει, ασφυξία της χούντας γαρ και του «γύψου» του Παπαδόπουλου και του Παττακού, που κάποιοι από εσάς μέσα σ' αυτή την Αίθουσα ακόμη εξυμνείτε.

Ένα ακόμα φάλτσο που χαλάει τη νεοφιλελεύθερη μελωδία της αριστείας είναι το ακαδημαϊκό άσυλο, που επίσης συζητήθηκε και θεσμοθετήθηκε μετά τη χούντα με νωπές μνήμες ηρωικών εξεγέρσεων της Νομικής και του Πολυτεχνείου, που πρόσφατα παρακάμπτουν επιμελώς κάποιες θεωρητικές εννοήσεις που ερμηνεύουν τη χούντα ως ένα σύντομο διάλειμμα που συνέβαλε στην εκβιομηχάνιση και τον εκπολιτισμό του τόπου, προκειμένου να πεταχτεί, βεβαίως, στη χωματερή της ιστορίας της Μεταπολίτευσης.

Αυτά τα λέω διότι ο ν.1268/1982 –ο ανθεκτικότερος νόμος, όπως απεδείχθη- ταυτίστηκε με τη Μεταπολίτευση, που εσχάτως λοιδωρείται βέναυσα κλείνοντας το μάτι σε ακροδεξιά στερεότυπα βγαλμένα από ζοφερές εποχές, που εξισώνουν την Αριστερά με μήτρα της βίας, με τρομοκρατία και εχθρό της ελευθερίας.

Ας κάνουμε, λοιπόν, τον λογαριασμό: Σαραντά χρόνια βίου ο ν.1268/1982 και έξι χρόνια ο νόμος Διαμαντοπούλου που εισήχθη εν είδει οδοστρωτήρα για να κατεδαφίσει τα τελευταία απομεινάρια της Μεταπολίτευσης. Ωραία. Και τι έγινε; Τον νόμο Διαμαντοπούλου μεταμόρφωσε –ή μήπως παραμόρφωσε;- ο νόμος Αρβανιτόπουλου, για να θεραπεύσει τεράστια νομικά κενά με άθλιες τροποποιήσεις, εγκυκλίου, προεδρικά διατάγματα, νέα νομοθετήματα. Το αποτέλεσμα ήταν να μην επιλυθούν οι δυσλειτουργίες αλλά να ενταθούν, με αποτέλεσμα να καταστεί ένας νόμος νεκροζώντανος, ένας νόμος ζόμπι, ένας νόμος Φρανκενστάιν στην κυριολεξία, που διάκειται πλέον εχθρικά, όχι απέναντι στους δημιουργούς του αλλά και σε όσους είχαν την ατυχία να λειτουργούν εντός του πλαισίου του.

Τα μεγάλα ονόματα του εξωτερικού, που επικαλείστε αδιάλειπτα, τα οποία εκλήθησαν να εκπολιτίσουν εμάς τους βάρβαρους, άξεστους και διεφθαρμένους πανεπιστημιακούς ιθαγενείς –οποία προσβολή, συνάδελφοι, για όσους και όσες υπηρετούν αυτά τα πανεπιστήμια και με ζήλο και αυταπάρνηση τα κράτησαν όρθια σε δύσκολες εποχές!- αυτά, λοιπόν, τα ονόματα από «από μηχανής θεοί» έγιναν αμήχανοι παρατηρητές ενός ανοίκειου τοπίου.

Η δε ασυδοσία των διοικητικών αρχών θεραπευόταν από τα συμβούλια ιδρύματος, τα οποία πορεύτηκαν στον δρόμο της αριστείας, κρυπτόμενα μέσα σε ιδρύματα τα οποία αδυνατούσαν να καλύψουν τα λειτουργικά τους έξοδα και περιορίστηκαν σε έναν και μόνο ρόλο: αυτόν της προεπιλογής των πρυτάνεων με βάση κοινωνικά και πολιτικά φρονήματα και ουδόλως ακαδημαϊκά κριτήρια.

Αυτό, λοιπόν, το ιδιότυπο υβρίδιο μικρομεγαλισμού και νεο-αποικιοκρατίας θεσπίστηκε παρ' όλα αυτά για να θεραπεύσει ένα υπαρκτό πρόβλημα. Ναι, είναι αλήθεια ότι ο ν.1268/82, μολοντί οξυγόνωσε τα ΑΕΙ, μετατρέποντάς τα από πανεπιστήμια της αυθεντίας της έδρας σε πανεπιστήμια της κοινότητας, σε πανεπιστήμια όλων των ομάδων που τη συναπαρτίζουν, κάποιες φορές εφαρμόστηκε στρεβλά. Ναι, κάποιες φορές το αυτοδιοίκητο έγινε κακοδιοίκητο και η συμετοχή συνενοχή και συναλλαγή μεταξύ κομματικών παραγόντων και υποψηφίων για διοικητικές θέσεις.

Θα θυμόμαστε εκείνη τη θλιβερή ιστορία συναλλαγών που αφορούσε την ένταξη φοιτητών στη «γη της επαγγελίας» των μεταπτυχιακών προγραμμάτων του Πανεπιστημίου Κρήτης το 2005, που είχε φέρει στην επιφάνεια ο αείμνηστος Στέλιος Αλεξανδρόπουλος. Βέβαια, δεν θυμάμαι στους πρωταγωνιστές εκείνες τις αριστερές μειοψηφίες που με τόσο πάθος μέμφεσθε, κάποια άλλα κόμματα θυμάμαι, αλλά εν πάση περιπτώσει.

Δύο διδάγματα, λοιπόν, μπορεί να αντλήσει κανείς από τους νόμους που προανέφερα:

Ως προς τον νόμο Διαμαντοπούλου θεωρώ ότι το μάθημα που πήραμε είναι ότι, ενώ υπερψηφίστηκε από διακόσιους πενήντα πέντε Βουλευτές, στερείτο νομιμοποιητικής βάσης και συναίνεσης στην κοινωνία και την ακαδημαϊκή κοινότητα. Η νομική ισχύς δεν ταυτίζεται πάντοτε με τη νομιμοποιητική ορθότητα.

Ως προς τον προηγούμενο νόμο, τον ν.1268/82, θεωρώ ότι η καταχρηστική εφαρμογή ενός νόμου δεν ακυρώνει άρδην το πνεύμα του νομοθέτη. Το κακοδιοίκητο δεν θεραπεύεται με κάθετες ιεραρχικές δομές, που αποφασίζουν για την κοινότητα ερήμην της, αλλά με περισσότερη δημοκρατία, που σημαίνει να αποφασίζει ο θεσμός για τον εαυτό του.

Ευπρόσδεκτη, λοιπόν, η επαναφορά της συγκλήτου ως κεντρικού οργάνου λήψης αποφάσεων και της εκπροσώπησης της από όλη την κοινότητα, συμπεριλαμβανομένων και των φοιτητών οι οποίοι εξαιρούνται από τις εκλογές των μονοπρόσωπων οργάνων, αλλά οφείλουν να αρθρώνουν λόγο για τη λειτουργία μίας κοινότητας, της οποίας είναι αναπόσπαστο κομμάτι.

Ως προς τα παραπάνω, σας καλώ, συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, να αναστοχαστείτε και κάποια οξύμωρα, στα οποία σας παγιεύουν οι δικές σας εμμονές.

Οξύμωρο πρώτο: Πώς είναι δυνατόν οι νέοι επιστήμονες μετανάστες να διαπρέπουν, είτε στα μεταπτυχιακά τους είτε σε θέσεις εργασίας στο εξωτερικό, και να προέρχονται από άθλια πανεπιστήμια που λειτουργούν ως άσυλα ανομίας και απαρτίζονται από φαύλους ακαδημαϊκούς;

Οξύμωρο δεύτερο: Εν πάση περιπτώσει, ποια είναι η φυσιογνωμία του Έλληνα φοιτητή; Ταραξίας και καταληψίας, ένα απολωλός –αριστερό πάντα για εσάς- πρόβατο, όταν πρέπει να αποφασίσουμε αν πρέπει να έχει φωνή στα του ιδρύματός του, ή ο εκλεκτός επιστήμονας που έδωσε η «άκαρδη» πατρίδα της κρίσης στο εξωτερικό, όταν αναφερόμαστε στο brain drain, το οποίο, ειρήσθω εν παρόδω, αυτή η ιδεοληπτική κυβέρνηση μερίμνησε να ανασχεθεί όσο μπορεί με χίλιες νέες θέσεις μελών ΔΕΠ, με πεντακόσιες θέσεις ΔΕΠ που έρχονται, με την επανεργιοποίηση του ΙΚΥ, που είχαν νεκρώσει σχεδόν, και με το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας, που δίδει ακαδημαϊκή στέγη και προστατευμένο θεσμικό πλαίσιο στους νέους ερευνητές, προκειμένου να μην εγκλωβιστούν, να μη γίνουν delivery boys της επιχείρησης ή, ακόμη χειρότερα, ντελιβεράδες της έρευνας, περιπλανώμενοι εκπαιδευτικών προγραμμάτων που εξαντλούνται στην επιχειρησιακή τους διεκπεραίωση και όχι στα αποτελέσματα πολλές φορές.

Το νομοσχέδιο αποπειράται να αποκαταστήσει τόσο τη χαμένη τιμή της δημοκρατίας όσο και της ακαδημαϊκότητας, που σημαίνει πανεπιστήμιο με κανόνες στους οποίους υπακούμε όχι γιατί μας επιβάλλονται, αλλά γιατί συνδιαμορφώνουμε και συναινούμε.

Δημιουργεί, όμως, και όρους εξωστρέφειας, μέσω των νέων συμβουλίων, που εδράζονται στη σύνδεση, στην ώσμωση ενός ενιαίου χώρου έρευνας και επιστήμης με την περιφέρεια και την κοινωνία, στη συνέργεια, στη διάδραση ενός πανεπιστημίου που δεν θα είναι ούτε το αεροστεγώς κλεισμένο πανεπιστήμιο του μοναχικού ερευνητή ούτε αγοραίο και χειραγωγούμενο από επιχειρηματικά συμφέροντα. Είναι ένα πανεπιστήμιο ανοικτό στους παραγωγικούς και πολιτιστικούς φορείς της περιφέρειας και μοχλός παραγωγικής και πνευματικής θεωρητικής ανασυγκρότησης.

Εισέρχομαι στο ολισθηρό πεδίο των μεταπτυχιακών, όσον αφορά τις αμοιβές των διδασκόντων και τα διδάκτρα των σπουδαστών. Ο ακαδημαϊκός νεοφιλελεύθερος καπιταλισμός είναι ένα παγκόσμιο πια φαινόμενο με παράπλευρες απώλειες φοιτητές, ιδίως Αγγλοαμερικάνους, στα όρια απόγνωσης με κόκκινα φοιτητικά δάνεια που έχουν γίνει μια τεράστια φούσκα έτοιμη να εκραγεί.

Εσείς, άλλωστε, οι ένθερμοι ευρωπαίοι, θα έπρεπε να γνωρίζετε ότι εξαιρετικά μεταπτυχιακά στον ευρωπαϊκό Βορρά παρέχονται δωρεάν. Γνωρίζετε ακόμη ότι το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, εκτός από άντρο ανομίας και παραβατικότητας, είναι στα διακόσια καλύτερα ιδρύματα του κόσμου, και με πολλά μεταπτυχιακά δωρεάν.

Στον ακαδημαϊκό, λοιπόν, αυτόν νεοφιλελευθερισμό το νομοσχέδιο αντιτάσσει το ακαδημαϊκό ήθος που επιβάλλει όχι μόνο η συνταγματικά θεμελιώδης αρχή της δημόσιας και δωρεάν παιδείας, αλλά και η συνείδηση της ακαδημαϊκής αποστολής μας και του λειτουργήματός μας να παρέχουμε παιδεία και όχι υπηρεσίες.

Σκοπός του δασκάλου είναι να κάνει πλουσιότερο τον φοιτητή του, όχι την τσέπη του. Αν, λοιπόν, κάτι με έβρισκε και εμένα αντίθετο στον νόμο, είναι η αμοιβή και τα διδάκτρα.

Ωστόσο και επειδή το δέον δεν πρέπει να εκφεύγει της ιστορικής και κοινωνικής του γείωσης, ας δούμε και την άλλη όψη. Εν τη απουσία ενός ισχυρού κοινωνικού κράτους και ευημερίας και με την απόσυρση, δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια της πολιτείας από τη χρηματοδότηση της παιδείας, το παρόν νομοσχέδιο καλείται να ισορροπήσει ανάμεσα στη δημοσιονομική κρίση, που τραυμάτισε την παιδεία και στη δωρεάν πρόσβαση φοιτητών, βάζοντας φρένο στην ασυδοσία και των αμοιβών των διδασκόντων και των διδάκτρων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ζητώ την ανοχή σας για δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω. Η δωρεάν διδασκαλία μεταπτυχιακού στο οικείο τμήμα και ακαδημαϊκό ίδρυμα είναι απολύτως ορθή. Η οροφή 20% του μηνιαίου μισθού για επιπλέον μεταπτυχιακό σε άλλο ίδρυμα, κατ' αρχάς, υπαγορεύεται και από τον θεμιτό στόχο να δοθεί ακαδημαϊκή στέγη και ένα μικρό εισόδημα και στους άνεργους διδάκτορες. Επιβάλλεται, όμως, και από τους εξευτελιστικούς μισθούς των πανεπιστημιακών που υπέστησαν «κόφτες» τα τελευταία χρόνια και αδυνατούν να αντεπεξέλθουν απερίσπαστοι στο ακαδημαϊκό τους έργο, αφού υποχρεώνονταν σε ευκαιριακές εργασίες.

Τούτο, δυστυχώς, ισχύει και για τη δωρεάν πρόσβαση του 30% των φοιτητών, επί τη βάσει του διάμεσου εισοδήματός τους, προκειμένου και να εμφορείται από την αρχή του μη αποκλεισμού με βάση οικονομικά κριτήρια και να καθίστανται βιώσιμα μεταπτυχιακά που εφάρμοζαν κανόνες και δεν είδαν την κρίση ως προνομιακό πεδίο αθέμιτου πλουτισμού.

Κλείνω με το άσυλο. Πέραν μιας βαριάς ιστορικής κληρονομιάς που συμπεκνώνει αγώνες και αγωνία για παιδεία και δημοκρατία και που μας αποτρέπει να εξαλείψουμε τα μνημονιακά της ίχνη, το άσυλο επιτελεί και έναν άλλον ρόλο, που υπογράμμισε θαυμάσιο ο συνάδελφος κ. Παρασκευόπουλος στην επιτροπή: Είναι η μαγιά της ηθικής του ελεύθερου διαλόγου που δημιουργεί τις συναινέσεις και την ειρήνη της ακαδημαϊκής κοινότητας και συνιστά θεμέλιο λίθο δημοκρατικής ευταξίας.

Το επιχείρημα της άρσης του ασύλου, για εσάς, είναι η παραβατικότητα. Η παραβατικότητα, όμως, υπήρχε και υπάρχει και με άσυλο και χωρίς άσυλο και ενισχύθηκε, διότι είναι κοινωνικό φαινόμενο και δεν αντιμετωπίζεται μονοσήμαντα και με καταστολή.

Στο παρόν νομοθέτημα το άσυλο οριοθετείται αυστηρά και εξαιρούνται από την εννοιολόγησή του κακουργηματικές πράξεις, εγκλήματα κατά της ζωής, ενώ για πλημμελήματα αποφασίζει το πρυτανικό συμβούλιο. Τι μένει, λοιπόν; Οι φοιτητικές κινητοποιήσεις, ήτοι δημόσιες, μη βίαιες, εκφράσεις διαμαρτυρίας. Και αυτό είναι το πρόβλημά σας, συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Και εδώ, λοιπόν, υπεισέρχεται η επίλυσή τους διά μέσου του ήθους του ακαδημαϊκού διαλόγου και της συνεννόησης των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Αν εισβάλλει η Αστυνομία, η οποία σοφή ούσα αρνείται να το πράξει πάρα πολλές φορές, τότε όχι μόνο θα υπάρξει ακόμα μεγαλύτερη φυσική βία, θα χυθεί αίμα, είτε ο συνάδελφος κ. Παρασκευόπουλος, αλλά θα τραυματιστεί ανεπανόρθωτα αυτό που κάνει την κοινότητα να αξίζει το όνομά της, η ηθική του διαλόγου.

Ο σεβασμός και οι κανόνες εμπνέονται, δεν επιβάλλονται και γι' αυτό καταργούμε και την ταξινόμηση της διαγωγής των μαθητών, με βάση μία αταξία και μία αποκοτιά της νιότης, ταξινόμηση που στιγματίζει και τον βίο και την προσωπικότητα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίζουμε με τον κ. Ιωάννη Μανιάτη από τη Δημοκρατική Συμπράταξη.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, η μόλις κατελούσα από το Βήμα Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ μάς μίλησε για τη χαμένη τιμή της δημοκρατίας.

Κυρία συνάδελφε, θα έλεγα καλύτερα να φροντίσετε για την

ήδη απολεσθείσα τιμή της παράταξής σας, που καταθέτει τροπολογία η οποία προωθεί τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας σε φτωχά και μεσαία νοικοκυριά και που ο Υπουργός σας επί της Δικαιοσύνης που την υπογράφει δεν έχει τολμήσει ακόμη να έρθει στη Βουλή να την υπερασπιστεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Γι' αυτή την τιμή να νοιαστείτε και να νοιαστείτε για τα νοικοκυριά, που, όταν θα πάτε στα χωριά σας, όταν θα πάμε όλοι στα χωριά μας το καλοκαίρι, θα σας ρωτούν πού πήγε το σύνθημα «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη».

Παρακαλώ, για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ας ξανακατατεθεί η τροπολογία για τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας φτωχών και μεσαίων νοικοκυριών, που εμείς ως Δημοκρατική Συμπράταξη δεσμευόμαστε ότι θα επαναφέρουμε το προηγούμενο καθεστώς προστασίας, όπως αυτό ίσχυε μέχρι τον Δεκέμβριο του 2014, τον νόμο ΠΑΣΟΚ, τον νόμο Κατσέλη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Κύριε Υπουργέ Παιδείας, πρέπει να σας πω ότι εγώ είμαι ενεργός πανεπιστημιακός και στο εξάμηνο που τέλειωσε βαθμολογήθηκα από τους φοιτητές μου, όπως ξέρετε, σε κλειστό φάκελο και όλα πήγαν ήρεμα και φυσιολογικά.

Στο χειμερινό εξάμηνο θα διδάξω το μάθημα της Ψηφιακής Επιχειρηματικότητας. Ελπίζω να μη θεωρείται ρετσινιά που θα διδάξω το μάθημα της Ψηφιακής Επιχειρηματικότητας στο Πανεπιστήμιο Πειραιά. Ελπίζω να μου το επιτρέψουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ποιος το είπε αυτό; Ποιοι να σας το επιτρέψουν;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Και για να επανέλθουμε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό είναι η λυδία λίθος, που κρίνει τι σημαίνει προοδευτική παράταξη και τι σημαίνει παρακμιακή, συντηρητική και οπισθοδρομική παράταξη. Επειδή ακριβώς σε αυτό το νομοσχέδιο ενσωματώνονται όλες οι ασθένειες μίας παρελθούσης περιόδου, γι' αυτό εμείς είμαστε σκληρά και κάθετα αντίθετοι στο πισωγύρισμα σε τριάντα χρόνια πίσω του ελληνικού πανεπιστημίου.

Οι συνάδελφοι μου, ο εισηγητής μας Δημήτρης Κωνσταντόπουλος, η Χαρά Κεφαλίδου, όλοι οι συνάδελφοι που μίλησαν ωρίτερα από εμένα, σας είπαν τα σημαντικά ζητήματα. Σας είπαν, για παράδειγμα, για το άσυλο.

Καλά, είναι κανένας από εσάς, συνάδελφοι, υπερήφανος πηγαίνοντας στο αμφιθέατρο της Νομικής ή περνώντας έξω από το πεζοδρόμιο ή τον αύλειο χώρο του Οικονομικού Πανεπιστημίου ή κατεβαίνοντας τη Στουρνάρη, έξω από το Μετσόβιο, απέναντι από το κτήριο Γκίνη, να βλέπει απλωμένα ρούχα; Εσείς είστε υπερήφανοι γι' αυτή την κατάσταση; Ή είστε υπερήφανοι για το ότι με το νομοσχέδιο ξαναφέρνουμε όλες τις κακές, τις άθλιες πρακτικές της συνδιοίκησης με κομματικές παρατάξεις που κατάντησαν σε συναλλαγή με τους υπό εξέλιξη καθηγητές ή τους υπό κρίση και ψηφοφορία πρυτάνεις και αντιπρυτάνεις;

Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας ζητήσω μία χάρη. Θέλω να μου βρείτε μία διάταξη του νομοσχεδίου σας, μία μόνο, η οποία να στηρίζει αυτή τη μεγάλη αγωνία των ελληνικών οικογενειών, όταν στέλνουν τα παιδιά τους να σπουδάσουν, να μάθουν γράμματα στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Γιατί τα στέλνουμε τα παιδιά μας να μάθουν γράμματα; Για να βρουν μια καλή δουλειά. Και πώς θα βρουν μια καλή δουλειά; Όταν έχουν καλή προσόντα και όταν η οικονομία γεννάει δουλειές. Βρείτε μου, λοιπόν, μία διάταξη του νομοσχεδίου, η οποία να έχει μέσα τις λέξεις «αύξηση θέσεων απασχόλησης, στήριξη και ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας, δημιουργία νέου εθνικού πλούτου». Γιατί αν δεν υπάρχει –και δεν υπάρχει– αυτό σημαίνει ότι τα πανεπιστήμια της Ελλάδας δεν τα αντιμετωπίζουμε έτσι όπως πρέπει να αντιμετωπιστούν, δηλαδή ως μια νέα πηγή εθνι-

κού πλούτου, αλλά τα αντιμετωπίζουμε με την ιδεοληψία και τις ιδέες που είχαν κάποτε κάποιοι.

Ακούστε ποιο είναι το πιο δυναμικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας: Δεκαπέντε χιλιάδες ακαδημαϊκοί δάσκαλοι υπηρετούν σήμερα στα ελληνικά πανεπιστήμια, πάνω από είκοσι χιλιάδες μεταπτυχιακοί φοιτητές και πάνω από τριακόσιες χιλιάδες προπτυχιακοί φοιτητές, δηλαδή, τριακόσιες πενήντα χιλιάδες δυνατόι, ώριμοι, δημιουργικοί Έλληνες, τους οποίους οδηγείτε στην άβυσσο, στο αδιέξοδο και στη μη εύρεση εργασίας. Το πιο δυναμικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, που θα μπορούσε να δημιουργήσει την Ελλάδα του αύριο, την Ελλάδα που ξεπερνά την κρίση, αυτό το δυναμικό κομμάτι αντί να του δώσετε ελπίδα και προοπτική το οδηγείτε πίσω. Ούτε μία λέξη για το πώς μπορεί αυτό το κομμάτι της κοινωνίας να χρησιμοποιηθεί σε μια χώρα που θέλει να ξεπεράσει τα μνημόνια.

Η Τράπεζα Ελλάδος το είπε πάρα πολύ καλά, με καθαρό τρόπο. Τα ανέφερε και η συνάδελφος κ. Χαρά Κεφαλίδου. Η Ελλάδα μπορεί να γίνει διεθνές κέντρο ανώτατης εκπαίδευσης; Ναι. Πόσα λεφτά θα μπουν στην εθνική οικονομία; Περίπου 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ τον χρόνο. Μπορεί να αναβαθμιστεί η ανώτατη εκπαίδευση, έτσι ώστε να στηρίξει την εθνική οικονομία; Ναι. Και πόσο θα αυξηθεί το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν; Θα αυξηθεί 2%. Και πόσα έσοδα θα έχει η εθνική οικονομία; Θα έχει 50 δισεκατομμύρια ευρώ σε βάθος δεκαετίας.

Τα λεφτά αυτά, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, σας περισσεύουν; Δεν τα έχουμε ανάγκη; Δεν τα θέλετε;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ήρεμα, κύριοι συνάδελφοι. Μην κάνω προσωπικές αναφορές τώρα από μικροφώνου. Ηρεμήστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Μην ενοχλήστε. Ήρεμα. Ψυχραιμία.

Θα σας πω μονάχα ένα παράδειγμα: Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών.

Τι ενοχλεί, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να δημιουργήσει η Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών ένα ξενόγλωσσο διεθνές εκτεταμένο πρόγραμμα με δίδακτρα για ξένους πάνω σε θέματα ελληνικής φιλοσοφίας με επίκεντρο τον Πλάτωνα; Και τι εμποδίζει να δημιουργηθεί στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης ένα ξενόγλωσσο μεταπτυχιακό πρόγραμμα με δίδακτρα για ξένους πάνω σε θέματα ελληνικής φιλοσοφίας με επίκεντρο τον Αριστοτέλη; Έχετε καμμία αμφιβολία ότι χιλιάδες Κινέζοι, Γιαπωνέζοι, Αμερικάνοι, Ευρωπαίοι θα έρθουν να παρακολουθήσουν και θα δημιουργήσουν ένα πανίσχυρο λόμπι στήριξης της Ελλάδας; Δεν τα θέλουμε αυτά τα μεταπτυχιακά; Όχι, δεν τα θέλει η σημερινή Κυβέρνηση, το σημερινό Υπουργείο, γιατί θέλει να είναι υπό την αιγίδα και με τη στήριξη του Διεθνούς Πανεπιστημίου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς παλεύουμε και ονειρευόμαστε ένα άλλο πανεπιστήμιο, ένα απελευθερωμένο από τα δεσμά του κρατισμού πανεπιστήμιο, ένα ανταγωνιστικό πανεπιστήμιο που δεν φοβάται ούτε τα καλύτερα ιδιωτικά ούτε τα καλύτερα ξένα δημόσια πανεπιστήμια. Παλεύουμε για ένα δημόσιο πανεπιστήμιο που θα είναι απελευθερωμένο και ανταγωνιστικό. Και όλοι εμείς, που υπηρετούμε στο δημόσιο πανεπιστήμιο, θα δώσουμε τις καλύτερες δυνάμεις μας για την αναβάθμιση ενός πανεπιστημίου που ξεκίνησε να υπάρχει με τον ν.4009/2011 - νόμο ΠΑΣΟΚ, τον νόμο Διαμαντοπούλου- και που εμείς δεσμευόμαστε ότι θα συνεχίσουμε στην ίδια κατεύθυνση της απελευθέρωσης, του εκσυγχρονισμού και της ανταγωνιστικότητας του δημόσιου, ισχυρού, ελληνικού πανεπιστημίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προχωρούμε, κύριοι συνάδελφοι. Επόμενος είναι ο κ. Σεβαστάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πριν σας δώσω τον λόγο, κύριε Σεβαστάκη, έχει ζητήσει τον λόγο ο κύριος Υπουργός.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Κύριε Μανιάτη, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, δεν επιτρέπεται, κύριε Μπάρκα. Δεν επιτρέπεται, γιατί αρχίζουν και θορυβούν αυτοί που μόλις προσήλθαν στην Αίθουσα. Αυτοί που είναι από το πρωί, είναι ήσυχοι.

Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο για τρία λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να διευκρινίσω ότι δεν έχω πρόβλημα με την όποια πολιτική αντιπαράθεση. Έχω την αίσθηση ότι ορισμένοι που επικαλούνται την αίσθηση της Εθνικής Τράπεζας και του ΙΟΒΕ, δεν έχουν διαβάσει την έκθεση και τις εκθέσεις. Βεβαίως, αυτές οι εκθέσεις - η μία το λέει, η άλλη το υπαινίσσεται με μεγάλη σαφήνεια - είναι και υπέρ των διδασκτρών στα προπτυχιακά.

Και ερωτώ ξανά: είστε υπέρ των διδασκτρών στα προπτυχιακά στα δημόσια πανεπιστήμια;

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Απαντήθηκε, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι, όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Μην αγανακτείτε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Τίποτα δεν φαίνεται να είναι προφανές σε αυτή την Αίθουσα, γι' αυτό και τα ξεκαθαρίζουμε.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Τα ελληνικά σας είναι άριστα, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Κεφαλίδου, ήταν «εκκλησία» όταν μιλούσατε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Χαίρομαι, λοιπόν, που η Δημοκρατική Συμπράταξη, τουλάχιστον, δεν είναι υπέρ των διδασκτρών στα δημόσια πανεπιστήμια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Στα προπτυχιακά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Στα προπτυχιακά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Δεν χρειάζεται να απολογηθούμε σε εσάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Α, δεν χρειάζεται να απολογηθείτε!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί διαμαρτύρεστε τώρα; Όταν μιλάγε ο κ. Μανιάτης και τον διέκοψαν δύο συνάδελφοι, έκανα παρέμβαση. Μη διακόπτετε τον Υπουργό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Προσπαθώ να κάνω μία απλή ερώτηση και φαίνεται ότι απάντηση δεν μπορεί να δοθεί. Είναι η Δημοκρατική Συμπράταξη υπέρ του δημόσιου πανεπιστημίου χωρίς δίδακτρα στα προπτυχιακά;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Τι λέτε τώρα;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ηρεμήστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ολοκληρώσατε, κύριε Υπουργέ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όχι, έχω...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Άρα, κατάλαβα...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, δεν καταλάβατε. Θα δώσω τον λόγο για δύο λεπτά στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Δημοκρατικής Συμπράταξης και θα σας απαντήσει στο ερώτημά σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων):

νας και Θρησκευμάτων): Εγώ κατάλαβα ότι η απάντηση είναι ναι, μάλλον όχι, ενδεχομένως.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, αφήστε να εκφραστούν μόνοι τους.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ηρεμήστε!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Μην καταγράφεται απολύτως τίποτα στα Πρακτικά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Χριστοφιλοπούλου, είστε παλιά συνάδελφος. Τι είναι αυτά τα πράγματα;

Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Προσπαθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, αλλά κάνετε τρεις φορές το ίδιο ερώτημα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ξέρετε, όμως, κύριε Πρόεδρε, τα ερωτήματα πρέπει να λαμβάνουν σαφείς απαντήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα λάβετε σαφή απάντηση μόλις καθίσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Συνεχίζω, λοιπόν, με τα...

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τώρα, ερχόμαστε, κύριε Κωνσταντόπουλε, μη βιαζόσαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην κάνετε προσωπικές αναφορές, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Με τον κ. Κωνσταντόπουλο νομίζω πως δεν υπάρχει θέμα.

Μεταπτυχιακά. Συνεχίζουν να υπάρχουν ξενόγλωσσα.

Προπτυχιακά. Το είπαμε χθες. Πραγματικά έχει εξαντληθεί η υπομονή μας. Δεν θα το ξαναπούμε. Διαβάστε τον νόμο. Μη σπεκουλάρετε, όμως, διότι σας έθεσα ένα άλλο ερώτημα, στο οποίο δεν απαντάτε. Δεν υπάρχουν προγράμματα σπουδών που οδηγούν σε πτυχίο. Υπάρχουν τμήματα που έχουν προγράμματα που οδηγούν σε πτυχίο. Και ερωτώ: Τι λέτε στους χιλιάδες Γιαπωνέζους –φαίνεται ότι έχετε επαφές που εμείς δεν έχουμε– στους χιλιάδες Κινέζους και στους χιλιάδες Αμερικανούς που προσπαθούν να έρθουν στον τόπο μας και εμείς έχουμε κλειδώσει τις πόρτες, διότι είμαστε εμμονικοί, εσωστρεφείς κ.λπ., όταν ρωτάνε το πολύ απλό «από πού, ρε παιδιά, θα παίρνουμε πτυχία εμείς;». Και αν έρθουμε και πάρουμε πτυχία, θα μπορούμε να πάμε και σε ένα άλλο πανεπιστήμιο; Προσέξτε την απάντηση, για να μη δεσμευθείτε σε αντισυνταγματικά πράγματα, σε θέματα που είναι του ευρωπαϊκού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τι λέμε, λοιπόν; Λέμε ότι αφού το διεθνές πανεπιστήμιο δίνει αυτή τη δυνατότητα, να υπάρχει συνεργασία με το διεθνές πανεπιστήμιο. Επίσης, μαθήματα σε ξένες γλώσσες στα κατ' επιλογή.

Τρίτον, μεταπτυχιακά μαθήματα.

Μην επιμένετε σε μια μεταφυσική, η οποία μας υποτιμά ως χώρα, ότι θα έρθουν εδώ οι Κινέζοι και θα σώσουν την Ελλάδα και τα πανεπιστήμιά της. Σας παρακαλώ! Είναι σοβαροί άνθρωποι οι Κινέζοι. Μην υποβαθμίζετε τη συζήτηση, σας παρακαλώ πάρα πολύ, σ' αυτό το επίπεδο.

Διαβάστε τον νόμο και κυρίως τις εκθέσεις που επικαλείστε - της Εθνικής Τράπεζας και του ΙΟΒΕ- προτού να έρχεστε και να λέτε μάλλον πράγματα που δεν ισχύουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Θεοχαρό-

πουλε, έχετε τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για τρία λεπτά για τις δύο πολύ συγκεκριμένες ερωτήσεις που έθεσε ο Υπουργός.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, με έκπληξη σας είδα να χρησιμοποιείτε την τακτική ότι η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση. Δεν εξηγείται αλλιώς, διότι απαξιώνετε και συνεχίζετε να απαξιώνετε το σύνολο των Βουλευτών και με τη χθεσινή σας αναφορά ότι θα είχαν κοπεί από τους καθηγητές. Μιλάτε και σήμερα εδώ πέρα, λες και είστε σε διάλεξη και με τον δικό σας τρόπο προσπαθείτε να μεταφράσετε τις θέσεις κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Να σας πω, λοιπόν, ξεκάθαρα τη θέση της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης. Η Δημοκρατική Συμπαρατάξη έχει ξεκαθαρίσει ότι για τον πρώτο κύκλο σπουδών σε γενικό πλαίσιο δεν χρειάζονται δίδακτρα. Δεν πρέπει να υπάρχουν δίδακτρα, κύριε Γαβρόγλου. Αυτό, όμως, το οποίο έχουμε πει και έχουμε ξεκαθαρίσει είναι ότι χρειάζεται ρύθμιση για τα ξενόγλωσσα προπτυχιακά τμήματα, χωρίς να την υπονομεύετε, όπως εσείς κάνετε βάζοντας μεσάζοντα το Διεθνές Πανεπιστήμιο.

Το ζήτημα της δημιουργίας ξενόγλωσσων προπτυχιακών είναι σημαντικό. Μην το υποτιμάτε. Γιατί αυτές οι αναφορές σας σε Κινέζους το υποτιμούν. Υποτιμούν τη δυνατότητα της χώρας να μπορεί να έχει διεθνοποιημένη λογική. Να αξιοποιήσουμε το υψηλό ακαδημαϊκό προσωπικό και το υψηλό προσωπικό σε φοιτητές.

Βεβαίως, η ευρωπαϊκή αγορά αναγνωρίζει το υψηλό επίπεδο επιστημόνων που παράγουμε, αυτό που δεν αναγνωρίσατε εσείς πριν από λίγο. Το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, λοιπόν, θα μπορούσε να γίνει η βασική εξαγωγική βιομηχανία μας, δημιουργώντας ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών, με ευελιξία, όχι με γραφειοκρατικούς κόμπους, με αξιολόγηση και μελέτη όλων των δεδομένων.

Στις μεταπτυχιακές σπουδές, τέλος, εδώ είμαστε σαφώς υπέρ της ρύθμισης του τοπίου. Στις μεταπτυχιακές σπουδές βεβαίως και χρειάζονται –σας το είπα και χθες– να υπάρχουν προβλέψεις και για τα χαμηλά εισοδήματα, απαλλαγές δηλαδή για τα χαμηλά εισοδήματα και υποτροφίες συνδεδεμένες ωστόσο με οικονομικά, κοινωνικά και ακαδημαϊκά κριτήρια. Όμως, μεταπτυχιακά χωρίς καν να επιτρέπονται από τον νόμο δίδακτρα είναι ένας άλλος λαϊκισμός.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Μα, δεν υπάρχουν;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεύτερος κύκλος σπουδών χωρίς δίδακτρα είναι ένας νέος λαϊκισμός, ο λαϊκισμός του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος έρχεται τώρα ως λαϊκισμός στην Κυβέρνηση, όχι ως λαϊκισμός στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Τέρμα στον λαϊκισμό! Δεν θα επιτρέψουμε άλλο μια λαϊκίστικη λογική, η οποία δεν έχει καμμία σχέση με την πραγματικότητα.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Λαϊκισμός ότι υπάρχουν μεταπτυχιακά χωρίς δίδακτρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Μπράβο στη ΔΗΜΑΡ! Εδώ είναι η Δημοκρατική Αριστερά!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, με συγχωρείτε, αλλά εάν πάμε έτσι, δεν θα τελειώσουμε ποτέ. Κρατάτε σημειώσεις για τις παρατηρήσεις σας και στη δευτερολογία σας θα απαντήσετε. Εάν για κάτι που λέει ένας Βουλευτής της Αντιπολίτευσης, ενοχλείστε εσείς και θέλετε να παρεμβαίνετε, δεν θα τελειώσουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεν ενοχλούμαι. Ζητώ τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Χαίρομαι πραγματικά, διότι ξεκαθαρίστηκε πως δεν χρειάζονται δίδακτρα στα προπτυχιακά στα δημόσια πανεπιστήμια.

Δεύτερον, μπορείτε, σας παρακαλώ, να μου διευκρινίσετε ποιος θα δίνει και τι είδους πτυχίο θα δίνει; Αυτό σας ρώτησα να

μου πείτε. Ποιος και τι είδους πτυχίο στα ξενόγλωσσα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Να καταγραφεί στα Πρακτικά. Τα τμήματα δίνουν τα πτυχία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει. Τελειώσαμε την αντιπαράθεση, την ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των δύο.

Έχει ζητήσει τον λόγο ο Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κουτσούμπας, τον οποίο καλώ να έρθει στο Βήμα.

Κύριε Κουτσούμπα, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι προφανές ότι και με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο η ανώτατη εκπαίδευση, η παιδεία συνολικότερα, υποτάσσεται στον στρατηγικό στόχο της Κυβέρνησης αλλά και των άλλων κομμάτων για την εξυπηρέτηση με όλους τους τρόπους και όλα τα μέσα των αναγκών του μεγάλου κεφαλαίου.

Άλλωστε, έχετε αναγορεύσει σε υπέρτατο κριτή της πολιτικής σας τις αγορές, τους οίκους αξιολόγησης, δηλαδή τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων και παίρνετε σίγουρα πολύ καλό βαθμό, αφού αυτά τα δυόμισι χρόνια φορτώσατε στον λαό μας δύο επιπλέον μνημόνια, δεκάδες αντιλαϊκούς νόμους, ματωμένα πλεονάσματα και δεσμεύσεις μέχρι το 2060.

Το ίδιο κάνατε και τις τελευταίες μέρες, με αφορμή τη δοκιμαστική έξοδο στις αγορές και με το πανηγύρι που στήσατε με τη συνδρομή, μάλιστα, εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων διεθνών οργανισμών, ένα πανηγύρι προκλητικό απέναντι σε έναν λαό γονατισμένο, απέναντι σε έναν λαό που του λένε ότι πρέπει να συνεχίσει το «ποδήλατο», για να χρησιμοποιήσω και μια έκφραση του κ. Μοσκοβισί.

Άρα το κρίσιμο ερώτημα που πρέπει να απαντήσει ο ελληνικός λαός είναι το εξής: Με την επιστροφή στις αγορές και την κανονικότητα, όπως λέτε, θα καταργηθούν οι εξακόσιοι και πλέον μνημονιακοί νόμοι συν όσοι άλλοι έρθουν στο πλαίσιο της τρίτης αξιολόγησης; Θα παγώσουν τα μέτρα που έχει προνομοθετήσει η Κυβέρνηση για το 2019, 2020; Αναφέρομαι και στη μείωση του αφορολογήτου και στις περικοπές στις συντάξεις που είναι μέτρα για την περίοδο που κατά τον κ. Τσίπρα θα είμαστε στην ανάπτυξη. Μήπως δεν θα ισχύουν τα πρωτογενή ματωμένα πλεονάσματα μέχρι το 2060 ή η επιτροπεία, η οποία είναι υποχρεωτική για όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω των ευρωπαϊκών εξαμήνων και των δημοσιονομικών συμφωνιών; Προφανώς και όχι. Όλα αυτά θα ισχύουν, γιατί όλα αυτά αποτελούν το προαπαιτούμενο της περιβόητης εμπιστοσύνης των αγορών.

Όσο για την επιδίωξή σας να πουλήσετε κοινωνική ευαισθησία, αυτή όχι μόνο δεν πείθει κανέναν, όχι μόνο συντρίβεται κάτω από τη σκληρή πραγματικότητα που ζει και θα συνεχίσει να ζει ο λαός, αλλά είναι και μια απόδειξη της απεγνωσμένης προσπάθειας να διαφοροποιηθείτε με τις προηγούμενες κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, με τους οποίους μοιάζετε πλέον σαν δύο σταγόνες νερό. Κι όσο περισσότεροι μοιάζετε, όσο ταυτίζεστε, δηλαδή, στα κρίσιμα, σε στρατηγικά ζητήματα, τόσο περισσότερο η μεταξύ σας αντιπαράθεση θα είναι για τα επιμέρους, τα της διαχείρισης, για τον «Ρουβίκωνα» για παράδειγμα, για τον Βαρουφάκη, για τις εξεταστικές, για το τι έγινε το 2015 και πάει λέγοντας.

Και μιας και το έφερε η κουβέντα και επειδή πολύς λόγος γίνεται τελευταία, το μόνο που κάνουν αυτές οι αποκαλύψεις και τα πολιτικά θρίλερ με τον κ. Βαρουφάκη είναι να συντηρούν αυτόν τον αποπροσανατολιστικό δοκιμαστικό καυνά. Και είναι ένας καυνάς βολικός και για τη Νέα Δημοκρατία, για να υπενθυμίζει το παρελθόν του ΣΥΡΙΖΑ σε μια περίοδο που ο ΣΥΡΙΖΑ έχει γίνει ο πιο καλός φίλος του κεφαλαίου και του συστήματος των αγορών και από την άλλη, βέβαια, βολεύει και τον ΣΥΡΙΖΑ για να ξαναξεσταίνει συνεχώς το παραμύθι της τάχα σκληρής διαπραγμάτευσης και της μάχης που έδωσε.

Αν έχουν κάποιο ενδιαφέρον κι αν δείχνουν κάτι αυτές οι αποκαλύψεις, είναι το άθλιο παιχνίδι που παίχτηκε στις πλάτες του ελληνικού λαού, καθώς και το πώς κυρίαρχο κύκλοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του συστήματος γενικότερα, άλλων κέντρων, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, αξιοποίησαν και τον ΣΥΡΙΖΑ και τον

Βαρουφάκη και τον ψευδεπίγραφο ριζοσπαστισμό τους, για να συνεχίσουν την πολιτική των μνημονίων, των αντιλαϊκών μέτρων που δεν πρόλαβαν να ολοκληρώσουν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, είτε από την άλλη αν θέλετε, για να εκβιάσουν και να επιβάλουν σχέδιο τύπου Σόιμπλε εξόδου της Ελλάδας από την Ευρωζώνη, όπου πάλι το μάρμαρο θα το πλήρωνε, με άλλον τρόπο βέβαια, ο ελληνικός λαός και κερδισμένα θα ήταν πάλι τμήματα του κεφαλαίου.

Γιατί φυσικά είναι άλλο πράγμα ο λαός να επιλέξει την έξοδο από την Ευρωζώνη, από την Ευρωπαϊκή Ένωση, διεκδικώντας ταυτόχρονα να περάσουν στα χέρια του τα κλειδιά της οικονομίας και της εξουσίας και είναι άλλο η αποχώρηση, ως επιλογή τμημάτων του κεφαλαίου ή ισχυρών ιμπεριαλιστικών κέντρων.

Κατά συνέπεια ούτε το plan B ούτε το plan X του κ. Βαρουφάκη για παράλληλο νόμισμα ούτε η πολιτική που υλοποιεί σήμερα η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL, έχουν οποιοδήποτε στοιχείο φιλολαϊκότητας. Ενεργούμενα του συστήματος και των μονοπωλιακών ομίλων είναι όλοι αυτοί, γι' αυτό ο λαός τους γυρίζει συνεχώς την πλάτη, όσο ξεσκεπάζονται μ' όλο αυτό το παιχνίδι που παίζεται αλλά και συνεχίζει να παίζεται σε βάρος του.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πολλή συζήτηση έχει γίνει τις τελευταίες μέρες, για το αν το νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση είναι ιδεολογικό, οπισθοδρομικό ή αν ακυρώνει τις μεταρρυθμίσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Βέβαια από τη δική του σκοπιά έχει και ένα δικίο ο κύριος Υπουργός Παιδείας να διαμαρτύρεται, όταν οι Βουλευτές των υπολοίπων αστικών κομμάτων χαρακτηρίζουν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ως εμμονικό. Η Κυβέρνηση απλά αξιοποιεί την κριτική της Νέας Δημοκρατίας, που επιζητά ακόμα πιο γρήγορη προσαρμογή στις ανάγκες της αγοράς, για να κρύψει ότι η έγνοια και της σημερινής Κυβέρνησης είναι το πώς θα πάει ένα βήμα παραπέρα από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, βαδίζοντας βέβαια στον ίδιο δρόμο, στην ίδια στρατηγική, η οποία βλέπει την ανώτατη εκπαίδευση να παίζει σημαντικό ρόλο μόνο για την αύξηση της κερδοφορίας των λίγων.

Βέβαια όσο και αν ψάξαμε, δεν μπορέσαμε να βρούμε τίποτα σοβαρά καινούργιο στο νομοσχέδιο. Μήπως είναι κάτι το καινούργιο η διάθεση ενίσχυσης της παρουσίας των επιχειρήσεων και των στελεχών τους στα ιδρύματα; Μήπως είναι κάτι καινούργιο, η προσπάθεια κατηγοριοποίησης σπουδών και αποφοίτων; Μήπως είναι καινούργια τα διδάκτρα στα μεταπτυχιακά; Μήπως είναι καινούργια η προσπάθεια να λειτουργήσει πιο αποτελεσματικά το «μαύρο κουτί» της επιχειρηματικής λειτουργίας των ιδρυμάτων που λέγεται ΕΛΚΕ;

Τίποτε απ' όλα αυτά που προβλέπει το νομοσχέδιο δεν είναι καινούργιο. Πάμπολλες από τις προβλέψεις αυτού του νομοσχεδίου έχουν υπερψηφιστεί στο παρελθόν και από τους Βουλευτές των άλλων κομμάτων, αφού περιλαμβάνονταν κατά γράμμα ή έστω στο πνεύμα τους και σε προηγούμενα νομοσχέδια επί ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας για την ανώτατη εκπαίδευση, όπως ήταν οι νόμοι Γιαννάκου και Διαμαντοπούλου, αλλά και σε μια σειρά από άλλα μικρότερης ή μεγαλύτερης εμβέλειας νομοθετήματα.

Ας μην είμαστε άδικοι, λοιπόν. Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL θα έχει να επιχαίρει ότι επί των ημερών της επιχειρείται το μεγαλύτερο άνοιγμα των ΑΕΙ στην πολλά υποσχόμενη αγορά των ξενόγλωσσων τμημάτων ότι θεσμοθετούνται μονοετή και διετή προγράμματα σπουδών, δημιουργώντας πτυχία πολλών ταχυτήτων και ότι για πρώτη φορά θεσμοθετείται η είσοδος των ΑΕΙ στο μεγάλο παζάρι της μεταλυκειακής εκπαίδευσης.

Είναι πρόδηλο από τα παραπάνω ότι η αντιπαράθεση μεταξύ των άλλων κομμάτων και γι' αυτό το νομοσχέδιο, γίνεται μακριά από τις ανάγκες των φοιτητών, μακριά από τα πραγματικά λαϊκά συμφέροντα. Άλλωστε ούτε μια αράδα στις εκατόν εβδομήντα περίπου σελίδες του νομοσχεδίου δεν αφορά στις ανάγκες των φοιτητών των λαϊκών οικογενειών, που στενάζουν για να σπουδάσουν τα παιδιά τους, στους νέους επιστήμονες που βρίσκουν τις πόρτες των ιδρυμάτων και τις κάνουλες της δημόσιας χρηματοδότησης κλειστές, στους πανεπιστημιακούς δασκάλους που δεν θέλουν να ξεπουληθούν σε επιχειρηματικά συμφέροντα.

Η ουσία είναι η εξής: Σε αντίθεση με τα κηρύγματα περί δημό-

σιες δωρεάν εκπαίδευσης και περί δημοκρατίας πρόκειται για ένα νομοσχέδιο, που δίνει πραγματικό άσυλο στην επιχειρηματική λειτουργία των ιδρυμάτων και επιδιώκει να δώσει σημαντικά οφέλη μόνο στις επιχειρήσεις. Αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς. Το τονίζει και το ίδιο το Υπουργείο στην έκθεση συνεπειών που συνοδεύει το νομοσχέδιο.

Αν, όμως, έχουν έτσι τα πράγματα, τότε τι έρχεται να λύσει αυτό το νομοσχέδιο; Η απάντηση, κατά τη γνώμη μας, είναι σαφής. Από τη μια επιδιώκει να διαμορφώσει ένα πλαίσιο, που ευνοεί την πιο αποτελεσματική υποταγή της λειτουργίας των ιδρυμάτων στα προστάγματα και στις στοχεύσεις του κεφαλαίου και από την άλλη έρχεται να δώσει την ιδιαίτερη χροιά των προτεραιοτήτων που προωθεί ο ΣΥΡΙΖΑ για την καπιταλιστική ανάπτυξη, την ένταξη των ιδρυμάτων σ' αυτό το πλαίσιο.

Το γιατί αναδεικνύεται από τις ίδιες τις διατάξεις του νομοσχεδίου. Ίσως είναι η πρώτη φορά που σε ένα νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση, προβλέπονται τόσες διαφορετικές περιπτώσεις διδασκτρών, τόσες διαφορετικές περιπτώσεις συνεργασίας των ιδρυμάτων με καπιταλιστικές επιχειρήσεις και στελέχη τους, γίνονται τόσες αναφορές σε εργαζόμενους χωρίς σταθερή δουλειά, χωρίς δικαίωματα.

Είναι η πρώτη ίσως φορά που σε ένα νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση, αναφέρεται τόσες φορές φόρα παρτίδα ότι τα οικονομικά των πανεπιστημίων και της έρευνας γίνονται βορά στις δημοσιονομικές δεσμεύσεις, την εξυπηρέτηση του χρέους, τα παλιά και νέα μνημόνια διαρκείας. Με αυτά ως βάση αξίζει να επανέλθουμε στη συζήτηση, περί του τι θεωρεί κανείς οπισθοδρομικό και τι σύγχρονο.

Εμείς βλέπουμε τι πλούτο μπορούν να παράγουν οι εργαζόμενοι, αξιοποιώντας τις δυνατότητες που προσφέρει η ανάπτυξη της επιστήμης, της τεχνικής, όσα δηλαδή φτιάχτηκαν από τα χέρια και τα μυαλά των προηγούμενων γενεών. Βλέπουμε τις παραγωγικές δυνάμεις που σπαταλιούνται αλόγιστα στον άναρχο ανταγωνισμό των κεφαλαιοκρατών, τις δυνατότητες που δεν γίνονται πραγματικότητα, γιατί ο αδυσώπητος νόμος του κέρδους βάζει φρένο.

Βλέπουμε ότι οπισθοδρομικό δεν είναι να πιστεύεις ότι το μέλλον για την πλειοψηφία των σημερινών φοιτητών δεν θα έπρεπε να είναι το πέρασμα από την ανεργία στην κακοπληρωμένη εργασία μετά από μυριάδες κόπους και θυσίες των ιδίων και των οικογενειών τους, αλλά να πιστεύεις ότι στο αναπτυξιακό πρόταγμα του ενός ή του άλλου κόμματος, οι προτεραιότητες της μιας ή της άλλης μερίδας του μεγάλου κεφαλαίου χωρούν ρεαλιστικά τα όνειρά τους, τη ζωή τους έτσι όπως τους αξίζει.

Κατά τη γνώμη μας οπισθοδρομική είναι η σημερινή πραγματικότητα, που όλα τα κόμματα με τον έναν ή τον άλλον τρόπο υπερασπίζονται όπου η επιστήμη με τα σημερινά επίπεδα ανάπτυξης της ασφυκτιά στο πλαίσιο του σημερινού κοινωνικοοικονομικού συστήματος. Η ίδια η εξέλιξη της ωθεί στην ανάγκη κατάργησης των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής. Γιατί καθημερινά επιβεβαιώνει, πως οι γνώσεις τόσο στις φυσικές επιστήμες όσο και στην τεχνολογία που τις εφαρμόζει είναι αρκετές, ώστε να μπορούν να επιλυθούν όλα τα μεγάλα προβλήματα της κοινωνικής ζωής.

Οτόσο το κεφάλαιο που αντιμετωπίζει την επιστήμη σαν άμεση πηγή για τον πλουτισμό του την διαιώνιση της κυριαρχίας του, δεν μπορεί παρά να την αιχμαλωτίζει. Δεν μπορεί παρά να υποτιμά της επιστήμη και μαζί της να υποτιμά όλους εκείνους που την υπηρετούν, πρώτα από όλα τους επιστήμονες, τους πανεπιστημιακούς δασκάλους, τους ερευνητές, τους αυριανούς επιστήμονες, τους φοιτητές.

Επιπλέον η επιστήμη που χρησιμοποιείται για τον πόλεμο, για να αυξηθεί η ανεργία, η φτώχεια, η εκμετάλλευση, τελικά η αμάθεια, δεν μπορεί παρά να κατανοείται σαν δύναμη ξένη και εχθρική για τους εργαζόμενους. Άρα η βασικότερη προϋπόθεση ώστε η επιστήμη να κατακτήσει τον ρόλο που της αξίζει μέσα στην κοινωνία, είναι στη θέση της ενίσχυσης της οικονομικής και πολιτικής εξουσίας των λίγων που σήμερα υπηρετεί, να μπει η ανύψωση της υλικής και πνευματικής στάθμης του συνόλου του λαού μας και κριτήριο για την ανάπτυξη της αντί για το κέρδος να γίνει η γενική ευημερία.

Με λίγα λόγια είναι η αντικατάσταση της σημερινής κοινωνικής πραγματικότητας από μια νέα πραγματικότητα και αυτή είναι μόνο η σοσιαλιστική. Μόνο έτσι η επιστήμη θα μπορέσει να αποκαλύψει σε όλη τους την έκταση τις τεράστιες δυνατότητές της για τη βελτίωση της ανθρώπινης ζωής και να εκμεταλλευτεί στο έπακρο κάθε περιθώριο ανάπτυξης και εφαρμογής της. Δεν είναι τυχαίο ότι ακόμα και οι ορκισμένοι αντίπαλοι του σοσιαλισμού, είναι αναγκασμένοι να αναγνωρίζουν το ανεβασμένο τότε μορφωτικό επίπεδο των εργαζομένων των πρώην σοσιαλιστικών χωρών και την υψηλή στάθμη των πανεπιστημίων τους.

Γιατί σε μια κοινωνία σε μια οικονομία όπου κριτήριο της οικονομικής ανάπτυξης δεν είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους αλλά μεγιστοποίηση της κοινωνικής προόδου, δεν υπάρχουν ούτε επιστήμονες που πλεονάζουν ούτε επιστήμες περιττές. Υπάρχουν εκατοντάδες πράγματα για τα οποία η συμβολή τους είναι πολύτιμη και απαραίτητη.

Εάν επιδιώκουμε για παράδειγμα να βελτιώσουμε την υγεία του λαού, θα πρέπει να επανδρώσουμε με τις βασικές ειδικότητες όλα τα επαρχιακά κέντρα υγείας, να εξασφαλίσουμε γιατρούς ακόμη και στο τελευταίο χωριό, να αναπτύξουμε την προληπτική ιατρική. Άρα χρειαζόμαστε κι άλλους γιατρούς. Χρειαζόμαστε περισσότερους σχολιάτρους, γιατρούς εργασίας, μια σειρά από ειδικότητες που η σημερινή ανάπτυξη -η καπιταλιστική- περιθωριοποιεί, ενώ την ίδια στιγμή η αστική προπαγάνδα, η προπαγάνδα σας, μηρυκάζει ακατάπαυστα τα επιχειρήματα για τη δήθεν υπερπληθώρα τους, τη στιγμή που υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις, αυτή τη στιγμή που μιλάμε, σε όλα τα νοσοκομεία, σε όλες τις δομές υγείας.

Αν θέλουμε να θωρακίσουμε αντισεισμικά τη χώρα μας, χρειαζόμαστε έναν πολύ μεγαλύτερο αριθμό μηχανικών, που θα προσληφθούν για να αναλάβουν το έργο του ελέγχου, της ενίσχυσης όλων των κτηρίων, τουλάχιστον μαζικής συνάθροισης, όπως είναι τα εργοστάσια, οι μεγάλες επιχειρήσεις, τα σχολεία, οι αίθουσες ψυχαγωγίας -κυρίως της νεολαίας- και άλλα.

Αν θέλουμε σχεδιασμένα να μεταβάλουμε τις πόλεις-τέρατα σε ανθρώπινες, χρειαζόμαστε περισσότερους ειδικούς στον τομέα της χωροταξίας και πολεοδομίας.

Αν θέλουμε η εκπαίδευσή μας, πραγματικά, να μορφώνει και όχι να παραμορφώνει τους ανθρώπους, οι εκπαιδευτικοί που υπήρχαν στην επετηρίδα, για παράδειγμα, δεν επαρκούν.

Αν θέλουμε να αξιοποιήσουμε τον ορυκτό πλούτο της χώρας μας, πρέπει να ιδρύσουμε κι άλλες σχολές μεταλλειολόγων, άλλων ειδικοτήτων και όχι να συζητάμε την αλλαγή του αντικείμενου των σημερινών αποφοίτων τους. Θα πρέπει να προσλαμβάνουμε και όχι να απολύουμε εργαζόμενους, όπως στη «ΛΑΡΚΟ» ή αλλού.

Γενικότερα αν επιδιώκουμε την αξιοποίηση όλων των παραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας, χρειαζόμαστε πληθώρα μορφωμένων τεχνικών, εργαζομένων που θα αναλάβουν την ανάπτυξη και την εφαρμογή της τεχνολογίας στην παραγωγή. Όσο για τις παραμελημένες κοινωνικές επιστήμες, να γίνουν επιτέλους γνήσια κοινωνικές και να αποκτήσουν πιο σημαντικό ρόλο μέσα από τη συνεργασία τους και με τις άλλες επιστήμες, ώστε να εξασφαλίσουν έναν προοδευτικό κοινωνικό έλεγχο της συνολικής κοινωνικής δραστηριότητας.

Με λίγα λόγια μόνο στη σχεδιασμένη, προγραμματισμένη με βάση τα λαϊκά συμφέροντα οικονομία η σημερινή πλαστή, μεταλλαγμένη, εικόνα των κοινωνικών αναγκών, που ο καπιταλισμός συνεχώς καλλιεργεί, με βάση φυσικά τα συμφέροντά του, μπορεί να αποκτήσει τη σωστή της διάσταση. Και η χώρα μας διαθέτει όλες τις παραγωγικές δυνάμεις και πάνω απ' όλα τη βασικότερη, την πιο έμπειρη και με βέλτιστο μορφωτικό επίπεδο εργατική τάξη, ένα πολυάριθμο και ικανότατο επιστημονικό δυναμικό.

Από τη σκοπιά αυτή, λοιπόν, γίνεται σαφές ότι η δική μας κριτική στρέφεται σε διαφορετικά σημεία, από αυτά που επιλέγουν να αναδείξουν άλλα κόμματα ως σημεία αντιπαράθεσης. Μην περιμένετε, λοιπόν, τα καλέσματα περί συναίνεσης να βρουν αποδέκτες το ΚΚΕ.

Εμείς όχι μόνο απορρίπτουμε και καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο αλλά κυρίως καλούμε τους εργαζόμενους, τα ιδρύματα, τους πανεπιστημιακούς δασκάλους, τους φοιτητές, τους νέους επι-

στήμονες, σε συμπόρευση, σε κοινή πάλη, με στόχο την πλήρη ανατροπή της πολιτικής που δένει χειροπόδαρη την επιστήμη, τις προοπτικές, τις σπουδές των νέων ανθρώπων στα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλώ στο Βήμα, αφού του ζητήσω και συγγνώμη γιατί δύο φορές τον σταμάτησα, τον συνάδελφο κ. Σεβαστάκη.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Είναι θετικό για μένα ή μάλλον βοηθητικό το γεγονός ότι ανεβαίνω στο Βήμα μετά την ενδιαφέρουσα τοποθέτηση του κ. Κουτσούμπα.

Η συζήτηση που έχει εκτυλιχθεί, είναι μια συζήτηση επιθέτων, αφορισμών, που οδηγεί αναπότρεπτα στους μανιχαϊσμούς. Οπισθοδρόμηση και προοδευτισμός.

Οι μανιχαϊσμοί, ουσιαστικά, προσπαθούν να διαχειριστούν ένα θεμελιώδες πρόβλημα που έχει η εκπαίδευσή μας, το σύστημά μας αλλά και το λαϊκό αίτημα για εκπαίδευση. Θα πω πιο κάτω ποιο νομίζω ότι είναι αυτό.

Άκουσα πάρα πολλές φορές να εκφράζονται οι δύο κόσμοι. Ποιοι είναι οι δύο κόσμοι; Και πώς δεν μπορούμε να τοποθετηθούμε απέναντι σε προβλήματα με μια στοιχειώδη ευθυβολία; Ας δούμε ότι για πάρα πολλά χρόνια η χώρα μας, έχοντας ένα οικονομικά υψηλό επίπεδο, κύριε Μπούρα, κύριε συνάδελφε, επένδυσε στις δομές εκπαίδευσης. Και αυτή η επένδυση συμπύκνωνε μια λαϊκή επιθυμία, να μάθει γράμματα. «Μάθε παιδί μου γράμματα» ως εργαλείο κοινωνικής ανέλιξης.

Όμως η μόρφωση -αυτό το τεράστιο κεφάλαιο που ενσωματώθηκε στον μέσο όρο, φτιάχτηκαν πολλές υψηλότερου μορφωτικού και διανοητικού επιπέδου στα χρόνια από τη δεκαετία του '70 και μετά- είτε έμεινε εγκιβωτισμένη, δεν αφομοιώθηκε στην παραγωγή. Είτε δηλαδή χρησίμευε για την παραγωγή ειδικευμένων που στελέχωναν ειδικότητες, που στελέχωναν επαγγελματικές κατηγορίες, αλλά η διάχυτη μόρφωση ως αγαθό, τα εργαλεία επιμόρφωσης, τα εργαλεία αναστοχασμού, τα εργαλεία παραγωγικού αναπροσανατολισμού, αυτή η διάχυτη κουλτούρα που στήνεται πάνω από τη μόρφωση, πάνω από την εκπαίδευση, αυτή έμεινε αναξιοποίητη. Και αυτή την πηγή, αυτήν την μεγάλη γνωστική πηγή δεν την έχουμε εκμεταλλευτεί ή δεν την έχουμε αφομοιώσει.

Η νέα ενεργός μόρφωση, η μόρφωση που σχετίζεται με μια εξαιρετική λαϊκή επινοητικότητα, αυτή που έχει χαθεί τα προηγούμενα χρόνια με την έκλειψη της παραγωγής, με την παραγωγική κατάπτωση, αυτή είναι ζητούμενο. Και το σύστημα που θα βρεθεί να την οργανώσει εκπαιδευτικά, θα είναι το πετυχημένο σύστημα. Αντί γι' αυτό έχουμε ύβρεις, έχουμε συγκρούσεις επιθέτων, συγκρούσεις αφορισμών. Νομίζω ότι είναι μια αδιέξοδη επιλογή, ένα αδιέξοδο πεδίο αντιμαχίας.

Ένα θεμελιώδες πρόβλημα, το οποίο δείχνει ότι οι περιφημοί δύο κόσμοι δεν είναι δύο, είναι ένας και έχει σχέση με την οικονομική κατάπτωση, είναι το εξής: Χρησιμοποιούνταν 300 εκατομμύρια για να χρηματοδοτηθεί η τριτοβάθμια εκπαίδευση και το ποσό έχει πέσει στα 90 εκατομμύρια.

Πώς λύνεται αυτή η αντίφαση, αυτή η αδυναμία ότι σε μια χώρα που παρήγγειλε, διαμόρφωσε, συγκρότησε, χρηματοδότησε, οργάνωσε δομές, διδακτικό προσωπικό και κυρίως μια λαϊκή προσδοκία για την τριτοβάθμια, σήμερα δεν έχει τη δυνατότητα να τη χρηματοδοτήσει;

Κάνουμε, λοιπόν, μετατόπιση της αντίφασης. Άλλος λέει να ιδιωτικοποιηθεί όλη η εκπαίδευση -ουσιαστικά ο κ. Γεωργιάδης αυτό είπε- παίρνοντας τους φοιτητές που δεν μπαίνουν στη δοκιμασία των πανελλήνιων και που δίνουν τα λεφτά τους, όπως λέει, στην Κωνσταντινούπολη. Καταφέρνουμε, δηλαδή, να βρούμε έναν χρηματοδότη της εκπαίδευσης. Αυτό νομίζω τα αστόχαστα και γενικόλογα δεν δίνουν απάντηση στο πρόβλημα.

Άλλος λέει ότι πρέπει να κάνουμε μια περιστολή εξόδων, μια απομείωση των απαιτήσεων, μια συμπίεση στα όρια της αντιπαραγωγικής μιζέριας. Δεν λύνονται έτσι τα προβλήματα, δεν απαντώνται και δεν είμαστε τίμιοι απέναντί τους, αν δεν τα απαντήσουμε.

Νομίζω ότι και η χωροταξική οργάνωση του εκπαιδευτικού συ-

στήματος και η διασπορά του ανθρώπινου δυναμικού και τα γνωστικά αντικείμενα και επίσης οι δεξιότητες που υποτίθεται ότι έχει ανάγκη η χώρα και η παραγωγική πραγματικότητα, σήμερα βρίσκονται σε έναν μεγάλο μετεωρισμό, σε μια μεγάλη αμηχανία. Και αυτόν τον προσανατολισμό δεν τον βλέπω. Το πολιτικό σύστημα δεν βλέπω να έχει τη μέριμνα να ακολουθήσει κάποιες συντεταγμένες αρχές με τις οποίες το «μάθε παιδί μου γράμματα», αυτό το μεγάλο ανθρωπιστικό απόκτημα των δεκαετιών της φτώχειας Ελλάδας, θα μπορέσει να ανακαινιστεί υπό το πρίσμα της κρισιακής Ελλάδας.

Τέλος, η εκπαίδευση είναι κάτι πολύ σημαντικό, για να μπορεί κανείς να την βάζει μέσα στους όρους της πολιτικής αντιμαχίας αμφιθεάτρου. Μερικές φορές αισθάνομαι αρκετά νέος, όταν βλέπω να αναβιώνουν πρακτικές των αμφιθεάτρων των φοιτητικών. Είναι ευχάριστο αυτό. Είναι αδιέξοδο αυτό.

Έχω τη μεγάλη αγωνία ως πανεπιστημιακός, για το πού με ποιον τρόπο θα μπορέσω να βρω χρηματοδότηση, δικαίωση στο γνωστικό μου αντικείμενο και στη μεγάλη ηθική επένδυση να διδάσκω, να μπαίνω μέσα στην τάξη, χωρίς να απαιτώ πρόσθετα, χωρίς να απαιτώ τη μείωση του μισθού μου να αποτελεί εργαλείο για να μειωθεί η ποιότητα της δουλειάς μου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ**)

Αυτό το ερώτημα των πανεπιστημιακών αυτό το ερώτημα των πανεπιστημίων των εξαιρετικά υψηλών ιδρυμάτων και ανθρώπων που διαθέτει η χώρα μας, φοβάμαι ότι μερικές φορές η πολιτική αντιμαχία το αποδυναμώνει. Δυστυχώς, συχνότατα, για να επιτύχουμε στο πολιτικό μας επιχείρημα, βάζουμε, σκοτεινιάζουμε, αποδυναμώνουμε, απομειώνουμε αυτό το μεγάλο απόθεμα.

Θα ήθελα να είμαστε μετριοπαθείς και σκεπτόμενοι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Σεβαστάκη, για πολλούς λόγους και για την αγόρευσή του αλλά και για τον χρόνο, για όλα.

Παρακαλώ πολύ, καλώ στο Βήμα τον Πρωθυπουργό κ. Αλέξη Τσίπρα.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνηθίζουμε να λέμε πως η παιδεία είναι ένα θέμα εθνικής σημασίας, είναι ένα θέμα εθνικό. Και είναι, υπό την έννοια πως είναι ο παράγοντας που καθορίζει το συνολικό πνευματικό επίπεδο ενός λαού. Μα είναι, θα έλεγα, και θέμα βαθιά κοινωνικό, γιατί επηρεάζει τον τρόπο που οι άνθρωποι μετακινούνται να λειτουργούν μέσα σε μια κοινωνία και επιειδή καθορίζει τον βαθμό στον οποίο οι άνθρωποι έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες και στη γνώση, που στις μέρες μας είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό κριτήριο, για τη δυνατότητα όλων των πολιτών να έχουν εφόδια, προκειμένου να μπορέσουν να έχουν μια ζωή και μια πρόοδο και να έχουν και τις κατάλληλες εκείνες παροχές από την πολιτεία και την κοινωνία, ώστε να μπορέσουν να χαίρουν όλες τις δυνατότητες εξέλιξής τους σε ισότιμη βάση.

Αυτό, όμως, θα έλεγα εγώ ότι είναι και ένα βασικό κοινωνικό δικαίωμα ταυτόχρονα, αλλά και ένα μέσο για να ασκούν έλεγχο και κριτική οι πολίτες προς την εξουσία. Συνεπώς η παιδεία δεν είναι μόνο μια υπόθεση εθνική αλλά είναι, εν τέλει, και ζήτημα δημοκρατίας.

Ήρθα, λοιπόν, σήμερα στη Βουλή για να μοιραστώ τις σκέψεις μου, σε μια μέρα προσπάθειας για την επανεκκίνηση των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ της χώρας.

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με μια μικρή αναδρομή, ελπίζοντας ότι δεν θα μακρηγορήσω. Όταν αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας, ξέραμε πως και στον τομέα της παιδείας είχαμε μπροστά μας ένα διπλό και παράλληλο έργο, να αλλάξουμε όλες τις διαλυτικές συνθήκες που είχαν δημιουργήσει στα χρόνια των μνημονίων οι ακραίες παρεμβάσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων και ταυτόχρονα, όμως, να επιχειρήσουμε να στήσουμε κι ένα άλλο όραμα για την εκπαίδευση, να βάλουμε στο παρόν τα θεμέλια του μέλλοντος της εκπαίδευσης στη χώρα μας.

Ξεκινήσαμε αυξάνοντας παρά τις εξαιρετικά ασφυκτικές, θα έλεγα, δημοσιονομικές συνθήκες το 2015, τη χρηματοδότηση

της παιδείας στο 2,8% του ΑΕΠ, αντί να υλοποιήσουμε τις δεσμεύσεις που είχαν πάρει οι προηγούμενες κυβερνήσεις, που ήταν δεσμεύσεις για να την κατεβάσουμε στο 1,8% του ΑΕΠ.

Και του χρόνου αυξάνουμε ακόμα περισσότερο τη χρηματοδότηση σε πανεπιστήμια και τεχνολογικά ιδρύματα, όπως είχαμε δεσμευτεί. Στην επόμενη διετία θα δώσουμε 65 εκατομμύρια ευρώ, 30 εκατομμύρια τον ένα χρόνο και 35 εκατομμύρια τον επόμενο, αρχής γενομένης από τον προϋπολογισμό του 2018.

Και θέλω να το πω αυτό, διότι είναι σωστό να λέμε ότι δεν είναι μόνο τα χρήματα και ότι χρειάζεται να συζητήσουμε για τη φιλοσοφία της εκπαίδευσης, για το μοντέλο της εκπαίδευσης, για το θεσμικό πλαίσιο της εκπαίδευσης, για το περιεχόμενο της γνώσης στα σχολεία μας και τα πανεπιστήμια, η αλήθεια, όμως, είναι πως ιδιαίτερα στα δημόσια πανεπιστήμια και τεχνολογικά ιδρύματα την τελευταία πενταετία, η κατάσταση έχει γίνει ασφυκτική. Τόσο ασφυκτική, που καμμία σοβαρή μεταρρυθμιστική προσπάθεια δεν θα μπορεί να προχωρήσει γρήγορα, εάν δεν προσπαθήσουμε βήμα-βήμα, ανάλογα με τις δημοσιονομικές δυνατότητες, να αποκαταστήσουμε αυτή τη χρηματοδοτική στενότητα, την ασφυξία των τελευταίων χρόνων.

Το δεύτερο πράγμα που επιχειρήσαμε να κάνουμε, -εάν το πρώτο ήταν να αυξήσουμε μέσα στο πλαίσιο που μπορούσαμε τις δαπάνες, δηλαδή να πάμε στο 2,8%, και όχι στο 1,8 και τώρα που ανασαίνουμε περισσότερο, να τις αυξήσουμε ακόμα περισσότερο- και τα καταφέραμε, ήταν αυτό που ίσως θα έπρεπε να θεωρείται αυτονόητο σε μια φυσιολογική χώρα. Δηλαδή τι; Να ανοίγουν τα σχολεία σε όλη τη χώρα και στο πιο απομακρυσμένο νησί και στα πιο ορεινά χωριά στην ώρα τους με βιβλία και να έρχονται οι δάσκαλοι και οι καθηγητές στην ώρα τους και όχι τον Δεκέμβρη.

Νομίζω ότι ο Σεπτέμβρης του 2016 ήταν ένα ορόσημο, γιατί όλα τα σχολεία και στις πιο απομακρυσμένες περιοχές άνοιξαν στην ώρα τους με τους εκπαιδευτικούς στη θέση τους και με τα βιβλία στα χέρια των μαθητών από τη πρώτη σχεδόν μέρα.

Και ξέρετε κάτι; Ορισμένες φορές σε αυτή τη χώρα το να μιλάς για το αυτονόητο δεν είναι κάτι δεδομένο. Διότι η συνήθης κριτική που ασκείται σε αυτή την Κυβέρνηση, πέραν των άλλων των ιδεολογικών, των πολιτικών διαφορών είναι η κριτική περί ανικανότητας. Μακάρι να ήσασταν και εσείς τόσο ανίκανοι τα προηγούμενα πέντε μηνιαία χρόνια και να ανοίγατε τα σχολεία στην ώρα τους!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ή ίσως η χώρα εάν ήσασταν τόσο ανίκανοι, να μην είχε βρεθεί στη θέση που βρέθηκε!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και πολλούς μήνες έγιναν εξαντλητικές συζητήσεις με το σύνολο της πανεπιστημιακής κοινότητας, για το σχέδιο που σήμερα φέρνουμε στην κρίση της Ολομέλειας της Βουλής. Και υπήρξαν, βεβαίως, -διότι αυτό είναι και στοιχείο της δημοκρατίας μας, ο αντίλογος, οι διαφορετικές απόψεις- σημαντικές συνθέσεις και εντυπωσιακές συγκλίσεις στο μεγαλύτερο μέρος, θα έλεγα, του νομοσχεδίου που σήμερα σας παρουσιάζουμε. Υπήρξαν συγκλίσεις που το βελτίωσαν, χωρίς όμως να αλλάζουν τη φιλοσοφία του. Μια φιλοσοφία που συνοψίζεται σε περισσότερη δημοκρατία, σε θέσπιση ακαδημαϊκών κανόνων, στο άνοιγμα των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στα οικονομικά ασθενέστερα τμήματα του πληθυσμού και στη σύνδεση των ιδρυμάτων με την κοινωνία και με αυτό που ονομάζουμε προσπάθεια για την παραγωγική ανασυγκρότηση.

Όταν αναλάβαμε, βρήκαμε τα πανεπιστήμια φορτωμένα με αποτυχημένες δομές διοίκησης, με τα διαβόητα συμβούλια διοίκησης -που ήταν η μεγάλη μεταρρύθμιση της πρώην Υπουργού, της κ. Διαμαντοπούλου- με ανθρώπους άλλοτε ικανούς και καταξιωμένους επιστήμονες καλών προθέσεων, από τους οποίους όμως ζητήθηκε -χωρίς να το θέλουν οι ίδιοι- να παρεμβαίνουν στα ΑΕΙ και, τελικά, να έχουν αποφασιστικό λόγο στον προσδιορισμό των διοικήσεών τους και σε άλλες περιπτώσεις ανθρώπους με ελάχιστες γνώσεις για τα πανεπιστήμια στη χώρα μας και την ελληνική πραγματικότητα.

Τα συμβούλια αυτά δεν φτιάχτηκαν εν τέλει για να αποτελέσουν αυτό που λέει το όνομά τους, δηλαδή συμβουλευτικούς παράγοντες αλλά για να αναλάβουν να κάνουν τη βρώμικη δουλειά,

επιτρέψτε μου την έκφραση, της τότε κυβέρνησης και να ξεριζώσουν από τα πανεπιστήμια ανεπιθύμητες τότε διοικήσεις. Γι' αυτό είχαν το δικαίωμα -προσέξτε- να απορρίπτουν ακόμα και υποψηφιότητες μελών ΔΕΠ για τις διοικήσεις των πανεπιστημίων, για τη θέση του πρύτανη και του κοσμήτορα. Και εντελώς συμπτωματικά απέρριψαν τις υποψηφιότητες όλων σχεδόν των υποψηφίων, που ήταν αντίθετοι με την πολιτική της τότε κυβέρνησης, χωρίς καν να μπουν στον κόπο να παρουσιάσουν, σε πολλές περιπτώσεις, και ένα επίσημο σκεπτικό για την απόρριψη των υποψηφιοτήτων.

Μας κατηγορείτε, λοιπόν, για κρατισμό και για παρεμβατισμό στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ενώ υπερασπιστήκατε τον πιο αντιδημοκρατικό θεσμό στον ακαδημαϊκό χώρο από τη Μεταπολίτευση και μετά. Υπήρξε, άραγε, ένας θεσμός που να υποβάθμιζε τη νοημοσύνη των πανεπιστημιακών με τόσο σαφή τρόπο τα τελευταία σαράντα πέντε χρόνια; Υπάρχει, άραγε, κάποια αντίστοιχη διαδικασία σε ευρωπαϊκά πανεπιστήμια; Καταργούμε, λοιπόν, τα συμβούλια διοίκησης, για να αποκαταστήσουμε τη δημοκρατία και το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Πρόκειται, θα έλεγα, για μια στοιχειώδη κίνηση σεβασμού προς την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Μας κατηγορείτε, επίσης, ότι δεν θέλουμε τη σύνδεση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με τις συνεχώς εξελισσόμενες ανάγκες της κοινωνίας, ενώ εμείς στην πραγματικότητα καινοτομούμε με σχέδιο και ιδρύουμε σε κάθε περιφέρεια της χώρας Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας. Με απλά λόγια συγκροτούμε δομές, που θα βοηθούν τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ αλλά και τα ερευνητικά κέντρα να συνδέονται μεταξύ τους αλλά και με τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας και των τοπικών κοινωνιών.

Γιατί εμείς έτσι αντιλαμβανόμαστε πως μπορεί να έρθει η πρόοδος, από την αλληλεγγύη και τη συνεργασία όχι από τον εξοντωτικό ανταγωνισμό, με το να προσπαθούν τα ανώτατα ιδρύματα να διεκδικούν χρηματοδοτήσεις για κοινά ερευνητικά προγράμματα και όχι με το να προσπαθούν το ένα να βγάλει το μάτι του άλλου, όπως οι απόψεις της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης θέλουν, για να καταφέρουν, τελικά, να επιβιώσουν μονάχα τα πιο δυνατό και εγώ θα πρόσθετα, ενδεχομένως, όχι τα πιο δυνατό αλλά τα πιο διαπλεκόμενα.

Και θέλω να σταθώ λίγο εδώ, διότι μέχρι σήμερα γνωρίζαμε για τον βιολογικό δαρβινισμό, ξέραμε για τον κοινωνικό δαρβινισμό, αλλά τώρα θα μάθουμε ότι υπάρχει και ο πανεπιστημιακός δαρβινισμός. Τον μάθαμε από μια πρόσφατη δήλωση του Αρχηγού της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, του κ. Μητσοτάκη, ο οποίος μας είπε ότι επιθυμεί ένα μοντέλο εξοντωτικής αξιολόγησης στα ΑΕΙ και μάλιστα αξιολόγησης συνδεδεμένης με τον προϋπολογισμό, με τις κρατικές δαπάνες, ώστε στο τέλος όσα ιδρύματα δεν ανταπεξέρχονται, να μην επιβιώνουν, να πέφτουν στον καιάδα.

Χαίρομαι εγώ που η Αξιοματική Αντιπολίτευση λέει ευθαρσώς τις απόψεις της, γιατί έτσι μπορεί να γίνει μια ουσιαστική αντιπαράθεση ιδεών και να καταλάβει και ο ελληνικός λαός ποιες είναι οι απόψεις μας και τι προτείνουμε για την επόμενη μέρα.

Θα μου επιτρέψετε όμως να σχολιάσω αυτή την άποψη, που, επαναλαμβάνω, χαίρομαι που τη λέτε ευθαρσώς. Είναι μια ακραία νεοφιλελεύθερη αντίληψη για τον τρόπο λειτουργίας της κοινωνίας μας και κυρίως για τη θέσπιση, για τον τρόπο λειτουργίας της ακαδημαϊκής μας κοινότητας. Είναι μια ακραία νεοφιλελεύθερη αντίληψη για τα πανεπιστήμια της χώρας, την οποία εκφράζει -και μπράβο της που το εκφράζει ευθαρσώς- η νεοφιλελεύθερη Νέα Δημοκρατία του κ. Μητσοτάκη. Οραματίζεται πανεπιστήμια, που ριγμένα στην αρένα του ανταγωνισμού, θα αλληλοσκοτώνονται για το ποιο απ' όλα θα επιβιώσει. Με δυο λόγια συνθήκες ακαδημαϊκού *survivor*, όλοι εναντίον όλων και ο καθένας μόνος του.

Εμείς από την άλλη πλευρά λέμε αξιολόγηση, να αξιολόγηση προκειμένου τα πανεπιστημιακά ιδρύματα να γίνουν καλύτερα, όχι προκειμένου κάποια να επιβιώσουν και κάποια να εξοντωθούν αλλά προκειμένου όλοι μέσα από αυτή τη διαδικασία να ανεβάσουν το επίπεδό τους και να ανεβάσουν το επίπεδο της παρεχόμενης γνώσης στους φοιτητές μας, στους σπουδαστές μας, στη νέα γενιά αυτού του τόπου. Αξιολόγηση, λοιπόν, ναι, ακαδημαϊκή

ζούγκλα όμως όχι.

Την ίδια στιγμή εμείς μέσα από αυτό το νομοσχέδιο αποκαθιστούμε τη δυνατότητα των φοιτητών να έχουν λόγο για τις σπουδές τους, όπως γίνεται στα περισσότερα ευρωπαϊκά πανεπιστημιακά ιδρύματα. Και εσείς που καμώνεστε εδώ μέσα κάθε φορά ότι είστε πιο Ευρωπαίοι από όλους τους υπόλοιπους, έπρεπε αυτό να το ξέρετε.

Δεν δίνουμε όμως τη δυνατότητα να ψηφίζουν απευθείας οι φοιτητές για την εκλογή των πρυτάνεων, γιατί εδώ έχουμε μια εμπειρία, που μας δείχνει ότι πραγματικά είχε διαμορφωθεί ένα πλαίσιο διαπλοκής και διαφθοράς μέσα στα ιδρύματα. Μόνο που ξέρετε κάτι; Είναι υποκριτικό εσείς, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, να κάνετε αναφορά σε αυτό το πλαίσιο, για να υπερασπιστείτε την άποψη ότι οι φοιτητές δεν πρέπει να έχουν καμία σχέση και κανέναν λόγο για τις σπουδές τους, διότι αυτή τη διαφθορά και αυτή τη διαπλοκή την είχαν στήσει και την είχαν τροφοδοτήσει οι δικές σας παρατάξεις, οι φοιτητικές παρατάξεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, στα ελληνικά πανεπιστήμια -δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα- και βεβαίως πρυτανικά σχήματα τα οποία τότε κυβερνήσεις ή οι κομματικοί σας σχηματισμοί στήριζαν και συμμετείχαν σε αυτό το αλισβερίσι. Διότι πολλές φορές οι αποφάσεις για το ποιον θα στηρίξει η φοιτητική παράταξη, λαμβάνονταν στα κομματικά γραφεία ούτε καν εντός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Το να καταγγέλλετε, λοιπόν, τώρα εσείς, είναι τουλάχιστον υποκρισία.

Γι' αυτό εμείς φέρνουμε έναν νόμο, με τον οποίο φτιάχνουμε ένα πλαίσιο να ψηφίζονται ξεχωριστά οι πρυτάνεις από τους αντιπρυτάνεις, γιατί οι διοικήσεις των ιδρυμάτων δεν είναι κόμματα, δεν κατεβαίνουν κόμματα αλλά πρόσωπα με τις απόψεις τους. Και πολλές φορές είναι χρήσιμη και η σύνθεση διαφορετικών απόψεων στις διοικήσεις των ιδρυμάτων, αν αυτές υπάρχουν ανάμεσα στους πρυτάνεις και στους αντιπρυτάνεις.

Και επειδή δεν φοβόμαστε εμείς τους φοιτητές και το φοιτητικό κίνημα, αλλά ούτε και τους υποβαθμίζουμε και θεωρούμε ότι έχουν τη δυνατότητα μόνοι τους -και πρέπει αυτή την εμπιστοσύνη και την αυτοπεποίθηση να την εμπνεύσουμε κιόλας- να προστατεύσουν τα ακαδημαϊκά ιδρύματα από διάφορες δυνάμεις οι οποίες λειτουργούν προβοκατόρικα, επαναφέρουμε το πλαίσιο για το πανεπιστημιακό άσυλο, για το οποίο τόσο μεγάλη φασαρία έχει γίνει, εκεί που ήταν επί της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, πριν έρθει η κ. Διαμαντοπούλου και το αλλάξει, εκεί που το είχε η κ. Γιαννάκου.

Τι σας ενοχλεί τόσο πολύ σε αυτό; Τόσο πολύ πια είσατε με τη νεοφιλελεύθερη εκσυγχρονιστική εκδοχή, που ακόμα και τα δικά σας πεπραγμένα τα θεωρείτε οπισθοδρόμηση και μας κατηγορείτε ότι επαναφέρουμε το πλαίσιο Γιαννάκου και δεν αφήνουμε αυτό της Διαμαντοπούλου; Εντάξει πάρτε τους και στο κόμμα σας αν τόσο πολύ τους αγαπάτε, αλλά ελάτε να μιλήσουμε εδώ επί της ουσίας για το τι κάνουμε.

Διότι με το πανεπιστημιακό άσυλο, πράγματι, η δημόσια σφαίρα είχε βασανιστεί. Είχε βασανιστεί όχι εξαιτίας του στρεβλού θεσμικού πλαισίου αλλά εξαιτίας της δυνατότητας που είχαν κάθε φορά μικρές ομάδες προβοκατόρικες, κυρίως λόγω της αδυναμίας παρέμβασης του ίδιου του φοιτητικού κινήματος, να δημιουργούν δεδομένα, που ευτελίζουν και την έννοια του ασύλου αλλά και την ίδια την έννοια της ακαδημαϊκής ελευθερίας.

Εμείς, όμως, θεωρούμε ότι πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα, να διασφαλίζεται η ελεύθερη παρουσία όλων των ιδεών μέσα στα πανεπιστήμια, αρκεί να σέβονται όλοι τις στοιχειώδεις δημοκρατικές ελευθερίες και διαδικασίες. Διότι η κατάργηση του ασύλου όπως το γνωρίζαμε, όχι μόνο δεν έλυσε το πρόβλημα αλλά η εμπειρία λέει ότι το ενέτεινε. Και μοναδικός τρόπος κατά την άποψή μας να επιλύονται εντάσεις μέσα στα πανεπιστήμια, είναι ο διάλογος εντός της πανεπιστημιακής κοινότητας και στο πολιτικό επίπεδο. Έτσι λύνονται τα προβλήματα. Έτσι μπορούν να λύνονται τα προβλήματα και όχι με μαζικές αστυνομικές επιχειρήσεις, που θυμίζουν άλλες εποχές.

Με τον νόμο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επίσης, σταματάμε και τη φάμπρικα των πολύ υψηλών διδάκτρων στα μεταπτυχιακά. Και ξέρετε, αυτό είναι κάτι που για εμάς είναι πάρα

πολύ σημαντικό. Τα διδάκτρα συχνά ορίζονται με όρους αγοράς και όχι με βάση το πραγματικό κόστος του κάθε μεταπτυχιακού προγράμματος. Τα αδικαιολόγητα υψηλά διδάκτρα από τη μια απλώς αυξάνουν τα έσοδα μιας μικρής μερίδας καθηγητών. Και εδώ συγκρουστήκαμε και με μικροσυμφέροντα. Γίναμε δυσάρεστοι σε ορισμένους. Τι να κάνουμε; Από την άλλη πλευρά, όμως, υπάρχουν διδάκτρα υψηλά, που αποκλείουν από τις σπουδές, όσους φοιτητές δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να τα αποπληρώνουν για να τελειώσουν τις σπουδές τους.

Ορίζουμε αυστηρές προϋποθέσεις για να διαμορφώνεται, όπου αυτό είναι απαραίτητο, το ύψος των διδάκτρων και, κυρίως, ορίζουμε πως κανένας φοιτητής που έχει γίνει δεκτός σε μεταπτυχιακό πρόγραμμα, δεν θα αποκλείεται από αυτό, αν αποδεδειγμένα έχει οικονομική αδυναμία να πληρώσει τα διδάκτρα αυτά.

Για πρώτη, λοιπόν, φορά θέτουμε όρους για τη δωρεάν φοίτηση όσων έχουν τα ακαδημαϊκά προσόντα αλλά αδυνατούν να πληρώσουν τα τέλη φοίτησης. Διότι οι σπουδές και τα μεταπτυχιακά πρέπει να είναι για όλους τους νέους και τις νέες που έχουν τα ακαδημαϊκά προσόντα και όχι μόνο για αυτούς που έχουν την οικονομική δυνατότητα.

Ξέρουμε, βέβαια, πως και σε αυτό θα διαφωνείτε εσείς της Νέας Δημοκρατίας αλλά νομίζω ότι πάνω σε τέτοιες διαφωνίες μας κρίνουν κάθε μέρα οι πολίτες.

Αυτός ο νόμος, όμως, φέρνει και μια σειρά από άλλες σημαντικές καινοτομίες. Ικανοποιεί το πάγιο αίτημα των πολυτεχνικών σχολών για ακαδημαϊκή ισοτίμηση των πενταετών πτυχίων τους με master και την ταυτόχρονη απαρχή των διαδικασιών για την επίλυση ενός χρόνιου προβλήματος, που αφορά τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των ΤΕΙ, συμπεριλαμβανομένων και των μηχανικών. Είναι ένα θέμα το οποίο συζητάμε χρόνια -θυμάμαι από τότε που Υπουργός Παιδείας ήταν ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Κακλαμάνης. Συζητάμε και ξανασυζητάμε ένα θέμα, το οποίο μπορεί να λυθεί και πρέπει να λυθεί με συναινέσεις.

Η πρότασή μας είναι να προχωρήσουμε άμεσα στη σύνταξη ενός προεδρικού διατάγματος με τα επαγγελματικά προσόντα των αποφοίτων μηχανικών των ΤΕΙ, μέσα από τη συνεδρίαση μιας επιτροπής, που θα την απαρτίζουν εκπρόσωποι πολυτεχνικών σχολών των τμημάτων μηχανικών ΤΕΙ και εμπειρογνώμονες, που θα αποτελούνται από αποφοίτους των δύο θεσμών απολύτως ισοτίμια.

Με άλλα λόγια οι πρωτοβουλίες μας συντείνουν στη δημιουργία ενός κλίματος εμπιστοσύνης, γιατί ένα πρόβλημα που διαίρεσε κοινότητες μηχανικών επί τόσες δεκαετίες, προφανώς και δεν μπορεί να λυθεί με το πάτημα ενός κουμπιού, αλλά είμαι σίγουρος ότι οι συνθήκες είναι πια ώριμες, ώστε να καθίσουν ισότιμα οι μηχανικοί να προτείνουν και να βρουν λύσεις.

Μας κατηγορήσαν ότι με τις ρυθμίσεις αυτές εξισώνουμε τα πανεπιστήμια με τα ΤΕΙ. Τα ΤΕΙ, όμως, είναι ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Οι διδάσκοντες εκεί είναι σε εκπαιδευτικά σώματα καθηγητών πανεπιστημίων και συμμετέχουν σε επιτροπές διδακτορικού. Υπάρχει μια πραγματικότητα εδώ, την οποία πρέπει να αναγνωρίσουμε και να τη χαιρετίσουμε. Υπάρχει πλέον ένα εξαιρετικό σημαντικό και αξιολογικό δυναμικό στα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας. Υπάρχουν καθηγητές με υψηλά προσόντα, εργαστήρια που θα ζήλευαν μεγάλα πανεπιστήμια του εξωτερικού, ερευνητικές υποδομές και ομάδες υψηλών επιδόσεων.

Συνυφασμένη με την αναβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης είναι και η διαδικασία που έχει ξεκινήσει -την εξαγγείλαμε πριν από δύομισι περίπου μήνες στο Υπουργείο Παιδείας με την παρουσία μου εκεί- και αφορά την ίδρυση του πανεπιστημίου της δυτικής Αττικής μετά από συζητήσεις, βεβαίως, και κοινή δουλειά με τα ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά. Εκεί, με κριτήρια ακαδημαϊκά προχωρούμε στη δημιουργία ενός πόλου πανεπιστημιακής εκπαίδευσης που, ταυτόχρονα, θα είναι σε επαφή και σύνδεση με τις αναπτυξιακές προοπτικές της δυτικής Αττικής, μια περιοχή η οποία έχει πολύ μεγάλες δυνατότητες, τις οποίες πρέπει να αξιοποιήσουμε αλλά και πολύ μεγάλες προκλήσεις να αντιμετωπίσει.

Η δυναμική που θα απελευθερωθεί από αυτή τη διαδικασία, πιστεύουμε ότι θα έχει πολλαπλασιαστικά οφέλη, όχι μόνο για τη

δυτική Αττική αλλά για ολόκληρη τη χώρα, ανοίγοντας επιτέλους τον δρόμο για συνέργειες περιφερειακών πανεπιστημίων και τεχνολογικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Και στον τομέα, όμως, της επαγγελματικής εκπαίδευσης γίνονται αποφασιστικά βήματα. Βρήκαμε τα επαγγελματικά λύκεια, τα ΕΠΑΛ, σε συνθήκες διάλυσης. Η προηγούμενη κυβέρνηση είχε φροντίσει να βγάλει τους καθηγητές τους σε διαθεσιμότητα, για να μπορέσει έτσι να καταργήσει τις πιο δημοφιλείς ειδικότητες των ΕΠΑΛ και να κάνει τα παιδιά εκεί πελατεία για τα ιδιωτικά ΙΕΚ.

Εμείς από την άλλη τα αναβαθμίζουμε τα ΕΠΑΛ. Το έτος μαθητείας είναι πια μια πραγματικότητα. Μας κατηγορούσατε ότι θα είναι ένας θεσμός όπου τα παιδιά θα εργάζονταν χωρίς μισθό και ασφάλιση. Διαψευστήκατε και σε αυτό και μάλιστα οικτρά. Η προοπτική που δίνουμε μέσω των νέων διευτών δομών που ιδρύουμε στα ΑΕΙ και οι οποίες θα παρέχουν επαγγελματικά πιστοποιητικά ευρωπαϊκών προδιαγραφών, αναβαθμίζει τα ίδια τα ΕΠΑΛ και την τεχνική εκπαίδευση στη χώρα μας. Αυτά τα διετή προγράμματα θα είναι δωρεάν και θα είναι οργανωμένα μέσα στα ίδια τα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω στο τέλος της παρέμβασής μου, επί τροχάδην να θυμίσω μερικά ακόμη στοιχεία της πολιτικής μας στην παιδεία. Την αναμόρφωση των σχολικών προγραμμάτων για την Ιστορία και τα Θρησκευτικά, την ενίσχυση της ειδικής αγωγής για πρώτη φορά σε τόσο μεγάλο βαθμό με την ίδρυση νέων σχολείων και τμημάτων και την κάλυψη όλων των κενών σε διδακτικό προσωπικό για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας, τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας στις φυλακές για να βγαίνουν οι άνθρωποι από τα αδιέξοδα που τους οδήγησαν εκεί μέσα, αλλά και τις αντισταθμιστικές δομές εκπαίδευσης που θα δημιουργηθούν από τις δομές θεραπείας από τα ναρκωτικά. Όλες αυτές είναι κινήσεις –θα έλεγα– ενός στοιχειώδους εκσυγχρονισμού μα κι ενός στοιχειώδους ανθρωπισμού.

Επίσης σχεδιάζουμε παρέμβαση για το επόμενο σχολικό έτος στα υπόλοιπα οχτακόσια τριάντα oligothésia –μονοθέσια, διθέσια και τριθέσια– σχολεία στη χώρα μας, που έχουν μόνο έναν δάσκαλο και βρίσκονται στις εσχαιές της πατρίδας μας, ώστε να συγκροτήσουν κι εκεί ολοήμερο τμήμα.

Θεσμοθετούμε με τη βοήθεια, βέβαια, και τη συνδρομή των ίδιων των εκπαιδευτικών χιλίες βιβλιοθήκες στα δημοτικά σχολεία της χώρας μας.

Η αιχμή, όμως, του μεταρρυθμιστικού μας προγράμματος είναι οι παρεμβάσεις στο λύκειο. Υπάρχει ένα νομοσχέδιο, μια παρέμβαση που βρίσκεται ήδη σε διαβούλευση, σε πλατιά συζήτηση και θα έρθει με την επανάρξη των εργασιών της Βουλής από τις θερινές διακοπές. Αναφέρομαι στις παρεμβάσεις που αφορούν κυρίως τη Β' και τη Γ' λυκείου για την εισαγωγή στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τα ΤΕΙ.

Το μεγάλο ερώτημα που πρέπει να απασχολεί την κοινωνία μας, είναι αν θα είμαστε μια κοινωνία με ακυρωμένο το λύκειο και το σχολείο ως βασική εκπαιδευτική βαθμίδα, μια κοινωνία όπου οι εκπαιδευτικές διαδικασίες του λυκείου θα επιτελούνται από θεσμούς ξένους προς τη δημόσια εκπαίδευση, στα φροντιστήρια δηλαδή, ή αν θα μπορέσουμε να ψάξουμε να βρούμε τους τρόπους, για να προχωρήσουμε σε μια ριζική αναμόρφωση των διαδικασιών εισαγωγής στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ, μια ανάγκη που έχει ωριμάσει στην ελληνική κοινωνία, ώστε να αναβαθμίσουμε την εκπαιδευτική διαδικασία μέσα στο σχολείο. Και βεβαίως να δώσουμε τη δυνατότητα στα νέα παιδιά, στην πιο κρίσιμη και ευαίσθητη ηλικία, να έχουν περισσότερες δυνατότητες και ευκαιρίες κρίσης των ικανοτήτων τους και όχι μια κι έξω σε μια κρίσιμη στιγμή στη ζωή μας, όπως είναι αυτή των πανελλαδικών εξετάσεων στο τέλος της Γ' λυκείου.

Θέλω, όμως, πριν κλείσω να πω και δυο λόγια για την έρευνα, γιατί εμείς εργαζόμαστε για να κρατήσουμε τους νέους ανθρώπους στην Ελλάδα –και είναι ίσως το πιο μεγάλο στοίχημα της επόμενης περιόδου– για να δουλέψουν εδώ, να συμβάλλουν με τις ιδέες τους σ' αυτό που ονομάζουμε «παραγωγική ανασυγκρότηση». Γι' αυτό αυξήσαμε τη χρηματοδότηση στην έρευνα κοντά στο 1% του ΑΕΠ, ιδρύσαμε το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας, το ΕΛΙΔΕΚ, με πόρους 250.000.000 ευρώ, που με τη

μόχλευση με τους ιδιωτικούς πόρους, μπορούν να φτάσουν συνολικά το 1 δισεκατομμύριο και που ήδη έχει δώσει πάνω από πεντακόσιες υποτροφίες σε νέους επιστήμονες, υποψήφιους διδάκτορες και μεταδιδάκτορες για να παραμείνουν στη χώρα αλλά και που ήδη δίνει την ευκαιρία σε νέους που έχουν φύγει, να επιστρέψουν στη χώρα.

Φτιάξαμε το Ταμείο Συμμετοχών, επίσης με πόρους 250.000.000 ευρώ, μια δομή που θα έχει ως αποστολή το να παίρνει καινοτόμες επιστημονικές ιδέες και να στήνει πάνω σε αυτές νέες επιχειρήσεις, διότι έτσι εμείς καταλαβαίνουμε την έρευνα και τη συμβολή της στην κοινωνική πρόοδο και έτσι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τη μάλιστα του επονομαζόμενου «brain-drain», δηλαδή της φυγής από τη χώρα των πιο δυνατών μυαλών της πατρίδας μας.

Ξέρουμε, επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στα ελληνικά πανεπιστήμια, όσο κι αν αυτά έχουν δυσφημιστεί στο παρελθόν, και στα ερευνητικά κέντρα της πατρίδας μας γίνεται ουσιαστικό έργο. Η έρευνα που γίνεται και στα τριτοβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα και στα ερευνητικά κέντρα της χώρας μας, είναι σπουδαία έρευνα και μέσα από τα δημόσια ερευνητικά κέντρα προκύπτουν ακόμα και επιχειρήσεις που αναπτύσσουν τεχνολογίες, που τις εξαγουν και καταλήγουν να συνεργάζονται ακόμα και με κολοσσούς.

Μια τέτοια περίπτωση ήταν αυτή της «INNOETICS», της οποίας ανακοινώθηκε πριν λίγο καιρό η εξαγορά της από την «SAMSUNG», μια εταιρεία αποκλειστικά από νέους Έλληνες επιστήμονες, που δημιούργησε μια καινοτόμα τεχνολογία, η οποία δεν είναι μόνο οικονομικά προσοδοφόρα αλλά έχει και μια κοινωνική ανταποδοτικότητα, βελτιώνει τη ζωή των ανθρώπων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέναντι σε όλα αυτά που εμείς προτείνουμε, ελπίζω ότι και σήμερα θα έχουμε την ευκαιρία να ακούσουμε την αντιπρόταση. Απέναντι σε αυτά που εμείς προτείνουμε, αντιπαραβάλλεται το νεοφιλελεύθερο όραμα της Νέας Δημοκρατίας για την εκπαίδευση και η μόνη πρόταση αυτού του οράματος, όπως και κάθε άλλου σχεδίου της Νέας Δημοκρατίας για τις παροχές προς τους πολίτες, θα έλεγα ότι συμπυκνώνεται σε μια και μόνο λέξη. Ιδιωτικό. Ιδιωτικά σχολεία, ιδιωτικά πανεπιστήμια, ιδιωτικά νοσοκομεία, ιδιωτική ασφάλιση, ιδιωτικές υπηρεσίες καθαριότητας και φύλαξης, για να φτάσω ως εκεί, κ.ο.κ..

Όχι εμείς δεν θα ευνοήσουμε αυτή την επιχειρηματικότητα, που τρέφεται από τα κενά της κρατικής πολιτικής και στο τέλος καταλήγει να κοστίζει στο κράτος και στους πολίτες πολύ περισσότερα.

Εμείς από την άλλη πλευρά επιχειρούμε να δημιουργήσουμε και να ευνοήσουμε την επιχειρηματικότητα της καινοτομίας και του κοινωνικού οφέλους και ίσως είναι μια ευκαιρία σήμερα, να ακούσει η ελληνική κοινωνία ποια είναι η άλλη πρόταση η νεοφιλελεύθερη πρόταση. Διότι εμείς για να το γενικεύσω, δεν αντιμετωπίζουμε και την κοινωνία ή τους πολίτες σαν μια αμόρφωτη μαζα, ως αδαή πλειοψηφία, όπως τη χαρακτήρισε ο κ. Μητσοτάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Σιωπηλή είπα όχι αδαή.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Αδαή πλειοψηφία είπατε. Έχει καταγραφεί, δυστυχώς, όπως και πολλά άλλα που έχετε καιρούς πει. Ίσως να σας έχουν ξεφύγει.

Να σας πω και κάτι άλλο. Ακριβώς επειδή εμείς δεν θεωρούμε ότι είναι η αδαής πλειοψηφία, η οποία κρίνει τους πολίτες, κρίνει τις πολιτικές αποφάσεις...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Είναι θύματα της κοροϊδίας σας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μάλιστα! Μπορείτε να το πείτε στον ελληνικό λαό δημόσια, αυτό που λέτε ότι φτάνει αυτός που αποφασίζει για το μέλλον του και δεν έχει την ικανότητα να παίρνει αποφάσεις σωστές και εσείς είσαστε αυτοί, οι οποίοι θα τους επαναφέρετε στον ορθό δρόμο.

Ίσως γι' αυτό, άλλωστε, όταν θέλετε να απευθυνθείτε σε μια κοινωνική κατηγορία, πιστεύετε ότι η επικοινωνία αρκεί και όχι το περιεχόμενο των προτάσεών σας. Πιστεύετε, δηλαδή, ότι αν πάτε στους αγρότες και καθίσετε σε δεμάτια από άχυρο, θα τους πείσετε ότι έχετε πρόταση για την αγροτική πολιτική ή όταν πάτε στους ψαράδες και καθίσετε στους πάγκους.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Εσείς, λοιπόν, αντιμετωπίζετε τους ανθρώπους σαν αυτό που σας συμφέρει να είναι. Εμείς τους αντιμετωπίζουμε σαν αυτό που αξίζει να γίνουν πολίτες μορφωμένοι, με γνώση, σε μια δημοκρατική κοινωνία, που θα δίνει ισότιμες ευκαιρίες σε όλους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Ευχαριστώ πολύ.

Καλώ στο Βήμα τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκο Μητσοτάκη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που θα ψηφίσουν σήμερα οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, σύντομα θα ανήκει στο παρελθόν. Από το παρελθόν εξάλλου έρχονται και οι αντιλήψεις που το νομοσχέδιο αυτό πάει να επιβάλλει. Δεσμεύομαι ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων και ενώπιον της ελληνικής κοινωνίας ότι η Νέα Δημοκρατία θα το καταργήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στο μέλλον το νομοσχέδιο αυτό θα αποτελεί απλώς μια απόδειξη πως μια Κυβέρνηση χωρίς γνώση, χωρίς μέθοδο, χωρίς σχέδιο δυστυχώς όμως και χωρίς φραγμούς, επιχείρησε στα μέσα του καλοκαιριού του 2017, να γυρίσει δεκαετίες πίσω την ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα μας. Και αυτοί φοβάμαι είναι οι πιο ήπιοι χαρακτηρισμοί.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, η πολιτική παρακμή της Συμπολίτευσης και η σταθερή ροπή της Κυβέρνησης προς τον αυταρχισμό εκδηλώνονται πια ξεκάθαρα στον τρόπο με τον οποίον νομοθετείτε. Ενεργείτε πλέον χωρίς αναστολές, με νόμους «σκούπα» και με αναρίθμητες τροπολογίες, που έρχονται στην Ολομέλεια, λίγο πριν κλείσει για τη θερινή ανάπαυλα η Εθνική Αντιπροσωπεία.

Η νομοθετική παρακμή του Κοινοβουλίου έχει ξεπεράσει κάθε όριο και, δυστυχώς, με την ανοχή του Προεδρείου της Βουλής και του Προέδρου προσωπικά, ο οποίος είναι πια συνέννοχος σε αυτόν τον ευτελισμό της νομοθετικής διαδικασίας.

Βέβαια επί των ημερών του ΣΥΡΙΖΑ συμβαίνουν πρωτοφανή πράγματα όχι μόνο εντός αλλά και εκτός του κτηρίου της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το προαύλιο της Βουλής δεν μπορεί να μετατραπεί σε χώρο για κάθε είδους διαμαρτυρία και όταν η Αστυνομία κάνει απλά τη δουλειά της, να εγκλειστεί από τον Πρόεδρο της Βουλής ότι περίπου παρεμποδίζει την ελεύθερη έκφραση, διότι θέλει να δείξει ανεκτικότητα απέναντι σε κινητοποιήσεις που δεν έχουν βίαιο χαρακτήρα.

Αναρωτιέμαι, αν στη θέση του «Ρουβίκωνα» -θυμίζω ότι είναι μια οργάνωση που έκανε παρέλαση στα Εξάρχεια, κρατώντας Καλάσνικοφ- ήταν μια άλλη ομάδα διαμαρτυρόμενων πολιτών, αν θα έδειχνε την ίδια ανοχή και την ίδια κατανόηση. Το ερώτημα είναι ρητορικό. Γνωρίζω την απάντηση.

Κύριε Πρόεδρε, υπενθυμίζω ότι σας έχω στείλει δύο επιστολές που αφορούν τα μεγάλα προβλήματα στη λειτουργία του Κοινοβουλίου και τις ευθύνες σας εδώ και πολλούς μήνες. Τις καταθέτω για άλλη μια φορά στα Πρακτικά. Δεν μου έχετε δώσει καμμία γραπτή απάντηση, ενώ τώρα για αυτό το θέμα οπεύσατε να απαντήσετε μέσα σε μια μέρα.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες επιστολές, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το πρόβλημα παραμένει πολύ σοβαρό.

Θα σταματήσω εδώ. Σήμερα δεν θέλω να μεταφερθεί η προσοχή μας από το μείζον ζήτημα της ανώτατης εκπαίδευσης που συζητάμε. Θα επανέλθω, όμως, στο ζήτημα αυτό. Μετά από τις λίγες μέρες ανάπαυλας θα ξανασυζητήσουμε αυτό το ζήτημα, διότι, δυστυχώς, η νομοθετική λειτουργία σήμερα ευτελίζεται με την πρακτική την οποία χρησιμοποιείτε.

Κυρίες και κύριοι των ΑΝΕΛ -είστε λίγοι στην Αίθουσα και καταλαβαίνω τον λόγο- σήμερα θα θελήσετε απλώς να ξεχάσετε

ότι πολλοί από εσάς, ως Βουλευτές και στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, είχατε στηρίξει πολιτικές για την εκπαίδευση σε εντελώς διαφορετική κατεύθυνση από το σημερινό νομοσχέδιο, συμπεριλαμβανομένου και του Προέδρου σας, ο οποίος βολικά απουσιάζει από τη σημερινή συζήτηση. Αυτά τότε γιατί σήμερα θα ψηφίσετε ό,τι σας πουν για την καρέκλα, για ένα Υπουργείο, για πέντε, έξι θέσεις Υφυπουργών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Για ένα έδρανο στην Ολομέλεια θα έχετε και εσείς προσπογράψει την παράδοση της ανώτατης εκπαίδευσης στις ορέξεις του κυβερνητικού σας εταίρου.

Κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, αποτελείτε μια συγκυβέρνηση επικίνδυνη για το παρόν και το μέλλον της χώρας, ειδικά των νέων ανθρώπων, πολλών νέων που σήμερα αισθάνονται ότι δεν έχουν άλλη επιλογή, από το να αφήσουν πίσω τους μια Ελλάδα που εσείς οδηγείτε σε μαρσαμό και σε διάλυση.

Φέρνετε σήμερα ένα νομοσχέδιο, που υποβαθμίζει τα ελληνικά πανεπιστήμια, ένα νομοσχέδιο που δημιουργεί ένα ασφυκτικό γραφειοκρατικό και συγκεντρωτικό πλαίσιο λειτουργίας, ένα νομοσχέδιο που επαναφέρει την άκρατη κομματικοποίηση στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ένα νομοσχέδιο το οποίο ανασύρει μια τελείως αναχρονιστική άποψη για το άσυλο, ένα νομοσχέδιο το οποίο πνίγει τα μεταπτυχιακά προγράμματα, δίνοντας έτσι τελικά μικρότερο εύρος επιλογών και λιγότερη δυνατότητα εξειδίκευσης στους φοιτητές μας, ένα νομοσχέδιο το οποίο τελικά οδηγεί τους νέους, ιδιαίτερα τους νέους επιστήμονες για τους οποίους υποτίθεται ότι κόπτεσθε, πιο κοντά στην ανεργία.

Αντί να αποκτά εφόδια για να σταθεί σε ένα ανταγωνιστικό διεθνές περιβάλλον και να μπορεί με αξιώσεις να μπει στην αγορά εργασίας, η νέα γενιά των Ελλήνων θα μείνει πίσω.

Εξίσωση προς τα κάτω και ισοπέδωση. Αυτό είναι το σχέδιό σας σε κάθε τομέα. Να δημιουργείτε, τελικά, πολίτες εξαρτημένους από το κράτος. Να τους υπόσχεστε επιδόματα επιβίωσης. Να τους μετατρέπετε, τελικά, σε εκβιαζόμενη εκλογική πελατεία.

Φέρνετε το νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση την τελευταία εβδομάδα λειτουργίας της Βουλής ανάμεσα σε πολλά άλλα νομοσχέδια και φυσικά αμέτρητες τροπολογίες. Τριάντα τροπολογίες αθροίσαμε σε αυτό το νομοσχέδιο! Ξεπεράσατε και τις είκοσι οκτώ του προηγούμενου.

Γιατί άραγε; Για να ψηφιστεί λάθρα; Θέλετε να νομοθετείτε ερήμην της ελληνικής κοινωνίας με την ελπίδα, φαντάζομαι, ότι αυτή βρίσκεται ήδη σε διακοπές; Νομοθετείτε, όμως, κύριε Τσίπρα, αγνοώντας προκλητικά το κλίμα συναίνεσης, που με κόπο και αμοιβαίες υποχωρήσεις κατακτήθηκε στα θέματα της εκπαίδευσης, και ως θέσατε, υποτίθεται, το νομοσχέδιο σε δημόσια διαβούλευση.

Μας είπατε ότι κάνατε εξαντλητικό διάλογο, κύριε Τσίπρα, με τους πρυτάνεις και με τους εκπροσώπους των ακαδημαϊκών κοινοτήτων. Δεν μας είπατε, όμως, ότι τελικά η ακαδημαϊκή κοινότητα εξέφρασε σοβαρές αντιρρήσεις και δεν μας είπατε ότι η σύνοδος των πρυτάνεων διατύπωσε τις έντονες επιφυλάξεις της για το νομοσχέδιο αυτό, επιφυλάξεις και αντιρρήσεις τις οποίες προκλητικά εσείς και ο Υπουργός σας αγνοήσατε.

Για όποιον δεν κατάλαβε ότι πολιτεύεστε διαρκώς με αυταρχισμό, καταθέσατε και είκοσι επιπλέον άρθρα για όλα τα θέματα και βέβαια το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους αδυνατεί να εκτιμήσει το κόστος του νομοσχεδίου. Από τις τριάντα επτά διατάξεις που προκαλούν δαπάνη, έχετε δώσει στοιχεία -προσέξτε- μόνο για τις πέντε. Είναι προφανές ότι δεν σέβεστε το Κοινοβούλιο. Είναι προφανέστερο ότι ούτε οι ίδιοι ξέρετε τι ψηφίζετε. Παρ' όλα αυτά είναι τα πανεπιστήμια τα οποία θα υποστούν τις συνέπειες.

Πάμε τώρα στην ουσία του νομοθετήματος.

Για να γίνουν καλύτερα τα ελληνικά πανεπιστήμια χρειάζονται καλύτερη ποιότητα σπουδών και εξωστρέφεια, μεγαλύτερη αυτοτέλεια και σίγουρα πιο εύρυθμη εσωτερική λειτουργία. Πάνω απ' όλα, όμως, χρειάζονται τη στήριξη των ανθρώπων, που καταφέρνουν σήμερα να δημιουργούν και να παράγουν έργο στην ανώτατη εκπαίδευση κόντρα στις σημερινές αντίξοες συνθήκες.

Κύριε Τσίπρα, ο κόσμος σήμερα αλλάζει με ραγδαία ταχύτητα. Η τεχνολογία επαναπροσδιορίζει τον τρόπο που είναι οργανω-

μένες οι οικονομίες αλλά και οι κοινωνικές σχέσεις. Παραδοσιακά επαγγέλματα εξαφανίζονται και νέα δημιουργούνται με απίστευτη ταχύτητα και στον χώρο της εκπαίδευσης παγκόσμια σήμερα συντελείται μια επανάσταση και οι γνώσεις και οι δεξιότητες είναι τελικά το μόνο εφόδιο για να διακριθεί κανείς σε αυτόν τον νέο κόσμο, ο οποίος γεννιέται.

Και εσείς, κύριε Τσίπρα, τι κάνετε; Αντί να κοιτάτε μπροστά, κοιτάτε πίσω. Αναμοχλεύετε τις πιο σκοτεινές πρακτικές άλλων εποχών, όταν η παιδεία δυστυχώς ήταν ένα πεδίο πολιτικής σύγκρουσης και μικροκομματικής γυμναστικής. Το νομοσχέδιό σας δεν είναι τίποτα άλλο από μια βίαιη επιστροφή στο παρελθόν. Υπονομεύει την εύρυθμη λειτουργία των ιδρυμάτων. Η εκλογή αντιπρυτάνεων με ξεχωριστά ψηφοδέλτια ξέρετε πολύ καλά ότι θα πλήξει την αποτελεσματικότητα της διοίκησης.

Αυτό, βέβαια, δεν είναι κάτι το οποίο σας ενδιαφέρει, διότι η μέθοδός σας είναι γνωστή. Ό,τι δεν μπορεί να ελεγχθεί, στοχοποιείται τελικά και υπονομεύεται. Το κάνατε με τη δικαιοσύνη, το επιχειρήσατε με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το επιδιώκετε στη δημόσια διοίκηση, στις ανεξάρτητες αρχές. Τώρα προσπαθείτε να το κάνατε και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Επαναφέρετε τη συμμετοχή εκπροσώπων των φοιτητών, για την ακρίβεια των φοιτητικών παρατάξεων, στα όργανα διοίκησης των ιδρυμάτων. Σας το ξαναλέω. Είναι τεράστιο λάθος. Πείτε μου, κύριε Τσίπρα, ένα σοβαρό πανεπιστήμιο, στο οποίο οι φοιτητές, μεταξύ άλλων, να ψηφίζουν για την απονομή τίτλων –επίτιμου διδάκτορα, ομότιμου και επίτιμου καθηγητή-, για τη μετακίνηση καθηγητών από τμήμα σε τμήμα ή για την αλλαγή του γνωστικού αντικείμενου, στο οποίο έχει διοριστεί ένας καθηγητής.

Το να έχουν γνώμη οι φοιτητές σε ζητήματα που τους αφορούν, είναι θεμιτό. Όμως εσείς δεν ζητάτε γνώμη. Επιβάλλετε ουσιαστική συνδιοίκηση και τελικά θα οδηγήσετε πίσω τα πανεπιστήμια στις υπερβολές και στις ακρότητες της δεκαετίας του 1980, σε μια εποχή έξαρσης των κομματικών παρεμβάσεων, όπου πρωτοστατούσαν στα αμφιθέατρα οι φοιτητικές νεολαίες.

Ναι το 2011 το πολιτικό σύστημα ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία τότε -χρειάστηκε μεγαλύτερο θάρρος τότε από τη Νέα Δημοκρατία να στηρίξει μία νομοθετική πρωτοβουλία που προερχόταν από το ΠΑΣΟΚ, αλλά βρήκαμε το θάρρος- έκλεισε αυτό το κεφάλαιο, καταργώντας τη φοιτητική συμμετοχή στη διοίκηση των ιδρυμάτων. Εσείς, σήμερα, το ανοίγετε ξανά.

Σε ό,τι αφορά το ακαδημαϊκό άσυλο, έχουμε άλλο ένα τεράστιο πισωγύρισμα. Με το νομοσχέδιό σας προβλέπετε την αυτεπάγγελτη επέμβαση των αρχών μόνο για κακουργήματα και εγκλήματα κατά της ζωής. Ποιος θα το κρίνει αυτό και τι σημαίνει πρακτικά; Σημαίνει για να το πούμε πολύ απλά -το είπε και η εισηγήτριά μας- ότι όταν διαπράττεται ένα αδίκημα, θα πρέπει να συνέλθει το πρυτανικό συμβούλιο, να αποφασίσει για τον νομικό χαρακτήρα του αδικήματος και μετά να κληθούν οι αρχές. Στο μεταξύ οι παραβάντες είτε θα συνεχίζουν την εγκληματική τους δράση είτε θα έχουν εξαφανιστεί, αξιοποιώντας φυσικά τον χρόνο που τους δίνεται γι' αυτό.

Αναρωτιέμαι ποιος ωφελείται απ' αυτό και ποιους θέλετε, τελικά, να προστατεύσετε. Νομίζω ότι είναι αυτονόητο. Ούτε τους φοιτητές ούτε τους καθηγητές ούτε την ακαδημαϊκή ελευθερία η οποία προφανώς και δεν αμφισβητείται! Προστατεύετε τα εγκληματικά στοιχεία που έχουν ως ορμητήριό τους τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αντί να συζητάμε σήμερα, για το πώς, πρακτικά, θα κάνουμε καλύτερα τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, συζητάμε για το αν η Αστυνομία θα χρειάζεται ειδική άδεια για να επέμβει, όταν διαπράττονται κοινά εγκλήματα στους πανεπιστημιακούς χώρους. Νομίζω ότι ξέρετε πολύ καλά και πού μας πηγαίνετε και τι θέλετε να κάνετε. Όμως με ποιο δικαίωμα πάτε να μετατρέψετε τους ακαδημαϊκούς χώρους σε άβατα ανομίας;

Το νομοσχέδιό σας εισάγει, επίσης, ένα ασφυκτικό πλαίσιο λειτουργίας και υπονομεύει σοβαρά την αυτοτέλεια των ιδρυμάτων. Καταργεί -το είπατε, μάλιστα και με υπερφάνεια- τα πετυχημένα συμβούλια ιδρυμάτων και στη θέση τους δημιουργεί Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας. Θίγεται το αυ-

τοδιοίκητο των ιδρυμάτων. Εγείρονται πολύ σοβαρά ζητήματα αντισυνταγματικότητας, τα οποία και αυτά θα βρείτε μπροστά σας. Τα ιδρύματα δεν έχουν ανάγκη από έναν κρατικό επιθεωρητή πάνω από τα κεφάλια τους.

Είναι προφανές, μάλιστα, ότι ο κ. Γαβρόγλου θεωρούσε την ιδρυση και τη λειτουργία των συμβουλίων ιδρυμάτων ως μία ήττα της Αριστεράς.

Έτσι δεν το είπατε, κύριε Υπουργέ; Έχετε αρθρογραφήσει σχετικά μ' αυτό. Θέλετε να πάρετε κάποια ρεβάνς. Μόνο που ο ρεβανσισμός δεν συνιστά πολιτική και εν προκειμένω τραυματίζει την ανώτατη εκπαίδευση.

Σας είχα πει σε προηγούμενη ομιλία μου -το επαναλαμβάνω και σήμερα- ότι τα συμβούλια ιδρύματος είχαν συγκροτηθεί από σημαντικές προσωπικότητες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, από καταξιωμένους καθηγητές διεθνούς φήμης, αρκετοί από τους οποίους ήρθαν από το εξωτερικό, για να προσφέρουν αφιλοκερδώς τις εμπειρίες τους στο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Εσείς όχι απλώς τους καταργείτε αλλά τους απαξιώνετε μ' αυτά τα οποία είπατε σήμερα, γιατί τελικά σας ενοχλούν οι ανεξάρτητες φωνές, γιατί απεχθάνεστε την ποιότητα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Τσίπρα, έχουμε την πολυτέλεια στην Ελλάδα, να διώχνουμε έναν Μπερτσιμά ή έναν Νεχαμά, διότι αυτό κάνετε αυτή τη στιγμή! Σε μια εποχή που τα δημόσια πανεπιστήμια πρέπει να ανοίγονται στον κόσμο, εσείς τα κλείνετε στον δικό σας μικρόκοσμο. Το νομοσχέδιό σας κακοποιεί, τελικά, την ποιότητα των σπουδών και αποθαρρύνει με κάθε τρόπο την εξωστρέφεια των ιδρυμάτων.

Στην πραγματικότητα για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, αποστρέφεστε κάθε έννοια αξιολόγησης. Και επειδή γνωρίζετε πολύ καλά ότι αυτό είναι ένα θέμα που άπτεται του ευρωπαϊκού χώρου ανώτατης εκπαίδευσης, επιχειρείτε να ακυρώσετε την αξιολόγηση με τρόπο έμμεσο. Δημιουργείτε παράλληλες δομές, στις οποίες εκχωρείτε τις αρμοδιότητες της Αρχής Διασφάλισης και Πιστοποίησης Ποιότητας της ανώτατης εκπαίδευσης. Αποψιλώνετε την ΑΔΙΠ την οποία δεν συμπαθήσατε ποτέ και δεν την αγαπήσατε ποτέ, διότι τελικά απεχθάνεστε κάθε έννοια αξιολόγησης. Θα επανέλθω στο ζήτημα αυτό και στη συνέχεια. Αν δεν έχει αρμοδιότητες η ΑΔΙΠ, πώς θα αξιολογήσει;

Όλο το νομοσχέδιο διέπεται από μια συγκεντρωτική, γραφειοκρατική και εν τέλει άκρως οπισθοδρομική αντίληψη. Ενδεικτικό -το αναφέρω ως παράδειγμα- του υπερσυγκεντρωτισμού που προωθεί το νομοσχέδιο -προσέξτε!- είναι το εξής. Για να κληθεί ένας καθηγητής του εξωτερικού να δώσει μια διάλεξη, θα πρέπει να γίνει ανάθεση έργου και να εκδοθεί κοινή υπουργική απόφαση για την αμοιβή του. Μα είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Πού γίνονται αυτά τα πράγματα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αν ένα τμήμα στην Οξφόρδη, στη Σορβόνη, στο Χάρβαρντ, στο Στάνφορντ, στη Χαϊδελβέργη θέλει να καλέσει έναν διαπρεπή επιστήμονα ή κάποια άλλη προσωπικότητα, θα απαιτείται έγκριση των Βρετανών ή των Γερμανών υπουργών;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Έχει αλλάξει αυτό!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Άλλαξε αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Άλλαξε αυτό, κύριε Πρόεδρε. (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία. **ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας):** Αποκορύφωμα αυτής της νοοτροπίας είναι το νέο πλαίσιο για τα μεταπτυχιακά προγράμματα. Για ελάτε να μιλήσουμε, λοιπόν, λίγο για τα μεταπτυχιακά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Το φέρατε ή δεν το φέρατε, κύριε Υπουργέ; Να πείτε ότι το φέρατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Υπήρχε από την αρχή, μετά το αποσύρατε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία. Κύριε Κικιλία, τι συμπεριφορά είναι αυτή; Κύριε Κικιλία!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Να έχετε το θάρρος και την παρρησία, να πείτε ότι το φέρατε. Υποκρίνεστε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Τι είναι αυτά τα πράγματα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Κικίλια, με συγχωρείτε πολύ, τι συμπεριφορά είναι αυτή;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Μητσοτάκη, με συγχωρείτε, περιμένετε ένα λεπτό.

Κύριε Κικίλια, παρακαλώ πολύ, μη μιλάτε έτσι μέσα στην Αίθουσα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Έχετε δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Προχωρήστε, κύριε Μητσοτάκη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Για να δούμε, λοιπόν, τι κάνετε και στα μεταπτυχιακά. Αντί να τα χρησιμοποιείτε ως εργαλείο για την ανάπτυξη και την εξωστρέφεια των πανεπιστημίων, τελικά πάτε να τα καταπνίξετε. Οι ρυθμίσεις σας για τις αμοιβές, για τη σύνθεση του διδακτικού προσωπικού θα οδηγήσουν, τελικά, τα μεταπτυχιακά προγράμματα σε πλήρη αδυναμία παροχής ποιοτικών μεταπτυχιακών σπουδών. Θα οδηγήσετε, τελικά, τα μεταπτυχιακά στην ουσιαστική τους κατάργηση, γιατί στην πραγματικότητα οι ρυθμίσεις σας αφαιρούν κάθε κίνητρο από τους διδάσκοντες, να διαθέσουν τον υπερωριακό τους χρόνο για τα μεταπτυχιακά.

Πλαφόν και μάλιστα αυστηρό για κάθε είδους πρόσθετες αποδοχές υπάρχει ήδη. Γιατί νιώθατε την ανάγκη να θεσπίσετε νέο πλαφόν για την υπερωριακή μεταπτυχιακή διδασκαλία; Και αντί να δίνετε τελικά κίνητρα στους καθηγητές να δημιουργούν προγράμματα και με αυτόν τον τρόπο να φέρνουν έσοδα στα πανεπιστήμια, εσείς τους παρακινείτε ουσιαστικά να σταματήσουν να διδάσκουν.

Σε ποιο σοβαρό πανεπιστήμιο του εξωτερικού θα τολμούσε ο Υπουργός να θέσει ως πρόποθεν να πρέπει να διδάξει –προσέξτε!– ένας καθηγητής ένα δεύτερο μάθημα δωρεάν, ώστε να πληρωθεί τον υπερωριακό του χρόνο για ένα μεταπτυχιακό μάθημα;

Το νομοσχέδιο δίνει, επίσης, στον Υπουργό Παιδείας δικαίωμα –προσέξτε!– αναπομπής της απόφασης της συγκλήτου για ίδρυση προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών, όταν έχει ενστάσεις ως προς το ύψος των τελών φοίτησης ή ως προς το λειτουργικό τους κόστος. Και για να μην εκτεθείτε, λέτε ότι αυτό θα γίνει κατόπιν εισήγησης μιας επιτροπής. Μόνο που αυτό που δεν μας λέτε, είναι ότι την επιτροπή την ορίζει ο ίδιος ο Υπουργός. Αυτό φυσικά τραυματίζει ανεπίτρεπτα το αυτοδιοίκητο των ιδρυμάτων.

Παραμβαίνετε εξίσου προκλητικά στη σύνθεση του διδακτικού προσωπικού. Προβλέπει ο νόμος σας ότι οι διδάσκοντες των μεταπτυχιακών προγραμμάτων, πρέπει να προέρχονται κατά 60% από το οικείο τμήμα και σε περίπτωση διατημηματικών προγραμμάτων κατά 80%.

Υπάρχουν πολλά προγράμματα με δίδακτρα, που θέλουν να συνεργαστούν με ειδικούς επιστήμονες, με στελέχη από την αγορά, με διδάσκοντες από ιδρύματα του εξωτερικού. Γιατί πρέπει να τους το απαγορεύσετε; Ποιος είναι ο λόγος να υπάρχει κεντρική ρύθμιση και να μην αφήνεται η οργάνωση των μεταπτυχιακών στην ευχέρεια του κάθε ιδρύματος;

Το συμπέρασμα νομίζω ότι είναι σαφές. Δεν θέλετε, τελικά, να υπάρχουν μεταπτυχιακά προγράμματα, όπως είναι οργανωμένα σήμερα στην Ελλάδα. Ξέρετε ποιοι θα τα πληρώσουν αυτό; Θα το πληρώσουν, τελικά, οι οικονομικά ασθενέστεροι φοιτητές, αυτοί που δεν μπορούν να φύγουν στο εξωτερικό.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, θα ήμασταν απολύτως σύμφωνοι, να υπάρχει ένας ελάχιστος αριθμός σε κάθε μεταπτυχιακό πρόγραμμα φοιτητών, οι οποίοι θα καλύπτονται με υποτροφίες, έτσι ώστε να καλύπτεται τη δυνατότητα σε φοιτητές που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα, να φοιτούν σε μεταπτυχιακά προγράμματα με υψηλότερα δίδακτρα. Αλλά σήμερα πώς θα καλύψετε την απώλεια εσόδων από τη μείωση των διδάκτρων, που αναπόφευκτα το νομοσχέδιό σας θα επιφέρει;

Οι οικονομικά ασθενέστεροι φοιτητές –σας το ξαναείπα– δεν μπορούν να φύγουν στο εξωτερικό. Αλλά τι θα γίνει με τους εκατοντάδες εργαζόμενους στα μεταπτυχιακά προγράμματα, στις υπηρεσίες των πανεπιστημίων, που πληρώνονται σήμερα από τους πόρους αυτών των προγραμμάτων; Κανείς δεν ξέρει τι θα

απογίνουν αυτοί οι άνθρωποι. Τα ίδια τα ιδρύματα, τελικά, θα χάσουν πόρους, κύρος και όλα τα οφέλη, τα οποία προκύπτουν από τη σύνδεσή τους με την πραγματική οικονομία, ενώ οι άξιοι καθηγητές θα αναζητήσουν στο εξωτερικό καλύτερους όρους εργασίας.

Και έρχεστε, κύριε Υπουργέ, και λέτε ότι αν οι καλοί είναι να φύγουν στο εξωτερικό επειδή δεν πληρώνονται, εγώ τους προτρέπω να το κάνουν. Τι λέτε ακριβώς, κύριε Γαβρόγλου; Από πού κι ως πού εσείς θα πείτε σε κάποιον να φύγει από την πατρίδα του; Και ναι, με τις πολιτικές σας, εσείς τελικά διώχνετε τους καλύτερους από την πατρίδα.

Διάβασα σήμερα σε μια επιστολή, που δημοσιεύθηκε σε εφημερίδα, μια πολύ δυνατή αναφορά μιας συμβολαιογράφου, η οποία έγραφε επί λέξει –και θέλω να το διαβάσω– «όλα αυτά τα παιδιά που δεν έφτιαξαν ποτέ μολότφ, που πήραν γνώσεις σε βρώμικα αμφιθέατρα, αφύλακτα πανεπιστήμια, με χάρτινους τοίχους, με σκουπίδια και με καταλήψεις, τα παιδιά που σέβονται μια χώρα που δεν τους σεβάστηκε». Κάποια στιγμή, κύριε Τσίπρα, αυτά τα παιδιά θα ταξιδέψουν στο εξωτερικό και θα δουν ότι αυτό το οποίο έζησαν στην Ελλάδα δεν είναι κανονικό αλλά μια φρικτή εξαίρεση από την παγκόσμια εκπαιδευτική κανονικότητα και θα ρίξουν μαύρη πέτρα στην πατρίδα μας. Και κατά βάθος, αυτό θέλετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν θέλετε μια Ελλάδα, στην οποία ο καθένας θα μπορεί να διεκδικήσει αυτό που μπορεί. Θέλετε μια Ελλάδα, όπου οι πολίτες θα ζουν με τους όρους που εσείς επιβάλλετε, αλλιώς ας φύγουν. Μόνο που αυτά δεν θα γίνουν, γιατί εσείς είστε αυτοί που θα φύγετε. Και θα φύγετε από την εξουσία, που με τόσο αντιδημοκρατικό τρόπο ασκείτε, με τον πιο δημοκρατικό τρόπο που είναι οι εκλογές, κύριε Τσίπρα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η Ελλάδα θα πάει μπροστά. Και η νέα γενιά θα πατήσει γερά, γιατί δεν είναι και δεν μπορεί να γίνει όμηρος μιας παρέας, που όταν δεν παρanoiε συκοφαντεί και όταν δεν συκοφαντεί, εκβιάζει και όταν δεν μπορεί να εκβιάσει, επιχειρεί να διχάσει την κοινωνία. Το συμφέρον της κοινωνίας, όμως, δεν διχάζεται. Όλοι θέλουν να πάνε μπροστά και όλοι ξέρουν ότι μαζί σας η χώρα δεν έχει μέλλον.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για πολλές δεκαετίες, η δημόσια εκπαίδευση και ειδικά η δημόσια ανώτατη εκπαίδευση ήταν ο σημαντικότερος μοχλός κοινωνικής κινητικότητας στη χώρα, ήταν ο μόνος τρόπος να προχωρήσει μπροστά ένα παιδί από μη προνομιούχο οικογένεια.

Όταν μιλάμε για μια δημόσια παιδεία με λογική αριστείας, αυτό ακριβώς εννοούμε. Την πρόσβαση στην κινητικότητα, την ορμή προς τα πάνω, τις ατομικές και οικογενειακές υπερβάσεις για την πρόοδο των παιδιών μας.

Δεν θέλουμε, κύριε Τσίπρα, να εξισωθούν όλοι προς τα κάτω, αλλά να σκαρφαλώσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι προς τα επάνω! Αυτή είναι η μεγάλη μας ιδεολογική διαφορά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και κυρίως αυτό που πρέπει να διαφυλάξουμε –γιατί έχουμε υποχρέωση να προστατεύσουμε– είναι μια κοινωνία ίσων ευκαιριών και να κρατήσουμε, τελικά, ζωντανή την ελπίδα των λιγότερο προνομιούχων. Εσείς κάνετε τα ανάποδα. Κόβετε το οξυγόνο από τα πανεπιστήμια για να τα ελέγξετε, χωρίς να σας ενδιαφέρει, τελικά, αν καταδικάζετε μια γενιά σε μόρφωση κατώτερου επιπέδου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν θα κουραστώ να λέω ότι η αποτυχία της Κυβέρνησης, δεν είναι αποτυχία της χώρας. Η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να προχωρήσει μπροστά με υψηλών προδιαγραφών πανεπιστημιακά ιδρύματα, που θα προσελκύουν υψηλού επιπέδου προσωπικό και φοιτητές, ιδρύματα όμως συνδεδεμένα με την αγορά εργασίας και την ιδιωτική οικονομία. Μπορούμε να το καταφέρουμε όχι με ένα γραφειοκρατικό και αναχρονιστικό νομοσχέδιο όπως το σημερινό, αλλά με ένα τολμηρό πλαίσιο αλλαγών και μεταρρυθμίσεων για το οποίο έχω μιλήσει εκτεταμένα και το οποίο θα κινείται σε πέντε βασικούς άξονες.

Πρώτον, ενίσχυση της πραγματικής αυτοτέλει των πανεπι-

στημίων. Αυτοτέλεια σημαίνει ότι το κάθε ίδρυμα, θα πρέπει να είναι σε θέση να αποφασίζει το ίδιο για θέματα που αφορούν στην εκπαιδευτική του λειτουργία. Αυτό έχει να κάνει και με τα προπτυχιακά και με τα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών και με τις συνεργασίες και τις δικτυώσεις με άλλα ιδρύματα εσωτερικού και εξωτερικού.

Ο δεύτερος άξονας που τόσο πολύ σας ενοχλεί –ναι, κύριε Τσίπρα– είναι η αξιολόγηση. Σας ενοχλεί αυτή η έννοια της εξαντλητικής αξιολόγησης. Ξέρετε, όμως, τα πανεπιστήμια διαχειρίζονται δημόσιο χρήμα και η αξιολόγηση είναι το μόνο εργαλείο που διαθέτουμε, για να μπορούμε να επιβραβεύουμε αυτούς, οι οποίοι αποδίδουν και να συνετιζουμε αυτούς, οι οποίοι δεν σέβονται τα χρήματα των φορολογουμένων. Και η Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας, η ΑΔΙΠ, την οποία εσείς υπονομεύετε, θα αναδειχθεί ως ο βασικός πυλώνας αυτής της πολιτικής. Θα την ενδυναμώσουμε και θα την αναβαθμίσουμε.

Το κράτος, βεβαίως, πρέπει να έχει ουσιαστικό εποπτικό ρόλο στην κρατική χρηματοδότηση και για το πώς ξοδεύονται τα χρήματα των φορολογουμένων, αλλά αυτή η κρατική χρηματοδότηση ναί πρέπει να γίνεται και με βάση αντικειμενικά κριτήρια και δείκτες που ναί θα συνδέονται με την αξιολόγηση. Γιατί ξέρετε, αυτό το οποίο εσείς χαρακτηρίσατε ως νεοφιλελεύθερο, γίνεται σχεδόν παντού στον κόσμο, διότι δεν έχει κανένα νόημα να έχουμε αξιολόγηση, αν αυτή η αξιολόγηση δεν έχει συνέπειες και αν δεν επιβραβεύουμε επιτέλους αυτούς, οι οποίοι είναι καλοί και οι οποίοι διακρίνονται!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τρίτος άξονας, η αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος. Κατοχύρωση της ελευθερίας στη διδασκαλία, στην έρευνα, στην πανεπιστημιακή ζωή στο σύνολό της σημαίνει κάτι πάρα πολύ απλό, κύριε Τσίπρα. Σημαίνει πάταξη των φαινομένων βίας και ανομίας εντός των ιδρυμάτων και αυτεπάγγελτη επέμβαση των αρχών για όλες τις αξιόποινες πράξεις!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πάρτε το χαμπάρι. Μικρές μειοψηφίες με φασίζουσες συμπεριφορές δεν θα επιβάλλουν πια στα πανεπιστήμια τις απόψεις τους διά της βίας!

Τέταρτος άξονας, η σύνδεση της εκπαίδευσης και της έρευνας με την παραγωγική διαδικασία, δομές έρευνας στα πανεπιστήμια με κρατική και με ιδιωτική συνεισφορά, τα ιδρύματα να μπορούν να αντλούν πόρους και από την αγορά και αυτό θα ευνοήσει, τελικά, την ανάπτυξη και την καινοτομία και θα ωφελήσει τους φοιτητές, να αποκτήσουν πολύτιμα επαγγελματικά εφόδια, διότι σήμερα –δεν ξέρω αν το γνωρίζετε– είναι ελάχιστα τα μτμήματα των πανεπιστημίων τα οποία επιβάλλουν την πρακτική άσκηση και είναι κοινός τόπος ότι τα πανεπιστήμια μας παράγουν πτυχιούχους, οι οποίοι δεν έχουν καμμία σχέση και καμμία σύνδεση με τις δεξιότητες, που σήμερα ζητά η αγορά εργασίας.

Και πέμπτος άξονας, ναι, είναι η αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, ώστε να μπορούν να ιδρυθούν και στη χώρα μας ιδιωτικά πανεπιστήμια, όπως γίνεται παντού αλλού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το αίτημα αυτό είναι ένα αίτημα πλειοψηφικό στην κοινωνία και ελπίζουμε –δεν προσβλέπω σε εσάς– ότι και τα υπόλοιπα κόμματα της Εθνικής Αντιπροσωπείας, να βρουν το θάρρος και να υπερβούμε αγκυλώσεις του παρελθόντος και να κάνουμε από κοινού ένα γενναίο βήμα, το οποίο θα ωφελήσει συνολικά τον τόπο μας και τη νέα γενιά.

Κυρίες και κύριοι, ζούμε σε έναν κόσμο που κινείται και αναπτύσσεται με λιγνιώδεις ρυθμούς. Τα πανεπιστήμια σήμερα παντού στον κόσμο, τα επιτυχημένα πανεπιστήμια, ανοίγονται στο μέλλον. Δημιουργούν ακατάπαυστα νέους τομείς γνώσης και επαγγέλματα. Ιδρύουν εταιρείες τα ίδια τα πανεπιστήμια. Βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της τεχνολογικής επανάστασης.

Ανταγωνίζονται τα πανεπιστήμια να προσελκύσουν τους καλύτερους φοιτητές, τους καλύτερους καθηγητές. Συνομιλούν συστηματικά με την επιχειρηματική κοινότητα. Διεκδικούν δωρεές από τον ιδιωτικό τομέα. Επενδύουν σε κττήρια. Επενδύουν σε υποδομές. Αλλάζουν τη φυσιογνωμία των πόλεων στις οποίες εδρεύουν. Κυρίως, όμως, καλλιεργούν την ακαδημαϊκή περιέργεια, αυτή την αρετή που κρύβεται πίσω από την ίδια τη φύση

της ανθρώπινης προόδου.

Τίποτα, όμως, απ' όλα αυτά, δυστυχώς, δεν θα συμβεί στα ελληνικά πανεπιστήμια, διότι ο νόμος σας τα καταδικάζει στο τέλμα, στην οπισθοχώρηση και στην παρακμή. Ο δεκαοκτάχρονος πρωτοετής φοιτητής από μια υποβαθμισμένη συνοικία της δυτικής Αθήνας που μάτωσε αυτός και η οικογένειά του για να μπει στη σχολή της επιλογής του, που έχει όνειρα για το μέλλον ναι, κύριε Τσίπρα, αξίζει κάτι καλύτερο, από το να βρεθεί σε ένα βρωμερό κττήριο και να αντικρίσει τα τραπέζια των φοιτητικών νεολαίων, που ασκούν εξουσία στα πανεπιστήμια.

Τέλος ο επιτυχημένος καθηγητής που εγκατέλειψε μια καριέρα στο εξωτερικό για να γυρίσει στην πατρίδα του και να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο δημόσιο πανεπιστήμιο, αξίζει κάτι καλύτερο από το να αισθάνεται ότι απειλείται η σωματική του ακεραιότητα κάθε φορά που εκφράζει την άποψή του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τα τείχη που κάποιοι επείγονται να χτίσουν, εμείς θα τα γκρεμίσουμε και θα δώσουμε πίσω τα πανεπιστήμια στους φοιτητές και τους καθηγητές, που θέλουν να προχωρήσουν μπροστά.

Το νομοσχέδιο που σήμερα θα ψηφίσουν οι περίπου υπνωτισμένες από την εξουσία Κοινοβουλευτικές Ομάδες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, σύντομα θα αποτελεί παρελθόν, γιατί εδώ –και θέλω να το τονίσω αυτό– δεν συζητάμε απλά για έναν νόμο. Συζητάμε για τον ίδιο τον χαρακτήρα που θα έχει η πατρίδα μας.

Η παιδεία είναι η ψυχή της Ελλάδος και αυτή την ψυχή δεν θα σας αφήσουμε να την αμαυρώσετε, όπως δεν θα σας επιτρέψουμε να αμαυρώσετε και το δημοκρατικό κεκτημένο με τον παρωχημένο αυταρχισμό σας. Γιατί πάτε τη δημόσια ζωή πολύ πίσω στο παρελθόν και πολλές φορές, άθελά σας, αποκαλύπτεστε με αυτά που λέτε.

Ξέρετε, κύριε Τσίπρα, καμμία πολιτική δεν μπορεί, τελικά, να σταθεί χωρίς την επιδοκμασία της κοινωνίας κι ας βλέπετε εσείς χαμογελαστά πρόσωπα, τα οποία υπάρχουν μόνο στη φαντασία σας. Γιατί η Ελλάδα σήμερα αν βγειέ λίγο έξω από τους προστατευμένους χώρους στους οποίους κινείται, είναι μια συνοφρωμένη χώρα και τα πρόσωπα των Ελλήνων που αντικρίζουν τα εκκαθαριστικά της εφορίας και του ΕΦΚΑ, μόνο χαμογελαστά δεν είναι, κύριε Τσίπρα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αντί να ειρωνεύεστε τις δικές μου περιοδείες, σας προσκαλώ και σας προκαλώ, αν μπορείτε, να πάτε να μιλήσετε σήμερα στους αγρότες είτε καθημενος σε σανό είτε πάνω στα τρακτέρ στα οποία ανεβαίνατε, όταν τους εμπαίζατε και τους κοροϊδεύατε. Να πάτε να τα πείτε αυτά στους αγρότες τώρα, αντί να ειρωνεύεστε από το Βήμα της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ότι και αν κάνετε, όμως, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, τα πεπραγμένα σας στην εξουσία θα εξακολουθούν να σας καταδικώνουν.

Είστε όμηροι, κύριε Τσίπρα, του παρελθόντος σας, γιατί συνοδεύουν τη χώρα οι καταστροφικές επιλογές που κάνατε το πρώτο επτάμηνο του 2015, και τα τρία χαμένα χρόνια δεν αντισταθμίζονται από μία ακριβή έξοδο στις αγορές.

Ο κ. Βαρουφάκης έφτασε στο σημείο...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αμέσως σαν ηλεκτροσόκ! Κάθε φορά που...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήσυχια παρακαλώ! Κάντε ησυχία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μην ανησυχείτε. Μια κουβέντα θα πω μόνο. Τα πολλά θα τα συζητήσουμε σε άλλη ευκαιρία, στην εξεταστική που θα κάνουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο κ. Βαρουφάκης έφτασε στο σημείο, να δώσει στη δημοσιότητα sms που αντάλλαξε με τον Πρωθυπουργό.

Ένα πράγμα θα πω μόνο. Ήσασταν διατεθειμένοι να συζητήσετε, κάτι που ήταν ανάθεμα για κάθε ελληνική κυβέρνηση, την έξοδο της χώρας από την Ευρωζώνη. Το ξέραμε. Δυστυχώς τώρα επιβεβαιώνεται.

Δεν είναι μόνο αυτά. Είναι και πολλά άλλα, τα οποία θα έλθουν στο φως. Όλα αυτά θα συζητηθούν στην εξεταστική επιτροπή, η

οποία θα γίνει είτε με τη θέλησή σας είτε χωρίς, γιατί ο ελληνικός λαός δικαιούται να μάθει την αλήθεια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με την εξής παρατήρηση. Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ η Ελλάδα, δυστυχώς, φτώχυνε και μίκρυνε επί των ημερών σας. Το ίδιο θέλετε να κάνετε και στα πανεπιστήμια. Θέλετε να φτωχύνουν και να μικρύνουν. Δεν θα το επιτρέψουμε.

Χρειαστήκατε λίγο χρόνο, για να αποδείξετε ότι είναι πολύ πιο εύκολο να γκρεμίζεις από το να χτίζεις. Στην παγκόσμια ανοικτή κοινωνία της γνώσης απαντάτε με την κλειστή Ελλάδα της απόγνωσης, γιατί δεν επιζητάτε τελικά την κοινωνική πρόοδο αλλά το βόλεμα μιας μειοψηφίας της παρακμής της οποίας, τελικά, είστε ο καλύτερος υπερασπιστής. Θα βρεθούμε απέναντι σ' αυτούς που βλέπουν στον καθρέφτη της παιδείας που θέλουν να οικοδομήσουν, το είδωλο της δικής τους μετριότητας και της δικής τους ιδεοληψίας.

Ο νόμος Γαβρόγλου θα καταργηθεί και τα πανεπιστήμια θα ανασάνουν ξανά, απελευθερωμένα από τον σφικτό εναγκαλισμό με ένα κράτος που τα κρατά πίσω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η ποιότητα της παιδείας στη χώρα μας οριοθετεί όχι απλά την προοπτική της για το μέλλον, αλλά τελικά την ίδια την ποιότητα της δημοκρατίας μας.

Η Ελλάδα πρέπει και θα γίνει ξανά η χώρα της αξιοκρατίας και των ίσων ευκαιριών και αυτό μόνο η καλή δημόσια παιδεία μπορεί να το εξασφαλίσει. Αυτό είναι το χρέος μας απέναντι στη νέα γενιά και αυτή είναι η ευθύνη την οποία θα εκπληρώσουμε απέναντι στην πατρίδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, ζητήσατε τον λόγο;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να κάνω κάποιες μικρές επισημάνσεις. Στην αρχή της ομιλίας του ο κ. Μητσοτάκης μίλησε για την κακή νομοθέτηση και για τις τροπολογίες της τελευταίας στιγμής.

Θα ήταν, πράγματι, ουσιαστικό να μιλήσουμε σ' αυτή τη Βουλή για τη δυνατότητα της καλύτερης δυνατής νομοθέτησης. Όταν, όμως, αυτή η κατηγορία εκστομίζεται από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας και του Αρχηγού της, που κυβέρνησαν τον τόπο τα προηγούμενα έτη, έτη κατά τα οποία η χώρα ευρέθη, όπως και τώρα, υπό την αυστηρή παρακολούθηση και επιτροπεία των δανειστών, ακούγεται εξαιρετικά υποκριτικό. «Στο σπίτι του κρεμασμένου...», λέει μια παροιμία.

Ξεχάσατε ότι νομοθετούσατε σχεδόν αποκλειστικά με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου;

(Θόρυβος – γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γελάτε ε; Θα τα ακούσετε, όμως, τώρα και νούμερα θα ακούσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήσυχα, παρακαλώ, ήσυχα.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μην εξάπτεστε. Βλέπω ότι έχετε πολλά νεύρα. Γιατί τόσα νεύρα;

Στο σπίτι του κρεμασμένου, λοιπόν, δεν μιλάνε για σκονί. Όμως θέλω να σας εξηγήσω, ποια είναι η διαφορά της ανάγκης υλοποίησης των στόχων ενός προγράμματος –το επαναλαμβάνω, γιατί θέλω να είμαι ειλικρινής- που είναι πάρα πολλές φορές εξαιρετικά ασφικτικοί ως προς τον χρόνο υλοποίησης και ταυτόχρονα της υλοποίησης μέτρων εξισορρόπησης -τα οποία εσείς ποτέ δεν σκεφτήκατε κατά τη διάρκεια της θητείας σας- των επιπτώσεων που έχουν στην ελληνική κοινωνία και στους Έλληνες πολίτες τα μέτρα της δημοσιονομικής προσαρμογής, που ενισχύουν το κοινωνικό κράτος και αντιμετωπίζουν ανάγκες.

Το 2014, λοιπόν, όσο ήσασταν στην τελευταία χρονιά της διακυβέρνησης, είχατε νομοθετήσει περίπου διακόσιες εβδομήντα τροπολογίες της τελευταίας στιγμής. Εμείς το 2016, έχουμε μεγαλώσει κατά τι αυτόν τον αριθμό, πράγματι, όμως η διαφορά είναι ότι εσείς είχατε εξήντα νομοσχέδια, ενώ εμείς πάνω από ενενήντα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν τις υπερδιπλασιάσαμε. Είναι είκοσι παραπάνω.

Προσέξτε, όμως, την ειδοποιό διαφορά. Εμείς ψηφίσαμε, πράγματι, με τροπολογία της τελευταίας στιγμής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τον Δεκέμβριο του 2016 την εφάπαξ δέκατη τρίτη σύνταξη, ενώ εσείς αποχωρήσατε από το Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εμείς φέραμε με τροπολογία της τελευταίας στιγμής την απαλλαγή από τον ΕΝΦΙΑ για τη Λέσβο και την Κω, όταν εσείς αποχωρήσατε από το Κοινοβούλιο.

Εσείς, όμως, τι ψηφίζατε με τροπολογίες της τελευταίας στιγμής μεταξύ άλλων; Την ασυλία στους τραπεζικούς που διαχειρίστηκαν τα θαλασσοδανεία σας. Αυτά ψηφίζατε με τροπολογίες της τελευταίας στιγμής! Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μη μιλάτε για σκονί στο σπίτι του κρεμασμένου.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήσυχία, σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Αντιθέτως εάν θέλετε να κάνουμε μια ουσιαστική συζήτηση, για το πώς θα φροντίζουμε από εδώ και στο εξής να κάνουμε ό,τι μπορούμε, προκειμένου να έχουμε αυτό που ονομάζουμε καλή νομοθέτηση, είμαστε ανοιχτοί σε διάλογο, ο οποίος μπορεί να διεξαχθεί και στη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, όπου τέτοια ζητήματα μπορούν να συζητηθούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στα θέματα τα οποία αναφέρθηκαν από την τοποθέτηση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ο κ. Μητσοτάκης με τη σημερινή του ομιλία επανεπιβεβαίωσε αυτό στο οποίο αναφέρθηκε στην πρωτομιλία μου. Στην πραγματικότητα έχει ένα σχέδιο και ένα πρόγραμμα ακραία νεοφιλελεύθερο και ότι αυτό που τον ενδιαφέρει, δεν είναι το δημόσιο αλλά το ιδιωτικό.

Μας μίλησε σήμερα για άλλη μια φορά για το άρθρο 16 και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μας κατήγγειλε, γιατί γυρνάμε στην ανομία του θεσμικού πλαισίου Γιαννάκου, φεύγοντας από το θεσμικό πλαίσιο Διαμαντοπούλου. Αυτό μας κατήγγειλε, την ανομία που είχε διαμορφώσει η κυβέρνηση του κ. Καραμανλή με Υπουργό την κ. Γιαννάκου. Αυτή είναι η ανομία;

Βεβαίως μας κατήγγειλε για το γεγονός ότι αποκαθιστούμε μια πρωτοφανή αντιδημοκρατική πρακτική για ακαδημαϊκά ιδρύματα σε ευρωπαϊκό πλαίσιο, αυτό των συμβουλίων, όπου είχαν τη δυνατότητα να λογοκρίνουν και να ακυρώνουν υποψηφιότητες για τις διοικήσεις των πανεπιστημίων, να ακυρώνουν υποψηφιότητες πρυτάνεων και αντιπρυτάνεων για τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Ταυτόχρονα έκανε για άλλη μια φορά μια συνήθη υπέρβαση. Διαστρέβλωσε τις θέσεις μας σε σχέση με την αξιολόγηση. Θέλω να επισημάνω ότι στο νομοσχέδιο προβλέπεται διπλή αξιολόγηση των μεταπτυχιακών ιδρυμάτων, ενώ προηγουμένως είχαμε μια φορά.

Ουσιαστικά αυτό το οποίο δεν είπε, αλλά έτσι είναι η πραγματικότητα, θα το πω εγώ. Ανέδειξε μια αντίληψη για την αξιολόγηση, που δεν αφορά σε αυτή καθαυτή την αξιολόγηση της διαδικασίας ή των ιδρυμάτων, αλλά είναι η χρησιμοποίηση της αξιολόγησης ως εργαλείο, προκειμένου να επιβληθούν ακραίες επιλογές είτε αυτές αφορούν στην κατάργηση ιδρυμάτων είτε αυτές αφορούν στη μείωση δημόσιων δαπανών είτε αυτές αφορούν στην απόλυση δημοσίων υπαλλήλων.

Διότι άλλο πράγμα είναι η αξιολόγηση που θα κάνει καλύτερα τα ιδρύματα, άλλο πράγμα είναι η αξιολόγηση που θα βοηθήσει και το εκπαιδευτικό προσωπικό και τους φοιτητές μας να γίνουν καλύτεροι και άλλο πράγμα είναι αυτή η αξιολόγηση, η οποία χρησιμοποιείται -επαναλαμβάνω- ως μέσο, προκειμένου να δικαιολογηθούν προελημμένες αποφάσεις μείωσης δημοσίων δαπανών για τη δημόσια παιδεία, προκειμένου να ευνοηθούν

ανταγωνιστικά ιδιωτικά συμφέροντα στην παιδεία.

Βεβαίως ίσως να μην έχει ξεχάσει ο κ. Μητσοτάκης και τη θητεία του ως Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης, όπου ήθελε να αξιοποιήσει το εργαλείο της αξιολόγησης, προχωρώντας σε μια διαδικασία, από την οποία εκ των προτέρων είχε προσδιοριστεί ότι σχεδόν το 25% όσων θα θεθούν στη διαδικασία της αξιολόγησης, έπρεπε να θεωρηθούν άχρηστοι, προκειμένου να ανοίξει ο δρόμος της απόλυσής τους από το δημόσιο.

Αυτή την αξιολόγηση δεν τη θέλουμε. Θέλουμε την πραγματική και ουσιαστική αξιολόγηση, που θα συνδράμει για να γίνουν τα ιδρύματα καλύτερα και όχι για να κόψουμε κι άλλο δαπάνες.

Τέλος, κύριε Μητσοτάκη, κατάλαβα ότι αυτοί οι επικοινωνιολόγοι που σας προτείνουν να αφήσετε τους ανθρώπους να κάθονται πάνω σε σανό, σας πρότειναν να μιλήσετε σήμερα και για τον νέο άνθρωπο, τον φοιτητή της δυτικής Αττικής. Μα, πώς νοιάζεστε εσείς γι' αυτόν τον νέο άνθρωπο από τη δυτική Αττική;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ήσασταν πέντε χρόνια κυβέρνηση και μειώσατε τις δαπάνες για τη δημόσια εκπαίδευση τραγικά, στραγγαλίσατε τα δημόσια πανεπιστήμια, αυτόν τον νέο άνθρωπο που δεν έχει τη δυνατότητα να σπουδάσει στο εξωτερικό ή να πάει σε κάποιο άλλο ιδιωτικό κολλέγιο, άρα πάει στο δημόσιο σχολείο -και χωρίς δυνατότητα να σπαταλήσει τα λεφτά του στα φροντιστήρια- και στο δημόσιο πανεπιστήμιο.

Πώς εσείς νοιάζεστε γι' αυτόν τον νέο άνθρωπο, στον οποίο αναφερθήκατε, από μια λαϊκή γειτονιά της δυτικής Αττικής; Πώς θέλετε να πείσετε ότι νοιάζεστε γι' αυτόν; Τι κάνατε όταν ήσασταν κυβέρνηση γι' αυτούς τους ανθρώπους;

Μόλις γυρίσουμε από τη θερινή ανάπαυλα της Βουλής φέρνουμε ένα εμβληματικό -θα έλεγα- νομοσχέδιο, το οποίο είναι ήδη σε διαδικασία διαβούλευσης, για το μέλλον της δημόσιας εκπαίδευσης στη χώρα μας, γιατί αφορά τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αντιδράτε και σε αυτό.

Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο θέλει να καταργήσει τις πανελλαδικές εξετάσεις, που αποτελούν μια διαδικασία υποβολής των νέων ανθρώπων σε εξοντωτικό στρεσάρισμα και κρίσεις μόνο μιας φοράς. Έχουν βέβαια αδιάβλητο χαρακτήρα -θα συμφωνήσω με την παρέμβασή σας σε ό,τι αφορά τη διαδικασία, είναι όντως αδιάβλητη- από την άλλη πλευρά, όμως, είναι πραγματικότητα σήμερα στη χώρα ότι το σχολείο -και κυρίως το λύκειο- έχει γίνει πάρεργο των φροντιστηρίων.

Ιδίως αυτό δημιουργεί εμπόδια στα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων και της δυτικής Αττικής, για τα οποία παιδιά των λαϊκών οικογενειών εσείς όψιμα εμφανιστήκατε σήμερα να νοιάζεστε. Δεν μπορείτε να πείσετε, κύριε Μητσοτάκη, γι' αυτό.

Και κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το εξής. Ο κ. Μητσοτάκης δεν εξάντλησε την τοποθέτησή του στα θέματα της παιδείας. Αντιθέτως, για άλλη μια φορά, βρέθηκε σε αυτό εδώ το Βήμα να μας κατηγορεί για τα ίδια, γνωστά και γνωστά, τα οποία βεβαίως εδώ και δυο χρόνια δεν χάνει ευκαιρία κατά καιρούς να τα αναφέρει.

Κύριε Μητσοτάκη -το είπα και πριν- βλέποντας και τις παρεμβάσεις των Βουλευτών σας, το επιθετικό ύφος με το οποίο οι ευγενικοί κατά τα άλλα συνάδελφοι αναφέρθηκαν στον Υπουργό Παιδείας, θέλω να σας ρωτήσω γιατί αυτά τα νεύρα. Τι έχετε πάθει;

Από τότε που έκλεισε η δεύτερη αξιολόγηση και είχαμε μια συμφωνία που ανοίγει δρόμους προοπτικής για την οικονομία, μια συμφωνία για το χρέος με την οποία άνοιξαν οι δρόμοι για την πετυχημένη έξοδο της χώρας στις αγορές, δίνετε την αίσθηση -εσείς προσωπικά, αλλά και οι Βουλευτές σας, τα στελέχη σας- ότι βρίσκεστε σε κατάσταση νευρικής κρίσης.

Μέσα σε ενάμιση μήνα -15 Ιουνίου έκλεισε η αξιολόγηση- έχετε ζητήσει τρεις διαφορετικές εξεταστικές επιτροπές: Μία για τον Καμμένο -δεν ξέρω αν επιμένετε, αλλά τη ζητήσατε-, μία για τον Βαρουφάκη ξανά -ενώ γνωρίζατε ότι είχε γίνει η πρότασή σας σε προγενέστερη φάση και είχε απορριφθεί- και τώρα μία για τον Μαδούρο της Βενεζουέλας. Μέσα σε ενάμιση μήνα έχετε ζητήσει τρεις εξεταστικές επιτροπές. Πραγματικά είναι ένα εξαιρετικό ρεκόρ. Αν το διαιρέσουμε είναι περίπου μία εξεταστική κάθε δεκαπέντε ημέρες! Συνεχίστε έτσι.

Όμως, δεν είναι μόνο οι εξεταστικές επιτροπές που ζητάτε, πετώντας την μπάλα στην εξέδρα για τα σημαντικά ζητήματα του παρόντος, όπου υπάρχουν πολιτικά επιχειρήματα και διαφωνίες να αντιπαρατεθούν. Είναι και η εν γένει συμπεριφορά σας. Ζητήσατε πριν από μια εβδομάδα από τα αυτοδιοικητικά σας στελέχη να μποϊκοτάρουν, να σαμποτάρουν, να μην παραβρεθούν σε μια διαδικασία που αφορά την αυτοδιοίκηση κι έχει να κάνει με την προοπτική, το σχέδιο για την παραγωγική ανασυγκρότηση των περιφερειών, επειδή θα ήταν εκεί ο Πρωθυπουργός. Κι ακόμα ακόμα δεν διστάσατε να βάλετε απαγορευτικό στα στελέχη σας και στον ίδιο τον ανιψιό σας. Τι έχετε πάθει;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Καταλαβαίνετε τι λέτε;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήσυχα, παρακαλώ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μην ξινίζετε, κύριοι, το πρόσωπό σας! Κι εμείς θα έπρεπε να ξινίζουμε το πρόσωπό μας με μια αντιθεσμική συμπεριφορά.

Φτάσατε στο σημείο, κύριε Μητσοτάκη, να χάσετε κάθε ίχνος αστικής ευγένειας, η οποία κατά τα άλλα σας διακρίνει. Φτάσατε στο σημείο την ημέρα των γενεθλίων μου αντί για ευχές να μου απευθύνετε ύβρεις, ότι είμαι ψεύτης και κλέφτης. Εκεί έχετε οδηγηθεί.

Κύριε Μητσοτάκη, τα νεύρα δεν κάνουν καλό. Κι αντί κάθε δεκαπέντε μέρες να ανακαλύπτετε και κάτι και να ζητάτε και μια εξεταστική επιτροπή, μήπως εκεί στην Πειραιώς να φτιάχνετε μια εξεταστική επιτροπή για να ανακαλύψετε την αιτία που σας προκαλεί τόσο νεύρα; Διότι τα νεύρα στο τέλος δεν θα σας οδηγήσουν σε καλό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Θέλετε να μιλήσετε, κύριε Μητσοτάκη;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κι εγώ τον λόγο. Θέλω να ρωτήσω κάτι μήπως και μου απαντήσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Γαβρόγλου, θέλετε να κάνετε κάποια ερώτηση προς τον κύριο Πρόεδρο μήπως απαντήσει;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Να τελειώσω και μετά, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν θα προεδρεύετε από κάτω, κύριοι συνάδελφοι. Εγώ προεδρεύω. Τέλειωσε αυτό.

Κύριε Μητσοτάκη, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Τσίπρα, νομίζω ότι χρειάζεστε επείγοντως διακοπές. Συν όλων των άλλων, είναι κακό, ξέρετε, στην πολιτική να χάνεται η αίσθηση του χιούμορ. Κι όταν απαξιώνεται και η ίδια η διαδικασία της άσκησης εποικοδομητικής κριτικής μέσα από τη γελοιογραφία, τότε καταλαβαίνω απολύτως το πόσο έχετε χάσει, δυστυχώς, την επαφή με την πραγματικότητα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάντε ησυχία, παρακαλώ!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Μαζέψτε τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν μαζεύουμε κανέναν, κυριολεκτικά κανέναν.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εδώ δεν μαζέψατε τον «Ρουβίκωνα», θα μαζέψετε τους Βουλευτές;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Μητσοτάκη, έχετε χιούμορ, το αναγνωρίζω. Αυτό εννοούσα κι εγώ, καταλάβατε;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Για άλλη μια φορά, κύριε Τσίπρα, ξέρετε, είναι κακό να προσέρχεστε στην Εθνική Αντιπροσωπεία τόσο αδιάβαστος. Κι αφού αναφερθήκατε στα ζητήματα της κακής νομοθέτησης, θα

ήταν χρήσιμο να ζητήσετε από τους συνεργάτες σας να σας δώσουν και τα απαραίτητα στοιχεία.

Κανείς δεν αμφισβήτησε και από τα έδρανα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι πράγματι και σε προηγούμενες εποχές έγινε κατάχρηση της διαδικασίας των εμπρόθεσμων και εκπρόθεσμων τροπολογιών και μ' αυτόν τον τρόπο καταστρατηγήθηκε και το πνεύμα του Συντάγματος, αλλά και η καλή νομοθέτηση στη Βουλή.

Εσείς, όμως, κύριε Τσίπρα, έχετε ξεπεράσει κάθε όριο.

Αναφέρω ενδεικτικά δύο στοιχεία: Την περίοδο από το 2012 μέχρι τον Ιανουάριο του 2015, μιας και θέλατε να κάνετε συγκρίσεις με την προηγούμενη κυβέρνηση, σε εκατόν τρεις κυρώσεις διεθνών συμβάσεων -μια κατ' εξοχήν νομοθετική διαδικασία στην οποία δεν πρέπει να γίνεται συζήτηση με άλλο αντικείμενο- κατατέθηκαν πόσες τροπολογίες, κύριε Τσίπρα; Κατατέθηκαν δεκατέσσερις τροπολογίες.

Στις πενήντα εννέα κυρώσεις από τον Ιανουάριο του 2015 έως τον Μάρτιο του 2017, πόσες τροπολογίες, κύριε Τσίπρα, έχουν κατατεθεί; Έχουν κατατεθεί ογδόντα!

Δεύτερον, σας έχω ένα δεύτερο δώρο για τα γενέθλιά σας. Από την 1^η Ιουνίου του 2017, δύο μήνες ακριβώς, πόσες τροπολογίες έχετε καταθέσει; Έχετε καταθέσει εκατόν πενήντα εννέα τροπολογίες! Να τες, εδώ είναι. Ζήτησα από τους συνεργάτες μου να τις τυπώσουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα τις καταθέσω για τα Πρακτικά, ως την καλύτερη απόδειξη του τρόπου με τον οποίον έχετε επιλέξει να ευτελίσετε τη νομοθετική διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας θυμίζω ότι εσείς είστε αυτός ο οποίος, ανάμεσα στα πολλά άλλα που είχατε πει προεκλογικά, ήρθατε στην εξουσία καταγγέλλοντας τον τρόπο με τον οποίο νομοθετούσε η προηγούμενη κυβέρνηση, για να έρθετε εδώ να ξεπεράσετε κάθε όριο ως προς την κατάχρηση του εργαλείου της τροπολογίας, για να προωθήσετε τη δική σας νομοθετική ατζέντα. Θυμίζω ότι οι πιο πολλές από αυτές τις τροπολογίες στις οποίες αναφερθήκατε δεν είναι τροπολογίες που είχαν να κάνουν με μνημονιακές δεσμεύσεις. Είναι ρουσφέτια της τελευταίας στιγμής που περνάτε για να εξυπηρετήσετε τις δικές σας εκλογικές πελατείες. Κι αυτά δεν θέλετε να συζητηθούν και προφανώς, δεν θέλετε κιόλας να κοστολογηθούν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι τώρα, λίγο σύντομα, στα ζητήματα της εκπαίδευσης και στο ζήτημα της αξιολόγησης στο οποίο αναφερθήκατε.

Υπάρχει, κύριε Τσίπρα, αξιολόγηση χωρίς διά ταύτα; Υπάρχει αξιολόγηση χωρίς κάποια συνέπεια; Η αξιολόγηση γιατί γίνεται; Γιατί καταναλώνουμε χρόνο και φαιά ουσία για να αξιολογήσουμε πρόσωπα και διαδικασίες; Για δύο λόγους:

Ο πρώτος είναι για να επιβραβεύσουμε αυτούς οι οποίοι διακρίνονται. Στην περίπτωση των δημοσίων υπαλλήλων, για να επιβραβεύσουμε τους άξιους εκείνους δημόσιους υπάλληλους που κρατάνε σήμερα όρθιες τις δημόσιες υπηρεσίες, το Εθνικό Σύστημα Υγείας, τα σχολεία μας. Και υπάρχουν τρόποι να τους επιβραβεύσουμε κι αυτή ήταν κι η δική μας εισήγηση στο νομοσχέδιο για την αξιολόγηση, το οποίο φυσικά σπεύσατε να καταργήσετε, με το να τους δώσουμε τη δυνατότητα να προχωράνε πιο γρήγορα μέσα στην επετηρίδα των δημοσίων υπαλλήλων.

Ο δεύτερος λόγος για τον οποίον κάνουμε αξιολόγηση, κύριε Τσίπρα, είναι για να μπορούμε να βρίσκουμε έναν τρόπο να συνειδητοποιούμε αυτούς οι οποίοι δεν αποδίδουν.

Θεωρείτε λογικό σήμερα στη δημόσια διοίκηση σε επίπεδο ατόμων ή σε επίπεδο δομών να υπάρχουν δημόσιοι υπάλληλοι ή υπηρεσίες που δεν σέβονται τα χρήματα των φορολογουμένων; Και όταν θα τους εντοπίζουμε ποιες πρέπει να είναι οι συνέπειες;

Για άλλη μια φορά προσήλθατε στην Εθνική Αντιπροσωπεία λέγοντας ένα μεγάλο ψέμα, ότι δήθεν το 15% -δεν ήταν 25%, γνωρίζετε καλά και τον σχετικό νόμο- των υπαλλήλων που θα κα-

τασασόντουσαν στη χαμηλότερη κατηγορία, θα ήταν υπάλληλοι με προδιαγεγραμμένο μέλλον. Λέτε ψέματα για άλλη μία φορά. Και λέτε ψέματα, γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι στον σχετικό νόμο υπήρχε ρητή αναφορά πως η διαδικασία της αξιολόγησης δεν μπορούσε να οδηγήσει σε απολύσεις.

Σας βολεύει, όμως, -ξέρετε- αυτή η διαστρέβλωση της πραγματικότητας και η εικόνα της προσπάθειας εξυγίανσης της δημόσιας διοίκησης, έτσι όπως εσείς θέλετε να την παρουσιάσετε. Γιατί το μόνο το οποίο κάνετε, κύριε Τσίπρα, και δυστυχώς στη δημόσια διοίκηση, είναι να αναβιώνετε τις κακές πελατειακές πρακτικές του παρελθόντος και να επιστρέψετε στη δημόσια διοίκηση υπαλλήλους των οποίων οι υποθέσεις σήμερα συζητούνται, ή μάλλον δεν συζητούνται, στα πειθαρχικά συμβούλια, τα οποία σπεύσατε στην πράξη να ακυρώσετε με τις νομοθετικές αλλαγές τις οποίες φέρατε.

Να κάνω μία σύντομη αναφορά στα ζητήματα της δυτικής Αθήνας. Κύριε Τσίπρα, ξέρετε, εγώ εκλέγομαι και στη δυτική Αθήνα εδώ και πολλά χρόνια και θα πρέπει να καταλάβετε και να το αντιληφθείτε μια και καλή, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι δεν έχετε σε αυτήν την Αίθουσα το προνόμιο της κοινωνικής ευαισθησίας. Καταλάβετε το πολύ καλά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και δεν το έχετε διότι κατ' εξοχήν σήμερα, κύριε Τσίπρα, οι κάτοικοι της δυτικής Αθήνας και των υπόλοιπων υποβαθμισμένων συνοικιών της χώρας πληρώνουν τις επιπτώσεις της δικής σας πολιτικής. Όταν θα έρθει η ώρα να μειωθεί το φορολόγητο, κύριε Τσίπρα, -διότι θα μειωθεί το φορολόγητο με βάση τις διατάξεις τις οποίες έχετε ψηφίσει και θα κατέβει στις 5.600 ευρώ ή στις 5.700 ευρώ- ποιος θα πληρώσει τον λογαριασμό; Οι πλούσιοι ή οι φτωχοί; Όταν θα μειωθούν και άλλο οι συντάξεις με το τέταρτο μνημόνιο, το οποίο έχετε ήδη νομοθετήσει και θέλετε να μας κάνετε να το ξεχάσουμε, ποιος θα πληρώσει τη νύφη, κύριε Τσίπρα; Οι πλούσιοι ή οι φτωχοί;

Όταν στη δυτική Αθήνα σήμερα -δεν ξέρω ποια είναι η τελευταία φορά που την επισκεφτήκατε, θα σας συνιστούσα πραγματικά, και το λέω με καλή διάθεση, να κάνετε μία βόλτα και να δείτε την κατάσταση που επικρατεί- επικρατούν σήμερα συνθήκες γενικευμένης ανομίας στο Μενίδι, στα Άνω Λιόσια, στο Καματερό, ποιος πληρώνει τη νύφη, κύριε Τσίπρα; Οι φτωχοί ή οι πλούσιοι οι οποίοι μπορούν να εξασφαλίσουν και για τη δική τους φροντίδα;

Αρκετά, λοιπόν, με αυτή την καραμέλα της ταξικής κοινωνικής ευαισθησίας. Δυστυχώς, οι πιο αδύναμοι είναι τα θύματα της δικής σας πολιτικής.

Και μιας για άλλη μία φορά αναφερθήκατε στο ζήτημα του κ. Βαρουφάκη, και το τι είναι γνωστό και τι δεν είναι γνωστό, θα σας πω για άλλη μια φορά, κύριε Τσίπρα, ότι όχι, δεν είναι όλα γνωστά. Και το τι έγινε εκείνο το πρώτο επτάμηνο του 2015 δεν ξεπλένεται από το γεγονός ότι κερδίσατε ακόμα μία εκλογή τον Σεπτέμβριο του 2015.

Και δεν ξεπλένεται πρωτίστως διότι οι οικονομικές συνέπειες απ' αυτό το καταστροφικό επτάμηνο εξακολουθούν να μας συνοδεύουν. Εξακολουθούμε να έχουμε capital controls. Η ζημιά που έγινε στις τράπεζες ήταν τεράστια. Περιουσιακά στοιχεία του ελληνικού δημοσίου εξαυλώθηκαν. Η οικονομία βούλιαξε σε ύφεση. Το τρίτο μνημόνιο ήταν το αποτέλεσμα αυτών των πολιτικών επιλογών. Το τέταρτο μνημόνιο, δηλαδή οι μειώσεις μισθών και συντάξεων και η μείωση του φορολογήτου, -το οποίο δεσμεύει τη χώρα από το 2019 και μετά- είναι το αποτέλεσμα της κυβερνητικής σας ανικανότητας μετά τον Σεπτέμβριο. Και αυτός ο λογαριασμός είναι όλος δικός σας, κύριε Τσίπρα!

Επομένως, μην προσπαθήσετε να μας πείσετε και να πείσετε την ελληνική κοινωνία ότι αυτή είναι μια περίοδος η οποία ενδιαφέρει μόνο τους ιστορικούς. Δεν ενδιαφέρει τους ιστορικούς. Οι επιπτώσεις της είναι σήμερα εδώ μαζί μας. Οι αποκαλύψεις είναι τέτοιες που αργά ή γρήγορα θα μάθουμε την αλήθεια.

Και εσείς θα έπρεπε να είστε ο πρώτος ο οποίος θα έπρεπε να έχει το θάρρος σε αυτήν εδώ την Αίθουσα να πει «ναι, να γίνει εξεταστική επιτροπή, να μάθουμε την αλήθεια», να καταθέσετε και εσείς τις δικές σας απόψεις, να έρθει και ο κ. Βαρουφάκης. Επιμένετε να παρουσιάζετε τον κ. Βαρουφάκη ως περίπου σύμ-

μαχο της Νέας Δημοκρατίας. Θα σας το πω ξεκάθαρα, ο κ. Βαρουφάκης έχει τεράστια ευθύνη για το τι έγινε εκείνη την περίοδο, μεγαλύτερη ευθύνη έχετε εσείς, όμως, που τον διορίσατε, που συνεννοηθήκατε μαζί του και που τον ανεχθήκατε επτά μήνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δύο εξεταστικές έχουμε ζητήσει, κύριε Τσίπρα, εγγράφως. Η μία εξεταστική αφορά το τι έγινε το πρώτο επτάμηνο του 2015 και η δεύτερη εξεταστική αφορά την περίπτωση του κ. Καμμένου. Η συζήτηση για την περίπτωση του κ. Καμμένου θα γίνει μετά τις θερινές διακοπές και εκεί θα πρέπει να εξηγήσετε στο Σώμα γιατί με τόσο πάθος υπερασπίζεστε έναν Υπουργό ο οποίος δημόσια έχει ομολογήσει ότι συνομιλεί με έναν καταδικασμένο για ναρκωτικά στις φυλακές. Ξέρω ότι θα είναι μια δύσκολη συζήτηση για εσάς, γι' αυτό πάρτε δυνάμεις στις διακοπές για να έρθετε φορτωσάτος, παρακαλώ, όταν ξαναοίξει η Βουλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Έχετε τον λόγο για λίγο.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μιας και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μου ευχήθηκε σε ήπιο και πράγματι τόνο αστικής ευγένειας «καλές διακοπές» δεν θα τον κακοκαρδίσω. Άλλωστε φαίνεται ότι τις χρειάζεται ο ίδιος ιδιαίτερα. Πράγματι η δευτερολογία σας ήταν σε ήπιους τόνους ακριβώς για να αποφύγετε να ταυτιστείτε με αυτό για το οποίο σας κατηγορήσα, για τα πολλά νεύρα. Δύο πράγματα όμως θα πω, κύριε Μητσοτάκη.

Κύριε Μητσοτάκη, εμείς δεν διεκδικούμε το προνόμιο της κοινωνικής ευαισθησίας, αλίμονο! Όμως, ο ελληνικός λαός και ιδίως αυτοί που εμείς θέλουμε να εκπροσωπούμε και γι' αυτό πολλές φορές μας κατηγορείτε για ταξική μεροληψία και κοινωνική μεροληψία -και σήμερα το είπατε, ότι θέλουμε να τους εξισώσουμε τάχα μου όλους προς τα κάτω και δεν αφήνουμε κάποιους να σκαρφαλώσουν- αυτές, λοιπόν, οι κοινωνικές κατηγορίες έχουν μνήμη και ξέρουν πάρα πολύ καλά ποιοι ήταν αυτοί οι οποίοι διαχειριστήκανε τις προσδοκίες, τις ελπίδες τους σε ένα πελατειακό κράτος το οποίο εσείς οικοδομήσατε όλα αυτά τα χρόνια, ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι λεηλάτησαν τις δυνατότητες αυτού του τόπου χωρίς να φτιάξουν καμμία υποδομή για αυτούς τα χρόνια της ανάπτυξης και ξέρουν και ποιοι είναι αυτοί που χρεοκόπησαν τη χώρα. Και τα χρόνια των μνημονίων, την πρώτη καταστροφική πενταετία, -διότι δεν πέσατε με αλεξίπτωτο στη χώρα, κύριε Μητσοτάκη, Υπουργός των κυβερνήσεων Σαμαρά - Βενιζέλου ήσαν- αυτοί τους ανθρώπους τους αντιμετωπίσατε σχεδόν σαν ανθρώπους ενός κατώτερου θεού. Κι αυτό φαίνεται όχι μόνο από τις περικοπές που κάνατε, αλλά και από την επιλογή σας να αντιμετωπίσετε με εχθρότητα, με μίσος ανθρώπους οι οποίοι ως επί το πλείστον προέρχονται από αυτά τα κοινωνικά στρώματα, όπως για παράδειγμα τις καθαριστριες του Υπουργείου Οικονομικών, που δικαιώθηκαν τώρα χάρη στις δικές μας προσπάθειες.

Εμείς, κύριε Μητσοτάκη, πράγματι παραλάβαμε τη χώρα σε μια κατάσταση πρωτοφανούς λεηλασίας, ασφυξίας, χρεοκοπίας. Εσείς την αφήσατε εκεί και είχατε φτιάξει και το σχέδιο της «παρένθεσης». Όμως βήμα το βήμα, με σκληρή δουλειά καταφέραμε και ανοίγουμε δρόμους προοπτικής. Μέσα σε αυτή την πολύ δύσκολη προσπάθεια έχουμε πάντοτε την έγνοια μας για εκείνες τις κοινωνικές κατηγορίες τις οποίες εσείς αξιοποιήσατε ως πελατειακό προσωπικό και την πρώτη καταστροφική πενταετία εξωθήσατε στον Καιάδα.

Θέλω, λοιπόν, -και να το πιστέψετε αυτό, γιατί δεν θα σας κάνουν καλό, επαναλαμβάνω, ούτε τα νεύρα ούτε η διαρκής επιστροφή στο παρελθόν- η πολιτική αντιπαράθεση να γίνει πάνω στα προγράμματα και στις θέσεις για το μέλλον, για την επόμενη μέρα. Τι έχετε να αντιπαραβάλετε εσείς πέρα από την μεψιμοιρία, τη διαρκή σας καρτερία μπας και σκοντάψουμε και στην πρώτη αξιολόγηση και στη δεύτερη αξιολόγηση, τη μιζέρια με την οποία αντιμετωπίσατε την επιτυχή έξοδο της χώρας στις αγορές, τη διαρκή σας προσπάθεια να υπονομεύετε ό,τι θετικό μπορεί να δημιουργηθεί σε αυτόν τον τόπο που έχει πράγματι δεινοπαθήσει όλα αυτά τα χρόνια;

Ελάτε λοιπόν να μιλήσουμε για αυτούς τους ανθρώπους σήμερα και αύριο. Γιατί η πρώτη νομοθετική πρωτοβουλία που εμείς φέραμε στο Κοινοβούλιο ήταν για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, που εσείς δεν πιστεύατε, δεν θέλατε να αποδεχθείτε ότι υπάρχει ο όρος «ανθρωπιστική κρίση» στον τόπο.

Και σήμερα έχουμε 1,57 δισεκατομμύριο ευρώ από περίπου 650 εκατομμύρια για το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, για αυτούς τους ανθρώπους, και το 2019 θα έχουμε 2,57 δισεκατομμύρια ευρώ για αυτούς τους ανθρώπους, τα οποία εσείς τα ονομάζετε «φιλανθρωπία», «ψίχουλα», μας λέτε ότι τα σχολικά γεύματα είναι φιλανθρωπία, ενώ πράγματι εμείς θέλουμε σε συνθήκες κρίσης, διάλυσης, λεηλασίας που εσείς φέρατε, να οικοδομήσουμε ξανά ένα κοινωνικό κράτος, το οποίο δεν οικοδομήσατε εσείς τα χρόνια της μεγάλης ευμάρειας.

Κύριε Μητσοτάκη, θέλω να κλείσω λέγοντάς σας ότι οι μεγάλες μας διαφορές στον χώρο της εκπαίδευσης είναι δεδομένες, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία για αυτό. Και μην προσπαθείτε τώρα να παριστάνετε εσείς ότι έρχεστε για να ενδιαφερθείτε με την κοινωνική πλειοψηφία. Όπως και σε εμάς, στην πολιτική μας, υπάρχει -και το παραδέχομαι- κοινωνική μεροληψία και ταξική μεροληψία πολλές φορές, έτσι και από τη δική σας πλευρά υπάρχει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Από εμάς δεν υπάρχει καμμία μεροληψία!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Όμως η μεροληψία που εσείς αποπνέετε από τις προθέσεις και από τις προτάσεις σας είναι η μεροληψία για τους λίγους, η μεροληψία για αυτούς οι οποίοι τα κατάφεραν και στα χρόνια της ανάπτυξης και δεν τράβηξαν κουπί στα χρόνια της κρίσης.

Κλείνω λοιπόν λέγοντάς σας ότι πράγματι ελπίζω αυτές οι διακοπές, τουλάχιστον, να σας απαλείψουν λίγο τα νεύρα, διότι η πολιτική ζωή του τόπου χρειάζεται συγκρούσεις πάνω στα πραγματικά επίδικα.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: ...(δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ελάτε, κυρία Βούλτεψη! Τι λέτε τώρα!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μην αποδεικνύετε ότι το χρειάζεστε, κυρία Βούλτεψη. Πράγματι χρειάζεστε διακοπές.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Έτσι λέγατε, «νεύρα», «είστε ψυχασθενείς»!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, μην τα λέτε αυτά, κι είναι και λεπτό το ζήτημα των ψυχιατρείων.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Εγώ αυτό που είπα, κυρία Βούλτεψη, είναι ότι αντί να καταθέτετε κάθε δεκαπέντε μέρες πρόταση για εξεταστική επιτροπή, ασχοληθείτε με τα προβλήματα τα πραγματικά και με τις προτάσεις σας για το πώς η χώρα θα βγει από την κρίση και θα ανοίξει ένας διάδρομος εξόδου. Είτε το θέλετε είτε όχι, εμείς ανοίγουμε διάδρομο εξόδου. Και στον χώρο της παιδείας κάνουμε μεγάλες θεσμικές μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη ο τόπος και στη δημόσια διοίκηση και στο κοινωνικό κράτος. Ταυτόχρονα όμως ανοίγουμε την προοπτική της εξόδου από το τέλμα της χρεοκοπίας, στο οποίο εσείς βυθίσατε τον ελληνικό λαό και τη χώρα.

Όσους Μαδούρο και να ανακαλύψετε, όσο κι αν κάνετε τον κ. Βαρουφάκη βασικό σας σύμμαχο στην πολιτική σας, δεν θα καταφέρετε να πείσετε τον ελληνικό λαό, γιατί σας έχει κρίνει στο παρελθόν και γιατί κυρίως δεν έχετε άποψη για την επόμενη μέρα. Κάντε, λοιπόν, εξεταστικές επιτροπές για να ανακαλύψετε τις αιτίες των προβλημάτων σας και η αιτία των προβλημάτων σας είναι ότι χρεοκοπήσατε τη χώρα, είναι ότι έχετε μια ταξική μεροληψία απέναντι στη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία και δεν έχετε πρόταση θετική για τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία.

Γι' αυτό και το 2019, όταν ο ελληνικός λαός θα συγκρίνει το πού ήμασταν όταν παραλάβαμε και πού θα είμαστε όταν θα ξαναπάμε στην κάλπη, δεν θα επιλέξει εσάς, όσο κι αν στήνεται ευχάριστες επικοινωνιακές παραστάσεις πάνω σε σανό από άχυρα.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Παρακαλώ πολύ την Πρόεδρο της Δημοκρατικής Συμπαράτα-

ξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Γεννηματά να έρθει στο Βήμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καταγραφεί η ερώτησή μου προς τον κ. Μητσοτάκη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν γίνεται, κύριε Γαβρόγλου. Φεύγει. Δεν δέχθηκε να ερωτήσετε και να απαντήσει, δεν το αντιλήφθηκατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Εντάξει, αλλά πρέπει να καταγραφεί η ερώτησή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Με συγχωρείτε, κυρία Γεννηματά.

Εντάξει, πείτε την τώρα για να καταγραφεί η ερώτηση. Είναι εδώ ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Με συγχωρείτε, κυρία Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Αυτό τώρα δεν έχει ξαναγίνει. Αλλά καταγράψτε την ερώτησή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ποιο δεν έχει ξαναγίνει; Πολλά δεν έχουν ξαναγίνει, κυρία Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Μα, δεν είναι καν μέσα για να σας ακούσι. Μου έχει δώσει τον λόγο ο Πρόεδρος.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν είναι δυνατόν, κύριε Πρόεδρε! Είναι πρωτοφανές αυτό! Να κάτσει κάτω! Είναι αγένεια αυτό που κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εντάξει, εντάξει. Αφήστε την οργή! Έχει μείνει από την προηγούμενη διαδικασία αυτό. Είναι ο Υπουργός που εισηγείται το νομοσχέδιο, κύριε Λοβέρδο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Την καλέσατε στο Βήμα! Ντροπή!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σταματήστε την οργή και σταματήστε και το «ντροπή», το λέτε απ' το πρωί μέχρι το βράδυ! Κυρία Χριστοφιλοπούλου, σας παρακαλώ!

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Κύριε Πρόεδρε, μου έχετε δώσει τον λόγο, ναι ή όχι;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τώρα γιατί θέλετε να με φέρετε σε δύσκολη θέση; Το κάνετε επίτηδες, εντάξει.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Δεν θέλω εγώ να σας φέρω σε δύσκολη θέση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Γαβρόγλου, παρακαλώ πείτε ύστερα την ερώτησή σας. Μετά την κ. Γεννηματά. Τι να κάνουμε, δεν γίνεται διαφορετικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Εντάξει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είναι αγένεια αυτό που κάνετε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Το ΠΑΣΟΚ σας ενοχλεί;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Το ΠΑΣΟΚ δεν φταίει τίποτα, σας παρακαλώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Α, δεν φταίει!

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Περίεργο, γιατί συνήθως φταίει για όλα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δυστυχώς μια από τα ίδια παρακολούθησαμε και σήμερα. Μια διαδικασία πολωτική ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και τη Νέα Δημοκρατία, μια διαδικασία που εξαντλήθηκε σε μια συζήτηση για το χθες, ενώ έπρεπε να μιλάμε για το αύριο, για το μέλλον, γιατί μιλάμε για την παιδεία, για το μέλλον που είναι η νέα γενιά και τις δυνατότητες που έπρεπε εμείς

εδώ σήμερα να εξασφαλίσουμε για τα νέα παιδιά του τόπου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Και επειδή βλέπω ότι έχετε ένα πρόβλημα με τις εξεταστικές και δημιουργεί έναν εκνευρισμό και στις δυο παρατάξεις, εγώ σας έχω τη λύση. Δεν έχετε παρά να συνυπογράψετε την μια και μοναδική εξεταστική για την οικονομία, για να μάθουμε τι έγινε στον τόπο από την ημέρα που μπήκαμε στο ευρύ μέχρι σήμερα, με προτεραιότητα βέβαια το τελευταίο διάστημα, γιατί πρέπει να έρθουν τα πάντα στο φως.

Σταματήστε, επιτέλους, να παίζετε με την αγωνία των παιδιών και των οικογενειών τους. Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή καταργείτε τις πανελλαδικές, Τρίτη, Πέμπτη, Σάββατο απομακρύνεται αυτή η προοπτική και παραμένουν, γιατί είναι το μόνο αδιάβλητο σύστημα. Αποφασίστε, επιτέλους, και τέλος στα παιχνίδια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Οι ρυθμίσεις που φέρνει η Κυβέρνηση γυρνούν την ανώτατη εκπαίδευση δεκαετίες πίσω. Καταστρέφουν ό,τι θετικό επιχειρήθηκε τα τελευταία χρόνια. Ιδεοληψίες, κομματική λογική, παρεμβάσεις πολύ μακριά από τις σημερινές ανάγκες, αλλά και τις σύγχρονες τάσεις, τις ευρωπαϊκές και τις διεθνείς.

Αυτή η αναχρονιστική αντίληψη, βέβαια, βρίσκεται στο κέντρο των πολιτικών επιλογών των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Δεν μας εκπληκσει. Δεν είναι η πρώτη φορά. Πολλά μεγάλα λόγια, δήθεν προοδευτική πολιτική. Συνεχώς νέα αφηγήματα, αλλά στην πράξη οπισθοδρόμηση και δυσμενείς εξελίξεις σε όλα τα μέτωπα.

Ο κ. Τσίπρας φαντασιώνεται μια ανύπαρκτη πραγματικότητα. Έχοντας κλειστεί στα ελεγχόμενα ακροατήρια στη διαδρομή του από το Μέγαρο Μαξίμου στο Μέγαρο Μουσικής, τα βρίσκει όλα υπέροχα. Δυστυχώς, οι γελαστοί άνθρωποι που βλέπει να τον υποδέχονται είναι μόνο οι Βουλευτές του και οι μετακλητοί υπάλληλοι που έχει διορίσει η Κυβέρνησή του. Οι άλλοι, οι πολλοί Έλληνες, δεν γελούν καθόλου. Ιδιαίτερα μάλιστα αυτές τις μέρες που άρχισαν να πληρώνουν τις δόσεις της πολύ βαριάς φορολογίας που επέβαλε.

Το ίδιο, βεβαίως, και οι εκατόν σαράντα χιλιάδες συνταξιούχοι που περιμένουν μέχρι δυόμισι χρόνια, για να πάρουν την κουτσουρεμένη σύνταξη, σύμφωνα με τον νόμο Κατρούγκαλου. Και βεβαίως οι χαμηλοσυνταξιούχοι που βιώνουν την κατάργηση του ΕΚΑΣ.

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τα νέα παιδιά. Το 75% των νέων είναι απογοητευμένοι και αναζητούν διεξόδους σε άλλες χώρες. Επιθυμούν να φύγουν από εδώ. Και αντί να μιλούμε για όλα αυτά, έχουμε τη στείρα αντιπαράθεση μόνιμα, σε μόνιμη βάση, σε όλες τις διαδικασίες του Κοινοβουλίου.

Το ίδιο για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, που πολλοί από αυτούς εργάζονται, χωρίς να πληρώνονται και έχουν εγκαταλειφθεί πλήρως από το Υπουργείο Εργασίας. Δεν είναι, λέει, αρμοδιότητα του να ασχοληθεί. Αναρωτιέμαι ποια είναι ακριβώς η αρμοδιότητά του.

Η εργοδοτική αυθαιρεσία καταστρατηγεί νόμους και συμβάσεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα που βιώνουν οι Έλληνες πολίτες στη χώρα. Και αν ο κ. Τσίπρας ξυπνήσει από τα όνειρα θερινής νυκτός θα τη δει, αλλά ήδη είναι πολύ αργά και για αυτόν και για τον κυβερνητικό του συγκυβερνήτη.

Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες απαιτούν να μάθουν και όλη την αλήθεια για τα επικίνδυνα και τυχροδικτικά σχέδια των κυρίων Τσίπρα και Βαρουφάκη, που οδήγησαν στην ύφεση, στα νέα μνημόνια, στην εποπτεία ως το 2060, στην απώλεια 100 δισεκατομμυρίων από την ελληνική οικονομία και στην παράδοση σε ξένα χέρια του εθνικού πλούτου για ενενήντα εννέα χρόνια.

Οι συναντήσεις, οι συνομιλίες, οι μυστικές επαφές με τον Μαδούρο, τα sms για το Grexit πρέπει να διερευνηθούν και θα διερευνηθούν. Όσο και αν πεισματικά αρνείται ο κ. Τσίπρας τη διαφάνεια σε ό,τι αφορά αυτόν και την Κυβέρνησή του για τις προπαρασκευαστικές ενέργειες για την αλλαγή του νομίσματος, η αλήθεια θα έρθει στο φως και θα είναι ντάλα μεσημέρι, όπως μας έλεγαν τα προηγούμενα χρόνια. Ο έλεγχος θα γίνει και οι ευθύνες θα καταλογιστούν.

Οι πολίτες στρέφουν ήδη την πλάτη τους στους ΣΥΡΙΖΑ -

ΑΝΕΛ και αναζητούν μια πραγματικά προοδευτική πρόταση για τη διακυβέρνηση του τόπου, αίτημα στο οποίο η Δημοκρατική Συμπαράταξη ανταποκρίνεται με το «Σχέδιο Ελλάδα».

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η παράταξή μας, η δημοκρατική προοδευτική παράταξη είχε, έχει και θα έχει ως στρατηγική προτεραιότητά της τη δυνατότητα ισότιμης πρόσβασης σε υψηλού επιπέδου παιδεία για κάθε νέο Έλληνα και Ελληνίδα.

Για εμάς το εκπαιδευτικό σύστημα είναι κύριος παράγοντας για την ανάπτυξη της χώρας. Είναι, όμως, και πυλώνας του κοινωνικού κράτους, γιατί μπορεί να αναδιανείμει ευκαιρίες κυρίως προς τους νέους πολίτες που έχουν περισσότερη ανάγκη.

Σήμερα το μεγάλο μας στοίχημα είναι να επενδύσουμε στη γνώση με ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα σε όλες τις βαθμίδες. Θέλουμε να αποτελέσει η δημόσια εκπαίδευση και εργαλείο για την υπέρβαση της κρίσης. Και μπορεί να γίνει αυτό με ένα σωστό και ολοκληρωμένο σχέδιο.

Βασική προϋπόθεση γι' αυτό είναι η εθνική συνεννόηση στη χώρα και ιδιαίτερα για τα ζητήματα που αφορούν την παιδεία, συνεννόηση που εμείς επιδιώκουμε σταθερά και το πράξαμε και στις πολιτικές για την εκπαίδευση:

Με τις προτάσεις, πριν απ' όλα, που καταθέσαμε στη Βουλή κατά τη συζήτηση προ ημερησίας διάταξης πριν από έναν χρόνο. Με τις θέσεις που παρουσιάσαμε στον, δυστυχώς, άγονο και αποτυχημένο εθνικό διάλογο του κ. Φίλη, που επιδεικτικά απαξίωσε ο κ. Γαβρόγλου. Με τις προσπάθειες βελτίωσης των νομοσχεδίων του Υπουργείου Παιδείας, που δυστυχώς προσέκρουσαν στην αδιαλλαξία του Υπουργού. Με την παρουσίαση της ολοκληρωμένης πρότασής μας για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, το νέο λύκειο, την τεχνική εκπαίδευση, κατά τον διάλογο που έγινε σε όλη τη χώρα εν όψει του πρόσφατου συνεδρίου μας. Δευτεροβάθμια εκπαίδευση που υποστηρίζει μια ισχυρή οικονομία και διασυνδέεται με την καινοτομία, την οικονομική ανάπτυξη και τη βιωσιμότητα της χώρας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ**)

Δυστυχώς, η σημερινή Κυβέρνηση απέδειξε ότι δεν πιστεύει στον διάλογο. Δεν σεβάστηκε καμμία πρόταση που δεν ήταν του σκληρού κομματικού της πυρήνα. Ο ΣΥΡΙΖΑ, ενώ πλειοδοτεί στα λόγια, οδηγεί με τις πολιτικές του στην υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Συμπεριφέρεται καθεστωτικά, προσπαθεί να ελέγξει κομματικά τα πάντα. Στηρίζει μόνο συντεχνιακές λογικές και πρακτικές. Βάζει απέναντι κάθε προσπάθεια δημιουργίας αριστείας και προόδου. Ονειρεύεται κρατικίστικο και όχι δημόσιο σύστημα –έχει μεγάλη διαφορά– με ισοπέδωση προς τα κάτω.

Στην πράξη κάνει μια σκληρή ταξική επιλογή. Γιατί μια κακή και απαξιωμένη δημόσια παιδεία, για όσους δεν έχουν τα οικονομικά μέσα, διευρύνει τις ανισότητες υπέρ αυτών που μπορούν να σπουδάσουν είτε στην ιδιωτική παιδεία είτε στο εξωτερικό. Οι άξιοι, όμως, νέοι βρίσκονται σε όλα τα κοινωνικά στρώματα και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να τους στερεί τη δυνατότητα να εξελιχθούν, να διεκδικήσουν μια καλύτερη ζωή στον τόπο τους.

Από την άλλη, η Νέα Δημοκρατία καλλιεργεί τον φόβο μέσα από μια μονοδιάστατη ανάδειξη των προβλημάτων και των εσίων ένταξης στη δημόσια εκπαίδευση. Μπορεί να συσπειρώνει έτσι το δικό της συντηρητικό ακροατήριο, αλλά όλο και απομακρύνεται από τα σημαντικά προβλήματα, τις ανάγκες και τις προκλήσεις που έχει να αντιμετωπίσει η δημόσια εκπαίδευση. Όλο και πιο πολύ η Νέα Δημοκρατία, με αυτόν τον τρόπο, ταυτίζεται με εκείνους που εκμεταλλεύονται την απαξίωση των ΑΕΙ, για να καρπωθούν αυτόν τον αναπτυξιακό χώρο και πόρο της χώρας για τα δικά τους οφέλη.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, το αποτέλεσμα είναι ακριβώς το ίδιο: ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία απαξιώνουν τη δημόσια εκπαίδευση. Δεν έχει να περιμένει από αυτούς ο λαός μας τίποτα ουσιαστικό, τίποτα διαφορετικό, κανένα νέο όραμα ούτε πολιτικές πρωτοβουλίες για μια καλύτερη παιδεία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ προχωρεί σε ένα ακόμα καταστροφικό βήμα, αυτή τη φορά για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και πάλι σκιαμαχεί με δήθεν εχθρούς και πάλι καταστρέφει ό,τι υπάρχει στον βωμό μιας δήθεν αριστερής και φιλολαϊκής πολιτικής.

Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση η παράταξή μας έχει αφήσει σημαντικές παρακαταθήκες. Τόσο ο ν.1268/1982 όσο και ο ν.4009/2011 αποτέλεσαν δύο προοδευτικές μεταρρυθμίσεις ρηξικέλευστες για την εποχή τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Ανταποκρίθηκαν στις ανάγκες και τις απαιτήσεις των καιρών. Ο πρώτος για τον εκδημοκρατισμό και ο δεύτερος για την ποιτική αναβάθμιση, αλλά και τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό των ΑΕΙ. Το ίδιο και οι νόμοι 1404/1983 και 2916/2001 για τα ανώτατα τεχνολογικά ιδρύματα.

Σήμερα, η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ έρχεται να ξηλώσει τον ν.4009/2011, αδιαφορώντας για το ότι αυτός έγινε δεκτός με μια εντυπωσιακά μεγάλη πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο, με διακόσιους πενήντα πέντε Βουλευτές, ορισμένοι εκ των οποίων σήμερα, ως Βουλευτές και Υπουργοί της Πλειοψηφίας, θα πράξουν το ακριβώς αντίθετο, αυτοεξευτελιζόμενοι για άλλη μια φορά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Με αυτό το νομοσχέδιο επιχειρείται ένας κρατικός και κομματικός εναγκαλισμός των ΑΕΙ. Ο Υπουργός γίνεται ο μεγάλος αφέντης. Το νομοσχέδιο αυτό υπονομεύει την προοπτική διεθνοποίησης των ανώτατων ιδρυμάτων, αποστρέφεται στη διοίκηση και στην πορεία των ιδρυμάτων τις συνεργασίες με τις ανερχόμενες επιστημονικές και ακαδημαϊκές δυνάμεις. Επιτίθεται στην αυτονομία και στο αυτοδιοίκητο των ιδρυμάτων και αγνοεί επιδεικτικά την αναγκαία διασύνδεση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την οικονομία και την ανάπτυξη.

Είναι ένα ξεπερασμένο πλαίσιο ρυθμίσεων που ασχολείται πολύ με τετριμμένα και άνευ αξίας θέματα και, δυστυχώς, δεν ανοίγει και δεν απαντά σε κανένα σύγχρονο καινοτόμο προωθημένο προοδευτικό ζήτημα και πρόταγμα.

Και δεν τον σώζουν κάποιες αποσπασματικές διατάξεις, με τις οποίες αυτονόητα συμφωνούμε και ήδη εφαρμόζονται από ορισμένα ιδρύματα, όπως αυτή για τα δωρεάν μεταπτυχιακά σε οικονομικά ασθενέστερους φοιτητές. Πόσω μάλλον όταν το συνολικό πλαίσιο για τα μεταπτυχιακά δεν στηρίζεται ουσιαστικά στην αξιολόγηση, στην πραγματική κοστολόγησή τους και δεν σέβεται την αυτονομία στο επιστημονικό έργο των ιδρυμάτων.

Την ίδια στιγμή το νομοσχέδιο αυτό παίζει με τα αγαπημένα θέματα της αριστεριστικής λογικής. Παραδίδει ουσιαστικά ο ΣΥΡΙΖΑ τα ιδρύματα στην ασυδοσία γνωστών ομάδων και στην ανομία.

Πλειοδοσία εξαγγελιών για τις φοιτητικές παρατάξεις, κόλπα για να βοηθήσουν τους δικούς τους στις διαδικασίες εκλογής των πρυτανικών αρχών και φυσικά, ως συνηθίζει η Κυβέρνηση, σειρά διατάξεων για εξυπηρέτηση ημετέρων, οι οποίες μάλιστα ούτε καν τέθηκαν στη διαβούλευση με τους πολίτες και με τους φορείς.

Η κυβερνητική πλειοψηφία των ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ θα υπερψηφίσει και αυτές τις διατάξεις. Δεν έχουμε καμμία απολύτως αμφιβολία. Σας λέμε, όμως, σήμερα ότι ο νόμος αυτός δεν θα μακροημερεύσει. Σύντομα θα αποτελεί παρελθόν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Η Δημοκρατική Συμπαράταξη θα θέσει από τώρα, αλλά και μετά τις εκλογές, την πρότασή της για ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο ευρωπαϊκό πλαίσιο παιδείας, ως κεντρικό σημείο της εθνικής γραμμής που απαιτείται για τον τόπο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η δική μας η πρόταση αφορά ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο για την απελευθέρωση και την αυτονομία των ανώτατων ιδρυμάτων, την ενίσχυση της εξωστρέφειας και της διεθνοποίησής τους, επαναφέροντας με τις αναγκαίες βελτιώσεις και τα συμβούλια του Ιδρύματος με καθοριστικό ρόλο τη διασύνδεσή τους με την οικονομία, την ανάπτυξη, τη διεθνή εμπειρία, τις σύγχρονες, επιτέλους, εξελίξεις.

Παρουσιάσαμε ολοκληρωμένο πλαίσιο με συμμετοχή των φοιτητών στα όργανα διοίκησης με δικαίωμα ψήφου όμως, μόνο στα θέματα που αφορούν τους φοιτητές, όπως αυτά καθορίζονται από τον κανονισμό του κάθε ιδρύματος, με αντιπροσώπους εκλεγμένους με ενιαίο ψηφοδέλτιο και καθολική μυστική ηλε-

κτρονική ψηφοφορία. Ήδη, παρουσιάσαμε ολοκληρωμένο πλαίσιο για το σχολείο, το λύκειο, την τεχνική εκπαίδευση, την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Προέδρου)

Θα χρειαστώ λίγα λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Βασικές μας προτεραιότητες ο επανασχεδιασμός και η νέα χωροθέτηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ώστε να υποστηρίξει και να συμμετέχει στην εθνική, περιφερειακή και τοπική ανάπτυξη με έναν εκπαιδευτικό πόλο ανά περιφέρεια και σεβασμό στον αριθμό των φοιτητών που εισηγούνται τα ίδια τα ιδρύματα ότι μπορούν να εκπαιδεύσουν.

Για την εισαγωγή των φοιτητών έχουμε προτείνει να γίνεται με βάση το εθνικό απολυτήριο κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Αξιολόγηση παντού και για όλους τους συντελεστές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και σύνδεση της κρατικής χρηματοδότησης με την επίτευξη των στόχων του κάθε ιδρύματος.

Βάρος στη χρήση της νέας τεχνολογίας και στη μετάδοσή της, μιας και η οικονομία, η επιχειρηματικότητα, αλλά και οι ανάγκες της κοινωνίας αλλάζουν ραγδαία.

Σύνδεση με την καινοτομία και την έρευνα, τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα.

Ξερόγλωσσα προπτυχιακά και μεταπτυχιακά για ξένους φοιτητές με διδάκτρα. Η πρότασή μας είναι πάρα πολύ ξεκάθαρη. Και αφήστε τη σπέκουλα, κύριε Υπουργέ, για το ζήτημα αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών που αποφασίζονται από τα ίδια τα ιδρύματα, αλλά αξιολογούνται, κοστολογούνται στο σύνολό τους από την ΑΔΙΠ, με υποτροφίες για τους άριστους, αλλά και για τους οικονομικά ασθενέστερους.

Ελεύθερη διοργάνωση απομακρυσμένων μαθημάτων, distance learning και e-learning, για όσα προγράμματα είναι εφικτό.

Περισσότερα προγράμματα διεθνούς κινητικότητας φοιτητών και καθηγητών. Αξιοποίηση των Ελλήνων επιστημόνων της διασποράς και κίνητρα σε όσους θέλουν να εργαστούν στα ελληνικά ιδρύματα.

Επίλυση του μείζονος προβλήματος των επαγγελματικών δικαιωμάτων σε σύνδεση με το Εθνικό Πλαίσιο Επαγγελματικών Προσόντων στο οποίο αντιστοιχεί κάθε πτυχίο.

Στην πρότασή μας, τα δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα αποτελούν τον πυρήνα της παιδείας, της εκπαίδευσης και της έρευνας. Εκεί, στρέφουμε το ενδιαφέρον μας. Αυτή είναι η ευθύνη μας έναντι των νέων της χώρας και των οικογενειών τους. Γι' αυτό και πρέπει να προστατεύεται απόλυτα η ελευθερία διακίνησης ιδεών, η έρευνα, η διδασκαλία, αλλά και να προστατεύονται πραγματικά τα ιδρύματα από λογικές που στο όνομα του ασύλου τα μετατρέπουν σε χώρους ανομίας και εγκληματικών πράξεων. Καμμία ανοχή σε αυτές τις λογικές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Εμείς με την πολιτική μας θα διασφαλίσουμε στον ανταγωνισμό τη θέση των δημόσιων ΑΕΙ και τη γενικότερη αναβάθμιση της ποιότητας. Με δυνατό δημόσια ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην προχωρήσουμε σε σύγχρονο πλαίσιο για την ίδρυση και λειτουργία των μη κρατικών, μη κυβερνητικών πανεπιστημίων στη χώρα μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Μόνο έτσι η ανώτατη παιδεία θα αποτελέσει βασικό μοχλό εξέλιξης της χώρας και θα μετατρέψει το brain drain σε brain game, προσελκύοντας το ανθρώπινο δυναμικό μας εντός κι εκτός Ελλάδος. Σε αυτήν τη συγκυρία, θα συμβάλει αποφασιστικά στην έξοδο από την κρίση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καλούμε το σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας σε διάλογο, για να διαμορφώσουμε μαζί την επόμενη μέρα, αλλά και τα πολιτικά κόμματα, όλες τις ενεργές δυνάμεις της παραγωγής και της κοινωνίας. Γιατί η αναβάθμιση της παιδείας είναι εθνική υπόθεση και απαιτεί συνεννόηση και νομοθετικό πλαίσιο με διάρκεια, που θα υπερβαίνει μία κυβερνητική θητεία, μακριά από τις λογικές της παρακμής που εκφράζει

αυτό το νομοσχέδιο.

Ευτυχώς, κύριε Υπουργέ, τα ελληνικά πανεπιστήμια και τα ανώτατα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι και θα είναι πιο ανθεκτικά από την Κυβέρνησή σας, γιατί δεν αναζητούν το μέλλον στις συνταγές του παρελθόντος, αλλά ένα μέλλον πραγματικό με διάρκεια, που δικαιώνει τις καλύτερες παραδόσεις, τις αξίες και τις προοπτικές της ανώτατης εκπαίδευσης.

Ο κ. Τσίπρας για άλλη μια φορά αποχώρησε από την Αίθουσα κατά την προσφιλή του τακτική και λυπάμαι γιατί χάσατε άλλη μια ευκαιρία για συνεννόηση και συνεχίζετε τις διχαστικές και πολιτικές σας λογικές και πρακτικές και σε αυτό το τόσο ευαίσθητο τομέα της παιδείας. Λυπάμαι πραγματικά για τα νέα παιδιά της χώρας που μας παρακολουθούν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Γεννηματά.

Παρακαλώ τον Πρόεδρο της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλη Λεβέντη να έρθει στο Βήμα για δεκαπέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ευχαριστώ πολύ.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να σας χαιρετίσω κι εγώ με τη σειρά μου. Παρακολούθησα τις ομιλίες του κ. Τσίπρα και του κ. Μητσοτάκη. Ο κ. Τσίπρας έλεγε: «Τα ίδια κάνετε κι εσείς», ο δε κ. Μητσοτάκης είναι σαν να γεννήθηκε τώρα η Νέα Δημοκρατία και να μην έχει ευθύνες γι' αυτά που συμβαίνουν σήμερα. Είναι μια συνήθης εικόνα συγκρούσεων στην Αίθουσα, άγωνων, άκαρπων και χωρίς κανένα σκοπό, με μοναδικό στόχο να τέρπονται τα πλήθη μέσω των τηλεοράσεων, βλέποντας τους Αρχηγούς τους έκαστος και να χαίρονται. Αυτή είναι η εικόνα.

Όταν λες στον ΣΥΡΙΖΑ: «Τι είναι αυτά που κάνεις;», απαντάει «Μα, τα ίδια κάνετε κι εσείς επί σαράντα χρόνια».

Όταν λες στη Νέα Δημοκρατία: «Γιατί δεν τα έκανες, αφού ήσουν;», δεν παίρνεις απάντηση. Και η Αίθουσα θεωρεί ότι βαινομεν καλώς και ότι ο λαός υπολήπτεται το Κοινοβούλιο μετά από αυτά.

Μιας και παρίσταται ο κ. Σπίρτζης εδώ, με τα διόδια τι θα γίνει, κύριε Σπίρτζη, για να μην το ξεχάσω; Θα μου πείτε «δεν αφορά την παιδεία», αλλά και από όλες αυτές τις συζητήσεις αφορούσε τίποτα την παιδεία;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ (Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Την παιδεία αφορά.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Δεν νομίζω να αφορούσε τίποτα την παιδεία. Θα το πω και στον κ. Γαβρόγλου στη συνέχεια. Από όλη αυτή τη συζήτηση που έγινε όλες αυτές τις μέρες, αφορούσε τίποτα την παιδεία; Δεν νομίζω. Δομικά εννοώ, για να φτιάξουμε κάτι.

Τα διόδια, τι θα γίνει με τα διόδια; Δηλαδή, φτιάξαμε κάποιους δρόμους για να μην μπορούν οι άνθρωποι να διέρχονται, να θέλουν του κόσμου τα λεφτά για να διέρχονται από τους δρόμους με απαγορευτικές συνθήκες.

Εσείς που λέγατε ότι είστε κατά των εργολάβων, εσείς θεοποιήσατε τους εργολάβους και κάνετε συμβάσεις από τις οποίες δεν μπορούμε να αποκλίνουμε, διότι οι συμβάσεις απαιτούν το ένα και το άλλο και το άλλο. Άρα, πλήρωνε, κόσμε! Αυτό είναι τα διόδια. Και κυκλοφορείς στους εθνικούς δρόμους και δεν βλέπεις άνθρωπο, δεν βλέπεις αυτοκίνητο. Είναι Σάββατο, είναι Κυριακή, είναι μέρες που είθισται να υπάρχει κίνηση και είναι λες κι έχει πέσει πανούκλα.

Τι θα γίνει, δηλαδή; Φτιάξαμε δρόμους για να διέρχονται ποιοι; Πότε θα γίνει η χιλιομετρική χρέωση που υπόσχεστε, που είναι και αίτημα κάποιων που ζουν στην περιοχή κάθε διοδίου και, για να πάνε στο χωράφι τους, περνάνε δυο-τρεις φορές από τα διόδια καθημερινά;

Πότε θα γίνει το αίτημα αυτό δεκτό, ώστε ένας που είναι στην περιοχή του να μπορεί να πηγαίνει στο χωράφι του, να μπορεί να πηγαίνει στον θείο του χωρίς να πληρώνει; Αμφιβάλλω αν το έχειτε σκεφτεί. Αμφιβάλλω.

Άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό να είπε: Γιατί στεναχωρεί-

στε; Εμείς –λέει- στο θέμα του πανεπιστημιακού ασύλου φέραμε τον νόμο της Νέας Δημοκρατίας; Γιατί στεναχωρείστε; Αλλά καταργήσαμε τον νόμο του ΠΑΣΟΚ.

Ώστε γι' αυτό βγήκε ο κ. Τσίπρας; Για να επαναφέρει τη νομοθεσία της Νέας Δημοκρατίας για το άσυλο; Γιατί η Νέα Δημοκρατία ενθυμείστε τι απόψεις είχε περί ασύλου. Μετά προσχώρησε δήθεν στις απόψεις Διαμαντοπούλου και τώρα οδύρεται γιατί επιστρέφουμε εις τις δικές της. Δεν αντιλαμβάνομαι. Έφυγε ο κ. Μητσοτάκης. Αντιλαμβάνομαι γιατί έφυγε. Δεν χρειάζεται. Γιατί στεναχωριέται η Νέα Δημοκρατία που ο κ. Τσίπρας υιοθέτησε τις δικές της θέσεις περί ασύλου.

Εγώ, επειδή είμαι της γενιάς του Πολυτεχνείου, θέλω να ξέρετε ότι με το άσυλο έχω ευαισθησία. Το γνωρίζετε εαυτό. Ποτέ δεν θα μπορούσα να παύσω την ισχύ του ασύλου. Το άσυλο συνδέεται με την ιστορία των πανεπιστημίων.

Εγώ πιστεύω ότι πρέπει να υπάρχει. Απλά, πρέπει να υπάρξει και πανεπιστημιακή αστυνομία, ώστε να αποφύγουμε την ασυδοσία. Αυτό πρέπει να υπάρξει και να υπάρξουν βαρύτατες κυρώσεις για όσους των φοιτητών και πολύ περισσότερο για όσα εξωφοιτητικά στοιχεία μπαίνουν στα πανεπιστήμια με σκοπό να κάνουν ζημιές, να καταστρέψουν περιουσίες κ.λπ..

Το άσυλο χρειάζεται για τους φοιτητές. Δεν καταργούμε το άσυλο γιατί τελείωσε. Τι τελείωσε; Ανά πάσα στιγμή μπορεί να κινδυνεύσει πάλι. Έτσι που είναι αυτή η χώρα, με δημοκρατία -θα μου επιτρέψετε- που δεν είναι κατοχυρωμένη, όσο κι αν πιστεύει η Αίθουσα ότι η δημοκρατία μας είναι κατοχυρωμένη, το άσυλο είναι το τελευταίο αποκούμπι των νέων να αντιδράσουν στον αυταρχισμό και στον φασισμό ενός καθεστώτος. Και θα πάμε εμείς νομοθετικά να το καταργήσουμε;

Το άσυλο εγώ το στηρίζω. Απλά, αποστηρίζω το άσυλο για φοιτητές, όχι για τραμπούκους, που εισδύουν στα πανεπιστήμια με σκοπό να καταστρέψουν. Και όποιος προστατεύει τέτοιους τραμπούκους, δεν είναι δημοκράτης.

Θέλω να πω κάτι και για τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής και τον «Ρουβίκωνα». Μπήκαν μέσα οι άνθρωποι και η Αστυνομία έκανε το καθήκον της. Συνέλαβε μερικούς. Και πήρε –λέει- με συνεννόηση ο Πρόεδρος της Βουλής να αφεθούν ελεύθεροι, γιατί δεν θεώρησε ότι αυτά τα στοιχεία είναι κακοποιά στοιχεία. Ο «Ρουβίκωνας» έχει και παρελθόν. Έτσι δεν είναι; Εις το παρελθόν ήταν πάντα να πετάει χαρτάκια; Εις το παρελθόν έχει και τραμπουκισμούς, έχει και κατατροπές.

Με ποιο δικαίωμα ο κ. Βούτσης κανονίζει τι συλλαμβάνεται και τι επιτρέπεται; Με ποιο δικαίωμα; Διαλέγουμε, δηλαδή, από τις οργανώσεις τις φιλα προσκεϊμένες και τις προστατεύουμε και τις μη φιλα προσκεϊμένες τις καταδιώκουμε; Δεν κατάλαβα.

Ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής το τελευταίο διάστημα κάνει μεγάλα λάθη. Ξεχνάει ότι είναι Πρόεδρος της Αίθουσας και νομίζει ότι είναι εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ και μόνο. Και αυτό δεν θα του βγει σε καλό, αν συνεχίσει να προστατεύει τέτοιους είδους ενέργειες. Η Αστυνομία έκρινε ότι έπρεπε να συλληφθούν, να εντοπιστούν, να γνωρίζει η Ελλάδα ποιοι είναι κ.λπ. και η δικαιοσύνη θα έκρινε αν η σύλληψη θα υιοθετείτο και δικαστικά και αν θα πραγματοποιείτο. Η δικαιοσύνη θα έπρεπε. Φοβάται ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής τη δικαιοσύνη;

Τίθετα θέμα με τη δικαιοσύνη τώρα. Όταν μας αρέσει μια απόφαση της δικαιοσύνης, είναι καλή η δικαιοσύνη. Λόγου χάριν, ο κ. Τσίπρας επαίνεσε τη δικαιοσύνη σήμερα –γιατί;– γιατί δικαίωσε τις καθαρίστριες. Όταν η ίδια η δικαιοσύνη καταδίκασε τον Υπουργό του για τις τέσσερις άδειες, ήταν κακή η δικαιοσύνη. Ωραίο πράγμα! Όποτε μας αρέσει μια απόφαση, είναι καλή η δικαιοσύνη, όποτε δεν μας αρέσει, είναι κακή.

Σήμερα επαίνεσε εδώ, παρ' ότι τώρα δεν είναι στην Αίθουσα, τη δικαιοσύνη που έβγαλε απόφαση για τις καθαρίστριες. Και τις καθαρίστριες τις συμπαθούμε όλοι και θέλουμε όλοι να έχουν δουλειά. Όμως, για τις εκατό χιλιάδες άλλες καθαρίστριες που είναι άνεργες τι έκανε η Αίθουσα; Μόνο οι συγκεκριμένες καθαρίστριες έχουν δικίο; Μόνο αυτές έχουν ανάγκη να φάνε ψωμί; Για τις χιλιάδες άλλες καθαρίστριες που είναι άνεργες τι έκανε ο κ. Τσίπρας;

Λέμε «αιώνιοι φοιτητές» και περιγράφουμε κάποιους που λόγω περιστάσεων δεν φοίτησαν κανονικά και δεν πήραν το πτυχίο

τους και λέμε ότι μετά από ένα διάστημα πρέπει να χάνουν την ιδιότητα του φοιτητή. Εδώ, αντίθετα, παρακαλάμε να πάρουν κάποιο κάποιο δίπλωμα. Ούτε κανένα κόστος υπάρχει στα πανεπιστήμια από τους λεγόμενους «αιώνιους φοιτητές». Τι βλάπτουν;

Εγώ είχα στη Θεσσαλονίκη άνθρωπο μεγάλης ηλικίας που ήθελε να τελειώσει την Ιατρική, όχι για να ασκήσει το ιατρικό λειτούργημα, απλά για να πάρει το δίπλωμα του γιατρού. Ήταν το όνειρό του. Θα του το απαγορεύσει ο ΣΥΡΙΖΑ; Θα του το απαγορεύσει η Νέα Δημοκρατία; Δεν το καταλαβαίνω. Εάν έχει θέληση, εάν οι καθηγητές περνούν κάποιον, βλάπτει σε κάτι ο λεγόμενος «αιώνιος φοιτητής»;

Και αυτή η φράση «αιώνιος φοιτητής» είναι λίγο προσβλητική, γιατί δίπλα σε έναν «αιώνιο φοιτητή» υπάρχει ένας αιώνα αμετανόητος στο να μαθαίνει, ένας, που αντί να είναι στα καφενεία, αγωνίζεται για να αποκτήσει γνώση. Προσβάλλουμε την προσωπικότητα του άλλου, όταν τον ονομάζουμε «αιώνιο φοιτητή», κατά τη γνώμη της Ένωσης Κεντρώων.

Όσον αφορά τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, η Νέα Δημοκρατία λέει «έπρεπε να έχουμε κάνει ιδιωτικά πανεπιστήμια». Και μάλιστα, ανέφερε το παράδειγμα ο κ. Κουμουτσάκος ενός ντοκτορά που έδωσαν στον Τσίπρα στην Τουρκία, το οποίο είναι σε ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Και λέει «πώς κατηγορείτε τα ιδιωτικά πανεπιστήμια της Τουρκίας, όταν πάτε και παίρνετε ντοκτορά»;

Ακούστε, κύριοι, η Ένωση Κεντρώων σε αυτό το στάδιο είναι κατά των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Και ξέρετε γιατί; Πώς έγινε με την ΕΡΤ; Η ΕΡΤ ήταν ένα κρατικό κανάλι. Όταν ίδρυσαν τα ιδιωτικά κανάλια, ο Τέρενς Κουίκ, τόσοι άλλοι, η Στάη που δούλευαν στην ΕΡΤ πήγαν στα ιδιωτικά κανάλια, αφού τους έδωσαν κάτι παραπάνω προφανώς και παρήκμασε η ΕΡΤ.

Δηλαδή, σε μια κομματική κοινωνία, όπου βασιλεύει η προπαγάνδα, δεν μπορείς να βάλεις τώρα την ΕΡΤ να ανταγωνιστεί τον Κοντομηνά ή τον Βαρδινολιάνη ή τον Μαρινάκη. Δεν μπορείς, διότι έχουν οι ιδιώτες την ευελιξία να δίνουν κάτι παραπάνω εις τα στελέχη και να αφυδατώνουν την κρατική τηλεόραση και εν προκειμένω να κρατικά πανεπιστήμια.

Πρέπει να πατάξει η Ελλάδα τον κομματισμό και μετά να ιδρύσουμε ό,τι θέλετε, διότι αν ιδρύσουμε τώρα ιδιωτικά πανεπιστήμια –πράγμα απλούστατο- οι καλύτεροι καθηγητές του ΕΚΠΑ, του Μετσόβιου, του Καποδιστριακού, παίρνοντας διπλό μισθό θα πάνε στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Και μετά πού θα σπουδάξει ο νέος;

Και μην ξεχνάτε δε, κύριε Μητσοτάκη, που λείπετε, που σίγουρα παρακολουθείτε από το καμαρίνι σας –και λέω «καμαρίνι» και δεν λέω «γραφείο», γιατί έχει γίνει θεατρική παράσταση εδώ, αφού κάθε φορά δίνουν μια θεατρική παράσταση για το πώς θα φέρει τον άλλον δήθεν σε δύσκολη θέση- ότι θέλει και κάποια διδάκτρα το ιδιωτικό πανεπιστήμιο, κάποιες 10.000, 15.000 ευρώ τον χρόνο.

Τα έχει όλος ο λαός; Μα, παρά να φεύγουν έξω, καλύτερα, λέει. Και, εδώ, όμως, συντρέχει ένας μεγαλύτερος κίνδυνος: να εξοντωθούν τα κρατικά πανεπιστήμια, να πάρει δηλαδή ο ιδιώτης την αφρόκρεμα των καθηγητών και να φτάσουμε σε ό,τι είναι η ΕΡΤ, που έχει 1% ακροαματικότητα. Και ποιος από εσάς θέλει να πάει στην ΕΡΤ, όταν συγχρόνως τον καλούν στον «ΑΝΤ1»; Κανένας. Αν περισσεύει μέρα, θέλετε την ΕΡΤ. Και αυτό είναι εγκλημα.

Η ΕΡΤ ξέρετε γιατί έχει απαξιωθεί; Γιατί είναι του εκάστοτε κόμματος. Άμα ακούσετε τις συζητήσεις, ειδικά σε μία εκπομπή που λεγόταν «Αίθουσα Σύνταξης», όλοι ΣΥΡΙΖΑ! Ακόμα και οι δεξιοί –μερικοί από αυτούς «κραγνέουν» δεξιοί που δούλευαν σε δεξιά έντυπα- και αυτοί ΣΥΡΙΖΑ για τη δουλίτσα τους! Αντιλαμβάνομαι, για τη δουλίτσα τους.

Έρχομαι τώρα στις τροπολογίες. Έφερε ο κ. Μητσοτάκης ένα πάκο και είπε: «Είναι πάρα πολλές οι τροπολογίες». Πράγματι, το πράγμα έχει ξεφύγει. Δεν προλαβαίνουν οι Βουλευτές ούτε να τις διαβάσουν. Και εσείς οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, που παρίστασθε στην Αίθουσα, είμαι σίγουρος ότι δεν προλαβαίνετε να τις διαβάσετε. Δεν προλαβαίνετε ούτε το νομοσχέδιο να διαβάσετε, όχι τις τροπολογίες. Πολλές δε των τροπολογιών είναι ύποπτες και προφανώς χατρίκες. Και απαντάει ο κ. Τσίπρας: «Μα το ίδιο κάνατε όλοι». Ωραίο άλλοθι! Αφού το έκαναν οι άλλοι, το

κάνει και αυτός! Ωραίο άλλοθι! Να εξεταστεί, δηλαδή, στο δικαστήριο ο ένοχος και να λείπει «μα και άλλοι έκλεβαν» και να απαλλάσσεται! Προς Θεού δηλαδή!

Έλεγαν ότι η ΔΕΗ τον Ιούνιο πτωχεύει. Τι έγινε και η ΔΕΗ αναστήθηκε; Τα πήρε από τον κόσμο, ξεζούμισε τον κόσμο. Τι άλλο να πω;

Μου περιέγραψε ένας αστυνομικός μία σκηνή: Πήγε στη ΔΕΗ, στο Τμήμα Διακανονισμών και ήταν γεμάτο ιδρωμένο κόσμο, πεθαιμένο κόσμο, που έβριζε τους πολιτικούς.

Τι είναι αυτά τα πράγματα; Τι εικόνα; Είστε υπερήφανοι για τη ΔΕΗ; Η ΔΕΗ πώς αναστήθηκε; Τον Ιούνιο ήταν να πτωχεύσει. Κατεστράφη ένα εργοστάσιο, η ζημία έφτασε 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ και παρά ταύτα η ΔΕΗ αναστήθηκε. Με ποιου τα λεφτά αναστήθηκε η ΔΕΗ; Των απλών πολιτών.

Πού είναι ο κ. Μητσοτάκης να το θυμίσει αυτό; Ο κ. Μητσοτάκης θυμάται ότι όταν ήταν Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης δεν έκανε απολύσεις. Εγώ είμαι σίγουρος ότι και πολλοί που έχουν πλαστά πτυχία, πολλοί γιατροί που έδιναν χαρτιά σε δήθεν αόματους, δεν έχουν διωχθεί. Είμαι απόλυτα βέβαιος. Εκατό Μητσοτάκηδες να περάσουν από το Διοικητικής Μεταρρύθμισης, οι γιατροί που έδιναν χαρτιά σε υγιέστατους, για να παίρνουν επίδομα τυφλού είναι ακόμα εκεί και συνεχίζουν. Επίσης, έμαθα ότι και πολλοί που δίδονται, επειδή δεν συνέρχονται οι επιτροπές απολύσεων, πειθαρχικών διώξεων κ.λπ., παραμένουν στις θέσεις τους. Πιάνεται, δηλαδή, ως παιδεραστής κάποιος τώρα, παραμένει επί δύο, τρία χρόνια, διότι δεν συνέρχονται οι αντίστοιχες επιτροπές, δεν υπάρχει σύνθεση.

Για το θέμα του κ. Βαρουφάκη, λέει ο κ. Τσίπρας ότι είναι ένας Υπουργός ο οποίος διαφώνησε με την Κυβέρνησή του και τώρα βγαίνει κατηγορούς και έχει γίνει συνεταίρος του κ. Μητσοτάκη. Άρα να περιμένουμε κι άλλους, από τους σημερινούς Υπουργούς, να υπάρξουν και καινούργιοι συνέταιροι, γιατί αυτή η δοκιμασία δεν έχει ολοκληρωθεί. Λέει ψέματα, δηλαδή, ο Βαρουφάκης, ότι ενημέρωνε στα συμβούλια ότι μπορούμε να πάρουμε τα λεφτά από το Νομισματοκοπείο; Από το κεφάλι του τα κατέβασε; Γιατί δεν τον διαψεύδετε, παρά βγαίνει η εικόνα της ακαδημαϊκής συζήτησης, ότι έγινε, λέει, μια ακαδημαϊκή συζήτηση.

Μα, η χώρα εκυβερνάτο! Απεστέλλοντο οι ξένοι έξω! Ήταν συννομιλητές του Σόμπλε! Και επαϊζόταν η παράλληλη πληρωμή, το παράλληλο νόμισμα, η κλοπή χρημάτων από το Νομισματοκοπείο.

Γιατί αρνείται ο κύριος Πρωθυπουργός να εξετάσουμε; Εγώ δεν είμαι υπέρ των εξεταστικών επιτροπών. Ξέρω ότι όλες οι εξεταστικές επιτροπές που κάνουν είναι βρόντος.

Δεν θα αποδώσουν τίποτα, κύριε Μαντά μου. Τίποτα δεν θα αποδώσουν. Όλες, η Εξεταστική Επιτροπή για την Υγεία και οι άλλες! Βάλτε τα όλα. Και ας ελπίζετε ότι θα αποδώσουν. Σας λέγω, λοιπόν, ότι χάνουμε εργατοώρες. Όμως, τι εμποδίζει τον κ. Τσίπρα να βάλει μέσα και το δικό του διάστημα προς εξέταση; Φοβάται κάτι; Όχι. Το ίδιο ισχύει και για τον Υπουργό Αμύνης. Ζητούν την εξέταση. Λέει «εξέταση για κάθε τι;». Τι «για κάθε τι εξέταση»; Αφού εξετάσεις κάνετε εσείς, εξετάσεις θα κάνουν και οι άλλοι. Θα γίνει η Ελλάδα δικαστήριο και η Βουλή δικαστική αίθουσα, όπου δεν θα βγαίνει τίποτα και ο λαός θα ξέρει ότι δεν ασχολούμαστε με τα προβλήματά του, αλλά ασχολούμεθα με το ποιον θα πούμε «κλέφτη» από την Αίθουσα.

Θα ήθελα να πω δυο λόγια για το θέμα των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Ο «ALPHA» και άλλα κανάλια σταματούν στο Ποτάμι. Δεν έχω τίποτα με το Ποτάμι. Να μιλούν για το Ποτάμι. Είναι το τελευταίο κόμμα για το οποίο θα πω να μην μιλούν. Όμως, όταν βγάζει ανακοινώσεις ο «ALPHA», ακόμα και ο «ANT1», λένε για το ΠΑΣΟΚ, για το ΚΚΕ, για το Ποτάμι, σαν να μην υπάρχει η Ένωση Κεντρώων. Εμείς έχουμε στείλει κανονικά ανακοινώσεις στο Αθηναϊκό Πρακτορείο. Δεν τις μεταδίδουν. Πού είναι ο κ. Παππάς να μας πει γι' αυτό; Εμείς τις ανακοινώσεις μας θέλουμε. Είμαστε κοινοβουλευτικό κόμμα. Δεν το καταλαβαίνω. Δηλαδή, υπάρχει κανένας ρατσισμός να μη μεταδίδετε τις ανακοινώσεις της Ένωσης Κεντρώων, οι οποίες μάλιστα είναι πάντα μετριοπαθείς σε σχέση με τα άλλα κόμματα που λίγο-πολύ συντάσσονται με άλλους; Εμείς ποτέ δεν παίξαμε κανένα παιχνίδι. Εμείς πάντα

έχουμε τις απόψεις μας για το κάθε τι. Προς τι, δηλαδή, να μην πληροφορείται ο λαός για την ανακοίνωση της Ένωσης Κεντρώων;

Εγώ καλώ προσωπικά τον κ. Παππά να ξέρει ότι αν συνεχιστεί αυτός ο ρατσισμός εναντίον της Ένωσης Κεντρώων, θα κάνω σχετική αναφορά στο ΕΣΡ και στον ίδιο για μη τήρηση της διαδικασίας. Θα μου πείτε, τι τον νοιάζει τον κ. Παππά; Εδώ δεν τους νοιάζει για τις εξεταστικές επιτροπές που ζητά η Νέα Δημοκρατία. Όμως, θεωρώ ότι δεν έχετε δικαίωμα να εξαιρέτε ένα κοινοβουλευτικό κόμμα, όταν μάλιστα είναι μετριοπαθέστατο κόμμα. Θέλω ο ελληνικός λαός να γνωρίζει τις ανακοινώσεις μας.

Αυτό θέλω, λοιπόν. Είναι βαρύ αυτό που θέλω; Σε τι σας δυσαρεστεί αυτό που ζητώ; Παρακολουθήστε όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα τις ανακοινώσεις των κομμάτων στον «ALPHA», στον «ANT1», κ.λπ., σήμερα –μπορείτε και εχθές, έχουν αναδρομικό ίντερνετ και μπορείτε να δείτε– αν περιλαμβάνεται η Ένωση Κεντρώων στις ανακοινώσεις. Παρακολουθήστε, γιατί θέλω να πιστεύω, αφού λέτε ότι είστε μία κυβέρνηση δίκαιη, ότι ενοχλείστε όταν βλέπετε την αδικία. Εκτός αν χαίρεστε!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ελέγξετε πρώτα εσείς τον εαυτό σας και μετά θα σας βγάσουν στα κανάλια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Παρακαλώ, παρακαλώ. Να επιτρέψουμε στον κύριο Πρόεδρο να συνεχίσει.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Δεν κατάλαβα τι είπε η κυρία.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ρωτήστε εμένα, αν θέλετε...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Εντάξει, εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Επίσης, είπαν στον κύριο Υπουργό για τα θέματα του ΕΛΚΕ. Ήρθαν και με βρήκαν πανεπιστημιακοί και μου είπαν ότι επί είκοσι χρόνια τα πανεπιστήμια δεν ζητούσαν κάποια συμμετοχή στο ΕΛΚΕ. Ζητούν μία περαιώση, την οποία ο κ. Φίλης έκανε για τις εταιρείες, όταν είναι εταιρείες. Όταν είναι φυσικά πρόσωπα, δεν την έκανε.

Ο Υπουργός, όπως πληροφορήθηκα, λέει τώρα ότι θα βάλει δόσεις και οι δόσεις που θα βάλει θα είναι μέχρι το ένα δέκατο του μισθού του εκάστου οφειλέτη. Αυτοί, όμως, θα προσφύγουν στη δικαιοσύνη, διότι θεωρούν ότι δεν μπορεί το κράτος να έρχεται μετά από είκοσι χρόνια και να το ζητά, όταν οι πρυτανικές αρχές δεν κάνουν κάτι απαιτητό επί είκοσι χρόνια.

Γιατί κουνάτε το κεφάλι σας, κύριε Μαντά; Θα δούμε αν θα πάρουν τίποτα τα πανεπιστήμια. Θα δούμε. Ο ίδιος ο κύριος Υπουργός μου είχε πει ότι θα το κάνει. Τον ρώτησα εις τον προθάλαμο εδώ. Μετά από λίγο έλαβε, λέει, δυο επιστολές και φοβάται να το κάνει μήπως κατηγορηθεί ότι βοήθησε να μην πληρώσουν κάποιους.

Οι περαιώσεις πάντα, κύριοι, είτε είναι της εφορίας είτε είναι οτιδήποτε, δυσχεραίνουν τους νομιμόφρονες, διότι αυτός που έχει πληρώσει τα σωστά θίγεται όταν γίνεται μια περαίωση και ο άλλος πληρώνει μέρος. Όμως, θα προσφύγουν εις τη δικαιοσύνη και δεν θα πάρει το κράτος τίποτα.

Ο Υπουργός μου είχε πει εμένα ότι θα το κάνει αυτό. Εγώ κατέφυγα εις αυτόν μετά από απεγνωσμένη προσέγγισή μου από σωρεία οδοντιάτρων καθηγητών ανωτάτων σχολών. Είναι περίπου τρεις χιλιάδες άνθρωποι οι οποίοι θα εξοντωθούν διά του τρόπου αυτού. Και το κράτος δεν νομίζω να πάρει και τίποτα. Θα αρχίσουν δικαστήρια. Έπρεπε με πιο μεγάλη καλοσύνη, κατά την ταπεινή μου άποψη, να το δει ο κύριος Υπουργός.

Έχει ζητήσει η Ένωση Κεντρώων ο αριθμός των Βουλευτών από το τριακόσια να γίνει διακόσια. Το υιοθετείτε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ; Δεν έχω λάβει απάντηση.

Εις την Ολλανδία είναι δεκαεπτά εκατομμύρια ο πληθυσμός και εκατόν πενήντα οι Βουλευτές. Δεν καταλαβαίνω. Ένα πολιτικό σύστημα που ζητάει μείωση δαπανών τι φοβείται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Πρόεδρε, με όλον τον σεβασμό, ας μπούμε στο θέμα διότι έχουμε ξεπεράσει αρκετά τον χρόνο, αν έχετε την καλοσύνη. Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, τινά των ιδρυμάτων των κολλεγιακών, όπως το Deree και το Anatolia της Θεσσαλονίκης, δεν έχουν αναγνωριστεί για τις επαγγελματικές τους δραστηριότητες, ενώ άλλα έχουν αναγνωριστεί. Τι είδους ρατσισμός είναι αυτό, άλλα να αναγνωρίζουμε και άλλα όχι; Αυτό δεν το καταλαβαίνω. Ποιοι έχουν μπάρμπα στην Κορώνη και ποιοι δεν έχουν;

Στις δημοσκοπήσεις έχω ζητήσει ίδρυση ανεξάρτητης αρχής, ώστε να ελέγχονται τα ευρήματα και, αφού ελεγχθούν, μετά να ανακοινώνεται εις τον Τύπο και εις τα κανάλια. Προς τι η καθυστέρηση; Αυτό το έχω συζητήσει από πέρυσι με τον κ. Τσίπρα. Γιατί δεν το κάνει, ώστε να κατοχυρώσουμε τουλάχιστον τη δημοκρατία; Διότι αν οι δημοσκοπήσεις είναι στον αέρα, είναι στον αέρα και η δημοκρατία. Δεν μπορεί ο καθένας να βγάλει ό,τι νούμερα επιβούλεια και επιθυμεί.

Στο όνομα των Σκοπίων -για να ολοκληρώσω- δεν πήρα απάντηση. Είπα ότι το Υπουργείο Εξωτερικών έχει ακόμη, και σήμερα που μιλάμε, στην ιστοσελίδα του κοινή απόφαση της χώρας -της χώρας!- σύνθετη ονομασία που περιλαμβάνει τον όρο «Μακεδονία». Αυτή είναι η επίσημη θέση της χώρας. Το τόνισε και ο κ. Μητσοτάκης δικαίως. Άρα, είναι και δική του θέση, του κ. Μητσοτάκη, να δώσουμε τη λέξη «Μακεδονία». Μόνο που δεν είναι Μακεδών ο κ. Μητσοτάκης, είναι Κρητικός. Και φαίνεται ότι στον τόπο αυτόν ευχαρίστως δίνουμε την περιοχή του άλλου. Αν ήταν, ας πούμε, για την Κρήτη, θα την έδιναν οι Μακεδόνες; Δεν νομίζω ότι θα την έδιναν. Δεν το νομίζω γιατί οι Μακεδόνες είναι φιλοπάτριδες.

Όμως, δεν πρέπει να γίνει μια συζήτηση στη Βουλή, ώστε η απόφαση του 2006 να επικαιροποιηθεί, να γνωρίζουμε ποιοι δίνουν τη λέξη «Μακεδονία» και ποιοι όχι; Θέλω να μάθω για τη Νέα Δημοκρατία. Τη δίνει τη λέξη «Μακεδονία»; Θα αρχίσουν διαπραγματεύσεις.

Γελάει ο κ. Τζαβάρας. Δεν είστε Μακεδών και εσείς. Όμως, δεν είναι θέμα ποιος είναι Μακεδών και ποιος δεν είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Είμαστε Έλληνες όλοι.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Έλληνες είστε, αλλά τη δώσατε με μεγάλη ευχαρίστηση τη λέξη. Και ο γερο-Μητσοτάκης, αν δεν κάνω λάθος, είπε να τη δώσουμε και σε δέκα χρόνια θα το έχουμε λησμονήσει, κύριε Τζαβάρα μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Όχι.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Όχι; Δεν είναι έτσι; Σε όλα είμαι παραπληροφορημένος. Σε όλα είμαι παραπληροφορημένος. Πληροφορημένη είναι μόνο η Νέα Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ας μην ανοίγουμε διαλόγους Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Θέλω να πω μια τελευταία λέξη για τη παιδεία. Ο Παπανούτσος έμεινε στην ιστορία -τώρα που ήρθε και ο κ. Γαβρόγλου και θα με ακούσει- γιατί έκανε τις λιγότερες αλλαγές. Τις πίστεψε και αγωνίστηκε για την υλοποίησή τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Πρόεδρε, έχετε ξεπεράσει κατά το διπλάσιο τον χρόνο σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Εδώ έχουμε ένα νόμο της Διαμαντοπούλου που τον πετάξατε στα σκουπίδια και άλλον ένα νόμο του κ. Γαβρόγλου που δήλωσε η Νέα Δημοκρατία σήμερα ότι θα τον πετάξει εκείνη στα σκουπίδια. Αυτό έχουμε.

Αλλά πετώντας στα σκουπίδια ο ένας τους νόμους του άλλου, δεν είναι Κοινοβούλιο αυτό. Δεν ξέρω πώς αντικρύζετε τον λαό εσείς, κατά μέτωπον ή όχι ή παρουσία αστυνομικών, δεν ξέρω πώς. Αλλά δεν είναι αντιμετώπιση αυτή να πετάει ο ένας στα σκουπίδια τη νομοθεσία του άλλου.

Και δεν είναι επίσης να φέρνουμε διατάξεις περί υποβρυχίων στον νόμο περί παιδείας. Δεν είναι προς τιμήν σας, κύριε Γαβρόγλου. Τι να κάνετε, θα μου πείτε, αφού είστε σε αυτή την Κυβέρνηση Υπουργός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τι να κάνουμε;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Τι να κάνετε. Δεν πειράζει. Μπορεί να μην φταίτε και εσείς για αυτά που συμβαίνουν σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Πρόεδρε, από σεβασμό και για τους υπολοίπους και για τον κ. Θεοδωράκη, παρακαλώ συντομεύετε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Συγγνώμη για το ύφος, κύριε Θεοδωράκη, και εάν ξεπέρασα τον χρόνο.

Ξέρετε, θα δώσουμε λεφτά για υποβρύχια στον νόμο της παιδείας. Η Ένωση Κεντρώων έχει ζητήσει και αεροπλάνα να πάρουμε και πολλά άλλα να δώσουμε. Και έχω πει και βγήκαν και είπαν ότι ζήτησα. Ναι, αλλά όχι στον νόμο της παιδείας. Δεν το αντιλαμβάνομαι αυτό, στον νόμο της παιδείας να περνάμε να πληρωθούν οι εργαζόμενοι των Ναυπηγείων του Σκαραμαγκά. Αυτό είναι γελοιότητα, κύριε Καμμένε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ. Κύριε Θεοδωράκη, ευχαριστούμε για την υπομονή σας.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το δικαίωμα που μου δίνει το γεγονός ότι είμαι ίσως ο μόνος πολιτικός Αρχηγός που τηρεί τον χρόνο, θέλω να απευθυνθώ στον κάθε Βουλευτή ξεχωριστά, αλλά και στο Σώμα και να πω ότι πρέπει να σταματήσει αυτό το ρεζιλίκι. Ή να καταργήσουμε εντελώς το χρονόμετρο και να λέμε ελεύθερη συζήτηση ή να τηρούμε τον χρόνο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

Είναι ανεπίτρεπτο ότι είχε προγραμματιστεί ο κύριος Πρωθυπουργός και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μιλήσουν τριάντα πέντε λεπτά και μίλησαν δύο ώρες. Ο κύριος Πρωθυπουργός ζήτησε μια παρέμβαση ενός λεπτού και μίλησε δεκαεπτά λεπτά. Και όλα αυτά γίνονται σε μια συζήτηση που πιθανόν κάποια παιδιά την παρακολουθούν, γιατί είναι μια συζήτηση για την παιδεία.

Ο Σπύρος Λυκούδης, ο Αντιπρόεδρός μας, το έχει θέσει στην Διάσκεψη των Προέδρων. Θα το θέσουμε κατηγορηματικά. Ή να καταργήσουμε τα ρολόγια ή να τηρούμε στοιχειωδώς τον χρόνο. Και είναι ευθύνη του Προεδρείου, του κ. Βούτση πρώτα απ' όλα, να τηρεί τον χρόνο. Υπάρχει κόσμος που μας παρακολουθεί και δεν αντιλαμβάνεται πώς η Βουλή μπορεί να είναι εκτός κανόνων.

Πάμε, λοιπόν, στα δεκατέσσερα λεπτά που μου απομένουν.

Πρώτη Αυγούστου, οι φοιτητές είναι απόντες, οι καθηγητές απόντες, αλλά η κυβερνητική πλειοψηφία προσπαθεί όπως-όπως και γρήγορα-γρήγορα να πάρει αποφάσεις που θα σημαδέψουν το μέλλον των καθηγητών, των φοιτητών, των πανεπιστημίων και τελικά της κοινωνίας. Και είναι το τέταρτο από τα έξι επεισόδια της καλοκαιρινής επιθεώρησης: «Ψηφίστε, τροποποιήστε, τελειώσατε». Είναι το τέταρτο από τα έξι νομοσχέδια που η Βουλή καλείται να ψηφίσει, αφού τα συζητήσει στα πεταχτά.

Κυρίες και κύριοι, θα αρχίσω από το τέλος, από τα συμπεράσματα. Ο νόμος που θα ψηφίσουν σήμερα οι ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ είναι ένας συντηρητικός νόμος, παλιομοδίτικος, που ενισχύει την κοινοκρατία. Είναι ένας νόμος δηλαδή βγαλμένος από τα σπλάχνα των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, ένας αριστεριστικός αχταρμάς με ακροδεξιά φρένα, ένας νόμος που διώχνει τους νέους, ένας νόμος που στερεί την ελπίδα από αυτούς που πιστεύουν στην αξιοκρατία, ένας νόμος που κρατά τη χώρα μακριά από την σύγχρονη ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Γιατί δυστυχώς -και το λέω πραγματικά- και για εσάς, πάνω απ' όλα είναι το κόμμα, οι συμβιβασμοί και τελικά η συντήρηση.

Η Ελλάδα, για να είμαστε ειλικρινείς, ποτέ δεν ευτύχησε να έχει πανεπιστήμια μακριά από κόμματα, ταπεινά συμφέροντα και πονηρές συντεχνίες. Εξαιρέσεις υπήρξαν και υπάρχουν, αλλά δεν αλλάζουν τον κανόνα.

Το κομματικό κράτος ήθελε πάντα ένα πανεπιστήμιο στα μέτρα του. Γι' αυτό και τα όσα καλά έφερε ο νόμος Διαμαντοπούλου, ένας νόμος που ψηφίσαμε με διακόσιους πενήντα πέντε Βουλευτές, μετά από δεκαοκτώ μήνες διαβούλευσης, γρήγορα

ψαλιδίστηκαν από Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και τώρα ό,τι απέμεινε, το ισοπεδώνουν οι ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Παιδεία καθυποταγμένη, αποκομμένη από τις διεθνείς και ευρωπαϊκές εξελίξεις. Αυτός άλλωστε είναι ο λόγος που η κρίση στη χώρα μας είναι τόσο βαθιά και ατελείωτη. Γιατί η παιδεία, τα πανεπιστήμια είναι ο καθοριστικός παράγοντας για την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική δικαιοσύνη. Και εσείς, από την αρχή κιόλας, από το 2015, δείξατε ότι θα ακολουθήσετε τον παλιό δρόμο.

Να σας θυμίσω δυο-τρία πράγματα. Επιλέξατε περιφερειακούς διευθυντές που ήταν όλοι κομματικά στελέχη των ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ. Όλοι. Έντεκα-δύο ήταν η μεταξύ σας μοιρασιά. Μετά αλλάξατε τον τρόπο επιλογής των διευθυντών των σχολείων και τους κάνατε συνδικαλιστές αντί για διευθυντές. Κατεδαφίσατε πρότυπα και πειραματικά σχολεία και το βάλατε στα πόδια μπροστά στους ακραίους της Εκκλησίας. Επαναφέρατε τους αιώνιους φοιτητές και κάνατε και κάνατε μικροκομματικά παιχνίδια με τις πανελλήνιες. Και τώρα ήρθε η ώρα των πανεπιστημίων.

Θα μιλήσω επιγραμματικά για τα σημαντικά ασήμαντα του νόμου σας.

Αυτονομία. Στις αναπτυγμένες χώρες τα πανεπιστήμια απολαμβάνουν αυξημένη αυτονομία, με αξιολόγηση και λογοδοσία. Η Ελλάδα ήταν πάντα -κι όχι μόνο, βέβαια, στους δικούς σας μήνες- ουραγός στο θέμα της αυτονομίας των πανεπιστημίων. Ο νόμος σας, όμως, περιορίζει την αυτονομία ακόμα περισσότερο, κάνοντας τα πανεπιστήμια παραρτήματα του γραφείου του Υπουργού.

Διοίκηση των πανεπιστημίων. Εδώ βάλατε για τα καλά την όπισθεν. Καταργείτε τα συμβούλια των ιδρυμάτων, ενός θεσμού που κυριαρχεί τα τελευταία χρόνια σε όλες τις αναπτυγμένες χώρες. Αντί να αξιοποιήσουμε τους μεγάλους Έλληνες δασκάλους που ζουν και διαπρέπουν στο εξωτερικό, αντί να φωτίσουμε τα πανεπιστήμια μας με την εμπειρία τους και τις ιδέες τους, τους διώχνουμε και αντιστοιχώς, στη διοίκηση των πανεπιστημίων επανέρχονται οι κομματικοί φοιτητικοί σύλλογοι. Προσοχή, όχι οι φοιτητές, αλλά οι φοιτητοπατέρες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κάνετε λάθος. Είναι καθολική και μυστική...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Επιτρέψτε μου, κύριε Γαβρόγλου. Είναι σαφές ότι τα συμβούλια και η παρουσία των ξένων καθηγητών που είχαν έρθει να προσφέρουν στη χώρα ήταν πάντα το κόκκινο πανί για τους συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ στα πανεπιστήμια.

Άσυλο. Εδώ ζούμε την πλήρη αντιπροσώπευση της πραγματικότητας! Στα ελληνικά πανεπιστήμια δεν παρέχεται άσυλο ιδεών, αλλά άσυλο σε συμμορίες και χουλιγκάνους. Οι ιδέες, μάλιστα, επιτρέψτε μου, δίδονται αν δεν συμφωνούν με τα συνθήματα που είναι γραμμένα στους τοίχους των πανεπιστημίων. Κι αυτοί που έχουν ασυλία στα πανεπιστήμια είναι οι μικροί και μεγάλοι αστυνόμοι των ιδεών. Την εξουσία αυτών των συμμοριών ενισχύετε με τον νόμο σας και τους ενισχύετε συνειδητά. Θα σας πω στο τέλος γιατί.

Μεταπτυχιακές σπουδές. Σήμερα λειτουργούν μεταπτυχιακά που σε πολλές περιπτώσεις βοηθούν και την αγορά εργασίας - και δεν ντρεπόμαστε να το πούμε - και τα πανεπιστήμια. Προσφέρουν ειδικές γνώσεις και δεξιότητες και αποτελούν πηγή χρηματοδότησης των ιδρυμάτων, σε μια εποχή μάλιστα που το κράτος αδυνατεί να πληρώσει όσα πρέπει για την παιδεία. Τα εμπόδια που σήμερα βάζετε για τη χρηματοδότηση των μεταπτυχιακών, αλλά και οι γραφειοκρατικές διαδικασίες που επιβάλλετε θα είναι και η ταφόπλακα σε πολλά από τα μεταπτυχιακά, γεγονός που σημαίνει ξανά υποβάθμιση, ξανά διαρροές εγκεφάλων στο εξωτερικό.

Ξερόγλωσσα προγράμματα σπουδών. Εμποδίζετε στην ουσία τη λειτουργία ξερόγλωσσων προγραμμάτων που θα προσελκύσουν αλλοδαπούς φοιτητές και θα πολλαπλασιάσουν τα έσοδα των ιδρυμάτων.

Θα ξέρετε την πρόσφατη έκθεση της Εθνικής Τραπέζης. Η Ελλάδα θα μπορούσε να προσελκύσει εκατόν δέκα χιλιάδες ξένους

φοιτητές και τα οφέλη να φτάνουν περίπου στο ένα δισεκατομμύριο οκτακόσια εκατομμύρια.

Για μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα θα έπρεπε να ήταν η ώρα για να ενισχύσουμε αξιοκρατία, διαφάνεια, χειραφέτηση και αποτελεσματικότητα, να διεθνοποιήσουμε τα πανεπιστήμια μας. Αντί γι' αυτό, εσείς παίζετε με τις λέξεις. Αφαιρείτε λέξεις όπως «αγορά εργασίας», «ευρωπαϊκός χώρος εκπαίδευσης» και μιλάτε ψευδώς για κοινωνική ισότητα. Κοινωνική ισότητα θα είχαμε αν δίναμε στα φτωχότερα παιδιά τη δυνατότητα να κάνουν τις σπουδές που θα ήθελαν, τις σπουδές που θέλουν. Όταν βγαίνεις από ΑΕΙ - ξέρετε τις έρευνες - έχεις κατά κανόνα διπλάσιο εισόδημα.

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση, όμως, σε αντίθεση με την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, είναι άνιση. Υπάρχουν κοινωνικά στρώματα που υποεκπροσωπούνται, ιδιαίτερα στα μεταπτυχιακά. Πρέπει να ενισχύσουμε, λοιπόν, με υποτροφίες και να θεσμοθετήσουμε τα φοιτητικά δάνεια, τα οποία θα αποπληρώνουν οι φοιτητές με χαμηλά έως και μηδενικά επιτόκια. Αποπληρωμή γρήγορη ή αργή, ανάλογα με τις απολαβές που θα έχουν στο επάγγελμά τους.

Πρόσφατα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το «Π² - π στο τετράγωνο», το Ινστιτούτο του κινήματός μας, έκανε μια έρευνα κοινής γνώμης. Οκτώ στους δέκα θεωρούν ότι η κρατική χρηματοδότηση των πανεπιστημίων θα πρέπει να συνδυάζεται με την αξιολόγηση του κάθε ιδρύματος. Πάνω από το 70% των πολιτών θεωρεί ότι πρέπει να υπάρχουν μεταπτυχιακά προγράμματα στην αγγλική γλώσσα. Το 80% θέλει συμμετοχή στη διοίκηση αναγνωρισμένων καθηγητών που εργάζονται σε ιδρύματα του εξωτερικού και το 80% βεβαίως θεωρεί ότι η Αστυνομία πρέπει να επεμβαίνει άμεσα και να προστατεύει τους φοιτητές και τους καθηγητές από φαινόμενα βίας και ποινικές συμπεριφορές.

Βέβαια, η πλειοψηφία του κόσμου είναι πλέον υπέρ της ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων και είναι υπέρ της ενίσχυσης της έρευνας από ιδιώτες, να δώσουμε δηλαδή κίνητρα στις επιχειρήσεις να καλύψουν δαπάνες έρευνας και καινοτομίας που αδυνατεί να χρηματοδοτήσει το κράτος.

Είναι μίζερες οι αντιδράσεις και είναι -επιτρέψτε μου- διπλά ενοχλητικές, όταν προέρχονται από πολιτικούς που έχουν σπουδάσει στο εξωτερικό. Τι λένε, δηλαδή, κάποιοι ακόμα και εδώ μέσα; «Ναι, εγώ είχα λεφτά και σπούδασα στο Λονδίνο ή στη Βοστώνη, εσύ όμως μέινε εδώ, χωρίς εναλλακτικές λύσεις». Οι θέσεις της κοινωνίας, κυρίες και κύριοι, είναι πολύ πιο προχωρημένες από τις θέσεις της Κυβέρνησης.

Γιατί, όμως, οι ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, για άλλη μια φορά, οπισθοχωρούν σ' ένα θέμα τόσο σημαντικό, όπως είναι το θέμα της παιδείας; Θα σας πω γιατί. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχασε όλες τις μάχες. Συγκυβερνά μ' ένα ακροδεξιό κόμμα. Αποδέχτηκε την κυριαρχία της κ. Μέρκελ. Υπέγραψε τις απαιτήσεις των δανειστών. Έκανε τους φτωχούς φτωχότερους και τους μεσαίους φτωχούς. Τι τους μένει, λοιπόν; Μια αντίσταση, δήθεν, στην παιδεία, ένα «αντάρτικο», που θα δώσει το φιλί της ζωής στον απογοητευμένο κομματικό στρατό. Όλα πέφτουν, αλλά κρατάμε τα πανεπιστήμια. Όχι στα συμβούλια, όχι στα μεταπτυχιακά, όχι στην αστυνόμευση. Ανώριμες μάχες ενός στρατού που υποχωρεί ηττημένος.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επιμένουμε και θα καλέσουμε καθηγητές και φοιτητές να γυρίσουν την πλάτη σ' όλους αυτούς που πολεμούν την αριστεία. Ο επαρχιωτισμός δεν ταιριάζει στην παιδεία. Θα καλέσουμε φοιτητές και καθηγητές να αντισταθούν στη δράση των κομματικών εγκάθετων. Καμμία χώρα δεν βγήκε από την κρίση, χωρίς μεγάλες αλλαγές στην παιδεία. Κανένας λαός δεν πήγε μπροστά με λαϊκισμούς και ιδεοληψίες. Εξωστρέφεια, αριστεία, καινοτομία, δικαιοσύνη. Αυτό είναι το χρέος μας στα παιδιά μας και στον τόπο μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Θεοδωράκη. Είναι γεγονός ότι έχει παραβιαστεί ο χρόνος. Το έχουμε ζητήσει πολλές φορές και ο κ. Λυκούδης επιμένει. Συμφωνώ και εγώ απόλυτα. Ας προχωρήσουμε και παρακαλώ πολύ, να τηρηθεί ο χρόνος. Τον λόγο έχει ο κ. Βερναδάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Οι Βουλευτές δεν θα μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Θα μιλήσουν. Είναι τρεις Υπουργοί, που περιμένουν. Ας μιλήσετε εσείς πέντε λεπτά και θα παρεμβληθούν.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Μπορώ να μιλήσω λίγο αργότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ο επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Μαντάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Μα σηκώθηκε ο κ. Βερναρδάκης. Μπορεί να γίνει μια διαδικασία. Δεν είναι πρόβλημα. Μιλώ μετά.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Εγώ να διευκολύνω θέλω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Όλοι προσπαθούμε να διευκολύνουμε. Έχω συνηθιστεί και με τον κ. Μαντά.

Έχετε τον λόγο, κ. Βερναρδάκη.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να είμαι όσο γίνεται συντομότερος. Συγγνώμη κιάλας, εάν χρειάζεται να αλλάζουμε και τη διαδικασία.

Θα ξεκινήσω με μια παρατήρηση που έκανε χθες ο Υπουργός Παιδείας στην ομιλία του. Ποτέ δεν υπήρξε τόσο, μα τόσο, μεγάλη έλλειψη επιχειρημάτων και ορθολογικών τοποθετήσεων απέναντι σε ένα νομοσχέδιο σαν αυτό που συζητάμε σήμερα.

Είπε και κάτι άλλο, το οποίο είναι πάρα πολύ σοβαρό και το οποίο επιβεβαιώνεται δυστυχώς, όσο ακούω αυτήν τη διαδικασία. Πολλές από τις ομιλίες, εάν ήταν κείμενα φοιτητών, θα έπαιρναν κάτω από τη βάση. Έχουν ακουστεί εκτιμήσεις και δηλώσεις, που έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο, προφανώς και με τη βοήθεια ορισμένων μέσων μερικής ενημέρωσης.

Ας διευκρινίσουμε ορισμένα πράγματα. Ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας και προ λίγων ημερών αλλά και σήμερα –έφυγε δυστυχώς– δήλωσε ότι θα εφαρμοστεί εξοντωτική αξιολόγηση για τον αριθμό και την τύχη των ιδρυμάτων. Η θέση ότι τα πανεπιστήμια δεν αξιολογούνται, με ό,τι σημαίνει αυτό για την εκπαίδευση, τους διδάσκοντες, τις υποδομές, ήταν μια βασική ιδέα του νόμου Διαμαντοπούλου. Την επανέλαβε σήμερα και ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας και ο Αρχηγός του Ποταμιού. Είναι μια απολύτως ανυπόστατη και ιδεοληπτική κατηγορία. Γιατί;

Πρώτον, τα πανεπιστημιακά ιδρύματα αξιολογούνται καθημερινά και στην πράξη. Αυτά είναι αυτονόητα για όσους είναι ακαδημαϊκοί. Δεν χρειάζεται να επαναλαμβάνουμε. Αξιολογούνται, όταν οι απόφοιτοί τους γίνονται δεκτοί στα ξένα πανεπιστήμια, όταν βραβεύονται οι φοιτητές σε διεθνείς διαγωνισμούς, όταν οι καθηγητές των ελληνικών ιδρυμάτων γίνονται δεκτοί για να διδάξουν στο εξωτερικό, όταν βελτιώνονται οι επιδόσεις στην έρευνα, όταν οι σημερινά φοιτητές των ελληνικών πανεπιστημίων παρουσιάζουν σημαντικές καταγραφές και όταν το σύνολο των ελληνικών πανεπιστημίων βρίσκεται στο 5% των καλύτερων πανεπιστημίων του κόσμου με βάση τους διεθνείς δείκτες, ακόμα και αν κανείς είχε πολλά να προσάψει σε αυτήν τη μεθοδολογία των δεικτών.

Όμως, ξεχνιέται το σημαντικότερο, το οποίο επαναλαμβάνεται εδώ, με έναν πρωτοφανή τρόπο, θα έλεγα. Τα πανεπιστήμια στην Ελλάδα υποβλήθηκαν σε εξονυχιστική αξιολόγηση από το 2012 και με βάση τον νόμο Διαμαντοπούλου...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Συμφωνείτε, κύριε Μαυρωτά, αλλά καλό θα ήταν να ενημερώσετε και τον κ. Θεοδωράκη.

Αξιολογήθηκαν από ομάδες αξιολογητών, που ήρθαν από τα ξένα πανεπιστήμια –δεν μπαίνω στη διαδικασία της ουσίας– και αξιολογήθηκαν για όλα. Συμφωνούμε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Αυτό ακριβώς είπα.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Συμφωνούμε. Τι έγινε με αυτήν την αξιολόγηση; Δεν καταρρίφθηκε ο μύθος των μέτρων και υπολειμμένων πανεπιστημίων; Δεν διαπίστωσαν οι ξένοι αξιολογητές ότι, τηρουμένων μάλιστα των οικονομικών δεδομένων, της υποχρηματοδότησης και των χαμηλών μισθών κ.λπ. το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό, ακόμα και για τα παγκόσμια δεδομένα, δηλαδή αυτό που προφέρεται από τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι πολύ μεγαλύτερο, βάσει αυτού που επενδύεται σε αυτά; Τι θέλει, λοιπόν, να αξιο-

λογήσει;

Όταν μιλάτε περί αξιολόγησης, που τάχα μου δεν υπάρχει και δεν έγινε ποτέ και πρέπει από σήμερα να γίνει και για κάποιον λόγο, τι θέλετε ακριβώς να αξιολογήσετε; Γιατί δεν ζητάτε τους φακέλους της αξιολόγησης που έγιναν, ώστε να ενημερωθεί και ο τελευταίος Έλληνας πολίτης, οι γονείς κ.ο.κ.;

Είναι πραγματικό λυπηρό να ντύνει κανείς τον πολιτικό του λόγο για τα ΑΕΙ με τόνους απειλής: «εξοντωτική αξιολόγηση». Πολύ περισσότερο που ο κόσμος των πανεπιστημίων θυμάται πολύ καλά ότι η εμπλοκή του κ. Μητσοτάκη στο Υπουργείο Ανασυγκρότησης –έφυγε τώρα από την Αίθουσα δυστυχώς– ταυτίστηκε με τη μαύρη περίοδο της διαθεσιμότητας και των απολύσεων εκατοντάδων διοικητικών υπαλλήλων στα πανεπιστήμια.

Και επ' ευκαιρία, εδώ υπάρχει ένα πολιτικό ζήτημα, στο οποίο, όχι μόνο η Νέα Δημοκρατία, αλλά και το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι πρέπει να απαντήσουν. Υπάρχει μια δήλωση πολύ χαρακτηριστική του Αντιπροέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργιάδη, σε εκδήλωση γνωστού ιδιωτικού κολλεγίου πριν από λίγο καιρό: «Τα ιδιωτικά κολλέγια στην Ελλάδα, ως επί το πλείστον, παρέχουν καλύτερες υπηρεσίες από τα ελληνικά πανεπιστήμια». Έχει πολύ ενδιαφέρον να μάθουμε αν αυτή η θέση εκφράζει αυτά τα πολιτικά κόμματα.

Πανεπιστημιακό άσυλο: Ξανά και ξανά, πάλι, τα ίδια πράγματα. Προκαλεί έκπληξη η κριτική και από τη Νέα Δημοκρατία και από το Ποτάμι ότι τα πανεπιστήμια είναι χώροι ανομίας, βίας, παραβατικότητας, που δήθεν θα καλύψει η επαναφορά του πανεπιστημιακού ασύλου. Και είναι λυπηρή αυτή η θέση, γιατί εκμηδενίζει τα ελληνικά πανεπιστήμια. Πώς είναι δυνατόν να συμβαίνει αυτό και ταυτόχρονα τα ιδρύματα αυτά να παράγουν τόσο μεγάλη ποσότητα και ποιότητα φοιτητών και γνώσεων; Είναι δυνατόν να λέγεται κάτι τέτοιο σοβαρά; Εκτός αν κανείς θέλει να διαφημίσει τη φυγή των πλούσιων φοιτητών στον εξωτερικό ή να διαφημίσει τα κολλέγια. Και αν ισχύει αυτό, γιατί η κατάργηση του ασύλου στον νόμο Διαμαντοπούλου δεν εξάλειψε και την παραβατικότητα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί εξακολουθεί, άραγε, να υφίσταται ζήτημα;

Η εμμονή στον νόμο Διαμαντοπούλου είναι απολύτως κατανοητή. Ο νόμος αυτός είναι η εμβληματική αποτύπωση της σύγκλισης μεταξύ νεοφιλελεύθερων και εκσυγχρονιστών. Γι' αυτό δεν συνάντησε την αντίθεση μόνο της Αριστεράς, όπως κακώς λέγεται, αλλά και την αντίθεση της ακαδημαϊκής Δεξιάς. Είναι η επίθεση ενάντια στη μεγάλη θεσμική τομή που έγινε το 1982 με τον ν.1268. Για επιστροφή στο 1982 σήμερα μιλάει μια γνωστή νεοφιλελεύθερη καθημερινή εφημερίδα. Αλλά θα πρέπει εδώ να ενημερώσουμε ότι το 1982 και ο ν.1268 είναι ο διαφωτισμός του ελληνικού πανεπιστημίου, είναι ο νόμος ο οποίος αλλάζει όλα τα δεδομένα. Και αν μπορούμε να μιλάμε γι' αυτά τα πετυχημένα ελληνικά πανεπιστήμια, το οφείλουμε στον ν.1268.

Τα συμβούλια διοίκησης. Μα, τα συμβούλια διοίκησης δεν λειτουργήσαν ποτέ. Δεν πρέπει να ενημερώσετε τους αρχηγούς των κομμάτων σας, οι ακαδημαϊκοί τουλάχιστον, που είναι μέλη των κοινοβουλευτικών ομάδων; Αν ρωτήσει κανείς μέσα στα πανεπιστήμια ποιοι τα στελέχωσαν, που ήταν πράγματι άνθρωποι με αξία και δεν το αντιλέγει κανείς αυτό, με δυσκολία θα θυμηθούν ένα, δυο ονόματα. Τα συμβούλια μαράθηκαν.

Θυμάμαι στη μεγάλη συνέλευση στο ΑΠΘ, όπου έπρεπε μια ολόκληρη πανεπιστημιακή κοινότητα να τοποθετηθεί για τις απολύσεις των διοικητικών, και το συμβούλιο θα συνεδρίαζε μετά από έναν μήνα, διότι οι καθηγητές του και τα μέλη του ήταν στο εξωτερικό. Τα συμβούλια μαράθηκαν. Έχασαν κατά κράτος τη μάχη της αντιπροσωπευτικότητας μέσα στα ίδια τα πανεπιστήμια και δεν υπάρχει άνθρωπος, κυριολεκτικά, που να τα θυμάται και τα επαναφέρετε εσείς σήμερα, ως λογική αναδιάρθρωσης.

Και το ισχυρό μοτίβο του εκσυγχρονισμού: Η λεγόμενη αξιολόγηση. Εκεί που υπάρχει αξιολόγηση και εκεί που δεν υπάρχει αξιολόγηση, όπως είναι στα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών, εκεί δηλαδή που κάθε ίδρυμα πρέπει να έχει ένα σοβαρό

ακαδημαϊκό και επιστημονικό σκοπευτικό για το πώς φτιάχνει τα μεταπτυχιακά, εκεί η αξιολόγηση γίνεται κακό πράγμα και ταυτίζεται με τον κρατικισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Συγγνώμη για την κατάχρηση.

Ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Ορισμένα από αυτά τα μεταπτυχιακά λειτούργησαν ως κερδοσκοπικές επιχειρήσεις και μάλιστα, παλαιών καθεστώτων έδρας, όπου η εκμετάλλευση και η απλήρωτη εργασία χαμηλόβαθμων μελών ΔΕΠ ή ερευνητών ή μεταπτυχιακών ή διδακτορικών φοιτητών ήταν πρωτοφανής.

Δεν θα πω για τη συνεκτική πολιτική που έχει ασκήσει αυτή η Κυβέρνηση. Νομίζω θα μιλήσουν κι άλλοι. Αλλά θέλω να πω ότι το νομοσχέδιο αυτό ανοίγει μια νέα εποχή ανάπτυξης του δημόσιου πανεπιστημίου. Το δημόσιο πανεπιστήμιο και το ανθρώπινο δυναμικό, που υπάρχει, είναι το μεγαλύτερο πλεονέκτημα που διαθέτει η χώρα και με κάθε κόστος, το πλεονέκτημα αυτό θα διαφυλαχθεί και πρέπει να διαφυλαχθεί. Έτσι, ο επόμενος Σεπτέμβριος θα ανοίξει, εκτός από τη νέα ακαδημαϊκή χρονιά, και μια νέα εποχή για τα ελληνικά Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Μαντά, έχετε τον λόγο και ευχαριστούμε πολύ για την υπομονή σας, όπως και τους υπόλοιπους Βουλευτές, αλλά θα παρεμβάλουμε στη διαδικασία και τους Υπουργούς που είναι ήδη εδώ για να προχωράει και η λίστα γρήγορα. Παρακαλώ να τηρούμε και τον χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πόσοι Υπουργοί είναι να μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Είναι ο κ. Κοντονής και ο κ. Τσακαλώτος απ' ό,τι βλέπω εδώ. Προς το παρόν, αυτοί είναι στη λίστα.

Ορίστε, κύριε Μαντά, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούμε πολλά πράγματα -ανεξάρτητα από τους τόνους- τα οποία πιστεύω είναι ενδιαφέροντα. Θέλω να εκφράσω κάποιες σκέψεις, απευθυνόμενος και στους συναδέλφους Βουλευτές και Βουλευτρίες, αλλά και στον ελληνικό λαό.

Θέλω να ξεκινήσω από το εξής: Επειδή ακούω κάποιες κορώνες στην Αίθουσα περί σκοταδισμού, που επαναφέρει αυτή εδώ η παράταξη, θέλω να θυμίσω σε όλες και σε όλους ότι η Αριστερά και ο προοδευτικός κόσμος, ιστορικά σε αυτήν τη χώρα, έχουν βαθιές ρίζες αγώνων για το δημόσιο δωρεάν δημοκρατικό πανεπιστήμιο, για τη δημόσια δωρεάν δημοκρατική εκπαίδευση. Και εξαιρετικές μορφές όπως ο Γληνός, ο Δελημούζος, ο Παπανούτσος και άλλοι πολλοί σε αυτήν ακριβώς τη λογική, σε αυτό το ρεύμα κινήθηκαν. Και θέλω να επισημάνω ότι ήταν πάντα σε κόντρα με βαθιές σκοταδιστικές, εθνικιστικές δυνάμεις του αναχρονισμού, οι οποίες και σήμερα, μέσα από τον κοινό τόπο του νεοφιλελευθερισμού και του δήθεν εκσυγχρονισμού, προσπαθούν να επανέλθουν.

Χαίρομαι γιατί ακούστηκαν κάποια πράγματα, που δείχνουν ότι υπάρχει έδαφος, ώστε να βρούμε στον επόμενο χρόνο πιθανές συγκλίσεις. Διότι η συζήτηση για την παιδεία δεν τελειώνει εδώ.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι όλοι πρέπει να αναρωτηθούμε και τι συμβαίνει διεθνώς. Τι ακριβώς συμβαίνει διεθνώς στον χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης; Επικρατεί το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο και η λογική του ή έχει αρχίσει κάποια χρόνια, κάποιες δεκαετίες -μετά από τότε που ξεκίνησε αυτός ο οδοστρωτήρας- να αμφισβητείται αυτή η λογική στα μεγάλα πανεπιστήμια του κόσμου; Ναι ή όχι;

Άκουσα και το θέμα των φοιτητικών δανείων. Τι ακριβώς γίνεται με τα φοιτητικά δάνεια στις μεγάλες χώρες του αγγλοσαξονικού τόξου, στην Αμερική, στη Μεγάλη Βρετανία κ.λπ.; Πρόσφατη έρευνα, του 2017, της FED έδειξε ότι το 1/3 των φοιτητών που παίρνουν δάνεια δεν μπορούν να τα αποπληρώσουν. Αυτό είναι, για όσους έχουν και μια μικρή εμπειρία σε αυτούς τους χώρους, ένα πολύ κρίσιμο πρόβλημα αποκλεισμού, σε τε-

λευταία ανάλυση, μεγάλου μέρους των φοιτητών, των ανθρώπων, που θέλουν να έχουν πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση, να σπουδάσουν.

Και θέλω να πω ότι υπάρχει ένα κρίσιμο ερώτημα μετά από όλη αυτήν τη συζήτηση. Ποια θα είναι η επόμενη μέρα για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και την παιδεία γενικότερα; Διότι εδώ έγινε μια προσπάθεια να αναπτυχθεί το συνολικό σχέδιο για την εκπαίδευση, το υποχρεωτικό δεκατετράχρονο σχολείο, το να λύσουμε το κρίσιμο θέμα του λυκείου, εκτός αν κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Κι εκεί πρέπει να καταθέσουμε προτάσεις, απόψεις, σκέψεις.

Ποια ακριβώς είναι η επόμενη μέρα; Για να δούμε λιγάκι. Η επόμενη μέρα -εγώ ισχυρίζομαι- θα είναι μια μέρα, η οποία θα έχει θεσπίσει μεταπτυχιακού επιπέδου τίτλους στα τμήματα πενταετούς φοίτησης. Ναι ή όχι; Το αμφισβητείτε αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ωραία, να ακούσω την επιχειρηματολογία σας. Εγώ περιμένω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Την ακούσατε στην επιτροπή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Όχι, ένα λεπτό. Τίτλοι μεταπτυχιακού επιπέδου στα τμήματα πενταετούς φοίτησης θα υπάρχουν, ναι ή όχι; Εγώ νομίζω ότι είναι σαφέστατο το νομοσχέδιο σε αυτό. Θα υπάρξει δημιουργία διетών δομών στο πλαίσιο των ΑΕΙ, που θα παρέχουν επαγγελματικά πιστοποιητικά ευρωπαϊκών προδιαγραφών. Και τι είναι αυτό, οπισθοδρόμηση ή πρόοδος, σε μία χώρα που όλοι συγκλίνουμε ότι η τεχνική εκπαίδευση στο σύνολό της έχει ζητήματα και πρέπει να αναβαθμιστεί;

Τρίτον, θα υπάρξει νέα διαδικασία, διαφάνεια, ευελιξία στη λειτουργία των ΕΛΚΕ, ναι ή όχι; Εγώ νομίζω ότι θα υπάρξει.

Έπιασα τρία από αυτά που φαίνονται ελάσσονα, αλλά είναι πολύ σημαντικά.

Θα προωθηθεί ο ενιαίος χώρος ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας; Εγώ νομίζω -και δεν μπορώ να καταλάβω τη δήθεν παραβίαση της αυτοτέλειας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων μέσα από αυτή τη διαδικασία- ότι η καθιέρωση των περιφερειακών ακαδημαϊκών συμβουλίων είναι ένα πάρα πολύ κρίσιμο ζήτημα. Όσοι συνάδελφοι και από το πανεπιστήμιο, αλλά και από τις τοπικές κοινωνίες κι όσοι άνθρωποι το ακούνε αυτό, λένε ότι πράγματι, μπορεί να βοηθήσει και στην ώσμωση ανάμεσα στα ιδρύματα, αλλά και να φέρει συγκεκριμένα και πολύ απτά αποτελέσματα.

Τέλος, θα μιλήσω για δύο θέματα. Γίνεται μία προσπάθεια να αντιμετωπιστεί ο χώρος των ιδρυμάτων σαν χώρος ανομίας, εγκληματικότητας, διαφθοράς. Έχουμε μιλήσει πάρα πολύ γι' αυτό. Εγώ θα πω μία σκέψη. Τι ακριβώς θέλετε; Τι ακριβώς ζητάτε; Θέλετε να έχουμε συρράξεις εντός ιδρυμάτων, ανάμεσα στην Αστυνομία και σε αυτούς οι οποίοι, προβοκατόρικα, διάφορες φορές και σε διάφορες φάσεις, μπορεί να χρησιμοποιούν αυτόν τον χώρο, δήθεν για τα αιτήματά τους; Θέλετε, δηλαδή, να μπούμε σε μία λογική όπου τα ιδρύματα και τα κεντρικά σημεία των πόλεων θα γίνουν πεδία μάχης;

Διότι υπάρχει η αυστηρότητα, υπάρχει ο νόμος, υπάρχει και η ανεκτικότητα, υπάρχει κι ο διάλογος. Κι εμείς, πάρα πολλοί από εμάς, πολλοί από εσάς, πήραμε ανάσες δημοκρατίας, ελευθερίας και δικαιοσύνης στο δημόσιο πανεπιστήμιο και είμαστε περήφανοι γι' αυτό το πράγμα. Δεν είμαστε περήφανοι για παθογένειες, που, ναι, υπάρχουν και να τις δούμε και προτείνει τρόπο το νομοσχέδιο.

Τέλος, στην Αυστρία, τη Δανία, τη Νορβηγία, την Πολωνία, τη Σουηδία, τη Φιλανδία είναι δωρεάν τα μεταπτυχιακά. Γιατί τόση μάχη γι' αυτό το θέμα; Γιατί τόση μάχη; Στη Γερμανία 250 ευρώ είναι το ανώτατο όριο. Θα μου πείτε, ποιοι είναι οι μισθοί; Ωραία. Είμαστε η χώρα αυτή που είμαστε αυτή τη στιγμή, αλλά να κάναμε αυτό το βήμα όλοι μαζί. Είναι σωστό βήμα, είναι ορθολογικό βήμα, είναι δίκαιο βήμα, είναι μέτρο το οποίο δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους που δεν την έχουν να μπουν στα μεταπτυχιακά.

Ούτε θα διώξει τους φοβερούς και τρομερούς ανθρώπους, που μένουν για να πάρουν τον διπλάσιο μισθό από αυτά τα μεταπτυχιακά. Παίρνουν πολύ περισσότερα από άλλες δραστηριότητες και το ξέρουμε πάρα πολύ καλά αυτό το πράγμα. Έχουν

άλλους τρόπους αυτοί για τους οποίους κάποιοι μιλάμε και τους υπερασπιζόμαστε φανατικά.

Νομίζω, όμως, ότι είμαστε σε θέση να κάνουμε αυτό το βήμα και να δώσουμε αυτή τη δυνατότητα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μαντά.

Ο κ. Κοντονής έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Παίρνω τον λόγο, κύριε Πρόεδρε, γιατί θέλω να υποστηρίξω δύο τροπολογίες, τις οποίες έχουμε καταθέσει.

Κατά πρώτον, να ενημερώσω τη Βουλή ότι τις είχαμε εντάξει σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αλλά λόγω του κατεπείγοντος τις φέραμε σήμερα ως τροπολογίες. Το νομοσχέδιο στο οποίο είχαν ενταχθεί θα συζητηθεί τον Σεπτέμβριο.

Δεύτερον, επειδή έγινε μία αναφορά από συνάδελφο Βουλευτή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι δεν ήμουν χθες στη συζήτηση στην Ολομέλεια, θέλω να πω ότι ήμουν στην Κω για πολύ σοβαρό λόγο. Εξαιτίας των σεισμών, έχουν υποστεί κάποιες ζημιές οι δομές τις οποίες ελέγχει το Υπουργείο Δικαιοσύνης και έπρεπε με κλιμάκιο του Υπουργείου να ελέγξουμε το τι συνέβη για να μην υπάρχει κανένα πρόβλημα τον Σεπτέμβριο, στη λειτουργία των δικαστηρίων και των λοιπών καταστημάτων, τα οποία εποπτεύουμε.

Η πρώτη τροπολογία, κύριε Πρόεδρε, έχει αριθμό 1177. Αναφέρεται στο επάγγελμα του συμβολαιογράφου και γίνεται εδώ κάτι αντίστοιχο με αυτό που περιλαμβάνεται στον Κώδικα περί

Δικηγόρων. Αναφέρεται ότι οι συμβολαιογραφικοί σύλλογοι είναι και παραμένουν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα οποία λειτουργούν ως σύλλογοι σωματειακής μορφής. Δεν αλλάζει τίποτα. Θέλαμε απλώς να υπάρχει μία αντιστοιχία. Μας υποδείχθηκε και από την ανεξάρτητη αρχή. Αν και κατά τη γνώμη μου ήταν περιττό, εμείς το εντάξαμε για να έχουμε πλήρη αντιστοιχία με τους δικηγορικούς συλλόγους, δηλαδή να είναι και τα δύο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα οποία στηρίζονται στη σωματειακή μορφή.

Το δεύτερο άρθρο είναι η τροποποίηση του 98Α και δίνει τη δυνατότητα στους συμβολαιογραφικούς συλλόγους, εάν προβαίνουν σε συμβάσεις υπέρ των μελών τους, αυτές οι συμβάσεις να διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο. Θα μου πείτε ότι και αυτό είναι αυτονόητο. Σωστά, είναι αυτονόητο, διότι όταν οι επιστημονικοί σύλλογοι -είτε είναι δικηγορικός είτε συμβολαιογραφικός- προβαίνουν σε τέτοιου είδους συμβάσεις -όπως και εάν το κράτος προβαίνει σε τέτοιου είδους συμβάσεις- αυτές οι συμβάσεις διέπονται από το Ιδιωτικό Δίκαιο.

Επίσης, έχω μία νομοτεχνική βελτίωση. Στη διαδικασία των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών δίδεται η δυνατότητα σε συμβολαιογράφους, οι οποίοι ανήκουν σε ένα συμβολαιογραφικό σύλλογο, που δεν έχει συμβληθεί και δεν έχει στην κατοχή του το ολοκληρωμένο σύστημα -αυτό που λέμε ηλεκτρονική πύλη και πλατφόρμα- να μπουν στο σύστημα ενός άλλου συμβολαιογραφικού συλλόγου, για να συμμετέχουν στους πλειστηριασμούς κανονικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Σταύρος Κοντονής, καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Επί του Σχεδίου Νόμου
του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

«Οργάνωση και λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, ρυθμίσεις για την έρευνα
και άλλες διατάξεις»

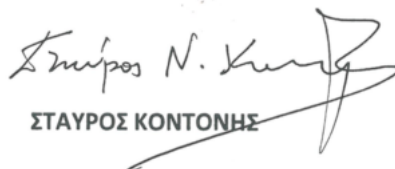
Στην τροπολογία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με γενικό αριθμό 1177 και ειδικό αριθμό 119, η οποία κατατέθηκε στις 28.7.2017, προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Στην περίπτωση που δεν έχει ολοκληρωθεί η εγκατάσταση ηλεκτρονικών συστημάτων, λογισμικού, πλατφόρμας ή πύλης ηλεκτρονικών εφαρμογών και συναφών υπηρεσιών για τη διενέργεια των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών στο σύνολο των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων της χώρας, έως τον χρόνο έναρξης αυτών σύμφωνα με τον ν. 4472/2017, οι συμβολαιογράφοι που διενεργούν ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς υποχρεούνται να συνδεθούν μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας ή πύλης ηλεκτρονικών εφαρμογών άλλου Συλλόγου, στον οποίο έχει εγκατασταθεί και λειτουργεί ηλεκτρονικό σύστημα.».

Αθήνα, 1 Αυγούστου 2017

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ

>>

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εδώ υπήρξαν κάποιοι φόβοι ότι αίρεται με αυτόν τον τρόπο η κατά τόπον αρμοδιότητα του κάθε συμβολαιογράφου, που προσδιορίζεται με βάση το ειρηνοδικείο της έδρας. Ουδεμία τέτοια περίπτωση υπάρχει και κανένας φόβος για κάτι τέτοιο. Η κατά τόπον αρμοδιότητα παραμένει ως έχει. Δεν αλλάζει τίποτα ούτε στον Κώδικα περί Συμβολαιογράφων ούτε στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η διαδικασία θα συνεχίζεται κανονικά. Απλώς, δίνουμε τη δυνατότητα σε κάποιους συμβολαιογράφους –εάν το επιθυμούν– να κάνουν χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας ενός άλλου συμβολαιογραφικού συλλόγου.

Τέλος, είναι και η τροπολογία με αριθμό 1187. Δίνεται μία παράταση έναρξης της επιτροπής –αφορά και το Υπουργείο Οικονομικών και τον κ. Τσακαλώτο, μπορεί να δώσει περισσότερες διευκρινίσεις ο κύριος Υπουργός– η οποία συγκροτήθηκε για ελέγχους φορολογικού επιπέδου. Για την εύρυθμη λειτουργία της δηλαδή, παίρνουμε μία παράταση από 1η Οκτωβρίου του 2017.

Αυτά, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Γιατί ζητάτε τον λόγο, κύριε Τζαβάρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θέλω μια πεντάλεπτη παρέμβαση για την τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Δεν νομίζω ότι προβλέπεται τώρα αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, αναπληρωτής του Προέδρου του κόμματος. Έχω το δικαίωμα να παίρνω τον λόγο όποτε τον ζητάω, εκτός εάν έχετε κάνει καινούριο Κανονισμό, τον οποίο αγνώω. Μα τι λέτε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ε, όχι δεν έχουμε κάνει. Επί των τροπολογιών θέλετε τον λόγο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Και ειδικότερα, για θέμα το οποίο έχει σχέση με τροπολογία, η οποία έρχεται την ύστατη στιγμή σε μία διαδικασία που είναι άσχετη με τις σπουδές ανωτάτου επιπέδου των δικηγόρων ή των νομικών, αλλά έχει να κάνει με τα γεγονότα, τα οποία ουσιαστικά αλλοιώνουν τη φυσιογνωμία του δικηγορικού και συμβολαιογραφικού λειτουργήματος, πρέπει να μου δώστε τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Θέλετε να παρέμβετε για την τροπολογία για τους συμβολαιογράφους;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γι' αυτό μίλησε ο Υπουργός.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να τον ακούσουμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Εντάξει.

Παρακαλώ, κύριε Τζαβάρα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έχετε επιβάλει καινούριο καθεστώς στη Βουλή; Έχετε επιβάλει καινούριο καθεστώς στη Βουλή, με βάση το οποίο πρέπει να ζητάμε τον λόγο από τον Υπουργό, ειδικά οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Γιατί το κάνετε αυτό, κύριε Τζαβάρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εσείς πώς μιλάτε, κύριε Μαντά; Και πώς εσείς αναφερόμενος σε εμένα, που ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ζητάω τον λόγο, μου λέτε ότι δεν έχω το δικαίωμα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Εγώ σας είπα ότι δεν έχετε το δικαίωμα; Το αντίθετο σας είπα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το αντίθετο σας είπε, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αφήστε το τι μου είπε. Είμαι κατά τας φρένας, εν πάση περιπτώσει, υγιής και μπορώ να αντιλαμβάνομαι τι μου λένε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Τζαβάρα, σας παρακαλώ, προχωρήστε και κάντε την παρέμβασή σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τη συγκεκριμένη τροπολογία, κατά τρόπο που θεωρώ ότι δεν συμβιβάζεται ούτε με την αμεσό-

τητα ούτε με την προφορικότητα ούτε και με τη δημοσιότητα, αλλά κυρίως με τη βάση της κοινοβουλευτικής διαδικασίας που πρέπει να έχουν θεσμικού χαρακτήρα ρυθμίσεις, οι οποίες αλλοιώνουν τη φυσιογνωμία διαδικασιών και θεσμών, που έχουν διαδραματίσει βασικό ρόλο στον δημόσιο τομέα, ήταν απολύτως αναγκαίο –και το λέω, κύριε Υπουργέ, σε εσάς, που είστε και δικηγόρος– να την έχετε φέρει σε νομοσχέδιο. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, τη φέρνετε με τροπολογία και εδώ δημιουργούνται πλείστα όσα ερωτήματα, τα οποία ευθέως θα σας τα θέσω. Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, τόσο ο δικηγόρος όσο και ο συμβολαιογράφος είναι άμισθοι δημόσιοι λειτουργοί, δηλαδή η παροχή των υπηρεσιών που προσφέρουν έχει δημόσιο χαρακτήρα. Εξ αυτού του λόγου, λοιπόν, και οι δικηγορικοί σύλλογοι και οι συμβολαιογραφικοί σύλλογοι είναι δημόσια νομικά πρόσωπα. Τα δημόσια νομικά πρόσωπα είτε τους προσθέσετε το «σωματειακής μορφής» είτε όχι ή είναι δημόσια νομικά πρόσωπα ή είναι σωματεία.

Επειδή, λοιπόν, αυτή η ενέργεια είναι ύπουλη και πονηρή, θα σας πω τούτο: Θέλω, πρώτον, να μου εξηγήσετε σε τι αλλοιώνει τον χαρακτήρα, τη λειτουργία, τη σπουδαιότητα και την αποτελεσματικότητα των δικηγορικών συλλόγων και των συμβολαιογραφικών συλλόγων η πρόσθεση της φράσης «σωματειακής μορφής».

Και επειδή ακριβώς αυτό που ευθέως προκύπτει είναι ότι τοποθετείτε αυτήν την έκφραση, για να απαλύνετε την επόμενη ρύθμιση, με την οποία λέτε ότι οι συμβάσεις, που αναλαμβάνουν τα δημόσια νομικά πρόσωπα των συμβολαιογραφικών συλλόγων διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο, θα ήθελα να είχα εδώ αυτήν την αρχή των δημοσίων συμβάσεων, γιατί έχω πληροφορία ότι ο βοηθός αυτού που είναι πρόεδρος στη συγκεκριμένη αρχή, έχει διατυπώσει διαφορετική άποψη και για τον λόγο αυτόν εκπαραθυρώθηκε, εάν είναι σωστή η άποψή μου. Θέλω να τοποθετηθείτε συγκεκριμένα σε αυτό το θέμα.

Εδώ, λοιπόν, δεν μπορεί να παίζουμε με δημόσιους θεσμούς. Γιατί εάν εσείς οι αριστεροί –όπως άκουσα προηγουμένως τον κ. Μαντά– κόπτεστε για την ακεραιότητα του δημοσίου χώρου και υπερασπίζεστε όλες τις μορφές δημόσιας λειτουργίας και δημοσίας υπηρεσίες, που καλύπτονται από το Σύνταγμα, θα πρέπει τουλάχιστον στο θέμα αυτό ή να αποσύρετε τη συγκεκριμένη, την ύπουλη –το λέω με παρηρησία ότι είναι ύπουλη– διάταξη ή θα πρέπει εδώ να μας παράσχετε εξηγήσεις του τι σημαίνει η φράση «σωματειακής μορφής» και σε ποια συστηματική προσέγγιση των δημοσίων νομικών προσώπων αποτελεί ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, το οποίο προσδίδει ή αφαιρεί κάποιες ιδιότητες, το ότι δηλαδή είναι σωματειακής μορφής.

Υπάρχουν πάρα πολλά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που έχουν πράγματι οργάνωση κατ' αναλογία προς τις διατάξεις του σωματείου. Αυτό, όμως, δεν τους προσδίδει κανένα επιπλέον ιδιωτικού χαρακτήρα προνόμιο ή χαρακτηριστικό, ώστε να έρχεσθε εδώ με τη διάταξη αυτή και να μας λέτε για οποιαδήποτε σύμβαση αναλαμβάνει το δημόσιο νομικό πρόσωπο και μάλιστα για λογαριασμό των μελών του. Ποια είναι αυτή η περίπτωση όπου ο σύλλογος ο συμβολαιογραφικός, ο οποίος είναι ο προστάτης και ο θεματοφύλακας όλων των αγωνιστικών επαγγελματικών παραδόσεων των συμβολαιογράφων, φθάνει στο σημείο να γίνεται φορέας συγκεκριμένης δραστηριότητας, που έχει ως σκοπό τη συνολολόγηση και την υλοποίηση συμβάσεων; Τίνος περιεχομένου συμβάσεων; Και υπό ποια μορφή μπορεί κάποιος που είναι μέλος του συλλόγου για την άσκηση της επαγγελματικής του δραστηριότητας, να δέχεται από τον φορέα τον συλλογικό, που είναι δημόσιο νομικό πρόσωπο, να τον καλύπτει σε συμβάσεις; Αυτά είναι θέματα, τα οποία δεν μπορούν να μείνουν αναπάντητα και πρέπει να μας τα εξηγήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Τζαβάρα.

Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας παρακαλώ, την προσοχή σας, διότι εδώ θα καταλάβετε τι θα πει λαϊκισμός. Το 2013 τροποποιείται ο Κώδικας Δικηγόρων από την τότε πλειοψηφία και

αναφέρει στο άρθρο 1: «Οι δικηγορικοί σύλλογοι είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου σωματειακής μορφής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτό είπα και εγώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μα, τι λέτε τώρα; Μα, τι λέτε, κύριε Τζαβάρ; Εδώ θέσατε θέμα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Προφανώς, δεν καταλαβαίνετε ελληνικά, γιατί το συνέδεσα ...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είναι προφανές!

Λέμε, λοιπόν ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Για πείτε μου, μήπως λέει ότι υπάρχει εκεί η περίπτωση οι δικηγορικοί σύλλογοι να αναλαμβάνουν ιδιωτικές συμβάσεις;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας καταλαβαίνω, κύριε Τζαβάρ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Το λέει πουθενά ότι αναλαμβάνουν οι δικηγορικοί σύλλογοι ιδιωτικές συμβάσεις, που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο; Και δεν ντρέπεστε να απευθύνετε σε εμένα με αυτόν τον τρόπο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Καθίστε τώρα να ακούσετε ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, είναι κατάσταση αυτή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Τζαβάρ ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Για πείτε μου, λοιπόν, αναφέρει ότι τα δημόσια νομικά πρόσωπα, μπορούν να συνομολογούν ιδιωτικά; Αυτό να μου πείτε και αφήστε τον λαϊκισμό! Τον λαϊκισμό τον έχετε αναλάβει εργολαβικά εσείς.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αρκετά! Γελάσαμε με αυτά τα νούμερα, αρκετά! Αρκετά γελάσαμε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Το «αρκετά» δεν έχετε το δικαίωμα να το λέτε σε εμένα από τη θέση, στην οποία βρίσκεστε. Θα με ακούτε εμένα και το «αρκετά» δεν θα το λέτε σε εμένα. Βρείτε κανέναν άλλον να τα λέτε αυτά. Βρείτε κανέναν άλλον να του λέτε «αφήστε αυτά» ή «καθίστε».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Τζαβάρ, σας παρακαλώ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αρκετά γελάσαμε, κύριε Τζαβάρ. Τώρα καθίστε να ακούσετε. Τώρα θα ακούσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Το «αρκετά» το λέτε σε εμένα; Έχετε το δικαίωμα εσείς, κύριε, να μου λέτε πόσο θα μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Τζαβάρ, έγινε κατανοητή η παρέμβασή σας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τώρα θα ακούσετε. Καθίστε, λοιπόν, να ακούσετε. Θέσατε κάποια ερωτήματα, θα ακούσετε. Καθίστε κάτω. Καθίστε, καθίστε. Αρκετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Υπουργέ, μην μπαίνετε σε διάλογο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κάνετε τα ερωτήματα και θέλετε απαντήσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Σε εμένα το λέτε το «αρκετά»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Μα, δεν είναι επί προσωπικού.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας λέω «αρκετά», διότι παρανοείτε. Αυτήν την ώρα παραβιάζετε τον Κανονισμό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Παραλογίζεσθε, εκτρέπεσθε και ουσιαστικά συμμετέχετε σε ένα αυταρχικό κυβερνητικό σχήμα, που παραβιάζει τον λόγο της Βουλής.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι να πω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Τζαβάρ, σας παρακαλώ! Έγινε κατανοητό.

Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ, κι εσάς.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι να πω; Πραγματικά, τι να πω; **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ:** Ας ακούσουμε τον κύριο Υπουργό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν τα ξέρεις εσύ αυτά. Εδώ παίζονται παιχνίδια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Μαντά, ας μην κάνουμε τώρα διάλογο, να απαντήσει ο Υπουργός. Και προς σεβασμό και ως προς τους υπόλοιπους συναδέλφους, που περιμένουν πάρα πολύ ώρα.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τόσο ύποπτη, λοιπόν, είναι αυτή η διάταξη, που εναρμονίζει τη διάταξη, που ισχύει για τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, που είναι οι δικηγορικοί σύλλογοι με τους συμβολαιογραφικούς συλλόγους. Εδώ, λοιπόν, δεν υπάρχει καμμία υποψία. Αυτό που ψήφισε η Βουλή το '13, ισχύει και για τους συμβολαιογράφους από τώρα. Με το 98Α λέμε ότι σε μία περίπτωση, σε αυτήν την οποία αναφέρει ρητά η διάταξη και είναι αυτή που αφορά τη δημιουργία ή την απόκτηση άδειας χρήσης, συντήρησης, τεχνική λειτουργία, υποστήριξη ηλεκτρονικών συστημάτων λογισμικού, τα οποία προμηθεύεται ο συμβολαιογραφικός σύλλογος, προς όφελος των μελών του, η σύμβαση διέπεται από το Ιδιωτικό Δίκαιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Για πείτε μας, εξηγήστε μας. Να μας πείτε, οι δικηγορικοί σύλλογοι ποια ιδιωτικά έργα αναλαμβάνουν;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ποια;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Με συγχωρείτε, οι συμβολαιογράφοι είναι κολεκτίβα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Τζαβάρ, σας παρακαλώ, αφήστε τον Υπουργό να απαντήσει. Ας απαντήσει ο Υπουργός.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Βλέπει ο κ. Τζαβάρας πως ό,τι έχει πει καταρρίπτεται και πετάγεται συνεχώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Η απάντηση πρέπει να είναι γενική και ουδέτερη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Του λέμε, λοιπόν, αυτή είναι η διάταξη στη συγκεκριμένη...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Είναι κολεκτίβα; Είναι συνεταιρισμός; Έχουν εμπορική ιδιότητα; Μα, τι λέτε τώρα; Τι δουλειά έχει αυτό που λέτε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Εντάξει, κύριε Υπουργέ, είναι κατανοητό. Ας κλείσουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τι καταλάβατε, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι κατανοητό; Τι καταλάβατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Δεν κατάλαβε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εδώ κάνουμε μεγάλα άλματα, ακόμη και στα νομικά, λες και το κράτος που είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, όταν λειτουργεί ως fiscus, δεν διέπεται η σύμβαση που μπορεί να συνάψει, από το Ιδιωτικό Δίκαιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τι δουλειά έχει αυτό που λέτε τώρα;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Τζαβάρ, ακούστε με.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά που λέτε; Μπερδεύετε το κράτος ex fiscus ως φορέα ιδιωτικής οικονομίας με το κράτος ως imperium;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Διαβάστε τη διάταξη. Όταν συμβάλλεται ως ιδιώτης το κράτος, κύριε Τζαβάρ, συμβάλλεται ως ιδιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τι είναι αυτά; Τι κατασκευές είναι αυτά; Θα μας ακούει και κανείς που ξέρει και θα γελά μετά, όχι τίποτα άλλο!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας

και **Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων**): Εντάξει, τι να πω;

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει διαδικασία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Καταγράφηκαν στα Πρακτικά οι θέσεις όλων. Ας τελειώσουμε.

Κύριε Υπουργέ, ας κλείσουμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτές οι συμβάσεις είναι συμβάσεις αυτού του επιπέδου. Και λέμε, για τη συγκεκριμένη...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Οι συμβολαιογράφοι τη θέλουν αυτή;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Βεβαίως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ως; Κάνετε λάθος!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι, κάνετε εσείς λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Τζαβάρ, δεν γίνεται διάλογος.

Κύριε Υπουργέ, μην του απαντάτε. Μην ανοίγουμε διάλογο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορώ. Παρατυπεί επί μονίμου βάσεως, τι να κάνω; Δεν θέλω να φανεί ότι δεν δίδω απαντήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Έχει καταγραφεί στα Πρακτικά η θέση σας. Περιμένουν οι Υπουργοί, περιμένουν Βουλευτές.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Τζαβάρ, κύριε Μαντά, αγαπητοί συνάδελφοι, σας παρακαλώ!

Κύριε Υπουργέ, τελειώσατε; Ας μην κάνουμε διάλογο τώρα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω στον κ. Τζαβάρ ότι δεν υπάρχει κανένα υπόποτο στοιχείο σ' αυτή τη διάταξη. Διευκολύνεται απολύτως και η ολομέλεια των συμβολαιογραφικών συλλόγων, που πάγιο αίτημα είχε αυτή τη ρύθμιση από την εποχή του Υπουργού, του κ. Ρουπακιά, της δικής σας Κυβέρνησης. Υλοποιείται σήμερα και παίρνουμε μια περίπτωση, την περίπτωση του 98 Α', για την οποία λέμε ότι αυτές οι συμβάσεις διέπονται από το Ιδιωτικό Δίκαιο, ακριβώς για να εξυπηρετηθούν οι σύλλογοι σ' αυτή τη διαδικασία, η οποία είναι εμπρός μας. Δεν υπάρχει απολύτως τίποτα υπόποτο και σας παρακαλώ, τέτοια συνωμοσιολογικά σενάρια να μην τα προβάλλετε με αυτή την ένταση, ειδικά μάλιστα, όταν παίρνετε τις αντίστοιχες απαντήσεις. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Παππάς.

Κύριε Παππά, θα μου εξηγήσετε τι ακριβώς θέλετε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Παίρνω τον λόγο, όπως τον πήρε και ο κ. Τζαβάρ και θα συνεχίσω με την ομιλία μου.

Είδαμε να καταγγέλλει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Παππά, ως τι παίρνετε τον λόγο αυτή τη στιγμή;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το πρωί αποφασίστηκε, κάθε πέντε Βουλευτές να μιλά ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Πώς δώσατε τον λόγο στον κ. Τζαβάρ ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Παππά, είναι κάθε πέντε Βουλευτές ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Δεν έχουν παρεμβληθεί Βουλευτές. Είναι η σειρά της κ. Αναγνωστοπούλου. Σας το είπα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Θέλετε να ανέβετε, κυρία Αναγνωστοπούλου, εσείς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ναι, είναι η σειρά της.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κυρία είστε, να ανέβετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Παππά, ας μην παραβιάσουμε τη σειρά. Διευκολύνετε λίγο το Προεδρείο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Εγώ να κατέβω. Ναι, προς Θεού, τι πράγματα είναι αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Να διευκολύνετε το Προεδρείο. Και ο κ. Δανέλλης είναι εδώ τέσσερις ώρες, όσο είμαι και εγώ. Ο κ. Δανέλλης περιμένει τέσσερις ώρες πριν από εσάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ακούστε, λοιπόν, ένα λεπτό, όπως δώσατε τον λόγο στον κ. Τζαβάρ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Θα σας δώσω δύο λεπτά, αλλά μόνο δύο. Δεν είναι σωστό αυτό το πράγμα. Έγινε κατάληψη της Έδρας αυτή τη στιγμή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ο κ. Κοντονής καταγγέλλει τον κ. Τζαβάρ, ως λαϊκιστή. Εγώ θα σας καταγγείλω, όχι ως λαϊκιστή, αλλά ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, που δεν έρχεστε σε καμία συνεννόηση με τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας. Γνωρίζω ο κ. Μητσοτάκης, ότι ο Κοινοβουλευτικός του Εκπρόσωπος φέρνει ακριβώς την ερώτηση, που έκανε χθες το βράδυ ο κ. Λαγός της Χρυσής Αυγής απ' αυτό το Βήμα στον κ. Κοντονή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ο κ. Γεωργαντάς. Κάνετε λάθος!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Εγώ το είπα πρώτος!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ο λαϊκιστής κ. Τζαβάρας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έρχεστε δεύτερος!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Εγώ το είπα πρώτος. Πέντε λεπτά στην ομιλία μου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Δεν έρχομαι καθόλου δεύτερος. Έρχομαι πρώτος. Αποφασίστε τι θέλετε, αποφασίστε πώς δεξιοί ή αριστεροί -το ίδιο πράγμα είναι- θα πάρετε τα σπίτια των Ελλήνων.

Να συνεχίσω την ομιλία μου, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Όχι, η κ. Αναγνωστοπούλου θα ανέβει στο Βήμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όποτε θέλετε, εμείς εδώ είμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κυρία Αναγνωστοπούλου, σας ζητώ συγγνώμη και ευχαριστώ για την υπομονή σας.

Κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μια τροπολογία, εκ παραδρομής, χθες δεν κατατέθηκε. Δεν θα αναφερθώ ούτε τριάντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κυρία Αναγνωστοπούλου, να δώσουμε ένα λεπτό στον κύριο Υπουργό, εάν έχετε την καλοσύνη;

Κύριε Γαβρόγλου, επειδή την κάλεσα ήδη στο Βήμα, να τη σεβαστούμε, γιατί περιμένει πολλή ώρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα μας εξηγήσει το «εκ παραδρομής»;

Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να εξηγήσει την παραδρομή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σας παρακαλώ! Δεν θα προεδρεύετε εδώ. Θα προεδρεύει το Προεδρείο!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εγώ απευθύνομαι στον κύριο Πρόεδρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ, ας προχωρήσουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Υπάρχει ένα θέμα με τις συμβάσεις για τη μεταφορά των μαθητών. Πρέπει να πληρώνονται οι μεταφορείς. Λόγω της γραφειοκρατίας, υπάρχει μια ρύθμιση από το Υπουργείο Εσωτερικών και από το Υπουργείο Παιδείας, για να διευκολυνθεί η πληρωμή των μεταφορέων, ώστε τα παιδιά να μπορούν να πηγαίνουν στο σχολείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο και ευχαριστώ πολύ για την υπομονή σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ και εγώ.

Συζητάμε, κυρίες και κύριοι, στην Ολομέλεια από χθες ένα νομοσχέδιο, με το οποίο αυτή η Κυβέρνηση προσπαθεί και στην παιδεία, όπως και στην υγεία ή την εργασία κ.λπ., να ξαναστήσει ή σε κάποιες περιπτώσεις να στήσει, τους θεμελιώδεις άξονες ενός πραγματικού κοινωνικού κράτους, τους οποίους εκθεμελίωσε η επέλαση της κρίσης και του νεοφιλελευθερισμού στην Ελλάδα -ενός νεοφιλελευθερισμού, που έχει μεν τα γενικά χαρα-

κτηριστικά, που συναντάμε παντού, σε συνδυασμό όμως με τα ιδιαίτερα, που αποκτά στην ελληνική περίπτωση, λόγω παθογενειών του ελληνικού κράτους, που εσείς οικοδομήσατε, δηλαδή η Αντιπολίτευση.

Και εξηγούμαι, ξεκινώντας από τα περίφημα μεταπτυχιακά. Το σχέδιο που προτείνετε –το ακούσαμε σήμερα και έχουμε ακούσει και άλλες φορές- και το οποίο προτάθηκε με εμβληματικό τρόπο από το νομοσχέδιο της κ. Διαμαντοπούλου με τον ν.4009 βασίζεται σε όλες τις αρχαιότητες του ελληνικού κράτους, σε συνδυασμό με τις αντιλήψεις μιας αστικής τάξης, χωρίς συνείδηση, πολλές φορές, του ρόλου της και με στρεβλό τρόπο αναπαγωγής σε ένα περιβάλλον νεοφιλελευθερισμού.

Κυρίες και κύριοι, κόπτεστε για τις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Τελευταία έχει γίνει πολύς λόγος. Υπάρχει η υπ' αριθμό 2411/2012 Απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία πάρθηκε με οριακή πλειοψηφία, που αναφέρει ρητά ότι τα διδάκτρα επιβάλλονται κατ' εξαίρεση και γι' αυτό αποφασίζει η Βουλή με εισήγηση του Υπουργού Παιδείας. Τι δεν καταλαβαίνετε από αυτό;

Το Συμβούλιο της Επικρατείας ορίζει ότι αυτός που αποφασίζει για τα διδάκτρα είναι αυτός που λογοδοτεί στον ελληνικό λαό και δεν είναι αυτοί που δεν λογοδοτούν στον ελληνικό λαό. Δηλαδή, εδώ σε αυτή τη Βουλή, αυτές τις μέρες, χθες και σήμερα, θα έπρεπε να συζητάμε για το ποιο θα είναι το όριο των διδάκτρων και να πούμε στον Υπουργό πώς πρέπει να ελέγξει τα ανώτατα ιδρύματα και να τον εξουσιοδοτήσουμε γι' αυτό, και όχι να αφήσουμε το τοπίο και να πυροβολούμε τον Υπουργό, γιατί δεν πρέπει να «στραγγαλίζει» τα πανεπιστήμια.

Το σκεπτικό του Συμβουλίου της Επικρατείας ήταν ότι δεν πρέπει να καταλύεται η θεμελιώδης συνταγματική αρχή της ισότιμης πρόσβασης στην παιδεία. Εάν δε, διαβάσετε και το σκεπτικό της μειοψηφίας, η οποία ήταν πολύ ισχυρή, λέει κατηγορηματικά ότι τα μεταπτυχιακά πρέπει να είναι δωρεάν, διότι υπάρχουν τρεις ενιαίοι κύκλοι στην ανώτατη εκπαίδευση: πρώτος κύκλος, προπτυχιακά, δεύτερος κύκλος, μεταπτυχιακά, τρίτος κύκλος, διδακτορικά.

Εγώ δεν είμαι επιφανής συνταγματολόγος, κύριε Λοβέρδο, αλλά επειδή ξέρω ότι οι αποφάσεις ερμηνεύονται πολιτικά, ο καθένας κάνει την ερμηνεία που θέλει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Θα σας εξηγήσω γιατί είπα ότι υπάρχουν παθογένειες σε αυτά που λέτε και αρχαιότητες και στρεβλή αναπαραγωγή της αστικής τάξης. Κόπτεστε σήμερα για τους πανεπιστημιακούς. Είμαι και εγώ πανεπιστημιακός και έχω την τιμή να προέρχομαι από ένα πανεπιστήμιο και από ένα τμήμα, το οποίο δεν επέβαλε ποτέ διδάκτρα στα μεταπτυχιακά -και εν καιρώ κρίσης- δεν πληρώθηκε ποτέ κανένας καθηγητής επιπλέον αμοιβή, επειδή δίδασκε στα μεταπτυχιακά.

Δεν μπορεί να υπάρχει ένας ξεκομμένος κύκλος στο πανεπιστήμιο, όπου κάποιοι παίρνουν το 100% ως αμοιβή των διδάκτρων. Εδώ υπάρχει κάποιο πρόβλημα. Υπέρ αυτών είστε. Δεν κόπτεστε για τον μικρό λαό, για τους πολλούς πανεπιστημιακούς, αλλά για κάποιους πανεπιστημιακούς, που είναι και λίγοι, τους οποίους θα «στραγγαλίσει» ο Υπουργός, αν παρεμβαίνει.

Αυτοδιοίκητο σε αυτό το πλαίσιο: Από πού και ως πού το αυτοδιοίκητο ταυτίζεται με το αυτόνομο; Εκεί που πέφτει δημόσιο χρήμα, υπάρχει λογοδοσία στις εκλεγμένες αρχές, γιατί αυτές λογοδοτούν με τη σειρά τους στον ελληνικό λαό.

Στη Φινλανδία, η οποία είναι και νεοφιλελεύθερη χώρα κατά τα άλλα με νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση, γιατί ο Υπουργός Παιδείας αποφασίζει κάθε χρόνο με υπουργική απόφαση για το ύψος των διδάκτρων, τα οποία τα πέντε –νομιζω- τελευταία χρόνια έχουν μείνει στα 1.900 ευρώ περίπου; Γιατί η Φινλανδία δεν έχει διδάκτρα; Γιατί η Γαλλία, η Δανία –τα είπε ο κ. Μαντάς προηγουμένως, για να μην επαναληφθώ- δεν έχουν διδάκτρα; Και αν υπάρχουν τέλη εγγραφής, ο Υπουργός Παιδείας τα καθορίζει.

Το αυτοδιοίκητο δεν σημαίνει ότι είναι ανεξέλεγκτο. Κι εκεί είναι οι αρχαιότητες αυτού του κράτους, οι οποίες έχουν στοιχίσει πάρα πολύ στην κοινωνία. Δηλαδή τι κάνουνε; Αφήνουμε μια ελάχιστη -ελάχιστη!- μειοψηφία καθηγητών, η οποία χρησι-

μοποιώντας το δημόσιο αγαθό –το πανεπιστήμιο- μπορεί από εκεί και πέρα να πλουτίζει.

Διάβασε χθες η κ. Κεραμέως την ανακοίνωση ενός πανεπιστημίου από αυτά που διαμαρτύρονται για τα μεταπτυχιακά. Δεν θα το αναφέρω εγώ εδώ. Ο πρύτανης του πέρυσι, όταν του είπα «δεν μπορείτε να βάσετε συνέχεια διδάκτρα 8.000 ευρώ, 10.000 ευρώ σε τέτοιες εποχές και να τα παίρνετε ως αμοιβή 100%», γύρισε και μου είπε «εσένα τι σε πειράζει εάν τα βάζουμε στις τσέπες μας;». Όταν το είπα αυτό σε επιτροπή της Βουλής, είχε γίνει χαμός πέρυσι. Ναι, μας πειράζει πάρα πολύ, γιατί είναι δημόσιο αγαθό.

«Θα κλείσουν τα μεταπτυχιακά και θα φύγει κόσμος» κ.λπ.. Ακούσαμε όλες αυτές τις απειλές από χθες.

Το brain drain πότε ξεκίνησε; Πότε κορυφώθηκε; Πότε έφυγε πάρα πολύς κόσμος; Μήπως έχετε καταλάβει; Έφυγε την εποχή που τα διδάκτρα ήταν απολύτως ανεξέλεγκτα. Τότε ήταν η μεγάλη φυγή. Το αναφέρω για να ξέρουμε τι λέμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Σε αυτές τις εποχές που ζούμε, τις δύσκολες εποχές της κρίσης, εγώ ήθελα να πω ένα πράγμα: Χρειάζεται ενότητα δυνάμεων. Αντί δηλαδή να υπάρξει κατασπατάληση και φέουδα κάποιων πανεπιστημιακών ή κάποιων τμημάτων που θεωρούν ότι είναι καλύτερα από τα άλλα μέσα στα ίδια τα ιδρύματα -και μάλιστα, έλεος, κρίνεται η αξιοσύνη ενός πανεπιστημιακού από την τιμή που παίρνει- θα έλεγα, κύριε Υπουργέ, το παράθυρο που ανοίγετε με τον ενιαίο χώρο να προχωρήσει ακόμα παραπέρα, όταν γίνει μια δυνατή ώσωση ανάμεσα σε ερευνητές και πανεπιστημιακούς, όπως έχει γίνει σε πολύ σημαντικά κράτη με πολύ σημαντική εκπαίδευση. Γι' αυτά έπρεπε να συζητάμε σήμερα: Πώς ο καθένας βλέπει τον ενιαίο χώρο εκπαίδευσης, έρευνας, όπως στη Γαλλία, τη Γερμανία κ.λπ.. Γι' αυτά έπρεπε να συζητάμε. Όχι σε αυτά που έχουμε κολλήσει.

Και έρχομαι σε ένα τελευταίο θέμα, στο οποίο θέλω να αναφερθώ και είναι η αριστεία. Λέτε συνέχεια για την αριστεία. Προσωπικά, είμαι ιστορικός. Έχω συναδέλφους πανάξιους, που έχουν κριθεί από τα μεγαλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου. Και έρχονται εδώ αυτοί οι άριστοι στην Ελλάδα και από ποιους κρίνονται αν είναι άριστοι ή όχι; Από κάποιους εκδότες, με τους οποίους εσείς συναγελάζεστε. Και το κριτήριο ποιο είναι; Από τα «λιπαρά» λόγω φοροδιαφυγής στόματα αυτών των εκδοτών, πόσο πατριώτες είναι ή όχι. Εάν θέλουμε πραγματική επιστήμη, θα ξέρουμε και τι εννοούμε με την αριστεία.

Κι είναι τελευταίο σημείο: Μίλησα για το άσυλο στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Δεν θα επανέλθω. Η εμμονή όμως ότι τα πανεπιστήμια είναι άντρο παραβατικότητας, εγκληματικότητας και όλα αυτά, κάπου αποσκοπεί. Μόνο αθώα δεν είναι. Η διαφορετικότητα μέσα στα πανεπιστήμια είναι πραγματικά απόκτημα αυτής της κοινωνίας.

Απορώ με εσάς του ΠΑΣΟΚ, πώς δεν το καταλαβαίνετε αυτό, αυτήν την ιστορική παράδοση εκδημοκρατισμού και παιδείας και έρχεστε τώρα να ταυτιστείτε με αυτούς, οι οποίοι θέλουν κατάργηση, χωρίς βέβαια, να καταργείται με αυτόν τον τρόπο η παραβατικότητα. Αυτό το ζήσαμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Τσακαλώτος.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρω ότι θέλουν πολλοί και πολλές να μείνουμε Ευρώπη, να είμαστε εκσυγχρονιστές, να μην πάμε πίσω, να προχωρήσουμε. Σας διαβάζω τους τίτλους μόνο από έξι, επτά άρθρα που έχουν γραφτεί τα τελευταία έξι, επτά χρόνια σε δύο περιοδικά -στα οποία τυχαίνει να είμαι και συνδρομητής- το «London Review of Books» και το «New York Review of Books».

Αρχίζω από τον Δεκέμβριο του 2011, Κιθ Τόμας: «Τα πανεπιστήμια στο στόχαστρο». Συνεχίζω με το 2012 του Πόλ Σίμπραϊτ: «Πώς να υπερασπιστούμε τα πανεπιστήμια». Συνεχίζω με το 2012

και με το περιοδικό «New York Review of Books», Άνθωνι Γκρέιφον: «Μπορούν τα πανεπιστήμια να σωθούν». Πάμε στο 2013 άρθρο του Στέφαν Κολίνι από το Cambridge: «Ξεπούλημα». Συνεχίζω, Ιούλιος του 2015, πάλι «New York Review of Books», Άντριου Ντελμπάνκο: «Τα πανεπιστήμιά μας: Η εξοργιστική πραγματικότητα». Τέλος στο 2016, η Ράνα Φόρουχαρ στο «New York Review of Books»: «Πώς η χρηματοδότηση των πανεπιστημίων μπορεί να οδηγήσει στην καταστροφή».

Είμαστε μέρος αυτής της συζήτησης; Όταν λέτε να πάμε μπροστά, να εκσυγχρονιστούμε, είμαστε μέρος αυτής της συζήτησης; Ξέρουμε ότι υπάρχει πρόβλημα -το είπα νομίζω και ο Χρήστος Μαντάς- και ότι υπάρχουν φοιτητές που δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στο χρέος, στα φοιτητικά δάνεια στο Ηνωμένο Βασίλειο; Ότι υπάρχουν μέλη ΔΕΠ που όλο και περισσότερο, στην Αμερική προσλαμβάνονται, χρησιμοποιώντας το μοντέλο των Γουόλ-Μαρτ, ως προσωρινοί εργαζόμενοι;

Ξέρουμε ότι υπάρχει μια ολόκληρη συζήτηση για ένα πανεπιστήμιο, που όλο και περισσότερο κεντρικό και πρωτεύοντα ρόλο έχει η διοίκηση; Ότι υπάρχει ένα επιχειρηματικό μοντέλο, που υπάρχει τεράστια διοίκηση, στην οποία έχουν και τις αντίστοιχες και βεβαίως-βεβαίως ανταγωνιστικές αμοιβές; Ότι έχουμε την αυξανόμενη εμπορευματοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης, την εργαλειοποίηση; Θα γυρίσω σε αυτό.

Ξέρουμε ότι η χρηματοδότηση από εταιρείες και η ποιότητα αυτής της έρευνας είναι εντελώς προβληματική στα καλύτερα πανεπιστήμια στον κόσμο; Δεν είναι οι πανεπιστημιακοί που αγοράζονται, αλλά αυτός που πληρώνει σιγά-σιγά επηρεάζει και τη θεματολογία και τη μεθοδολογία. Ξέρουμε ότι υπάρχει χρηματοδότηση από εταιρείες, οι οποίες εξαγοράζουν τη μυστικοπάθεια και την μη πρόσβασιμότητα των αποτελεσμάτων μέσα από συμβάσεις και πρώτρες εμπιστευτικότητας; Άρα, η γνώση δεν είναι γνωστή και ανοιχτή για όλους.

Ξέρουμε ότι φεύγουν πανεπιστημιακοί από τα πανεπιστήμια στην Αγγλία, γιατί βαρέθηκαν, αντί να διδάσκουν, να γράφουν φόρμες για την αξιολόγηση και για τη διδασκαλία; Ξέρουμε τα κολλάκια, που κάνει κάθε βρετανικό και αμερικανικό τμήμα στην αξιολόγηση για να πάνε καλύτερα και αντί να στοχεύουν στην έρευνα, αγοράζουν καθηγητές έναν μήνα πριν την αξιολόγηση, για να πάρουν μεγαλύτερη βαθμολογία; Τα ξέρουμε αυτά; Τα συζητάμε;

Όταν λέτε εσείς να πάμε μπροστά, σαν να ξέρουμε ποια είναι η λύση, σαν να ξέρουμε ότι εκεί υπάρχει Βαλχάλλα και το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να αντιγράψουμε, τα έχετε συζητήσει, τα έχετε σκεφτεί; Οι αντιπροτάσεις σας αντιμετωπίζουν αυτό το θέμα;

Να σας πω την εμπειρία μου από τη διαπραγμάτευση. Υπάρχει πολύ μεγάλος καημός των θεσμών για την απολιτικοποίηση του κράτους. Σε κάποια συμφωνώ, γιατί έχουν στόχο το πελατειακό σύστημα που φτιάξατε, σε κάποια διαφωνώ. Όμως, δεν υπάρχουν θεσμοί να μας πουν και να μας επιτρέπουν να κάνουμε θεσμούς, που προστατεύουν από το ιδιωτικό συμφέρον.

Δεν μιλάω τώρα για τα πανεπιστήμια. Μιλάω για το ΤΑΙΠΕΔ, για το νέο ταμείο. Εμείς προσπαθούμε να το παλέψουμε αυτό. Είναι σαν να μην υπάρχει πρόβλημα ιδιωτικών συμφερόντων και πώς επηρεάζουν και πώς παίρνουν μεγαλύτερη δύναμη. Σαν αυτό να μην το έχετε σκεφτεί. Δεν είναι κίνδυνος το ιδιωτικό συμφέρον, που θέλει να μπει μέσα στα πανεπιστήμια; Με ποια διαδικασία λογοδοσίας θα το προστατέψουμε αυτό;

Δεν μπορώ να πιστέψω ότι υπάρχουν άνθρωποι εδώ Βουλευτές και, μάλιστα, και πανεπιστημιακοί Βουλευτές, που το θεωρούν απαραίτητη παρέμβαση του κράτους, αν θέλεις να διδάξεις σ' ένα μεταπτυχιακό που έχει διδάκτρα, να διδάσκεις σ' ένα που δεν έχει διδάκτρα. Έτσι θα επινοήσουμε το νέο πανεπιστήμιο; Θα συζητήσουμε μαζί σε αυτές τις συνθήκες, τις παγκόσμιες, που το πανεπιστήμιο είναι σε κρίση, πώς επινοούμε το καινούριο δημόσιο πανεπιστήμιο;

Δίνει όλες τις απαντήσεις το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας; Όχι. Κανείς δεν θα ισχυριζόταν ότι θα μπορούσε να δώσει σε όλα λύσεις. Αρχίζει κάποιες ρυθμίσεις, για να μπορούμε να σκεφτούμε πώς μπορούμε να προστατέψουμε το δημόσιο πανεπιστήμιο, που εσείς δεν το κρατήσατε ποτέ δημόσιο και φωνά-

ζετε τώρα ότι δεν είναι και καλό κιάλας;

Είναι μεγάλη παρέμβαση να μην υπάρχουν μεταπτυχιακά από ένα τμήμα που διδάσκει μόνο ένας-δύο από αυτό το τμήμα και έρχονται από άλλο; Είναι ακαδημαϊκότητα αυτό; Είναι κάτι που μπορεί να το υποστηρίξετε; Δεν είναι μεταπτυχιακά-φαντάσματα, που υπάρχει ένας καθηγητής και φέρνει πέντε, έξι, οχτώ, δέκα από άλλα πανεπιστήμια και το τμήμα δεν έχει κάποιον έλεγχο, ώστε να ξέρει τι γίνεται;

Είναι αιχμή κατά της δημοκρατίας ότι οι φοιτητές θα παίρνουν μέρος; Είναι αιχμή κατά της δημοκρατίας ότι δεν θα υπάρχει ενιαίο ψηφοδέλτιο; Δηλαδή, αυτή είναι η άποψή σας για τη δημοκρατία; «Winner takes it all», που λένε οι Αμερικανοί; Όποιος κερδίσει στις εκλογές κάνει ό,τι θέλει, όπως είναι και στην τοπική αυτοδιοίκηση, που και αυτό πρέπει να το διορθώσουμε; Δεν χρειάζεται να βρούμε λύσεις; Δεν χρειάζεται να συζητήσουν οι πανεπιστημιακοί; Κερδίζεις τις εκλογές και τελειώσεις; Κάνεις ό,τι θέλεις; Αυτή είναι η άποψή σας για τη δημοκρατία;

Εγώ βλέπω ένα νομοσχέδιο, που αρχίζει αυτήν τη συζήτηση και την υπονόηση του δημόσιου πανεπιστημίου. Βλέπω ότι γίνεται έλεγχος στα μεταπτυχιακά προγράμματα. Βλέπω ότι γίνεται διαφάνεια στα ΕΛΚΕ και όχι μόνο διαφάνεια. Γιατί μου ζήτησε ο Υπουργός Παιδείας να συζητήσω με τους πρυτάνεις, ακριβώς για να υπάρχει ευελιξία, να βρούμε αυτήν τη νέα ισορροπία. Τη βρήκαμε; Δεν ξέρω. Θα το δούμε. Θα το διορθώσουμε, αν δεν είναι η σωστή ισορροπία. Όμως, αυτό προσπαθούμε, να μπορούν να κάνουν τα προγράμματα, να υπάρχει χρηματοδότηση, αλλά να υπάρχει και ένας έλεγχος.

Να πω κάτι και για το άσυλο; Γιατί κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας και δεν λέμε αυτό που έπρεπε όλοι να συζητήσουμε; Είναι παράνομη πράξη οι καταλήψεις ή δεν είναι; Αυτό δεν είναι το βασικό πάνω στο οποίο διαφωνούμε και αρχίζουμε και συζητάμε για ναρκωτικά και άλλα; Αυτό δεν είναι; Δεν θέλουν κάποιοι να μη γίνονται καταλήψεις; Γιατί δεν το λέμε ανοιχτά;

Εγώ έχω πάρει μέρος σε πολλές καταλήψεις. Επιπλέον, θεωρώ ότι πολλές καταλήψεις είναι λάθος. Όμως, στη δική μου ιδέα της δημοκρατίας, τα δικαιώματα δεν είναι μόνο για ανθρώπους που συμφωνούν με εμένα. Δηλαδή, αν κάποιος κάνει μια κατάληψη, με την οποία εγώ δεν συμφωνώ, δεν σημαίνει ότι είναι και λάθος, ότι δεν μπορώ να συζητήσω, ακόμα κι αν είναι λάθος αυτή η κατάληψη και με τους λάθος στόχους και με τις λάθος μεθόδους. Όμως, είναι μια κατάληψη, για κάποιο λόγο.

Κάποιοι ήθελαν να συζητήσουν και να δημιουργήσουν ένα συμβάν για να μπορεί να συζητηθεί. Πείτε αυτό, όμως. Μη μας λέτε τώρα για τα ναρκωτικά και τη βία και σ' αυτό. Πείτε ότι δεν θέλουμε καταλήψεις, ότι είναι αντιδημοκρατικό, ότι οι φοιτητές πρέπει να κάθονται στα αυγά τους και να μην ασχολούνται.

Επιτρέψτε μου να τελειώσω με δύο αξίες για την πανεπιστημιακή και την άλλη παιδεία, μία που δεν τη υποστηρίζω και μία που την υποστηρίζω. Είπε ο Πρόεδρος του Ποταμιού ότι πρέπει να έχουμε αξιολόγηση και η χρηματοδότηση να επηρεάζεται από αυτό. Όσο καλύτερα πας, τόσο πιο πολλά χρήματα θα παίρνεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Η έρευνα, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ναι, η έρευνα. Δεν διαφωνώ. Αν το διαστρέβλωσα, αυτό εννοούσα και αυτό θα πω.

Θα σας πω γιατί είναι λάθος αυτό. Και θα σας πω, κύριε Μαυρωτά, γιατί θεωρώ ότι η ανταγωνιστικότητα δεν έχει σχέση στο πανεπιστήμιο.

Εγώ, όταν ήμουν στην ΑΣΟΕΕ, ήμουν σε ένα επιτυχημένο τμήμα -θεωρώ- που είχε ένα πολύ επιτυχημένο μεταπτυχιακό και ένα πολύ επιτυχημένο ερευνητικό τμήμα. Και με παρακαλούσαν από δυο επαρχιακά πανεπιστήμια -να μην πω ποια είναι- να πάω να τους δώσω τα φώτα μου -όχι τα φώτα μου- να τους εξηγήσω πώς κάνουμε, πώς οργανώνουμε εμείς την έρευνα, πώς λειτουργούν οι φοιτητές. Έπρεπε να το κάνω ή δεν έπρεπε, κατά τη γνώμη σας; Εγώ λέω ότι έπρεπε. Γιατί, όμως, να δυναμώσω ένα τμήμα -θα μου πει ο Πρόεδρός μου- που είναι ανταγωνιστής μας τώρα για ερευνητικά χρήματα; Γιατί να το κάνω αυτό;

Ο ανταγωνισμός δεν είναι για την παιδεία. Αν το Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων πάει στα οικονομικά καλύτερα από εμένα, δεν χάνω από αυτό εγώ που είμαι στο Πανεπιστήμιο Αθηνών τώρα,

αλλά κερδίζω. Έχω καλύτερους φοιτητές και καλύτερη έρευνα. Γιατί χάνω εγώ από αυτό; Άρα, γιατί να υπάρχει ανταγωνισμός από ένα τμήμα; Είναι δημόσιο εγχείρημα η παιδεία!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Δεν έχει να κάνει με το ποιος θα πάει καλύτερα. Είναι άλλο πράγμα κάθε τμήμα να θέλει να πάει καλύτερα από ό,τι πήγε πέ- ρυσι και άλλο πράγμα να θέλει να πάει καλύτερα από ένα άλλο τμήμα, γιατί τότε αρχίζουν τα παιχνίδια της αξιολόγησης και το παιχνίδι του να μπορείς να πείσεις τους άλλους ότι είσαι καλύ- τερος από τους υπόλοιπους.

Και θέλω να μιλήσω και για τη μία αξία που υποστηρίζω, που δεν βλέπω να την υποστηρίζετε εδώ πέρα, την αξία της αυταξίας.

Σε μια από τις σταυροφορίες, ο Ιβ Λε Πρετόν βλέπει μπροστά του, καθώς πήγαινε προς τους Ιερούς Τόπους, μια τρελή. Ξέ- ρουμε ότι είναι τρελή, γιατί έχει μαλλιά σαν τα βιτρό, που θα δείτε στις εκκλησίες. Οι γυναίκες πρέπει να είναι σεμνές και πρέ- πει να έχουν μαλλιά μαζεμένα. Όταν έχουν μαλλιά σηκωμένα, είναι τρελές και άρα, δεν τις ελέγχουμε.

Αυτή η κυρία έχει μια δάδα φωτιάς στο ένα χέρι και έναν κουβά νερό στο άλλο χέρι. Και τη ρωτάει ο Ιβ Λε Πρετόν: «Τι κάνεις, κο- πέλα μου;». Φαντάζομαι δεν το είπε ακριβώς έτσι. Και λέει: «Με τη φωτιά θέλω να κάψω τον παράδεισο και με το νερό θέλω να σβήσω τη φωτιά της κόλασης, γιατί δεν θέλω κανέναν να αγα- πάει τον Θεό είτε γιατί θα πάει στον παράδεισο είτε γιατί θέλει να αποφύγει την κόλαση. Θέλω να το κάνει για την αγάπη του ίδιου του Θεού».

Δεν είναι το πανεπιστήμιο μόνο προετοιμασία για την αγορά εργασίας, όπως δεν είναι το δημοτικό μόνο προετοιμασία για το γυμνάσιο, όπως δεν είναι το γυμνάσιο μόνο προετοιμασία για το λύκειο, όπως δεν είναι το λύκειο μόνο προετοιμασία για το πα- νεπιστήμιο.

Είναι μερικά πράγματα που έχουν αυταξία. Είναι μερικά πράγ- ματα που πρέπει να γίνονται. Και το «εργαλειακό» πανεπιστήμιο, που βγάζει λεφτά και θέλει μόνο να βοηθήσει την οικονομία ούτε αυταξία έχει ούτε στο τέλος βοηθάει την οικονομία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Χρυσούλα Κατσαβριά – Σιωροπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΑΤΣΑΒΡΙΑ - ΣΙΩΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πιο ευαίσθη- τος παλμογράφος των κοινωνικών, των πολιτικών και των πολιτι- σμικών διεργασιών υπήρξε ανέκαθεν ο χώρος της ανώτατης εκπαίδευσης. Ιστορικά, οι αναμετρήσεις σε αυτόν τον χώρο πήραν έντονο ταξικό χαρακτήρα και βεβαίως, κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει ότι αυτές οι αναμετρήσεις υπήρξαν προπομπός πολι- τικών εξελίξεων, εξελίξεων κατά κανόνα σε προοδευτική κατεύ- θυνση.

Αυτό που ενόχλησε και ενοχλεί μόνιμα κάποιες πλευρές του κατεστημένου είναι η δημοκρατική και συλλογική λειτουργία των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ. Και τις ενοχλεί, γιατί έτσι διασφαλί- ζεται ο έλεγχος και η διαφάνεια στον τρόπο κατανόησης των πόρων, η αξιολογική προσέγγιση της ακαδημαϊκής λειτουργίας και η απόκρουση της χειραγώγησης της νέας γενιάς.

Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο ότι οι κατά καιρούς μεταρρυθμίσεις, με κορυφαία αυτή του νόμου Διαμαντοπούλου, έρχονταν κάθε φορά να σαρώσουν κάθε δημοκρατικό κεκτημένο και να υποτά- ξουν την ακαδημαϊκή ελευθερία στους νόμους της αγοράς, όπως δεν είναι τυχαίο ότι άφησαν ανέγγιχτους τους κάθε λογής «ημέ- τερους», αυθεντίες, καθηγητές, υπό το πρόσχημα της αριστείας και της σύνδεσης με την παραγωγή.

Οι παρεμβάσεις που επιχειρούνται στην ανώτατη εκπαίδευση με το παρόν νομοσχέδιο είναι παρεμβάσεις ώριμες και επιβεβλη- μένες. Είναι ώριμες, γιατί έρχονται ως επιστέγασμα του ανοιχτού και ειλικρινούς διαλόγου με την ακαδημαϊκή κοινότητα επί δυό- μισι χρόνια και ύστερα από την παταγώδη αποτυχία του ν.4009.

Είναι, όμως, και επιβεβλημένες, γιατί ήρθε η ώρα να καταξιο- θεί ο ακαδημαϊκός κόσμος, τα μέλη ΔΕΠ, οι φοιτητές και οι σπου- δαστές, το διοικητικό προσωπικό, που κράτησαν όρθια τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ στα χρόνια της κρίσης. Ήρθε η ώρα να αποκατασταθεί

η δημοκρατική νομιμότητα και η αποτελεσματική λειτουργία των ιδρυμάτων και ασφαλώς, να συνδεθεί η ανώτατη εκπαίδευση με τη νέα πορεία της χώρας.

Η σύσταση των Περιφερειακών Ακαδημαϊκών συμβουλίων ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας, η επανασυγκρότηση του Πρυτανικού Συμβουλίου και η μονοσταυρία στον τρόπο εκλογής των αντιπρυτάνεων, η αποκατάσταση του τμήματος ως βασικής ακαδημαϊκής μονάδας, ο επανακαθορισμός του πλαισίου των με- ταπτυχιακών σπουδών, ως προς τη χρηματοδότηση και ως προς τα διδάκτρα, που καταβάλλουν οι φοιτητές, ανάλογα με την οι- κονομική τους δραστηριότητα, η αναγνώριση του πέμπτου έτους σπουδών ως μεταπτυχιακό ισοδύναμο, ο εξορθολογισμός και η κωδικοποίηση διατάξεων, που διέπουν τη λειτουργία των ειδικών λογαριασμών κονδυλίων έρευνας, η ίδρυση κέντρου επιμόρφω- σης και διά βίου μάθησης, με την παράλληλη κατάργηση των υφιστάμενων κέντρων επαγγελματικής κατάρτισης των ιδρυμά- των, η προώθηση του ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας, η αναγνώριση και η οριοθέτηση του ακαδημαϊκού ασύ- λου, που συμπυκνώνει αγώνες για παιδεία και δημοκρατία, όλα αυτά αποτελούν γενναίες ρυθμίσεις, που αποσκοπούν σε μια δη- μοκρατική μεταρρυθμιστική τομή, με την οποία επιλύονται χρό- νια προβλήματα λειτουργίας και ορίζουν ένα σύγχρονο πλαίσιο για τη δημόσια και δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση, καθώς και την ισότιμη πρόσβαση όλων των πολιτών σε αυτήν.

Επιπλέον, μπαίνουν οι βάσεις για την αντιμετώπιση της γεω- γραφικής απομόνωσης πανεπιστημιακών και τεχνολογικών ιδρυ- μάτων, για την αποφυγή του κατακερματισμού και της αλληλοεπικάλυψης των ακαδημαϊκών και ερευνητικών δραστη- ριοτήτων, για την αύξηση της αξιοποίησης των ερευνητικών απο- τελεσμάτων, για την κάλυψη των κενών σε προσωπικό των ΑΕΙ και των ερευνητικών κέντρων. Τέλος, μπαίνουν και οι προϋποθέ- σεις για τον τερματισμό του εκπατρισμού της νέας γενιάς, των νέων επιστημόνων μας.

Γνωρίζουμε τη λυσσαλέα επιμονή της νεοφιλελεύθερης Αντι- πολίτευσης για ένα αυταρχικό και αντιελεύθερο εκπαιδευτικό σύ- στημα. Αναγνωρίζουν ότι ο πραγματικός τους αντίπαλος κυοφορείται στις κυψέλες της πραγματικής γνώσης και της έρευ- νας. Γι' αυτό κραυγάζουν και αντιστέκονται σε οποιαδήποτε πα- ρέμβαση αποκαθιστά τη δημοκρατία και την ελευθερία της ακαδημαϊκής κοινότητας. όμως, θεματοφύλακες των ακαδημαϊ- κών αρχών και αξιών είναι οι ίδιοι οι φορείς τους, τα μέλη της κοινότητας, αυτοί δηλαδή που διεκδίκησαν και αξιώνουν τη υπερ- ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Κατσαβριά –Σιωροπούλου και για την εξοικονόμηση χρόνου.

Τον λόγο έχει η κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου από τη Δη- μοκρατική Συμπράταξη.

ΣΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι η σειρά μου, είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Έχετε δίκιο, κύριε Δανέλλη. Δεν σας ξέχασα. Απλώς είστε μετά την κ. Χριστοφιλο- πούλου.

ΣΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Έχω ενημερωθεί από τις 10.30'.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Άλλο τι έγινε από τις 10.30'. Γνωρίζατε ότι θα μιλήσετε πριν την κ. Χριστοφιλοπού- λου;

ΣΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τι να σας πω; Εγώ τον προγραμματισμό αυτόν βρήκα. Με αυτόν πορευόμαστε. Είστε όμως αμέσως μετά.

ΣΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Εντάξει, αφού ανέβηκε στο Βήμα τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Χριστοφιλο- πούλου, έχετε τον λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρό- εδρε και εσάς και τον κ. Δανέλλη, αν έτσι ήταν ο προγραμματι- σμός.

Συζητάμε σήμερα, λοιπόν, για την εκπαίδευση και την παιδεία, που προσδιορίζουν τη συντηρητική ή την προοδευτική κατεύ-

θυνηση κάθε κυβέρνησης. Δεν είναι ένα τυχαίο νομοθέτημα το σημερινό και φοβούμαι να πω ότι η σημερινή μέρα είναι μια μαύρη μέρα για την παιδεία και το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Και είναι μια μαύρη μέρα, γιατί εκατόν πενήντα τρεις Βουλευτές θα σηκώσουν το χέρι και θα πουν «ναι» σε κάτι που διακόσσει πενήντα πέντε συνάδελφοί τους είχαν ψηφίσει και σήμερα το καταψηφίζουν, το καταβαρυνώνουν και σε αυτό το Κοινοβούλιο εγκαθιστούν μια νομοθεσία πιο παλιά και πιο οπισθοδρομική, που φέρνει ξανά τις πιο δύσκολες, τις πιο καταδικασμένες πρακτικές της Μεταπολίτευσης.

Και εξηγούμαι: Είναι ένας νόμος, που αντιμάχεται και καταργεί την εξωστρέφεια των ελληνικών πανεπιστημίων. Αντιμάχεται τον διεθνή τους χαρακτήρα, τη δυνατότητά τους να είναι και κέντρα καινοτομίας, έρευνας και προώθησης της διδασκαλίας.

Είναι μία νομοθεσία που, αντί να ενισχύσει την αυτοτέλεια των ΑΕΙ, όπως έκανε ο ν.4009/2011 –ένας νόμος του ΠΑΣΟΚ, που και τα άλλα κόμματα και η τότε αξιωματική αντιπολίτευση ήρθαν και ψήφισαν- αντιστρατεύεται στην ουσία την αυτοτέλεια και την περιορίζει. Είναι ένας νόμος που, αντί να πατάσσει τη γραφειοκρατία, τη διευκολύνει. Είναι ένας νόμος που, όταν ψηφιστεί, θα δώσει τη δυνατότητα να ανθίσει το διαχρονικό σύστημα πελατοκρατίας, παραγοντισμού, μίας παραταξιακής λογικής μέσα στα πανεπιστήμια που γέννησε ανομίες, στρεβλώσεις, πελατειακές σχέσεις.

Ο ν.1268/1982 για την εποχή του ήταν πρωτοποριακός και έφερε τον εκδημοκρατισμό στην παιδεία, διότι τότε αυτό ήταν το ζητούμενο. Όμως, υπήρξαν δυσλειτουργίες, κυρίως από το σύστημα συνδιοίκησης των φοιτητών σε θέματα που δεν τους αφορούν, που είναι η διοίκηση των πανεπιστημίων, γιατί οι φοιτητές πρέπει να έχουν γνώμη για όλα τα ζητήματα, που αφορούν τη φοιτητική τους ζωή και μπορούν –και πρέπει- να αξιολογούν τους καθηγητές, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι οι φοιτητές θα καταστούν συναποφασίζοντες, άρα συνδιαλασσόμενοι, με πρυτανικές αρχές και, μάλιστα, με τέτοιου είδους ψηφοφορίες που πόρρω απέχουν, γιατί δεν έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα ενιαίο φοιτητικό ψηφοδέλτιο ούτε τουλάχιστον τη δυνατότητα να ψηφίζουν ηλεκτρονικά. Αλήθεια, γιατί τα ηλεκτρονικά συστήματα τα θέλετε για τους πλειστηριασμούς, αλλά δεν τα θέλετε για την ανώτατη εκπαίδευση;

Το γεγονός, κύριε Υπουργέ –που είναι, αλήθεια, ο κ. Γαβρόγλου- ότι στις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες συμμετείχε το 90% των μελών διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού, κι αυτό σας ενοχλούσε; Σας ενοχλούσε, διότι είστε μία οικτρή μειοψηφία μέσα στα πανεπιστήμια, μία μειοψηφία της ανομίας και της πελατειακής συνδιαλλαγής μεταξύ πρυτανικών αρχών και φοιτητικών παρατάξεων; Αυτό πάτε να γυρίσετε πίσω. Εκεί μας γυρίζετε πίσω.

Έχουμε, λοιπόν, έναν νόμο που αντιστρατεύεται την αριστεία, την καινοτομία και τελικά την αυτοτέλεια των ΑΕΙ.

Κύριε Γαβρόγλου, που είστε απών, εάν ο κ. Μπαλτάς έχει πραγματικά στιγματιστεί από το «Η αριστεία είναι ρετσινιά» -και το καταδεικνύει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, έτσι κι αλλιώς, κάθε μέρα- για σας τι είναι ρετσινιά; Η αυτοτέλεια των ΑΕΙ, η εξωστρέφεια των ΑΕΙ, η δυναμικότητα, ο διεθνής χαρακτήρας των ΑΕΙ είναι η ρετσινιά για τον κ. Γαβρόγλου. Γι' αυτό μας φέρνει αυτό το νομοσχέδιο.

Τι κάνετε με το άσυλο; Το άσυλο έπρεπε να είναι άσυλο ιδεών, άσυλο έρευνας, σκέψης, διαλόγου μέσα στα ΑΕΙ. Τώρα είναι άσυλο μειοψηφιών και παρανομιών. Πρέπει να απειληθεί η ζωή ή να έχουμε κακούργημα. Όμως, το να έχουμε κατάληψη, κλοπές, φθορά ξένης ιδιοκτησίας, φθορά δημόσιας ιδιοκτησίας, δεν μας ενοχλεί καθόλου! Πρέπει πρώτα να βρούμε το Πρυτανικό Συμβούλιο και να συνεδριάσει το Πρυτανικό Συμβούλιο, αν, όταν και οπότε!

Αυτό το άρθρο που επαναφέρει –με τον τρόπο που επαναφέρει- το άσυλο, θα πρέπει να καταψηφιστεί απ' όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνω εδώ μία μικρή παρένθεση, γιατί όπως ελέχθη προηγουμένως, υπάρχουν Βουλευτές εδώ σ' αυτά τα έδρανα, που είχαν ψηφίσει και υπερασπιστεί τον ν.4009/2011! Οποίος αυτοεξετελισμός, αλήθεια!

Εγώ θυμάμαι τον περίφημο κ. Μπόλαρη, συνάδελφο, ο οποίος

πραγματικά και μετά την ψήφιση του ν.4009 ξιφουλκούσε το 2012 υπέρ της μη κατάργησής του, υπέρ της μη αλλοίωσής του. Και σήμερα, θα έρθει υποτακτικός, «πονηρός πολιτευτής», κατά τον Σαββόπουλο, να ψηφίσει την κατάργηση, την καταβαράθρωση αυτού, που ο ίδιος υποστήριζε με σθένος. Και δεν είναι μόνο ο κ. Μπόλαρης. Είναι και η κ. Τζάκρη και έχω πάρα πολλούς όψιμους χειροκροτητές του εθνολαϊκισμού ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, προς χάριν μια βουλευτικής έδρας και μιας εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε έτσι. Δύο σχόλια ακόμα θα κάνω στον χρόνο που μου απομένει.

Πρώτο σχόλιο. Ο κ. Γαβρόγλου, εκτός του ότι αντιστρατεύεται όσα είπα πριν, κάνει και έναν διάλογο, για να τον κάνει. Βεβαίως, αυτό είναι μια κυβερνητική μανιέρα. Εξηγγεψε τον διάλογο για την παιδεία. Εμείς μετείχαμε, γιατί έχουμε την κοულτούρα, ξέρετε. Ο Συνασπισμός ποτέ δεν μετείχε σε κανένα διάλογο. Εμείς, θέλω να σας πω ότι μετείχαμε και επί Νέας Δημοκρατίας στον διάλογο -και ήμασταν Αξιωματική Αντιπολίτευση τότε- που είχε γίνει για την παιδεία, πριν το 2009. Ποτέ ο Συνασπισμός, ποτέ ο ΣΥΡΙΖΑ.

Σήμερα, λοιπόν, κάνει έναν διάλογο. Και ενώ γίνεται ο διάλογος, έρχονται σωρηδόν μπαλώματα, τροπολογίες, νομοθετήματα για την πρωτοβάθμια, για τη δευτεροβάθμια, για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και έχουμε και έναν Υπουργό που εξαγγέλλει την κατάργηση των πανελλαδικών, την παίρνει πίσω και λέει «όχι, δεν θα γίνει», και συνεχώς παλινωδεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θέλω την ανοχή σας για ένα, δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κλείσω με την προοπτική των πανεπιστημίων στο οικονομικό γίνεσθαι και τη σημασία τους για την ανάπτυξη της χώρας, όσο και αν αυτό, επίσης, δεν αρέσει στον κ. Γαβρόγλου, που θα βάψει το όνομά του με μαύρα στα κατάστιχα του Υπουργείου Παιδείας.

Θα κλείσω με μια αναφορά σε αυτό που, όμως, έρχεται από πολύ πίσω. Έρχεται από το 1929, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο Γεώργιος Παπανδρέου το 1929, στις 24 Ιουνίου, γενικός εισηγητής της πλειοψηφίας μιλάει για το εκπαιδευτικό σύστημα και λέει: «Κρίσιμο ελάττωμα του εκπαιδευτικού συστήματος είναι η μονομέρεια. Έχουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα, που παραγνωρίζει τον θεμελιώδη οικονομικό χαρακτήρα της ζωής και δεν λαμβάνει καμμία πρόνοια για την προπαρασκευή προς τον οικονομικό βίο, ένα σύστημα που εν τέλει, παραγνωρίζει τα δικαιώματα της ζωής και τις ανάγκες της σύγχρονης πραγματικότητας».

Δυστυχώς, ενενήντα χρόνια μετά, αποδεικνύεται αληθινός. Και δυστυχώς, είναι ώρα όσοι πραγματικά θέλουν να υποστηρίξουν την προοπτική που μπορούν να δώσουν τα ελεύθερα, δημόσια, ουσιαστικά, καινοτόμα, ερευνητικά και διδακτικά ιδρύματα που είναι τα πανεπιστήμιά μας, να συστρατευθούμε σε έναν νέο ανένδοτο αγώνα για την παιδεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από το Ποτάμι κ. Δανέλλης.

Όπου να ανέβει ο κ. Δανέλλης στο Βήμα, να ανακοινώσω στο Σώμα ότι πριν από λίγο, η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας κατέθεσε αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που συζητούμε. Το αίτημα αφορά το νομοσχέδιο και επί της αρχής, αλλά και επί συγκεκριμένων άρθρων. Συγκεκριμένα αφορά το άρθρο 3, το άρθρο 15, το άρθρο 32, το άρθρο 34 και το άρθρο 36.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Και την τροπολογία, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συγγνώμη, έχετε δικιο, κυρία Κεραμέως. Το αίτημα αφορά και την τροπολογία με αριθμό 1177. Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο στις 10.00', για να γνωρίζει το Σώμα.

Τον λόγο έχει ο κ. Δανέλλης.

ΣΥΡΙΔΙΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με ένα σύντομο σχόλιο για την τροπολογία, που κατέθεσε ο Υπουργός Δικαιοσύ-

νης, για τους συμβολαιογραφικούς συλλόγους, στο όνομα της ταχύτητας της ανάθεσης της σύμβασης δημιουργίας πλατφόρμας για ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς, ώστε αυτή να λειτουργεί από το φθινόπωρο, όπως έχει ως προαπαιτούμενο της τρίτης αξιολόγησης.

Δεν διστάζουμε να αλλάξουμε το νομικό στάτους των συλλόγων ως νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, που είναι. Και, όμως, η καθυστέρηση διενέργειας του διαγωνισμού θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί από τον Γενάρη του 2017, όπως επίσης και η αμφίβολη νομιμότητας απευθείας ανάθεση του έργου και μάλιστα, με σκανδαλώδη κατάτμηση. Έτσι επιχειρείτε τη μετάθεση ευθυνών, αδιαφορώντας για τις περιπέτειες, στις οποίες ρίχνετε τους συμβολαιογραφικούς συλλόγους.

Πάμε στο νομοσχέδιο μας τώρα. Κύριε Υπουργέ, διάβασα το νομοσχέδιό σας με τις καλύτερες των προθέσεων. Αναφέρομαι σε εσάς, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σας ακούω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Διάβασα το νομοσχέδιο, με τις καλύτερες των προθέσεων, αναζητώντας το στίγμα σας, που μας είναι γνωστό από παλαιότερα γραπτά σας.

Βρήκα όμως, το πανεπιστήμιο άλλων εποχών. Το νομοσχέδιο έχει άρωμα του ν. 1268 του 1982 όμως, εκείνος ο νόμος-πλαίσιο άλλαζε πράγματα. Κατάργησε την έδρα, που ήταν πολύ μεγάλη αλλαγή. Ο δικός σας έχει στον πυρήνα του υλικά της προ του 1982 πραγματικότητας, όπως υπερεξουσίες Υπουργού, περιορισμό του αυτοδιοίκητου. Φέρνεται από το παράθυρο τους παλιούς βοηθούς, που είχαν καταργηθεί με την κατάργηση της έδρας ως καθηγητές δεύτερης ταχύτητας και εννοώ τους ΕΔΙΠ και τους καθηγητές δευτεροβάθμιας με διδακτορικό.

Η Κρήτη καμαρώνει για τα ιδρύματά της και όχι μόνο η Κρήτη. Στην κουλτούρα τους δεν υπήρξε ποτέ ο θεσμός του βοηθού. Με τις μαζικές αναβαθμίσεις ανθρώπων, στο όνομα έλλειψης κονδυλίων για προκήρυξη νέων θέσεων ΔΕΠ, νεκρανασταίνουμε το πανεπιστήμιο του παρελθόντος. Παράλληλα, με ένα γάμο και μία βάπτιση παντρεύετε δύο ΤΕΙ και τα βαφτίζετε σε πανεπιστήμιο. Αυτή είναι η απάντηση στους ανθρώπους των ΤΕΙ, που αγωνιούν για την αναβάθμιση της τεχνικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα του αύριο και έχουν σαφή, βεβαίως, ρόλο;

Η Αριστερά, στα δύσκολα της χρόνια, είχε απαιτήσεις, απαιτούσε και πάλευε για ένα εκπαιδευτικό σύστημα μιας άλλης ποιότητας και επάρκειας. Φωτισμένοι ηγέτες, οργανικοί διανοούμενοι, όπως ο Δημήτρης Λιγνός, ο αξέχαστος Γρηγόρης Φαράκος, ωθούσαν την ανήσυχη νεολαία προς τα εμπρός με το «πρώτο στα μαθήματα, πρώτο στον αγώνα».

Η κατανόηση του αιτήματος για την αριστεία σε όλο και περισσότερους είναι ένα ζήτημα με βαθιά ταξικό χαρακτήρα, αλλά με αντίστροφο τρόπο από αυτόν που εσείς βλέπετε. Γιατί εσείς επιχειρείτε διαρκώς και επιμένετε στο να συμπίεζετε προς τα κάτω τον μέσο όρο, δεν εξυπηρετείτε όμως έτσι τους νέους από τα πιο φτωχά λαϊκά στρώματα, τους καταδικάζετε στη μετριότητα.

Οι αλλαγές στην κοινωνία και στην οικονομία περνούν από την παιδεία. Ο κόσμος άλλαξε. Σήμερα είμαστε όλοι μέλη μίας παγκόσμιας κοινωνίας γνώσης και πληροφορίας. Νομοθετείτε για την τριτοβάθμια εκπαίδευση θεωρώντας ότι απευθύνεσθε στο κομματικό σας ακροατήριο. Εάν το πιστεύετε είστε κοντόφθαλμοι.

Ο κόσμος της Αριστεράς δεν ονειρεύεται αυτό το πανεπιστήμιο. Προτιμούν να ελπίζουν το αναπάντεχο, όπως το εισηγείται ο Εντγκάρ Μορέν στην παγκόσμια συζήτηση για τις γνώσεις - κλειδιά, για την παιδεία του μέλλοντος. Εσείς όμως, νομοθετείτε για μειοψηφικές συντεχνίες και υπερδεμένους φοιτητές. Θα δανειστώ τη γνωστή φράση του Βίτγκενσταϊν: «τα όρια της γλώσσας μου είναι τα όρια του κόσμου μου».

Και θα σταθώ στο άρθρο 4, το οποίο αφορά στην αποστολή των ΑΕΙ. Τι κάνετε εδώ; Αφαιρείτε κάθε φράση, λέξη, αναφορά στο επαγγελματικό πεδίο, όπως και στη συμβολή στον ευρωπαϊκό χώρο ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας, δηλαδή την επίσημη ευρωπαϊκή πολιτική στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Αλήθεια, δεν πιστεύετε πως η τριτοβάθμια εκπαίδευση συνδέ-

εται με την παραγωγή και την κοινωνία; Το μαζικό πανεπιστήμιο, η ελεύθερη πρόσβαση στη γνώση, είναι μία άλλη υπόθεση. Γιατί το σημερινό πανεπιστήμιο εάν απεκδυθεί της υποχρέωσής του να προετοιμάζει τους φοιτητές για την επαύριον, την ένταξή τους στην κοινωνία, στην αγορά εργασίας, τότε δεν μπορεί να κάνει τη δουλειά του, δεν μπορεί να επιτελέσει το σημερινό του ρόλο, το σημερινό του καθήκον.

Γιατί αποσύρετε τα ελληνικά πανεπιστήμια από τον ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο εκπαίδευσης, όπου ανήκουν, όχι μόνο γεωγραφικά προφανώς, αλλά και ιστορικά, πολιτικά και πολιτισμικά; Πραγματικά, σοκάρομαι από αυτό και θα ήθελα μία απάντηση τι εννοείτε με την αφαίρεση αυτής της αναφοράς. Η αφαίρεση των φράσεων αποκαλύπτει, όπως βλέπετε, έναν κόσμο στον οποίο τα πανεπιστήμια είναι αυτοαναφορικοί χώροι γνώσεων, που καμία σχέση δεν έχουν με την αγορά εργασίας. Όμως αυτός ο κόσμος δεν υπάρχει.

Οι ΕΛΚΕ, οι ειδικοί λογαριασμοί, θυσιάστηκαν με την υπαγωγή τους στο δημόσιο λογιστικό, προκειμένου τα αποθεματικά τους να συνηπολογίζονται στο πλεόνασμα. Με την απεριόριστη υποχρέωσή τους να υποβάλουν μηνιαίες αναφορές απολογιστικών στοιχείων εσόδων-δαπανών, τους αποτελειώνετε.

Τελευταίος, πολύ μικρότερης εμβέλειας πνεύμονας, ένα εργαλείο κυρίως για τους ερευνητές, ήταν οι εταιρείες αξιοποίησης και διαχείρισης περιουσίας των πανεπιστημίων. Τα αποθεματικά αυτών είναι ελάχιστα, είναι αστεία. Τώρα, όμως, με αυτές τις διατάξεις δεν έχουν πια λόγο ύπαρξης.

Εάν, κύριοι Υπουργοί, οι διατάξεις αυτές συντάχθηκαν από ανθρώπους που αγνοούν τα της έρευνας, τότε πρέπει να τα διορθώσετε τώρα. Ο κ. Φωτάκης έχει πλήρη αντίληψη για το τι εργαλεία ήταν οι ΕΛΚΕ και οι εταιρείες.

Οι ΕΛΚΕ δημιουργήθηκαν πάνω στη θεμελιώδη αλήθεια πως η έρευνα και η διδασκαλία δεν είναι υπαλληλίκι. Η εξομίωση του πανεπιστημιακού δασκάλου και του ερευνητή με τον δημόσιο υπάλληλο είναι ολέθρια. Πού το βρήκατε πως για κάθε μετακίνηση χρειάζεται έγκριση προϊσταμένου και ποιος είναι ο προϊστάμενος; Καταλύετε την ακαδημαϊκή ελευθερία έτσι. Πώς μπορεί να επιβάλλετε στον ακαδημαϊκό να υπογράψει υπεύθυνη δήλωση ότι δεν απουσιάζει από την έδρα άνω των εξήντα ημερών τον χρόνο; Η γνώση δεν παράγεται με ωράριο 9.00' με 4.00' ούτε με διακοπές τον Δεκαπενταύγουστο, δεν έχει ωράριο ή μέρες. Προέχει η ολοκλήρωση του πειράματος, της έρευνας. Πανεπιστημιακοί δάσκαλοι και ερευνητές χωρίς διεθνή καριέρα, κινητικότητα, αναγνώριση, ακαδημαϊκές αναφορές τι σόι παραγωγοί γνώσης μπορεί να είναι; Πού οδηγείτε όλους αυτούς που με πάθος υπηρετούν το αντικείμενό τους; Μα, τους οδηγείτε στη φυγή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση και η νέα παγκόσμια οικονομική πραγματικότητα μάς επιβάλλει να αλλάξουμε παράδειγμα. Πρόκειται για κίνηση επιβίωσης της χώρας. Η επένδυση στην οικονομία της γνώσης είναι αναγκαστική επιλογή για την Ελλάδα.

Το συζητούμενο, όμως, νομοσχέδιο δυστυχώς κινείται στην αντίθετη κατεύθυνση: Εσωστρέφεια, γραφειοκρατία, ασφυκτικός συγκεντρωτισμός, παράδοση στην ανομία, της συνδιαλλαγής. Αντί για ολοκληρωμένο σχέδιο μετατροπής της εκπαίδευσης σε μοχλό ανάπτυξης για το πέρασμα της χώρας στη μετά την κρίση εποχή, χρησιμοποιείτε το πανεπιστήμιο εργαλειοκά, ως μια ακόμα αρένα του μεγάλου στρατού του δημοσίου.

Όμως ένα νομοσχέδιο που προσφέρεται μόνο για κατανάλωση από το λαίμαργο και μυωπικό κομματικό ακροατήριο, που είναι μέρος του ακροατηρίου σας συνολικότερα, είναι καταδικασμένο στην αποτυχία. Η πραγματικότητα εξάλλου και οι διεθνείς εξελίξεις στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης το έχουν ήδη ξεπεράσει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Δανέλλη και για την οικονομία του χρόνου. Αν ενδεχομένως είδατε το χρονόμετρο, έγινε λάθος από το Προεδρείο. Διότι μίλησε ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού και έπρεπε στον πίνακα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συγγνώμη, δεν είναι αιχμή για τον κ. Δανέλλη. Εξηγώ στην Αίθουσα το λάθος του Προεδρείου, για να γνωρίζει. Αυτοκριτική κάνω. Γιατί κάποιος θα είδαν τα δώδεκα λεπτά χρόνο που του έδωσα και ενδεχομένως, να εγείρουν κάποιο ζήτημα πώς είναι δυνατόν το Προεδρείο να αντιμετωπίζει τον κ. Δανέλλη μεροληπτικά, για παράδειγμα, και να του βάζει δώδεκα λεπτά ενώ στον επόμενο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο που θα μιλήσει, το Προεδρείο να βάζει έξι λεπτά. Εξηγώ το λάθος του Προεδρείου που έβαλε τα δώδεκα λεπτά. Βεβαίως, δώσαμε τον χρόνο στον κ. Δανέλλη, ο οποίος υπομονετικά από το πρωί είχε καταθέσει το αίτημα να παρέμβει αξιοποιώντας τα δώδεκα λεπτά, που τελικά δεν του δόθηκαν κι έτσι αναγκαστικά έπρεπε να μπει στα έξι λεπτά. Δόθηκε ο χρόνος ωστόσο και ολοκλήρωσε την ομιλία του. Δεν υπήρξε κάποιο πρόβλημα, λοιπόν. Εγώ εξηγώ -επαναλαμβάνω- το λάθος του Προεδρείου για να γνωρίζει και η Αίθουσα και να μη θεωρηθεί ότι σε άλλον δίνουμε περισσότερο χρόνο και σε άλλον λιγότερο. Νομίζω το γνωρίζετε αυτό που απορρέει από τον Κανονισμό.

Συνεχίζουμε με τον κ. Χουσεΐν Ζεϊμπέκ από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΟΥΣΕΪΝ ΖΕΪΜΠΕΚ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά από έναν μακρύ διάλογο για την παιδεία και έπειτα από αρκετές σημαντικές παρεμβάσεις στον χώρο της εκπαίδευσης, ερχόμαστε σήμερα να νομοθετήσουμε το απότοκο του εθνικού και κοινωνικού διαλόγου για την παιδεία αναφορικά με την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η παιδεία έχουμε πολλές φορές παραδεχτεί ότι είναι το όχημά μας για τη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου, αρκεί η παρεχόμενη εκπαίδευση να διακατέχεται από τις αρχές της κοινωνικής ισότητας, της αλληλεγγύης και της δημοκρατίας. Αυτό έρχεται να κάνει πράξη και το παρόν σχέδιο νόμου για την οργάνωση και λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, τις ρυθμίσεις για την έρευνα και τις λοιπές διατάξεις, έχοντας ως βασικό στόχο την αναβάθμιση όλων των επιπέδων σπουδών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τη δωρεάν πρόσβαση και στα μεταπτυχιακά προγράμματα για όλους αδυνατούν να ανταποκριθούν και τη διαφάνεια στη διαχείριση κονδυλίων.

Παράλληλα, διασφαλίζει τη δημοκρατικότερη διάρθρωση της διοίκησης στην παροχή επαγγελματικών πιστοποιήσεων ευρωπαϊκών προσόντων και κυρίως, την εμπλοκή των ΑΕΙ στις αναπτυξιακές προοπτικές των περιφερειών μέσω των Ακαδημαϊκών Συμβουλίων Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας.

Η δημιουργία των Περιφερειακών Ακαδημαϊκών Συμβουλίων Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας έχει ως σκοπό την ουσιαστική σύνδεση των περιφερειών και άρα των τοπικών κοινωνιών με το παραγόμενο ερευνητικό έργο, με σκοπό αυτό να μετουσιωθεί σε αναπτυξιακό. Η ίδρυση των συγκεκριμένων συμβουλίων, τα οποία αντικαθιστούν τα συμβούλια διοίκησης, θεωρούμε ότι θα μπορέσει πραγματικά να πετύχει τη σύνδεση των πανεπιστημίων με την τοπική κοινωνία, πράγμα που για τη Θράκη είναι καίριας σημασίας, καθώς το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, το πανεπιστήμιό μας, με πλούσιο και σημαντικό ερευνητικό έργο, δεν έχει καταφέρει να πετύχει αυτήν τη σύνδεση. Οι αντιλήψεις περί ιδιοκτητών του πανεπιστημίου, τα σκάνδαλα και η ανάλωση σε μικροπολιτική αποπροσανατολισαν το πανεπιστήμιο από το να γίνει όσο χρήσιμο θα μπορούσε για την τοπική κοινωνία.

Επομένως, ευελπιστούμε τα Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας να αποτελέσουν ένα αντίβαρο προς αυτήν την κατεύθυνση και να συμβάλουν ώστε να γίνει το πανεπιστήμιο μοχλός ανάπτυξης σε όλες τις περιφέρειες.

Ακόμα πιο σπουδαίες είναι οι ρυθμίσεις που σχετίζονται με τα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών. Στη σημερινή συγκυρία όπου η κρίση έχει πλήξει μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού, η δυνατότητα που παρέχουμε στους σπουδαστές για τη δωρεάν πρόσβαση στις μεταπτυχιακές σπουδές με βάση την οικονομική τους κατάσταση είναι μεγάλη τομή για τη δημόσια και δωρεάν παιδεία σ' όλες τις βαθμίδες. Η ρύθμιση αυτή συνοδεύεται από τις φετινές παρεμβάσεις της Κυβέρνησης με την ενίσχυση του προγράμματος προπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών. Τα 202 εκατομμύρια ευρώ για τα επόμενα τέσσερα χρόνια αφορούν πάνω από δέκα χιλιάδες προπτυχιακούς και επτάμισι χιλιάδες δι-

δάκτορες, για το σταμάτημα της φυγής των νέων επιστημόνων στο εξωτερικό, την ενίσχυση της έρευνας και των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας. Για πρώτη φορά μετά από τόσα χρόνια κρίσης μια Κυβέρνηση έχει ως μέλημα την ενίσχυση των φοιτητών που τα φέρνουν δύσκολα πέρα, ενώ όλοι αυτοί που μας κατηγορούν για το brain drain και είναι θιασώτες της αριστείας, δεν έχουν δώσει ούτε ένα ευρώ για τα καλύτερα μυαλά της χώρας.

Επιπλέον, σχετικά με τη διοίκηση των πανεπιστημίων, όλοι θυμόμαστε τις αντιδράσεις που είχε προκαλέσει το 2011 ο περιβόητος νόμος Διαμαντοπούλου, ένας νόμος που θεωρήθηκε από τους αντιπάλους μας εκσυγχρονισμός, αλλά δεν ήταν τίποτε περισσότερο από τον μετασχηματισμό του δωρεάν και δημόσιου πανεπιστημίου σε επιχείρηση που υπακούει πιστά στους κανόνες της ελεύθερης αγοράς και διοικείται από τους μάντζερ.

Η αποτίμηση του ν.4009 έχει γίνει από την ακαδημαϊκή και φοιτητική κοινότητα και απέτυχε παταγωδώς, γι' αυτό και εμείς καταργούμε τα συμβούλια διοίκησης και προστατεύουμε το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, επαναφέροντας τη Σύγκλητο με τη μεγαλύτερη δυνατή αντιπροσωπευτικότητα. Επαναφέρουμε την φοιτητική εκπροσώπηση στα όργανα διοίκησης. Συγκροτούμε το πρυτανικό συμβούλιο και επαναφέρουμε το άσυλο, για την εξασφάλιση της δημοκρατίας στα πανεπιστήμια. Αυτή είναι μερική διατύπωση, για να μην το μεταφράζει ο καθένας όπως το επιθυμεί.

Πολλά θα μπορούσα ακόμα να πω για την απονομή ενιαίου μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών σε σχολές με πενταετές πρόγραμμα σπουδών ή για επαγγελματικά δικαιώματα, αλλά θα προτιμήσω να τονίσω την προσφορά της Κυβέρνησης σε θέματα παιδείας και στην περιφέρειά μου. Να υπενθυμίσω ότι έγινε πράξη η σύσταση του Τομέα Μειονοτικής Εκπαίδευσης στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο με ταυτόχρονη κατάργηση του Διδασκαλείου του Δημοκριτείου. Ο Τομέας Μειονοτικής Εκπαίδευσης αποτελούσε ένα χρόνιο αίτημα της μειονότητας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και την εκπαίδευση των εκπαιδευτικών. Επιπλέον, όλες οι παρεμβάσεις για τη βελτίωση της μειονοτικής εκπαίδευσης και στις άλλες βαθμίδες, όπως στην προσχολική εκπαίδευση, κινούνται προς την κατεύθυνση της αναβάθμισης της παρεχόμενης παιδείας.

Χαιρετίζω την πρωτοβουλία του Υπουργείου να νομοθετήσει ώστε να δικαιολογούνται οι απουσίες των μειονοτικών μαθητών την επόμενη της εορτής αντί για την παραμονή της κινητής εορτής, αφού αυτό εξυπηρετεί τον τρόπο εορτασμού των εορτών μας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι σίγουρα μένουν πολλά να γίνουν σ' όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης και στη μειονοτική εκπαίδευση, όπως η αναμόρφωση των εγχειριδίων του ελληνόγλωσσου προγράμματος. Πιστεύω ότι τα βιβλία του ελληνόγλωσσου προγράμματος που εδώ και είκοσι χρόνια εφαρμόζονται στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση με το πρόγραμμα εκπαίδευσης μουσουλμανοπαίδων, έχουν κλείσει τον κύκλο τους. Πλέον είναι η κατάλληλη στιγμή και στα μειονοτικά δημοτικά σχολεία να διδάσκονται στο ελληνόγλωσσο πρόγραμμα τα βιβλία των δημοτικών σχολείων, έστω και πιλοτικά σε κάποια σχολεία. Η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών του τουρκόγλωσσου προγράμματος θα βοηθούσε στην αναβάθμιση της μειονοτικής εκπαίδευσης ώστε τα παιδιά μας, αποφοιτώντας απ' αυτά τα σχολεία, να ξέρουν εξίσου καλά και τις δύο γλώσσες διδασκαλίας.

Κλείνοντας, θέλω να επισημάνω ότι η μεγαλύτερη διαφορά μας από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης είναι ότι εμείς παλεύουμε για ένα ανοικτό, δημοκρατικό, ποιοτικό πανεπιστήμιο, με ίσες ευκαιρίες για όλους, ενώ εσείς τα πολυτεχνεία τα βλέπετε σαν επιχειρήσεις του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Παππάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Πριν λίγες ώρες θαυμάσαμε στον χώρο αυτό τις θεατρικές -ας μου επιτραπεί η έκφραση-, στημένες συγκρούσεις των πολιτικών αρχηγών Τσίπρα και Μητσοτάκη, συγκρούσεις που έγιναν στο σύγχρονο Κοινοβούλιο - Κολοσσαίο, με ψευδομονομαχούς οι οποίοι συγκρούστηκαν μόνο και μόνο για

τις θόνες της τηλεοράσεως. Συγκρούστηκαν αυτοί που ψηφίζουν μαζί μέτρα και μνημόνια και συμψηφίζουν άλλα. Άρτος και θεάματα, λοιπόν, παλιά συνταγή!

Μόνο που τώρα στη μνημονιακή Ελλάδα της Αριστεράς και της Δεξιάς σάς προσφέρουν μόνο θεάματα. Ελληνική λαέ, άρτος τέλος! Δεν έχει άρτο πια! Ελληνική λαέ, αυτά συνέβησαν και συμβαίνουν σήμερα. Μόνο σήμερα; Διαβάζω ένα απόσπασμα από το 1964: «Δημοσιεύονται σήμερα στατιστικά στοιχεία του Υπουργείου Πρόνοιας που αναφέρουν ότι οι άποροι στην Ελλάδα είναι περί τους τρία εκατομμύρια τετρακόσιες χιλιάδες».

Πενήντα τρία χρόνια μετά ιδού το επίτευγμα της κλεπτοδημοκρατίας σας! Επαναλαμβάνεται η ιστορία. Τέσσερις στους δέκα Έλληνες βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας και ένας στους δύο εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα παίρνει μισθό κάτω από 800 ευρώ. Αυτή είναι η ανάπτυξη που έφεραν τα μνημόνια από το 2010 και μετά. Αυτή είναι η ανάπτυξη που έφερε το μνημόνιο της Αριστεράς, που μαζί ψηφίσατε πριν από δύο χρόνια ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία. Αυτό είναι το αποτέλεσμα των οικονομικών σας σχεδιασμών και των μέτρων που παίρνετε, τα οποία ενίοτε για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους δεν ψηφίζει η Αξωματική Αντιπολίτευση, αλλά βεβαιώνει τους δανειστές ότι όταν και εάν θα γίνει κυβέρνηση θα τα εφαρμόσει.

Οι δανειστές συντρίβουν τον ελληνικό λαό και οι υπάλληλοί τους, Τσίπρας και Μητσοτάκης, Τσίπρας και Καμμένος -γλώσσα λανθάνουσα την αλήθεια λέγει- λένε «ναι σε όλα» καρφωμένοι στην αμαρτωλή τους εξουσία. Θα ακολουθήσει ο Μητσοτάκης, λένε.

Το σημερινό νομοσχέδιο δεν διαφέρει σε τίποτα από όλο το σκληρό διάλυση των δύο τελευταίων χρόνων της αριστερής διακυβέρνησης με ακροδεξιό δεκανίκι, δηλαδή τους ΑΝΕΛ, έχοντας δείξει ήδη η Κυβέρνηση αυτή την σκληρή και ανάληψη στάση της, την αντεθνική πολιτική της στον χώρο της παιδείας, με προηγούμενα νομοσχέδια, παραδείγματος χάριν περί του πιστοποιητικού γλωσσομάθειας ή με την επιτάχυνση του κοινοβουλευτικού έργου σε θέματα εκπαίδευσής. Τώρα εισέρχεται και στην εξαιρετικής σημασίας για το μέλλον και τη συνέχεια του τόπου βαθμίδα της ανωτάτης εκπαίδευσής.

Πραγματώνετε την ολική μαρξιστοποίηση της εκπαίδευσής, όχι με τα στενά και αυστηρά ιδεολογικά πλαίσια του μαρξισμού ως πολιτικού χώρου, αλλά με την επιβληθείσα εκδοχή του, δηλαδή του αντεθνικού μαρξισμού, όπως αυτός εξεφράσθη τα σαράντα και πλέον χρόνια της Μεταπολιτεύσεως στην πατρίδα μας. Είναι αυτός που κατατρώγει και ασελγεί στις παραδοσιακές αξίες της ελληνικής κοινωνίας και της εθνικής ζωής.

Το μεγαλύτερο θύμα των πειραματισμών σας είναι η νεολαία. Έχετε ανάγκη τη νεολαία σε κοινωνικό πειραματόζωο, το οποίο είναι αναγκασμένο να υφίσταται όλα τα μιανρά, μισελληνικά και εθνομηδενιστικά ιδεολογικά σας κατασκευάσματα, είτε αυτά έχουν αριστερό πρόσημο είτε αυτά έχουν φιλελεύθερο πρόσημο.

Στο πλαίσιο και με επίκληση δήθεν της ανάγκης κοινωνικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων -να δείξετε ότι κάτι κάνετε, δηλαδή- δίδετε και παραδίδετε βορά την ανώτατη εκπαίδευση στις ορέξεις του Υπουργού Παιδείας, ο οποίος όντας πανεπιστημιακός και ο ίδιος, με την παρουσία του και στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων αλλά και με την ομιλία του και τις παρεμβάσεις του χθες εδώ στην Ολομέλεια απέδειξε και αποδεικνύει περίτρανα ότι αποτελεί γέννημα θρέμμα της μεταπολιτευτικής αριστερής κηδεμονίας των ΑΕΙ. Η αποστολή του δεν συνάδει με τον όρκο που έδωσε για την τήρηση του Συντάγματος και την προσφορά με όλες του τις δυνάμεις στο καλό του ελληνικού λαού. Κάθε άλλο.

Διακρίναμε έναν πολιτικό προϊστάμενο των αυτοτελώς λειτουργούντων Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, βάσει του Συντάγματος, να κουνά το δάχτυλο προς τους εκπροσώπους του ελληνικού λαού στηριζόμενος στη δύναμη που του παρέχει η υπουργική του εξουσία και η απολεσθείσα η εν τοις πράγμασι κοινοβουλευτική πλειοψηφία της παράταξής του. Αρχή άνδρα δείκνυσι. Τίποτε άλλο δεν θα πω για τον κ. Γαβρόγλου. Αυτό αρκεί.

Θα αναφερθώ όμως εδώ ενδεικτικά σε ό,τι αφορά στο πούν

του κυρίου Υπουργού, στη στάση του απέναντι στον κοινοβουλευτικό έλεγχο και τον κοινοβουλευτικό διάλογο.

Καταθέτω για τα Πρακτικά την απάντηση του κυρίου Υπουργού ο οποίος εδώ και μήνες κάθε Δευτέρα, ενώ βρίσκεται στην Αίθουσα της Ολομέλειας αρνείται να απαντήσει σε επίκαιρη ερώτησή μου η οποία έχει κατατεθεί εδώ και πολλούς μήνες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αφορά στην ανέγερση Ιερού Ναού. Αφορά η ερώτησή μου αυτή στην εκπλήρωση του «τάματος του έθνους», του Ιερού Ναού του Σωτήρος Χριστού, σε ανάμνηση του απελευθερωτικού αγώνα του 1821. Για το τάμα του έθνους, λοιπόν, ο κ. Γαβρόγλου δεν έρχεται στη Βουλή. Και δεν δίνει και σημασία καν στα λεγόμενά μου μήνες τώρα.

Καταθέτω την ερώτηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Απαντήσαμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Απαντήσατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σε εσάς απάντησα, εδώ. Δεν το θυμάστε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Αντί κάποιος Προεδρεύων να τον πιάσει από το αφτί και να τον ανακαλέσει στην τάξη υπερασπιζόμενος τουλάχιστον τη λεγόμενη διάκριση των εξουσιών, που λέτε εσείς, στο πλαίσιο της οποίας στηρίζεται το στρεβλό σας κοινοβουλευτικό σύστημα, της κλεπτοκρατίας, αντί να του πει «ποιος είσαι εσύ που αρνείσαι τον κοινοβουλευτικό έλεγχο; Ποιος είσαι εσύ που απαξιώνεις πεντακόσιους χιλιάδες Έλληνες ως ερυθρός κομίστριος και αποφασίζεις και λες δεν απαντώ», δεν γίνεται κάτι τέτοιο. Προσπερνά αυτή την άτιμη στάση του Υπουργού και προχωρώ. Αλλά αν κρίνουμε...Γελάτε, ε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τι να κάνω;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Αν κρίνουμε το πώς αντιμετωπίζετε τον κοινοβουλευτικό έλεγχο και το πώς αντιμετωπίζετε τους φορείς και τον δήθεν διάλογο που κάνατε στις επιτροπές, διάλογο που δεν κάνατε, καταλαβαίνουμε τι συμβαίνει με το παρόν νομοσχέδιο και πώς προτίθεστε να αντιμετωπίσετε τους πανεπιστημιακούς καθηγητές και φοιτητές οι οποίοι δεν είναι μαρξιστές ή μπολσεβίκοι, όπως είστε εσείς ο ίδιος.

Γελάει καλύτερα όποιος γελάει τελευταίος. Από το 4% βρεθήκατε Κυβέρνηση. Είναι πολύ-πολύ εύκολο -και θα γίνει- να ξαναβρεθείτε στο 4%. Μόκο, λοιπόν.

Στη χθεσινή συνεδρίαση ένας Βουλευτής άλλου κόμματος είπε ότι με το νομοσχέδιο αυτό ανοίγει η κερκόπορτα για την πλήρη διάλυση της παιδείας. Περισσότερο θράσος επεδείχθη απ' αυτόν τον Βουλευτή -της Αντιπολίτευσης ήταν, όχι δικός σας- που είπε ότι ανοίγει η κερκόπορτα για τη διάλυση της παιδείας. Ποιος; Αυτός που ως φοιτητής είχε συντελέσει τα μάλα στη διάλυση της παιδείας ως μέλος αριστεριστικής οργάνωσης. Η παρομοίωση, βεβαίως, και ο χαρακτηρισμός δεν ήταν λάθος. Η απαράδεκτη εικόνα των πανεπιστημίων δεν είναι τωρινό φαινόμενο. Δεν την έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ αυτήν την εικόνα.

Αυτή η φωτογραφία που σας δείχνω είναι από πανεπιστήμιο στην Ουγκάντα. Τη βλέπετε; Την καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα φωτογραφία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κι αυτή η φωτογραφία είναι από πανεπιστήμιο στην Αθήνα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα φωτογραφία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το θέμα είναι ότι τη δεύτερη φωτογραφία, του πανεπιστημίου

στην Αθήνα, δεν υπάρχει κανείς Βουλευτής εδώ μέσα ούτε Έλλην πολίτης που να μπορεί να την προσδιορίσει χρονικά. Είναι του 2017; Μήπως είναι του 2007; Μήπως είναι του 1977; Διότι η διάλυση της παιδείας άρχισε από το 1974 και μετά, όταν ο Κερένσκι της σύγχρονης πολιτικής ζωής, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, παρέδωσε την παιδεία στην αριστερή προπαγάνδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα πάρω και μέρος της δευτερολογίας μου, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα εκμεταλλευτώ πολύ τον χρόνο.

Στα θέματα παιδείας, κυρίες και κύριοι, η λύση είναι μοναδική και βρίσκεται σε αυτό που λέγεται αυστηρή τήρηση του Συντάγματος. Είναι αυτό ακριβώς που περιγράφεται και στον πολιτικό προγραμματισμό του Λαϊκού Εθνικιστικού Κινήματος Χρυσή Αυγή. Θέλουμε μια δωρεάν εθνική παιδεία, όπως επιτάσσει το άρθρο 16 του ισχύοντος Συντάγματος, το οποίο αναφέρει στην παράγραφο 2 το εξής: «Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους κι έχει σκοπό την ηθική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες».

Στην παράγραφο 4 στο ίδιο άρθρο γράφει: «Όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της στα κρατικά εκπαιδευτήρια. Το κράτος ενισχύει τους σπουδαστές που διακρίνονται, καθώς και αυτούς που έχουν ανάγκη από βοήθεια ή ειδική προστασία, ανάλογα με τις ικανότητές τους».

Αυτό ακριβώς θέλει η Χρυσή Αυγή. Θέλουμε εθνική παιδεία, παιδεία εντελώς αντίθετη από την παιδεία που κατασκευάζει ο ετερόκλητος πολιτικός συνασπισμός ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ - αυτό που εσείς λέτε «πρώτη φορά Αριστερά» - που επιχειρεί σε όλες τις βαθμίδες της παιδείας να αποδομήσει την εθνική συνείδηση. Και με την επίκληση της ανάγκης δήθεν αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, προβαίνει σε ριζική αλλαγή - αναθεώρηση των δομών της ελληνικής κοινωνίας.

Πληττετε, κυρίες και κύριοι της Αριστεράς, με αξιοσημείωτο ζήλο τον εθνικό και κοινωνικό ιστό, προκειμένου να μετατρέψετε την Ελλάδα σε ένα πολυπολιτισμικό βδέλυγμα. Πληττετε τον θεμέλιο λίθο, τον καθοριστικό παράγοντα που ενδυναμώνει και διατηρεί την ταυτότητα και τη συνείδηση, τις ρίζες και τη μνήμη. Κι αυτός ο θεμέλιος λίθος, ο παράγων, δεν είναι άλλος από την παιδεία κι από την εκπαίδευση.

Συνολικά οι ενέργειες του σημερινού Υπουργού και όχι μόνο - γιατί, κυρίες και κύριοι, μην ξεχνάτε το κατάπτυστο βιβλίο της Ρεπούση που κυκλοφόρησε στα ελληνικά σχολεία επί Νέας Δημοκρατίας, επί υπουργίας της κ. Γιαννάκου - αυτές οι ενέργειες των εθνομηδενιστών εντάσσονται σε ένα πλαίσιο πλήρους αποδομήσεως της εναπομεινάντης εθνικής παιδείας και της επιβολής ενός σκληρού εκπαιδευτικού εξουσιαστικού μηχανισμού, ο οποίος και θα αποτελέσει το κυρίαρχο δόγμα της εκπαίδευσής.

Στο σημείο αυτό και τελειώνοντας, θέλω να τονίσω ότι η εθνική παιδεία δεν είναι θέμα αριθμών και ποσοστών.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός στην ομιλία του ότι η Κυβέρνησή του από το 2015 και μετά προσέφερε στην παιδεία το 2,8% του ΑΕΠ, από το 1,8% που προέβλεπε η αποχωρήσασα -μνημονιακή και αυτή- κυβέρνηση Σαμαρά.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είτε 2,8% προσφέρετε είτε 1,8% του ΑΕΠ προσφέρετε, η παιδεία νοσεί βαθύτατα εδώ και δεκαετίες. Και η σημερινή παιδεία, δυστυχώς, είναι αυτή η παιδεία που παράγει νεοραγιάδες, που φτιάχνει φοβικούς πολίτες, πολίτες που έχουν να κάνουν με ένα ανάλγητο κράτος το οποίο παραμορφώνει την εθνική ψυχή και συνθλίβει οικονομικά και κοινωνικά τους πολίτες του. Ραγιάδες όμοιους με τους πολιτικούς του Αρχηγούς, Δεξιός και Αριστεράς, αυτούς που φοβούνται να πουν «ως εδώ», αυτούς που φοβούνται να πουν ένα μεγάλο «όχι», τα οποία «όχι» μόνο οι εθνικιστές μπορούν να εκστομίσουν.

Και τι σημαίνει ραγιάς; «Ραγιάς είναι εκείνος που είναι σκλάβος του φόβου του. Τη ραγιαδοσύνη του την ονομάζει αναγκαία φρονιμάδα. Τον κυνηγάς και κρύβεται, τον δέρνεις και ακόμα σκύβει, τον σκοτώνεις και σωμαίνει». Ίων Δραγούμης.

Αυτό ακριβώς είναι κι εσείς. Αυτό ακριβώς είστε όλοι σας, οι εκατόν πενήντα τρεις, οι οποίοι είστε έτοιμοι να ψηφίσετε οτιδήποτε

ποτε, προκειμένου να κρατήσετε τη βουλευτική σας έδρα.

Τελειώνω, κυρίες Πρόεδρε, με δύο επισημάνσεις. Χθες οι εκπρόσωποι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ως κλαίουσες Μαγδαληνές, κάνοντας δήθεν αυτοκριτική έλεγαν: «Μα, κι εμείς κάναμε σφάλματα για την παιδεία». Κάνατε σφάλματα ή εγκλήματα;

Κατέθεσα δύο φωτογραφίες. Μπορείτε μέχρι αύριο το πρωί να μου πείτε η δεύτερη φωτογραφία του ελληνικού πανεπιστημίου ποιας ημερομηνίας είναι; Γιατί κανείς δεν μπορεί να προσδιορίσει ποιας ημερομηνίας είναι.

Δεύτερη επισημάνση: Ο συναγωνιστής μας Ιωάννης Λαγός, ως αγορητής, χθες τοποθετήθηκε στο νομοσχέδιο και με χειμαρρώδη πολιτικό λόγο κατήγγειλε την Κυβέρνηση, την Αριστερή -εντός κι εκτός εισαγωγικών- Κυβέρνηση, που κατέθεσε τροπολογία άσχετη με το Υπουργείο Παιδείας, η οποία αφορά τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς. Είπε, επίσης, για τη νομολογία Μουζάλα ότι οι λαθρομετανάστες θα έχουν πολύ σύντομα κάρτα προπληρωμένη, θα έχουν δικό τους σπίτι και όλα τα καλά και τόνισε στο τέλος του λόγου του ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ καλύπτει αυτήν την αλητεία, τους αναρχικούς των Εξαρχείων, οι οποίοι, δυστυχώς, λυμαίνονται και τον χώρο των πανεπιστημίων.

Μετά τον Γιάννη Λαγό ανέβηκε στο Βήμα ένας συριζαίος Βουλευτής. Δεν έχει σημασία το όνομά του. Ακούστε, όμως, τι ενδιαφέρον είχε: «Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, δεν αισθάνομαι την ανάγκη να υπερασπιστώ κανέναν κοινοβουλευτικό». Δεν αισθάνθηκε την ανάγκη.

Κύριε Βουλευτά του ΣΥΡΙΖΑ, δεν αισθανθήκατε την ανάγκη να υπερασπιστείτε την κοινοβουλευτική δημοκρατία, τον κοινοβουλευτισμό; Τζάμπα σας λένε δημοκρατικό τόξο; Και συνέχισε λέγοντας «αισθάνομαι, όμως, την ανάγκη να πω ότι σε αυτήν τη χώρα τα μεγαλύτερα εγκλήματα και οι περισσότερες αγριότητες σε αυτήν, αυτήν τη στιγμή, διαπράττονται από τις φασιστικές εγκληματικές οργανώσεις».

Να μην πω ότι ο εν λόγω βλέπει πολλά θρίλερ. Να μην αναφέρω την κενότητα του πολιτικού του λόγου. Να αναφέρω, όμως, ότι ο εν λόγω ήταν δάσκαλος, διαμόρφωσε συνειδήσεις και εκπαιδευε τα παιδιά μας. Λοιπόν, εμείς τέτοιους δασκάλους δεν θέλουμε.

«Πάψετε σαπιοδάσκαλοι και σαπιορήτορες, αναφορατζήδες, να εξευτελίζετε τη φυλή. Πάψετε παλιόγριες τις κλάψες, τα σάλια, τα μελάνια και πιάστε το σπαθί», όπως μας επιτάσσει ο Περικλής Γιαννόπουλος. Αυτό το πνευματικό σπαθί έχει ανάγκη η Ελλάς, το σπαθί μιας εθνικής και κοινωνικής αναγέννησης, μιας επανάστασης εναρμονισμένης στους ανεκπλήρωτους πόθους της επαναστάσεως του 1821.

Κυρίες και κύριοι, ελληνικό λαέ, όπως έλεγε ο μακαριστός Χριστόδουλος, «δεν θέλουμε τη νεολαία μας εύπλαστο κιμά στα χέρια των ταγών της Νέας Τάξεως και της παγκοσμιοποιήσεως».

Θέλουμε νεολαία ελληνική, θέλουμε πατρίδα ελεύθερη, θέλουμε δάσκαλο Έλληνα, με πάθος, να παραδίδει τη σκυτάλη στη νέα γενιά. Θέλουμε προσευχή στα σχολεία, θέλουμε έπαρση σημαίας, θέλουμε πίστη, θέλουμε τιμή, θέλουμε την πατρίδα μας πίσω και θα την πάρουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο επί προσωπικού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, κυρίες Δουζίνα, δεν έχετε τον λόγο. Δεν αναφέρθηκε σε κάποιον ονομαστικά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής.

Κύριε Μηταφίδη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Δηλαδή, δεν επιτρέπεται, κύριε Πρόεδρε, ούτε να γελάμε, όταν μιλάει ο εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής και μας μιλάει με αυτόν τον τρόπο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Δουζίνα, δεν προβλέπεται να πάρете τον λόγο. Σας παρακαλώ πολύ. Και δεν τίθεται θέμα προσωπικού. Έγινε μία αναφορά για τα λεχθέντα ενός Βουλευτή κατά τη χθεσινή του παρέμβαση στην Ολομέλεια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Ο κ. Παππάς μου είπε «μόκο». Είναι αυτή αξιοπρεπής κοινοβουλευτική συμπεριφορά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Αναφέρθηκε σε κάποιον προσωπικά κάποιος;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Δεν αφορά εσάς, κύριε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν αφορούσε εσάς. Τελείωσε.

Έχετε τον λόγο, κύριε Μηταφίδη.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Θέλω να πω ότι υπογράφω με εκατό χέρια όσα είπε ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ για τη ναζιστική συμμορία της Χρυσής Αυγής.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δεν θα ξεδέσω τον ελάχιστο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου σχολιάζοντας τις ιερεμιάδες που εξακολουθεί να ψάλλει η συντηρητική Αντιπολίτευση από αυτό το βήμα, καθόλου τυχαία, υπερασπίζοντας το βάθρο της νεοφιλελεύθερης συναίνεσης, τον γνωστό νόμο Διαμαντοπούλου, αυτό το έκτρωμα, το οποίο, όπως η ίδια πολύ κυνικά δηλώνει, «έχει σκοπό να ξηλώσει τη Μεταπολίτευση».

Κοιτάξτε κάτι. Έχουμε κάνει ένα λάθος, το έχω επισημάνει πολλές φορές σε αυτή την αίθουσα, ότι αυτή η απαξιοτική, ισοπεδωτική κριτική, συλλήβδην, για τη Μεταπολίτευση, ένα και μόνο εξυπηρετεί: Εξυπηρετεί αυτούς που πριν από λίγο μας προκάλεσαν μέσα στο Κοινοβούλιο. Ο Αρχηγός τους, βέβαια, θεωρεί αγγαρεία το ότι βρίσκεται εδώ μέσα -μας το έχει πει και διαφορετικά- ως γνωστός θαυμαστής, βέβαια, του αναμορφωτή της Ευρώπης, του Χίτλερ, όπως γράφει στα κείμενά του.

Η Μεταπολίτευση είναι μία αντίφαση και δεν πρέπει να τη χαρίσουμε όσοι δώσαμε αγώνες και μάχες για να είναι η πιο μακρά περίοδος δημοκρατικών δικαιωμάτων, που σήμερα, βέβαια, βρίσκονται σε πλήρη αμφισβήτηση. Και δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ο νεοφιλελευθερισμός πηγαίνει πακέτο με τον νεοσυντηρητισμό. Φτάσαμε, λοιπόν, στα πενήντα χρόνια μετά τη χούντα, να έχουμε και συνέδρια -παρακαλώ- στο Πάντειο από τους γνωστούς «αστέρες» του νεοφιλελευθερισμού, οι οποίοι, ούτε λίγο ούτε πολύ, μας είπαν ότι η χούντα ήταν ο προθάλαμος του εκσυγχρονισμού της χώρας και πολλά άλλα. Δεν θέλω, όμως, να μείνω εκεί.

Επειδή στη συζήτησή μας επισκιάστηκαν μοιραία οι λίγες αλλαγές που υπάρχουν μέσα στο νομοσχέδιο για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, θα ήθελα να πω κάτι, παίρνοντας ερέθισμα από αυτά που είπε προηγουμένως ο Ευκλείδης Τσακαλώτος, ότι ένας μεγάλος Αμερικανός παιδαγωγός και φιλόσοφος, ο Τζον Ντιούι, έλεγε κάτι εντελώς διαφορετικό από αυτό που συνήθως λέμε. Λέμε ότι η παιδεία, το σχολείο, είναι η προετοιμασία για τη ζωή. Ο ίδιος έλεγε ότι πρέπει να είναι η ίδια η ζωή.

Και εδώ θέλω να χαιρετίσω τις πρωτοποριακές προσπάθειες που έχουν ξεκινήσει στο 4^ο Γυμνάσιο Αργυρούπολης και αλλού -και δεν έχουν ξεκινήσει τυχαία στις δικές μας μέρες, αφού με τις αλλαγές που φέρουμε στη βασική εκπαίδευση, έχουμε απελευθερώσει και ωφέλιμο χρόνο- για το λεγόμενο ανοιχτό σχολείο, ώστε το σχολείο να γίνει μια δυναμική κοινότητα μάθησης.

Είναι φανερό ότι η συζήτηση μέσα στη Βουλή εξελίχθηκε σε μία πραγματική πολιτική μάχη. Και ας αφήσουμε λιγάκι αυτές τις γενικόλογες και τα ηθικοπλαστικές για την παιδεία. Εδώ μιλάμε για εκπαιδευτική πολιτική η οποία έχει και κοινωνικά και ταξικά χαρακτηριστικά και θεωρητικά έχει σημαδευτεί -αν θέλετε- απ' όλες τις μάχες που έχουν δοθεί, ώστε να έχει έναν απελευθερωτικό χαρακτήρα η παιδεία.

Κακώς στιγματίζουμε τις αντίθετες ιδέες ως ιδεοληψίες, λες και πρόκειται για κάποιες ψυχικές ασθένειες. Έχουμε μια πραγματική μάχη ιδεών μέσα σε έναν κόσμο που συνεχώς αλλάζει και που το σχολείο παίζει βασικό ρόλο σ' αυτές τις αλλαγές, αλλά δεν μπορεί να είναι και ο μοχλός της ανατροπής, όπως πίστευαν -αν θέλετε- για την εκπαίδευση την περίοδο του Μάη του '68.

Ακούμε συνέχεια την αντιπολίτευση να μας εγκαλεί ότι αυτά που εισάγουμε εδώ είναι οπισθοδρόμηση στη δεκαετία του '80. Βέβαια, δεν υπάρχει εδώ κανείς εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ. Μου κάνει εντύπωση ότι ακόμα και η Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, κληρονόμος ενός τόσο βαριού ονόματος, δεν μπήκε στον κόπο να απαντήσει σε αυτό που ακούγεται κατά κόρον, ιδιαίτερα από τη Νέα Δημοκρατία, ότι η περίοδος των εκπαιδευτικών αλλαγών τη δεκαετία του '80 ήταν μια περίοδος λαϊκισμού. Να θυμίσω ότι οι αλλαγές αυτές, παρά τον πελατειακό χαρακτήρα που είχαν, παρά τις φωτογραφικές διατάξεις, ήταν μια τομή μετά τη μεταρ-

ρύθμιση Ράλλη, η οποία επανέφερε την καταργημένη από τη χούντα μεταρρύθμιση που είχε ξεκινήσει τα χρόνια του Παπανούτσου και της οποίας εγώ είμαι παιδί της.

Θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά ένα δημοσίευμα της κυριακάτικης «ΑΥΓΗΣ». Να διαβάσετε την «ΑΥΓΗ», θα μάθετε πολλά πράγματα. Δεν φτάνει να διαβάσετε μόνο τις ναυαρχίδες του νεοφιλελευθερισμού, το «Πρώτο Ψέμα» και την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Τριαντάφυλλος Μηταφίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εδώ μπορείτε να δείτε συγκριτικά πού έχουμε δίδακτρα στην Ευρώπη. Στις χώρες που θεωρούνται με τα διεθνή κριτήρια ότι έχουν το υψηλότερο, ανώτερης ποιότητας εκπαιδευτικό σύστημα, δεν υπάρχουν δίδακτρα.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Και θέλω να τελειώσω -το οφείλω αυτό- χαιρετίζοντας τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες εκπαιδευτικούς που σε πείσμα των συντηρητικών της Δεξιάς, αλλά δυστυχώς και της Αριστεράς, πήραν μέρος στη διαδικασία επιλογής των διευθυντών των σχολείων εκφράζοντας τη γνώμη τους. Μεγαλύτεροι από εμένα αλλά και αμέσως μετά τη Μεταπολίτευση πολεμήσαμε για να υπάρχει αιρετή διοίκηση στην εκπαίδευση, όπως καλώς υπάρχει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Δυστυχώς, το Συμβούλιο της Επικρατείας με την αντιδημοκρατική του απόφαση -την οποία δεν την εφαρμόζουν οι δικαστικοί για τον εαυτό τους, γιατί αυτοί έχουν αιρετούς προϊσταμένους στα δικαστήριά τους- ακύρωσε αυτή την προσπάθεια και ξαναέβαλε τους συλλόγους διδασκόντων σε αυτήν την περιπέτεια.

Και θέλω να κλείσω διαβάζοντας, κύριε Πρόεδρε τρεις στίχους. Είναι του Ελύτη. Τους αφιερώνω εξαιρετικά στους «πεισματάρηδες» της εκπαίδευσης, σ' αυτούς που κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες, κατοπληρωμένοι και χωρίς καμμία βοήθεια, κάνουν όλες αυτές τις τομές πάνω στις οποίες εμείς πρέπει να χτίσουμε και να τις αναπτύξουμε.

Λέει ο Ελύτης: «Μέσα στη θλίψη της απέραντης μετριότητας, που μας πνίγει από παντού, παρηγοριέμαι ότι κάπου σε κάποιο καμαράκι κάποιος πεισματάρηδες αγωνίζονται να εξουδετερώσουν τη φθορά».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ίσως αυτός ο στίχος θα έπρεπε να αφιερωθεί όντως στους πεισματάρηδες που επιμένουν να ανατρέψουν ένα βάρβαρο σύστημα, αυτό που ζούμε σήμερα και το οποίο δεν εξανθρωπίζεται ούτε γίνεται τίμιο. Είναι άτιμο από την ίδια του τη φύση, γιατί βασίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Αυτοί είναι οι πραγματικοί πεισματάρηδες και να είστε σίγουροι ότι στην πορεία θα βρεθούν λαοί ολόκληροι πεισματάρηδες που δεν θα υποταχθούν και ενσωματωθούν, αλλά θα αγωνιστούν για να ανατρέψουν την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Επειδή και ο Γραμματέας του Κόμματός μας και ο εισηγητής μας Γιάννης Δελής και ο Μανώλης Συντυχάκης μίλησαν γενικότερα και για το νομοσχέδιο και για την πρόταση τη δική μας, θα σταθώ σε επιμέρους ζητήματα.

Κατ' αρχάς, θέλω να κάνω ένα σχόλιο που αφορά τη διαδικασία, μια και είναι ο Πρόεδρος εδώ.

Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό το πράγμα που συμβαίνει. Να σηκωθούμε να φύγουμε; Μίλησαν δυόμισι ώρες οι δύο Αρχηγοί. Τόσο ήταν, μήπως ήταν και παραπάνω; Όποτε θέλει ο καθένας λέει, απαντάει, ξαναπαντάει, δηλαδή τι νομίζουν ότι αυτοί κερδίζουν; Δεν είναι σωστό.

Φυσικά, ανοχή θα υπάρχει, κανένας δεν λέει ότι ντε και καλά θα μιλήσουν είκοσι λεπτά ή μισή ώρα. Όμως αυτό το πράγμα κάθε εβδομάδα δεν πάει άλλο, γιατί και η ανοχή έχει όρια και στο ίδιο έργο δεν μπορούμε να είμαστε θεατές. Θα σηκωνόμαστε και

θα φεύγουμε, εάν συνεχίζεται αυτό το πράγμα, να έχουμε δύο ώρες αυτό το πινγκ πονγκ, το οποίο είναι γνωστό, το έχουμε δει από πολλά χρόνια όσοι είμαστε παλαιότεροι σε αυτήν την Αίθουσα.

Σε ότι αφορά το νομοσχέδιο και το όλο κλίμα, γίνεται μια προσπάθεια και από την Κυβέρνηση και από τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, αλλά και από τον Τύπο και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να προβληθεί ότι εδώ υπάρχει μια μεγάλη σύγκρουση και αντιπαράθεση δύο διαφορετικών πολιτικών και στο θέμα της ανώτατης εκπαίδευσης αλλά και συνολικότερα στο θέμα της παιδείας.

Μάλιστα χρησιμοποιούνται βαρύγδουπες εκφράσεις, που κανένας καμιά φορά απορεί, αν σκεφτεί σοβαρά και αν δεν υποκύψει σε αυτήν τη λαγνεία των λέξεων που χρησιμοποιούνται. Παραδείγματος χάριν, από την πλευρά της Κυβέρνησης: «κοινωνικό κράτος», «απρόσκοπτη πρόσβαση στην παιδεία όλων των Ελλήνων». Άλλο: «αριστερή αντίληψη συγκρούεται με τη δεξιά αντίληψη». Αριστερή αντίληψη είναι του ΣΥΡΙΖΑ και της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και δεξιά αντίληψη είναι της Νέας Δημοκρατίας και των υπολοίπων. Ευτυχώς που δεν ακούσαμε και τη λέξη επανάσταση στην παιδεία.

Όλα αυτά ακούγονται μάλιστα σε μια ζωή που ζει ο κόσμος, η οποία είναι τελείως διαφορετική από αυτά που λέγονται. Τι απαντά η Νέα Δημοκρατία και οι άλλοι; Αναχρονισμός, οπισθοδρομία και το άσυλο σημαία.

Παραμιλιπτόντως ο κύριος Πρωθυπουργός υπερασπίστηκε τον νόμο Γιαννάκου. Αν δεν μας απατά η μνήμη μας –και δεν μας απατά, λεκτικό είναι αυτό– όταν είχε έρθει ο νόμος Γιαννάκου, έγιναν τεράστιες κινητοποιήσεις από το φοιτητικό κίνημα και την εκπαιδευτική κοινότητα τότε. Τα ξεχάσατε; Τώρα ήταν καλός ο νόμος της Γιαννάκου, δηλαδή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Για το άσυλο. Για το άρθρο 16.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ξέρεις καμμία φορά η λανθάνουσα γλώσσα λέει την αλήθεια. Και για το άσυλο τότε το είχαν καταγγείλει και ο Συνασπισμός και εμείς και πάρα πολλοί άλλοι αυτόν τον νόμο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Για το άρθρο 16.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Και το άσυλο είχε καταγγελθεί. Μην μας τα λέτε. Θέλετε να σας φέρω τις εφημερίδες για το τι λέγατε και εσείς τότε για το άσυλο;

Ανεξάρτητα από αυτό, πήρε γενικότερα τον νόμο της Γιαννάκου.

Λέω, λοιπόν, ότι για να ισορροπήσει η συζήτηση, εμείς θα θέσουμε τα πραγματικά ερωτήματα που υπάρχουν, για να δούμε πού είναι οι μεγάλες διαφορές, οι στρατηγικές διαφορές. Τι είναι η παιδεία εμπόρευμα ή κοινωνικό αγαθό που πρέπει να παρέχεται δημόσια δωρεάν και σε υψηλή ποιότητα, που ταιριάζει και με τις εξελίξεις τις επιστημονικές, τις τεχνολογικές που υπάρχουν; Εδώ διαχωρίζονται τα κόμματα. Στον καπιταλισμό είναι εμπόρευμα. Είναι ή δεν είναι εμπόρευμα; Πουλιέται και αγοράζεται, ναι ή όχι;

Σήμερα, με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, τι είναι η παιδεία και τι αλλάζει προς αυτήν την κατεύθυνση; Το κάνει κοινωνικό αγαθό που προσφέρει τη δημόσια δωρεάν παιδεία παντού; Όχι βέβαια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου, κύριε Πρόεδρε, και τον χρόνο της δευτερολογίας μου, για να μη χρησιμοποιήσω αυτά που κατήγγειλα πριν, ότι πρέπει και εμείς να έχουμε τον ανάλογο χρόνο, αλλά δεν είναι σωστό γενικότερα.

Λέει η Κυβέρνηση: Να έχουν όλοι ελεύθερη πρόσβαση ή να έχουν ισοτιμία. Καλά, σοβαρολογείτε; Το παιδί του εργάτη με το παιδί του βιομήχανου, του εφοπλιστή, του μεγαλέμπορου, του πλούσιου, τέλος πάντων, έχουν τις ίδιες δυνατότητες πρόσβασης στην παιδεία; Είμαστε σε ταξική κοινωνία ή όχι; Για ποια δωρεάν παιδεία μπορούμε να μιλήσουμε σήμερα και να τη λογαριάσουμε συνολικά, γιατί παιδεία δεν είναι μόνο τα πανεπιστήμια.

Για να δούμε ένας γονιός τι πληρώνει σήμερα; Πληρώνει φρον-

τιστήρια; Πληρώνει για ξένες γλώσσες ή μήπως μπορεί να τα μάθει στο σχολείο; Πληρώνει, αν θέλει να μάθει το παιδί του. Πληρώνει για αθλητισμό; Όπου θέλει να το πάει. Υπάρχουν τέτοιες υποδομές που να προσφέρουν; Υπάρχουν υποδομές για τον πολιτισμό; Όχι. Όλα είναι επί πληρωμή, συν τα υπόλοιπα προβλήματα που υπάρχουν ακόμα και στα πανεπιστήμια.

Σε αυτό, λοιπόν, το θέμα υπάρχει διαφορά στην πολιτική σας από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας; Λέτε, βέβαια, ότι εμείς προσπαθούμε να το απαλύνουμε. Θα το σχολιάσω παρακάτω. Όμως υπάρχει καμμία διαφορά στο ότι η παιδεία θεωρείται και είναι εμπόρευμα και πουλιέται και αγοράζεται παντού; Για να μην πάω παραπέρα για τα ξένα ιδρύματα, για τα μεγάλα πανεπιστήμια, ποιοι πάνε, πώς πάνε και τι κάνουν. Και αν θέλετε, μην κάνουμε σύγκριση με παλιότερες εποχές που χρειαζόντουσαν μαζικά επιστήμονες και το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα είχε αφήσει πιο χαλαρά ορισμένα πράγματα για να παράγει επιστήμονες που έπρεπε να στελεχώσουν την ίδια την καπιταλιστική παραγωγή. Άρα εδώ ο καυγός είναι για το ποιος υπηρετεί καλύτερα αυτό το σύστημα.

Για να δούμε, λοιπόν, τι κάνει αυτό το νομοσχέδιο, επειδή ακούγονται διάφορα και για τον νόμο Διαμαντοπούλου, που όντως ήταν νόμος-τερατούργημα. Εμείς το είχαμε καταγγείλει και μάλιστα λέγαμε ότι ξεκινάει το «Πανεπιστήμιο ΑΕ» –ανώνυμη εταιρεία– όπως και σε όλα, και στα σχολεία και παντού. Προηγήθηκε ο νόμος Γιαννάκου και τώρα με έναν πιο έξυπνο τρόπο συνεχίζεται στην ίδια γραμμή. Γιατί συνεχίζεται στην ίδια γραμμή; Υπάρχει υποχρηματοδότηση με βάση τις ανάγκες της οικονομίας; Τεράστια.

Μας είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι θα δώσει 65 εκατομμύρια σε δύο χρόνια. Να σας πω κάτι; Είναι το των καθάρων κερδών μεγάλων επιχειρήσεων τα 65 εκατομμύρια. Να μην ονοματίσω, γιατί είναι αρκετές και ο νόων νοεϊτώ. Φθάνουν αυτά τα 65 εκατομμύρια, για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που υπάρχουν στον χώρο της παιδείας; Όχι. Γι' αυτό, τι έρχεται; Η εξάρτηση της επιβίωσης και λειτουργίας των ΑΕΙ και των ΤΕΙ από την πώληση προγραμμάτων με τέλη και διδασκτρα, με νέα πεδία δράσης στη διά βίου μάθηση, η οποία διά βίου μάθηση είναι στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου και θα πω γιατί είναι.

Δεύτερον, θεσμοθετεί επίσημα διδασκτρα με τη μορφή τελών φοίτησης στα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών. Και επειδή καταγγέλλεται –και σωστά καταγγέλλεται– η λογική και η θεωρία πελάτη και αυτού που προσφέρει, αυτό τι είναι; Δεν θεωρείται πελάτης ο φοιτητής; Γιατί θα πρέπει να πληρώνει στο μεταπτυχιακό; Δεν είναι «Πανεπιστήμιο Α.Ε.» και αυτό όταν πάει να βρει πόρους από αλλού, για να στηριχτεί και όταν συνδέεται με τις επιχειρήσεις και όλα όσα γίνονται στην πράξη, ακόμα και με το ίδιο το NATO, αλλά εδώ εσείς λέτε ότι το NATO είναι παράγοντας ασφάλειας.

Άρα λοιπόν, ποια είναι η διαφορά; Λέτε ότι το 30% θα είναι σε όσους δεν μπορούν. Και καθορίζεται με ένα πλαφόν. Ο κύριος Υπουργός λέει 10.000, εμείς δεν συμφωνούμε, γιατί αν είναι πάνω από 30%, τι θα γίνει; Θα βάλετε τους πιο φτωχούς. Άρα θα κατέβει το πλαφόν. Ακόμα και με 11.000 εισόδημα χρονιάτικο ποστεύετε, αλήθεια, ότι μπορεί μια λαϊκή οικογένεια να στηρίξει το παιδί και στο πανεπιστήμιο και στο μεταπτυχιακό; Είναι πλούσιοι όσοι έχουν εννιά κατοστάρικα το μήνα και θα πρέπει να πληρώνουν διδασκτρα;

Τρίτον, τρεις κύκλοι σπουδών, πτυχία πολλών ταχυτήτων, προγράμματα κατάρτισης διά βίου μάθησης. Ποιοι θα είναι σ' αυτά τα προγράμματα; Τα παιδιά της αστικής τάξης; Όχι, αυτοί πάνε αλλού. Τα παιδιά της μεσοαστικής τάξης, που δεν υπάρχει, αλλά ας την πούμε έτσι; Όχι, για τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Σε αυτά τα θέματα που βάζετε διαφωνούν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ; Όχι. Πιέζουν –ειδικά η Νέα Δημοκρατία, αλλά και οι άλλοι– για ακόμα περισσότερη αυτονομία των πανεπιστημίων, που σημαίνει να ζητούν ακόμα περισσότερα λεφτά για να πληρώνει ο ελληνικός λαός.

Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας σε επίπεδο περιφέρειας. Καινούργιος θεσμός. Ποια είναι η επιχειρηματολογία; Ότι θέλει να συντονιστεί τα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Να το δεχθούμε σαν επιχειρηματολογία. Ναι, σε μια

περιφέρεια. Για ποιον σκοπό ιδρύονται; Γιατί απέτυχαν και τα προηγούμενα. Σε τι απέτυχαν τα προηγούμενα και πρέπει να πετύχουν τούτα εδώ; Να συνδέσουν την κοινωνία με τις πραγματικές ανάγκες και με την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Εδώ είναι το κλειδί. Ποιες είναι οι ανάγκες της κοινωνίας, δηλαδή, που θα τις συνδέσουν τα ανώτατα ιδρύματα, πανεπιστημιακά και τεχνολογικά; Γιατί δεν προσδιορίζονται; Τι κρύβετε πίσω απ' αυτό; Κρύβετε, πρώτον και βασικό, τις πραγματικές ανάγκες και τους σχεδιασμούς του ίδιου του κεφαλαίου. Και όταν μιλάμε για παραγωγική ανασυγκρότηση, να συνεννοούμαστε. Για ποια παραγωγική ανασυγκρότηση μιλούμε στη χώρα; Ποιοι θα κάνουν την παραγωγική ανασυγκρότηση; Ό,τι υπάρχει δίνεται στους επιχειρηματικούς ομίλους. Παραγωγικό μοντέλο καινούργιο. Ποιο καινούργιο; Λιμάνια, αεροδρόμια, ΟΣΕ, ό,τι υπάρχει δημόσιο παραδίδεται στους επιχειρηματικούς ομίλους και στα μονοπώλια, για να αναπτυχθεί, υποτίθεται, η χώρα. Άρα λοιπόν, τι θα κάνουν τα Περιφερειακά Συμβούλια; Αυτά τα συμφέροντα θα εξυπηρετήσουν: την καπιταλιστική ανάπτυξη.

Με συγχωρείτε, αλλά σε ορισμένα πράγματα πρέπει να συνεννοούμαστε. Τι ζητούν σήμερα από το επιστημονικό δυναμικό οι κεφαλαιοκράτες; Φθηνή, ευέλικτη επιστημονική εργατική δύναμη με σχέσεις εργασίας αλαλούμ, όλες αυτές που υπάρχουν στην καπιταλιστική αγορά. Αυτόν ακριβώς τον σκοπό εξυπηρετεί και αυτός ο σχεδιασμός που κάνει αυτή η Κυβέρνηση. Εκτός εάν μας πείτε ότι σχεδιάζετε σοσιαλιστική οικονομία και μπαίνει σε άλλη βάση, αλλά αυτό δεν φαντάζομαι να υπάρχει κανείς που θα το ισχυριστεί.

Άρα λοιπόν, τι λέμε εμείς. Ίδια στρατηγική είναι. Επιμέρους διαφορές μπορεί να υπάρχουν. Και υπάρχουν διαφορές, γιατί ούτε τα κόμματα είναι ίδια. Στρατηγικά, όμως, όλες οι αλλαγές που γίνονται δεν είναι σε προοδευτική, αλλά σε συντηρητική κατεύθυνση.

Γι' αυτό εμείς καλούμε τον κόσμο, πέρα από τα γενικά, από την ανατροπή και το τι σημαίνει και τι μπορεί να δώσει ο σοσιαλισμός και στον τομέα της εκπαίδευσης, της παιδείας και της κοινωνίας, σήμερα να υπάρξει ένα μέτωπο απ' όλους όσους δεν συμφωνούν να παραδοθεί ό,τι υπάρχει στον τζόγο αυτής της βάρβαρης καπιταλιστικής αγοράς, να παλέψουν για άμεσα αιτήματα. Να, ποια είναι τα άμεσα αιτήματα. Κάλυψη ελλείψεων της δημόσιας εκπαίδευσης, μόνιμη εκπαιδευτικό προσωπικό, υλικοτεχνική υποδομή, δωρεάν παροχή βιβλίων και συγγραμμάτων, σίτιση, στέγαση για όλους. Εδώ είναι πόσα πληρώνει η λαϊκή οικογένεια και πώς ζει.

Θα πω δύο-τρία αιτήματα ακόμα. Κάλυψη των απωλειών από το κούρεμα των αποθεματικών. Τι θα γίνει με αυτό; Σ' αυτά έγινε μία ληστεία εν μία νυκτί. Θα γυρίσουν πίσω; Δεν υπάρχουν λεφτά; Υπάρχουν δισεκατομμύρια λεφτά, δεν εξανεμίστηκαν όλα αυτά τα κέρδη, όλα αυτά που έχουν οι επιχειρήσεις σήμερα. Αντί, όμως, να τις φορολογήσετε παραπάνω, από το 29% το πήγατε στο 27%, διαγραφής χρεών κ.λπ.. Να σταματήσει κάθε δυνατότητα επιχειρηματικής δραστηριότητας και δημιουργίας εταιρειών οποιουδήποτε τύπου για τα ίδια τα πανεπιστήμια και για τα μέλη των ΔΕΠ. Συμφωνείτε; Φέρτε το. Κανένας να μην συνδέεται με τα περιβόητα προγράμματα, κανείς να μην συνδέεται με επιχειρηματικές δραστηριότητες, ούτε σύνδεση με τις επιχειρήσεις και πολύ περισσότερο το ίδιο το πανεπιστήμιο και μέτρα για τους φοιτητές.

Θα τελειώσω με αυτό. Είχε έρθει η κόρη του Γκεβάρα, η Αλέιδα, που είναι γιατρός, και μίλησε σε ένα σχολείο στη Χαλκίδα, στα παιδιά. Συνολικά για την εκπαίδευση ήταν η συζήτηση. Και τι είπε; Στον καπιταλισμό κάθε γενιά θυσιάζεται για την επόμενη. Ισχύει ή δεν ισχύει; Για να δούμε τη δωρεάν παιδεία. Όταν κάποια οικογένεια, με αυτό το χάλι που υπάρχει, φθάσει σε ένα σημείο που μπορεί κάτι ελάχιστο να απολαύσει, αρχίζει και πληρώνει, για να σπουδάσει τα παιδιά της. Αυτή είναι η δωρεάν παιδεία.

Ξαναλέμε ότι δεν μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή πολιτική. Είπε πολλά ο κ. Τσακαλώτος. Έπρεπε να έχω χρόνο, για να μπορέσω να του απαντήσω.

Επομένως, αυτό που γίνεται είναι να διαχειρίζεστε και εσείς, άσχετα από τις προθέσεις ορισμένων, ένα βάρβαρο σύστημα,

που έχει νόμους και που πάει προς αυτή την κατεύθυνση. Αυτά εφαρμόζονται σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Κουκούτσης, ανεξάρτητος Βουλευτής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, μπορώ να ρωτήσω κάτι κυριολεκτικά πραγματολογικό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τι θέλετε, κύριε Υπουργέ; Συγγνώμη, κύριε Κουκούτση, μισό λεπτό. Τι ακριβώς θέλετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Θα σας πω. Προφανώς, καταλαβαίνω το σκεπτικό του κ. Παφίλη.

Κύριε Παφίλη, τον Σεπτέμβριο αρχίζουν τα μεταπτυχιακά. Αρχίζει μια σχολική χρονιά. Η θέση του ΚΚΕ ποια είναι; Ότι ρεαλιστικά, όπως είναι τώρα, να καταργηθούν τα διδάκτρα από όλα τα μεταπτυχιακά;

Και δεύτερον, δεχόσαστε ότι το 30%, που δεν θα πληρώνει διδάκτρα, που είναι παιδιά που δεν μπορούν να έχουν την οικονομική αυτή δυνατότητα, είναι ένα αρνητικό μέτρο. Λέω ρεαλιστικά για τώρα, για μεθαύριο, όχι στο μέλλον για τον σοσιαλισμό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ξέρετε ποια είναι η διαφορά μας; Πέρα από τα υπόλοιπα; Αυτό το ρεαλιστικό. Ποτέ δεν είναι ρεαλιστικό. Ρεαλιστικό είναι αυτό που έχει ανάγκη η κοινωνία και που μπορεί να κάνει η κοινωνία. Και αυτό το σύστημα που υπηρετείτε δεν μπορεί να τα κάνει αυτά. Τα κάνει με βαρβαρότητα. Ενώ αν πάρει ο κόσμος στα χέρια του τον πλούτο που παράγει, αν σχεδιάσει την οικονομία, σήμερα οι δυνατότητες της επιστήμης, της τεχνολογίας, της παραγωγικότητας της εργασίας είναι απίστευτες. Και η Ελλάδα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Για τον Σεπτέμβριο λέω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αφήστε τώρα. Τι τον Σεπτέμβριο; Εδώ θα περάσουν πολλοί Σεπτέμβριοι που θα κάνετε το ίδιο ερώτημα. Λέμε, λοιπόν, ότι οι δυνατότητες της χώρας μας είναι τεράστιες, απίστευτες. Είναι από τις πιο πλούσιες χώρες του κόσμου για το μέγεθός της. Κι όμως, ο λαός καταδικάζεται στη φτώχεια, τη δυστυχία και την πείνα.

Στα ερωτήματα που θέσατε, εμείς λέμε να μην πληρώνει κανένας το μεταπτυχιακό. Εσείς δεν υπερασπίζεστε τη δημόσια δωρεάν παιδεία; Βάλτε 5% φορολογία -για εδώ τώρα λέω- ανεβάστε τη φορολογία στους μεγάλους επιχειρηματίες, για να βγάλετε λεφτά, άμα θέλετε. Γιατί είναι ψευτοδilemma αυτό. Το ίδιο και με το 30%. Τι να σας πούμε; Μην βάζετε ούτε το 30%; Ερώτημα είναι αυτό; Σας λέμε όλα. Να μην πληρώνει κανένας μεταπτυχιακό.

Και σε τελευταία ανάλυση, μην νομίζετε ότι στα ελληνικά πανεπιστήμια υπάρχουν και οι ζάμπλουτοι μέσα. Εντάξει, υπάρχουν και κάποια στρώματα που ακόμα αντέχουν και που έχουν κάποια οικονομική ευμάρεια, αλλά για τα παιδιά της ελληνικής οικογένειας δεν σας προβληματίζει ότι 11,5% εγκαταλείπουν το Γυμνάσιο -που είναι πολύ παραπάνω- και ότι δεκατέσσερις χιλιάδες παιδιά πέρσι εγκατέλειψαν τα δημοτικά σχολεία; Αυτά δεν σας προβληματίζουν για το πού οδηγείται η κατάσταση;

Δεν σας προβληματίζουν αυτά που λέτε για τη Δυτική Αττική, που είπε ο Πρωθυπουργός ότι θα φτιάξουμε εκπαιδευτικά ιδρύματα; Τι θέλουν στη Δυτική Αττική; Τι θα αναπτυχθεί στη Δυτική Αττική; Θέλουν φθηνούς ευέλικτους εργάτες και επιστήμονες. Τέτοιους θα βγάλουν. Τι θα βγάλουν; Τι ζητάει ο καπιταλισμός σήμερα; Αυτό δεν ζητάει, για να αναπτυχθεί; Δεν τα ξέρετε αυτά; Δεν θέλει φθηνή εργατική δύναμη; Δεν θέλει μηδενικές κοινωνικές παροχές; Αυτά θέλει και αυτά θέλουν να τα προσφέρουν και στα πανεπιστήμια. Προς αυτή τη γραμμή κινείται.

Και εμείς δεν λέμε στο παραμικρό μέτρο που παίρνετε, όχι. Ή όλα ή τίποτα. Το «όλα» πρέπει να το απαιτήσει ο κόσμος, αλλά μην μας βάζετε τέτοια διλήμματα τώρα. Σας λέμε να μην πληρώνουν το μεταπτυχιακό. Γιατί; Δεν είστε υπέρ της δωρεάν εκπαίδευσης στα πανεπιστήμια; Εκτός των μεταπτυχιακών σπουδών μάλλον ε; Έτσι αρχίζει σιγά σιγά. Μετά θα πάνε και στα προπτυχιακά και μετά θα φτάσουμε στο δημοτικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς. Κύριε Κου-

κούτση, επειδή είχε ζητήσει τον λόγο και ο κ. Σπίρτζης, ήδη σας ανήγγειλα. Υπάρχει κάποιο πρόβλημα να προηγηθεί; Θέλετε εσείς τον λόγο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Δεν υπάρχει πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θέλετε εσείς τον λόγο, κύριε Σπίρτζη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Για την τροπολογία, κύριε Πρόεδρε; Και ο Κανονισμός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Λοιπόν, μην απευθύνεστε σε εμένα για τον Κανονισμό. Έγινε μια κακή αρχή από το πρωί που παρέλασαν διάφοροι Υπουργοί.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τι είναι αυτό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με συγχωρείτε, πάρα πολύ. Δεν θα λογοδοτήσω εγώ για τους προηγούμενους Προέδρους.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν είπα για εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όφειλαν οι ίδιοι να το θέσουν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ένας είναι ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Λοιπόν, σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες, είχαν κάθε δικαίωμα να παρέμβουν, για να τις υποστηρίξουν. Σε ό,τι αφορά την παρέμβασή τους για το νομοσχέδιο επικαλέστηκαν εξ όσων γνωρίζω το ότι συνυπογράφουν το νομοσχέδιο.

Εγώ αρνήθηκα προηγουμένως στον κ. Σπίρτζη, διότι ούτε καν υπογράφων Υπουργός είναι. Και επιμένουν Κυβέρνηση και λοιποί και ο ίδιος βεβαίως. Φτάσαμε στο σημείο πριν από λίγο -για να τα λέμε όλα- να ψυχρανθούμε με τον κ. Σπίρτζη. Αυτό ίσως δεν σας αφορά, αλλά ζητώντας μου να του δώσω τον λόγο μου είπτε ότι «εγώ θα απευθυνθώ στον επόμενο Πρόεδρο», που θα με αντικαταστήσει και εγώ του είπα: «Ιδού η Ρόδος. Παρακαλώ πολύ μετά τις 17.30' που θα με αλλάξει ο επόμενος Αντιπρόεδρος να ζητήσετε από τον ίδιο τον λόγο». Αυτό γίνεται.

Το ότι είναι ενάντια στον Κανονισμό το ξέρουμε όλοι. Και οι προηγούμενοι Προεδρεύοντες εδώ, δείχνουν ανοχή διότι ζητούν οι Υπουργοί να κάνουν κάποια παρέμβαση.

Εν προκειμένω, ο κ. Σπίρτζης, επειδή υπάρχει από ό,τι έχω καταλάβει στο νομοσχέδιο κάποιο άρθρο που αφορά και μηχανικούς, προς αυτή την κατεύθυνση θέλει να κάνει μια τοποθέτηση. Αυτό είναι όλο. Τώρα μην ανοίγουμε ολόκληρη κουβέντα γιατί και πώς. Σας παρακαλώ. Χάνουμε χρόνο υπάρχει μεγάλος αριθμός ομιλητών που δικαίως θα διαμαρτύρονται μετά για ενδεχόμενη περικοπή του χρόνου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τι θέλετε, κύριε Θεοχαρόπουλε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχει ανοίξει πράγματι μια λαθεμένη κατάσταση εκτός Κανονισμού, που δεν είναι στη δική σας προσωπική ευθύνη. Από το πρωί έχουν μιλήσει δύο Υπουργοί που δεν μιλούν για τις τροπολογίες.

Θέλω να σας πω το εξής: Ο Κανονισμός, όπως καλά γνωρίζετε, λέει ότι μετά από κάθε Υπουργό, για παράδειγμα, οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι μπορούν να έχουν τον λόγο για δυο λεπτά. Βλέπουμε να υπάρχει διαμαρτυρία γιατί γίνονται εντός του Κανονισμού διαδικασίες, όπως για παράδειγμα να παίρνουν τον λόγο οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι μετά από τους Υπουργούς, και αντίθετα, να υπάρχει εκτός Κανονισμού μια διαδικασία που γίνεται ανεκτή και συγχρόνως δεν γνωρίζουμε και πόσοι Υπουργοί θα έρθουν. Δηλαδή, μπορεί να έρθουν μετά από εσάς άλλοι δυο, τρεις Υπουργοί και να σταματήσουν τη ροή. Να ξέρουμε ποιοι Υπουργοί από εδώ και στο εξής θα μιλήσουν, αν είναι μόνο ο κ. Σπίρτζης ή αν είναι και άλλοι και ταυτοχρόνως να τηρηθεί ο Κανονισμός που αφορά τη διαδικασία των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων όλων των κομμάτων, γιατί αλλιώς θα ακούγεται μόνο η άποψη της Κυβέρνησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, κύριε Θεοχαρόπουλε.

Κύριε Λοβέρδο, θα ανοίξουμε τώρα ένα νέο κύκλο συζήτησης επ' αυτού;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα τον λόγο επί του Κανονισμού έχοντας δυο υπογραφές στο αίτημά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ωραία, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Πριν αναλάβετε εσείς, κύριε Πρόεδρε, όταν πήρε τον λόγο ο κ. Τσακαλώτος για οκτώ λεπτά, ανέβηκα στο Προεδρείο και είπα «ως τι;». Μου είπε ο τότε Προεδρεύων «ως συνυπογράφων Υπουργός».

Όταν κατατίθεται πολυνομοσχέδιο, πραγματικά οι συνυπογράφωντες Υπουργοί πρέπει να πάρουν τον λόγο. Όταν κατατίθενται κυβερνητικές τροπολογίες, είναι εξ ορισμού αναγκαίο να πάρουν τον λόγο για να διευκρινίσουν στο Σώμα. Όταν υπάρχει έστω μια διάταξη δική τους, μπορεί και εκεί με παραχώρηση του Προεδρείου να πάρουν δυο λεπτά για να την εξηγήσουν. Αλλά κάθε συνυπογράφων Υπουργός δεν έχει αυτοτελώς τις αρμοδιότητες του Υπουργού κατά τον Κανονισμό.

Άρα λοιπόν, επειδή έχουμε φτάσει στις 17.30' και σωστά ακολουθείται η τάξη όταν μιλούν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι ή ο αρμόδιος Υπουργός ή οι έχοντες τροπολογία, αλλά όχι σωστά όταν μιλάνε όλα τα μέλη της Κυβέρνησης και οι μη συνυπογράφωντες.

Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, για το εξής: Όποιος μη συνυπογράφει ή άλλος Υπουργός θέλει να πάρει τον λόγο χωρίς τα προηγούμενα, θα μιλήσει στο τέλος και θα ακολουθηθεί τώρα η κανονική διαδικασία.

Ειδάλλω, κύριε Πρόεδρε, σας το δηλώνουμε ότι θα ζητάει ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος τον λόγο μετά από κάθε Υπουργό και θα κρατάει τον λόγο για δυο λεπτά, ανεξαρτήτως αν έχει να προσφέρει κάτι στο Σώμα ή όχι. Δεν είναι εδώ Υπουργικό Συμβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, κύριε Λοβέρδο.

Θα πρότεινα μιας και είναι η τελευταία εβδομάδα συνεδριάσεων, μετά τις διακοπές, αξιοποιώντας και την παρουσία του Προέδρου, όταν θα επανέλθουμε στη Διάσκεψη Προέδρων να το βάλουμε και να το συζητήσουμε σοβαρά το ζήτημα αυτό και πώς θα το αντιμετωπίζουμε, γιατί το Προεδρείο πολλές φορές πιεζόμενο -και μιλάω για τον καθένα από εμάς που προεδρεύουμε- ενδίδουμε καλή τη πίστη, αν θέλετε καλοπροαίρετα στις παρεμβάσεις των Υπουργών, που και αυτοί δικαίως ενδεχομένως θέλουν να παρεμβαίνουν σε κάθε νομοσχέδιο, σε κάθε νομοθετική διαδικασία.

Κύριε Σπίρτζη, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ (Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιοτίμες συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ζήτησα τον λόγο γιατί έχω την εμπειρία του Προέδρου του Τεχνικού Επιμελητηρίου στη ζωή μου και τώρα, μέσα από το Υπουργείο Υποδομών μπορώ να εισφέρω στον προγραμματισμό και στη συζήτηση του σχεδίου νόμου για την ανώτατη παιδεία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ως Βουλευτής, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ (Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Ως Βουλευτής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Να καθόσασταν εδώ και να παίρνατε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ (Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Είμαι εδώ από το πρωί, κύριε Λοβέρδο, και έχω ζητήσει από το πρωί τον λόγο σε πολλούς Προεδρεύοντες. Θα είχα τελειώσει.

Καταλαβαίνω γιατί δεν θέλετε να μιλήσω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θέλουμε να μιλήσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ (Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Ευχαριστώ πολύ.

Λοιπόν, το 1982 υπήρχε ένα σχέδιο νόμου, που εμείς που σπουδάσαμε τότε, στη δεκαετία του '80 -εγώ πέρασα το '86- προέβλεπε την απαλλαγή του δημόσιου πανεπιστημίου από την καθηγητική έδρα και τη συμμετοχή στη διοίκηση των πανεπιστημίων όλων των μελών στα όργανα διοίκησης, που συμμετείχαν στα πανεπιστήμια, των μελών ΔΕΠ, των φοιτητών και των υπολοίπων.

Αυτό το πανεπιστήμιο στοχοποιήθηκε από όλους όσοι είχαν

οικονομικό συμφέρον να απαξιωθεί η δημόσια παιδεία. Και είναι ακόμη στοχοποιημένο. Στοχοποιήθηκε απ' όσους βλέπουν την παιδεία ως εμπόρευμα και τους επιστήμονες ως νέο εξαγωγίσιμο προϊόν. Στην περίπτωση, όμως, της δικής μας χώρας είναι καλής ποιότητας. Διότι άκουσα διάφορα γι' αυτό το «κακό» πανεπιστήμιο. Θα τα πούμε στη συνέχεια, και για τους μηχανικούς και για τους υπόλοιπους.

Παρά την προσπάθεια της απαξίωσης της δημόσιας ανώτατης παιδείας και σήμερα, θα ήταν καλό να δείτε ότι τους απόφοιτους των ελληνικών πανεπιστημίων τους ζητούν όλοι. Τους ζητάει η γερμανική βιομηχανία. Η Νέα Δημοκρατία έπρεπε να το ξέρει αυτό. Ο γερμανικός ΣΕΒ ήρθε, όταν ήταν κυβέρνηση και ο γερμανικός ΟΑΕΔ και ζητούσε να μετέχουν οι Έλληνες επιστήμονες στα προγράμματα τους και να γίνει συμφωνία. Είχε έρθει και στο Τεχνικό Επιμελητήριο τότε. Όλα τα νοσοκομεία του κόσμου θέλουν τους Έλληνες γιατρούς. Όλες οι τεχνικές εταιρείες και τα ερευνητικά ιδρύματα θέλουν τους αποφοίτους της «κακής» δημόσιας ανώτατης ελληνικής εκπαίδευσης.

Πώς εξηγούνται αυτά; Πού είναι το ότι είναι απαξιωμένη στη χώρα μας τόσο πολύ, όσο διαφημίζεται η ανώτατη παιδεία; Θα μπορούσε να είναι καλύτερη; Θα μπορούσε. Υπάρχουν παθογένειες; Υπάρχουν. Πρέπει να γίνουν τομές; Πρέπει. Άλλο όμως είναι αυτό και άλλο η νεοφιλελεύθερη ιδεολογία των κολεγίων στα τριάρια της Κάνιγγος. Είναι άλλα πράγματα αυτά που ζητάτε. Είναι άλλο το εμπόριο πτυχίων κι ελπίδας στους νέους ανθρώπους.

Ο ιδιότυπος νεοφιλελευθερισμός της χώρας μας, η θολούρα μεταξύ ενός συστήματος που τσαλαβουτά μεταξύ του αγγλοσαξονικού συστήματος και του ευρωπαϊκού συστήματος για να διαλύσει την ανώτατη παιδεία και να την απαξιώσει είναι το σπορ σας τα τελευταία χρόνια, μια συζήτηση που δεν κάνατε ποτέ ως οφείλατε σκόπιμα.

Εάν σας ενοχλεί –και σας ενοχλεί προφανώς η συμμετοχή όλων των τμημάτων της πανεπιστημιακής κοινότητας- και τα όποια αρνητικά ζητήματα που δήθεν έχουν προκύψει μες στα χρόνια, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί δεν νοθεύσατε τα παιδιά σας, τη ΔΑΠ ΝΔΦΚ και τα στελέχη σας από τη δεκαετία του '80, του '90, του 2000; Καταγγέλλετε τα νοσηρά φαινόμενα που εσείς αναπαρήγατε στα δημόσια πανεπιστήμια; Άλλοι είμαστε εμείς; Καταγγέλλετε την όποια συναλλαγή; Γιατί δεν διαπαιδαγωγήσατε τη νεολαία σας και τους καθηγητές σας; Ποιος άρχισε να μοιράζει σημειώματα; Ποια παράταξη τα έκανε αυτά και να κάνει πάρτι; Εμείς;

Επιχειρήθηκε λοιπόν η χώρα μας να γίνει πλυντήριο από εσάς επαγγελματικών δικαιωμάτων των ιδιωτικών κολεγίων ως franchising ξένων πανεπιστημίων, λες και τα ιδρύματα είναι καφενεία και τυροπιτάδικα.

Δεν φέρατε εδώ το MIT. Επιτρέψατε τη λειτουργία στα τριάρια στην Κάνιγγος και στη συνέχεια, είστε σε μια λογική, δύο χρόνια στα franchising στην Κάνιγγος, δύο χρόνια στη βιομηχανία των πανεπιστημίων της Αγγλίας, ένα χρόνο μάστερ και μετά με την επαγγελματική ισοτιμία να κάνουμε τα παιδιά πολιτικούς μηχανικούς. Και όταν γίνει σεισμός, να ψάχνουμε να βρούμε πώς πέφτουν τα σπίτια. Αυτό προσπαθούσατε να κάνετε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

Κι επειδή υπερασπιζέστε τον νόμο Διαμαντοπούλου, για να δούμε ποιος έχει ιδεοληψίες. Δεν τον είχε υπερασπιστεί ούτε ένας πρύτανης ούτε ένας επιστημονικός φορέας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να τελειώσω όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, αν με ανέχεστε.

Αλήθεια, σας ρωτάμε: Ποια ήταν η τομή στον νόμο Διαμαντοπούλου; Πώς ήταν αυτή η τομή που καταργούσατε τα τμήματα και τις ειδικότητες πλειάδας επιστημόνων; Δεν ήταν τομή, ήταν

διάλυση.

Και επειδή χειριζόσασταν την ανώτατη παιδεία ως ρουσφετολογικό μαγαζί, ιδρύατε τμήματα χωρίς σχεδιασμό για να βολέψετε δικούς σας ανθρώπους χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα, χωρίς επιστημονική τεκμηρίωση, χωρίς επαγγελματικό εύρος. Διατηρούσατε μια δήθεν κόντρα μεταξύ ΑΕΙ και ΤΕΙ για να αναπαράγετε μια κόντρα συντήρησης μηχανισμών.

Θα ήθελα να καταθέσω, μιας και γίνεται αναφορά στον νόμο Διαμαντοπούλου, ότι δεν τολμήσατε καν να θεσμοθετήσετε την ισοτίμηση των πενταετών σπουδών ως μάστερ, κάτι που καλύπτει το σχέδιο νόμου, που είναι αίτημα των διπλωματούχων μηχανικών και όσων έχουν φοιτήσει πέντε χρόνια και άνω και μετά μιλάτε για αξιολόγηση. Είναι τρομερό αυτό το πράγμα. Την ισοπέδωση τη λέτε και αξιολόγηση.

Ήταν μια διάταξη στον νόμο Διαμαντοπούλου συμφωνημένη και δεν κατατέθηκε ποτέ. Όχι μόνο αυτό, αλλά υπό την πίεση των δήθεν παλαιοκομματικών υπερασπιστών –ο ένας είχε έρθει με τις πιτζάμες στη Βουλή τότε- η τότε Υπουργός κ. Διαμαντοπούλου σ' αυτό που είχε συμφωνήσει δήλωσε ότι ποτέ δεν υπήρχε τέτοια σκέψη συμφωνημένη με τους επιστημονικούς φορείς.

Είναι ένα μικρό δείγμα του πως χειριζόσασταν τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση, πως ιδρύατε τμήματα και τα διατηρούσατε με ένα μέλος ΔΕΠ, πως κάνατε μεταπτυχιακά για προπτυχιακό αντικείμενο, πως κάνατε νέα τμήματα χωρίς επιστημονικό και επαγγελματικό εύρος, χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα, χωρίς τίποτα.

Είναι προφανές ότι σήμερα μπαίνει η αρχή και τα θεμέλια για να υπάρξει οριστική λύση των παλαιοκομματικών τακτικών των προηγούμενων κυβερνήσεων στην ανώτατη παιδεία. Συνεργαζόμαστε με τον Υπουργό Παιδείας για να βρεθεί οριστική λύση για τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ και για τα επαγγελματικά δικαιώματα όλων των ειδικοτήτων, διπλωματούχων και τεχνολόγων μηχανικών.

Ξεκινήσαμε με το προεδρικό διάταγμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων όλων των ειδικοτήτων των μηχανικών και της αναγνώρισης των ειδικοτήτων που τους είχαν στα αζήτητα, συνεχίζουμε σήμερα επιλύοντας θέματα δεκαετιών και θα συνεχίσουμε την οριστική λύση και τις πραγματικές μεταρρυθμίσεις που τάχατε στους αποφοίτους ΤΕΙ και δεν υλοποιούσατε ποτέ.

Τέλος, αγαπητοί συνάδελφοι, οι περισσότεροι από εμάς τους Έλληνες επιστήμονες σπουδάσαμε σ' αυτά τα πανεπιστήμια, διαπαιδαγωγηθήκαμε μέσα σε αυτά, μάθαμε και βιώσαμε σ' αυτά τα πανεπιστήμια που καταγγέλλετε τις δημοκρατικές διαδικασίες και τη συμμετοχή. Γι' αυτό καταλαβαίνουμε γιατί δεν θέλετε το δημόσιο πανεπιστήμιο. Θέλετε επιστήμονες σκέτο. Δεν θέλετε πολλούς επιστήμονες με κοινωνική ευθύνη και συνειδηση.

Επίσης, είναι ντροπή σε μια χώρα που η παραβίαση του ασύλου σημάδεψε και τον ελληνικό λαό και τη δημοκρατία μας να γίνονται κάποιιοι υπερασπιστές της μη υπάρξής του, πόσο μάλλον όταν κάποιιοι από αυτούς το εκμεταλλεύθηκαν με όλους τους δυνατούς τρόπους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Δημήτριος Κουκούτσης, Ανεξάρτητος Βουλευτής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για λίγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, θέλω να καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Κωνσταντίνος Γαβρόγλου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Στο Σχέδιο Νόμου

«Οργάνωση και λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις»

1. Στο τέλος της περίπτ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου προστίθεται φράση που έχει ως εξής «καθώς και να συμβάλλουν στο εθνικό σχέδιο για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας στην κατεύθυνση της αειφορίας».
2. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 10 του σχεδίου νόμου, ύστερα από τις λέξεις «μία μόνο» και πριν από τον αριθμό επτά (7)» προστίθενται οι λέξεις «φορά, για».
3. α) Στην παρ. 2 του άρθρου 13 του σχεδίου νόμου, στην περίπτ. κ', μετά τις λέξεις «με όσα ορίζονται στο άρθρο» διαγράφονται οι λέξεις «32 και με την επιφύλαξη των δύο τελευταίων εδαφίων των παρ. 2 και 3 του άρθρου».
β) Στην περίπτ. λα' της παρ. 2 του άρθρου 13 του σχεδίου νόμου, μετά τις λέξεις «των μελών της» προστίθενται οι λέξεις «η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως» και μετά τις λέξεις «Πρυτανικό Συμβούλιο» διαγράφονται οι λέξεις «η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».
γ) Στην περίπτ. λβ' παρ. 2 του άρθρου 13 του σχεδίου νόμου της διαγράφεται το πρώτο εδάφιο και αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο ως εξής : «λβ) κατανέμει τις πιστώσεις του προϋπολογισμού στις εκπαιδευτικές, ερευνητικές και λοιπές δραστηριότητες του ιδρύματος στο πλαίσιο της αντίστοιχης συμφωνίας προγραμματικού σχεδιασμού και της εισήγησης του Πρυτανικού Συμβουλίου».
δ) Η περίπτ. λε' της παρ. 2 του άρθρου 13 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται ως εξής: «λε) αποφασίζει ύστερα από εισήγηση της Κοσμητείας για τη διεξαγωγή κοινών μαθημάτων Τμημάτων των ίδιων ή άλλων Σχολών».

4. Στο πέμπτο εδάφιο της παρ. 12 του άρθρου 15 του σχεδίου νόμου το στοιχείο «θ'» αντικαθίσταται από το «η'» και στο έβδομο εδάφιο μετά τις λέξεις «όσα ορίζονται» διαγράφονται οι λέξεις «κατά τα οριζόμενα».
5. Στην περίπτ. δ' της παρ. 3 του άρθρου 18 του σχεδίου νόμου ύστερα από τη λέξη «κλινικές» το κόμμα «,» αντικαθίσταται από το σύνδεσμο «και» και διαγράφονται οι λέξεις «και στα Γυμναστήρια».
6. Στην παρ. 1 του άρθρου 22 του σχεδίου νόμου, οι λέξεις «σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Εσωτερικό Κανονισμό» αντικαθίστανται ως εξής «με δύο (2) ή περισσότερους Τομείς».
7. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της περίπτ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 22 του σχεδίου νόμου, ύστερα από τον αριθμό «21» προστίθενται τα εξής «, που υποδεικνύεται από τους ίδιους» και στο δεύτερο εδάφιο η λέξη «εκλεγεί» αντικαθίσταται από τη λέξη «υποδειχθεί».
8. α) Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου ύστερα από τη λέξη «Τομέα» προστίθενται οι λέξεις «ή σε Τμήμα».
β) Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου ύστερα από τις λέξεις «του Τομέα» προστίθενται οι λέξεις «ή της Συνέλευσης του Τμήματος» και ύστερα από τις λέξεις «πρόκειται να ενταχθεί σε Τομέα» προστίθενται τα εξής «, Τμήμα ή».
9. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 29 του σχεδίου νόμου ύστερα από τη λέξη «Μουσείου» προστίθενται οι λέξεις «και συναφών μονάδων».
10. Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 30 του σχεδίου νόμου το ποσοστό «25%» αντικαθίσταται σε «τριάντα πέντε τοις εκατό (35%)».
11. α) Στο τέλος της περίπτ. γ' της παρ. 3 του άρθρου 32 του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «προγράμματος» νόμου απαλείφεται το σημείο στίξης « . » και προστίθεται η φράση «, καθώς και ειδική αιτιολόγηση ως προς το ποσοστό της τυχόν εξ αποστάσεως διδασκαλίας σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 30.»
β) Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 7 του άρθρου 32 του σχεδίου νόμου, πριν την περίπτ. α', μετά τις λέξεις «ζητά τη» και πριν από τη λέξη «γνώμη» προστίθεται η λέξη «σύμφωνη».
γ) Στην παρ. 8 του άρθρου 32 του σχεδίου νόμου, η φράση «καθώς και τις σχετικές με το Π.Μ.Σ. εκθέσεις εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης του ν. 3374/2005 (Α'

189)» αντικαθίσταται ως εξής: «καθώς και τα σχετικά με το Π.Μ.Σ. αποτελέσματα των διαδικασιών εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης, καθώς και διασφάλισης και πιστοποίησης της ποιότητας του ν. 4009/2011».

12. α) Η παρ. 2 του άρθρου 35 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «Απαλλάσσονται από τα τέλη φοίτησης, όπου αυτά προβλέπονται, οι φοιτητές Π.Μ.Σ., των οποίων το ατομικό εισόδημα, εφόσον διαθέτουν ίδιο εισόδημα, και το οικογενειακό διαθέσιμο ισοδύναμο εισόδημα δεν υπερβαίνουν αυτοτελώς, το μεν ατομικό το εκατό τοις εκατό (100%), το δε οικογενειακό το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του εθνικού διάμεσου διαθέσιμου ισοδύναμου εισοδήματος, σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα κάθε φορά δημοσιευμένα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛ.ΣΤΑΤ.). Η απαλλαγή αυτή παρέχεται για τη συμμετοχή σε ένα μόνο Π.Μ.Σ.. Σε κάθε περίπτωση, οι απαλλασσόμενοι φοιτητές δεν ξεπερνούν το ποσοστό του τριάντα τοις εκατό (30%) του συνολικού αριθμού των φοιτητών που εισάγονται στο Π.Μ.Σ.. Αν οι δικαιούχοι υπερβαίνουν το ποσοστό του προηγούμενου εδαφίου, επιλέγονται με σειρά κατάταξης ξεκινώντας από αυτούς που έχουν το μικρότερο εισόδημα. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ορίζεται κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή των προηγούμενων εδαφίων. Με όμοια απόφαση διαπιστώνεται κατ' έτος το ποσό που αντιστοιχεί στο εθνικό διάμεσο διαθέσιμο ισοδύναμο εισόδημα (το ατομικό και το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του οικογενειακού), σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛ.ΣΤΑΤ.. Για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου λαμβάνονται υπόψη, από την Επιτροπή που συγκροτείται δυνάμει της περίπτ. δ' της παρ. 3 του άρθρου 31, τα εισοδήματα του τελευταίου φορολογικού έτους, για το οποίο κατά το χρόνο της επιλογής στο Π.Μ.Σ. έχει ολοκληρωθεί η εκκαθάριση φόρου, σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.».

β) Διαγράφεται η παρ. 4 του άρθρου 35 του σχεδίου νόμου, και οι παρ. 5 και 6 αναριθμούνται αντίστοιχα.

13. α) Στην παρ. 4 του άρθρου 36 του σχεδίου νόμου οι λέξεις «είκοσι τοις εκατό (20%)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τριάντα τοις εκατό (30%)» και μετά το πρώτο εδάφιο προστίθεται δεύτερο εδάφιο που έχει ως εξής: «Η συμμετοχή σε Π.Μ.Σ. σε καμία περίπτωση δεν συνιστά επιχειρηματική δραστηριότητα ή άσκηση ελευθέρου επαγγέλματος κατά την έννοια της περίπτ. θ' της παρ. 2 του άρθρου 23 του ν. 4009/11 και του άρθρου 99 του ν. 4310/14 (Α' 258).».

β) Διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 36 του σχεδίου νόμου.

14. Η παρ. 2 και 3 του άρθρου 43 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται ως εξής: «2. Αυτοδύναμα Τμήματα Α.Ε.Ι. της ημεδαπής συνεργάζονται με Τμήματα αναγνωρισμένων ως ομοταγών ιδρυμάτων ή ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα της αλλοδαπής, για την οργάνωση και λειτουργία κοινών Π.Μ.Σ.. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων καθορίζεται η διαδικασία ίδρυσης του κοινού Π.Μ.Σ., τα θέματα που ρυθμίζονται στο Ε.Π.Σ. και κάθε σχετικό θέμα.

3. Τα Τμήματα Α.Ε.Ι. συνεργάζονται με ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα του άρθρου 13Α του ν. 4310/2014, συμπεριλαμβανομένων των ερευνητικών κέντρων της Ακαδημίας Αθηνών και του Ιδρύματος Ιατροβιολογικών Ερευνών της Ακαδημίας Αθηνών, για την εκπόνηση διδακτορικών διατριβών με συνεπίβλεψη. Στην περίπτωση αυτή, τη διοικητική ευθύνη της εκπόνησης της διδακτορικής διατριβής αναλαμβάνει ένα από τα συνεργαζόμενα Ιδρύματα, ορίζεται ένας επιβλέπων από κάθε συνεργαζόμενο Ίδρυμα/φορέα και η εκπόνηση της διατριβής διαρκεί τουλάχιστον τρία (3) έτη από τον ορισμό των επιβλεπόντων μελών Δ.Ε.Π./ερευνητών. Τα σχετικά με την διαδικασία εκπόνησης της διατριβής, από την επιλογή του υποψήφιου διδάκτορα έως και την απονομή του διδακτορικού τίτλου, καθώς και η χορήγηση ενιαίου ή χωριστού τίτλου σε περίπτωση συνεργασίας μεταξύ Ιδρυμάτων, προβλέπονται στο οικείο Ε.Π.Σ., που καταρτίζεται από τα συνεργαζόμενα Τμήματα/φορείς και εγκρίνεται από την οικεία Σύγκλητο και τα συλλογικά όργανα διοίκησης των Ερευνητικών Κέντρων. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται κάθε σχετικό θέμα σχετικά με την εκπόνηση διδακτορικών διατριβών με συνεπίβλεψη με αναγνωρισμένα ως ομοταγή Ιδρύματα ή ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα της αλλοδαπής.».

15. α) Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 44 του σχεδίου νόμου, ύστερα από τις λέξεις «εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης,» προστίθενται τα εξής: «καθώς και διασφάλισης και πιστοποίησης της ποιότητας,». Στο ίδιο εδάφιο, η φράση «ν. 3374/2005 (Α' 189) αντικαθίσταται ως εξής: «ν. 4009/2011».

β) Στην παρ. 8 του άρθρου 44 του σχεδίου νόμου, η φράση «για τη σύνταξη των εκθέσεων εξωτερικής αξιολόγησης του ν. 3374/2005 (Α' 189) αντικαθίσταται ως εξής: «στις διαδικασίες εξωτερικής αξιολόγησης και πιστοποίησης της ποιότητας του ν. 4009/2011».

16. Στην περίπτ. ζ΄ της παρ. 1 του άρθρου 45 του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «δραστηριότητες», διαγράφεται η φράση «καθώς και η ελάχιστη επίδοση του φοιτητή κατά δύο πρώτα εξάμηνα, προκειμένου ο φοιτητής να απαλλάσσεται από τα τέλη φοίτησης και των επόμενων εξαμήνων σύμφωνα με το άρθρο 35,»
17. α) Στο τέλος της περίπτ. γ΄ της παρ. 11 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου, προστίθεται η φράση «σε περίπτωση που το πρόγραμμα δεν χρηματοδοτείται σύμφωνα με τις περιπτώσεις α΄ και β΄,».
- β) Στην παρ. 12 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου, το δεύτερο και τρίτο εδάφιο αντικαθίστανται ως εξής: «Το ΚΕ.ΔΙ.ΒΙ.Μ. υπόκειται ανά διετία σε διαδικασίες εσωτερικής αξιολόγησης και διασφάλισης της ποιότητας που καθορίζονται σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 14 του ν. 4009/2011. Η εξωτερική αξιολόγηση και η πιστοποίηση της ποιότητας των εκπαιδευτικών ή επιμορφωτικών προγραμμάτων του Κ.Ε.ΔΙ.ΒΙ.Μ. πραγματοποιείται από την Α.ΔΙ.Π. σύμφωνα με την υποπερίπτ. ββ΄ της περίπτ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 66 του ν. 4009/2011.».
18. α) Στην περίπτ. α΄ της παρ. 7 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «της οικείας Περιφέρειας» τίθεται τελεία «.». Η φράση «οι οποίοι εκλέγονται» αντικαθίσταται ως εξής: «Τα μέλη Δ.Ε.Π. ή καθηγητές της αλλοδαπής ορίζονται από τη Σύγκλητο του κάθε Α.Ε.Ι., ενώ οι ερευνητές εκλέγονται με άμεση, μυστική, καθολική ψηφοφορία από το σύνολο των ερευνητών του Ε.Κ.,».
- β) Στην παρ. 8 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «επανεκλογής» προστίθενται οι λέξεις «ή επανορισμού», και στο τέλος της παρ. 8 μετά τη λέξη «θητεία» προστίθενται οι λέξεις «στο ίδιο Α.Σ.Α.Ε.Ε.,».
- γ) Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 9 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «να είναι υποψήφιοι για» και πριν τη λέξη «εκλογή» προστίθενται οι λέξεις «ορισμό ή», και η λέξη «μελών» αντικαθίσταται σε «μέλη»,
- δ) Το τέταρτο εδάφιο της παρ. 9 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου διαγράφεται.
- ε) Στο πέμπτο εδάφιο της παρ. 9 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «κωλύονται να» οι λέξεις «εκλεγούν ως» αντικαθίστανται από τις λέξεις «είναι»,
- στ) Η υποπερίπτ. αα΄ της περίπτ. γ΄ της παρ. 10 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται ως εξής «ορίζει τους εκπροσώπους των Α.Ε.Ι.,».
- ζ) Το δεύτερο εδάφιο της υποπερίπτ. ββ΄ της περίπτ. γ΄ της παρ. 10 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου διαγράφεται,
- η) Η περίπτ. δ΄ της παρ. 10 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «Την ευθύνη διεξαγωγής της εκλογικής διαδικασίας για την ανάδειξη

εκπροσώπων των Ε.Κ. έχει Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή, η συγκρότηση της οποίας γίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του κάθε Ε.Κ.».

θ) Το πρώτο εδάφιο της περίπτ. ε' της παρ. 10 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «Η απόφαση της Συγκλήτου της υποπερίπτ. αα' της περίπτ. γ' και το αποτέλεσμα της εκλογής για την ανάδειξη εκπροσώπων των Ε.Κ. αποστέλλονται στον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων ο οποίος με απόφασή του, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, συγκροτεί το Α.Σ.Α.Ε.Ε.».

ι) Στην περίπτ. ζ' της παρ. 10 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου, μετά τις λέξεις «από τα μέλη της περίπτ. α' της παρ. 7,» διαγράφονται οι λέξεις «η ακριβής διαδικασία εκλογής των μελών Δ.Ε.Π. Α.Ε.Ι.,».

19. Η παρ. 1 του άρθρου 70 διαγράφεται και οι υπόλοιπες παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

20. α) Στο τέλος της περίπτ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 75 του σχεδίου νόμου, η φράση «ανήκουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος» αντικαθίσταται ως εξής: «ανήκαν πριν από την ίδρυση της Σχολής αυτής».

β) Η περίπτ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 75 αντικαθίσταται ως εξής: «Κάθε Τμήμα παρέχει σπουδές πρώτου, δεύτερου και τρίτου κύκλου.».

21. Στην περίπτ. α' της παρ. 1 του άρθρου 76 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

α) ο αριθμός «επτά (7)» αντικαθίσταται από τον αριθμό «πέντε (5)»,

β) ύστερα από τις λέξεις «έχουν τη δυνατότητα μετακίνησης σε Τμήμα» και πριν από τις λέξεις «άλλου Α.Ε.Ι.» προστίθενται οι λέξεις «του ίδιου ή»,

γ) οι λέξεις «παραγράφων του παρόντος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «περιπτώσεων της παρούσας παραγράφου» και

δ) διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο.

22. Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 76 του σχεδίου νόμου, μετά τις λέξεις «του Ιδρύματος» προστίθενται οι λέξεις «και των μονάδων του».

23. Στην περίπτ. ε' της παρ. 5 του άρθρου 79 του σχεδίου νόμου μετά τη φράση «της Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης», διαγράφεται το αρκτικόλεξο «(ΣΕΚ)».

24. α) Στην παρ. 2 του άρθρου 80 του σχεδίου νόμου διαγράφονται από τον τίτλο του άρθρου 54Α οι λέξεις «και επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλων σπουδών».

β) Στο πρώτο εδάφιο της εσωτερικής παρ. 1 της παρ 2 του άρθρου 80 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «επαγγελματικών προσόντων» διαγράφονται οι λέξεις «ή

αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλου σπουδών» και στο τέλος του δεύτερου εδαφίου διαγράφονται οι λέξεις «ή επαγγελματικής ισοδυναμίας».

γ) Στο δεύτερο εδάφιο της εσωτερικής παρ. 2 της παρ 2 του άρθρου 80 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «επαγγελματικών προσόντων» διαγράφονται οι λέξεις «ή επαγγελματικής ισοδυναμίας».

δ) Στην εσωτερική παρ. 5 της παρ 2 του άρθρου 80 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «επαγγελματικών προσόντων» διαγράφονται οι λέξεις «ή αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλου σπουδών».

ε) Στην παρ. 2 του άρθρου 80 του σχεδίου νόμου, ύστερα από τις λέξεις «Στο π.δ. 38/2010» και πριν από τις λέξεις «προστίθεται άρθρο» προστίθενται τα εξής: «, ύστερα από το άρθρο 54».

25. Στο τελευταίο εδάφιο της εσωτερικής παρ. 4 της παρ. 2 του άρθρου 80 του σχεδίου νόμου μετά τη λέξη «ενδιαφερόμενο» προστίθενται οι λέξεις «κατά της οριστικής απόφασης του Συμβουλίου Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων».

26. Η παρ. 10 του άρθρου 82 διαγράφεται και οι υπόλοιπες παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

27. Η παρ. 5 του άρθρου 83 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται ως εξής: «5. Στα άρθρα 14, 55, 58 και 59 του ν. 4009/2011, όπου αναφέρεται το Συμβούλιο του Ιδρύματος νοείται η Σύγκλητος.

28. Στο άρθρο 83 προστίθεται παρ. 14 ως εξής:

«14. Η παρ. 1 του άρθρου 44 του ν. 4009/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Προγράμματα σπουδών πρώτου κύκλου μπορεί να διοργανώνονται, συνολικά ή εν μέρει, αποκλειστικά για πολίτες χωρών εκτός Ε.Ε. και μόνο σε συνεργασία με το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος (ΔΙ.ΠΑ.Ε.), σε ξένη γλώσσα, με απόφαση της Συγκλήτου, η οποία εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Συνέλευσης του οικείου Τμήματος ή της Κοσμητείας με τη σύμφωνη γνώμη των εμπλεκόμενων Τμημάτων».

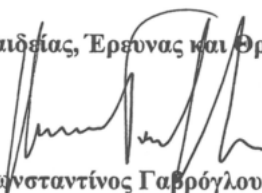
29. Στο άρθρο 83 προστίθεται παρ. 15, η οποία έχει ως εξής:

«15. α) Ο χαρακτηρισμός της διαγωγής των μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έχει παιδαγωγικό χαρακτήρα και αποσκοπεί στον εντοπισμό προβλημάτων συμπεριφοράς και στην καλύτερη παιδαγωγική αντιμετώπισή τους στο πλαίσιο της σχολικής ζωής. Κανένας χαρακτηρισμός που αφορά τη διαγωγή των μαθητών αυτών δεν αναγράφεται στους τίτλους σπουδών, όπως ιδίως στα απολυτήρια, τα αποδεικτικά απόλυσης και τα κάθε είδους αποδεικτικά και πιστοποιητικά σπουδών.

- β) Αποδεικτικά απόλυσης και κάθε είδους αποδεικτικά και πιστοποιητικά σπουδών που αφορούν μαθητές που φοίτησαν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος, εκδίδονται εφεξής χωρίς την αναγραφή του χαρακτηρισμού της διαγωγής.
- γ) Στην παρ. 7 του άρθρου 26 του π.δ. 104/1979 (Α' 23), όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 5 του άρθρου 1 του π.δ. 294/1980 (Α' 81), διαγράφονται οι λέξεις "και αναγράφεται επί του τίτλου"».
30. α) Στο τέλος της περίπτ. β' της παρ. 2 του άρθρου 85 του σχεδίου νόμου, διαγράφονται οι λέξεις «, ακόμη και μετά την παύση της λειτουργίας του Π.Μ.Σ.»
- β) Διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 85 του σχεδίου νόμου.
25. α) Στην περίπτ. α' της παρ. 12 του άρθρου 87 του σχεδίου νόμου διαγράφεται το δέκατο εδάφιο.
- β) Στην περίπτ. β' της παρ. 12 του άρθρου 87 του σχεδίου νόμου διαγράφεται το όγδοο εδάφιο.
31. Στην περίπτ. β' του άρθρου 88 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «η παρ. 2 του άρθρου 44,» και πριν τις λέξεις «και η παρ. 6 του άρθρου 80», οι λέξεις «η παρ. 9 του άρθρου 77» αντικαθίστανται από τις λέξεις «η περίπτ. β' της παρ. 2 του άρθρου 49, το δεύτερο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 77, όπως αυτό προστέθηκε με την παρ. 11 του άρθρου 34 του ν. 4115/2013 (Α' 24),».

Αθήνα, 1.8.2017

Ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

Κωνσταντίνος Γαβρόγλου

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Κουκούτσης, έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η ζωή του μέσου πολίτη και η καθημερινότητά του πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο. Τι νόημα έχουν, λοιπόν, οι κονταρομαχίες που είδαμε σήμερα μεταξύ του κυρίου Πρωθυπουργού και του κ. Μητσοτάκη; Τι προσφέρουν οι ανούσιες αυτές λογομαχίες του γλυκού νερού; Ποια είναι η ουσία; Θέαμα, αλλά το ερώτημα είναι: Πού είναι ο άρτος;

Ένθεν και ένθεν, πραγματικά, τέθηκαν επιχειρήματα από τα οποία κάποια έχουν θετικό, κάποια έχουν αρνητικό πρόσημο. Όμως να ξέρετε κάτι: Ο μέσος Έλληνας φοιτητής σε αυτήν εδώ τη χώρα δεν είναι ούτε με κουκούλα στην Στουρνάρη, αλλά ούτε απόφοιτος του Κολεγίου. Παιδιά του λαού μας είναι από όλες τις τάξεις και δεν έχουν σχέση με αυτές τις λογικές που βλέπουμε εδώ.

Κύριε Μηταφίδη, δεν είναι στιγμισμός η λέξη ιδεοληψία, ο χαρακτηρισμός ιδεοληψία. Διότι όταν μάχεσαι, έχεις την εντύπωση ότι μάχεσαι για κάτι και είσαι ενάντια του, όταν χρησιμοποιείς ιδεολογήματα, τα οποία ουσιαστικά κάνουν το αντίθετο –και καταλαβαίνουν όλοι τι εννοώ, όταν λες ότι μάχεσαι την παγκόσμια νέα τάξη και παράλληλα μιλάς για ανοιχτά σύνορα, πολυπολιτισμικότητα και τα λοιπά- στηρίζεις αυτή την κατάσταση.

Τα τελευταία χρόνια έχουμε πραγματικά κρίση σε αυτήν εδώ τη χώρα. Κυρίως, όμως, αναφερόμαστε με τα επιχειρήματά μας στην οικονομική κρίση και όχι στην ηθική, που είναι και η πρωτεύουσα. Λογικό είναι, λοιπόν, να έχει επηρεαστεί και αυτή και ο τομέας της παιδείας. Και δεν μιλώ, φυσικά, για τις περικοπές και τα άλλα οικονομικά στοιχεία, τα οποία κάποια στιγμή είναι ανούσια, αλλά ουσιαστικά. Μιλώ για το κομμάτι εκείνο που αφορά την ηθική υπόσταση της παιδείας μας.

Τις τελευταίες δεκαετίες το κυνήγι της με κάθε μέσο επιτυχίας –ας μην το κρύψουμε- μετέτρεψε τα σχολεία και τα πανεπιστήμιά μας σε ιδρύματα που παρασκευάζουν μηχανές ουσιαστικά. Το σύστημά μας μόνο στον βωμό του κέρδους μάς έκανε να χάσουμε τα ιδανικά μας, δίνοντας απλώς επαγγελματικά εφόδια.

Αξίες προαιώνιες, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν ως αναχρονιστικές, αφέθηκαν στη φθορά του χρόνου και ξεθώριασαν. Πού είναι το ήθος εκπαίδευσης, όσο και αν ακούγεται τετριμμένο σήμερα;

Οι εγγενείς αδυναμίες δε του εκπαιδευτικού συστήματος και τα χρόνια προβλήματά του υπονόμισαν την οποιαδήποτε προσπάθεια για αλλαγές, γιατί έγιναν προσπάθειες.

Πώς είναι δυνατόν να προσαρμοστεί το σύστημά μας στις απαιτήσεις της εποχής μας, χωρίς υλικοτεχνική υποδομή, χωρίς κατάρτιση, χωρίς επιμόρφωση, με έναν σχεδιασμό ο οποίος ήταν πάντα βραχυπρόθεσμος, χωρίς επαγγελματικό προσανατολισμό, ο οποίος πραγματικά λείπει και είναι βασισμένος στη μηχανική αποστήθιση των γνώσεων, παραμελώντας εντελώς την κριτική ικανότητα;

Το σύστημα, δυστυχώς, προσφέρει άπειρες γλώσσες, αλλά, όπως είπε κάποιος, ελλιπέστατη γνώση.

Στους κραδασμούς όλων αυτών των μεταβολών που συνετέλεσθησαν η παιδεία μας υπέστη τόσες πολλές μεταρρυθμίσεις, που τελικά απέβησαν να έχουν ρόλο απορρυθμιστικό. Υποβαθμίζοντας την πνευματικότητα οι μετέχοντες, ακούν καθηγητές που απαγγέλλουν ό,τι εμπεριέχουν τα εγχειρίδια και απλώς τα αποστηθίζουν. Στη διδασκαλία δεν υπάρχει δημιουργικός διάλογος και οι εκπαιδευτικοί έχουν περάσει στον τομέα της υπαλληλοποίησης, κάτι που φθείρει και διδάσκοντες και διδασκόμενους.

Ποτέ κανένας δεν προσπάθησε να εξηγήσει στα παιδιά μας ότι επιτάσσεται να μορφωθούν, αλλά δεν είναι δυνατόν να σπουδάσουν και όλα. Ο μαθητής το βλέπει το σχολείο ως άχρηστο και θεωρεί ότι χάνει τα καλύτερά του χρόνια και η μόνη του επιδίωξη είναι να πάρει εκείνο το αναθεματισμένο χαρτί, για να έχει ένα μίνιμουμ σπουδών. Άραγε αυτό το μοντέλο μπορεί να δώσει προσανατολισμό; Μπορεί να εμπνεύσει; Μπορεί να δώσει στους νέους να καταλάβουν ότι οι πνευματικές και ηθικές αξίες είναι πάνω από τον υλισμό; Τα πρότυπα-στερεότυπα δημιουργούν ουσιαστικά πτυχιούχους που πολλές φορές στην κυριολεξία είναι αγράμματοι.

Μεταπολιτευτικά στα πανεπιστήμιά μας δημιουργήθηκε η κομ-

ματοκρατία, καλλιεργώντας μια στείρα διαμάχη μεταξύ των φοιτητών, ενώ ουσιαστικά θα έπρεπε να γίνει το αντίθετο, γιατί ο συγκεκριμένος χώρος του πανεπιστημίου έπρεπε να μείνει έξω από την κομματική αντιπαλότητα.

Ειδικά τα τελευταία χρόνια απαξιώθηκαν οι ιδιαιτερότητες του λαού μας, τα ιδανικά της φυλής μας. Ποτίστηκε ο λαός μας –και συνεχίζετε να τον ποτίζετε κυρίως εσείς της Αριστεράς- με το παραμύθι της πολυπολιτισμικότητας και του πολυπολιτισμού. Δυστυχώς, το αριστερό κατεστημένο συνεχίζει να απαξιώνει συνεχώς καθετί το εθνικό, καθετί που υποδηλώνει εθνικό φρόνημα και κυρίως να αποκόπτει τους νέους από αξίες προαιώνιες, παντοτινές και αληθινές.

Ένα ουτοπικό σκεπτόμενο κομμάτι της νεολαίας, συνεπικουρούμενο από το παρακράτος –βεβαίως, βεβαίως!- εξεγείρεται με ποικίλους τρόπους και νομίζει ότι έτσι χτυπάει στο σύστημα. Δεν ξέρει ότι το κάνει πιο δυνατό, ότι το κάνει πιο συστημικό. Οι εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις των τελευταίων ετών πράγματι έδωσαν τη δυνατότητα στους διδασκόμενους να ξέρουν με τι να σκεφτούν, αλλά όχι το πώς θα σκέπτονται, όπως αναφέρουν κάποιοι φωτισμένοι σε αυτόν τον τόπο.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι, οι παθογένειες της σημερινής κοινωνίας αντανακλούν στη δυσλειτουργία της παιδείας. Πρέπει να αναμορφώσουμε άρδην την εκπαιδευτική μας πολιτική. Εσείς επιβραβεύετε σήμερα την κομματικοποίηση στον χώρο της παιδείας. Επιβραβεύετε τους αιώνιους φοιτητές με την προστασία του άσυλου και ενδυναμώνετε δήθεν τη φοιτητική συμμετοχή στη διοίκηση των ΑΕΙ. Άλλη έννοια έχει το άσυλο και γνωρίζουμε όλοι ποια είναι αυτή. Είναι μια συμμετοχή η οποία, όπως προανέφερα, πάντα ήταν υπό τη σκέπη του άκρατου κομματισμού και των αισχρογυφωτικών παρατάξεων που ποτέ δεν προσέφεραν τίποτα ουσιαστικό, κάτι θετικό, γιατί ήταν, είναι και θα παραμείνουν πειθήνια κομματικά όργανα με ξύλινη γλώσσα.

Με το άσυλο συνεχίζεται η διαιώνιση της παραβατικότητας, της βίας, της ανομίας, της αυθαιρεσίας και τόσων άλλων, που έκαναν τα εκπαιδευτικά ιδρύματα αυτής της χώρας να αντίκεινται στο κράτος δικαίου. Στο κάτω κάτω της γραφής ποιο είναι το πρυτανικό συμβούλιο που θα διαχωρίσει τις αξιόποινες πράξεις σε κακουργήματα ή πλημμελήματα;

Το διεθνώς προβεβλημένο μοντέλο της σύνδεσης της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας ουσιαστικά είναι ανύπαρκτο. Θα έχουν οι απόφοιτοι των ΤΕΙ τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα με τους αποφοίτους των ΑΕΙ;

Σύμφωνα με το Υπουργείο Παιδείας, επιχειρείται να θεσμοθετηθούν οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις για την αντιμετώπιση των υφιστάμενων προβλημάτων, στοχεύοντας ιδίως στον δημοκρατικό, αποτελεσματικό και ανοιχτό ως προς την κοινωνία τρόπο διοίκησης των ΑΕΙ. Είναι μια διάταξη, η οποία είναι και δυσνόητη και αμφιλεγόμενη, καθώς μπορούμε να καταλάβουμε τον δημοκρατικό, τον αποτελεσματικό, αλλά τον ανοιχτό ως προς την κοινωνία τρόπο διοίκησης τόσες μέρες συζήτησης δεν αναδείχθηκε πώς τον αντιλαμβάνεστε.

Τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια, παρ' όλο το χάλι των τελευταίων δεκαετιών, φοβούνται το άγνωστο και αυτό έχει μια λογική. Παρ' όλο αυτό το χάλι, έχουν να δείξουν πολλά πράγματα. Πάνω απ' όλα, πρέπει να αναδείξουν τη δυναμική τους, η οποία υπάρχει –ας μην κρυβόμαστε-, αλλά να προσαρμοστούν στο καινούριο. Η απορρόφηση των Ελλήνων επιστημόνων στο εξωτερικό αυτό το καταδεικνύει.

Κλείνοντας, θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό –δεν είναι εδώ-, αλλά και όλους εσάς αν θεωρείτε ικανοποιητικό τον τρόπο επιλογής του διδακτικού προσωπικού των ΑΕΙ και των ΤΕΙ.

Εγώ θεωρώ άδικο, ίσως και υπερβολικό, να αναφερθώ σε καθηγητικό κατεστημένο. Έχω, όμως, την εντύπωση ότι ο τρόπος εκλογής αφήνει μικρούς διαδρόμους που οδηγούν στον νεποτισμό, στην αναξιοκρατία και στον εκφυλισμό. Είναι ένα θέμα που κάποτε πρέπει να συζητηθεί δημοσίως. Είναι ένα ταμπού. Ιδού, λοιπόν, πεδίο δόξης λαμπρόν!

Ευχαριστώ, κύρια Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τώρα θα δώσω τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο των Ανεξαρτητών Ελλήνων, τον κ. Παπαχριστόπουλο, που είναι ο τελευ-

ταίος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Όλοι οι άλλοι έχουν μιλήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρία Πρόεδρε, προτού αναλάβετε, έχει προηγηθεί μια συζήτηση εδώ. Είμαι δέκατος ομιλητής στον κατάλογο και περιμένω να μιλήσω από το μεσημέρι. Μίλησε Υπουργός, Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Πρέπει να μιλήσουν τρεις Βουλευτές τουλάχιστον και μετά Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Είστε αμέσως μετά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ναι, αλλά όμως από το μεσημέρι. Τρεις Βουλευτές και μετά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δίκιο έχετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν είναι δυνατόν αυτό το πράγμα να συνεχιστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Μου είπαν ότι θα πάρει τον λόγο ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος -αυτήν την παραγγελία είχα- και μετά συνεχίζουμε με τον κατάλογο ομιλητών.

Τώρα, τον λόγο έχει ο κ. Παπαχριστόπουλος. Μετά είναι ο κ. Κρεμαστινός, ο κ. Φίλης και ο κ. Μπαργιώτας. Άλλαξε η σειρά. Ο κ. Πέτρος Κωνσταντίνεας του ΣΥΡΙΖΑ είναι στη θέση του κ. Φίλη, ο κ. Αϊχάν Καρα-Γιουσούφ και ο κ. Μαυρωτάς είναι του κ. Γρηγοράκου...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Αποκλείεται!

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Προφανώς, έχετε άλλη λίστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εγώ διαβάζω από τον τυπωμένο κατάλογο, εν πάση περιπτώσει, από κάτω ότι ήταν αυτά τα ονόματα. Ο κ. Γρηγοράκος παραχωρεί στον κ. Μπαργιώτα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Από τον συνάδελφο κ. Φωτήλα και κάτω πώς πάμε, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εσείς είστε μετά, στο νούμερο 47 της σειράς. Έχετε καιρό. Μη βιάζεστε. Ο κ. Αναστασιάδης είναι στο νούμερο 45 της σειράς του καταλόγου.

Δεν λέω ξανά αριθμούς. Όποιος θέλει θα έρθει εδώ.

Ο κ. Παπαχριστόπουλος έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Εγώ θα κάνω ένα σχόλιο, γιατί είμαι απ' αυτούς που δεν έχω κάνει ποτέ κατάχρηση των δικαιωμάτων μου. Ωστόσο, πολλοί Βουλευτές έχουν όλα τα δίκια ότι ο Κανονισμός δεν τηρείται. Κάποιοι που είναι πιο δυναμικοί προηγούνται, κάποιοι παραβιάζουν τον Κανονισμό, κάποιοι από εσάς που προεδρεύετε είναι λίγο χαλαροί, ενώ δεν πρέπει. Νομίζω ότι στην καινούργια βουλευτική περίοδο αυτό θα πρέπει να λήξει οριστικά. Υπάρχουν, πράγματι, Βουλευτές πάρα πολύ αδικημένοι.

Κλείνω εδώ το σχόλιο και πιστεύω στην επόμενη Διάσκεψη των Προέδρων να το δούμε κι αυτό.

Όσον αφορά τα σημερινά, θέλω να ανακαλέσω στη μνήμη μας μερικά γεγονότα. Όταν υπήρχε η επιδημία του H1N1 –θα δείτε ότι έχει σχέση- είχε αναστατωθεί όλος ο κόσμος, ολόκληρος ο πλανήτης. Αναστατώθηκαν οι κυβερνήσεις, άρχισαν να αγοράζουν εμβόλια, έγινε ένας χαμός.

Επειδή συμβαίνει να είμαι στον χώρο, θέλω να θυμίσω ότι μία κυβέρνηση, η Κυβέρνηση της Φινλανδίας, δεν πήρε κανένα εμβόλιο. Πανέναν! Παρ' ότι είχε εισήγηση από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, την αγνόησε. Εμπιστεύτηκε το κρατικό πανεπιστήμιο του Ελσίνκι και δεν πήρε κανένα εμβόλιο. Αντίθετα, πολλές άλλες χώρες πήραν. Μερικές πήραν υπερβολικά.

Είναι ενδεικτικό ότι αυτή η χώρα εμπιστεύτηκε το πανεπιστήμιό της, που είναι κρατικό πανεπιστήμιο και μετά δικαιώθηκε. Μάθαμε μετά από δυο-τρεις μήνες ότι ένας ανώτατος υπάλληλος του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας ήταν ταυτόχρονα μέτοχος στην εταιρεία που έφτιαχναν τα εμβόλια. Όμως, χρειάστηκαν τρεις-τέσσερις μήνες, για να το μάθουμε αυτό.

Θέλω ακόμα να θυμίσω το εξής: Πρόσφατα, ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών -σεβαστός, δεν το σχολιάζω- δεν κατάλαβε

αυτό που κατάλαβαν πάρα πολλοί άλλοι Πρόεδροι -που δεν ήθελαν κιόλας να το καταλάβουν- ότι η κλιματική αλλαγή είναι γεγονός. Αυτό το λέω, διότι κάποιοι θυσιάσαν ζωές, έκαναν αγώνες, για να πείσουν τα «λευκά κολάρα» ότι κάτι γίνεται στον πλανήτη. Δυστυχώς, τα κατευθυνόμενα συμφέροντα πολλές χώρες δεν τις άφησαν.

Ωστόσο, παρ' όλα αυτά –και να ευλογούμε λίγο τα γένια μας- τουλάχιστον οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάποιες με το ζόρι αλλά σίγουρα όλες, πρωτοστατούν σήμερα για τους κανόνες της κλιματικής αλλαγής. Αυτό το λέω, διότι μεγάλα πανεπιστήμια της Αμερικής θα έπρεπε να έχουν ενημερώσει τον Πρόεδρό τους τι ακριβώς συμβαίνει στον πλανήτη. Το έκαναν; Όχι.

Έχω μεγάλο σεβασμό και για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, όπως είναι το Χάρβαρντ, όπως είναι το Μπέρκλεϋ, όπως είναι το Στάνφορντ. Υπάρχει κλιματική αλλαγή και ακόμα ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών δεν το έχει καταλάβει; Γιατί άραγε; Στην Ευρώπη αυτό δεν συμβαίνει.

Ένα άλλο παράδειγμα, κατά τη γνώμη μου, πάρα πολύ σημαντικό είναι ότι οι φοβεροί, οι σπουδαγμένοι οικονομολόγοι αυτών των πανεπιστημίων είναι αυτοί που επανδρώνουν αργότερα τις εταιρείες μεγαθήρια. Οι οικονομολόγοι βγαίνουν από αυτά τα πανεπιστήμια, αν δεν το ξέρετε, και μάλιστα, τους παίρνουν, τους βουτάνε. Είναι αυτό που κάποιοι ονειρεύονται σε αυτή την Αίθουσα εδώ μέσα.

Πού έχει οδηγηθεί ο πλανήτης από αυτές τις επιλογές; Κουράζω, αλλά θα το ξαναπώ. Καμμία ογδονταριά μεγιστάνες έχουν περιουσιακά στοιχεία -εκεί οδηγεί το λευκό κολάρο που αποφοιτά από τα καλά πανεπιστήμια- όσο τα τριάμισι δισεκατομμύρια φτωχότερα του πλανήτη. Είναι παράδειγμα που πρέπει να το μιμηθώ ή μήπως κάτι πρέπει να αλλάξει; Τριάμισι δισεκατομμύρια φτωχοί έχουν περιουσιακά στοιχεία όσο καμμία ογδονταριά μεγιστάνες, με τα λευκά κολάρα από τρελά πανεπιστήμια, αυτά που είναι πρότυπα για πάρα πολλές δομές.

Θέλω, επίσης, να θυμίσω ότι στην «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» πριν δέκα χρόνια, όχι τώρα, έγραψε ένα άρθρο ο Γιώργος ο Βότσης, ο οποίος, για όσους δεν τον ξέρετε, ζει με τη σύνταξη του και ζει άσχημα. Τι έλεγε σε αυτό το άρθρο; Έλεγε ότι ο Τζορτζ Σόρος, ο άνθρωπος που γονάτισε την οικονομία της Μεγάλης Βρετανίας σε ένα βράδυ, έγραψε στην κρίση του παγκόσμιου καπιταλισμού ότι το έχουμε παρακάνει, πρινίζουμε και το κλαδί που μας κρατάει. Ο Τζορτζ Σόρος είναι ο άνθρωπος που ευνοεί -εννοείται- τα χρηματιστήρια, χρηματαγορές, offshore, όλα αυτά τα καλά.

Πρινίζουμε το κλαδί που μας κρατάει. Έχουμε τόσο πολύ πιέσει τον κόσμο –αυτά που έλεγε πριν η «ΟΧΡΑΝΔ»- που κινδυνεύουμε πλέον να «πάμε αΐτανδροι». Πάει για αυτοκαταστροφή ο πλανήτης. Και δεν τα έλεγε αυτά κανένας οικολόγος τρελός, τα έλεγε ο μεγάλος επενδυτής, ο Τζορτζ Σόρος. Γιατί το λέω αυτό;

Τα λαμπρά μυαλά, λοιπόν, αυτά με τις φοβερές σπουδές, με τα κοστούμια, με τις γραβάτες –δεν έχω τίποτα με τα κοστούμια ή τις γραβάτες, για όνομα του Θεού- που λάμπουν, που ασχολούνται, που κάνουν, που όλα τα ερμηνεύουν σε χρήμα, κέρδος, offshore, οικονομική παράδοση και πάει λέγοντας, οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια τον πλανήτη σε αυτοκαταστροφή. Μήπως κάτι πρέπει να αλλάξει, λέω εγώ; Πρέπει; Εγώ λέω ότι ναι, πρέπει.

Και εδώ μου έρχεται στο μυαλό –μπορεί να θεωρηθώ λίγο αναχρονιστικός- ο γαλλικός Διαφωτισμός. Μήπως είμαι αιθεροβάμων; Μήπως είμαι λίγο ρομαντικός; Μήπως πρέπει να ξαναδιαβάσουμε τους «Αθλούς» του Ουγκώ; Μήπως πρέπει να ξαναδούμε το «Κοινωνικό Συμβόλαιο» του Ρουσσώ ή τον «Αιμίλιο» του Ρουσσώ; Μήπως πρέπει να ξαναθυμηθούμε λίγο τι έλεγε στην υπόθεση Ντρέιφους ο Εμιλ Ζολά ή τι έλεγε στο «Germinal» με τους ανθρακωρύχους; Μήπως πρέπει να τα ξαναδούμε αυτά; Να ξαναδούμε τη λαμπρή εκείνη εποχή που η λέξη «δημοκρατία» ήταν φάρος για όλη την ανθρωπότητα. Εγώ πιστεύω ότι είναι επίκαιρη όσο ποτέ.

Θα γίνω λίγο πεζός, αλλά επειδή είμαι στη Εξεταστική Επιτροπή για την Υγεία, μου έκανε φοβερή εντύπωση η κυνική επιχειρηματολογία ενός Βουλευτού και πρώην Υπουργού –δεν μου αρέσει να λέω ονόματα, δεν θέλω να δημιουργώ εντυπώσεις-

που έκανε την εξής σύγκριση στην επιτροπή. Σύγκρινε τον Μαρινόπουλο και την παρέμβαση που έκανε η Κυβέρνηση για να τον σώσει -που ο Μαρινόπουλος, ξέρετε, πουλάει λαχανικά, φρούτα, κρέατα- με την εκποίηση του «Ερρίκος Ντυνάν». Και ρωτήθηκε: «Είναι συγκρίσιμα μεγέθη;». Δηλαδή οι τετρακόσιες ζωές -γιατί κλειστήκαν τριάντα οκτώ κρεβάτια στις μονάδες εντατικής θεραπείας, όπου μπορούσε να πάει ένα φουκαράς με συνθήκες δημοσίου- είναι το ίδιο; Μου έκανε εντύπωση. Κυνική αντιμετώπιση. Το ένα σώζει ζωές και το άλλο πουλάει φρούτα και λαχανικά.

Είναι δύο κόσμοι πιστεύω που συγκρούονται σήμερα εδώ πέρα, σε αυτό το νομοσχέδιο, ένας κόσμος που πιστεύει στην κοινωνία και ένας άλλος κόσμος -που εγώ δεν είπα ότι δεν έχουν λάθη ή δεν μπορούν να γίνουν βελτιώσεις- που είναι πιστός εφαρμοστής των αγορών και των κανόνων τους.

Εγώ, λοιπόν, λέω ότι το πιο διάσημο πανεπιστήμιο, που εγώ το ξέρω από κοντά, είναι το Καρολίνσκα. Για μάθετε να δείτε, είναι ιδιωτικό; Όχι. Έχει μια ιδιαιτερότητα και εάν θέλετε μπορώ να σας πω και λεπτομέρειες, αλλά είναι ένα πανεπιστήμιο που πραγματικά βγάζει ανθρώπους με παιδεία. Δεύτερο πανεπιστήμιο για όσους -τα είπε ο Ευκλείδης Τσακαλώτος και σε μεγάλο βαθμό με κάλυψε, τι να κάνω όμως, είμαι υποχρεωμένος- είναι μια μικρή κωμόπολη καμιά τριανταριά χιλιόμετρα από το Άμσταν, λέγεται Λέιντεν. Για ρωτήστε να μάθετε, τι είναι αυτό το πανεπιστήμιο, το Λέιντεν; Κατά σύμπτωση είναι και αυτό κρατικό. Στην Ολλανδία, πέντε-ένα είναι, έχει και ιδιωτικά, εγώ δεν είπα ότι δεν έχει. Σας πληροφορώ, όμως, είναι τιμή κάθε Ολλανδού επιστήμονα να τελειώσει το Λέιντεν. Είναι τιμή κάθε Σουηδού πολίτη να τελειώσει το Καρολίνσκα. Και είναι μεγάλη τιμή ενός Εγγλέζου να τελειώσει το Κέμπριτζ. Γιατί τα λέω αυτά; Γιατί κατά σύμπτωση είναι κρατικά. Και επειδή μελέτησα λίγο, σας λέω ευθέως ότι δεν ξέρω εάν ο Υπουργός, που λείπει τώρα, έκλεψε λίγο από τα οργανογράμματα αυτών των πανεπιστημίων. Εάν το έκανε, καλά έκανε, όμως.

Κάποιοι βιάζονται. Θα έρθω σε δύο συγκεκριμένα σημεία αυτού του νομοσχεδίου και δεν θα χρειαστώ άλλο χρόνο, κυρία Πρόεδρε.

Έγινε μεγάλος θόρυβος για το άσυλο. Και έγινε μεγάλος θόρυβος για την βία των Εξαρχείων. Θέλω να θυμίσω, λοιπόν, στον σεβαστό Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι ο σημερινός Πρόεδρος της Δημοκρατίας στη δολοφονία του Γρηγορόπουλου δεν έκανε αυτό που έκαναν οι θερμοκέφαλοι που τον συμβούλευαν, ασφυκτικά μάλιστα τον πίεζαν. Ρωτήστε σήμερα, που έχει περάσει αυτή η περίοδος, ποιος δικαιώνεται, ο Παυλόπουλος ή οι θερμοκέφαλοι; Καλά έκανε, γιατί θα είχαμε πολλά θύματα.

Τι θέλει η σημερινή Νέα Δημοκρατία; Ναι, μπήκε ο Ρουβίκωνας και άφησε -και εγώ αντίθετος είμαι- καλό ήταν να μην μπει. Αυτό είναι το θέμα; Ή στα Εξάρχεια από το πρωί έως το βράδυ; Τι θέλει να διαβάσει;

Ο Μαχάτης Γκάντι είχε πει ότι η βία φέρνει βία. Τη νεολαία θα την αντιμετωπίσεις με μυαλό, όχι με βία. Αυτή η απλουστευμένη νοοτροπία δεν ταιριάζει σε ανθρώπους που θέλουν να κυβερνήσουν τη χώρα. Να διαβάσει.

Τελειώνοντας, θέλω να θυμίσω ότι ο Επίκουρος -που δεν φαντάζομαι και αυτός να είναι Αριστερός- είχε πει «εάν χρήσιμος στην κοινωνία θέλεις να είσαι, τη δόξα, τον θάνατο και το χρήμα πρέπει να ξεπεράσεις». Δεν θέλω να πω περισσότερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ελάτε, κύριε Κρεμαστινέ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρία Πρόεδρε, ανεξάρτητα από τι ο καθένας πιστεύει φιλοσοφικά, η αλήθεια είναι μία, ότι τα πανεπιστήμια, είτε είναι κρατικά είτε είναι ιδιωτικά, χρειάζονται λεφτά.

Και για να υπενθυμίσω ότι ο Λουκιανός στο «Περί του ενυπνίου», 2,5 χιλιάδες χρόνια πριν λέει ότι «τοίς πλείστοις έδοξε παιδεία μεν και πόνο πολλού και χρόνου μακρού και δαπάνης ου μικράς». Τα είπε ο Λουκιανός 2,5 χιλιάδες χρόνια πριν. Είτε είναι, λοιπόν, κρατικά είτε είναι ιδιωτικά, χρειάζονται χρήματα. Πανε-

πιστήμια και έρευνα χωρίς χρήματα δεν υπάρχει.

Ομολογώ, όμως, ότι μετά από όσα γράφτηκαν στις εφημερίδες και ακούστηκαν στα ραδιόφωνα, στη Βουλή για την ανωτάτη παιδεία, θα περίμενα από έναν τεχνοκράτη Υπουργό κατά την ομιλία του, να τεκμηριώσει την κάθε πρότασή του, την κάθε πρόταση στην μεταβολή του νόμου, με παραδείγματα-πρότυπα από τα μεγάλα πανεπιστήμια. Πρέπει να πει: «Αυτό θα γίνει, γιατί εφαρμόζεται εκεί με επιτυχία. Το άλλο θα γίνει, γιατί εφαρμόζεται εκεί με επιτυχία». Τότε δεν θα υπήρχε αυτή η ιστορία που ακούσαμε στη Βουλή. Ποια ιστορία; Το πρωί ο Πρωθυπουργός από το Βήμα αυτό μίλησε για τη μεταρρύθμιση του συστήματος και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης του είπε ότι σε έναν χρόνο, σε δύο χρόνια, σε τρία χρόνια, εν πάση περιπτώσει σε σύντομο χρονικό διάστημα όλα αυτά θα τα ανατρέψει και άλλοι Αρχηγοί κομμάτων είπαν παρόμοια.

Ποιος θα πληρώσει τη νύφη τελικά, ας μου επιτραπεί η έκφραση; Οι φοιτητές, οι καθηγητές, το πανεπιστήμιο; Είναι δυνατόν να μην υπάρχει συναίνεση στη Βουλή σε τέτοια θέματα μεταξύ κυβέρνησης -οποιασδήποτε κυβέρνησης- και αντιπολίτευσης -οποιασδήποτε αντιπολίτευσης; Είναι δυνατόν να ζουν με την αγωνία οι πρυτάνεις που θα εκλεγούν, οι φοιτητές το χρονικό αυτό διάστημα τι θα γίνει την επομένη;

Φοβούμαι ότι σήμερα αυτά που φέρνει στη Βουλή, θα έπρεπε να τα έχει συζητήσει και να έχει επιτύχει συναίνεση. Αν, όμως, ήθελε να προτείνει μια ουσιαστική αλλαγή που να απαλλάξει τα ΑΕΙ από την κακοδαυμονία τους, θα έπρεπε να προτείνει ένα και μοναδικό μέτρο που θα σταματούσε τη συναλλαγή. Ποια συναλλαγή, όμως; Τη συναλλαγή των ανωτέρων με τους κατωτέρους. Παραδείγματος χάριν, δεν μπορεί ο επίκουρος καθηγητής ή ο αναπληρωτής καθηγητής να επιλέγει διά της ψήφου του τον καθηγητή διευθυντή του, ο οποίος θα είναι αύριο αυτός που θα του αναθέσει έργο και θα τον ελέγξει και θα τον προτείνει για να εξελιχθεί. Πώς είναι δυνατόν ο υφιστάμενος να διορίζει τον προϊστάμενο και ο προϊστάμενος να είναι αυτός που θα είναι υπεύθυνος για την εξέλιξή του; Και πώς θα λειτουργήσει η αξιοκρατία με ένα τέτοιο σύστημα; Το ίδιο συμβαίνει και με την εκλογή του προέδρου του τμήματος και την εκλογή των πρυτάνεων. Δηλαδή οι μικρότερες βαθμίδες εκλέγουν τον πρύτανη.

Τώρα, όσον αφορά τους φοιτητές που γίνεται μεγάλη ιστορία και συζήτηση, ας κάνουμε ό, τι γίνεται και στα άλλα πανεπιστήμια. Θα συμμετέχουν στις δραστηριότητες που μετέχουν στα μεγάλα πανεπιστήμια. Δεν είναι δυνατόν και ο φοιτητής να εκφράζει γνώμη ποιος καθηγητής θα γίνει ομότιμος ή επίτιμος ή οτιδήποτε. Με ποια εμπειρία; Έρχεται το παιδί από την επαρχία ή από την Αθήνα ή από το χωριό του ή από οπούδήποτε και δεν ξέρει καλά-καλά ποια είναι τα μαθήματα που θα διδαχθεί. Δεν τα ξέρει. Έρχεται στην Ιατρική Σχολή, για παράδειγμα. Ξέρει τι θα του διδάξουν στο δεύτερο, στο τρίτο, στο τέταρτο έτος; Πώς θα έχει γνώμη για τα μαθήματα που δεν ξέρει και για τον καθηγητή; Τουλάχιστον, θα έπρεπε ο νόμος να προβλέπει μια αντιπροσωπεία φοιτητών που να είναι έμπειροι, δηλαδή να είναι στα τελευταία έτη, να έχουν μια εμπειρία πανεπιστημιακή, να έχουν μετάρχει σε κάποιες διαπανεπιστημιακές ανταλλαγές. Πώς είναι δυνατόν, δηλαδή, ο φοιτητής που έρχεται από το γυμνάσιο, το λύκειο, να είναι υπεύθυνος και να έχει άποψη για τα διοικητικά του πανεπιστημίου, το οποίο δεν γνωρίζει ούτε καν ποιο είναι πολλές φορές;

Διερωτώμαι, όμως, κύριε Υπουργέ, και μου κάνει εντύπωση, δεν έχουν περιέλθει στην αντίληψή σας οι ξυλοδαρμοί των πρυτάνεων των μεγαλύτερων πανεπιστημίων της χώρας, του Καποδιστριακού, του Αριστοτελείου, του Πολυτεχνείου της Κρήτης; Ο πρύτανης του Καποδιστριακού, μετά τον ξυλοδαρμό, μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο και παραιτήθηκε και παρέμεινε το πανεπιστήμιο για έναν χρόνο χωρίς εκλεγμένο πρύτανη. Τον αντικατέστησε ο αντιπρύτανης. Δεν είχε πρύτανη. Όλα αυτά τα πράγματα έγιναν αυτόματα; Δηλαδή, δεν προβληματίζεται κανένας στην Αίθουσα πραγματικά για το τι συμβαίνει στην παιδεία;

Και το θέμα που προκύπτει είναι το εξής: Πιθανόν τώρα να έρθουν τα πράγματα καλύτερα, να μην επαναληφθούν τα ίδια πράγματα κλπ.. Αλλά οι νόμοι της φυσικής και της κοινωνίας λένε ότι εάν το πείραμα το επαναλάβεις κατά τον ίδιο τρόπο, θα έχεις

πάντα το ίδιο αποτέλεσμα. Αυτό λέει η επιστήμη. Είναι θέμα χρόνου να δεις το αποτέλεσμα. Και δεν σας κρύβω ότι και σε μένα, με την άλλη μου ιδιότητα, την ιατρική, είχε έρθει πρύτανης άλλου πανεπιστημίου, ο οποίος είχε κακοποιηθεί και είχε πάθει κολπική μαρμαρυγή –για τους γιατρούς το λέω αυτό. Ήταν σε κατάσταση τρομερή, έτοιμος να παραιτηθεί κι αυτός, αλλά δεν παραιτήθηκε τελικά. Αυτά είναι πράγματα που τα ζήσαμε, δεν είναι πράγματα που μας τα διηγήθηκαν άλλοι.

Κατά συνέπεια, κύριε Υπουργέ, που δεν είστε εδώ, αλλά ελπίζω ο Υφυπουργός κ. Φωτάκης να σας τα μεταφέρει, εάν αναλογιστείτε όλα αυτά και επειδή είναι αδύνατο να αποσύρετε τον νόμο –πρακτικά δεν γίνεται- από αύριο σας παροτρύνω να «φωτογραφίσετε» οποιοδήποτε εκ των καλύτερων πανεπιστημίων του κόσμου και εφαρμόστε το διοικητικό και ακαδημαϊκό του σύστημα στα όρια του προϋπολογισμού σας ύστερα από έναν διάλογο με όλους τους φορείς, με την προϋπόθεση ότι οποιαδήποτε απόκλιση απ' αυτό το πλαίσιο θα είναι πλήρως αιτιολογημένη. Άλλωστε, ο νόμος είναι θνησιγενής. Το είπε η Αντιπολίτευση. Και όχι μόνο αυτό: Θέτει και ψηφοφορία αύριο. Ξέρετε γιατί θέτει ψηφοφορία; Για να αποδείξει ότι οι επτά Βουλευτές που στήριξαν τον προηγούμενο νόμο, οι οποίοι ανήκαν σε άλλα κόμματα και τώρα ανήκουν στον ΣΥΡΙΖΑ, θα αλλάξουν γνώμη και θα ψηφίσουν αυτόν τον νόμο. Αυτό θα το δείτε αύριο το πρωί. Ερώτημα: Αυτή είναι η σοβαρότητα του πολιτικού συστήματος;

Για την ιστορία, εάν επιθυμεί ο Υπουργός να συνδέσει το όνομά του με μια πραγματική μεταρρύθμιση, θα πρέπει να αναλογιστεί την επανάσταση του '82-'83 που κατήργησε την έδρα. Ο νόμος εκείνος προέβλεπε ένα καθαρά πανεπιστημιακό όργανο που δεν έγινε λόγω των συντηρητικών αντιδράσεων της πανεπιστημιακής κοινότητας, την ΕΑΓΕ, η οποία ΕΑΓΕ θα ήταν υπεύθυνη –και όχι το Υπουργείο- για να τηρείται ο νόμος από το ίδιο το πανεπιστήμιο. Δεν είναι ακριβώς το ίδιο. Αν ήταν το ίδιο, εγώ μετά χαράς θα το είχα δεχθεί. Άλλο ο Υπουργός, άλλο η ΕΑΓΕ. Βεβαίως, είχε προτείνει τότε και την εθνική ακαδημία επιστημών και τεχνών που ποτέ δεν έγινε, όπου θα μετείχαν όχι πέντε-δέκα άνθρωποι, αλλά χιλιάδες νέοι άνθρωποι παραγωγικοί, αυτοί που είναι στο εξωτερικό, ξένοι και Έλληνες.

Αυτό χρειάζεται ο τόπος. Αυτή είναι μεταρρύθμιση. Μεταρρύθμιση δεν είναι το πώς ο φοιτητής θα συμπεριφερθεί στο άσυλο. Εγώ θα σας έλεγα την πιο απλή λύση, άσυλο ιδεών με σεκιούριτυ που θα διορίζει ο πρύτανης, θα συμφωνούν οι φοιτητές κλπ., ούτως ώστε όποιον παρανομεί να τον φέρνουν σε τάξη.

Είναι δυνατό να γίνεται σύγκληση του πρυτανικού συμβουλίου για να δουν αν έκανε έγκλημα ή πλημμέλημα ο οποιοσδήποτε παραβάτης; Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα. Ποτέ δεν συγκλήθηκε πρυτανικό συμβούλιο επειδή κάποιοι δημιουργούσαν φασαρία και δεν έπαιρνε καμία απόφαση επί κανενός θέματος. Γι' αυτό έγιναν και τα έκτροπα στα πανεπιστήμιά μας τα προηγούμενα χρόνια.

Αυτές, λοιπόν, είναι οι μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται ο τόπος και όχι το «μπρος-πίσω» ούτε το «ράβε-ξήλωνε», που επί σειρά ετών πολλοί από τους εκάστοτε Υπουργούς Παιδείας είχαν επιχειρήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Φίλης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην περσινή του ομιλία για την εκπαίδευση ο Πρωθυπουργός είχε χρησιμοποιήσει τη φράση του Χέγκελ «στο σκοτάδι όλες οι αγγελάδες μοιάζουν ίδιες» για να εξηγήσει στη συνέχεια ποιες είναι οι διαφορές όταν το σκοτάδι τελειώσει και βγουν οι πρώτες ακτίνες του ήλιου.

Εδώ είμαστε τώρα. Από πέρυσι πέρασαν πολλές σκοτεινές και ηλιόλουστες μέρες. Σ' όλο αυτό το διάστημα αποδείχτηκε ότι και στον χώρο της εκπαίδευσης συγκρούστηκαν δύο φιλοσοφίες και δύο πολιτικά προγράμματα, εκείνο της Κυβέρνησης που επιδιώκει βαθιές δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις με στόχο την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των πολλών και την αντιμετώπιση του μορφωτικού αγαθού ως ανταξία και το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας που εξυπηρετεί τα προνόμια των λίγων και υποβαθμί-

ζει την εκπαίδευση σ' ένα ακόμα εμπόρευμα, δηλαδή σ' ένα προϊόν που υπόκειται στις αρχές της προσφοράς και της ζήτησης.

Όπως χαρακτηριστικά είχε πει ο κ. Μητσοτάκης στο συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας, οι μαθητές πρέπει να αντιμετωπίζονται ως πελάτες και βέβαια αν οι μικροί μαθητές αντιμετωπίζονται μια φορά ως πελάτες, είναι λογικό για τη Νέα Δημοκρατία οι μεταπτυχιακοί φοιτητές να αντιμετωπίζονται δέκα φορές ως πελάτες.

Η βαθύτερη σύγκρουση ανάμεσα σε αυτές τις δύο αντιλήψεις αφορά τη δημοκρατία. Για αυτό η Νέα Δημοκρατία αποφεύγει να μιλήσει για δημοκρατική εκπαίδευση και καταφεύγει στον νεολογισμό της «ελεύθερης» εκπαίδευσης. Προφανώς ελεύθερης από τις υποχρεώσεις του Συντάγματος και απογοιμωμένης από τα δικαιώματα των πολλών.

Για να αποκτήσει στοιχειώδη κοινωνική αποδοχή το ταξικό σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας για εκπαίδευση πελατών-καταναλωτών, η Αξιωματική Αντιπολίτευση καταφεύγει συστηματικά σε μια αδιάστατη κατασυκοφάντηση της δημόσιας εκπαίδευσης. Πέρυσι, ο κ. Μητσοτάκης ξεκίνησε την εκστρατεία απαξίωσης της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η υποδειγματική έναρξη της προηγούμενης σχολικής χρονιάς τού έδωσε αποστομωτική απάντηση και έκτοτε δεν επανήλθε. Και πώς να επανέλθει όταν τα στοιχεία και οι αριθμοί είναι αμείλικτα; Είκοσι πέντε εκατομμύρια σχολικά βιβλία από τον Ιούλιο πέρυσι και δώδεκα χιλιάδες αναπληρωτές από τις πρώτες μέρες πέρυσι τον Σεπτέμβρη έναντι μόλις χιλίων τετρακοσίων τριάντα έναν το 2013 και 2014. Η διαφορά ήταν 712%. Αυτή η διαφορά αντανάκλα και τη διαφορά του συνολικού ενδιαφέροντος μας για την εκπαίδευση, επτά προς ένα.

Καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής τα στοιχεία του επτά προς ένα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στο ίδιο κρεσέντο αντιπολιτευτικής μανίας επιδίδεται και φέτος, σχετικά με τα πανεπιστήμια αυτήν τη φορά. Τα παρουσιάζει ως άντρα εγκληματικότητας και διαφθοράς. Ποιον ωφελεί αυτή η κατασυκοφάντηση; Ούτε τα προβλήματα, που βεβαίως και υπάρχουν, βελτιώνονται ούτε ενισχύεται η θέση της χώρας και των πανεπιστημίων διεθνώς. Τα ελληνικά πανεπιστήμια χάνουν διεθνούς εκτίμησης χάρη στη σκληρή δουλειά των πανεπιστημιακών και τις επιδόσεις των φοιτητών μας.

Η εκστρατεία απαξίωσής τους έχει ποταπά κίνητρα. Η Νέα Δημοκρατία επιδιώκει να δικαιολογήσει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων ακολουθώντας το δόγμα πως ό,τι δημόσιο είναι προβληματικό και διεφθαρμένο και ό,τι ιδιωτικό ανταγωνιστικό και άριστο. Είναι τόση η μανία του κ. Μητσοτάκη κατά της δημόσιας εκπαίδευσης που έφτασε πέρυσι, εδώ στην Αίθουσα αυτή, στο σημείο να μας προτείνει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων επικαλούμενος συνταγματική διάταξη του 1864. Έγινε έτσι πιο παλιός από το παλιό. Πρόκειται για ρετρό πολιτική.

Όλη η επιχειρηματολογία του παλαιού δικομματισμού εστιάζεται στην υποστήριξη του περιβόητου νόμου Διαμαντοπούλου με το επιχείρημα ότι ψηφίστηκε από διακόσιους πενήντα Βουλευτές. Ο νόμος αυτός εμφανίζεται σαν τις πλάκες του Μωυσέως. Αποκρύπτουν, όμως, οι τότε κυβερνητικοί συντάκτοι ότι το ξήλωμα αυτού του νόμου ξεκίνησε μόλις έναν χρόνο μετά τη ψήφισή του επί κυβερνήσεως Σαμαρά, με Υπουργό Παιδείας τον κ. Αρβανιτόπουλο. Ο κ. Λοβέρδος μπορεί να το θυμάται, γιατί δεν ψήφισε τότε το ξήλωμα με άλλους τέσσερις Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Αλλά όλο το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία τον ξήλωσαν τον νόμο αυτόν με τον νόμο του κ. Αρβανιτόπουλου.

Πέρα από αντιμεταρρύθμιση που επιχειρούσε ουσιαστικά να μετατρέψει τα πανεπιστήμια σε ανώνυμες εταιρείες, ο νόμος της κ. Διαμαντοπούλου υπήρξε ένας δυσλειτουργικός νόμος. Άλλωστε, από την πρώτη μέρα της συζήτησής του στη Βουλή, ο νόμος είχε δεχτεί σκληρή κριτική από προσωπικότητες του συντηρητικού χώρου, ανάμεσά τους και ο σημερινός Πρόεδρος της Δημοκρατίας, καθηγητής Προκόπης Παυλόπουλος.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ρωτήσω τον σημερινό Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας –ελπίζω να του μεταφέρει η κ. Κεραμέως

το ερώτημά μου- αν ψήφισε τότε τον νόμο Αρβανιτόπουλου, τον οποίο είχε καταγγείλει η κ. Διαμαντοπούλου ως υποχώρηση στις συντηχνίες και τις βίαιες μειοψηφίες.

Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής την οργισμένη δήλωση της κ. Διαμαντοπούλου ότι αντί να κάνει μεταρρυθμίσεις η κυβέρνηση Σαμαρά, ξηλώνει τον νόμο της.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ξήλωσε και ο κ. Μητσοτάκης τον νόμο της κ. Διαμαντοπούλου τότε; Και αν τότε ψηφίσατε, κύριε Μητσοτάκη, το ξήλωμα του ν.409/2011, πώς έρχεστε σήμερα να μας τον προτείνετε ως πρότυπο; Επιτέλους τι κόμμα έχετε φτιάξει τη Νέα Δημοκρατία; Αντί να μας φέρετε εδώ τους νόμους των δικών σας κυβερνήσεων με τους οποίους διαφωνούσαμε, της κ. Γιαννάκου και του κ. Αρβανιτόπουλου, υπεραμύνεστε του νόμου Διαμαντοπούλου, τον οποίο εσείς ξηλώσατε μόλις έναν χρόνο μετά τη ψήφισή του;

Προφανώς αυτή η κίνησή σας δεν αφορά την εκπαίδευση, αλλά άλλες μικροκομματικές στοχεύσεις και -επιτρέψτε μου- παντολογήματα. Η αξίωση να μην τροποποιηθεί ποτέ ένας νόμος είναι αντιδημοκρατική.

Κοιταχτείτε μεταξύ σας, κύριοι συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Οι εκατόν ογδόντα από τους διακόσιους πενήντα Βουλευτές εκείνης της ψηφοφορίας σήμερα δεν είναι μέλη αυτού του Κοινοβουλίου. Οι εκατόν ογδόντα από τους διακόσιους πενήντα πέντε που ψήφισαν τον νόμο Διαμαντοπούλου! Υπήρξε λαϊκή εντολή για δημοκρατική ανατροπή. Χωνέψτε το και συμβιβαστείτε με τις αρχές της δημοκρατίας. Αφήστε τους λεονταρισμούς ότι θα καταργήσετε κι εσείς τον νόμο. Έτσι είναι η δημοκρατία. Θα σας το επιτρέψει ο λαός νομίζετε;

Μια από τις βασικές διατάξεις του νομοσχεδίου αφορά την ίδρυση διετών κύκλων στα ΤΕΙ και τα πανεπιστήμια για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ. Πρόκειται για μια ακόμα απόδειξη του κυβερνητικού ενδιαφέροντος για την τεχνική εκπαίδευση μετά την περυσινή ανασυγκρότηση των ΕΠΑΛ, την επαναλειτουργία πολλών δημοσίων ΙΕΚ και την επιτυχή καθιέρωση της μεταλυκειακής μαθητείας στις επιχειρήσεις.

Βλέπετε, είστε εσείς, κύριοι της Αντιπολίτευσης, που ρητορεύετε γενικώς και αόριστα για τη σύνδεση της εκπαίδευσης με την οικονομία. Αλλά είναι η Κυβέρνηση που την κάνει πράξη, χωρίς να υποτάσσει την εκπαίδευση στην αγορά με μαύρες μάλιστα μορφές απασχόλησης, αλλά κατοχυρώνοντας τα κοινωνικά δικαιώματα των νέων. Μια νέου τύπου τεχνική εκπαίδευση, στο πλαίσιο ενός σχολείου ποιότητας και ισότητας που εμείς κατοχυρώνουμε, είναι αναγκαία προϋπόθεση για να βγει η χώρα από την κρίση με παραγωγική ανασυγκρότηση και ανάπτυξη προς όφελος των πολλών. Αυτό αναγνωρίζει η κοινωνία στα χρόνια διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ εκτοξεύοντας, στις μετρήσεις της κοινής γνώμης, στην πρώτη θέση των θεσμών που εμπιστεύονται οι πολίτες την εκπαίδευση. Στο 70% φτάνει σήμερα το ποσοστό εμπιστοσύνης των πολιτών για την εκπαίδευση, έναντι του 50% την εποχή των δικών σας κυβερνήσεων.

Καταθέτω τα επίσημα στοιχεία από μέτρηση της MRB τον φετινό Ιούνιο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση βρίσκεται σήμερα αντιμετώπιση με τεράστιες προκλήσεις, που σε μεγάλο βαθμό συναρτώνται με τον ψηφιακό πολιτισμό. Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση, τα προπτυχιακά και μεταπτυχιακά μέσω ηλεκτρονικών πλατφορμών χρειάζονται ρύθμιση. Το επιστημονικό δυναμικό κινείται διαρκώς μέσα στον αλληλοεξαρτώμενο κόσμο της παγκοσμιοποιημένης γνώσης. Πόσο έτοιμα είναι τα ελληνικά πανεπιστήμια να προσφέρουν προπτυχιακά και μεταπτυχιακά προγράμματα ενισχύοντας το διεθνές τους κύρος; Τα ζητήματα αυτά και άλλα που είναι ανοιχτά στον ενιαίο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και έρευνας, συγκροτούν ένα φάσμα θεμάτων που χρειάζονται δημοκρατική ρύθμιση και πρέπει να αντιμετωπιστούν συναινετικά

υπό το πρίσμα πάντοτε του δημοσίου συμφέροντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω με το θέμα του ασύλου. Εκεί κι αν έσπασε το ιερό Γκράλ -εννών τον νόμο Διαμαντοπούλου. Οι νομοθετικές ρυθμίσεις που ψηφίζουμε σήμερα δεν επαναφέρουν τον νόμο του 1982, ο οποίος πρέπει να τονίσουμε ότι υπήρξε μια μεγάλη δημοκρατική τομή, διότι εκτός των άλλων συμπεριέλαβε τις ώριμες κατακτήσεις του πανεπιστημιακού και φοιτητικού κινήματος. Δεν ήταν ένα χάρισμα. Ήταν μια κατάκτηση αυτός ο νόμος. Ψευδώς, λοιπόν, ισχυρίζεται η Αντιπολίτευση, συναγωνιζόμενη, σε πολεμική εναντίον του ασύλου, με την Χρυσή Αυγή, ότι εμείς επαναφέρουμε τον νόμο του 1982. Δεν τον επαναφέρουμε. Καλώς ή κακώς δεν τον επαναφέρουμε. Αλλά εκλογικεύουμε τις διατάξεις του νόμου Γιαννάκου. Προστατεύουμε το πανεπιστημιακό άσυλο από την αυθαίρετη εισβολή των κατασταλτικών μηχανισμών αλλά και από παραβιάσεις που προκύπτουν από εσωτερικές και εξωτερικές ανομικές συμπεριφορές.

Χρειαζόμαστε κανόνες που πρέπει να συμφωνηθούν και να είναι λειτουργικοί -αυτό θα κάνει η επιτροπή υπό τον κ. Παρασκευόπουλο, την οποία έχει αναγγείλει ο κ. Γαβρόβλου- κι όχι να καταστήσουμε προληπτικά τα πανεπιστήμια τόπο στρατοπέδευσης των ΜΑΤ.

Μας είπαν χθες κορυφαία στελέχη της Νέας Δημοκρατίας ότι οι δειλοί πρυτάνεις -έτσι ακριβώς το είπαν- δεν κατάργησαν το άσυλο σε πάμπολλες περιπτώσεις, όπως προβλέπει ο νόμος Διαμαντοπούλου. Άλλη μια ομολογία λατρείας του αυταρχισμού: υποβάθμιση των πανεπιστημιακών αρχών, αλλά και εθελουφλία για τα αδιέξοδα του περιβόητου αυτού νόμου.

Μια είναι η αλήθεια: το άσυλο δεν καταργήθηκε γιατί, παρά τις καταχρήσεις που πολλές φορές ζήσαμε, είναι μια έννοια κατοχυρωμένη στη δημοκρατική συνείδηση συνολικά της κοινωνίας. Είναι στο DNA των πανεπιστημίων. Αυτό δεν αλλάζει. Κι η συζήτηση σήμερα στη Βουλή απέδειξε ότι η Αριστερά υπάρχει ως δύναμη δημοκρατικής αντίστασης στην κοινωνία και τα πανεπιστήμια. Ως δύναμη δημιουργίας, διεξόδου για το μέλλον της κοινωνίας, διεκδικεί την ηγεμονία. Κι αυτό φάνηκε, επαναλαμβάνω, από τη σημερινή συζήτησή μας στη Βουλή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Μπαργιώτας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλησπέρα.

Έχουμε συζήτηση για την παιδεία με τα πανεπιστήμια κλειστά και τους πανεπιστημιακούς και τους φοιτητές στις παραλίες. Έχει και η επιλογή του χρόνου τη σημειολογική της αξία, γιατί η συζήτηση είναι συγκεκριμένη.

Άκουσα νωρίτερα τον Πρωθυπουργό με πολύ μεγάλη προσοχή και οφείλω να ομολογήσω ότι μερικές φορές, πραγματικά, τον θαυμάζω. Ο Πρωθυπουργός έχει ένα εξαιρετικό ταλέντο στο να συνθέτει και να αφηγείται ένα ωραίο αφήγημα, το οποίο φαίνεται ότι έχει αρχή, μέση και τέλος. Αφήγημα βέβαια είναι «Η κάθοδος των μυρίων», ένα ιστορικό γεγονός. Αφήγημα είναι και «Η Χιονάτη με τους επτά νάνους». Αφήγημα, επίσης, είναι και το Fusion των δύο που στο στόμα κάποιων πραγματικά χαρισματικών ανθρώπων μπορεί να δημιουργηθεί μια καινούργια ιστορία, κάνοντας λογικά άλματα -ενδεχομένως- και αφήνοντας κενά, αλλά παρ' όλα αυτά να ακούγεται ως συνεκτική ιστορία πραγματική. Ο Πρωθυπουργός έχει πραγματικά τεράστιο ταλέντο στο να κάνει το τελευταίο, στο να συνθέτει τα κομμάτια από πολλά παζλ σε ένα καινούργιο που έχει τρύπες, σκοτεινά σημεία, αλλά παρ' όλα αυτά φαίνεται να γυαλίζει και να λαμποκοπά.

Άκουσαμε, λοιπόν, από τον Πρωθυπουργό σήμερα ούτε λίγο ούτε πολύ ότι η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έχει δρομολογήσει -αν δεν έχει πραγματοποιήσει κιόλας- μια τεράστια μεταρρύθμιση και στη μέση εκπαίδευση και στη τριτοβάθμια εκπαίδευση, η οποία λύνει λίγο, πολύ τα πάντα και δημιουργεί ένα καινούργιο περιβάλλον.

Η αλήθεια βέβαια είναι λίγο διαφορετική. Αρχίζει κανείς να τη βλέπει λίγο διαφορετικά. Δεν είχε μια μεταρρύθμιση ο ΣΥΡΙΖΑ. Είχε τρεις Υπουργούς μέχρι τώρα και είχε τρεις μεταρρυθμίσεις.

Βέβαια, ο κ. Φίλης επέλεξε να μην υποστηρίξει τη δικιά του σή-μερα και να υποστηρίξει αυτή του κ. Γαβρόγλου, αλλά η αλήθεια είναι ότι είδαμε τρεις διαφορετικές προτάσεις σε λιγότερο από δύο χρόνια για την τριτοβάθμια εκπαίδευση με σημαντικές δια-φορές η μία από την άλλη και ένα κοινό σημείο: τη λύσσα, θα έλεγα, για την κατάργηση της προηγούμενης μεταρρύθμισης, η οποία είναι ο ν.4009/2011 και την επαναφορά στο status πριν από εκείνη τη μεταρρύθμιση, τουλάχιστον, σε ό,τι αφορά τον τρόπο διοίκησης των πανεπιστημίων και την αποκατάσταση ουσιαστικά του status quo στην ισορροπία δυνάμεων και εξουσίας στο εσω-τερικό του πανεπιστημίου, γιατί αυτό ήταν που ενοχλούσε και αυτό ήταν που έπρεπε να αλλάξει.

Άρχισε –και το θυμίζω γιατί έχει την αξία του– με την κατάρ-γηση των ηλεκτρονικών ψηφοφοριών από αυτό το Βήμα ο κύριος Πρωθυπουργός. Ένας άνθρωπος λιγότερο από 45 χρονών ανα-κοίνωσε –και νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό– από αυτό το Βήμα ότι οι άψυχοι servers δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τις εφο-ρευτικές επιτροπές, καταργώντας έτσι τις ηλεκτρονικές ψηφο-φορίες, οι οποίες είχαν φέρει στο μεταξύ, όσο πρόλαβαν να λειτουργήσουν, μια επανάσταση στις εσωτερικές εκλογές των πανεπιστημίων.

Έτσι, λοιπόν, σήμερα, ολοκληρώνεται όντως αυτή η προσπά-θεια του ΣΥΡΙΖΑ με την οριστική και πλήρη κατάργηση των συμ-βουλίου του ιδρύματος. Αποδείχτηκαν λίγο πιο σκληρά τελικά τα συμβούλια ιδρύματος, ίσως επειδή είχαν κάποια αντιστοίχια και υποστηρικτές στο εσωτερικό της πανεπιστημιακής κοινότητας και της κοινωνίας. Έχουμε την αύξηση του κρατικού ελέγχου πρακτικά και αντί μεγαλύτερης αυτονομίας στα πανεπιστήμια, όπως θα περίμενε κανείς από μια προοδευτική διακυβέρνηση, η οποία θα ενίσχυε την ελευθερία των πανεπιστημίων και την αυ-τονομία τους, έχουμε τη δημιουργία μηχανισμών ελέγχου σε όλα τα επίπεδα.

Όμως, ποια είναι τα πραγματικά προβλήματα σήμερα στην τρι-τοβάθμια εκπαίδευση; Είναι όντως η ελευθερία και η δημοκρατία; Η διακίνηση των ιδεών; Από τη δεκαετία του '80 που ήμουν φοι-τητής, μέχρι σήμερα, δεν θυμάμαι κανένα μείζον γεγονός, καμιά προσπάθεια αποκλεισμού από τη κυβέρνηση ή των αρχών του πανεπιστημίου διαφορετικής άποψης ή κάποιας εκδήλωσης ή της έκφρασης οποιασδήποτε ιδέας μέσα στο πανεπιστήμιο. Αν-τίθετα, θυμάμαι πολλές περιπτώσεις όπου δυναμικές μειοψηφίες μέσα στο πανεπιστήμιο –και των δύο άκρων, αν θέλουμε να είμα-στε ειλικρινείς– διά της βίας επέβαλλαν τον αποκλεισμό κάποιων απόψεων ερήμην του πανεπιστημίου. Θυμάμαι ότι τις δημοκρα-τικές διαδικασίες γενικώς, για να είμαστε ειλικρινείς, το θέμα της δημοκρατίας στο πανεπιστήμιο, στη διακυβέρνηση, στη συμμε-τοχή, στην έκβαση των ιδεών, τα έλυσε μια πολύ μεγάλη κατάρ-κτηση της χώρας, της κοινωνίας και του φοιτητικού κινήματος της εποχής, ο νόμος 1268 στη δεκαετία του '80: εκδημοκράτισε τα πανεπιστήμια, κατήργησε την έδρα και εισήγαγε καινοτόμα πράγματα για την εποχή.

Όμως, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς ξέρουμε –ακόμα και τα μικρά παιδιά το ξέρουν– ότι ακόμα και οι μεγαλύτερες επανα-στάσεις κάποια στιγμή γίνονται καθεστώς, γραφειοκρατικοποι-ούνται και αρχίζουν να δημιουργούν προβλήματα. Η μεγάλη Οκτωβριανή Επανάσταση χρειάστηκε λιγότερο από σαράντα χρόνια για να αρχίσει να βαραινεί, να αποκτά καθεστωτικές λο-γικές και προβλήματα στη διακυβέρνηση. Έτσι, λοιπόν, οι παρεμ-βάσεις είναι μάλλον θετικό βήμα και μάλλον αναγκαίες εντός του συστήματος.

Βλέπω με πολύ μεγάλη καχυποψία, πραγματικά, όλη αυτήν την τάση, τη νοσταλγία που εκφράζουν πάρα πολλοί Βουλευτές από τον ΣΥΡΙΖΑ για τη δεκαετία του '80. Έχω ακούσει να λένε ότι όταν αρχίζεις να αναπολείς το παρελθόν αντί να σχεδιάζεις το μέλλον, έχεις γεράσει. Στην πολιτική όταν αρχίζεις πλέον ή όταν προσπαθείς να αναστηλώσεις θεσμούς οι οποίοι έχουν εκφυλι-στεί, παλιώσει και είναι προβληματικοί αντί να σχεδιάζεις και-νούργιους, προφανώς είσαι συντηρητικός.

Από αυτήν την άποψη, από τις τοποθετήσεις που ακούω από τον ΣΥΡΙΖΑ και σε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και στην επιτροπή για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας, όπου οι μεγάλες αλ-λαγές του ΠΑΣΟΚ στη δεκαετία του '80 αναγορεύονται σε τοτέμ,

τα οποία υπάρχουν διαχρονικά και δεν χρειάζονται καμμία πα-ρέμβαση, το μόνο πράγμα που μπορώ να σκεφθώ, σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι ότι σας διατρέχει ένας βαθύτατος συντηρητι-σμός και, ενδεχομένως, και μια αμηχανία απέναντι στις ανάγκες των καιρών και στις αλλαγές που έχουν συμβεί, στο μεταξύ, στην κοινωνία.

Οι κοινωνίες εξελίσσονται, οι ανάγκες αλλάζουν και αναλόγως οφείλουν να αλλάζουν και οι πολιτικές και ιδεολογικές τοποθε-τήσεις και οι λύσεις που ο καθένας έχει να προτείνει απέναντι στα προβλήματα, όπως διαμορφώνονται εκείνη την εποχή. Η αναπόληση μιας παλιάς εποχής μπορεί να είναι η αναπόληση των νιάτων μας ενδεχομένως, αλλά δεν είναι πολιτική στάση και δεν είναι προοδευτική πολιτική στάση.

Ποια είναι λοιπόν τα πανεπιστήμια; Ποια ήταν και είναι τα προ-βλήματα του πανεπιστημίου; Μήπως είναι το δυσλειτουργικό λει-τουργικό πλαίσιο που υπήρχε από παλιά; Δεν το δημιούργησε ο νόμος Διαμαντοπούλου. Υπήρχαν αυτά τα προβλήματα στη λει-τουργία του πανεπιστημίου με τη συμμετοχή των φοιτητών, με τα καινούργια καρτέλ που είχαν δημιουργηθεί ήδη στο πανεπι-στήμιο από πολύ καιρό, κομματικά, οικογενειοκρατία, μηχανισμοί που αναπαράγονταν μέσα στο πανεπιστήμιο με διάφορους τρό-πους. Αυτά είναι παλιά προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-λίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Ο νόμος της Διαμαντοπούλου, ο ν.4009/2011 προσπαθούσε να αλλάξει, να φύγει προς τα εμπρός, να δημιουργήσει ένα ανοι-χτό, εξωστρεφές πανεπιστήμιο. Αυτό το νόημα είχε η δημιουργία των συμβουλίων ιδρύματος με Έλληνες από την αλλοδαπή, αλλά και αλλοδαπούς επιστήμονες, οι οποίοι θα συμμετείχαν στα συμ-βούλια. Κι αυτή ήταν μια προσπάθεια που ενδεχομένως να μη μπορούσε να ολοκληρωθεί, αλλά σίγουρα, κύριε Μηταφίδη, δεν ήταν έκτρωμα. Ήταν μια μεγάλη προσπάθεια να εκσυγχρονιστεί το ελληνικό πανεπιστήμιο, να γίνει πιο ανοιχτό, να μπορεί να απορροφά κονδύλια, καινοτομία και έρευνα με καλύτερο τρόπο. Νομίζω ότι σε αυτό το πλαίσιο και πάνω σε αυτήν τη γραμμή θα πρέπει να συνεχίσει.

Επιγραμματικά εντελώς πιστεύω ότι η συζήτηση που άκουσα για τα μεταπτυχιακά σήμερα είναι μια λάθος συζήτηση. Συνολικά η απαίτηση και η παραγωγή, αν θέλετε, η δημιουργία μεταπτυ-χιακών και η κοινωνική απαίτηση για μεταπτυχιακά στην Ελλάδα έχει μια βασική στρέβλωση. Δεν προέρχεται από τις πραγματικές ανάγκες της ακαδημαϊκής κοινότητας σε εξειδικευμένους επι-στήμονες, δεν προέρχεται από την ανάγκη της παραγωγής για εξειδικευμένη γνώση. Προέρχεται από μια στρεβλή διαδικασία που βλέπει χαρτιά αντί ουσιαστικών προσόντων. Και νομίζω ότι η κουβέντα πρέπει να είναι πολύ μεγαλύτερη από το αν χρειάζον-ται διδάκτρα ή αν πρέπει να έχουν διδάκτρα. Σίγουρα πρέπει ένα δημόσιο πανεπιστήμιο να έχει μηχανισμούς που να επιτρέπει στους μη έχοντες να συνεχίζουν τις σπουδές τους στο διηνεκές ενδεχομένως, με βάση κριτήρια αριστείας. Όμως, όλο το σύ-στημα πρέπει να ξαναϊδωθεί από την αρχή.

Γενικώς, η συζήτηση γίνεται δυστυχώς σε λάθος βάση, γιατί η Κυβέρνηση προσπαθεί να προσεταιριστεί ψηφοφόρους και στρώματα με βάση εγκατεστημένες στρεβλές αντιλήψεις που υπάρχουν στην ελληνική κοινωνία. Κοινώς κλείνει το μάτι στους γονείς που θέλουν εύκολα και γρήγορα χαρτιά, σε αυτούς που θέλουν γρήγορα και εύκολα μεταπτυχιακά, ακόμα και σε αυτούς που θέλουν να έχουν εύκολη εξέλιξη εντός του πανεπιστημίου.

Όμως, η ανάγκη για παιδεία δεν είναι αυτή. Η ανάγκη για ου-σιαστική και πραγματική παιδεία είναι διαφορετική. Έτσι από αύριο που θα ψηφιστεί ο νόμος έχουμε παιδαγωγούς, έχουμε δασκάλους στην πρωτοβάθμια που δεν έχουν τα μαθηματικά ως προαπαιτήτηση για να περάσουν στο πανεπιστήμιο, έχουμε για-τρούς χωρίς φυσική και χημεία. Δεν ξέρουμε τι θα κάνουν αυτά τα παιδιά στο πανεπιστήμιο χωρίς φυσικά και χημεία, αλλά εν πάση περιπτώσει αυτό είναι ένα άλλο θέμα.

Και θα κλείσω με αυτό το master που άκουσα και από τον κ. Σπίρτζη ως «πολύ μεγάλη μεταρρύθμιση», εκφράζοντας ένα πα-ράπονο και καλώντας τον κ. Γαβρόγλου να διορθώσει μια μεγάλη αδικία.

Είμαι εξαιτούς φοιτήσεως. Με τη λογική που εισάγεται, θα έπρεπε να μου απονέμεται και το PhD μαζί με το πτυχίο, αλλά δυστυχώς χρειάστηκα τέσσερα χρόνια για να το γράψω. Η λογική της απονομής ενός προπτυχιακού τίτλου σπουδών, ο οποίος στην ουσία είναι μεταπτυχιακός, δεν έχει καμμία λογική. Με αυτή τη λογική, θα έπρεπε να έχω ή δύο master μαζί με το πτυχίο της ιατρικής ή και ένα PhD δώρο.

Προφανώς, τα προγράμματα σπουδών δικαιώνουν τους τίτλους και τους δίνουν βάρος και βάθος κι όχι οι τίτλοι. Και προφανώς, οι ανάγκες του γνωστικού αντικειμένου καθορίζουν το μέγεθος των σπουδών κι όχι οι κατ' απονομή τίτλοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεν ισχύει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Είναι εντελώς ακατανόητο. Πραγματικά, δεν μπορώ να βρω τον λόγο. Θα ήθελα να σας ακούσω σχετικά με το γιατί να μην έχει και η ιατρική, που είναι εξαιτούς φοιτήσεως, έναν έξτρα τίτλο, τέλος πάντων. Είναι ακατανόητο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ, να επανέλθουμε στην τήρηση του χρόνου, γιατί κάποιοι συνάδελφοι δεν θα μιλήσουν.

Τώρα τον λόγο έχει ο κ. Φωτήλας.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάργηση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου θα είναι άμεση προτεραιότητα και υπόθεση ζωτικής σημασίας για την επόμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Δεν είναι μόνο ότι και αυτό το νομοσχέδιο, κατά την προσφιλή σας τακτική, έχει ολόκληρα κομμάτια που ήρθαν εκ νέου, χωρίς διαβούλευση, ούτε καν το γεγονός ότι το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους για ελάχιστα άρθρα του μπορεί να κάνει πρόβλεψη δαπάνης. Είναι που με αυτό το νομοσχέδιο γυρίζουμε πίσω στο παρελθόν της κοινοκρατίας στα ανώτατα ιδρύματά μας αποκόπτοντάς τα από τη συμβολή τους στην ανάπτυξη της χώρας.

Επιλέγω ενδεικτικά τρεις από τις πολλές διατάξεις που κάνουν το νομοσχέδιο προκλητικά οπισθοδρομικό και ενάντια στην πλειοψηφία των καθηγητών των ανωτάτων ιδρυμάτων και των φοιτητών.

Η πρώτη αφορά στην οργάνωση των μεταπτυχιακών προγραμμάτων. Οι διδάσκοντες καθηγητές τώρα θα πρέπει να διδάσκουν δωρεάν σε ένα πρόγραμμα, ως προϋπόθεση για να αποζημιώνονται στο άλλο. Σαν τις πίτσες ένα πράγμα, δηλαδή. Στις τρεις πίτσες οι δύο δώρο, στις δύο πίτσες η μία δώρο. Κάπως έτσι θα είναι και τα μεταπτυχιακά, σαν τις πίτσες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Επιπλέον, η όποια αποζημίωση των διδασκόντων δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 20% του συνόλου των τακτικών αποδοχών τους. Δεν θα μου κάνει εντύπωση αν σταματήσουν να διδάσκουν αρκετοί καθηγητές με αυτό το εξευτελιστικό καθεστώς. Και δεν περίμενα, βέβαια, τίποτα καλύτερο από τον κύριο Υπουργό, που αναίσχυντα δήλωσε ότι καλύτερα να φύγουν οι καθηγητές αν βρουν να πληρώνονται πιο καλά στο εξωτερικό.

Δεν καταλάβατε καλά, κύριε Υπουργέ. Εσείς πρέπει να φύγετε. Και θα φύγετε σύντομα εσείς κι όλοι οι ανεκδιήγητοι τύποι που αποτελούν την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και όχι οι καθηγητές, που μαζί με τους φοιτητές, αποτελούν το μέλλον αυτής της χώρας. Γιατί στο τέλος αυτοί που θα πληρώσουν την ιδεοληψία σας και για τα μεταπτυχιακά, θα είναι οι ίδιοι οι φοιτητές, που δεν θα έχουν ικανοποιητικό αριθμό μεταπτυχιακών να παρακολουθήσουν.

Η δεύτερη προβληματική διάταξη αφορά στα όργανα διοίκησης των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ. Δεν είναι μόνο ότι καταργήσατε τα συμβούλια ιδρυμάτων. Είναι που στη θέση τους φέρατε την επιλογή πρύτανη και αντιπρύτανη σε χωριστά ψηφοδέλτια, προκειμένου να καταφέρετε να ελέγξετε με κάθε μέσο τη λειτουργία τους.

Θέλω εδώ να αναφέρω κι ένα ιδιαίτερο πρόβλημα στα ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας. Ήλπιζα να με ακούει και ο Υπουργός, αλλά δεν

είναι εδώ.

Συγκεκριμένα, κύριε Υφυπουργέ, η διάταξη της παραγράφου 13 α) του άρθρου 84, στις μεταβατικές διατάξεις, προβλέπει πως «Η θητεία των υπηρετούντων κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου μονομελών οργάνων διοίκησης των ΑΕΙ ολοκληρώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο εκλογής των. Η θητεία αναπληρωτή πρύτανη λήγει συγχρόνως με τη θητεία του οικείου πρύτανη. Εάν έως, όμως, τη λήξη της θητείας τους οι αναπληρωτές πρυτάνεις εκτελούν χρέη αντιπρύτανη, σύμφωνα με όσα ορίζονται στον παρόντα νόμο».

Στα ΤΕΙ δυτικής Ελλάδας, κύριε Υφυπουργέ, όπου έγιναν εκλογές για πρύτανη στις 4 Δεκεμβρίου 2015, οι ορισμένοι κι όχι εκλεγμένοι αναπληρωτές πρυτάνεις θα έχουν την αρμοδιότητα των εκλεγμένων αντιπρυτάνεων για άλλα δυόμισι χρόνια και το πρυτανικό συμβούλιο, δηλαδή, θα είναι ο πρύτανης, με τρεις-τέσσερις δικούς του ανθρώπους.

Αυτές είναι απαράδεκτες καταστάσεις. Πρέπει άμεσα να γίνουν εκλογές και στο ΤΕΙ δυτικής Ελλάδας για αντιπρυτάνεις, καθώς και να ελεγχθεί εάν υπάρχουν και άλλα ανώτατα ιδρύματα που αντιμετωπίζουν αντίστοιχο θέμα. Νομίζω ότι θα έπρεπε τουλάχιστον με μία νομοτεχνική βελτίωση ή με μία τροπολογία να το προβλέψετε.

Η τρίτη και τελευταία διάταξη που προκαλεί εύλογους συνειρμούς είναι η διάταξη για το άσυλο. Κλείνετε το μάτι στην ανομία -όπως εύστοχα ανέλυσε η εισηγήτριά μας κ. Κεραμέως- με τη διάταξη αυτή. Γιατί κάθε φορά που θα χτίζεται ένα γραφείο καθηγητή, που θα τον προπηλακίζουν ή θα του πετάνε μπογιές, θα πρέπει να συνεδριάζει το πρυτανικό συμβούλιο για να αναλύσει εάν είναι πλημμέλημα ή πταίσμα ή κακούργημα. Φέξε μου και γλίτση, δηλαδή, κύριε Υπουργέ.

Τι να περιμένεις, βέβαια, από μια Κυβέρνηση που επιτρέπει τη δημιουργία ΚΕΠ αναρχικών και την ίδια στιγμή απαγορεύει τη νόμιμη εκδήλωση αστυνομικών;

Το ωραιότερο δε είναι αυτό που είπε ο Υπουργός για να μας καθησυχάσει κιόλας. Δημιουργείται -λέει- ομάδα εργασίας για να μελετήσει το θέμα της παραβατικότητας στα ανώτατα ιδρύματα της οποίας θα προϊστάται ο πρώην Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Παρασκευόπουλος. Τώρα ησυχάσαμε!

Κατά τα λοιπά, ο κ. Τσίπρας τον χαβά του, αφού φρόντισε να εξευτελίσει ακόμα και τον ίδιο τον θεσμό που καλείται να υπηρετήσει, τον θεσμό του Πρωθυπουργού. Μπορεί -λέει- να είμαι ψεύτης, αλλά τουλάχιστον δεν είμαι κλέφτης. Και εμείς τώρα πρέπει να πιστέψουμε ότι λέει αλήθεια, ότι είναι ψεύτης, αλλά δεν είναι κλέφτης.

Και το χειρότερο είναι ότι συνεχίζει τον ίδιο σκοπό: να λείε ψέματα. Προφανώς δεν γνωρίζει κάποιον άλλο σκοπό. Η ανάπτυξη έρχεται, τα μνημόνια τελειώσαν, οι επενδυτές περιμένουν στην ουρά! Και το κερασάκι στην τούρτα είναι ο Γιάννης, ο οποίος ομολογεί ότι παρά ετα σχεδίαζαν.

Ντροπή σας! Ντροπή σας, γιατί τα τελευταία χρόνια χιλιάδες πολίτες καθυβρίστηκαν ως γερμανοτσολιάδες και προδότες. Πολλές υπολήψεις σπλώθηκαν και πολλοί άνθρωποι έχουν νιώσει ατιμασμένοι από τη σημερινή Κυβέρνηση που έκανε σημαία τον χυδαίο λαϊκισμό και τις προσωπικές ύβρεις.

Και όλα αυτά, την ίδια ώρα που αποκαλύπτεται ποιοι ήταν οι πραγματικά πρόθυμοι συνομιλητές του κ. Σόιμπλε και πρόθυμοι να μας καταστρέψουν, οδηγώντας μας στην δραχμή. Είναι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που χωρίς καμμία αίσθηση δημοκρατικής συνειδησίας και υποχρέωσης επιχείρησε να καταλύσει διακόσια χρόνια αγώνων της χώρας μας για παραμονή στην Ευρώπη. Και διαπραγματεύονταν μαζί με τον κ. Σόιμπλε ένα ατελείωτο μέλλον περιθωριοποίησης και μιζέριας, ένα μέλλον Βενεζουέλας.

Σας προτείνω να δεχθείτε την εξεταστική επιτροπή. Γιατί πολύ φοβάμαι ότι η επόμενη επιλογή θα είναι η προανακριτική.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Μπαξεβανάκης. Θα ξεκινήσουμε με πέντε λεπτά και βλέπουμε.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας,

Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι έκδηλη η αγωνία της Αντιπολίτευσης για τον άνεμο δημοκρατίας που θέλουμε να φυσάει στην εκπαίδευση.

Τι είναι αυτό που τους ενοχλεί; Τους ενοχλεί η συμμετοχή των φοιτητών στα όργανα διοίκησης των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Κατά τα άλλα νωρίτερα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ύμνησε τους νέους, και μεταξύ άλλων τους νέους της δυτικής Αθήνας και το ζοφερό μέλλον που, κατά την άποψή του, η Κυβέρνησή μας τους έχει επιφυλάξει.

Σε αυτούς, λοιπόν, τους νέους και τους νέους της δυτικής Αθήνας, τους φοιτητές από τη δυτική Αθήνα -που έχουν ψήφο από τα 17 και μπορούν να αποφασίζουν για τα πάντα για το μέλλον της χώρας, αλλά όχι για τα όσα αφορούν τα ιδρύματα στα οποία και οι ίδιοι σπουδάζουν- ο κ. Μητσοτάκης αμφισβητεί το δικαίωμα να έχουν λόγο στα των πανεπιστημίων, στα των ιδρυμάτων τους, στα οποία σπουδάζουν!

Τι άλλο τους ενοχλεί; Τους ενοχλεί το πανεπιστημιακό άσυλο, γιατί -λέει- τα πανεπιστήμιά μας και τα ΤΕΙ είναι άντρα παραβατικότητας. Αυτή είναι η εικόνα -φαντάζομαι- που έχουμε όλοι για τα πανεπιστήμιά μας, ότι είναι άντρα παραβατικότητας.

Θα πίστευε κανείς, λοιπόν, ότι το πανεπιστημιακό άσυλο έχει εμποδίσει τα τελευταία χρόνια τις δυνάμεις της τάξης και του νόμου να επιβάλουν την τάξη και τον νόμο στα πανεπιστήμια. Έλα, όμως, που επί έξι χρόνια έχει καταργηθεί η προστασία του πανεπιστημιακού ασύλου. Από το 2011 και δώθε δεν υφίσταται τέτοια προστασία. Τι εμποδίζει λοιπόν να επιβληθεί ο νόμος και η τάξη στα πανεπιστήμια;

Αυτό που εμποδίζει είναι η δημοκρατική συνείδηση του ελληνικού λαού, που δυστυχώς για εσάς, αγαπητοί συνάδελφοι, εξακολουθεί και είναι ισχυρή ακόμα, είναι αυτό που αποκαλείται «ηγεμονία της Αριστεράς», είναι η ηγεμονία της δημοκρατίας, που επιβάλλει την προστασία του πανεπιστημιακού ασύλου. Και αυτό είναι που ενοχλεί. Είναι πολύ πιο σύνθετα τα θέματα απ' ό,τι επιχειρείτε να τα παρουσιάσετε.

Τι άλλο ενοχλεί; Η ξεχωριστή εκλογή του πρύτανη από τους αντιπρυτάνεις με ξεχωριστό ψηφοδέλτιο. Γιατί; Γιατί έτσι, λέει, θα επικρατήσει ο κομματισμός. Δηλαδή, αν κάποιο μέλος της πανεπιστημιακής κοινότητας θέλει να επιλέξει κάποιον πρύτανη από το ένα ψηφοδέλτιο και κάποιον αντιπρύτανη ικανό, αλλά που είναι σε άλλο ψηφοδέλτιο, αυτό είναι κομματισμός. Και δεν είναι κομματισμός να λες στον πανεπιστημιακό ότι πρέπει να επιλέξει όλο το πακέτο μαζί πρύτανη και αντιπρύτανη. Ποιο πακέτο, που πώς συγκροτήθηκε αυτό; Είτε ως κομματική επιλογή, δηλαδή το ψηφοδέλτιο του τάδε κόμματος, είτε με άλλους τρόπους που πολύ καλά γνωρίζετε όσοι είστε πανεπιστημιακοί. Αυτά ενοχλούν.

Τι υπερασπίζονται οι συνάδελφοι; Υπερασπίζονται το δικαίωμα μιας μικρής μερίδας πανεπιστημιακών καθηγητών να βγάζουν έναν δεύτερο μισθό, που πολλές φορές δεν είναι δεύτερος αλλά μπορεί να είναι και τρίτος και τέταρτος, σε βάρος νέων επιστημόνων που θα μπορούσαν και που έχουν απόλυτη ανάγκη αυτές τις μικρές απολαβές από τα μεταπτυχιακά προγράμματα.

Τι άλλο υπερασπίζονται; Το δικαίωμα ελάχιστων πανεπιστημιακών καθηγητών να καθορίζουν ανεξέλεγκτα το ύψος των διδάκτρων και το κόστος των μεταπτυχιακών σπουδών ανεξαρτήτως των πραγματικών συνθηκών.

Και, τέλος, τι άλλο υπερασπίζονται; Τα συμβούλια ιδρύματος που μεταξύ άλλων ποια ήταν η αρμοδιότητα που είχαν; Να αποκλείουν κατά τη βούλησή τους ορισμένους υποψήφιους πανεπιστημιακούς από το να είναι υποψήφιοι για πρυτάνεις. Αυτά τα τόσο δημοκρατικά υπερασπίζονται οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης εδώ και αυτό το ονομάζουν μάλιστα «νέο», ενώ εμάς, που προσπαθούμε να υπερασπιστούμε τη δημοκρατία, μας ονομάζουν οπισθοδρομικούς.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχω τον άχαρο ρόλο να αναφερθώ και σε ορισμένα άρθρα στα οποία δεν δόθηκε έμφαση, αλλά είναι άρθρα που δεν αναφέρονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και για τα οποία οι εισηγητές της Αντιπολίτευσης και η κ. Κεραμέως είπαν ότι είναι από εκείνα που συνιστούν ένα από τα μειονεκτήματα του νομοσχεδίου γιατί, λέει, δεν τέθηκαν στη δημόσια διαβούλευση μαζί με όλα τα υπόλοιπα. Αυτό είναι αλήθεια. Δεν τα θέσαμε σε δημόσια διαβούλευση, γιατί είναι άρθρα-ρυθμίσεις

που προκύπτει ανάγκη να νομοθετηθούν σε όλη τη διάρκεια της ακαδημαϊκής ή της σχολικής χρονιάς και στο Υπουργείο Παιδείας κάνουμε μια σοβαρή προσπάθεια να μην τα καταθέτουμε αυτά ως τροπολογίες σε νομοσχεδία άλλων Υπουργείων, αλλά να τα συγκεντρώνουμε και όταν υπάρχει νομοσχέδιο του Υπουργείου μας, να τα επισυνάπτουμε. Αυτό ακριβώς κάνουμε και τώρα.

Όμως, ξέρετε πόσο υποκριτική είναι αυτή η δήθεν ανησυχία τους; Είναι απολύτως υποκριτική γιατί όλα αυτά τα άρθρα θα τα ψηφίσουν, γιατί είναι άρθρα που λύνουν ζητήματα και ικανοποιούν ανάγκες.

Αναφέρομαι λοιπόν συγκεκριμένα σε ορισμένα από αυτά, γιατί ο χρόνος...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Η κοινωνία τοποθετήθηκε επ' αυτών; Η εκπαιδευτική κοινότητα τοποθετήθηκε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Θα φανεί στην ψηφοφορία, κυρία εισηγήτρια, ποια από αυτά τα άρθρα θα καταψηφίσετε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Δεν απαντάτε! Η κοινωνία λέω, όχι οι Βουλευτές. Υπάρχει μια κοινωνία που μας παρακολουθεί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Λέω λοιπόν ορισμένα από αυτά τα άρθρα επί τροχάδην.

Καταργούμε το αναχρονιστικό μέτρο της αναγραφής της διαγωγής των μαθητών στους τίτλους, απολυτήρια ή αποδεικτικά. Ένα μέτρο που είναι μόνο για σχολική χρήση να μη συνοδεύει τον νέο άνθρωπο σε οποιαδήποτε ηλικία για μια παραβατικότητα ή ένα πειθαρχικό παράπτωμα που διέπραξε στα δεκαεπτά και αυτό να τον ακολουθεί για όλη του τη ζωή.

Άλλη ρύθμιση: Προβλέπουμε να επεκταθούν οι ευνοϊκές διατάξεις για τα επιδόματα τρίτεκνων, πολύτεκνων καθώς και το ενιαίο επίδομα στήριξης τέκνων και για τα παιδιά που φοιτούν στο μεταλυκειακό έτος στην τάξη μαθητείας των ΕΠΑΛ.

Όσον αφορά τα παράτυπα πτυχία που έχουν εκδοθεί από αρκετά ιδιωτικά ΤΕΕ, προβλέπουμε ότι αυτά καθίστανται εξ υπαρχής άκυρα σε περίπτωση που οι απόφοιτοι δεν προσέλθουν ή προσέλθουν, αλλά αποτύχουν στις εξετάσεις, που επιτέλους η δική μας Κυβέρνηση θα διεξαγάγει.

Υπενθυμίζω εδώ ότι πρόκειται για εδω και δέκα χρόνια νόμο της κυρίας Γιαννάκου να επανελεγχθούν όλοι αυτοί οι παράτυποι τίτλοι, που είτε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας -που ψήφισε τον νόμο- είτε οι μετέπειτα κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και η συγκυβέρνησή τους, ουδέποτε υλοποίησαν και ουδέποτε διενήργησαν αυτές τις εξετάσεις.

Η Κυβέρνησή μας με αυτό το σχέδιο νόμου ρυθμίζει όλες τις λεπτομέρειες, ώστε τους επόμενους μήνες αυτός ο διαγωνισμός να γίνει.

Ρυθμίζουμε το ζήτημα της εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για τα παιδιά από τα νησιά των Νομών Λέσβου και Χίου, τα οποία έπληξε ο πρόσφατος σεισμός και απαιτείται ειδικό ποσοστό εισαγωγής, το οποίο και νομοθετούμε με αυτό τον νόμο.

Άλλη διάταξη. Θυμάστε, προ ολίγων μηνών, είχε γίνει ολόκληρη φασαρία, γιατί εγκρίθηκε από τον ΕΟΠΠΕΠ ένα πρόγραμμα ιδιωτικού κολλεγίου, που ήταν ένα πρόγραμμα σπουδών στον τομέα της αστρολογίας. Και σηκώθηκε ελσλόγως ολόκληρη σκόνη τότε και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου παρενέβη για να ανακληθεί αυτή η άδεια. Όμως, ο ΕΟΠΠΕΠ είχε δίκιο, γιατί ο ΕΟΠΠΕΠ δεν υποχρεούται με βάση τις ισχύουσες έως σήμερα διατάξεις να ελέγχει το περιεχόμενο των σπουδών, παρά μόνο τις κτηριακές υποδομές για το αν το εκπαιδευτήριο αυτό πληροί της προδιαγραφές.

Με τη διάταξη αυτή, λοιπόν, λέμε ότι ο ΕΟΠΠΕΠ θα ελέγχει και το περιεχόμενο των σπουδών των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων.

Τέλος, με μια ακόμη ρύθμιση προστατεύουμε τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς από την αυθαίρεση ορισμένων -ευτυχώς όχι όλων- κακών σχολαρχών, οι οποίοι δεν τηρούν τις διατάξεις του πρόσφατου νόμου για την απόλυση ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Λέμε, λοιπόν, ότι οποιαδήποτε απόλυση έχει γίνει κατά παράβαση των ισχυουσών διατάξεων είναι απολύτως άκυρη.

Και τέλος, επιτρέψτε μου να υποστηρίξω την τροπολογία 1181, που καταθέσαμε την Παρασκευή. Είναι ίσως η μόνη από τις εμ-

πρόθεσμες τροπολογίες. Αναφέρεται σε δύο θέματα. Το ένα είναι ότι μειώνουμε τον αριθμό των απαραίτητων ενσήμων για τους αποφοίτους των Εσπερινών Επαγγελματικών Λυκείων, που έχουν το δικαίωμα να προσέλθουν στις εξετάσεις πιστοποίησης, για να πάρουν το επίπεδο 5 του ευρωπαϊκού πλαισίου προσόντων. Ήταν 600 αυτά τα απαραίτητα ημερομίσθια. Θεωρούμε ότι είναι πάρα πολλά. Μειώνουμε αυτόν τον αριθμό στο μισό, στα 300, με δεδομένο ότι το ίδιο δικαίωμα το έχουν και οι μαθητές του μεταλυκειακού έτους. Μπορούν να έχουν τις ίδιες εξετάσεις με 180 ημέρες ασφάλισης.

Τέλος, αλλά όχι έλασσον, είναι το εξής: Ξεκινάμε στην εφαρμογή στα ΕΠΑΛ ενός κατά τη γνώμη μας ιδιαίτερα σοβαρού προγράμματος στήριξης των μαθητών. Το ονομάζουμε «Νέα Αρχή για τα ΕΠΑΛ» και έχει δύο βασικές παραμέτρους. Έχει πολλές όψεις, πολλές δράσεις για τις οποίες έχουμε εξασφαλίσει χρηματοδότηση, αλλά οι βασικές είναι δύο.

Η πρώτη, την οποία εισάγουμε με αυτήν την τροπολογία είναι ότι καθιερώνουμε εναλλακτική ενισχυτική διδασκαλία για τα παιδιά των πρώτης τάξης των Επαγγελματικών Λυκείων στους τομείς των μαθημάτων της γλώσσας και των μαθηματικών. Και για τον λόγο αυτόν θα προσλάβουμε αναπληρωτές εκπαιδευτικούς γι' αυτήν την παράλληλη εκπαιδευτική στήριξη.

Ο δεύτερος άξονας είναι η ψυχοκινητική και συναισθηματική στήριξη των μαθητών. Για τον λόγο αυτό, θα προσλάβουμε ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς, αρχικά πιλοτικά, σε λίγα σχολεία την προσεχή σχολική χρονιά και φιλοδοξούμε το πρόγραμμα αυτό να το επεκτείνουμε από τη μεθεπόμενη χρονιά σε πολλές εκατοντάδες Επαγγελματικά Λύκεια.

Αποδεικνύουμε έμπρακτα ότι εμείς στηρίζουμε την επαγγελματική εκπαίδευση στην πράξη με τα μέτρα που έχουμε ήδη υλοποιήσει μέχρι τώρα και με το μεταλυκειακό έτος στην τάξη μαθητείας που υλοποιείται -και έχει πάρα πολύ ενθαρρυντικά αποτελέσματα μέχρι στιγμής-, αλλά και με το νέο αυτό μέτρο της στήριξης των μαθητών των Επαγγελματικών Λυκείων, που υλοποιούμε από τον προσεχή Σεπτέμβρη.

Εμείς στηρίζουμε την επαγγελματική εκπαίδευση, ενώ άλλοι, όταν Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης ήταν ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, απέλυαν κατά χιλιάδες και έθεταν σε διαθεσιμότητα τους εκπαιδευτικούς της επαγγελματικής εκπαίδευσης, ενώ κατά τα άλλα μιλούν για αξιολογήσεις, μιλούν για αριστείες και μιλούν για την ανάγκη της ποιότητας. Εμείς την ποιότητα και τη στήριξη της επαγγελματικής εκπαίδευσης την αποδεικνύουμε στην πράξη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, τον λόγο παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κι εγώ, κυρία Πρόεδρε, θέλω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Περιμένετε, κύριε Τζαβάρ, γιατί έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Γαβρόγλου. Κύριε Υπουργέ, θα ανακοινώσετε τις αλλαγές;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ναι. Είναι κάτι το εντελώς τεχνικό. Επειδή υπήρξαν κάποια τυπογραφικά λάθη και μια πρόταση που δεν υπήρχε σε βουλευτικές τροπολογίες, ο Κανονισμός λέει ότι πρέπει να διαβάσουμε αναλυτικά τις αλλαγές στις βουλευτικές τροπολογίες.

Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 1198 και ειδικό 139 του κ. Δουζίνα, η οποία έγινε δεκτή. Στην τροπολογία αυτή αντικαθίσταται η περίπτωση κα' της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του σχεδίου νόμου και μετά τις λέξεις «προγραμμάτων πρώτου» η λέξη «τίτλου» αντικαθίσταται με τη λέξη «κύκλου». Το δεύτερο και τρίτο εδάφιο αυτής διαγράφονται από το άρθρο 13 του σχεδίου νόμου και τίθενται ως δεύτερο και τρίτο εδάφιο μετά το τέλος της εσωτερικής παραγράφου 1 της παραγράφου 14 του άρθρου 83 του σχεδίου νόμου.

Έρχομαι στην τροπολογία του κ. Σαρίδη και του κ. Μεγαλομούστακα. Στο τέλος της τροπολογίας αυτής, με γενικό αριθμό 1201 και ειδικό 141, προστίθεται εδάφιο δ' στην παράγραφο 10 του άρθρου 83 του σχεδίου νόμου ως εξής: «Η Διοικούσα Επιτροπή συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα έστω και εάν δεν έχουν εκλεγεί οι εκπρόσωποι των φοιτητών».

Στην τροπολογία 1182, η παράγραφος 3 του άρθρου 74 του σχεδίου νόμου αριθμείται ως παράγραφος 3α κλπ.. Στην παράγραφο 3β η πρώτη φράση είναι «θέσεις εισακτέων που έμειναν κενές κατά τις κατατακτήριες εξετάσεις 2016-2017 και 2017-2018 και έως την έκδοση των εσωτερικών κανονισμών καλύπτονται μέχρι εξαντλήσεως» κλπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Υπουργέ, να τις δώσετε στα Πρακτικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τις καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Κωνσταντίνος Γαβρόγλου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

1. Στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1198 και ειδικό αριθμό 139, με την οποία αντικαθίσταται η περίπτ. κα' της παρ. 2 του άρθρου 13 του σχεδίου νόμου, μετά τις λέξεις «προγραμμάτων πρώτου» η λέξη «τίτλου», αντικαθίσταται με τη λέξη «κύκλου». Το δεύτερο και τρίτο εδάφιο αυτής διαγράφονται από το άρθρο 13 του σχεδίου νόμου και τίθενται ως δεύτερο και τρίτο εδάφιο μετά το τέλος της εσωτερικής παρ. 1 της παρ. 14 του άρθρου 83 του σχεδίου νόμου.
2. Στο τέλος της τροπολογίας με γενικό αριθμό 1201 και ειδικό αριθμό 141, με την οποία προστίθεται εδάφιο δ' στην παρ. 10 του άρθρου 83 του σχεδίου νόμου, προστίθεται εδάφιο ως εξής «Η Διοικούσα Επιτροπή συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα έστω και αν δεν έχουν εκλεγεί οι εκπρόσωποι των φοιτητών».
3. Στο τέλος της παρ. 3.β. που προστίθεται στο άρθρο 74 του σχεδίου νόμου με την τροπολογία με γενικό αριθμό 1182 και ειδικό αριθμό 124, προτίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής: «Η διάταξη του πρώτου εδαφίου ισχύει και για τις κατατακτήριες εξετάσεις των επόμενων ακαδημαϊκών ετών έως την έκδοση του Εσωτερικού Κανονισμού του οικείου Α.Ε.Ι.»

Ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας
και Θρησκευμάτων

Κωνσταντίνος Παπιδίμου.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Θα υπάρξουν και άλλες τροπολογίες, κυρία Πρόεδρε; Για να ξέρουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Τζαβάρα, θέλετε να μιλήσετε σαν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος; Επειδή είναι πάρα πολλοί οι ομιλητές, έχει μιλήσει και ο κ. Μπαξεβανάκης, να αφήσουμε να προχωρήσει ο κατάλογος και να σας δώσω τον λόγο λίγο αργότερα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ζήτησα τον λόγο μετά τον κύριο Υπουργό, αλλά εντάξει, να μιλήσω αργότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Αναστασιάδης, ο οποίος ήταν έτοιμος να μιλήσει και τον σταμάτησαμε, έχει τον λόγο. Κύριε Αναστασιάδη, δεν πειράζει, ακούσατε διάφορα ενδιαφέροντα.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ που μόλις κατεβήκατε από το Βήμα, επειδή πολλοί συνάδελφοί σας, αλλά και εσείς αναφερθήκατε στον άνεμο δημοκρατίας που πνέει στα πανεπιστήμια, θέλω να σας διευκρινίσω το εξής, πως βεβαίως και έχουμε διαφορετική αντίληψη για τη δημοκρατία.

Εσείς σαν δημοκρατία εκλαμβάνετε την αναρχία, την ανομία, την ανοχή στους «μπαχαλάκηδες», τον μη σεβασμό στην άλλη άποψη. Εμείς σαν δημοκρατία θεωρούμε τον σεβασμό στον συνάνθρωπο, τον σεβασμό στην άλλη άποψη, τη νομιμότητα και την τάξη. Φυσικά, και αυτό το νομοσχέδιο είναι χαρακτηριστικό της αντίληψής σας.

Μετά από έναν κατ' επίφαση διάλογο μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας και της ακαδημαϊκής κοινότητας, φέρνεται προς ψήφιση το νομοσχέδιο που αναφέρεται στην οργάνωση και λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης και την έρευνα.

Το τελικό αποτέλεσμα του διαλόγου, κύριε Υπουργέ, και η κατάληξη του είναι απογοητευτικά για ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, όπως είναι αυτό της ανώτατης παιδείας, τη σημαντικότητα του οποίου και την υψηλή πολιτική του σημασία δείχνει και η προγραμματισμένη συμμετοχή στη συζήτηση του Προέδρου μας, του κ. Μητσοτάκη, και η παρέμβασή του, καθώς και η συμμετοχή του Πρωθυπουργού και όλων των Αρχηγών, αλλά και πολλών Υπουργών από την Κυβέρνησή σας.

Στον διάλογο που προηγήθηκε, κύριε Υπουργέ, όχι μόνο δεν υπήρξε συμφωνία, αλλά ουσιαστικά δεν κάνατε δεκτή καμμία από τις προτάσεις και τις θέσεις της ακαδημαϊκής κοινότητας. Με τη στάση αυτή δείχνετε ότι αμφισβητείτε την οργανωμένη έκφραση της ακαδημαϊκής κοινότητας και δηλώνετε, βεβαίως, και την πολιτική που θέλετε να ακολουθήσετε.

Μου κάνει φοβερή εντύπωση, πώς πιστεύετε, κύριε Υπουργέ, ότι αυτός ο νόμος θα λειτουργήσει ομαλά και αποτελεσματικά, όταν σ' αυτούς που απευθύνεται, αυτούς που καλείτε να τον εφαρμόσουν είναι όλοι κάθετα αντίθετοι;

Πώς πιστεύετε ότι θα λειτουργήσει ο νόμος αυτός χωρίς τη συναίνεση της ακαδημαϊκής κοινότητας; Πώς είναι δυνατόν να αγνοείτε την ομόφωνη άποψη των πρυτάνεων της χώρας ότι η προτεινόμενη ρύθμιση για την ανάδειξη των αντιπρυτάνεων, με ξεχωριστή εκλογή από αυτή των πρυτάνεων, δεν θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στην καθημερινή λειτουργία και στην αποτελεσματικότητα των πανεπιστημίων; Γιατί αγνοείτε την ομόφωνη απόφαση των πρυτάνεων ότι δεν απαιτείται οποιαδήποτε αλλαγή στο καθεστώς του ασύλου;

Οι διατάξεις αυτές, καθώς και η επιστροφή της φοιτητικής συμμετοχής στα όργανα των πανεπιστημίων, εξυπηρετούν την αριστερή σας ιδεολογία και μόνο και το στενό κομματικό σας ακροατήριο και επιβάλουν τον κομματικό έλεγχο στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Φυσικά και ο τρόπος που παρεμβαίνετε στις μεταπτυχιακές σπουδές θέτει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα των προγραμμάτων αυτών. Προσπαθείτε να τα ελέγξετε όλα. Θεωρείτε την ελεύθερη γνώση και την έρευνα, απειλή και κίνδυνο. Γι' αυτό η παιδεία πρέπει να παραμείνει υπό τον ασφυκτικό έλεγχό σας.

Είναι σαφές, κύριε Υπουργέ, ότι μας χωρίζει αγεφύρωτο χάσμα ιδεών, θέσεων και αρχών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευτυχώς!

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Και επειδή με βάση τον διάλογο που έχετε κάνει με την ακαδημαϊκή κοινότητα, αποδείξατε ότι αυτός ήταν και προσχηματικός και κατ' ευφημισμόν, αφού μέννατε αμετακίνητος στις ιδεολογτικές σας θέσεις, δεν έχει κανένα νόημα να περιγράψω εγώ τη διαφωνία μου και για άλλες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, κάτι που έκαναν αναλυτικά και εύστοχα και η εισηγήτριά μας, η κ. Κεραμέως και οι συνάδελφοι που πήραν τον λόγο, αλλά κυρίως ο Πρόεδρος του Κόμματος που μίλησε προηγουμένως.

Δεν λάβατε υπ' όψιν σας και δεν υιοθετήσατε καμμία από τις προτάσεις όλων των Πρυτάνεων όλων των πανεπιστημίων της χώρας, μικρών και μεγάλων, κεντρικών και περιφερειακών. Είναι δυνατόν όλοι αυτοί να έχουν τόσο λανθασμένες απόψεις, ώστε εσείς να μην αποδεχτείτε καμμία και εσείς μόνο να γνωρίζετε το ορθό;

Εσείς, λοιπόν, μόνοι σας -η κυβερνητική πλειοψηφία- θα ψηφίσετε το νομοσχέδιο ως έχει, μαζί με όλες τις ρουσφετολογικές τροπολογίες που ήρθαν, άσχετες με το νομοθέτημά σας, τις οποίες κάνετε αποδεκτές, κάτι που αποτελεί ντροπή για την κοινοβουλευτική διαδικασία. Νομίζω ότι έφτασαν και ξεπέρασαν τον αριθμό τριάντα πέντε.

Και είναι βέβαιο ότι η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου θα οδηγήσει την ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση στην οπισθοδρόμηση, το παρελθόν, την εσωστρέφεια και την απομόνωση. Αυτό θέλετε και αυτό κάνετε.

Επειδή, όμως, σήμερα μου δίνεται η ευκαιρία, με αφορμή το άρθρο 73, θα αναφερθώ και λίγο στα θέματα της ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης για τους Έλληνες του εξωτερικού, που τη θεωρώ κορυφαίας σημασίας.

Η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας στα παιδιά των Ελλήνων ομογενών είναι θέμα και πρόβλημα προτεραιότητας και αιχμής για όλους τους Έλληνες του εξωτερικού και νομίζω ότι σαν τέτοιο πρέπει να αντιμετωπίζεται και από την ελληνική πολιτεία. Είναι δε παρήγορο το ότι η ελληνική ομογένεια συνεχίζει να εκδηλώνει έντονο ενδιαφέρον για την ελληνική γλώσσα, την ιστορία, τον πολιτισμό.

Στόχος της διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας στον απόδημο ελληνισμό πρέπει να είναι κυρίως η σύνδεση των ομογενών με τις ρίζες τους, την πατρίδα και η διατήρηση της εθνικής συνειδήσης. Είναι ο ισχυρότερος συνδετικός κρίκος με την Ελλάδα και κάθε τι ελληνικό.

Τα αιτήματα δε των συμπατριωτών μας ομογενών είναι αγωνιώδη, όπως αυτά της ελληνικής κοινότητας του Μονάχου της Βαυαρίας, που αφορούν και τη στέγαση, πρόβλημα το οποίο δεν έχει λυθεί ακόμα, κύριε Υπουργέ, αλλά και την έγκαιρη και επαρκή στελέχωσή τους από εκπαιδευτικό προσωπικό.

Φοβάμαι, κύριε Υπουργέ, ότι και στη νέα σχολική χρονιά θα έχουμε τα ίδια προβλήματα καθυστέρησης και ελλιπής στελέχωσης των σχολείων της αλλοδαπής με αποσπάσεις εκπαιδευτικών, αφού ουσιαστικά η διαδικασία δεν έχει ξεκινήσει ακόμη.

Πολύ πρόσφατα, απ' ό,τι γνωρίζω ορίσατε την αρμόδια επιτροπή. Κι εδώ, όμως, παρατηρείται προσπάθεια ελέγχου των πάντων. Για ποιο λόγο κατά παρέκκλιση των προβλεπόμενων θα μπορείτε να ορίζετε εσείς τους συντελεστές εκπαίδευσης; Τι εξυπηρετεί αυτό, εκτός από τον κομματικό έλεγχο;

Τέλος, θέλω να κάνω έκκληση, κύριε Υπουργέ, να φροντίσετε τη νέα σχολική χρονιά να μην παρατηρηθούν οι καθυστερήσεις αποσπάσεων και στελεχώσεων των σχολείων του εξωτερικού που παρατηρήθηκαν τον προηγούμενο χρόνο.

Το νομοσχέδιο που φέρνεται προς ψήφιση δεν εξυπηρετεί ακαδημαϊκές, αλλά μικροκομματικές σκοπιμότητες και είναι βέβαιο ότι θα οδηγήσει σε οπισθοδρόμηση την ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση και της παιδείας γενικότερα θα είναι προτεραιότητά μας, όταν πολύ σύντομα εσείς, ο ΣΥΡΙΖΑ και οι αυταπάτες σας θα είστε μια θλιβερή ανάμνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκοπήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει η κ. Τριανταφύλλου.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αναφέρονται συχνά τα κόμματα και οι πολιτικές δυνάμεις στις θρυλικές αλλαγές, που επιφέρουν στην παιδεία, λες και η παιδεία είναι κάτι που δημιουργείται άπαξ ή είναι απλά αποτέλεσμα διοικητικών αλλαγών και δεν έχει να κάνει με στοιχεία βαθύτερα που αγγίζουν τόσο το άτομο, αλλά και τις συλλογικότητες των κοινωνιών, μικρότερες ή μεγαλύτερες. Παιδεία δεν είναι απλά και μόνο τα διοικητικά της σχήματα, είναι οι άνθρωποι της και οι κατευθύνσεις της. Είναι ζωντανή και ζώσα πραγματικότητα.

Η γενική μορφωτική λειτουργία της δωρεάν παιδείας εμπεριέχει και την επιστημονική και τη φιλοσοφική, αλλά και την επαγγελματική διάσταση. Η μόρφωση είναι αναγκαία, άρα και χρήσιμη στον κοινωνικό βίο. Ωστόσο, κάθε θέσπιση, κάθε νομοθέτημα, κάθε σχεδιασμός διαμορφώνεται και καθοδηγείται από κοινωνικούς παράγοντες και πολιτικές τοποθετήσεις που δημιουργούν και υπηρετούν στοχεύσεις.

Και η έρευνα και η επιστημονική θέση, η επιστημονική γνώση δεν υπάρχει, αλλά συνυπάρχει. Και η γνώση και η έρευνα αποφασίζονται κάπως και διοχετεύονται κάπου και υπηρετούν κάτι. Κάποιες φορές, δυστυχώς εξυπηρετούν κάτι και κάποιους.

Ξεκινώντας λοιπόν από αυτό, θα έλεγα ότι όλη η συζήτηση διεξάγεται αποπροσανατολιστικά. Και αυτό γιατί εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, αποσιωπήθηκε το γεγονός της υποχρηματοδότησης στην εκπαίδευση. Ο ΣΥΡΙΖΑ όντως δεν μείωσε περαιτέρω τα κονδύλια, αλλά αυξήθηκαν στο 2,8% του ΑΕΠ. Είναι όμως σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα, αν και υπήρξαν στο παρελθόν και μικρότερα.

Αποσιωπήθηκε κάτι, που κατά την άποψή μου είναι πάρα πολύ σημαντικό. Αυτό είναι το όριο ανεξαρτησίας που είχαμε και έχουμε ως προς τον σχεδιασμό των εκπαιδευτικών μας ζητημάτων.

Θα δικαιολογούνταν μια αντιπαράθεση εάν το νομοσχέδιο ήταν ρηξικέλευθο. Δεν είναι όμως. Γιατί λοιπόν αυτή η αντιπαράθεση; Είπα πως η κουβέντα ενέχει στοιχεία αποπροσανατολισμού. Δεν είναι όμως μόνο αυτό, διότι κάθε αντιπαράθεση έχει κυρίως υλική βάση. Αυτό ισχύει βέβαια κι εδώ.

Οι συντεχνίες του εκσυγχρονισμού εδραιώθηκαν και έδρασαν στο πανεπιστήμιο μετά τη δεκαετία του 1990. Η έννοια της συμμετοχής χρησιμοποιήθηκε με τον καλύτερο τρόπο. Ουσιαστικά, ευτελίστηκε και δημιουργήθηκαν σχήματα που διεκδίκησαν και πήραν πρυτανικές εκλογές, ομάδες που έβαλαν βαθιά το χέρι στα ευρωπαϊκά προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών, που πούλησαν ελπίδα σε ανέργους πτυχιούχους, που τους έδωσαν ψίχουλα για να τους κάνουν μελέτες, που εξασφάλισαν συνεργασίες με τον ιδιωτικό τομέα.

Ο νόμος Διαμαντοπούλου απλώς ενορχήστρωσε την προσπάθεια. Στηρίχθηκε στο υπαρκτό διοικητικό αδιέξοδο και τον ευτελισμό των θεσμών, στη διαφθορά που είχε κατακλύσει ακόμα και τα σημαντικότερα ιδρύματα της χώρας μας, για παράδειγμα το Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Εγώ δυστυχώς ακόμη θυμάμαι ονόματα σημαντικών ακαδημαϊκών δασκάλων. Κάποιοι ευτυχώς τους είχα για τη διδασκαλία τους, αλλά δυστυχώς είδα το όνομά τους να σέρνεται στη λάσπη. Κάποιοι πέθαναν. Μάλιστα, θα έλεγα ότι κατασπατάλησαν όλη την προηγούμενη εμπειρία τους σε αυτόν τον βούρκο.

Και βέβαια, ο νόμος Διαμαντοπούλου πασπάλισε με μπόλικη αξιολόγηση και λογοδοσία. Στην πραγματικότητα, τι έγινε; Υπήρξε ανανέωση προσωπικού στο πανεπιστήμιο και το πανεπιστήμιο συνέχισε να είναι άντρο παραγόντων, σκαλοπάτι για πολιτική καριέρα ή κερδοσκοπία. Ευτυχώς, υπήρξαν πολλές εξαιρέσεις.

Θα μείνω στην αξιολόγηση. Ακούστηκαν πάρα πολλά για τα υπόλοιπα ζητήματα. Είναι μια κακοποιημένη έννοια που μια χαρά, όμως, υπηρέτησε το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο. Ακόμη κι έτσι, εσείς τη δέχεστε την αξιολόγηση. Τότε γιατί στο πρόσφατο νομοσχέδιο, στο σχέδιο «Αθηνά», κατακρεουργήσατε και αφανίσατε ιδρύματα που ήταν πολύ ψηλά στην αξιολόγηση, όπως παραδείγματος χάρι το ΤΕΙ Μεσολογγίου;

Τότε την έννοια της αξιολόγησης είχε πάρει η εργώδης παρασκηνακή, πελαταιακή διαβούλευση Βουλευτών της περιφέρειας της τότε συγκυβέρνησης, για να διασώσουν τμήματα των περιφερειών τους. Γιατί επιλέξατε, ας πούμε, μία αξιολόγηση με προεπιλεγμένα ποσοστά αποτυχίας;

Αξιολόγηση, ναι, χρειάζεται ως μια μεθοδολογία διάγνωσης των προβλημάτων, βάση βελτίωσης και εργαλείο της ποιότητας της εκπαίδευσης, όχι ως πλήρης εκπαιθεύρηση κάθε φωνής που διαφωνεί.

Αν πάμε στο διά ταύτα, με το σχέδιο νόμου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση η Κυβέρνηση αποπειράται να θεσμοθετήσει ορισμένους κανόνες για την καλύτερη λειτουργία των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων, επιδιώκοντας ταυτόχρονα να ενισχύσει το δημόσιο και δημοκρατικό χαρακτήρα τους. Ορισμένοι από τους κανόνες είναι σημαντικοί και κινούνται προς τη λειτουργική κατεύθυνση.

Πρωταρχικός σκοπός της Κυβέρνησης είναι να δημιουργήσει έναν ενιαίο χώρο ανώτατης εκπαίδευσης, στον οποίο θα εντάσσονται τα πανεπιστήμια, τα ΤΕΙ και τα ερευνητικά κέντρα, ώστε να υπάρχει μια ενιαία ακαδημαϊκή κατεύθυνση και στόχευση.

Έτσι δημιουργείται ο θεσμός των Περιφερειακών Ακαδημαϊκών Συμβουλίων Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας, ο οποίος θα αποτελεί ένα ευρύτατο όργανο χάραξης πολιτικής για την εκπαίδευση ανά περιφέρεια, με σκοπό τη σύνδεση των ιδρυμάτων με την τοπικότητα και τις προοπτικές ανάπτυξης της εκάστοτε περιοχής. Εδώ βέβαια ξανά μου έρχεται στο μυαλό ο βαθμός αυτονομίας που έχουμε.

Ακόμη, με τις διατάξεις του νομοσχεδίου επιχειρείται αναδιάρθρωση των μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών και η δυνατότητα δωρεάν φοίτησης σε όσους φοιτητές έχουν πληγεί από την κρίση και πληρούν συγκεκριμένα οικονομικά κριτήρια.

Με άλλες διατάξεις του νόμου προβλέπεται η θεσμοθέτηση των ενιαίων και αδιάσπαστων τίτλων σπουδών μεταπτυχιακού επιπέδου, που παρέχονται από τα πενταετή προγράμματα σπουδών και η δημιουργία των προϋποθέσεων για τη ρύθμιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων από τμήματα τεχνολογικών κατευθύνσεων των ΤΕΙ, ώστε να καταστεί δυνατό να αρθεί ένα σημαντικό μακροχρόνιο πρόβλημα που έχει σοβαρές κοινωνικές και αναπτυξιακές προεκτάσεις.

Επιχειρούνται και μια σειρά αλλαγές. Νομίζω ακούστηκαν όλα και για τα συμβούλια διοίκησης και για το άσυλο κλπ..

Θέλω, τέλος, να επισημάνω δύο σημεία. Παρά τις φωνές και την κακοφωνία πολλές φορές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι άφωνη, όσο κι αν φαίνεται περίεργο και ανύπαρκτη για ό,τι σημαντικό διενεργείται για τη χώρα στο πεδίο της πραγματικής πολιτικής και οικονομίας. Παρμένει πάντοτε, κατά την άποψή μου, προσδεμένη στην ατζέντα των ΜΜΕ.

Παρά την αρωγή των μιντιακών ακτιβιστών, η Αξιωματική Αντιπολίτευση αποδιοργανώνεται και υπόσχεται στον εαυτό της νίκες. Ακόμη και το χιούμορ της είναι πλήρως αποτυχημένο. Έλεγε ο Γκαίτε ότι περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, ο χαρακτήρας του ανθρώπου φαίνεται από αυτό που θεωρεί αστείο.

Κι ενώ η πολιτική είναι πάρα πολύ σημαντική -πάντοτε είναι σημαντική, ειδικά αν είσαι αντιπολίτευση- νομίζω ότι αν μιλήσουμε στο δεύτερο σημείο για τον ΣΥΡΙΖΑ, από τη στιγμή που αναλάβαμε τις τύχες της χώρας, πρέπει να πούμε ότι η οικονομία είναι το πιο κρίσιμο μέγεθος.

Υπάρχουν ασφυκτικά δεδομένα και πλαίσια, αλλά γνωρίζουμε ότι οι οικονομικές σχέσεις ρυθμίζονται από την παγκόσμια αγορά και αγορές και ισοτιμίες δεν εξαφανίζονται, δυστυχώς, με κυβερνητικές αποφάσεις ούτε καν με την εθνικοποίηση των μέσων παραγωγής, όπως οδυνηρά διδάσκει πολλές φορές η ιστορία.

Και επιπλέον, η εθνική οικονομία, η κοινωνική και η κοινοτική οικονομία μπορεί να αναπτυχθεί μόνο μέσα από το πλαίσιο παγκόσμιων και ηπειρωτικών αλλαγών. Προϋπόθεση, όμως, παραμένει η διαχείριση να υπηρετηθεί το εθνικό και λαϊκό συμφέρον. Παρά ταύτα, η διεύθυνση της αναδιανομής του πλούτου και η στήριξη της ανάπτυξης είναι πυλώνες οποιασδήποτε ανατροπής. Νομίζω εκεί να κριθούμε κι εμείς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Υπουργέ, μπορείτε σε αυτό το σημείο να κάνετε τις διευκρινίσεις για τις βουλευτικές τροπολογίες;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Απλώς να πούμε ότι γίνονται δεκτές οι

βουλευτικές τροπολογίες με γενικό αριθμό 1175, 1182, 1183, 1198, 1201. Δεν γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1194.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Τζαβάρα, θέλετε σ' αυτό το σημείο τον λόγο; Τρία λεπτά έχετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ναι, κυρία Πρόεδρε. Μια μικρή ανοχή μόνο θα ήθελα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Έχω ανοχή, αλλά την εκμεταλλεύονται όλοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, έχω δευτερολογία και τριτολογία. Θα τις κάνω όλες μαζί.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας από το πρωί τις ομιλίες όλων των Βουλευτών, έχω καταλήξει στο εξής συμπέρασμα. Κατηγορείτε την Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι ως Νέα Δημοκρατία εκφράζει τους λίγους, ενώ εσείς εκφράζετε τους πολλούς. Εσείς εξυπηρετείτε την πρόοδο, ενώ εμείς τη συντήρηση.

Και το χειρότερο που άκουσα προηγουμένως είναι ότι δεν έχουμε χιούμορ, γιατί το χιούμορ θα πρέπει να έχει σχέση με κάτι το αστειό και, βέβαια, αυτό είναι μια άλλη διάσταση στο χιούμορ, δεδομένου ότι σε κάθε περίπτωση τα πράγματα μπορεί να εμφανίζονται και από την πλευρά της διάθεσης αυτών, κύριε Υπουργέ, που προσπαθούν να καλυτερεύσουν -στον τομέα τουλάχιστον της παιδείας- τις καταστάσεις, αλλά σε χρόνο και με τρόπο που είναι εντελώς ασύμβατος με τα πραγματικά δεδομένα της ιστορίας.

Δεν μπορώ να αντιληφθώ κατά ποίον τρόπο μας λέτε νεοφιλελεύθερους από τη μια πλευρά και, ταυτόχρονα, μας λέτε ότι δεν έχουμε προτάσεις. Μα, αν κάποιος είναι νεοφιλελεύθερος, οι προτάσεις είναι δεδομένες. Προφανώς, λοιπόν, αυτά που λέμε δεν μπορείτε να τα κατατάξετε σε μια νεοφιλελεύθερη προσέγγιση και άρα αυτό που σας μένει είναι να απορείτε για τις προτάσεις μας. Όμως, προσέξτε με, ώστε να μου πείτε αν αυτά που θα σας πω εγώ τώρα, μπορείτε να τα κατατάξετε σε μια νεοφιλελεύθερη προσέγγιση.

Πράγματι, είναι σε όλους γνωστό -τουλάχιστον σε όσους εξ υμών είστε και ακαδημαϊκοί δάσκαλοι το ξέρετε- ότι τουλάχιστον εδώ και δεκαπέντε, είκοσι χρόνια το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζεται σε ευρωπαϊκό, αλλά και σε διεθνές επίπεδο είναι με ποιον τρόπο θα οργανώσουμε ένα πανεπιστήμιο, που θα συνδέεται με τις σύγχρονες οικονομικές, δικαστικές και ηθικοπολιτικές συνθήκες που επικρατούν στον χώρο της έρευνας.

Κορυφαίος σ' αυτό το θέμα τον Απρίλιο του 1998, συγκεκριμένα στο Stanford, ο Jacques Derrida διατύπωσε μια ομολογία πίστης στο μελλοντικό πανεπιστήμιο, που είχε ως τίτλο: «Πανεπιστήμιο άνευ όρων». Τουλάχιστον, θα έπρεπε αυτό το πανεπιστήμιο να υπηρετείτε σήμερα, δηλαδή ένα πανεπιστήμιο όπου θα υπάρχει μία άνευ ορίων δυνατότητα για ερωτηματοθεσία επάνω στα σύγχρονα προβλήματα, ένα πανεπιστήμιο που θα διασφαλίζει μία άνευ ορίων δυνατότητα να λείπει την αλήθεια, να ψάχνει την αλήθεια, να κινεί ιδέες και να είναι μέσα στο μάγμα των σημασιών που κάθε φορά δημιουργούν τις προϋποθέσεις για ένα ιστορικό παρόν και μέλλον.

Παρ' όλα αυτά, αυτό που προσπαθώ να δω είναι ποια είναι τα θέματα ουσίας -παιδαγωγικής, ερευνητικής, επιστημονικής- τα οποία ρυθμίζει το νομοσχέδιο που μας φέρνετε, ποια είναι η ουσία η παιδαγωγική, ποια είναι η ουσία αυτή της άνευ ορίων έρευνας επάνω στη βάση της αλήθειας;

Αυτό που φέρνετε και αυτό που ρυθμίζετε δεν είναι θέματα ουσίας, είναι θέματα εξουσίας μέσα στο πανεπιστήμιο. Δηλαδή, τι κάνετε; Ανακατανέμετε τους συσχετισμούς ισχύος που υπάρχουν μέσα στο πανεπιστήμιο, είτε παρεμβαίνοντας σε θέματα που έχουν να κάνουν με την εκλογή των συλλογικών οργάνων των πανεπιστημίων, είτε δίνοντας τη δυνατότητα σε άλλες κατηγορίες που υπάρχουν στο πανεπιστήμιο και έχουν διοικητικό ή τεχνικό λειτουργήμα να συμμετέχουν και να λαμβάνουν αποφάσεις εκεί όπου θα έπρεπε κάθε φορά να συζητείται αυτό το απροϋπόθετο, το άνευ όρων, το άνευ ορίων, το ελεύθερο στην έρευνα και στη μετάδοση της γνώσης.

Και για να μη σας γεμίσω με πράγματα που ενδεχομένως σας φαίνονται νεοφιλελεύθερα, θα σας πω και το εξής: Μπορείτε να μου πείτε αυτό το άρθρο 46, αυτή η θέσπιση του ενιαίου αδιά-

σπαστου τίτλου που λέγεται master integrated στα αγγλικά -και είναι σε παρένθεση- από πού προκύπτει, αν δεν προκύπτει από αυτή την πρόθεση που έχετε ενός φετιχισμού των πτυχίων και των διπλωμάτων; Γιατί τι άλλο είναι αυτό, εκτός από το να μοιράζετε καθρεφτάκια σε νέους οι οποίοι αυτό που θέλουν πάνω από όλα είναι να καταρτιστούν, να ανοίξουν δρόμους για το μέλλον τους, να βρουν μια θέση στην αγορά στην Ελλάδα;

Και το δεύτερο που ήθελα να σημειώσω είναι το εξής: Κάνετε τροποποίηση στο άρθρο 4 και τι τροποποιείτε; Αφαιρείτε την πιο σημαντική έκφραση. Λέτε ότι αποστολή των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων δεν είναι να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς και των επαγγελματικών πεδίων. Μα, αυτό ακριβώς αντιφάσκει, πρώτον, με την ουσία της μεταρρύθμισης που κάνετε, όσον αφορά το πενταετές master, που δεν είναι master, είναι -επαναλαμβάνω- ένα φετίχ που το φτιάχνετε και το αποκόπτετε από τις πραγματικές λειτουργίες της ύπαρξής του.

Και δεύτερον, εάν -και θα μου επιτρέψετε αυτή την ετυμολογία- professeur, καθηγητής σημαίνει εκείνος ο οποίος θα λαμβάνει την ευθύνη να καταρτίσει έναν φοιτητή, αυτό γίνεται στη βάση του ότι ο καθηγητής -professeur δεσμεύεται απέναντι στην αλήθεια και ομολογεί αυτή τη δέσμευσή του. Γι' αυτό και τα επαγγέλματα λέγονται professions στα γαλλικά, όπως ακριβώς η επαγγελματία αυτού που σας λέω δημιουργεί την ίδρυση και τη λειτουργία της λέξης «επάγγελμα».

Είναι άρρηκτα συνδεδεμένη, λοιπόν, με τη λειτουργία του πανεπιστημίου η διαμόρφωση επαγγελματιών, εκείνων δηλαδή που έχοντας αυτή την κατάρτιση θα βγουν στην αγορά και θα επιτελέσουν μια λειτουργία.

Αντ' αυτού, δυστυχώς, εσείς δεν δίνετε καμμία -μα, καμμία!- διέξοδο. Αυτό που κάνετε σε τελική ανάλυση -και φαίνεται στο άρθρο 32 και στο άρθρο 49- είναι να παραβιάζετε συστηματικά αυτή την ακαδημαϊκή ελευθερία, την οποία κατοχυρώνει το Σύνταγμα στο άρθρο 16.

Κυρίως, όμως και πάνω από όλα, αυτό για το οποίο δεν ξέρω αν πρέπει να είστε υπερήφανοι είναι ότι ασκείτε μια ασφυκτική διοικητική εποπτεία, όχι εποπτεία νομιμότητας, που είναι επιτρεπτή, αλλά εποπτεία σκοπιμότητας, γιατί έχετε τη δυνατότητα και την εξουσία -που την παίρνετε μόνος σας- εις βάρος αυτής της «απροϋπόθετης», της άνευ όρων λειτουργίας της επιστήμης και της αλήθειας και δημιουργείτε ακριβώς κάτι το οποίο είναι αδιανόητο.

Δηλαδή, έχετε την εξουσία με αυτό το νομοσχέδιο να τροποποιείτε, σε πείσμα της αντίθετης θέλησης των οργάνων της διοίκησης του πανεπιστημίου, οτιδήποτε έχει σχέση με τα τέλη φοιτήσεως, τα μεταπτυχιακά.

Επίσης, προσλαμβάνετε ως βοηθούς εποπτείας, κατά εντελώς αυθαίρετη ρύθμιση, κάποια όργανα τα οποία προφανώς δεν εξυπηρετούν καμμία αρχή και κανέναν σεβασμό της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αυτά τα περίφημα περιφερειακά συμβούλια ακαδημαϊκής εποπτείας -δεν ξέρω πώς τα λέτε ακριβώς-.

Μετά από όλα αυτά, ειλικρινά σας λέω ότι τουλάχιστον εσείς, ένας καθηγητής, θα έπρεπε να έχετε πράγματι για οδηγό αυτόν τον μεγάλο διανοούμενο του 20^{ου} αιώνα, που ήταν και καθηγητής πανεπιστημίου και μας έδωσε πραγματικά ένα ευαγγέλιο, μας έδωσε μία επαγγελία για το πανεπιστήμιο του αύριο, που αν εσείς πράγματι είστε της προόδου, έπρεπε σήμερα να το φέρετε εδώ, να το συζητήσετε, να μοιραστούμε και εσείς και εμείς την αγωνία μας για το μέλλον και μέσα από αυτές τις διαδικασίες να δώσουμε στη νεολαία αυτού του τόπου την ελπίδα, ελπίδα που σημαίνει επαγγελία για ένα καλύτερο αύριο μέσα από το επάγγελμα.

Αυτά είχα να πω και σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Είχατε και δευτερολογίες, κύριε Τζαβάρα.

Ο κ. Δαβάκης έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν βέβαιον ότι λίγα χρόνια μετά τη διακομματική αναλαμπή του «νόμου Διαμαντοπούλου», την αναλαμπή της διακομματικής συναίνεσης των 255 Βουλευτών, θα ερχόταν και η ώρα της αποκαθίλωσής του. Είναι μια απάντηση αυτή στο γιατί ο τόπος, η χώρα

ταλανίζεται συνέχεια στην ίδια δίνη και στα ίδια προβλήματα τα οποία τόσα χρόνια της έχουν επιφέρει οι ιδεοληψίες και οι αδιέξοδες πολιτικές επιλογές, σε μία φάση όπως αυτή με το νομοθέτημα το οποίο φέρνετε, κύριε Υπουργέ.

Κατά την άποψή μου ένα αποτελεσματικό νομικό πλαίσιο για την ανώτατη παιδεία πρέπει να επιδιώκει τρεις βασικούς στόχους:

Να δίνει τη δυνατότητα και το κίνητρο στα πανεπιστήμια να προσαρμόζουν διαρκώς τα προγράμματα σπουδών τους στη σύγχρονη πραγματικότητα και τις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Να ενισχύει και να διευκολύνει με συγκεκριμένα κίνητρα τις νησίδες της ερευνητικής ποιότητας, που όντως υπάρχουν στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Να διευκολύνει τα ελληνικά πανεπιστήμια στο να προσελκύσουν ξένους φοιτητές στα προγράμματα σπουδών τους.

Νομίζω ότι το νομοσχέδιο, που σε λίγη ώρα θα υπερψηφιστεί από την κυβερνητική πλειοψηφία, αυτούς τους τρεις στόχους δεν τους συγκεντρώνει. Αντιθέτως, εγείρει εμπόδια σε οποιαδήποτε προσπάθεια να εκσυγχρονιστεί το ελληνικό πανεπιστήμιο.

Τα παραδείγματα που στηρίζουν αυτήν την άποψή μου είναι διάχυτα στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Όσον αφορά το άσυλο, αποτελεί πλέον μία πράσινη κάρτα για οποιονδήποτε θέλει να μπει να σπουδάσει στο πανεπιστήμιο. Εμείς κηδόμεθα -για να χρησιμοποιήσω μία λέξη η οποία ενδεχομένως δεν είναι τόσο γνωστή- για το άσυλο, διότι το άσυλο τόσα χρόνια έχει προσλάβει μία ιδεολογική και φιλοσοφική, αν θέλετε, φόρτιση, η οποία δεν θα έπρεπε να υπάρχει. Είναι πολύ απλό. Ή να δούμε τι συμβαίνει στο εξωτερικό ή να δούμε εν πάση περιπτώσει ποιος πρέπει να μπαίνει στα πανεπιστήμια.

Ποιος πρέπει να μπαίνει στα πανεπιστήμια; Πρέπει να μπαίνουν οι καθηγητές, οι φοιτητές, το διοικητικό προσωπικό και οι προσκεκλημένοι. Από τη στιγμή που το πανεπιστήμιο είναι ένας δημόσιος χώρος, ένας αγοραίος χώρος όχι μόνο για οποιαδήποτε παραβατική πράξη ή εγκληματογόνο εστία, αλλά και για οτιδήποτε θα παρακωλύσει την εκπαιδευτική διαδικασία, αυτό πιστεύω ότι όλους πρέπει να μας βρίσκει αντίθετους, κάτι που εσείς, κύριε Υπουργέ, δεν το φέρνετε, εγκαθιδρύοντας πάλι αυτό που προεβίπα.

Επιπλέον, το διευρυμένο άσυλο, σε συνδυασμό με τις προβλέψεις του άρθρου 15 για εκλογές με κάλπη και όχι με την ηλεκτρονική ψηφοφορία, δίνει επιπλέον μία επίρρωση σε αυτό που λέω, δίνοντας στην οργανωμένη και βίαιη πολλές φορές μειοψηφία -έχουμε σαφή παραδείγματα του παρελθόντος, αλλά και του παρόντος δυστυχώς- τη δυνατότητα να παρακωλύει οποιαδήποτε δημοκρατική διαδικασία.

Αισθάνομαι, λοιπόν, ότι οι δύο αυτοί κόσμοι που αναφέρθηκαν προηγουμένως από τον πανεπιστημιακό Βουλευτή της Κυβέρνησης, τον κ. Σεβαστάκη, με μανιχαϊσμούς, αφορισμούς και επίθεση, εμφολωμένοι στην παράταξή σας όσον αφορά την αντιμετώπιση της άλλης μεγάλης παράταξης που είναι η Νέα Δημοκρατία, της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, δίνοντάς μας την ετικέτα αυτών οι οποίοι ασχολούνται και ενδιαφέρονται για τους κολεγίσιους, για τα βόρεια και όχι για τα δυτικά προάστια και για όλα αυτά που συνθέτουν μία ελπιόσιμη πραγματικότητα όσον αφορά την ανώτατη εκπαίδευση. Αυτό είναι δύο κόσμοι.

Αυτό είναι μία τεράστια αδικία προς μία λαϊκή παράταξη όπως είναι η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, τα κοινοβουλευτικά μέλη της οποίας δεν προέρχονται από τα βόρεια προάστια. Η συντριπτική πλειοψηφία των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας προέρχεται από τους απλούς ανθρώπους της ελληνικής περιφέρειας και των αστικών κέντρων, τους απλούς φτωχούς βιοπαλαστές που στηρίζουν διαχρονικά αυτήν την παράταξη. Είναι ύβρις προς τη Νέα Δημοκρατία να την καθορίζετε ως εκπρόσωπο των μεγαλοαστικών στρωμάτων, όπως θέλετε να δημιουργήσετε αυτήν την επίπλαστη πραγματικότητα.

Πριν κλείσω αισθάνομαι την ανάγκη να πω, κύριε Υπουργέ, ότι περιμέναμε κάτι διαφορετικό. Περιμέναμε κάποιες διορθωτικές κινήσεις όσον αφορά τον νόμο Διαμαντοπούλου και όχι αυτήν τη βριβούσα από ιδεοληπτικές τάσεις νομοθετική πρωτοβουλία σας.

Πριν τελειώσω, θα ήθελα να πω κάτι, γιατί πρέπει να το γνωρί-

ζουν οι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης οι οποίοι θα ψηφίσουν αυτό το νομοσχέδιο. Μαζί με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για την παιδεία, έχουμε και μία τροπολογία για τα υποβρύχια. Μεταξύ των πολλών τροπολογιών, έχουμε και μία για τα υποβρύχια του Πολεμικού Ναυτικού. Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, θα ψηφίσουμε αυτήν την τροπολογία, διότι πιστεύουμε ότι συμβάλλουμε στην παράταση του κύκλου εργασιών στα ναυπηγεία.

Όμως, το ζήτημα είναι άλλο. Λυπούμαι, μάλιστα, που δεν είναι εδώ ο αρμόδιος Υπουργός. Πότε θα ολοκληρωθεί και πότε θα παρουσιαστεί στην Εθνική Αντιπροσωπεία η με μεγαλοστομίες προαγγελλόμενη και αναγγελλόμενη, αν θέλετε, ρήση του κυρίου Υπουργού Εθνικής Άμυνας, αλλά και του Αναπληρωτή Υπουργού που είναι αρμόδιος, για ένα σχέδιο για την αμυντική μας βιομηχανία;

Εμείς φέρνουμε σήμερα νέα τροπολογία -πριν από έξι μήνες είχαμε την ίδια τροπολογία γι' αυτό το θέμα- με χρήματα του ελληνικού λαού. Θα την ψηφίσουμε, αλλά, επιτέλους, φέρτε ένα συγκεκριμένο σχέδιο για την αμυντική βιομηχανία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ήθελα να ρωτήσω κάτι. Όταν τελειώσουν οι εργασίες των τεσσάρων υποβρυχίων, θα έρθει πάλι τροπολογία για να πληρωθούν οι εργαζόμενοι, οι οποίοι βέβαια δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό για τη συνέχιση και την επιβίωση της αμυντικής βιομηχανίας;

Αυτά είναι ζητήματα που εξαιτίας του τρόπου της κακής νομοθέτησης που συνεχώς εμφολωθεί διά των τροπολογιών στα νομοσχέδια, πρέπει όλους να μας προβληματίσουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμαι κι εμείς, κύριε Δαβάκη και για την τήρηση του χρόνου. Είναι σημαντικό.

Τον λόγο έχει η κ. Θελερίτη.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αν με μία πρόταση θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε το παρόν νομοσχέδιο, θα λέγαμε ότι πρόκειται για μία δημοκρατική και μία κανονιστική ρύθμιση που συμβάλλει σε μία πιο ορθολογική και ποιοτική οργάνωση των ΑΕΙ. Όμως, σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται για μία σκοταδιστική και οπισθοδρομική μεταρρύθμιση που μας γυρίζει πίσω στη δεκαετία του 1980, όπως συστηματικά ανέφερε η Αντιπολίτευση.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, το παρόν νομοσχέδιο αντανάκλα τις τιτάνιες προσπάθειες που καταβάλλει η Κυβέρνηση να αναδείξει την αριστερή της ταυτότητα σε ένα ασφαλιστικό περιβάλλον, σ' αυτό της κρίσης και της επιτροπείας. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι δεν υπάρχει η ευχέρεια της επαρκούς χρηματοδότησης για όσα αυτή θεωρεί αναγκαία και απαραίτητα να πραγματοποιηθούν. Επίσης, υπάρχει μία σωρεία στρεβλώσεων που δεν είναι συνήθεις σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως είναι οι πελατειακές σχέσεις στα ΑΕΙ, οι συνεχνίες, οι συντεχνιακές νοοτροπίες και άλλα πολλά, τα οποία αυτή η Κυβέρνηση καλείται να επιλύσει.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτών των περιορισμών κατάφερε να διαμορφώσει ένα προωθητικό πλαίσιο για τα ΑΕΙ, γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πέρα από τις περικοπές που ήδη είχαν υποστεί στους προϋπολογισμούς τους τα πανεπιστήμια από τα μνημόνια και τις οποίες η Κυβέρνηση προσπαθεί να υπερβεί, τα πανεπιστήμια έχουν δεχθεί και μία ισχυρή νεοφιλελεύθερη επίθεση και οδηγούνται μέρα με τη μέρα σε μία βαθιά αλλοίωση του δημοσίου και δωρεάν χαρακτήρα τους.

Οι νομοθετικές παρεμβάσεις από το 2007 και μετά, με αποκορύφωμα εκείνες της Διαμαντοπούλου και του Αρβανιτόπουλου, στόχευαν στην αποδόμηση εκ των έσω του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Επέφεραν μειωμένη αντιπροσώπευση στα όργανα, στον έλεγχο -όπως θυμόμαστε όλοι- των ιδρυμάτων μέσω του Συμβουλίου αυτών των ιδρυμάτων που εξασφάλιζε την επιθυμητή σύνθεσή του, χαλαρό έως ανύπαρκτο πλαίσιο λειτουργίας θεσμών και δομών, όπως αυτό των μεταπτυχιακών και των ινστιτούτων διά βίου μάθησης.

Σ' αυτό, λοιπόν, το τοπίο των πανεπιστημίων, η Κυβέρνηση έρχεται μ' αυτό το νομοσχέδιο να επουλώσει πληγές, να διορθώσει

και να παραγάγει μία ολοκληρωμένη δημοκρατική και λειτουργική παρέμβαση για το μέλλον. Αυτό που επιχειρείται για πρώτη φορά είναι η δημιουργία ενός ενιαίου χώρου στην εκπαίδευση και την έρευνα.

Για παράδειγμα, τα ακαδημαϊκά περιφερειακά συμβούλια είναι ένα νέο εργαλείο όπου συμμετέχουν πανεπιστήμια, ΤΕΙ, ερευνητικά κέντρα. Στόχος όλης αυτής της μεταρρύθμισης είναι να αξιοποιηθεί το ανθρώπινο δυναμικό που υπάρχει στα πανεπιστήμια, οι υποδομές στα ερευνητικά κέντρα και στα ΤΕΙ και να συνδεθούν, λοιπόν, πανεπιστήμια, ΤΕΙ και ερευνητικά κέντρα λειτουργικά και να παραγάγουν μία προστιθέμενη αξία.

Μέσω, λοιπόν, αυτών των ακαδημαϊκών περιφερειακών συμβουλίων ενισχύεται και ο ίδιος ο χώρος, η ίδια η περιφέρεια, έχοντας πλέον στη διάθεσή της εργαλεία, όπως αυτό το νέο εργαλείο, για να αναπτύξει συνεργασίες και με κοινωνικούς και παραγωγικούς φορείς σε τοπικό επίπεδο, να διαμορφώσει και να ενισχύσει το τοπίο και να ενισχύσει επίσης και το αναπτυξιακό προφίλ και τις δυνατότητες της ίδιας της περιφέρειας.

Με άλλα λόγια, το πανεπιστήμιο έχει αυτό που επιθυμεί ο κάθε αριστέρας άνθρωπος, δηλαδή να επιστρέψει ένα μέρος του μεγάλου έργου και της γνώσης στην κοινωνία και να διερευνήσει τις ανάγκες της ίδιας της κοινωνίας, όπου τελικά καλείται να επιλύσει αρκετά προβλήματα αυτών των τοπικών κοινωνιών.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, γνωρίζουμε τις δυσκολίες που μπορεί να έχει η εφαρμογή κάθε νέας μεταρρυθμιστικής προσπάθειας. Πάρα ταύτα, το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί μια ολοκληρωμένη θεσμική παρέμβαση στην οργάνωση των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, η οποία προήλθε από έναν ευρύτερο κύκλο διαβουλευσεων με θεσμούς της ακαδημαϊκής κοινότητας, κοινωνικούς φορείς. Επομένως, η άμεση ψήφισή του πριν το καλοκαίρι θεωρείται επιβεβλημένη. Να μη χαθεί άλλη μία χρονιά για τους φοιτητές που λόγω οικονομικών δυσχερειών δεν μπορούν να φοιτήσουν σε μεταπτυχιακά προγράμματα επιλογής τους.

Όμως, είναι φανερό πως η Κυβέρνηση δίνει μία ιδιαίτερη βαρύτητα, επίσης, στο ζήτημα των μεταπτυχιακών σπουδών και θέτει περιορισμούς, με μια σειρά άρθρα του νομοσχεδίου, έτσι ώστε το αντίτιμο που δίνουν οι φοιτητές να κυμαίνεται εντός λογικών ορίων και να λαμβάνονται υπ' όψιν τα εισοδηματικά κριτήρια.

Τέλη φοίτησης επιβάλλονται μόνο αν είναι απολύτως αναγκαίο για την κάλυψη λειτουργικών αναγκών των μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών, ενώ τα αδικαιολόγητα υψηλά τέλη φοίτησης ελέγχονται από τον Υπουργό. Έχουμε ουκ ολίγα παραδείγματα τέτοιων μεταπτυχιακών σπουδών όπου πραγματικά είναι υψηλά, θα λέγαμε, τα τέλη. Γι' αυτό ακριβώς ο Υπουργός πρέπει να τα ελέγχει, έτσι ώστε να υπάρχει μία ισορροπία και να διασφαλίζεται η πρόσβαση σε αυτά των φοιτητών με χαμηλότερα εισοδήματα.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κοινό λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, εμείς δεν κρύβουμε ότι επιθυμία μας είναι να κατοχυρωθεί το δικαίωμα της δωρεάν φοίτησης για μεταπτυχιακές σπουδές. Όμως, οι προϋπολογισμοί των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων μας εμποδίζουν να υλοποιήσουμε αυτό το όραμά μας.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτό έρχεται το Υπουργείο και θέτει ασφαλιστικές δικλίδες, όρους, λειτουργίες και προϋποθέσεις, για να διασφαλιστεί από τη μία πλευρά η ελεύθερη πρόσβαση των φοιτητών στα μεταπτυχιακά προγράμματα ανεξάρτητα από την οικονομική τους κατάσταση και από την άλλη να έχουμε μία μείωση των αμοιβών του τακτικού προσωπικού. Επί της ουσίας κατοχυρώνεται το δικαίωμα δωρεάν φοίτησης σε μεταπτυχιακά τα οποία έχουν τέλη φοίτησης για υποψηφίους με χαμηλά εισοδήματα.

Από την άλλη, εκτός από τη ρύθμιση των μεταπτυχιακών σπουδών, θα ήθελα να αναφερθώ σε διατάξεις που διευρύνουν τη διαφάνεια και τους συναινετικούς θεσμούς στη διοίκηση των πανεπιστημίων, όπως είναι αυτές που αφορούν τη συμμετοχή στα συλλογικά όργανα των ΑΕΙ όλων των κατηγοριών διδακτικού προσωπικού, διοικητικών και φοιτητών, την επαναλειτουργία του

πρυτανικού συμβουλίου και κυρίως την καινοτομία των ξεχωριστών ψηφοδελτίων για τον τρόπο εκλογής πρυτάνεων και την με μονοσυσταρία εκλογή αντιπρυτάνεων.

Εδώ δεν μπορώ να μην παραλείψω το σύνολο όλων των αλλαγών που υπάρχουν. Το κυριότερο για εμάς είναι η κατάργηση των συμβουλίων διοίκησης του νόμου Διαμαντοπούλου, κάτι το οποίο είχε δεχθεί τα πυρά της Αντιπολίτευσης. Όπως ειπώθηκε, μπορεί αυτός ο νόμος να είχε ψηφιστεί από τους περισσότερους Βουλευτές της εποχής εκείνης, ήταν όμως από τους πιο αναχρονιστικούς και περιχαράκωνε τα ΑΕΙ στον εαυτό τους με τρόπο ελιτίστικο και εσωστρεφή. Φυσικά δεν θα αναφερθώ σε λεπτομέρειες για το πώς δεν λειτούργησαν ή για τον τρόπο με τον οποίο συγκροτούνταν.

Τέλος, θα ήθελα λίγο να αναφερθώ στο άσυλο. Να πούμε ότι η κατάργηση του ασύλου δεν έλυσε κανένα από τα προβλήματα τα χρόνια αυτά που πέρασαν, αντίθετα αποδεικνύει περίτρανα ότι κανένα πρόβλημα παραβατικότητας δεν λύθηκε από τους χώρους του πανεπιστημίου. Ως εκ τούτου η σημερινή Κυβέρνηση έρχεται και δημιουργεί μία ομάδα εργασίας ακριβώς για να διαμορφωθεί ένα πλαίσιο με βάση τη διάταξη που νομοθετούμε.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να σημειώσω ότι παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση στο πλαίσιο της κρίσης, που δεν επιτρέπει την επαρκή χρηματοδότηση έτσι όπως τη θεωρούμε και επιθυμούμε, το παρόν νομοσχέδιο παρά ταύτα επιδιώκει και επιτυγχάνει ένα σύγχρονο και προωθητικό πλαίσιο για την ανάπτυξη και τον εξορθολογισμό των ΑΕΙ της χώρας μας. Ως εκ τούτου αξίζει να ψηφιστεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Δημητριάδης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό για την παιδεία, για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, αποτελεί το επιστέγασμα των θετικών πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης και ενδυναμώνει την προσπάθεια των δύο ετών περφόρμανς, σε μία προοπτική συνέχειας των προοδευτικών μεταρρυθμίσεων που απαιτούνται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Στοχεύουμε στη δημιουργία ενός προωθητικού πλαισίου με θέσπιση ακαδημαϊκών κανόνων σε όλα τα επίπεδα σπουδών, προπτυχιακά, μεταπτυχιακά, διδακτορικά, διά βίου εκπαίδευση, δωρεάν πρόσβαση στα μεταπτυχιακά προγράμματα αυτών που έχουν ανάγκη, με διαφάνεια στη διαχείριση των κονδυλίων, δημοκρατικότερη διάρθρωση της διοίκησης και δημιουργία -για πρώτη φορά- νέων θεσμών όπως είναι αυτός των ακαδημαϊκών περιφερειακών συμβουλίων. Αυτή η προσπάθεια συντελείται σε μία δύσκολη συγκυρία, είναι η αλήθεια, γιατί υπάρχει και περιορισμός στη χρηματοδότηση και καθεστώς επιτροπείας και ένα σύνολο στρεβλώσεων που έρχονται από το παρελθόν και αναπαράγουν ένα καθεστώς πελατειακότητας και συντεχνιακών νοστροπιών.

Μία καινοτομία που φέρνουμε όμως είναι και η προσπάθεια για ενιαίο χώρο εκπαίδευσης και έρευνας. Στην προσπάθεια λοιπόν για ένα προωθητικό πλαίσιο για τα ΤΕΙ εγκαινιάζουμε τη σταδιακή δημιουργία του ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας. Η σημασία του εγχειρήματος του ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης είναι σημαντική και στον κατάλληλο χρόνο, σε μια πορεία παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας. Το ανθρώπινο δυναμικό και οι υποδομές πρέπει να αναδιαταχθούν λειτουργικά, ώστε να παράξουν υψηλότερης αξίας έργο με ορίζοντα την οικονομία της γνώσης και των αναγκών της χώρας, με ορίζοντα πάντα τις ανάγκες του μέλλοντός μας.

Πιο αναλυτικά, οι διατάξεις του νομοσχεδίου αφορούν διοίκηση ιδρυμάτων, λειτουργία μεταπτυχιακών προγραμμάτων, προώθηση του ενιαίου χώρου της ανώτατης εκπαίδευσης, τη θέσπιση τίτλου σπουδών ενοποιημένου master, την ίδρυση διετών δομών στα ΑΕΙ, την ορθολογική λειτουργία των ειδικών λογαριασμών κονδυλίων έρευνας, την ίδρυση κέντρου επιμόρφωσης διά βίου εκπαίδευσης. Αυτά όλα υποστηρίζονται επίσης από το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας και Ανθρώπινου Δυναμικού και την Επιτροπή Μελέτης των Οικονομικών της Εκπαίδευσης.

Για πρώτη φορά, λοιπόν, θεσμοθετείται ένα όργανο σε επίπεδο περιφέρειας, το Ακαδημαϊκό Συμβούλιο Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας, το οποίο περιλαμβάνει εκπροσώπους πανεπιστημίων, ΤΕΙ και ερευνητικών κέντρων και την οικεία ή όποια άλλη περιφέρεια.

Εδώ θα μου επιτρέψετε να παρατηρήσω πως η αρχική ιδέα και η πρωτοβουλία αυτής της πρότασης ανήκει στην δική μου περιφέρεια, στη δυτική Μακεδονία, και στην εκλεγμένη περιφερειακή της διοίκηση. Με βάση τις αναπτυξιακές προοπτικές που έχει κάθε ίδρυμα, τις δυνατότητες εκπαιδευτικών και ερευνητικών συνεργειών, τη διαμόρφωση κρίσιμων κοινών υποδομών και τη διασύνδεση και ενδυνάμωσή τους, ο ενιαίος χώρος ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας θα αποτυπώνει την ανάπτυξη συνεργειών με κοινωνικούς και παραγωγικούς φορείς σε περιφερειακό επίπεδο.

Θα αναφέρω ονομαστικά μια σειρά παρεμβάσεις που κάνουμε σε θέματα διοίκησης και αντιπροσώπευσης στα ΑΕΙ: κατάργηση συμβουλίων διοίκησης, επαναφορά ασύλου, επαναφορά φοιτητικής εκπροσώπησης στα όργανα διοίκησης, συγκρότηση πρυτανικού συμβουλίου, εξασφάλιση της μεγαλύτερης δυνατής αντιπροσωπευτικότητας, ενίσχυση του ρόλου των κοσμητειών, συμμετοχή όλων των τμημάτων στην Σύγκλητο. Συγχρόνως το νομοσχέδιο δίνει την αρμοδιότητα στα ΑΕΙ, που διευρύνουν κυρίως το αυτοδιοικητό τους.

Σε αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία αναπτύσσεται ωστόσο ένας αντίλογος που επικεντρώνεται σε μερικά υποτιθέμενα αδύνατα σημεία. Παρά ταύτα αποδεικνύεται ότι πρόκειται για μύθους.

Ο πρώτος μύθος, λοιπόν, θέλει τα πανεπιστήμιά μας να διαθέτουν μεγάλες δυνατότητες προσέλκυσης ξένων φοιτητών, γεγονός όμως που θα ήταν πιθανό μόνο σε περίπτωση σημαντικής αναβάθμισης και του έργου και των υποδομών των πανεπιστημίων μας και όχι μέσω των διδασκτρων, που από μόνα τους θεωρούν αυτοί που το λένε ότι δεν θα συντείνουν στην οικονομική ενδυνάμωση των ΑΕΙ, που μάλιστα - μάλιστα λένε ότι πρέπει να είναι και ελεύθερη η επιβολή τους.

Αυτή η πιθανότητα αποδυναμώνεται από την ίδια την εμπειρία, η οποία δείχνει ότι με δεδομένες τις απίστευτες ελλείψεις σε υποδομές, κυρίως στέγασης, η χώρα μόνο ελκυστική δεν είναι για τους αλλοδαπούς φοιτητές. Η επιθυμία παλιννόστησης πανεπιστημιακών της διασποράς, οι οποίοι θα ενισχύσουν τα ιδρύματα, παρεμποδίζονται, δήθεν από την κυβερνητική άρνηση να θεσμοθετηθούν μέτρα ευνοϊκής μεταχείρισης, οικονομικά κίνητρα πάλι μέσω διδασκτρων. Εδώ και σε αντίθεση με κάθε εμπειρικό δεδομένο, υποβαθμίζεται ανεξήγητα η ποιότητα του ήδη υπηρξανόντος δυναμικού, ώστε να απαιτείται η ενίσχυσή του.

Αντίθετα, αγνοείτε ότι τον ισχυρότερο αποτρεπτικό παράγοντα παλιννόστησης φαίνεται να συνιστούν, πέραν των μισθολογικών, και οι εξαιρετικά δύσκολες εργασιακές συνθήκες που επικρατούν στα ελληνικά ιδρύματα και απαιτούν από το προσωπικό και αποφασιστικότητα και εγρήγορση και μία μεγάλη εφευρετικότητα για να υπερβαίνουν τα προβλήματα. Επιπρόσθετα, αποσιωπάται ανεξήγητα η ρητά διατυπωμένη πρόθεση του νομοθέτη στην προκειμένη περίπτωση και στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο να διευκολύνει τις ανταλλαγές ανάμεσα στους ομοεθνείς ανά την οικουμένη.

Η θρυλούμενη υποβάθμιση των μεταπτυχιακών, αυτό κι αν είναι. Δεν υπάρχει ενδιαφέρον για την ανάγκη μιας σύγχρονης, συνεκτικής και αποτελεσματικής οργάνωσης των προγραμμάτων, αλλά για άλλη μία φορά επικεντρώνεται στα διδάκτρα.

Το μεγάλο ζήτημα, το άσυλο και η συμμετοχή φοιτητών στη διοίκηση, παραδόξως σε πλήρη αντίθεση με το ευρωπαϊκό και το αμερικανικό κεκτημένο και συνδέει αυθαίρετα μία πενιχρή φοιτητική συμμετοχή τελικά και την επαναφορά του ασύλου με την ανομία. Είναι ένα επιχείρημα όχι απλά αφελές ιδεολογικά και κακόγουστο προπαγανδιστικά, αλλά βαθιά αντιδραστικό, πιστό στην σκοταδιστική μήτρα που το εμπνέει.

Η εκλογή των αντιπρυτάνεων με ξεχωριστά ψηφοδέλτια και μονοσταυρία υπονομεύει, λένε, το αυτοδιοικητό. Αναφέρεται σε δήθεν έλλειμμα διαφάνειας και αντιπαραθέτει την μέγιστη αυτονομία ως πανάκεια. Όμως, αυτή πολλές φορές ερμηνεύεται κατά

το δοκούν με τάσεις πάντα προς την αυθαιρεσία. Η τραγική περίπτωση αυτοδιορισμού του προέδρου του ΤΕΙ Θεσσαλονίκης σε θέση γραμματέα, ο αυθαίρετος καθορισμός διδασκτρων και αμοιβών στα μεταπτυχιακά προγράμματα και άλλα είναι τα παραδείγματα που πολύ απλά πρέπει να αποφύγουμε. Μοναδικός σκοπός τους είναι να αποκρύψουν την αλήθεια πως το νομοσχέδιο διευρύνει τελικά την αυτονομία των ιδρυμάτων.

Συνοπτικά, και πάλι βρισκόμαστε μπροστά στην κλασική και γνωστή αντιπαλότητα ανάμεσα στο αίτημα μιας εργαλειακής και απολιτικής τεχνοκρατικής διαχείρισης απέναντι στο αίτημα για την πολιτική αντιμετώπιση των ζητημάτων χάριν της ουσίας.

Γενικότερα, η επιβολή διδασκτρων, η διαμόρφωση αγοραίων μηχανισμών απορρύθμισης των λειτουργιών και η παράλληλη συγκεντροποίηση των δομών διακυβέρνησης αποτελούν τον συνεκτικό ιστό αυτών που μάχονται τον νόμο. Βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με τις κολτούρες των κοινωνικών αναγκών και της συλλογικότητας, οι οποίες επιδιώκουν τη διασύνδεση ολόκληρου του χώρου έρευνας και επιστήμης με την κοινωνία και μάλιστα, με στόχους στρατηγικούς υπέρ της ανάπτυξης της χώρας και όχι με στόχους ευκαιριακούς υπέρ της αγοράς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Στο σημείο αυτό το δίλημμα στο οποίο απαντά εντέλει το νομοσχέδιο είναι: Οι δομές ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας απολογούνται στην αγορά ή στη χώρα; Η απάντηση είναι μεροληπτική για εμάς και είναι υπέρ της χώρας και των πολιτών της.

Έχουμε, λοιπόν, δύο πολιτικές επιλογές: Η μία επιδιώκει την εγκαθίδρυση μοντέλων που βασίζονται στην ατομικότητα και επιδιώκουν την ιδεολογική χειραγώγηση μέσω της διαπλοκής. Η άλλη, παρ' όλες τις ανισότητες στο επίπεδο του συσχετισμού δυνάμεων, έχει στόχους την κοινωνική χειραφέτηση και την ελευθερία, με οδηγό πάντα τη συλλογική δράση και τη σκέψη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Επειδή ο χρόνος έχει προχωρήσει πάρα πολύ, υπάρχει πρόταση ο χρόνος ομιλίας να περιοριστεί στα πέντε λεπτά. Έτσι κι αλλιώς έχουν μιλήσει μέχρι στιγμής περίπου πενήντα άτομα. Να μιλήσουν και οι επόμενοι δύο για επτά λεπτά ο καθένας. Ας προσπαθήσουν να περιοριστούν, γιατί, κύριοι συνάδελφοι, αντί για επτά λεπτά, όλοι μιλάτε δέκα. Αναγκαστικά όλοι σας κάνετε επαναλήψεις. Έχουν ειπωθεί όλα, είτε απ' τη μία μεριά είτε απ' την άλλη.

Ας έρθει ο κ. Λοβέρδος να δώσει το παράδειγμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μετά τον κ. Λοβέρδο μπορώ να πάρω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Μπαλτάς είναι ο επόμενος ομιλητής. Θα πάρετε τον λόγο μετά τον κ. Μπαλτά.

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Πρόεδρος έχει δίκιο. Πράγματι έχουν ειπωθεί όλα. Δεν θα προσθέσω κάτι ιδιαίτερο με την ομιλία μου, αλλά θέλω να δώσω έμφαση σε ορισμένα θέματα και γι' αυτό μιλάω από το Βήμα σήμερα, μετά από μία συζήτηση δύο ημερών.

Μού έκανε πολύ κακή εντύπωση, κύριε Υπουργέ, η χθεσινή σας ομιλία, γιατί αναφερθήκατε με ιταμό τρόπο στους πανεπιστημιακούς εκείνους ή και στα όργανα των πανεπιστημίων, πρυτάνεις όχι ενός αλλά περισσότερων πανεπιστημίων, που μίλησαν αρνητικά για το πολιτικό σας τέκνο. Έχουν δικαίωμα να το κάνουν αυτό και ο διάλογος αυτό εμπεριέχει. Ίσως δεν είστε συνηθισμένος σ' αυτά. Δεν μπορείτε να μιλάτε εδώ, από το Βήμα της Βουλής, αποκαλώντας γελοία τα επιχειρήματα πανεπιστημιακών οργάνων και προσώπων του πανεπιστημίου, επειδή εκφράζουν τις απόψεις τους και πρέπει να τους σεβαστείτε, αφού δεν σέβετε τις απόψεις τους.

Ο Πρωθυπουργός σας είπε σε κάποια φάση ότι μοιάζετε με τον Αϊνστάιν. Δίκιο έχει. «Του φέρνεται» στην όψη, διότι ο επιστήμονας αυτός με τα επιτεύγματά του διαμόρφωσε ένα καλύτερο μέλλον για τον ανθρωπότητα. Εσείς ως πολιτικός - ως επιστήμων

είναι άλλο θέμα, είναι δικό σας θέμα- με το πολιτικό σας τέκνο σήμερα εδώ προβλέπετε το παρελθόν. Κάνετε μία «βουτιά» βολέματος στο παρελθόν. Θα αναφέρω ορισμένα παραδείγματα που έχουν κατά κόρον αναφερθεί, αλλά θέλω να εξηγήσω το ένα απ' αυτά, γιατί υπάρχει παρεξήγηση πραγματική και σε σας.

Έχετε τύχει στις μέρες σας να διαχειριστείτε ζητήματα βίας και ανομίας σε πανεπιστημιακούς χώρους. Αυτό που μου έκανε τρομερή εντύπωση, κύριοι συνάδελφοι, ήταν το γεγονός της πρυτανείας του Πανεπιστημίου της Θεσσαλίας που, επειδή γινόταν ένας διαγωνισμός για κάποιον χώρο του πανεπιστημίου, οι καταλήψεις του χώρου αυτού –αν είναι αυτοί- μπήκαν μέσα, πήραν τους φακέλους, προπηλάκισαν υπάλληλο του πανεπιστημίου και σταμάτησαν τη διαδικασία, έγιναν μια-δυο αναφορές στα κανάλια και τέλος. Αυτά έγιναν με το καθεστώς που ισχύει σήμερα, του νόμου που αλλάζετε.

Επί των ημερών μου, λόγου χάρη, είχε καταληφθεί η πρυτανεία του Πανεπιστημίου Αθηνών –ήταν Πρύτανης ο κ. Φορτσάκης τότε-, η διάταξη ήταν πολύ πιο κρίσιμη και χρήσιμη από τη δική σας που είναι γραφειοκρατική και ανεφάρμοστη και παρ' όλα αυτά εμείς ζούσαμε το φαινόμενο η Αστυνομία να μην παρεμβαίνει, να μην ασκεί τα καθήκοντά της.

Αν ήθελε η Εθνική Αντιπροσωπεία να συζητήσει ένα θέμα, ήταν να συζητήσει αυτό, ότι με οποιοδήποτε καθεστώς που διευκολύνει την επιβολή της τάξης και του νόμου ή που δεν τη διευκολύνει, όπως είναι η παρέμβασή σας, έχουμε μία άρνηση των δυνάμεων της Αστυνομίας να παρέμβουν, γιατί ακόμη και με το παλιό καθεστώς που σήμερα εσείς αλλάζετε, ζητάνε τηλέφωνο του Πρύτανη.

Αντί, λοιπόν, η Εθνική Αντιπροσωπεία να σκύψει στο θέμα, παλαιотροπίζει γιατί το πρόβλημα –το κατάλαβα και από την ομιλία του κ. Φίλη- είναι η ευθυγράμμιση σας με τα προηγούμενά σας σ' ένα θέμα –ενώ αυτά που λέγατε και προ των εκλογών του '15- αφού σ' όλα τα άλλα έχετε παραιτηθεί απ' όσα λέγατε, διότι δεν υπήρχαν αυτά. Σ' αυτό εδώ το θέμα κάνετε μια πολιτική τεχνάσματος, για να «χαϊδέσετε» τους δικούς σας πολιτικούς φίλους, και συναγωνίζεστε ποιος θα τα πει και καλύτερα.

Είναι λάθος η παρέμβασή σας αυτή και ήταν πάρα πολύ μεγάλο λάθος να πείτε ότι, κατά την άποψή σας, τα θέματα του ασύλου θα τα έλυνε το ρωμαιο-φοιτητικό κίνημα, αυτά τα οποία έχουν αναφερθεί. Αν ήσασταν χριστιανός, θα λέγατε για τη θεία πρόνοια. Δεν είστε, όμως, Υπουργός για να κάνετε είτε τις αναφορές σας στην Αριστερά είτε, αν ήσασταν φανατικός χριστιανός, τις αναφορές σας στη θεία πρόνοια. Για να κάνετε δουλειά είστε εδώ. Είναι άλλο το καθήκον ενός πολιτικού. Αυτά, λοιπόν, για το άσυλο.

Τώρα, η παλαιότροπη συνδιοίκηση που επανεισάγετε, επανεισάγεται δίχως να υπάρχει ΕΦΕΕ. Επί των δικών μου ολίγων ημερών στο Υπουργείο είχα τη συναίνεση της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ τότε και –χωρίς να θέλω να πω κάτι παραπάνω από την αλήθεια- του Κομμουνιστικού Κόμματος –το είχα ρωτήσει, νομίζω, εγγράφως- ότι ουδείς πολιτικός χώρος απ' αυτούς δεν θα είχε αντίρρηση να δημιουργηθεί η ΕΦΕΕ, φυσικά με μία διαδικασία που αφορά το φοιτητικό κίνημα και όχι τους πολιτικούς. Εμείς λέγαμε τότε στο Υπουργείο Παιδείας ότι η ΕΦΕΕ χρειάζεται, διότι η όποια συνδιοίκηση με το βαθμό που υπήρχε τότε ή ο διάλογος ανάμεσα στους φορείς του πανεπιστημίου και το κράτος πρέπει να έχει έναν κεντρικό συνομιλητή από την πλευρά του φοιτητικού κινήματος. Καμμία κίνηση δεν έχετε κάνει επ' αυτού και όμως επαναφέρετε παλαιότροπες μορφές διοίκησης που η ζωή ξεπεράσει, για να ευθυγραμμιστείτε με έναν εαυτό σας που η ζωή η ίδια έχει ξεπεράσει.

Αυτά ήθελα να σας πω ως πρακτικά θέματα που αφορούν στην ουσία των θεμάτων που θέλετε να ρυθμίσετε, ενώ εσείς παίζετε πολιτικά. Δεν κοιτάτε τα θέματα, κατά τη γνώμη μου, αυτά καθ' αυτά.

(Στο σημείο αυτό την προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ)

Είπατε σε μία αποστροφή του λόγου σας –προφανώς δεν το έχω ακούσει, αλλά το λένε όλοι, σας το βάζουν στο στόμα- και το επαναλάβατε και εδώ με έναν τρόπο πιο ευγενικό εχθές, ότι σε όποιον δεν αρέσει –και μιλώ για τα μεταπτυχιακά- αυτός ο

νόμος, ο τρόπος που εισάγεται, οι αναπομπές κ.λπ., να σηκωθεί να φύγει.

Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω τους συναδέλφους και εσάς πριν από όλα, που με τόσο πολύ άνετο τρόπο μιλήσατε αρνητικά γι' αυτόν που θέλει να βελτιώσει τα εισοδήματά του των 1.400 ευρώ, που έχει οικογένεια, που έχει τέσσερα διδακτορικά πτυχία, που έχει ικανότητες, που έχει δεξιότητες και θέλει να κάνει τα 1.400 ευρώ 1.700 ευρώ. Από ποια κοινωνική θέση τα λέτε αυτά; Πού βασίζεστε προσωπικά εσείς –αλλά όχι μόνο εσείς και πάρα πολλοί συνάδελφοι από την πλευρά της Πλειοψηφίας που πήραν τον λόγο- για να μιλάτε με αυτήν την οικονομική άνεση;

Εσείς να φύγετε πρώτος. Εσείς και η οπισθοδρομική σας κομπανία να φύγει πρώτη και όχι οι άνθρωποι του πανεπιστημίου. Διότι είναι αλαζονεία να λες του άλλου «1.400 ευρώ είναι καλά και άμα θες». Είναι τσαμπουκάς –με συγχωρείτε, πολιτικώς τη λέξη την εννοώ με τρόπο αλλιώτικο- να λέτε ότι υπάρχουν συνάδελφοι σου που το κάνουν και δωρεάν. Βεβαίως, στο Οικονομικό των Αθηνών με τα εξήντα πέντε μέλη ΔΕΠ δεν υπάρχουν μαθήματα να κάνεις στα προπτυχιακά και η δουλειά σου γίνεται στα μεταπτυχιακά. Στο Πανεπιστήμιο Πειραιά με τα είκοσι μέλη ΔΕΠ αυτό δεν βγαίνει. Ποιος είστε εσείς που θα πείτε σε έναν άνθρωπο που αγωνίζεται για τη ζωή του και για την οικογένειά του ότι καλά είναι τα 1.400 ευρώ και άμα θες; Να φύγετε εσείς, λοιπόν, όχι οι άνθρωποι του πανεπιστημίου.

Τέλος, ένα θέμα ακόμη, κύριε Υπουργέ, το έχουμε κουβεντιάσει και με τις διαδικασίες του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Είχα φέρει στη Βουλή και είχε αποδεχτεί τέσσερα ξενόγλωσσα προπτυχιακά τμήματα, στην Κρήτη, στη Χίο, στη Ρόδο, στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης για τα αρχαία ελληνικά γράμματα, που απευθύνονταν σε φοιτητές εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να μην έχουμε τα προβλήματα και με το άρθρο 16 και με το ενωσιακό δίκαιο. Είχε ανταποκριθεί το Δημοκρίτειο. Είχαν ξεκινήσει όλα και εσείς οι παλαιότροποι, οι αρνητές της εξέλιξης, τα σταμάτησατε, πρώτος ο κ. Μπαλτάς και στη συνέχεια εσείς. Στον κ. Φίλη είχαν φανερίσει ενδιαφέροντα και είχαμε κάνει τη συζήτηση εδώ με ευκαιρία ένα τριετές πρόγραμμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, αν θυμάμαι καλά. Ήταν μία μεγάλη ευκαιρία.

Χωρίς να έχουμε ανοίξει ακόμα τα θέματα του άρθρου 16, να έχουμε χιλιάδες ανθρώπους εδώ από την Αφρική, από την Ασία. Είχαμε την εμπειρία συνάδελφοι, στην Κρήτη, στο μεταπτυχιακό του Πολυτεχνείου για μεταπτυχιακό είκοσι θέσεων να γίνουν ενενήντα αιτήσεις συμμετοχής από ανθρώπους τελειόφοιτους χωρών της Αφρικής. Αυτήν τη διαδικασία που την είχαμε ανοίξει, έξι επτά μήνες να είχαμε ακόμη, θα την είχαμε προχωρήσει. Θα την είχατε βρει έτοιμη. Όμως, και τότε είμαι βέβαιος ότι κάτι θα κάνατε για να την σταματήσετε, γιατί δεν είναι στη λογική σας.

Αυτά τα περί διεθνούς πανεπιστημίου και όλα αυτά που μου είχατε πει και στον κοινοβουλευτικό έλεγχο και είπατε εδώ, δεν σας πιστεύουμε ότι τα εννοείτε. Είστε αρνητές αυτού του είδους της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε, γιατί είμαστε στα εννιά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Αν κάναμε μια κανονική νομοθετική διαδικασία, κύριε Πρόεδρε, το ξέρετε καλά, θα είχαμε και χώρο για τις τροπολογίες. Έχω καταθέσει μία τροπολογία μαζί με άλλους πέντε συναδέλφους. Έχουμε καταθέσει μία τροπολογία η οποία προσπαθεί να απαντήσει στις δυστροπίες και στον λεγικαλισμό του ελληνικού διοικητικού συστήματος. Είχα ως Υπουργός Παιδείας προτείνει στη Βουλή και η Βουλή είχε δεχτεί τη ρύθμιση με τρόπο εξομωτικό των θεμάτων που αφορούν τους πτυχιούχους του DEREΕ.

Η ελληνική διοίκηση δυστροπώντας, γιατί δεν το ήθελε, υπό τη νέα ηγεσία του Υπουργείου έλεγε ότι η παράγραφος τάδε, του άρθρου τάδε, του εδαφίου τάδε, δεν επιτρέπεται. Πρέπει να γίνει ειδική και επ' αυτού ρύθμιση. Η ερμηνεία δεν έφτανε. Έπρεπε να γίνει κάτι ειδικότερο. Δεν το κάνατε.

Οι συνάδελφοι Χριστοφιλοπούλου, Μάριος Γεωργιάδης, Φωτήλας, Κεφαλίδου και εγώ καταθέσαμε μια πρόταση να τελειώσετε αυτό το θέμα και να απαλλάξετε τους ανθρώπους που, χωρίς να υπάρχει κανένας λόγος έχουν πρόβλημα από ένα πρόβλημα δεκαετιών. Στο χέρι σας είναι να το κάνατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Λοβέρδο, σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τελειώνω.

Μου λένε διάφοροι συνάδελφοι από το πανεπιστήμιο κάτι που δεν ήξερα. Δεν μου είχε τύχει στη δική μου σταδιοδρομία. Πολλά τμήματα αρχίζουν από τις 20 Αυγούστου το ακαδημαϊκό έτος. Μήπως θα μπορούσατε να σκεφθείτε την έναρξη του ακαδημαϊκού έτους να την μεταφέρετε δέκα μέρες μετά. Είναι πάρα πολύ καλό. Αν είναι έτσι και το επιβεβαιώνει η εμπειρία σας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Αυτοί είναι εσωτερικοί κανονισμοί. Να το αποφασίσουν τα ιδρύματα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αυτό μπορείτε να το αποφασίσετε εσείς κεντρικά για όλα τα ιδρύματα. Να το κάνετε αντιμετωπίζοντας ένα πρόβλημα που υπάρχει. Δεν έχετε άδικο σ' αυτό που λέτε, αλλά θα μπορούσε να γίνει κι από την πλευρά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ολοκληρώνουμε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τέλος, καταθέσατε μία τροπολογία και δεύτερη φορά με διορθώσεις, σε σχέση με αυτούς που οφείλουν και πρέπει να αποδώσουν χρήματα στο ελληνικό πανεπιστήμιο. Είναι δυσνόητη η ρύθμιση όπως την κάνατε. Αν μπορείτε, να δώσετε τώρα μία διευκρίνιση. Ποιο είναι αυτό το ακριβές ποσοστό που εννοεί η τροπολογία υπό τη δεύτερη εκδοχή που σήμερα καταθέσατε; Αν δεν είναι κατονοητό το τι ρυθμίζετε, πάρτε το πίσω και το φέρνετε τον Σεπτέμβριο. Αν έχετε τη δυνατότητα τώρα να μας πείτε πώς ακριβώς εννοείτε τη ρύθμιση, να καταγραφεί στα Πρακτικά και να μπορέσει να χρησιμεύσει στην ερμηνεία της διάταξης σας, θα ήταν καλό.

Ευχαριστώ, κύριε Λοβέρδο.

Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να μιλήσετε τώρα; Ξέρετε γιατί το λέω;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Συνεννοήθηκα με τη συνεργάτιδά σας. Δεν θα μιλήσω τώρα. Όμως, επειδή και το πρωί ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και πολλοί Βουλευτές αναφέρθηκαν σ' αυτό που είπα, «αν θέλουν να φύγουν, ας φύγουν», να το διευκρινίσω, γιατί δεν ανεχόμαστε να μας λένε «να φύγετε εσείς».

Προσέξτε, εμείς αυτό που λέμε είναι ότι υπάρχει μία απειλή από κάποιους που θέλουν με το επιπλέον επιμίσθιο να διπλασιάζουν τους μισθούς τους. Λένε αυτοί -όχι όλοι, οι ελάχιστοι απ' αυτούς, γιατί έχουν δημόσιο λόγο- «αν δεν μας το κάνετε, θα σηκωθούμε να φύγουμε». Η απάντηση ξανά είναι «να σηκωθούν να φύγουν». Διότι δεν είναι αυτοί που παίρνουν το επιπλέον επιμίσθιο κι καλοί και άξιοι, ενώ οι άλλοι είναι οι φτωχοί κι αυτοί που το κάνουν για το κέφι τους. Κι αυτό δεν έχω ακούσει να το λέτε, κύριε Λοβέρδο και κανείς άλλος.

Η σιωπή στο επόμενο που θα σας πω είναι συγκλονιστική. Εμείς λέμε ότι αν ενός μεταπτυχιακού του έχουν μείνει κάποιοι πόροι, για να δώσει επιπλέον επιμίσθιο σε όσους ήδη έχουν μισθό, αντί να κάνει αυτό να προκηρύξει τη θέση για νέους επιστήμονες. Μόνο αν δεν παρουσιαστούν, τότε να πάρουν το επιμίσθιο; Είστε υπέρ αυτής της διαδικασίας να προκηρύσσεται θέση για νέους επιστήμονες ή όχι; Αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Όχι, μην ρωτάτε, γιατί θα υπάρξει απάντηση και πάει λέγοντας.

Κύριε Υπουργέ, ευχαριστώ.

Η συνάδελφος κ. Χριστοδουλοπούλου με ενημέρωσε ότι έχετε συμφωνήσει να μειώσουμε τον χρόνο και θα πάμε στα πέντε λεπτά. Δεν μειώνουμε τον χρόνο από μαζοχισμό. Δεν μπορούμε. Δεν βγαίνει ο χρόνος.

Ο συνάδελφος κ. Αριστείδης Μπαλτάς έχει τον λόγο από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ: Κατά ευτυχή σύμπτωση αυτά που είχα να πω συνδέονται άμεσα μ' αυτά που είπε ο κ. Λοβέρδος κι αυτά που διευκρίνισε ο κ. Γαβρόγλου.

Αρχίζω από μία φράση του κ. Θεοχαρόπουλου το πρωί. Είπε ότι δωρεάν μεταπτυχιακά ίσον λαϊκισμός. Του γνωστοποιώ, αν δεν το γνωρίζει, ότι αυτή η κατηγορία οφείλει να σταλεί στη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ολλανδία, σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, όπου τα μεταπτυχιακά είναι δωρεάν. Εξαιρώ το Ηνωμένο Βασίλειο. Θα επανέλθω.

Δωρεάν μεταπτυχιακά έχει το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, το οποίο έχει και έξοδα για τα μεταπτυχιακά, γιατί έχει εργαστήρια και άλλα αναλώσιμα. Δωρεάν μεταπτυχιακά έχει το Πάντειο Πανεπιστήμιο και άλλα πανεπιστήμια της χώρας.

Δεύτερον, σε σχέση με τις αμοιβές δεν ξέρω τι αντίληψη έχει ο κ. Λοβέρδος για το πανεπιστήμιο μετά τα τόσα χρόνια που λείπει, αλλά η έννοια για πρόσθετη αμοιβή για μεταπτυχιακό είναι εκτός καταστατικής λειτουργίας του ελληνικού πανεπιστημίου. Και εξηγώ τι εννοώ.

Ο πανεπιστημιακός είναι μία περίοπτη θέση. Είναι μία θέση ευθύνης, είναι μια θέση δόξας -αν θέλετε- είναι μια θέση μέσω της οποίας διδάσκει και ερευνά και αυτό είναι το καθήκον του. Αυτός ο καθηγητής είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης σε ένα τμήμα και σε ένα πανεπιστήμιο. Πλήρους και αποκλειστικής σημαίνει ότι δεν έχει πάρεργα, δεν έχει τρόπους να γυρνάει γύρω, γύρω και να μαζεύει λεφτά. Αν έχει πρόσθετες αποδοχές, αυτές είναι, κατ' αρχήν, τα συγγράμματά του, τα συγγραφικά του δικαιώματα και ό,τι άλλο συνάδει με αυτού του τύπου τη λειτουργία. Είναι πλήρους και αποκλειστικής, που σημαίνει πλήρες ωράριο -αν έχει νόημα το ωράριο- παρ' ότι στους πανεπιστημιακούς τα ωράρια δεν λειτουργούν.

Είπε ο κ. Μητσοτάκης το πρωί την άλλη, τερατώδη φράση: «Ως υπερωρία ο πανεπιστημιακός να δουλεύει σε διπλανό μεταπτυχιακό». Η έννοια της υπερωρίας εδώ είναι αστεία. Αντίθετα μπορεί ενδεχομένως κάποιος, επειδή έχει μια ειδικότητα και θέλει να βοηθήσει ένα διπλανό τμήμα κατόπιν πρόσκλησης, να κάνει ένα κοινό μεταπτυχιακό μάθημα μεταξύ ενός πανεπιστημίου και άλλου πανεπιστημίου, προφανώς, χωρίς καμία αμοιβή.

Από και πέρα, εάν εσείς νομίζετε ότι τα 1.200 ευρώ του πανεπιστημιακού -δεν ξέρω πόσο είπατε, δεν ξέρω πόσο ακριβώς είναι τώρα- είναι λίγα, βεβαίως και είναι λίγα. Όμως, αυτά τα λίγα δεν γίνονται πολλά τοιςμολογώντας από τα δίδακτρα που πληρώνουν άλλοι σε άλλα μεταπτυχιακά. Δεν γίνεται έτσι το πράγμα.

Ταυτοχρόνως δεν μπορείτε να το λέτε αυτό, όταν ο μεν δοξασμένος πανεπιστημιακός έχει αυτήν τη μικρή αμοιβή, αλλά ταυτοχρόνως υπάρχει το περίφημο brain drain και φεύγουν όλοι οι νέοι επιστήμονες, γιατί δεν βρίσκουν χώρο να σταθούν με τα μισά από τα 1.200, είτε σαν έρευνα είτε σαν διδασκαλία. Τα πρόσθετα, λοιπόν, αυτά χρήματα -αν και εφόσον υπάρχουν- να δοθούν σε τέτοιους νέους επιστήμονες. Να τελειώνουμε, λοιπόν, με όλη αυτή τη φλυαρία περί υποχρεωτικών διδασκτρων στα μεταπτυχιακά και πρόσθετων αμοιβών στους πλήρους και αποκλειστικούς απασχόλησης πανεπιστημιακούς.

Κάτι για τον κ. Τζαβάρα, ως προς τον με τον οποίο πάντα αισθάνομαι, ιδιαίτερη χαρά, όταν διασταυρώνουμε επιχειρήματα, περί του integrated master. Θα με συγχωρέσετε, αλλά εδώ διαφωνούμε καθέτως, οριζοντίως και διαγωνίως για τον εξής λόγο: Ξέρετε ότι υπάρχει ευρωπαϊκός χώρος ανώτατης εκπαίδευσης ο οποίος διέπεται από μία διαδικασία -την περίφημη διαδικασία της Μπολόνιας- στην οποία πολλοί διαφωνούμε και στην οποία διαδικασία -δεν ξέρω αν το ξέρετε αυτό- ισχυρές χώρες της Ευρώπης εξαίρεσαν από αυτήν τη διαδικασία τα εμβληματικά τους ιδρύματα. Εντός διαδικασίας Μπολόνιας δεν είναι ούτε οι γαλλικές Grandes Ecoles ούτε η Οξφόρδη ούτε το Κέιμπριτζ ούτε το Ιμπρίαλ ούτε τίποτα ανάλογο.

Οι δικές μας κυβερνήσεις τότε, υποτασσόμενες στα κελεύσματα ενός μυστηριώδους πράγματος που λεγόταν διαδικασία της Μπολόνιας και στην οποία δεν ήμασταν υποχρεωμένοι να ενταχθούμε, λόγω αρχής επικουρικότητας -τα εκπαιδευτικά συστήματα είναι δουλειά της κάθε χώρας χωριστά- κατά κάποιον τρόπο ενταχθήκαμε.

Από και πέρα, για να λειτουργήσει ο χώρος της ανώτατης εκπαίδευσης και της έρευνας, χρειάζονται αυτά που λένε «πιστωτικές μονάδες» -δεν μπαίνω σε λεπτομέρειες- και άρα πρέπει το πενταετές -ανέκαθεν- δίπλωμα του Πολυτεχνείου να αντιστοιχη-

θεί με κάποιο δίπλωμα ξένο. Εδώ έρχεται η Αγγλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, το οποίο έκαναν με μιας με μία μονοκοντυλιά, τα τέως τριετή Polytechnics –άρα, κατώτερα από τα δικά μας ΤΕΙ- πανεπιστήμια. Αυτό σημαίνει ότι το Bachelor των τέως Polytechnics και νυν πανεπιστημίων είναι ισότιμο με το πενταετές Πολυτεχνείο. Το δε τετραετές των τέως Polytechnics, δηλαδή το Bachelor συν έναν χρόνο -τετραετές συνολικά- είναι ανώτερο, τυπικά, για την Ευρωπαϊκή Ένωση απ' ό,τι το πενταετές Πολυτεχνείο.

Αυτό εγώ ανέκαθεν το θεωρούσα εθνικό έγκλημα. Όσο αυτό δεν οριστικοποιείται και δεν ολοκληρώνεται αποτελεί εθνικό έγκλημα. Τα υπόλοιπα δεν έχουν καμμία σχέση, τουλάχιστον, με αυτόν τον νόμο.

Τελειώνω εδώ λέγοντας ότι το όλο νομοθέτημα ανοίγει έναν δρόμο -είναι πολλά σημεία που ενδεχομένως χρειάζονται βελτιώσεις, προσθήκες, αλλαγές στον δρόμο- σε σχέση με το τερατούργημα Διαμαντοπούλου, το οποίο ήταν τόσο μεγάλο τερατούργημα που γι' αυτόν τον λόγο το διόρθωσε ο Αρβανιτόπουλος μετά, ένα οδωδός και τυμπανιαίο πτώμα, το οποίο όσο παραμένει, συνεχίζει να διαλύει τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος, κ. Παναγιώτης Ηλιόπουλος, από τη Χρυσή Αυγή έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από λίγες ώρες γίναμε όλοι στο ίδιο έργο θεατές. Είχε έρθει ο κύριος Πρωθυπουργός, είχε έρθει ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και υποτίθεται ότι είχαν μια άγρια κόντρα, όπως γράφουν και τα διάφορα ειδησεογραφικά site. Όμως, οι κύριοι αυτοί ουσιαστικά επιδόθηκαν πάλι σε μία καινοφανή αντιπαράθεση. Ακούσαμε από τον κ. Μητσοτάκη ότι θα καταργήσει τον νόμο. Ήρθε στη συνέχεια ο κ. Τσίπρας και είπε «μα, επαναφέρουμε το πλαίσιο Γιαννάκου» για να τον φέρει σε δύσκολη θέση. Επανήλθε ο κ. Μητσοτάκης, «προστατεύετε –λέει- τα εγκληματικά στοιχεία». Διαβάξω τι έγραφε το διαδίκτυο σήμερα, μετά από αυτές τις ομιλίες.

Ουσιαστικά, λοιπόν, τίποτα, μηδέν! Ερχόμαστε και συζητάμε ένα νομοσχέδιο για την ελληνική παιδεία και ουσιαστικά αναλωνόμαστε σε βερμπαλισμούς. Ο κ. Τσίπρας, βέβαια, είπε κι άλλα πάρα πολύ ωραία. Συναγωνίστηκε με τον κ. Μητσοτάκη για το ποιος νομοθετεί χειρότερα. Αυτό δεν το έχω ξαναδεί στη ζωή μου. Συναγωνίζονταν εδώ επί πόση ώρα για το ποιος νομοθετεί χειρότερα, ποιος φέρνει περισσότερες τροπολογίες, ποιος καταστρατηγεί τον Κανονισμό της Βουλής. Αυτή ήταν η συζήτηση των δύο, υποτίθεται, κορυφαίων πολιτικών της χώρας. Ποιος νομοθετεί χειρότερα κι όχι ποιος νομοθετεί καλύτερα.

Βέβαια, μας είπε ο Πρωθυπουργός κι άλλα ωραία, ότι το φοιτητοάσυλο των πανεπιστημίων αποτρέπει μαζικές αστυνομικές επιχειρήσεις στα ιδρύματα, ότι ο διάλογος που προηγήθηκε -και μας έχουν ζαλίσει τόσα χρόνια για το περίφημο άσυλο- ότι βασανίζει τη δημόσια σφαίρα. Ακούσατε πρόταση του Πρωθυπουργού, «βασανίζει τη δημόσια σφαίρα». Το μόνο που βασανίζετε με το περίφημο άσυλο είναι τα πανεπιστήμια και οι ίδιοι οι φοιτητές που θέλουν οι άνθρωποι να σπουδάσουν. Μόνο αυτοί βασανίζονται.

Είπε ότι φταίνε οι φοιτητές που δεν μαζεύουν τους μπαχαλάκηδες, όχι το άσυλο. Τέτοια ωραία ακούσαμε σήμερα. Μάλλον ο Πρωθυπουργός της χώρας νομίζει ότι είναι ακόμα πρόεδρος κάποιας φοιτητικής παράταξης. Έχει ξεχάσει ότι κυβερνά μία ολόκληρη χώρα.

Αφού είπαμε για το άσυλο να επανέλθουμε, λοιπόν και να πούμε ότι σαν Χρυσή Αυγή δεν αναγνωρίζουμε κανένα άσυλο σε κανένα πανεπιστήμιο. Δεν αναγνωρίζουμε κανένα άβατο, όπως είναι αυτό των Εξαρχείων, όπως είναι αυτές οι καταλήψεις στις οποίες κάθε κυβέρνηση προσφέρει φως, νερό, τηλέφωνο για να εξασκούν την επαναστατική τους γυμναστική τα καλόπαιδα των βορείων προαστείων, τα πλουσιόπαιδα.

Το πανεπιστημιακό άσυλο δεν χρησιμοποιείται για την ελεύθερη διακίνηση ιδεών, χρησιμοποιείται για τη διακίνηση ναρκωτικών, μολότοφ, λαθρομεταναστών, γίνεται ορμητήριο για επιδρομές κάθε είδους και κάθε φύσης. Όλα αυτά βέβαια συνέ-

βαιναν για να μην κουνάει το χέρι ο κ. Μητσοτάκης. Επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, υποτίθεται ότι όλοι μαζί είχαν καταργήσει αυτό το περίφημο άσυλο, αλλά το διάστημα αυτό που υποτίθεται ότι είχε καταργηθεί, δεν είχε μπει ούτε ένας αστυνομικός μέσα σε πανεπιστήμιο. Οπότε αφήστε τα περί ανομίας κ.λπ., κι εσείς της Νέας Δημοκρατίας.

Οι φοιτητικές παρατάξεις είναι άλλη μάλιστα την οποία θα καταργήσει η Χρυσή Αυγή. Δεν έχουν κανένα απολύτως λόγο ύπαρξης.

Θα θέλαμε, επίσης, να ρωτήσουμε το άσυλο αυτό πώς ακριβώς χρησιμεύει στην ελεύθερη διακίνηση των ιδεών.

Συναγωνίζεστε, λοιπόν, στο ποιος θα καταργήσει το νομοσχέδιο του άλλου, ενώ θα μπορούσατε να κάνετε το εξής: Θα μπορούσατε να πάτε στο εξωτερικό, να βρείτε τέσσερα-πέντε πανεπιστήμια διεθνούς κύρους, τα οποία λειτουργούν εκατοντάδες χρόνια. Υπάρχουν και τέτοια πανεπιστήμια στην Ευρώπη, στην Αμερική και σε όλον τον κόσμο. Λειτουργούν εκατοντάδες χρόνια. Άρα κάτι κάνουν σωστά οι άνθρωποι αυτοί. Να πάρете τα μοντέλα από αυτά τα πανεπιστήμια, να έρθετε εδώ στην Ελλάδα και να τα προσαρμόσετε στην ελληνική πραγματικότητα.

Κι εμείς, εκεί θα συμφωνήσουμε μαζί σας, να νομοθετήσουμε όλοι μαζί, με τριακόσιες ψήφους κι όχι με εκατόν πενήντα τρεις που θα υπερψηφίσετε αύριο, ούτως ώστε η παιδεία να μην αναταράσσεται για τις επόμενες δεκαετίες. Να νομοθετήσουμε όλοι μαζί κι αυτό που θα πούμε να ισχύει για πολλές δεκαετίες. Δεν πρόκειται να το κάνετε αυτό, γιατί ο καθένας εξυπηρετεί τα συμφέροντά του και γι' αυτό ο ένας Υπουργός αλλάζει τα νομοθετήματα του άλλου.

Εμείς θέλουμε τα πανεπιστήμια να είναι πραγματικά κοσμήματα, να είναι ο καθρέφτης της ελληνικής κοινωνίας, να είναι ο καθρέφτης της πατρίδας μας. Έτσι πρέπει να είναι όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όχι μόνο τα πανεπιστήμια, γιατί η παιδεία δείχνει το επίπεδο και την ποιότητα κάθε λαού.

Βέβαια, πώς να μιλήσουμε για ελληνική παιδεία, όταν στα περισσότερα σχολεία, ήδη, της πατρίδας μας, κυρίως της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τα ελληνόπουλα είναι μειοψηφία. Είναι ένα θέμα τεράστιο. Μάλιστα, αύριο υπάρχει και μία επιτροπή η οποία θα μελετήσει το πρόβλημα της υπογεννητικότητας στην πατρίδα μας και η οποία -λέει- θα συζητήσει μία μελέτη του 1993. Είσαστε πολύ πίσω. Σε λίγα χρόνια δεν θα μιλάμε για ελληνική παιδεία, γιατί δεν θα συμμετέχουν τα ελληνόπουλα, δεν θα υπάρχουν ελληνόπουλα.

Θα ήθελα να πω πάρα πολλά. Θα κλείσω, όμως, στον όσο χρόνο μου μένει, με την εγκληματική οργάνωση του ΠΑΣΟΚ και της εγκληματικής οργάνωσης της Νέας Δημοκρατίας.

Το ΠΑΣΟΚ, ήδη, την Παρασκευή συγκέντρωσε άλλα οκτώ χρόνια φυλακή κι έχει φτάσει τα σαράντα δύο χρόνια φυλακής -και μάλιστα, δεν είναι τυχαία στελέχη του, αλλά υπουργοί της κυβέρνησης Σημίτη- και έχοντας παραγραφεί τα βασικά τους αδικήματα. Έφαγε ο Μαντέλης οκτώ χρόνια, ενώ έχει παραγραφεί το αδικήμα του για τη δωροδοκία, το οποίο επισύρει ποινή ισόβιας κάθειρξης.

Τα εγκλήματα εναντίον του ελληνικού λαού δεν παραγράφονται ποτέ. Με κυβέρνηση Χρυσής Αυγής όλα αυτά θα έρθουν στο φως και κανένας δεν πρόκειται να μείνει στο απυρόβλητο.

Υπάρχει, όμως, κι ένας άλλος, ο οποίος βρέθηκε να είναι το δεξί χέρι του κ. Μητσοτάκη, ο οποίος έχει περάσει, δυστυχώς, από αυτά εδώ τα Έδρανα. Εάν ήταν ένα τυχαίο, όχι μέλος της Χρυσής Αυγής, αλλά ένας τρίτος ξάδελφος ενός που είχε περάσει απ' έξω από γραφεία της Χρυσής Αυγής, θα είχε γίνει πρώτο θέμα. Μιλάμε για έναν πρώην Βουλευτή -Νίκος Γεωργιάδης είναι το όνομά του, εσείς της Νέας Δημοκρατίας- ο οποίος είχε μια περιέργη συνήθεια: Ήθελε να πηγαίνει με ανήλικα αγοράκια. Αυτός ο άνθρωπος, δυστυχώς, έχει περάσει από αυτά τα έδρανα και ήταν το δεξί χέρι, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, του Προέδρου σας. Ήταν ο επικεφαλής της καμπάνιας του για να γίνει Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και δεν βγάξετε άχνα.

Για όσους, λοιπόν, αφελείς πιστεύουν ακόμα ότι η Νέα Δημοκρατία στηρίζει το τρίπτυχο πατρίς-θρησκεία-οικογένεια, μπορούν να συνεχίσουν να πιστεύουν στη Νέα Δημοκρατία και τα μεγάλα της λόγια, τη Νέα Δημοκρατία των παιδόφιλων, του κ.

Γεωργιάδη, τη Νέα Δημοκρατία των τρανσέξουαλ του κ. Μητσοτάκη.

Για κάποιους άλλους, όμως, που πραγματικά πιστεύουν στο πατρίς-θρησκεία-οικογένεια, υπάρχει η Χρυσή Αυγή.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, θιχθήκατε για τις αλήθειες που ακούγονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, θίγεται το Κοινοβούλιο, δεν θίγονται οι Βουλευτές.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Είστε εκπρόσωπος ενός κόμματος στην Έδρα κι έχετε πει απαράδεκτα πράγματα. Προσαρμοστείτε στον ρόλο του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του χώρου σας. Αν είναι δυνατόν!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Τι είναι απαράδεκτο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Θέλετε κάτι, κύριε Παππά; Ακούσατε τι είπε ο συνάδελφός σας; Εσείς τα δέχεστε; Αυτά που είπε τα δέχεστε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δύο ώρες τους είχε τους τραβεστί στο γραφείο του ο κ. Μητσοτάκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μα, είναι δυνατόν;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε, κύριε Πρόεδρε. Βρίσκεται στην ελληνική δικαιοσύνη και μάλιστα, πριν από έναν μήνα πήρε αναβολή ο κ. Γεωργιάδης. Αυτός προσβάλλει το ελληνικό Κοινοβούλιο, γιατί έχει περάσει από τα έδρανα της ελληνικής Βουλής ένας παιδόφιλος, κυριολεκτικά, ο οποίος είναι και συνεργάτης του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, τέτοιου επιπέδου ομιλία δεν έχει ξαναγίνει στην Βουλή. Το αντιλαμβάνεστε αυτό που σας λέω;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Εάν σας προσβάλλω εγώ που το λέω και όχι αυτός που είναι παιδόφιλος και το αναφέρω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σε τέτοιο επίπεδο δεν έχει ξαναγίνει ομιλία στη Βουλή!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Βέβαια δεν έχει ξαναγίνει ομιλία και ούτε έχει ξαναπαράξει παιδόφιλος πρώην Βουλευτής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μα, δεν το καταλαβαίνετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε, σας μιλάω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας παρακαλώ, δεν καταλαβαίνετε τι λέτε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Μιλάμε για νομοσχέδιο της παιδείας και σας λέω ότι η Νέα Δημοκρατία έτσι αντιλαμβάνεται την παιδεία. Είχε δεξί χέρι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ζητάω συγγνώμη από το Σώμα. Δεν μπορεί να γίνει τίποτε άλλο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ζητάτε συγγνώμη; Για τον κ. Γεωργιάδη, δεν έχετε να πείτε κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας παρακαλώ πολύ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τον καλύπτετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Τζαβάρα, αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορώ να κάνω τίποτε παραπάνω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Να ακούσουμε και τον κ. Τζαβάρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Δεν καταλαβαίνει ο κύριος συνάδελφος τι λέει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Τζαβάρα, το αρνείστε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Η χυδαιότητα έχει ένα όριο. Είναι η Χρυσή Αυγή. Είναι η προσωποποίηση της αντικοινοβουλευτικής χυδαιότητας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τον καλύπτετε, κύριε Τζαβάρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ποιον καλύπτω, κύριε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τον ξέρετε τον κ. Γεωργιάδη;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κατ' αρχάς είναι τέτοιο το επίπεδο σας που δεν αντιλαμβάνεστε σε ποιο χώρο βρίσκεστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Το δικό σας επίπεδο. Μα καλύπτετε έναν παιδόφιλο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Να σας πω, όμως, κάτι; Δεν φταίτε εσείς. Φταίνει αυτοί που σας στέλνουν στη Βουλή. Φταίνει αυτοί που με τη δική σας παρουσία εδώ αμαυρώνουν τη δημοκρατία. Αυτή είναι η ιστορία με εσάς. Γιατί ακριβώς η ψυχή σας

είναι τόσο μαύρη όσο και το επίπεδο του πολιτισμού που υπηρετείτε που είναι ο φασισμός αυτοπροσώπως. Αυτό ήθελα να πω!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τον καλύπτετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, έχετε τελειώσει. Να μην γράφονται στα Πρακτικά. Δεν θα γράφονται στα Πρακτικά από εδώ και πέρα αυτά που ακούγονται.

Έχετε τελειώσει! Παρακαλώ να κλείσει το μικρόφωνο. Το μικρόφωνο έχει κλείσει. Δεν γράφονται στα Πρακτικά. Ο επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Ακριώτης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω. Εγώ ζητάω συγγνώμη από το Σώμα. Δεν μπορούσα να κάνω τίποτε περισσότερο. Με συγχωρείτε πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε; Θέλω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, κύριε Τζαβάρα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Νομίζω ότι κάποια στιγμή πρέπει να ασχοληθούμε σοβαρά με την εμφάνιση κάποιων τύπων οι οποίοι στο όνομα της ιδιότητάς τους προσβάλλουν αξίες και αρχές της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτισμού.

Με το να τους ακούμε αδιαμαρτύρητα, με το να τους δίνουμε βήμα και να τους δημιουργούμε την εντύπωση ότι εμείς εδώ δεν κάνουμε τίποτε άλλο από το να τους ανεχόμαστε, θεωρώ ότι προσφέρουμε πολύ κακή υπηρεσία στη δημοκρατία. Από εμάς η δημοκρατία απαιτεί να την υπερασπιστούμε.

Αυτές οι χυδαιότητες που ακούσαμε προηγούμενων, όσα εξέμεσε κυριολεκτικά αυτός ο τύπος που ανέβηκε στο Βήμα και θεωρώ ότι μόλυνε αυτό το δημοκρατικό Βήμα με την μαύρη κουλουρά που υπηρετεί, είναι για εμένα όριο. Δεν μπορούμε πλέον να τα ανεχόμαστε αυτά, κύριε Πρόεδρε.

Όποιος δεν μπορεί να αντληφθεί ότι αυτά που λέει δεν έχουν καμία σχέση με τον δημοκρατικό πολιτισμό -τον οποίο είναι υποχρεωμένοι οι Βουλευτές να υπηρετούν- και όποιος δεν σέβεται το χώρο, δεν μπορούμε να τον σεβαστούμε. Εδώ όποιος μπαίνει σε αυτήν εδώ την Αίθουσα θα πρέπει πρώτα, πρώτα να κάνει αυτοκάθαρση, να αφήνει τη μαύρη του ψυχή και το μαύρο επίπεδο του πολιτισμού που υπηρετεί έξω από την πόρτα αυτής εδώ της Αίθουσας. Διαφορετικά, έχουμε υποχρέωση να αμυνθούμε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Αντιλαμβάνομαι την οργή σας. Να ολοκληρώσουμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Δεν έχετε τον λόγο, κύριε Παππά. Αποκλείεται!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, για ένα λεπτό επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ποιο προσωπικό; Ποιο είναι το προσωπικό σας;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Επί προσωπικού για αυτά που είπε ο κ. Τζαβάρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας παρακαλώ πάρα πολύ! Αντί να σηκωθείτε να διαμαρτυρηθείτε για αυτά που ακούσαμε από τον συνάδελφό σας, θέλετε και τον λόγο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Δεν έχετε τον λόγο!.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Θα πρέπει να διαγραφεί από τα Πρακτικά η λέξη που είπε ο κ. Τζαβάρας «αυτός ο τύπος». Η υποκρισία του κ. Τζαβάρα είναι περισσή. Το δήθεν κόμμα του «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια» να έχει στους κόλπους του παιδόφιλους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Παρακαλώ, ξεκινήστε την ομιλία σας, κύριε Ακριώτη. Αυτά που λέτε εσείς θα γράφονται στα Πρακτικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Το γεγονός ότι δεν σεβόμαστε το χώρο είναι αρκούντως...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα σημαντικό νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση σήμερα στον απόηχο δύο σημαντικών γεγονότων.

Πρώτα η έξοδος της Ελλάδας στις αγορές μετά από χρόνια αποκλεισμού και περιθωριοποίησης, σηματοδοτεί την αρχή της μεγάλης επιστροφής για τη χώρα μας, το τέλος της επιτροπείας.

Είναι μία χειροπιαστή προοπτική ότι το 2018 προδιαγράφεται το έτος της μεγάλης εξόδου από τα μνημόνια και την επιτροπεία.

Δεύτερον, το Περιφερειακό Αναπτυξιακό Συνέδριο της Στερεάς Ελλάδας, το δεύτερο μετά τη δυτική Μακεδονία, πριν από λίγες μέρες στη Λαμία σηματοδότησε επίσης τη συνέργεια της κεντρικής Κυβέρνησης και των δυνάμεων της τοπικής αυτοδιοίκησης για την ανάπτυξη της περιφέρειας. Στο κάλεσμα του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης ανταποκρίθηκε το σύνολο των εκπροσώπων των τοπικών κοινωνιών χωρίς εξαιρέσεις.

Τα δυο αυτά γεγονότα αποκάλυψαν τον κατήφορο που έχει πάρει η Αξiomατική Αντιπολίτευση. Η απόπειρα να μειωθεί και να ευτελιστεί η έξοδος στις αγορές ως ένα γεγονός μηδαμικής σημασίας δεν μπορεί να αποκρύψει την αμχανία της Νέας Δημοκρατίας μπροστά στα νέα δεδομένα της ελληνικής οικονομίας. Οι δε εκκλήσεις του αρχηγού της στα στελέχη του κόμματος για να μπει ο ίδιος με την απουσία τους το συνέδριο της Λαμίας έπεσαν στο κενό. Τα στελέχη αγνόησαν τις παράδοξες και παράταιρες κανονίες του κ. Μητσοτάκη με πρώτον από όλους τον Περιφερειάρχη της Στερεάς Ελλάδας κ. Μπακογιάννη, που ανταποκρίθηκε με διάθεση στενής συνεργασίας στο κάλεσμα του Πρωθυπουργού.

Φαίνεται ότι οι κακόηχες ακροδεξιές συγχροδίες σας δεν απωθούν μόνο τους αντίπαλους ιδεολογικά πολίτες αλλά ηχούν φάλτσα και στα δικά σας στελέχη πλέον, κλείνουν τα αυτιά τους γιατί νιώθουν αποξενωμένα από την ακραία εξαλλοσύνη της αντιπολίτευσης που ασκείτε. Δικαίως και επάξια ο αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας θα διεκδικούσε τον τίτλο του κακοφωνιζέ της ελληνικής πολιτικής ζωής.

Η Νέα Δημοκρατία ως παράταξη του κοινωνικού φιλελευθερισμού σύρεται από τον σημερινό αρχηγό της στα θολά νερά του ακροδεξιού λαϊκισμού. Όλα αυτά όμως αποτυπώνονται ανάγλυφα και στον τρόπο που αντιπολιτεύεται το παρόν νομοσχέδιο η Νέα Δημοκρατία. Στον αντίποδα της νεοφιλελεύθερης αντίληψης αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί μία ουσιαστική παρέμβαση των πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση που ξεκίνησαν τον Γενάρη του 2015 συμπεριλαμβανομένης της εμπειρίας που αποκτήθηκε στα δύο μισά αυτά χρόνια.

Στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα μόνο από μια σειρά παρεμβάσεων που μετασχηματίζουν συνολικά τον χάρτη της ανώτατης εκπαίδευσης και της έρευνας στη χώρα μας.

Προκηρύξαμε πεντακόσιες θέσεις ΔΕΠ τους τελευταίους δώδεκα μήνες έναντι μηδενικών προκηρύξεων τα προηγούμενα πέντε χρόνια. Επιπλέον πεντακόσιες θέσεις θα δοθούν εντός του 2018. Κόπτεστε, κύριοι, για τη διαρροή επιστημονικού προσωπικού στο εξωτερικό. Πόσες θέσεις ΔΕΠ προκηρύξατε επί των κυβερνήσεων σας; Καμμία.

Ενισχύουμε ουσιαστικά το Πρόγραμμα Υποτροφιών συνολικού ύψους 202,5 εκατομμυρίων ευρώ για τα τέσσερα επόμενα χρόνια για πάνω από δέκα χιλιάδες προπτυχιακούς και επτάμισι χιλιάδες μεταπτυχιακούς υποψήφιους διδάκτορες, μεταδιδάκτορες με στόχο την ανάσχεση του brain drain, την ενίσχυση της έρευνας και των παραγωγικών δυνάμεων. Κόπτεστε, κύριοι της αντιπολίτευσης, για την αριστεία, αλλά πόσα ευρώ δώσατε σε υποτροφίες για τα καλύτερα μυαλά της χώρας; Μηδέν.

Καθιερώνουμε και χρηματοδοτούμε τον θεσμό του ακαδημαϊκού υποτρόφου για νέους επιστήμονες που θέλουν να αποκτήσουν διδακτική εμπειρία στα ΑΕΙ με κονδύλια 42 εκατομμυρίων ευρώ και τρεις χιλιάδες επτακόσιους ωφελούμενους. Τι κάνετε εσείς για τους υποψήφιους διδάκτορες, που χρησιμοποιούνται ακόμη και σήμερα για να καλυφθούν διδακτικές ανάγκες των ΑΕΙ χωρίς την παραμικρή αναγνώριση της διδακτικής τους προϋπηρεσίας; Μηδέν, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Την ίδια στιγμή με το νομοσχέδιο αυτό ενισχύουμε τα ακαδημαϊκά κριτήρια για την πρόσβαση στα μεταπτυχιακά και τη δωρεάν πρόσβαση των οικονομικά αδύναμων φοιτητών. Επαναφέρουμε ρητά τον θεσμό του πανεπιστημιακού ασύλου.

Το ΔΗΣΥ, το ΠΑΣΟΚ επιφέρει γιατί ψήφισε υπέρ του ασύλου το 1982 όταν το ίδιο με την ψήφο του το κατήργησε το 2011. Πότε είχε δίκιο; Η κατάργηση του ασύλου το 2011 τι έλυσε άραγε; Για όλα τα στραβά διατείνεστε ότι φταίει το άσυλο. Αυτή

η φάλτσα ακροδεξιά φωνή ότι δηλαδή φταίει το άσυλο δεν έλυσε τίποτα.

Το άλλο μεγάλο θέμα για το οποίο γίνεται αντιπαράθεση, είναι το ζήτημα της φοιτητικής συμμετοχής στα συλλογικά όργανα. Άραγε, δεν θέλετε ενεργούς φοιτητές να συμμετέχουν στα δρώμενα του πανεπιστημίου; Θέλετε μήπως πελάτες και μόνο; Δεν είδατε τελικά ποιοι ήταν οι φορείς της διαπλοκής στα πανεπιστήμια όλα αυτά τα χρόνια; Μήπως δεν ήταν πρωταγωνιστές της διαπλοκής καθηγητές που προσέγγιζαν φοιτητές;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατανοούμε την απέχθεια της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ γι' αυτό το νομοσχέδιο. Είναι η απέχθεια προς τη δημοκρατική νομιμοποίηση. Είναι η απέχθεια προς τη διαφάνεια και τις ανοιχτές διαδικασίες στη διοίκηση. Είναι η απέχθεια απέναντι στη θέσπιση υγιών κανόνων. Είναι η απέχθεια για τη συνύπαρξη, τη συνεννόηση και τη σύνθεση απόψεων. Είναι η αλλεργία σας για την αντιπροσωπευτικότητα. Είναι η εκλεκτική σας συγγένεια με τη διαπλοκή. Η αγάπη σας για τα στεγανά κυκλώματα εξουσίας. Είναι η σκανδαλώδης έγνοιά σας για τις ομάδες συμφερόντων και την ανεξέλεγκτη δράση τους στο χώρο των πανεπιστημίων.

Οραματίζεστε ένα αυταρχικό αστυνομικό κράτος όταν εμείς οραματιζόμαστε μία ευνομούμενη πολιτεία και κράτος δικαίου με σεβασμό στα δικαιώματα και τις ελευθερίες. Οραματίζεστε ένα αστυνομικοκρατούμενο πανεπιστήμιο που θα διοικείται με τον βούρδουλα. Εμείς υλοποιούμε ένα πανεπιστήμιο ενιαίο χώρο εκπαίδευσης και έρευνας με δημοκρατική λειτουργία και ανοιχτές δημοκρατικές διαδικασίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Οραματίζεστε μία κοινωνία-φυλακή. Εμείς οραματιζόμαστε μία ανοιχτή, ελεύθερη κοινωνία δικαιοσύνης και αλληλεγγύης. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Νικόλαος Παρασκευόπουλος από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να μην επαναλάβω κάτι το οποίο έχει ειπωθεί, είτε από εμένα, είτε από άλλον Βουλευτή. Σε ορισμένες περιπτώσεις αυτό είναι εύκολο. Δηλαδή, αν θελήσει κανείς εδώ να προβάλει κάτι καλό και θετικό, μάλλον δεν έχει τον φόβο να επαναλάβει κάτι, γιατί συνήθως αυτά που ακούγονται είναι επιθέσεις κατά του νομοθετήματος ή των πρακτικών οι οποίες έχουν προηγηθεί.

Έναν καλό λόγο θα ήθελα να πω στον Βουλευτή, τον κ. Δαβάκη. Σέβομαι την ενόχλησή του για το γεγονός ότι το κόμμα του ακούει μία κριτική ότι είναι κόμμα των βορείων προαστίων. Ειλικρινή θεωρώ την ενόχλησή του και πραγματικά την προσέχω. Όμως, υπάρχει κάτι αντικειμενικό. Πώς μπορεί να εξηγηθεί ότι το κόμμα αυτό, η Νέα Δημοκρατία, προβάλλει ένσταση αντισυνταγματικότητας για το γεγονός ότι ο Υπουργός ελέγχει τα υπερβολικά διδάκτρα στα μεταπτυχιακά και μπορεί να αναπέμψει στο πανεπιστήμιο με κάποια πρόβλεψη στην περίπτωση που τα διδάκτρα αυτά είναι υπερβολικά, όπου δεν υπάρχουν προβλέψεις για τους φοιτητές οι οποίοι έχουν χαμηλό εισόδημα ή εν πάση περιπτώσει είναι αδύνατοι. Εδώ έχουμε να κάνουμε με μία περίπτωση, η οποία προφανώς αφορά έλεγχο, υπέρ της συνταγματικότητας, υπέρ των φτωχών, υπέρ της δυνατότητας να υπάρχει πρόσβαση στην παιδεία ακόμη και για τους αδύνατους. Βεβαίως, ο έλεγχος υπέρ της συνταγματικότητας είναι αυτονόητο ότι μπορεί να συμβεί στα πλαίσια της συνταγματικά προβλεπόμενης εποπτείας από τον Υπουργό. Γνωρίζετε όλοι ότι ο Υπουργός μέχρι σήμερα ανέκαθεν μπορούσε να ασκεί έλεγχο νομιμότητας στις κρίσεις των καθηγητών. Αν μπορεί να ασκήσει έλεγχο νομιμότητας, γιατί όχι να ασκήσει και έναν έλεγχο συνταγματικότητας και μάλιστα με έναν τρόπο ο οποίος ασφαλώς σέβεται τα πανεπιστημιακά θέσμια και την αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων, αφού στο πανεπιστήμιο αναπέμπει τη σχετική κρίση.

Ο δεύτερος καλός λόγος που θέλω να πω είναι για το ελληνικό πανεπιστήμιο. Ξέρετε, έτσι όπως περιγράφεται το ελληνικό πανεπιστήμιο -με το άσυλο το οποίο έχει ήδη οδηγήσει σε κατάρρευση και συνδέεται με την επιθυμία των Ελλήνων φοιτητών να φύγουν έξω- από ορισμένους ομιλητές και από τον αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας, θα έπρεπε κανείς να απορεί πώς το ελληνικό πανεπιστήμιο παράγει τόσο καλούς πτυχιούχους.

Έχουμε όμως δυνατότητα να δούμε αξιολογημένη την προκοπή των Ελλήνων πτυχιούχων στο μέτρο που γνωρίζουμε την καλή τους πορεία σε πανεπιστήμια εξωτερικού, όταν πηγαίνουν έξω. Ξέρετε, εδώ ακούγονται πολλά χωρίς απόδειξη, αλλά η καλή πορεία των Ελλήνων φοιτητών -ήδη και πριν από το 2010 και κατά τη δεκαετία του 1990- έξω είναι κάτι το οποίο μπορεί να μετρηθεί. Για παράδειγμα, οι νομικές σχολές, για να αναφέρω ένα πολύ οικείο σε εμένα παράδειγμα, καταλαμβάνουν τις πρώτες θέσεις στον κόσμο στους διαγωνισμούς εικονικής δίκης. Η Νομική Αθήνας και η Νομική Θεσσαλονίκης. Αυτό το πανεπιστήμιο, αυτές οι Νομικές, που πάντως «μαστιζονται» πότε-πότε και από κάποιες εκδηλώσεις, από κάποιες καταλήψεις κ.λπ. τα καταφέρνουν. Πώς συμβαίνει αυτό;

Επίσης, δεν ξέρω εάν το έχετε υπ' όψιν σας, αλλά η συμμετοχή Ελλήνων πτυχιούχων σε διαγωνισμούς ερευνητικούς ή σε υποτροφίες και μάλιστα δημόσιες υποτροφίες ξένων πανεπιστημίων είναι πολύ υψηλή και πολύ υψηλότερη από το ποσοστό συμμετοχής του ελληνικού πληθυσμού στον ευρωπαϊκό πληθυσμό. Πώς εξηγείται αυτό να έχει παραχθεί από ένα πανεπιστήμιο, το οποίο λοιδορείται ιδίως από τις παραμονές της ψήφισης του ν.4009 και στη συνέχεια διαρκώς μέχρι σήμερα;

Νομίζω ότι πρέπει να συγκεντρωθούμε στην ουσιαστική συζήτηση, πώς η παιδεία μας θα προαχθεί. Νομίζω ότι από αύριο και μετά, όταν ο νόμος θα ψηφιστεί, η χώρα μας θα έχει ένα πολύ καλό πλαίσιο λειτουργίας μεταπτυχιακών. Αυτό θα την βοηθήσει ιδιαίτερα για το μέλλον της. Είναι δεδομένο και ευνόητο ότι η δυσκολία των πτυχιούχων μας να μπορέσουν να βρουν εργασία σύμφωνα με την ειδικότητά τους στη χώρα μας δεν οφείλεται στην ποιότητα του πτυχίου τους, αλλά είναι ένα θέμα που αφορά την αγορά.

Θέλω να πω έναν καλό λόγο και προς το επιτελείο το οποίο παρήγαγε αυτόν τον νόμο, βλέποντας με πόση προσοχή έχει σχεδιαστεί και η νομοθεσία που αφορά τα μεταπτυχιακά, αλλά και η επιστροφή της διοίκησης του πανεπιστημίου σε έναν τρόπο ορθολογικό, αξιοκρατικό και δημοκρατικό, όπως προσπάθησα να εξηγήσω προηγουμένως.

Να πω, επίσης, για την κριτική, η οποία έχει ειπωθεί σε σχέση με τις θετικές αλλαγές που επιφέρει το νομοθέτημα, πέρα από το ότι είναι κατά τη γνώμη μου άστοχη και αβάσιμη, αφορά λεπτομέρειες. Ξέρετε, αυτός εδώ ο νόμος επαναφέρει στη Σύγκλητο των ελληνικών πανεπιστημίων όλους τους προέδρους. Αυτό είναι μια πάρα πολύ σημαντική αλλαγή. Το πανεπιστήμιο ξαναποκτά το όνομα πανεπιστήμιο χάρις σ' αυτήν.

Τι αντιπνέεται ως ελάττωμα του νέου τρόπου διοίκησης; Το ότι θα εκλέγονται διαφορετικά οι αντιπρυτάνεις από τους πρυτάνεις. Νομίζω ότι σωστό είναι. Όμως, και να μην ήταν, νομίζετε ότι για τον κόσμο αυτό είναι το κρισιμότερο θέμα και δεν είναι το γεγονός ότι πια το πανεπιστήμιο διοικείται από τους εκπροσώπους όλων των επιστημών;

Όλες οι άλλες λεπτομέρειες, όπως αυτή που άκουσα σαν κριτική για τον θεσμό του ασύλου και πώς θα ξεχωρίζει το πρυτανικό συμβούλιο το κακούργημα από το πλημμέλημα, συγγνώμη, αλλά από το 1982 που ισχύει ο νόμος μέχρι το 2011, που ήρθε ο ν.4009, δεν καλούσε ο νόμος την επιτροπή να ξεχωρίζει το κακούργημα από το πλημμέλημα; Διατύπωσε κανείς την απορία πώς θα γίνει αυτό; Δεν είναι ευνόητο, δεν είναι γνωστό και στον μέσο πολίτη, εάν θέλετε, πώς ξεχωρίζει το κακούργημα από το πλημμέλημα; Με βάση την ποινή, την οποία γράφει ρητά καθενας νόμος. Εάν η ποινή είναι πάνω από πέντε χρόνια, είναι κακούργημα. Εάν είναι κάτω από πέντε χρόνια, είναι πλημμέλημα. Χρειάζεται να ρωτήσεις νομικό σύμβουλο για να το καταλάβεις αυτό; Ούτε καν φοιτητής νομικής δεν χρειάζεται να είναι κανείς, για να μπορέσει να καταλάβει εάν ένα έγκλημα, με βάση την ποινή η οποία απειλείται, είναι πλημμέλημα ή κακούργημα. Αυτό θα απο-

τελέσει δυσλειτουργία;

Κοιτάτε, νομίζω ότι η συζήτηση για το άσυλο δεν μπορεί από το 2011 και μετά να διεξάγεται όπως διεξαγόταν προηγουμένως. Γιατί από το 2011 και μετά μας είναι δεδομένο ότι παρά την κατάρρευση του θεσμού, ο οποίος έπαψε να ισχύει από το 2011 και θα ισχύσει και πάλι από τώρα και μετά, η κατάσταση στο πανεπιστήμιο δεν άλλαξε ή ιδίως δεν άλλαξε προς το καλύτερο. Άρα τα αίτια πρέπει να τα ψάξουμε αλλού για τη βία η οποία υπάρχει σε όλη την ελληνική κοινωνία και στον πανεπιστημιακό χώρο.

Επομένως, από την άποψη αυτή, το νομοσχέδιο με τη ρύθμιση του για το άσυλο όχι μόνο δημιουργεί ένα κλίμα ελεύθερης διαβούλευσης, την οποία έχει ανάγκη το ελληνικό πανεπιστήμιο, αλλά επίσης μπορεί να συμβάλει σε μία σοβαρή συζήτηση, για να έχουμε ένα πανεπιστήμιο, το οποίο θα είναι απαλλαγμένο από κρούσματα βίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Θεοχάρης Θεοχάρης, Ανεξάρτητος Βουλευτής, έχει τον λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τον Πρωθυπουργό, όπως και εσείς, να μιλάει για δημοκρατία, για δημόσια πανεπιστήμια, για έρευνα που κρατάει ή που θα κρατάει τους Έλληνες στη χώρα μας.

Δεν τον άκουσα, όμως, να αποσύρει τις διατάξεις που αναγκάζουν τους συμβολαιογραφικούς συλλόγους να κάνουν κατάτμηση και απευθείας ανάθεση του έργου της πλατφόρμας των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών στον συντοπίτη του Υπουργού του κ. Κοντονή. Δεν τον άκουσα να μας λέει ότι το νομοσχέδιο που κατατροπώνει τον ιδιωτικό τομέα υπάγει στο ιδιωτικό δίκαιο τους συμβολαιογραφικούς συλλόγους.

Το νομοσχέδιο της «δημοκρατίας» καταργεί φασιστικά τη θέση βοηθού νομικού συμβούλου της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων, γιατί τόλμησε να πει πως η κατάτμηση αυτή είναι παράνομη, να ξεσκεπάσει δηλαδή τις παρανομιές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Τσακαλώτος έκανε μία σοφιστή. Μας είπε προηγουμένως ότι τα πανεπιστήμια ή είναι αταξία ή είναι εργασία. Δεν είναι ούτε το ένα ούτε το άλλο. Τα πανεπιστήμια είναι αξία. Τα χρειαζόμαστε για να πετύχουμε κάτι. Το ίδιο εξάλλου μας λέει η Χάνα Άρεντ για τη δημοκρατία: Τη θέλουμε για να πετύχουμε κάτι, για να πετύχουμε την ισότητα.

Τι τα χρειαζόμαστε, λοιπόν, τα πανεπιστήμια; Για να παράγουν γνώση; Η γνώση θέλει ήρεμο ακαδημαϊκό περιβάλλον, όχι ρωμαιο-φοιτητικό κίνημα, να στείλω σε λίγα χρόνια τις κόρες μου στα πανεπιστήμια και αντί να σπουδάζουν, να περιφρουρούν το πανεπιστήμιο από τους ναρκομανείς. Η γνώση θέλει τα ακαδημαϊκά κριτήρια να πρωτεύουν, όχι να μπαίνουν άλλα κριτήρια στη μέση, όπως πώς να διαχειριστούμε με αδιαφάνεια τη φοιτητική μέριμνα.

Γιατί αφού κατήγγειλε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός εδώ από αυτό το Βήμα πριν λίγες ώρες τι συνέβαινε στα πανεπιστήμια από τις φοιτητικές παρατάξεις, τους ξαναδίνετε δύναμη και ισχύ;

Τι τα χρειαζόμαστε τα πανεπιστήμια; Για να παράγουν πλούτο; Ο πλούτος θέλει έρευνα συνδεδεμένη με την παραγωγή, ώστε να αποδεικνύουμε επιστημονικά την ανωτερότητα των ελληνικών προϊόντων. Εάν δεν συνδεθεί το πανεπιστήμιο με προωθήσει τις ελληνικές φυλές κασικιών, για παράδειγμα, με ισπανικά κασίκια, πώς θα πείσουμε ότι η φέτα είναι ελληνική; Δεν γίνεται. Γι' αυτό χάνουμε στα διεθνή fora αυτές τις μάχες.

Ο πλούτος θέλει να προσελκύσουμε τα αραβόπουλα, τα ρωσόπουλα και τα κινεζόπουλα, να έρθουν εδώ να σπουδάσουν - αλλά και όποιος από την υπόλοιπη υφήλιο θέλει να κάνει κλασσικές σχολές μπορεί για ένα χρόνο να έρχεται εδώ στην Ελλάδα - όχι να καταργήσουμε στην πράξη και τα αγγλόφωνα μεταπτυχιακά τμήματα.

Για παράδειγμα, το καινοτόμο μεταπτυχιακό πρόγραμμα τοξικολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας που προσελκύει φοιτητές από όλον τον κόσμο, γιατί φέρνει καθηγητές από όλον τον

κόσμο, τώρα πια με το νέο νομοσχέδιο θα κλείσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ποιο είπατε;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Η τοξικολογία στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν κλείνει. Μην λες τέτοια πράγματα.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Αν δεν ξέρετε, ορίστε η μελέτη της Εθνικής Τράπεζας για το τι μπορεί να δώσει άμεσα η τριτοβάθμια εκπαίδευση της χώρας μας. Προσέλκυση εκατόν δέκα χιλιάδων αλλοδαπών φοιτητών και των διδασκτρών τους και αύξηση του δυνητικού ΑΕΠ κατά μία με δύο μονάδες ετησίως.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεοχάρης (Χάρης) Θεοχάρης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα μελέτη, η οποία βρίσκεται στο αρχείο της Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι τα χρειαζόμαστε τα πανεπιστήμια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Για να παράξουμε δημοκρατικούς πολίτες; Ο δημοκρατικός πολίτης είναι αυτός που δεν ανέχεται την ανομία. Γιατί οι νόμοι στη δημοκρατία είναι νόμοι των πολιτών. Ξεσκονίζετε τον Καστοριάδη σας. Ο κ. Τζαβάρας είδα προηγουμένως ότι τον έχει διαβάσει.

Ο δημοκρατικός πολίτης είναι αυτός ο οποίος ανέχεται την αντίθετη άποψη, όχι αυτός που με άλλοθι το άσυλο, στο οποίο μας γυρίζετε στο 1982, εμποδίζει να ακουστούν άλλες απόψεις στο αμφιθέατρο.

Μας είπε ο κ. Φίλης για το άσυλο, που είναι δημοκρατική κατάσταση. Το άσυλο είναι από την ίδρυση των πανεπιστημίων. Από τον 19^ο αιώνα μας έρχεται. Είναι εθνικό δικό από την αρχή. Το επικαλούνται φοιτητές στην εξέγερση του 1897.

Τι τα χρειαζόμαστε τα πανεπιστήμια; Για να εγχειρίζουν εφόδια στους αυριανούς δρώντες της οικονομικής δραστηριότητας;

Στον 21^ο αιώνα, για μία χώρα σαν τη δική μας, τρεις είναι οι πυλώνες της ανάπτυξης: Υπηρεσίες στον άνθρωπο με αιχμή τον τουρισμό μας. Δημιουργικές βιομηχανίες με αιχμή την ιστορία μας. Εκπαίδευση και καλλιέργεια. Συνεχής κατάρτιση με αιχμή τα πανεπιστήμια μας. Όχι όμως αυτά τα πανεπιστήμια, κύριε Υπουργέ. Αυτά δεν δίνουν εφόδια για τον 21^ο αιώνα στους φοιτητές τους. Αυτά φτιάχνουν υπαλλήλους χωρίς εφόδια, υποχέρια των αφεντικών τους για τις επόμενες δεκαετίες. Αυτό φτιάχνουν.

Δεν συμφωνώ συχνά με το κ. Παφίλη, αλλά είχε δίκιο όταν το είπε προηγουμένως. Γιατί αυτό εδώ δεν είναι νομοσχέδιο. Είναι ένα σύγχρονο σάμπό. Ο κ. Γαβρόγλου είναι ένας σύγχρονος Λουδότης, που φαντασιώνεται ότι ο 21^{ος} αιώνας μπορεί να μην έρθει. Γιατί για εσάς τα πανεπιστήμια υπάρχουν για να περνούν την ώρα τους οι νέοι και να μην βγαίνουν στην ανεργία και στην κατάθλιψη και σας χαλούν τους οικονομικούς και κοινωνικούς δείκτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός μίλησε για αυτοδιοίκηση, για αποτελεσματικότητα, για δημοκρατία. Κάθε παράγραφος του νομοσχεδίου είναι ξυραφιά στο πρόσωπο του αυτοδιοικού του πανεπιστημίου. Κάθε άρθρο του νομοσχεδίου είναι γροθιά στο στομάχι της αποτελεσματικότητας των πανεπιστημίων. Κάθε λέξη του νομοσχεδίου είναι μαχαίρι στο στήθος της δημοκρατίας στα πανεπιστήμια. Να ο νόμος πλαίσιο που το δημοκρατικό, ελεύθερο, σύγχρονο πανεπιστήμιο χρειάζεται.

Άρθρο 1. Η τριτοβάθμια εκπαίδευση έχει βασική αποστολή την ηθική, πνευματική, επαγγελματική αγωγή των φοιτητών, την καλλιέργεια της έρευνας και της καινοτομίας, την ακαδημαϊκή αριστεία.

Άρθρο 2. Τα πανεπιστημιακά ιδρύματα έχουν έξι μήνες για σύνταξη κανονισμού και οργανισμού που ορίζει όλα τα θέματα οργάνωσης και λειτουργίας των πανεπιστημίων για να πετύχουν τους σκοπούς τους.

Καμία υπογραφή του Υπουργού για τα θέματα αυτά. Όλες οι υπογραφές σταματούν με τον πρύτανη.

Άρθρο 3. Η ΑΔΙΠ υποχρεώνεται σε έξι μήνες να παρουσιάσει τα κριτήρια χρηματοδότησης των πανεπιστημίων. Αναφέρω ενδεικτικά: αριθμό φοιτητών, αριθμό δημοσιεύσεων, αριθμό παρπομπών, θέσεις σε διεθνείς πανεπιστημιακές κατατάξεις.

Έτσι λύνονται τα ζητήματα στον 21^ο αιώνα, με νόμους των δύο

σελίδων, χωρίς συμβιβασμούς, χωρίς αναχρονισμούς, χωρίς αγκυλώσεις. Διότι αν έχουμε κάτι να κάνουμε σήμερα για να βγούμε από την κρίση, είναι να αφήσουμε οι πολιτικοί τη χώρα να σηκωθεί μόνη της όρθια. Εμείς δεν μπορούμε να το κάνουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έξω η εκτελεστική εξουσία από τα πανεπιστήμια. Έξω η εκτελεστική εξουσία από το δημόσιο. Έξω η εκτελεστική εξουσία από την ιδιωτική πρωτοβουλία. Εσείς κάνετε το ανάποδο και βουλιάζετε τη χώρα μας ακόμη περισσότερο στην κρίση και την οδηγείτε, όπως το έδειξαν οι αγορές την προηγούμενη εβδομάδα, στο τέταρτο μνημόνιο. Το κάνετε σκοτώνοντας τα όνειρα κάθε νέας και νέου, όπως έκαναν τόσο και τόσο άλλοι πριν από εσάς.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Αϊχάν Καρα Γιουσούφ από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΑΪΧΑΝ ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να μιλήσω από τη θέση μου, γιατί δεν θα εξαντλήσω το πεντάλεπτο. Δεν θα επαναλάβω αυτά που ειπώθηκαν ήδη από το πρωί.

Συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο πιστεύω –και το πιστεύουμε όλοι πιστεύω– ότι κάνει βαθείς τομές, όσον αφορά τη λειτουργία, αλλά και τη διοίκηση των ανωτάτων εκπαιδευτικών μας ιδρυμάτων.

Το πανεπιστήμιό μας, διατηρώντας, βεβαίως τον δημόσιο χαρακτήρα του, πρέπει και θα είναι προσито για τους νέους που προέρχονται από όλες τις κοινωνικές τάξεις και ομάδες του λαού μας, τόσο στις προπτυχιακές, όσο και στις μεταπτυχιακές σπουδές.

Ακούμε εδώ και δύο μέρες που συζητείται το νομοσχέδιο μία κριτική από την Αντιπολίτευση, ότι το νομοσχέδιο σκοπεύει να πάει το εκπαιδευτικό μας σύστημα στο παρελθόν. Θα ήθελα να μάθω από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Νέας Δημοκρατίας: Γι' αυτούς ποιο είναι το μέλλον του εκπαιδευτικού μας συστήματος; Δηλαδή θέλουμε σχολεία και πανεπιστήμια επιχειρήσεις με πελάτες τους μαθητές και τους φοιτητές; Αυτό είναι το όραμα της Νέας Δημοκρατίας;

Για ποιον λόγο από την άλλη ανησυχούν τόσο πολύ και υπάρχει μια γκρίνια για την αλλαγή του εκλογικού συστήματος των διοικήσεων των πανεπιστημίων με διαφορετικά ψηφοδέλτια για τους πρυτάνεις και τους αντιπρυτάνεις κ.λπ.; Είναι απλή αναλογική κοულτούρα συνεννόησης κι όχι επιβολή κι αυταρχισμός. Απλά πράγματα.

Μία συντεταγμένη αλλαγή στον χώρο της ανωτάτης εκπαίδευσης είναι αναγκαία για να αντιμετωπιστούν οι δυσλειτουργίες που προέκυψαν βεβαίως από προηγούμενες νομοθετικές ρυθμίσεις. Ιδρύονταν σχολές, θα θυμάστε, και τμήματα ιδίως στην περιφέρεια για τις ανάγκες της τοπικής οικονομίας και όχι για τις ανάγκες της τοπικής παιδείας, θα πω. Μετά, βεβαίως, θα θυμάστε όλοι ότι με τα ίδια κριτήρια, πάλι για οικονομικούς λόγους, κλείσανε ή συγχωνεύθηκαν πανεπιστημιακά ιδρύματα, σχολές και τμήματα με το περίφημο σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» του κ. Αρβανιτόπουλου.

Εμείς θα επιμένουμε ότι η λύση είναι η διαρκής βελτίωση της ποιότητας της δημόσιας εκπαίδευσης. Παρά τις δύσκολες οικονομικές συνθήκες, το νομοσχέδιο αυτό είναι συνέχεια των κυβερνητικών δράσεων για την ανοικοδόμηση του κοινωνικού κράτους και τη λειτουργία βεβαίως ενός δημόσιου πανεπιστημίου προσανατολισμένου στις ανάγκες των νέων και της ακαδημαϊκής κοινότητας και όχι των ιδιωτικών συμφερόντων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, θα ολοκληρώσετε; Γιατί μου είπατε ότι θα μιλήσετε λίγο και δεν σας έβαλα καθόλου χρόνο.

ΑΪΧΑΝ ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ: Νομίζω ότι δεν έχω εξαντλήσει το πεντάλεπτο, αλλά αν βλέπετε από το δικό σας το χρονόμετρο, τέλος πάντως. Συγγνώμη που δεν έχω δικό μου χρονόμετρο. Θα τελειώσω.

Κάποιοι θέλουν ο λαός να έχει κοντή μνήμη, να ξεχνάει κάποια πράγματα που ζήσαμε στο παρελθόν. Θα δώσω ένα παράδειγμα ότι κάποτε αντί για βιβλία μοιράζανε στα σχολεία φωτοτυπίες κ.λπ.. Να μην πάω πολύ μακριά. Να σας θυμίζω ότι πέρσι έφτασαν εγκαίρως τα βιβλία στα σχολεία και φέτος μάλιστα για να το ακούσουν και οι συντοπίτες μου, που δήθεν κόπτονται πάρα πολύ για το ειδικό σύστημα που λέγεται μειονοτική εκπαίδευση, φτάσανε στα σχολεία τα βιβλία δύο μήνες πριν την έναρξη της επόμενης σχολικής χρονιάς.

Δεν θέλω να επεκταθώ, γιατί κάποια πράγματα τα βλέπει ο λαός, όπως βλέπει το πόσο χαμηλά έχει πέσει και το επίπεδο του πολιτικού λόγου κάποιων πολιτικών παλιάς κοπής, θα έλεγα, που φτάνουν να προσβάλλουν έναν Υπουργό λέγοντας ότι μοιάζει με τον Αϊνστάιν μόνο στην όψη. Αυτό κι αν είναι προσβολή σε έναν ιερό τόπο, στον ναό της δημοκρατίας που λέγεται Βουλή των Ελλήνων.

Δεν θα πω άλλα, απλά θέλω να υπενθυμίσω σε όσους θέλουν να το ξεχάσουμε εμείς, ότι η παιδεία είναι δικαίωμα και όχι προνόμιο για κάποιους και πρέπει να εξασφαλίζεται από την πολιτεία για όλα τα παιδιά ισόνομα, ισόποσα, ισότοπα και ισότιμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Αφροδίτη Σταμπουλή έχει τον λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, συναδέλφισες και συνάδελφοι, δεν μπορώ να μην σχολιάσω το γεγονός, παρ' όλο που από το πρωί κοντεύει να ξεχαστεί, ότι και στη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου ξανακούστηκε το ανέκδοτο των διαφυγόντων δισεκατομμυρίων. Εκατό σε δύο χρόνια ήταν προχθές αυτά που χάθηκαν από την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ γενικά; Πενήντα σε μία δεκαετία είναι σήμερα, δηλαδή δέκα ανά διετία.

Όμως, προς το παρόν 1,8 τον χρόνο είναι τα χαμένα δισεκατομμύρια μόνο εξαπτίας του γεγονότος ότι δεν φτιάχνονται ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών, στα οποία θα συνέρρεαν Κινέζοι, Γαπωνέζοι, Αμερικανοί και Ευρωπαίοι, για να διδαχθούν τη φιλοσοφία του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη στους τόπους γέννησής τους, σε τέτοιους ρυθμούς και αριθμούς, ώστε να προκύπτουν τα ποσά που ισχυρίστηκαν οι συνάδελφοι της δημοκρατικής συμμαχίας και, εν μέρει, και ο Ανεξάρτητος προλαλήσας.

Αλήθεια, τα ποσά περιλαμβάνονται στα 100 της Νέας Δημοκρατίας ή πρέπει να τα προσθέσουμε και να πιάσουμε τα 110 δισεκατομμύρια απώλειες, κυρίες και κύριοι της δημοκρατικής συμμαχίας; «Πλάκα με κάνεις;», θα έλεγε ο πρωταγωνιστής του συγκροτήματος των «Αγαμων Θυτών». Δεν το λέω στην ονομαστική για να μην παρεξηγηθώ.

Εκείνο, όμως, που δεν έχει πλάκα είναι η διαρκής πρόθεση, ο αμείωτος ζήλος των δύο κομμάτων που κυβέρνησαν τις τελευταίες δεκαετίες για την πειθαρχία, την καταστολή καλύτερα, της νεολαίας και ειδικά της νεολαίστικης αμφισβήτησης, πρόθεση που προφανώς δεν ενυοείται από την ύπαρξη πανεπιστημιακού ασύλου. Για αυτό και τους προκαλούν τόσο απέχθεια οι σχετικές διατάξεις.

Νεολαία, όμως, σημαίνει προσδοκία και διεκδίκηση, αυτή η γενιά να ζήσει καλύτερα από την προηγούμενη και αυτό σημαίνει αμφισβήτηση της κρατούσας κατάστασης και η νεολαίστικη αμφισβήτηση πολύ συχνά αγγίζει τα όρια της παραβατικότητας - αλλιώς τι αμφισβήτηση θα ήταν; - και μερικές, λίγες, φορές τα ξεπερνάει. Όσο και αν αυτό συμβαίνει πολύ περισσότερο στους δρόμους και στα γήπεδα, όπως όλοι γνωρίζουμε, και πολύ λιγότερο στα πανεπιστήμια, η σχετική παραφιλολογία αυτά έχει στο στόχαστρο. Γιατί, άραγε;

Όμως, το στοιχείο για κάθε κοινωνία δεν είναι να καταστειλεί τη νεολαίστικη αμφισβήτηση, ξαμολώντας εναντίον της τις δυνατότητες της τάξης και φορτώνοντας τον μισό Ποινικό Κώδικα σε πρωταγωνιστές και απλά άτυχους, ξεχειλώνοντας μάλιστα τις κατηγορίες, ώστε το κάθε τι να μπορεί να μετατραπεί σε κακούργημα.

Δεν μπορώ να ξεχάσω την έκφραση αγαλλίασης στο πρόσωπο της εισηγήτριας της Νέας Δημοκρατίας, όταν διαβεβαίωνε ότι και μια κλοπή κινητού θεωρείται κακούργημα, άρα αιτία κατάλυ-

σης του ασύλου, όταν διαπράττεται από δύο άτομα μαζί, διότι αυτοί οι δύο θεωρούνται εγκληματική οργάνωση. Έχει δίκιο. Εγκληματική οργάνωση θεωρήθηκαν πριν από λίγα χρόνια πέντε ανήλικα, που μαζί κατέβασαν μια τζαμαρία.

Όμως, η αποκατάσταση αυτής της στρέβλωσης της νομοθεσίας, που έχει αποτέλεσμα να υπάρχει στην Ελλάδα τριψήφιος αριθμός εγκληματικών οργανώσεων, τη στιγμή που στην Ιταλία είναι μόνο καμιά εικοσαριά -και η δίκη του μορφώματος με τα σαφέστερα χαρακτηριστικά εγκληματικής οργάνωσης που μπορούμε να φανταστούμε, που σέρνεται δύο χρόνια και δεν λείει να τελειώσει- είναι δουλειά άλλου Υπουργείου, που ευελπιστούμε να επιληφθεί σύντομα, προστατεύοντας μαζί με το πανεπιστημιακό άσυλο και ολόκληρη την κοινωνία.

Το στοιχείο, λοιπόν, για μια δημοκρατική κοινωνία είναι να εμπνεύσει στη νεολαία, που αμφισβητεί, εμπιστοσύνη στις δυνατότητες εξέλιξης της ίδιας της κοινωνίας, να εντάξει αυτή τη νεολαία στις δημοκρατικές διαδικασίες.

Είναι αυτό που δεν θα καταφέρετε ποτέ, κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: να εμπνεύσετε τη νεολαία και να την ενεργοποιήσετε υπέρ της κοινωνίας. Μόνο να την απενεργοποιείτε μπορείτε, τάζοντάς της πτυχίο, καριέρα, εξουσία και, επειδή αυτά δεν φτάνουν για όλους, να εκμαυλίζετε τους πρόθυμους με κάθε λογής πραγματικές ή απλά υπεσχρημένες εύνοιες, χάρη στα σωστά «κονέ» που θα αποκτήσουν και που αμφαλώς θα είναι αποτελεσματικότερα αν αναπτυχθούν και μέσω ενός καλοπληρωμένου μεταπτυχιακού. Στους υπόλοιπους προσφέρετε μερικές εκδρομές στη Μύκονο και τα γνωστά, γνωστού ήθους και ύφους, πάρτι, ελπίζοντας να διατηρήσετε έτσι την επιρροή σας πάνω σε μια κρίσιμη μάζα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή την επιρροή μειώνει μακροπρόθεσμα το σημερινό νομοθέτημα, που αποπνέει δημοκρατία και δικαιοσύνη. Για αυτό και κερδίζει την αποδοχή των ενδιαφερομένων, αντί για τις θεμελιώδεις αντιδράσεις που ξεσήκωσαν οι προσπάθειες των προηγούμενων κυβερνήσεων για πειθαρχία και εμπορευματοποίηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Αυτή την επιρροή μειώνει η αναβαθμισμένη συμμετοχή των φοιτητών και φοιτητριών στη λήψη των αποφάσεων με προϋπόθεση την άμεση παρουσία τους, αποκλείοντας έτσι διάφορες τεχνικές μεθοδεύσεις, που θα μπορούσαν να φαλκιδεύσουν την έκφραση της βούλησής τους.

Για αυτούς τους λόγους το σημερινό νομοθέτημα επισύρει τη μίση -όχι τη διαφωνία- των κομμάτων που κυβερνήσαν τις τελευταίες δεκαετίες, πράγμα που βρίσκω αυτονόητο, γιατί δεν υπάρχει απλά διαφορά απόψεων, αλλά αντίθεση κοινωνικών συμφερόντων που εκπροσωπούμε οι μεν και οι δε.

Επισύρει, επίσης, και την απειλή κατάργησής τους σε πρώτη ευκαιρία, μόνο που την ευκαιρία αυτή πρέπει να τη δώσει ο ελληνικός λαός με την ψήφο του το 2019. Και αυτό δεν είναι καθόλου αυτονόητο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Νίκος Θηβαίος έχει τον λόγο και αμέσως μετά ο κ. Μουμουλίδης.

Ορίστε, κύριε Θηβαίο, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συναδέλφισες, συνάδελφοι, η συζήτηση για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση απλά απαντά σε κάθε Έλληνα πολίτη στα σοβαρά ερωτήματα που θέτει για την ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα μας.

Ποια είναι αυτά τα ερωτήματα που θέτει ο κόσμος, στα οποία το νομοσχέδιο έρχεται να δώσει σαφείς απαντήσεις; Γιατί πρέπει να πληρώνει η ελληνική οικογένεια δεκάδες χιλιάδες ευρώ για να σπουδάσει τα παιδιά της; Γιατί να μην έχουν οι πλούσιοι και οι φτωχοί ίσες ευκαιρίες στην ανώτατη εκπαίδευση; Γιατί πρέπει να πληρώνει πανάκριβα μεταπτυχιακά διδάκτρα σε αρκετά τμήματα, ιδιαίτερα στα Οικονομικά; Γιατί πρέπει να είναι ορντινάντα

του καθηγητή ένας νέος επιστήμονας, για να έχει κάποιες πιθανότητες εξέλιξης; Γιατί το αυτοδιοίκητο να οδηγεί αρκετές φορές σε κακοδιαχείριση, αυθαιρεσία και διαπλοκή; Γιατί έχουμε φαινόμενα οικογενειοκρατίας στα ΑΕΙ, ΤΕΙ; Αυτά είναι τα ερωτήματα της κοινωνίας.

Ουσιαστικά, λοιπόν, το νομοσχέδιο έρχεται να δώσει και να βάλε ακαδημαϊκούς κανόνες σε όλα τα επίπεδα σπουδών.

Αυτό που ο κόσμος ζητάει και το έχει τούμπανο, να το πούμε απλά, η Νέα Δημοκρατία το έχει κρυφό –μάλλον φανερό- καμάρι και δεν απαντά, δεν παίρνει θέση σε κανένα πρόβλημα. Ουσιαστικά λέει, χωρίς να το ομολογεί, «αφήστε τα όπως είναι». Λογικό, γιατί η σημερινή κατάσταση είναι δικό της δημιούργημα.

Ο διαβόητος νόμος Διαμαντοπούλου είναι γνωστό πως αντιλαμβάνεται το πανεπιστήμιο ως επιχείρηση, την παιδεία ως εμπόρευμα και τους φοιτητές ως πελάτες. Τα αποτελέσματά του υπήρξαν καταστροφικά σε αυτά τα λίγα χρόνια, αν και λίγα δεν θα τα έλεγε κανείς: πλήρης απορρύθμιση των πανεπιστημίων, συγκεντροποίηση της διοίκησης, ιδεολογικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης σε νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση, απαξίωση της δημοκρατικής φυσιογνωμίας του πανεπιστημίου.

Για αυτό, άλλωστε, εννοχεί τόσο πολύ τα νεοφιλελεύθερα ανακλαστικά της σημερινής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η οποία δίνει πραγματικά μια μάχη για να κρατήσει τα κεκτημένα της.

Δεν θέλω να αναφερθώ ιδιαίτερα στα μεταπτυχιακά. Έχουν ακουστεί πολλά. Θέλω να πω, όμως, ότι σήμερα δίνονται όλες οι προϋποθέσεις για να διασφαλιστεί μια υψηλή ποιότητα μεταπτυχιακών, με ελεύθερη πρόσβαση των φοιτητών σε αρκετά από αυτά.

Λένε ότι διώχνουμε τους φοιτητές με αυτόν τον τρόπο για μεταπτυχιακές σπουδές έξω. Αλήθεια, πόσες προκηρύξεις ΔΕΠ έγιναν τα προηγούμενα χρόνια; Καμμία! Σήμερα, το 2017 και το 2018, προκηρύσσονται χίλιες θέσεις ΔΕΠ.

Θέλω να σταθώ σε ένα ζήτημα που δεν έχει συζητηθεί σήμερα. Ένα -κατά τη γνώμη μου- πολύ σημαντικό θέμα που ρυθμίζει το νομοσχέδιο είναι η σχέση ακαδημαϊκών σπουδών και επαγγελματικών δικαιωμάτων. Σήμερα εκατόν ενενήντα πέντε από τα τριακόσια τριάντα ένα τμήματα των ΑΕΙ και ΤΕΙ δεν έχουν επαγγελματικά δικαιώματα, δηλαδή το 40% των τμημάτων. Αυτό είναι ένα σκάνδαλο διαρκείας, δώρο στη μεταλκειακή ιδιωτική εκπαίδευση. Ούτε για αυτό η Αντιπολίτευση λέει κάτι, εκτός αν το θεωρεί σωστό και δεν το ομολογεί.

Δuo λόγια για την κατάργηση της αναγραφής της διαγωγής στους μαθητικούς ελέγχους και τα απολυτήρια. Θα πει κάποιος: «Μα, τα τελευταία χρόνια το θέμα έχει αυτορρυθμιστεί, αφού μόνο “κοσμιωτάτη” μπαίνει στις καρτέλες».

Δεν αρκεί αυτό, συνάδελφοι. Πρέπει, λοιπόν, ο χαρακτηρισμός της διαγωγής του μαθητή να καταργηθεί, γιατί είναι εμφυλοποιημένης έμπνευσης, χουντικής εφαρμογής και αντιδημοκρατικής νοστορπίας, με καθαρό στόχο την τιμωρία και τον κοινωνικό στιγματισμό. Ένα δημοκρατικά οργανωμένο σχολείο δεν πρέπει μόνο να καταργεί τυπικά τη διαγωγή, αλλά να καταργεί και τον σκοταδισμό των εμπνευστών της.

Δεν θέλω να μιλήσω για το άσυλο, γιατί έχουν ακουστεί όλα. Ο συνάδελφος κ. Μανιάτης το πρωί είπε ότι θλίβεται που βλέπει στο Πολυτεχνείο και στην ΑΣΟΕΕ απλωμένες μπουγάδες. Συμπάσχω μαζί του και γι' αυτό επαναφέρουμε το άσυλο, μήπως και γλιτώσουμε από «τα λερωμένα, τα άπλυτα» του νόμου Διαμαντοπούλου.

Θέλω να αναφερθώ σε ένα τελευταίο θέμα, στην αξιολόγηση.

Κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε το πρωί τον κ. Μητσοτάκη να «σκίζει τα ρούχα του» για το θέμα της αξιολόγησης. Ο κ. Μητσοτάκης δεν πιστεύει στην αξιολόγηση. Η αξιολόγηση δεν εφαρμόστηκε εδώ και τριάντα πέντε χρόνια, γιατί δεν τη θέλουν, γιατί είναι έξω από τη λογική τους, γιατί πιστεύουν σε ένα πελατειακό σύστημα. Η αξιολόγηση σημαίνει θεσμοί, σημαίνει αξιοκρατία και σε αυτά δεν πιστεύουν.

Έχει αποδειχθεί τι είναι η αξιολόγηση στην οποία πιστεύει ο κ. Μητσοτάκης. Είναι οι απολύσεις των διοικητικών, είναι οι δυόμισι χιλιάδες απολύσεις χωρίς αξιολόγηση των εκπαιδευτικών μέσα σε μία νύχτα. Σε αυτή την αξιολόγηση πιστεύει ο κ. Μητσοτάκης.

Όταν μιλάει, λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης για αξιολόγηση και απολύει και ψεύδεται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Θεμιστοκλής Μουμουλίδης έχει τον λόγο.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω την ομιλία μου με μία παρατήρηση. Συμμετέχοντας στη Διάρκη Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ως μέλος τα δύο τελευταία χρόνια είχα την αίσθηση και πολλές φορές το είχα πει –μάλιστα το είχα πιστώσει και στη συμπεριφορά του κ. Γαβρόγλου, του σημερινού Υπουργού, ως Προέδρου τότε της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων- ότι τουλάχιστον σε ζητήματα παιδείας είχαμε πετύχει ένα ελάχιστο κλίμα συναίνεσης.

Θα περίμενε, λοιπόν, σήμερα κανείς σε ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο, που αφορά την παιδεία και ιδιαίτερα την ανώτατη εκπαίδευση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση να προσερχόταν στον κοινοβουλευτικό διάλογο με ευθύνη, με προτάσεις και κυρίως με μνήμη και αυτογνωσία, επιθυμώντας να συμβάλει με τρόπο δημιουργικό σε έναν χώρο που έχει ανάγκη από αλλαγές, μεταρρυθμίσεις αλλά και όραμα.

Άκουσα τη σημερινή ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος μίλησε το μεσημέρι. Τώρα είναι περασμένη η ώρα, αλλά απ' όλη τη μέρα μου έχει μείνει περισσότερο η ομιλία του. Ειλικρινά, προβληματίστηκα για το πού πηγαίνει ο κοινοβουλευτικός διάλογος. Αναρωτιέμαι αν δικαιούται ένας Αρχηγός κόμματος να θέτει την κοινοβουλευτική διαδικασία από την επομένη της εκλογής του σε καθεστώς παρατεταμένης προεκλογικής περιόδου, άρα σε ουσιαστική ομηρία, επιχειρώντας να δημιουργήσει μία διαρκή αίσθηση κενού εξουσίας στη δημοκρατική διακυβέρνηση της χώρας, γιατί ο κ. Μητσοτάκης αυτό κάνει συστηματικά.

Ακούσαμε όλοι τον κ. Μητσοτάκη στην αρχή ακόμη της ομιλίας του να δεσμεύεται -στο γνώριμο πάντα προεκλογικό του ύφος- πως όταν και αν ποτέ γίνει κυβέρνηση θα καταργήσει το εν λόγω νομοσχέδιο. Προφανώς ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης πιστεύει για τον εαυτό του πως είναι σημαντικό και ύστερα από αυτόν τίποτα αξιόλογο δεν θα έρθει. Κρίμα! Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ευρισκόμενος στη γνωστή παρατεταμένη προεκλογική διάθεση, επανέλαβε τους γνωστούς χαρακτηρισμούς του, αδιαφορώντας για κάθε έννοια ουσιαστικού κοινοβουλευτικού διαλόγου.

Ακούσαμε πολλές φορές τις λέξεις «αλήθεια», «ψέματα», «ψεύτες», δηλαδή τις λέξεις-κλειδί, με τις οποίες έχει επιλέξει να κινείται επικοινωνιακά η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Εσχάτως ανακάλυψε και μία άλλη, την οποία ακούμε ολοένα και περισσότερο στην Αίθουσα αυτή, τη λέξη «ντροπή». Μόνο που η Νέα Δημοκρατία ανακάλυψε τη λέξη με καθυστέρηση μερικών δεκαετιών. Η σημερινή ομιλία του κ. Μητσοτάκη υπήρξε μνημείο λαϊκισμού, αυτόν που τόσο απεχθάνεται, μνημείο εκφοβισμού, ειρωνείας, παρακμής και οπισθοδρόμησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δικαίωμα στην παιδεία, το δικαίωμα στην εκπαίδευση είναι υποχρεώση της πολιτείας και δικαίωμα κάθε πολίτη. Αυτό υπερασπίζεται το παρόν νομοσχέδιο. Προσπαθεί να ξεπεράσει σωρευμένες στρεβλώσεις, όπως οι πελατειακές σχέσεις και οι συντεχνιακές νοστορίες μέσα στα πανεπιστήμια. Πιστεύει και ενισχύει τον δημόσιο χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης. Αυτή είναι η βασική μας διαφορά από τη φιλοσοφία που διέπει την Αξιωματική Αντιπολίτευση για την παιδεία. Η πίστη μας, όμως, αυτή δεν μας εμποδίζει να συνδέουμε την εκπαίδευση με την αγορά εργασίας και την αναπτυξιακή προοπτική της κάθε περιφέρειας και κατά συνέπεια της ανάπτυξης της χώρας.

Επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος πια και η ώρα περασμένη, θα σταθώ σε τρία σημεία του νομοσχεδίου.

Θεωρώ ότι ο θεσμός των Περιφερειακών Ακαδημαϊκών Συμβουλίων είναι μία καινοτομία. Είναι ο θεσμός των Περιφερειακών Ακαδημαϊκών Συμβουλίων στον οποίο ανατίθεται ο σχεδιασμός των περιφερειακών πανεπιστημίων. Θεωρώ ότι είναι ένας καινο-

τόμος θεσμός, ένας θεσμός ο οποίος θα βοηθήσει ουσιαστικά στην ανάπτυξη των πανεπιστημίων, τα οποία δημιουργήθηκαν στην επικράτεια με τρόπο άναρχο, χωρίς μελέτες βιωσιμότητας και έτσι σήμερα παρακολουθούμε όλο αυτό το πρόβλημα.

Τα Περιφερειακά Ακαδημαϊκά Συμβούλια συνδέουν τα πανεπιστήμια με τις τοπικές κοινωνίες. Έτσι, κάθε περιφέρεια έχει τη δυνατότητα να δημιουργήσει το δικό της μοντέλο συνύπαρξης των πανεπιστημίων με τις τοπικές κοινωνίες. Είναι μία νέα δομή που δημιουργεί προϋποθέσεις ανάπτυξης, βιωσιμότητας, παροχής σπουδών υψηλού επιπέδου.

Όσον αφορά τα μεταπτυχιακά, όπως γνωρίζουμε όλοι, σε κάποιες περιπτώσεις θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν και ως μία τεράστια βιομηχανία, που οι νέοι επενδύουν οικογενειακούς πόρους και όνειρα στον βωμό ενός αβέβαιου μέλλοντος. Βέβαια, κάποιοι ένοικοι δημόσιας στέγης θησαυρίζουν, προσφέροντας γνώση έναντι αδράς αμοιβής, δηλαδή ένα δημόσιο αγαθό που ως Κυβέρνηση και ως πολιτικός φορέας θεωρούμε πως πρέπει να παρέχεται δωρεάν. Με το παρόν νομοσχέδιο κανένας φοιτητής δεν αποκλείεται από τα μεταπτυχιακά προγράμματα για λόγους οικονομικούς.

Περνώ διάφορα θέματα, διότι δυστυχώς όσοι εγγράφονται τελευταίοι είναι και οι αδικημένοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ πολύ σημαντική ιστορία τις υποτροφίες για την έρευνα και την καινοτομία, αλλά θεωρώ σημαντικότατο βήμα την αναβάθμιση των ΕΠΑΛ με τη δημιουργία διетών δομών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπου θα παρέχονται επαγγελματικά πιστοποιητικά πανεπιστημιακών προδιαγραφών, αναγνωρισμένα πανεπιστημιακά. Με άλλα λόγια, οι σπουδαστές των ΕΠΑΛ έχουν πλέον προοπτική τρίτοβάθμιου πτυχίου, γεγονός καθοριστικό για την επαγγελματική πορεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία είναι ένα θέμα εθνικής σημασίας. Είναι σημείο συνάντησης των δημοκρατικών δυνάμεων της χώρας και οφείλουμε να εξαντλήσουμε κάθε περιθώριο διαλόγου, προκειμένου να κατακτήσουμε μέγιστο βαθμό συναίνεσης. Θα έλεγα ότι είναι ένα θεμιτό πεδίο γόνιμης αντιπαράθεσης προτάσεων και ιδεών και καθόλου ένα πεδίο στείρας αντιπαράθεσης και μ' αυτές τις σκέψεις σας καλώ να ψηφίσετε το παρόν νομοσχέδιο.

Στο σημείο αυτό θέλω να κάνω μία διαφοροποίηση από το παρόν νομοσχέδιο. Υπάρχει η με γενικό αριθμό 1186 τροπολογία του Υπουργείου Πολιτισμού, η οποία ζητά την κατάργηση του ορίου των δύο θητών για τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Μουσείου της Ακρόπολης.

Προσωπικά εκφράζω την πολιτική μου διαφωνία για την εν λόγω τροπολογία, κυρίως για λόγους αρχής. Είναι κάτι για το οποίο έχουμε παλέψει πάρα πολλά χρόνια ως πολιτικός φορέας. Είναι κάτι το οποίο εγώ προσωπικά δεν μπορώ να υπερασπιστώ. Ξέρω ότι είναι δύσκολο πολλές φορές να νομοθετήσουμε, γιατί υπάρχουν προσωπικότητες, σημαντικοί άνθρωποι, οι οποίοι ενδεχομένως μέσα σε όλο αυτό το νομικό πλαίσιο να αδικούνται ή να εξαιρούνται, αλλά νομίζω ότι οφείλουμε να νομοθετούμε με τον κανόνα και όχι με τις εξαιρέσεις.

Νομίζω ότι οφείλουμε να νομοθετούμε την ανανέωση. Οφείλουμε να δημιουργούμε προϋποθέσεις για αξιοποίηση και ανάδειξη νέων προσώπων. Αυτό είναι υποχρέωση μίας σύγχρονης αριστερής κυβέρνησης. Επομένως, κατά την άποψή μου, δεν συντρέχει ουσιαστικός λόγος αλλαγής του νομοθετικού πλαισίου. Αντίθετα, θεωρώ σημαντική την υιοθέτηση πολιτικών σε όλον τον δημόσιο χώρο που να συμβάλλουν στη δημιουργία μίας άλλης, αξιοκρατικής, δίκαιης και διαρκώς ανανεούμενης στελέχωσης των διοικητικών συμβουλίων όλων των εποπτευόμενων φορέων του Υπουργείου αλλά και του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Νομίζω ότι γίνεται μία κακή αρχή. Αν περάσουμε από τις δύο θητείες σε τρίτη, κανένας νέος στην πορεία του δεν θα έχει τη δυνατότητα να διακριθεί, να δικαιωθεί ή να αναδειχθεί. Πιστεύω ότι είναι μία άλλη μορφή επετηρίδας και ως εκ τούτου προσωπικά διαφοροποιούμαι από την εν λόγω τροπολογία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ.

Ο συνάδελφος κ. Θεόδωρος Δρίτσας έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τουλάχιστον ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Θεοχάρης, που μίλησε λίγο πριν, είναι απόλυτα συνεπής. Όταν λέει «αυτοδιοίκητο», εννοεί αυτοδιοίκητο, δεν έχει αλά καρτ προσεγγίσεις, όπως η Νέα Δημοκρατία και η Δημοκρατική Συμπράταξη. Βέβαια, σε αυτή την ακραία αριστοκρατική προσέγγιση, όσο συνεπής και αν είναι, της λείπει και κάτι που ο κ. Θεοχάρης δεν το προσέγγισε, η κρατική χρηματοδότηση. Εκεί δεν είχε τίποτα. Αν πιστεύει ότι όλη η ανώτατη παιδεία μπορεί να αφεθεί στην αγορά, ας το διεκδικήσει, αλλά, εν πάση περιπτώσει, να είναι συνεπής και μέχρι τέλους.

Χάρηκα πολύ με την αναφορά του κ. Τζαβάρα, που επικαλέστηκε και αναφέρθηκε και στον Ντεριντά, αν άκουσα καλά, για ένα πανεπιστήμιο της γνώσης και της έρευνας, χωρίς όρους και χωρίς όρια. Καλή ιδέα είναι αυτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πολύ καλή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Όμως, νομίζω, κύριε Τζαβάρα, ότι μερικές δεκαετίες πριν η ελληνική πολιτεία, η ελληνική κοινωνία και το ελληνικό Κοινοβούλιο ήταν ήδη πιο μπροστά και από τον Ντεριντά, όταν στο άρθρο 16 του Συντάγματος αποτύπωσε όλη αυτή τη σκέψη με τη φράση: «Η τέχνη και η επιστήμη, η έρευνα και η διδασκαλία είναι ελεύθερες. Η ανάπτυξη και η προαγωγή τους αποτελεί υποχρέωση του κράτους».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Απόλυτα σωστό. Το '75 αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αυτό το άρθρο, το άρθρο 16, είπε και πολλά άλλα πράγματα, τα οποία ισχύουν ακόμα, παρ' όλο που πάρα πολλοί προσπαθούν να το κάνουν παρελθόν, όχι νοσταλγίας, όπως είπε ο κ. Μπαργιώτας, αλλά παρελθόν, στα αζήτητα. Αυτό αντέχει. Άντεξε και όταν ένα ολόκληρο, οργανωμένο πολιτικό σύστημα και οικονομικό σύστημα και εκπαιδευτικό σύστημα προσπάθησε να το καταργήσει και δεν τα κατάφερε.

Εκεί τα ανακλαστικά αυτής της υγείας του ελληνικού εκπαιδευτικού κόσμου φάνηκαν, γιατί αυτό το άρθρο λέει επίσης ότι η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους. Λέει, επίσης, ότι όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες της, στα κρατικά εκπαιδευτήρια. Λέει επίσης ότι η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση. Εδώ είναι το αυτοδιοίκητο. Λέει ότι τα ιδρύματα αυτά τελούν υπό την εποπτεία του κράτους και έχουν δικαίωμα να ενισχύονται οικονομικά από αυτό και λειτουργούν σύμφωνα με τους νόμους που αφορούν τους οργανισμούς τους. Οι δε καθηγητές, λέει η παράγραφος 6, των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων είναι δημόσιοι λειτουργοί. Για να δούμε πόση βάση έχουν και όλες αυτές οι συζητήσεις για τις υπερωρίες ή για το ένα ή για το άλλο, χωρίς να σημαίνει ότι δεν πρέπει να πάρουν δεκαπλάσιους μισθούς οι εκπαιδευτικοί. Βεβαίως, αλλά αυτό είναι άλλο ζήτημα.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι το άρθρο 16 και το ελληνικό Σύνταγμα δεν είναι στην εποχή των φαντασμάτων, που λένε σήμερα «ΤΑ ΝΕΑ», δεν είναι το γύρισμα της πλάτης στο μέλλον, που υπαινίσσονται μερικοί. Αντίθετα, είναι μια στέρεη βάση, μέσα από την παγκόσμια κρίση και του εκπαιδευτικού συστήματος -γιατί περί αυτού πρόκειται- και του πολιτισμού και της οικονομίας. Απέναντι σε αυτή την κρίση ακριβώς, οι νέες τάσεις που αναπτύσσονται μέσα από την αποτυχία του νεοφιλελευθερισμού, που έχει οδηγήσει σε νέες ανισότητες και σε νέα φτώχεια και σε νέα δυστυχία και απειλεί να δημιουργήσει νέους πολέμους, παγκόσμιους. Γεννιέται μια νέα Ελλάδα μέσα από αυτή την αμφισβήτηση πλέον αυτής της τελευταίας εικοσαετίας, τριαντακονταετίας και του μεταμοντερνισμού, από το οποίο καλά η Νέα Δημοκρατία, αλλά το ΠΑΣΟΚ και η Δημοκρατική Αριστερά!... Τυχαίο είναι, βέβαια, που όλος αυτός ο χώρος της σοσιαλδημοκρατίας έχει καταρρεύσει σε όλη την Ευρώπη και αντέχουν μόνο φωνές μέσα από αυτή την παράδοση σαν του Κόρμπιν; Τυχαίο είναι;

Αυτό, λοιπόν, είναι το ζήτημα που επιχειρεί να φέρει ένα νομοσχέδιο, που ναι, έχει αρετές, αλλά του λείπει όντως κάτι πολύ

σημαντικό. Δεν είναι προϊόν κοινωνικών διεκδικήσεων και κινημάτων παιδείας, όπως σε άλλες εποχές. Μπορεί ο Παπανούτσος και η Ένωση Κέντρου να έκαναν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση το 1964, μπορεί το ΠΑΣΟΚ να έκανε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση το 1982, αλλά αυτά αποτύπωσαν τεράστια κινήματα πολιτικά, εκπαιδευτικά, κοινωνικά, των οποίων η Αριστερά ήταν η ψυχή και για το «προίκα στην παιδεία» και για όλες τις μετέπειτα διεκδικήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Για αυτό μπορεί η Αριστερά σήμερα, έστω και όταν δεν είναι μία κοινωνία σε εγρήγορση για να ανοίξει νέους δρόμους δημοκρατίας, προόδου και πνευματικής ανάπτυξης, τουλάχιστον να στέκεται σε κρίσιμες στιγμές, ακριβώς με το επιχείρημα ότι η παιδεία, η εκπαίδευση, η μόρφωση, ναι, κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, όπως είπε και ο Ευκλείδης Τσακαλώτος, είναι αυταξία. Από και πέρα, όταν αυτό, όχι μόνο γίνει δεκτό, αλλά κατοχυρωθεί, μπορεί να αρχίσει η όποια συζήτηση.

Τελειώνω με δύο παραδείγματα μικρής εμβέλειας, αλλά νομίζω ενδεικτικά.

Γνωρίζω μία βιομηχανία στην Ελλάδα -όχι πρόσφατα, από παλιά- που κάθε τόσο κάνει μία συμφωνία με κάποιο τμήμα στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, διαφανώς και με όλο το τμήμα και όχι με έναν καθηγητή, και δίνει παραγγελίες για να μελετηθεί η ανταγή υλικών σε κάποια ζητήματα, επί τη βάση προδιαγραφών και το Πολυτεχνείο ανταποκρίνεται. Υπάρχει αμοιβή, όχι για έναν, αλλά για το τμήμα και με διαφάνεια, με αποδείξεις, όχι «μαύρα» και αυτό αποτελεί όντως μια εφαρμογή που η επιστήμη και η έρευνα υπηρετούν την παραγωγή.

Από την άλλη, έχω ζήσει στην επαγγελματική μου διαδρομή ως εμπορικός υπεύθυνος του φαρμακείου στα οποίο εργαζόμουν, το promotion, την προώθηση προϊόντων, όχι φαρμάκων τόσο, αλλά κυρίως συμπληρωμάτων διατροφής, προϊόντων υγείας, δέρματος, μαλλιών, καλλυντικά, δηλαδή κλ.π., με μελέτες πανεπιστημιακών -όχι τμημάτων- καθηγητών να συνοδεύουν το promotion. Δεν χρειαζόταν να έχει ιδιαίτερες γνώσεις κανείς για να κρίνει το πόσο φτηνές, πέρα από το ότι ήταν εξ ορισμού αναξιοπρεπείς, ήταν αυτές οι πανεπιστημιακές έρευνες. Αυτό είναι υπηρεσία στην αγορά, όχι στην παραγωγή. Αυτό είναι μια τεράστια διαφορά.

Θέλουμε, λοιπόν, πανεπιστήμια αυταξίας, της γνώσης, της έρευνας, της μόρφωσης και ταυτόχρονα όχι στον αέρα, αλλά συνδυασμένα με τις ανάγκες της παραγωγικής οικονομίας; Ναι, αυτό να το συζητήσουμε και νομίζω ότι η Κυβέρνησή μας και το Υπουργείο Παιδείας και σε αυτό το νομοσχέδιο, αυτό προσπαθεί να αποτυπώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τα υπόλοιπα ας μείνουν για ένα μέλλον, που δεν θα έρθει ποτέ, ελπίζω, γιατί θα είναι ένα μέλλον καταστροφικό, το μέλλον της οριστικής κυριαρχίας του νεοφιλελευθερισμού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο Υπουργός κ. Κωνσταντίνος Ζουράρις έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, τα σέβη μου.

Συνάδελφοι και συνάδελφοι, εν τάχει, διότι οι καιροί του Κανονισμού ου μενετοί και μου τους κόψαν και λίγο.

Τα κατ' εμέ, πρώτον, τα οποία έχουν να κάνουν με το σχέδιο νόμου.

Οδησός, δεκατέσσερις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ενωσης, Βρυξέλλες, Αλβανία και Γεωργία με τις Υφυπουργούς, με τις συσκέψεις, με τις επισκέψεις, «...πάρεξ ελευθερία και γλώσσα». Αυτά είναι τα δικά μου θέματα εκεί. Πάνε καλά.

Για τους συναδέλφους, Σάββα και Κέλλα, που ζήτησαν ορισμένες πληροφορίες για το πρόβλημα του Μονάχου -και δεν το έκανα εγώ, αλλά πρέπει να επιμερίσουμε ακριβώς το εγκώμιο και ακριβώς τη δημοκρατική λειτουργία που χαρακτηρίζει τη συγκυβέρνηση αυτή- η κ. Μιχαηλίδου και ο νομικός σύμβουλος Καφύ-

ρας σε μιάμιση μέρα κατόρθωσαν να κόψουν περίπου 300.000 ευρώ για τους επόμενους δεκατέσσερις μήνες με μια συγχώνευση των σχολείων με πλήρη επάρκεια. Από αυτή την άποψη, αυτό το μπάχαλο υπήρχε επί χρόνια στο Μόναχο. Τα λεφτά τα έχετε άνετα εσείς, ε; Τα πετούσατε έτσι. Είχαμε 63.000 μηνιαίως, συνάδελφε, στο ένα. Το πήγαμε στις 40.000 για τους οκτώ μήνες και για τους άλλους επτά στις 35.000 σε μιάμιση μέρα.

Πισίνα βρήκα για το σχολείο. Ίσως διότι στους Βέλγους είπα τους αριθμούς με τα βελγικά και έκαμψα την Υπουργό, η οποία, ειρήσθω εν παρόδω, σχεδόν συναγωνιζόταν σε ομορφιά εσένα! Επομένως έχουμε πισίνα, διότι δεν είχαν τα παιδιά πισίνα και ένα στέγαστρο σε ένα κεντρικότατο σημείο. Ήξερα εγώ ότι είχαν πέντε πισίνες γύρω γύρω τα σχολεία στις Βρυξέλλες. Ευχαρίστωσα οι Βέλγοι, δηλαδή το τμήμα των φραγκοφώνων, μας τα έδωσαν κι αυτά. Καλά πάμε εκεί έξω, γιατί όλο έξω είμαι εγώ. Μέσα δεν είμαι.

Το άλλο; Τι εκκρεμότητα; Μια Κιργισία. Επειδή έχουμε Έτος Καζαντζάκη, πήγαμε με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας προχθές στο Κράσι και δώσαμε βραβεία σε παιδιά. Μια Κιργισία σαν τα κρύα τα νερά, η οποία είναι καθηγήτρια και συνοδός μαζί με έναν Ουζμπεκό, έρχεται και μου λέει σε ένα διάλειμμα στις 19.00': «Νίκησε ο ΠΑΟΚ, όχι εσύ που δίνεις ντεμέκ πέναλτι, για να συγχωρθούν τα ημάρτημά σου». Επομένως είχαμε κι αυτό.

Κάτι άλλο που ήταν ολίγον ευαίσθητο -το είπα βέβαια στην Επιτροπή των Μορφωτικών Υποθέσεων, να μην το ξαναλέμε εδώ- είναι οι δύο περιπτώσεις του άρθρου 73, στις οποίες μπορεί να κάνει ο Υπουργός κατά παρέκκλιση. Είναι αυτές στις οποίες εμπλέκεται και το Υπουργείο Εξωτερικών και πρέπει να εμπλέκεται. Μπορείτε να τις μάθετε.

Έρχομαι, λοιπόν, σε ένα οιονεί προσωπικό, διότι προ καιρού ενωτίσθηκα ιδίως όμασι τον Αρχηγό της Μείζονος Μειονοψηφίας τον Μητσοτάκη να λέει σχελιαστικώς και με μία μομφή, εκτός από τον Κατρούγκαλο -δεν του άρεσε τίποτα από τον Κατρούγκαλο κ.λπ.- επιπλέον για την παιδεία του Ζουράρι. «Εκστύθη φρίττων ουρανέ και σαλευθήτωσαν τα θεμέλια της γης»! Εάν δεν τον αρέσει η παιδεία του Ζουράρι, ποια παιδεία του αρέσει; Η μόνη δυνατή παιδεία διά τους ελληνόπαιδες είναι η παιδεία του Ζουράρι, αυτή που διέπει το σύνολο. Βέβαια είναι εκπαιδευτική εδώ, δεν είναι παιδεία.

Εν πάση περιπτώσει, ποια είναι η παιδεία; «Δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε». Αυτή είναι η παιδεία μας. Επομένως «και μερίζονται ου έκαστος έχει χρείαν». Αυτή είναι η παιδεία και όχι βεβαίως οι σαρδανάπαλοι κομπραδόροι οι οποίοι τα βάζουν στην τσέπη 100%, 12.000 ευρώ και λοιπά. «Δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε».

Επομένως -να τελειώνω διότι θα με διώξουν- αυτό είναι το πρόγραμμα που διέπει όλη αυτή την περί εκπαίδευσης νομοθεσία σήμερα. Θα τα ξαναπούμε ίσως τον Σεπτέμβριο. Έχει ο Θεός.

Πρέπει να σας πω, εν πάση περιπτώσει, τις τρεις λέξεις. Άντε, να σας τις χαρίσω, γιατί είναι Έτος Καζαντζάκη. Η φιλελεύθερη παιδεία άπαγε της βλασφημίας βεβαίως το ιερών όνομα της ελευθερίας να είναι με τους κομπραδόρους. Το ένα είναι η σαπισκέλα φιλελεύθερη ελπίδα. Καζαντζάκης. Σαπισκέλα. Έχει σάπια σκέλια. Το άλλο είναι ο χαρβαλδοστομος λόγος του Μητσοτάκη. Χάρβαλο στόμα. Το τρίτο είναι ότι θα τον ταυροκοιτάξω ξανά, εάν τολμήσει να πει ότι δεν του αρέσει η παιδεία του Ζουράρι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο συνάδελφος κ. Θεοχαρόπουλος έχει τον λόγο. Μετά τον κ. Θεοχαρόπουλο θα μιλήσουν ο κ. Βαρβιτσιώτης, ο κ. Ξυδάκης και ο κ. Κωνσταντίνεας και κλείνουμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Είναι να δευτερολογήσουν και οι εισηγητές, ο κ. Εμμανουηλίδης ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Είναι και ο κ. Γερμενής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Έχετε δίκιο.

Κύριε Θεοχαρόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρώτα πρώτα θα ήθελα να τονίσω για άλλη μια φορά -το είπαμε και προηγουμένως, δεν έχετε καμμία ευθύνη εσείς, κύριε Πρόεδρε- την απαράδεκτη δια-

δικασία να έρχονται εδώ Υπουργοί οι οποίοι δεν έχουν καμμία σχέση με το νομοσχέδιο ούτε με τις τροπολογίες και να τοποθετούνται επί του νομοσχεδίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕΑΣ: Κακό είναι αυτό;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Το λέω αυτό γιατί είναι εκτός Κανονισμού. Αντίθετα βλέπω πολλές φορές τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να διαμαρτύρονται όταν γίνονται πράγματα εντός του Κανονισμού, όπως, για παράδειγμα, οι δευτερολογίες των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων που είναι απαντήσεις ακριβώς στους Υπουργούς και σε όσα θα πουν.

Στο πλαίσιο αυτό, λοιπόν, μου έκαναν πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση οι τρεις Υπουργοί, ο κ. Τσακαλώτος, ο κ. Σπίρτζης και ο κ. Βερνιάρδης, που ήρθαν και μίλησαν και ουσιαστικά αποκάλυψαν το πλαίσιο, το πώς σκέφτονται στο θέμα της παιδείας.

Ο κ. Τσακαλώτος για το θέμα της εκλογής πρύτανη και αντιπρυτάνεων είπε χαρακτηριστικά: «Είναι δυνατόν να κερδίζουν εκλογές και να κάνουν ό,τι θέλεις με το ενιαίο ψηφοδέλτιο; Αυτή είναι η λογική σας;». Φαντάζομαι ότι δεν έχει την ίδια λογική για την Κυβέρνηση, για τις βουλευτικές εκλογές. Δεν έχει την ίδια λογική για άλλες εκλογικές διαδικασίες, εκτός αν το είπε ως αυτοκριτική.

Εκεί, όμως, που πραγματικά μας εντυπωσίασε ο κ. Τσακαλώτος ήταν όταν αναφέρθηκε χαρακτηριστικά στις καταλήψεις και είπε: «Είναι παράνομες πράξεις οι καταλήψεις;». Σοβαρά; Δηλαδή αν γίνει κατάληψη για μια εβδομάδα στο Υπουργείο Οικονομικών, θα το αντιμετωπίσει με ακριβώς την ίδια επιχειρηματολογία; Θα έρθει εδώ και θα πει: «Είναι παράνομες πράξεις οι καταλήψεις;». Είναι αυτή αριστερή προοδευτική αντίληψη;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ναι. Ποια είναι, δηλαδή;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι παράνομη πράξη η κατάληψη, κύριε. Βεβαίως όταν θα κάνουν κατάληψη για μία εβδομάδα στο Υπουργείο Οικονομικών, όταν θα προσπαθήσουν να κάνουν κατάληψη για μία εβδομάδα στη Βουλή, είναι παράνομη πράξη η κατάληψη. Να μιλήσουμε ξεκάθαρα.

Ταυτόχρονα, είπε ότι το πανεπιστήμιο δεν είναι μόνο για την προετοιμασία για την αγορά εργασίας. Σωστά, δεν είναι μόνο για την προετοιμασία για την αγορά εργασίας. Είναι και γι' αυτό, όμως. Όλες οι βαθμίδες της εκπαίδευσης είναι και για να δίνουν τη θεωρητική μόρφωση και για να κάνουν καλύτερους τους ανθρώπους, όπως και για να προετοιμάζουν για την αγορά εργασίας. Το ζήτημα είναι ότι στη χώρα μας αυτή τη στιγμή και η αγορά εργασίας και η εκπαίδευση δεν βρίσκονται σε τέτοια κατάσταση που να μπορεί να επιλυθεί ουσιαστικά το ζήτημα της ανεργίας. Σε αυτό πρέπει και το εκπαιδευτικό σύστημα να βοηθήσει.

Ο κ. Σπίρτζης αντιπολιτεύτηκε την Αντιπολίτευση για άλλη μία φορά και αναφέρθηκε στο ότι παλιότερα ίδρυναν τμήματα χωρίς σχεδιασμό. Έγιναν αυτά τα λάθη; Έγιναν πάρα πολλές φορές. Εγώ είμαι ο πρώτος που θα σας το πω. Το θέμα είναι ότι ενώ το είπε αυτό και ήρθε να μιλήσει γι' αυτό το νομοσχέδιο, και σήμερα –το είπα στην πρωτολογία μου και θα ήθελα κι εδώ ένα σχόλιό σας στο τέλος– έχουμε αυτή τη στιγμή την ίδρυση Πολυτεχνικής Σχολής στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου με έδρα τη Σάμο και κατάληψη του Τμήματος Μαθηματικών της Σάμου σε δύο αυτοτελή τμήματα.

Αυτό είναι σε έναν γενικότερο σχεδιασμό τον οποίο δεν τον βλέπουμε, τον οποίο δεν τον ξέρουμε; Ακριβώς το ίδιο δεν κάνατε σε αυτό το νομοσχέδιο στο οποίο ήρθε ο κ. Σπίρτζης και μας είπε αυτά τα πράγματα;

Για να μην πω για τη συζήτηση μεταξύ του κ. Τσίπρα και του κ. Μητσοτάκη, στην οποία ο κ. Τσίπρας κατηγορούσε για επικοινωνιακές τακτικές τον κ. Μητσοτάκη, γιατί ανέβαινε πάνω στα άχυρα και έκανε ομιλίες στους αγρότες. Ο κ. Τσίπρας από την άλλη ανέβαινε στα τρακτέρ. Ποιον λαϊκισμό να διαλέξω εδώ από τους δύο; Ουσιαστικά, τι συζήτηση είναι αυτή σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα;

Τέλος, κύριε Παρασκευόπουλε, περίμενα ένα σχόλιο από εσάς για το θέμα του ασύλου και για την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, που και η ίδια αναφέρει ότι προβληματισμός μπορεί να εγερθεί σχετικά με την παροχή αποτελεσματικής προστασίας κατά άλλων εγκλημάτων, ιδίως αυτόφωρων. Σημειώνεται ότι η

διάκριση μεταξύ εγκλημάτων κατά της ζωής και εγκλημάτων κατά της σωματικής ακεραιότητας είναι δυσχερώς διαγνώσιμη.

Συνεπώς, επειδή ακριβώς το ζήτημα των παραβατικών ενεργειών είναι το πρόβλημα και η ανοχή σε αυτές, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής κάνει σχόλιο, επισήμανση και προβληματισμό για αυτό το ζήτημα. Από εσάς, λοιπόν, που αναφερθήκατε στο συγκεκριμένο θέμα, θα περίμενα μια τέτοια τοποθέτηση.

Τέλος, ο κ. Μπαλτάς αναρωτήθηκε ποια είναι η θέση μας για τα μεταπτυχιακά. Κύριε Γαβρόγλου, νομίζω ότι είχαμε συνεννοηθεί το πρωί σε αυτό το ζήτημα και πιθανόν ο κ. Μπαλτάς δεν κατάλαβε.

Ας το πούμε, λοιπόν, για άλλη μια φορά: Προπτυχιακά χωρίς διδάκτρα. Είναι άλλο το ζήτημα το ξενόγλωσσων τμημάτων. Εμείς λέμε ναι στα ξενόγλωσσα τμήματα χωρίς τη μεσολάβηση του διεθνούς πανεπιστημίου. Στα μεταπτυχιακά αυτό που λέμε και το ξαναλέμε είναι, όπως υπάρχει βεβαίως, να μπορεί να προβλέπεται από τον νόμο και η ύπαρξη διδασκόντων. Βεβαίως να ευρίσκουμε τις εισοδηματικές κατηγορίες που είναι χαμηλές και αυτές που χρειάζονται υποτροφίες βάσει κριτηρίων. Πού διαφωνούμε σε αυτό το θέμα, για παράδειγμα; Δεν έχω καταλάβει.

Ο κ. Μπαλτάς πιθανότατα δεν κατάλαβε την τοποθέτηση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης που είναι ξεκάθαρη στα μεταπτυχιακά: Θα πρέπει να αφήνεται από τον νόμο η δυνατότητα ύπαρξης διδασκόντων και ταυτόχρονα εκεί που υπάρχουν προβλήματα να υπάρχουν απαλλαγές και υποτροφίες.

Στην παιδεία, λοιπόν, χρειάζεται εθνική συνεννόηση. Δεν χρειάζονται εμμονές, δεν χρειάζονται ιδεοληψίες. Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να κινηθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, κύριε Παρασκευόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα είμαι πολύ σύντομος.

Θα ήθελα να πω ότι προβληματισμούς πάντοτε συμμεριζόμαστε, αλλά δεν θα συμφωνούσα με τις σκέψεις της Νομικής Επιτροπής της Βουλής. Γιατί νομίζω ότι υπάρχει ιδιαίτερο κεφάλαιο στον Ποινικό Κώδικα που περιλαμβάνει τα εγκλήματα κατά της ζωής και είναι σαφές ποια είναι αυτά. Επίσης, η διάκριση πλημμελήματος και κακουργήματος είναι επίσης σαφής, αφού μπορεί να γίνει μόνο με την απλή ανάγνωση της ποινής. Επομένως νομίζω ότι εδώ δεν υπάρχει κάποιο πρόβλημα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Εμμανουηλίδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια προηγούμενη τοποθέτησή μου από αυτό το Βήμα επεσήμανα ότι οι διαφορές μας με το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και με τα δορυφορικά κόμματα της Νέας Δημοκρατίας, όπως μετεξελέχθηκαν –εννώνω τη Δημοκρατική Συμπαράταξη και το Ποτάμι–, δεν είναι μόνο πολιτικές. Είναι βαθιά πολιτισμικές. Το δικό μας πολιτισμικό μοντέλο έχει ως επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ουσιαστικές ανάγκες του.

Εσείς προσηλωμένοι στην ιεροποίηση της αγοράς, μετατρέψατε το άτομο σε αγοραία μονάδα συναλλαγής, αδιαφορώντας για τις πραγματικές του ανάγκες. Το πεδίο που αναδεικνύει αυτό το πολιτισμικό χάσμα είναι κυρίως η εκπαίδευση.

Για εμάς εκπαίδευση είναι το κοινωνικό εργαλείο που η αξιοποίησή του συντείνει σε έναν και μόνο στόχο: να συγκροτήσει προσωπικότητες με συνειδητοποίηση της ευθύνης για το οικονομικό, πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι. Μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία στοχεύουμε να δώσουμε στο άτομο πραγματική μόρφωση, που σημαίνει να αποκτήσει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που οδηγούν στον εξανθρωπισμό της ύπαρξής του.

Το όραμά σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, είναι η εκπαίδευση να μετατραπεί σε μια κοινωνική αρένα, όπου, στον βωμό της οικονομικής σκοπιμότητας, θυσιάζονται

αξίες και αρχές. Θυσιάζεται η υπέρτατη ανθρώπινη αξία, η αξιοπρέπεια. Γιατί αυτή θυσιάζεται εν προκειμένω, όταν μια ομάδα πανεπιστημιακών αντιδρούν για τα μεταπτυχιακά, καθώς όλα αυτά τα χρόνια διπλασίαζαν τους μισθούς τους, δημιουργώντας διαπλοκές από γυρολόγους καθηγητές «προς άγραν επιπλέον εισοδήματος», όπως εύστοχα επεσήμανε ο Υπουργός.

Δεν γινόμαστε δάσκαλοι για να πλουτίσουμε. Άλλοι χώροι της ελεύθερης αγοράς είναι προσφορότεροι γι' αυτή την επιδίωξη. Ο δάσκαλος έχει αποστολή να πλουτίσει τους μαθητές, τους φοιτητές, την κοινωνία, κύριε Τζαβάρα, παρέχοντάς τους αφειδώλετα την επιστημοσύνη, τη σοφία, την κοινωνική προσφορά.

Στην ιστορική μνήμη της εκπαίδευσης δεν καταγράφηκαν πανεπιστημιακοί που πλούτισαν μέσα από χρηματοθηρικές πρακτικές. Αντίθετα, όλοι με σεβασμό αναφερόμαστε στο πνευματικό ανάστημα και το κοινωνικό εκτόπισμα ενός Δημήτρη Μαρωνίτη, ενός Μανόλη Ανδρόνικου, ενός Αριστόβουλου Μάνεση, των φωτεινών αυτών οδοδεικτών μιας φωτεινής ακαδημαϊκής πορείας.

Πολιτισμική άβυσσος μας χωρίζει, καθώς κάθε νομοθετική πρωτοβουλία που παίρνουμε προς την κατεύθυνση οξυγόνωσης της δημοκρατίας στον χώρο της παιδείας σάς προκαλεί αλλεργία και ενεργοποιεί τα ολιγαρχικά αντανακλαστικά σας. Αναφέρομαι στη δυνατότητα που δίνεται με το νομοσχέδιο στους φοιτητές να συμμετέχουν στην εκπροσώπηση στα όργανα της διοίκησης των ανωτάτων ιδρυμάτων, αναφέρομαι στην εξασφάλιση της μεγαλύτερης δυνατής αντιπροσωπευτικότητας στα ανώτερα όργανα μέσω της ξεχωριστής εκλογής στην Επιτροπή για την Αναθεώρηση των Συntagμάτων, στην συμμετοχή όλων των τμημάτων στη Σύγκλητο.

Ο ακρωτηριασμός της δημοκρατίας, ως γνωστόν, επέρχεται με τον de facto αποκλεισμό κοινωνικών ομάδων από τη διαδικασία του εκλέγειν, του υπέρτατου δημοκρατικού δικαιώματος. Το νομοσχέδιο διακρίνεται από ρυθμίσεις κρινόμενες και από ποσοτικά και από ποιοτικά κριτήρια, που αναδεικνύουν την πρόδηλη δημοκρατική φυσιολογία του, που με λυσσαλέο τρόπο αντιμάχeste.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα κλείσω με δυο σύντομες επισημάνσεις. Είναι λυπηρό –αναφέρομαι στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ- να αποποιούνται την πιο φωτεινή περίοδο της πολιτιστικής τους ηγεμονίας, την περίοδο 1982-1985, όταν πραγματικά μέσα στις τάξεις ένιωθα δάσκαλος με έναν ανοικτό ορίζοντα, γιατί η ελευθερία είχε μπει μέσα στις τάξεις και την αναπνέαμε και οι διδάσκοντες και οι μαθητές. Είναι θλιβερό μέσα σ' αυτή τη διαδρομή να φτάνουμε στην απόληψη της «Διαμαντοπούλειας» πρακτικής, που πολύ εύστοχα είπε ο κ. Μπαλάς ποια ήταν η απόληξή της.

Έρχομαι και σε ένα δεύτερο. Έχω ακούσει πολλές φορές ότι διακόσιοι πενήντα ήταν αυτοί που ψήφισαν. Τι να κάνουμε, συνάδελφοι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Διακόσιοι πενήντα πέντε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Διακόσιοι πενήντα πέντε. Κάποτε ψήφισαν σχεδόν τριακόσιοι. Τι σημαίνει αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τίποτα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Έχουμε μνήμη. Πρόσφατα ήταν τα γεγονότα. Άρα δεν είναι μόνο το ποσοτικό κριτήριο. Ο χρόνος είναι αυτός που αναδεικνύει το θνησιγενές ενός νομοθέτηματος ή τη μακροήμερησή του. Όταν έχει στόχευση να σταθεί κοντά στην κοινωνία και στον άνθρωπο, έχει προοπτική μακροήμερης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μάλιστα. Ολοκληρώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Κλείνω κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό, για να πω ότι υποστηρίζω τη θέση του συνάδελφου Θέμη Μουμουλίδη, γιατί θέμα αρχής είναι κάποιος κύκλος να κλείνει. Αλλάως περνάμε σε επισκοπικές πρακτικές ισοβιότητας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε.

Ο συνάδελφος κ. Βαρβιτσιώτης έχει τον λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας αυτή την πολύωρη συζήτηση διαπίστωσα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει ιδέα για το πώς διαμορφώνονται οι

απόψεις μέσα στη Νέα Δημοκρατία. Δεν έχει ιδέα για την ιστορία τους, για το πώς γεννιούνται, πώς γίνονται κυρίαρχες στην κοινωνία.

Η άποψη για την αλλαγή του άρθρου 16 και του σπασίματος του κρατικού μονοπωλίου με την ίδρυση μη κερδοσκοπικών, μη κρατικών πανεπιστημίων δεν ήταν μια άποψη που ήρθε από τα ψηλά, δεν ήταν μια άποψη που ήρθε από τις ηγεσίες. Ήταν μια άποψη που ήρθε από το φοιτητικό κίνημα.

Η ΔΑΠ το 1998, με επικεφαλής τότε τον Κωστή Χατζηδάκη, εξέφρασε για πρώτη φορά αυτή την άποψη. Ξέρετε τι κατάφερε; Κατάφερε να κερδίσει για πρώτη φορά τις φοιτητικές εκλογές. Έκτοτε κερδίζει συνεχώς τις φοιτητικές εκλογές, έχοντας σταθερά την άποψη ότι δεν μπορεί να λειτουργεί το κρατικό ασφυκτικό μονοπώλιο στην παιδεία. Αυτή είναι η άποψη η οποία πλέον κυριάρχησε στην κοινωνία σε όλες τις μετρήσεις της κοινής γνώμης τα τριάντα χρόνια και έφτασε το 1998, δέκα χρόνια μετά, η Νέα Δημοκρατία να την υιοθετήσει και να την περιορίσει –αν θέλετε- στην έκφρασή της.

Όταν τη φέραμε το 2008 πλέον ως πρόταση για αναθεώρηση, το ΠΑΣΟΚ απείχε από τη συζήτηση. Κανένα από τα κόμματα, βεβαίως, της Αριστεράς δεν την ψήφισε. Ο ίδιος ο Γιώργος Παπανδρέου τότε, εκβιαζόμενος από το καθηγητικό κατεστημένο –που στη συνέχεια ήρθε και έγινε κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ και το εκμεταλλεύσατε και σας στηρίζει όλο αυτό το καθεστώς-, είπε όχι σε αυτά τα οποία είχε πει και ενώ είχε εκφραστεί εντελώς αντίθετα κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην Επιτροπή για την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Διότι τότε το ΠΑΣΟΚ διά του Θεόδωρου Πάγκαλου είχε τοποθετηθεί υπέρ της αναθεωρήσεως του άρθρου 16.

Το γεγονός ότι η ΔΑΠ τριάντα χρόνια κερδίζει τις φοιτητικές εκλογές, έχοντας σημαία την κατάργηση και τροποποίηση του άρθρου 16 και την κατάργηση του ασύλου σε ό,τι αφορά τις εγκληματικές ενέργειες που γίνονται μέσα στα πανεπιστήμια, πρέπει να σας προβληματίσει.

Δυστυχώς, δεν κάνατε διάλογο. Δεν κάνατε κανέναν διάλογο για το νομοσχέδιό σας. Γιατί, αν είχατε κάνει διάλογο, αν σεβόσασταν τους φορείς και τους θεσμούς που εκπροσωπούν το πανεπιστήμιο, θα ξέρατε ότι όλοι είναι ενάντια σας. Δεν έχετε βρει συμμάχους. Στις συλλογικότητες τους βρήκατε; Πού τους βρήκατε; Στους μπαχαλάκηδες; Σε ποιον έχετε βρει πραγματικά υποστήριξη στις αλλαγές σας; Αν εμείς δεν αλλάξαμε με τη Μαριέττα Γιαννάκου τον νόμο περί ασύλου σε τόσο μεγάλο βαθμό, ήταν γιατί ακριβώς επαπειλείτο η κατάληψη των πανεπιστημίων από όλα αυτά τα στοιχεία –στα οποία σήμερα δίνετε το άσυλο- και δεν υπήρχε η μέγιστη πολιτική συναίνεση, ώστε να είναι μια ώριμη αλλαγή.

Έγινε ώριμη, όταν την έφερε τότε η Διαμαντοπούλου και τότε η φοιτητική νεολαία της ΔΑΠ τη στήριξε απόλυτα και δεν είχαμε τα φαινόμενα των καταλήψεων. Ήταν πετυχημένη; Όχι. Θα έπρεπε να ήταν ακόμα πιο αποτελεσματική. Θα έπρεπε να προστατεύεται ο φοιτητής, θα έπρεπε να προστατεύεται ο καθηγητής, να μην έχουμε τα φαινόμενα προπηλακισμού που έχουμε δει όλοι στις τηλεοράσεις μας, να μην έχουμε τα φαινόμενα του «χτισίματος» καθηγητών, της δημόσιας διαπόμπευσης ή της απειλής της ζωής τους. Εσείς, που σήμερα νομοθετείτε τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς, καταργείτε τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεν τις καταργούμε. Γιατί λέτε ψέματα;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Πραγματικά παρατηρώ όλη αυτή τη συζήτηση και δεν έχω ακούσει ένα βήμα προς τα μπρος. Ποιο είναι το βήμα προς τα μπρος που κάνετε; Γιατί μας κατηγορείτε; Μας κατηγορείτε ότι υπήρχε συναλλαγή των φοιτητών και ότι συμμετείχαν και στελέχη που προέρχονταν από τη φοιτητική μας νεολαία. Την καταργήσαμε αυτή. Εσείς την επαναφέρετε. Εσείς επαναφέρετε τη συναλλαγή, μέσα από τον έλεγχο των φοιτητών στις αποφάσεις του πανεπιστημίου για τη λειτουργία του και όχι για τα θέματα που τους αφορούν. Διότι σε αυτά πιστεύαμε, πιστεύουμε και θα πιστεύουμε.

Εγώ προέρχομαι από το ελληνικό πανεπιστήμιο και από τη

ΔΑΠ, όπως και πάρα πολλοί συνάδελφοί μου. Δώσαμε μάχες αξιοπρέπειας στο πανεπιστήμιο. Αυτό που σήμερα δεν μπορεί να γίνει, ο ελεύθερος διάλογος στο πανεπιστήμιο, προσπαθήσαμε να το περιφρουρήσουμε και σήμερα εσείς το καταπατείτε.

Κλείνω με δύο θέματα, κύριε Πρόεδρε. Το πρώτο αφορά την ψήφο που δίνουν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες σε αυτό το νομοσχέδιο. Δεν έχουν διαβάσει ούτε καν το κυβερνητικό τους πρόγραμμα, που μιλάει για μεγιστοποίηση της αυτονομίας των πανεπιστημίων -δηλαδή όχι υπουργικές αποφάσεις, όχι υπουργικά βέτο που σήμερα νομοθετείτε- και για την κατάργηση του άρθρου 16 και του ανοίγματος της ανώτατης εκπαίδευσης.

Άκουσα τον κ. Παπαχριστόπουλο εδώ να μας λέει ότι είναι εναντίον. Το καταθέτω, για να ξέρει τουλάχιστον με ποιο πρόγραμμα κατέβηκε, με ποια σημαία κατέβηκε, εκτός αν ήταν και αυτός σε τέτοια σημαία ευκαιρίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έρχομαι στο δεύτερο. Μας λέτε ότι κατοχυρώνετε τα δικαιώματα των μηχανικών που προέρχονται από τα ΤΕΙ. Ήρθε και ο κ. Σπίρτζης εδώ. Είχε το θράσος να έρθει και να μιλήσει. Ο κ. Σπίρτζης δεν ήταν πρόεδρος στο ΤΕΕ; Πάντοτε ανήκε στον χώρο του ΣΥΡΙΖΑ ή της Αριστεράς. Πριν ήταν ο κ. Αλαβάνος, ο αδερφός του μέντορα του Πρωθυπουργού σας. Όλοι αυτοί αποκλεισμένους είχαν τους αποφοίτους των ΤΕΙ από το μητρώο του ΤΕΕ. Δεν τους είχαν δώσει το δικαίωμα να πάρουν αριθμό μητρώου στο ΤΕΕ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο κ. Στασινός ήρθε, ο καινούργιος Πρόεδρος, η καινούργια διοίκηση, που δεν προέρχεται από τις τάξεις της Αριστεράς, και άνοιξε επιτέλους την πόρτα του Τεχνικού Επιμελητηρίου στους αποφοίτους των ΤΕΙ, για να κάνουν το πρώτο μεγάλο βήμα προς τα επαγγελματικά τους δικαιώματα. Σας καταθέτω και το σχετικό δημοσίευμα της «ΑΥΓΗΣ», το οποίο αναφέρεται σε αυτό το θέμα πριν από έναν μήνα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, πα-

ρακαλά, ολοκληρώνετε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία τροπολογία, για την οποία δεν έγινε καμμία κουβέντα, αλλά είναι η τροπολογία του κ. Μουζάλα. Αποδεικνύει με αυτά που κάνει πόσο πρόωρη, ατελέσφορη, και καθόλου λειτουργική ήταν η ίδρυση του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Προσπαθεί να καταργήσει οποιεσδήποτε έννοιες τήρησης του νόμου στις δημόσιες προμήθειες, γιατί ακριβώς δεν έχει καταφέρει εννέα μήνες μετά τη δημιουργία του Υπουργείου να φτιάξει Οικονομική Διεύθυνση στο Υπουργείο. Με εξαίρεση την αποζημίωση των κατοίκων του Δήμου Παιονίας του Κιλκίς -που ταλαιπωρήθηκαν οι άνθρωποι- της Ειδωμένης, δηλαδή, που έρχεται μετά από δύο χρόνια το κράτος να τους αποζημιώσει, θεωρώ ότι όλη αυτή η τροπολογία είναι μία ομολογία αποτυχίας στην οργάνωση του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής και σε καμμία περίπτωση δεν τη στηρίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, θέλετε τον λόγο για νομοτεχνική βελτίωση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Θα απαντήσω μετά. Θα δευτερολογίσω, γιατί έχουν μαζευτεί διάφορα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Δευτερολογία έχετε. Μην απαντάτε όμως τώρα στον κ. Βαρβιτσιώτη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όχι, δεν απαντάω τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Θα κάνετε νομοτεχνική βελτίωση, ωραία.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Η παράγραφος 2 του άρθρου 92 του σχεδίου νόμου στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1197 και ειδικό 138 διαγράφεται και η παράγραφος 3 αναριθμείται σε παράγραφο 2.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Κωνσταντίνος Γαβρόγλου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Στο Σχέδιο Νόμου

«Οργάνωση και λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, ρυθμίσεις για την έρευνα
και άλλες διατάξεις»

προσložη με γεν. αριθμό 1197 και ειδικό αριθ. 138.
Η παρ. 2 του άρθρου 92 του σχεδίου νόμου διαγράφεται και η παρ 3 αναριθμείται σε
παρ. 2.

Αθήνα, 1.8.2017

Ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

Κωνσταντίνος Γαβρόγλου

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Ξυδάκη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με αφορμή τη συζήτηση ενός νομοσχεδίου που προσπαθεί να ρυθμίσει μερικά πράγματα στον χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης, ξετυλίχθηκε μια πολύ ενδιαφέρουσα πολιτική συζήτηση.

Ήταν ενδιαφέρουσα από την άποψη ότι, ενώ μπροστά μας είναι τα μεγάλα προβλήματα της χώρας, όπως προέκυψαν από τη χρεοκοπία του 2009-2010 και όπως τα βλέπουμε ακόμη δομικά και παραμένοντα να απασχολούν την κοινωνία και τις νεότερες γενιές, αναγνωρίζεται, τουλάχιστον στα λόγια, ότι η δημόσια εκπαίδευση είναι ένα εργαλείο για την ανάταξη της δημοκρατίας και όχι η εργαλειώδης της χρήση, αλλά ως ένα όπλο για να ξαναστερεώσουμε την πίστη των ανθρώπων στη δημοκρατία.

Όπως προείπε ο συνάδελφος Νίκος Φίλης, ανεβαίνει και η εμπιστοσύνη των πολιτών, σε μια εποχή που η εμπιστοσύνη τους είναι κλονισμένη και προς τη δημοκρατία και προς το πολιτικό σύστημα και προς το πολιτικό προσωπικό και προς εμάς τους Βουλευτές, τους αιρετούς. Ο λαός μας στέλνει εδώ, αλλά ο λαός φαίνεται ότι δεν μας εμπιστεύεται.

Ενώ έχουμε μπροστά μας όλα αυτά τα μεγάλα κοινωνικά τραύματα της ανεργίας, των μεταναστευτικών εκροών, της γήρανσης του πληθυσμού, της ηττοπάθειας και της μοιρολατρίας, σε ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού που έχει πληγεί βαρύτατα από την κρίση, δεν μπορούμε να εξασφαλίσουμε μερικά μίνιμουμ για να κοιτάξουμε προς το μέλλον.

Εδώ, ασφαλώς, οι ευθύνες είναι όλων μας. Δεν βγάζω ούτε την Κυβέρνηση ούτε τη δική μας παράταξη. Μου κάνει, όμως, μεγάλη εντύπωση το πάθος, η εμπάθεια, το μένος και η εχθροπάθεια εκ μέρους της Αντιπολίτευσης, πρωτίστως της Αξιωματικής, αλλά και της Ελάσσονος.

Ειδικά στην περίπτωση της Νέας Δημοκρατίας, ο λόγος ο οποίος αναπτύσσεται το τελευταίο διάστημα είναι ένας λόγος αντιδραστικός, διόλου φιλελεύθερος, ένας λόγος ο οποίος διαρκώς υποπίπτει στις παγίδες -ή τις προσελκύει κιόλας- των fake news, των τρολαρισμάτων, ακολουθεί τα τρολάρια που κάνει το vatraxi.com και ο κάθε πλακατζής στα social media και τα κάνει πολιτικό λόγο και ταυτόχρονα υπάρχει μια ταύτιση με τον λόγο των ολιγαρχών και με τα συμφέροντα της ολιγαρχίας.

Μερικές φορές φτάνουμε σε μεταφασιστικές αποχρώσεις λόγου. Ο συνάδελφος κ. Βορίδης, τις προάλλες, μέσα στην Αίθουσα της Βουλής, δύο φορές απέκλεισε τη συμπόρευση της Αριστεράς με την ελευθερία, προσφεύγοντας έτσι σε έναν προνεωτερικό λόγο και προδίδοντας την έλλειψη πίστης του στη δημοκρατία. Δεν ταυτίζεται καν μέρος της Νέας Δημοκρατίας με τα ιδεώδη της Γαλλικής Επανάστασης, με τα ιδεώδη της δημοκρατίας στους νεωτερικούς χρόνους.

Ακόμη και ο ήπιος πατερναλισμός της κ. Κεραμέως και του κ. Χατζηδάκη να μιλήσουν για την Αριστερά, λέγοντας ότι δεν είναι η Αριστερά αυτή που επιτίθεται στη δημοκρατία και ότι υπάρχει και μια Αριστερά καλή, για παράδειγμα η Αριστερά του Λεωνίδα Κύρκου, ήταν επιφανειακός, κατά τη γνώμη μου. Υποχρεώθηκαν να τα πάρουν πίσω.

Όλος ο εσμός των ακροδεξιών troll, των βασιλοχουντικών, των μαύρων ψυχών που στοιχειώνουν τη δεξιά παράταξη αποκλείουν κάθε πεδίο σύγκλισης, κάθε πεδίο δημοκρατικού διαλόγου, κάθε πεδίο δημοκρατικής σύγκρουσης, που είναι σύγκρουση μεν, αλλά με κανόνες.

Ολοένα πληθαίνουν οι κραυγές για πραξικοπηματίες στην Κυβέρνηση, για «μαδουριστές», για απατεώνες, για βιαστές της δημοκρατίας.

Θα ήταν μόνο φαιδρές αυτές οι κραυγές -και σίγουρα ξυπνάνε το δημοκρατικό αίσθημα στους πολίτες-, εάν δεν ήταν και επικίνδυνες και για τις ατραπούς τις οποίες ακολουθεί η σημερινή Δεξιά, η σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και γιατί επιτείνουν τη δυσπιστία των πολιτών και κλονίζουν την πίστη τους στη δημοκρατία.

Όταν ο θεσμικός εγγυητής της δημοκρατίας που είναι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ή το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εκφράζεται με τέτοιους βίαιους τρόπους, με βίαιες εκφράσεις απέναντι στον Πρωθυπουργό ή στην Κυβέρ-

νηση, δεν καλλιεργείται καμμία εμπιστοσύνη και καμμία πίστη στη δημοκρατία που μπορεί να επιλύσει τα προβλήματά της, να προχωρήσει μπροστά και να βγάλει την κοινωνία από την κρίση.

Θέλω να πω, δηλαδή, ότι, ακόμη και αυτή η διαμάχη που συμβαίνει πάνω στο σώμα της δημόσιας εκπαίδευσης, είναι μια μάχη πολιτική. Είναι μια μάχη στην οποία η δεξιά παράταξη, η συντηρητική παράταξη έχει εγκαταλείψει οποιαδήποτε φιλολαϊκή της εκδήλωση -που την είχε δείξει σε άλλες εποχές- και έχει επιδοθεί σε έναν νεοφιλελεύθερο μηρυκασμό δοξασίων και θρησκοληψίας.

Στην ουσία επιδιώκεται μια επάνοδος στην εξουσία, μια επάνοδος σε μια πολιτική πρακτική που χαρακτηρίζεται από τον παρασιτισμό, το κρατικοδίαιτο εγχώριο σύστημα, την πελατεία και τον νεποτισμό. Όσα παρουσίασε προχθές ο Υπουργός ο κ. Σταθάκης για τον νεποτισμό στη «ΛΑΡΚΟ», με τα σόγια πρώην Υπουργών και νυν Βουλευτών σε μία ρημαγμένη εταιρεία, η οποία θα μπορούσε να δίδει δουλειές και πλούτο σε όλη την εθνική οικονομία, ήταν ενδεικτικά.

Για τη δε Δημοκρατική Συμπαράταξη έχω να πω ότι αποτελεί μια ένα θλιβερό παραλήρωμα της Δεξιάς. Το μόνο που δεν μπορεί να κρυφτεί είναι αυτή η λυσσαλέα όρεξη μήπως και λάβουν κάποιο Υπουργείο σε κάποια μελλοντική κυβέρνηση.

Θα μπορούσα να την παραλληλίσω με τα ξέφτια της Ενώσεως Κέντρου το 1981, που δεν είχαν καταλάβει τη θύελλα του τότε ΠΑΣΟΚ, του τότε Ανδρέα Παπανδρέου, τους οποίους τελικά τους ενσωμάτωσε όλους, όσους δεν είχαν απομείνει γραφικοί.

Σε ό,τι μας αφορά ως Βουλευτές, για την τροπολογία που κατέθεσε η Υπουργός Πολιτισμού για το Μουσείο Ακροπόλεως, την οποία επισήμανε ο συνάδελφος κ. Μουμουλίδης, θα ήθελα να πω ότι θα ήταν καλό να την ξαναδεί προσεκτικά η Υπουργός.

Το Μουσείο Ακροπόλεως δεν πάσχει από επισκοπικό διορισμό, να γίνουν τα οκτώ χρόνια δώδεκα ή δεκαέξι. Από το 2008, όμως, που έχει βγει ο ιδρυτικός νόμος και από το 2009, που διορίστηκε διοίκηση, έως το 2017, δηλαδή για οκτώ ολόκληρα χρόνια, δεν έχει εφαρμοστεί ο οργανισμός. Δεν έχει εγκαθιδρυθεί ούτε γενικός διευθυντής με προκήρυξη και διαγωνισμό ούτε οι τέσσερις, πέντε προβλεπόμενες διευθύνσεις. Είναι επί οκτώ χρόνια χωρίς οργανισμό. Γιατί αυτά τα πρόσωπα του διοικητικού συμβουλίου επί οκτώ χρόνια δεν εφαρμόσαν τον οργανισμό; Δεν τον έβαλαν να λειτουργήσει, δεν τον έβαλαν μπροστά και είναι τόσο πολύτιμο.

Μπορούμε να το ξαναδούμε. Υπάρχουν πράγματι πρόσωπα που αξίζουν κάτι παραπάνω, αλλά ας δούμε εάν λειτουργήσει ο ιδρυτικός νόμος προτού τον αλλάξουμε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γερμενής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Δύο πράγματα κάνετε από τη μέρα που αναλάβατε τη διακυβέρνηση της χώρας. Ή θα ψηφίζετε μονιακές δεσμεύσεις της τρόικας, πράγμα που υποτίθεται ότι πάει κόντρα με τη δήθεν Αριστερά που εσείς εκπροσωπείτε, ή θα φέρντε νομοσχέδια που καλύπτουν την ιδεοληψία σας, όπως αυτό εδώ σήμερα.

Παράλληλα, για να τα βρείτε και για να τα έχετε καλά με τον άλλο σας εαυτό, διοργανώνετε κατασκηνώσεις καλώντας ιδεολογικούς σας φίλους από λαϊκούς παραδείσους, τύπου Βενεζουέλα. Δεν ξέρω βέβαια, εάν στην αντίστοιχη Βουλή του Μαδούρου εμφανίζονταν ανάλογα καλόπαιδα τύπου «Ρουβίκωνα», πώς θα τους φερόταν το καθεστώς Μαδούρου. Το πιο λογικό ήταν να τους πέταγε έξω με τις κλωτσιές ή θα τους έβαζε σε κάποιο μπουντρούμι.

Πάμε τώρα στο νομοσχέδιο, αναφορικά με τα παιδιά με ειδικές ανάγκες. Είναι ένα ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί με ιδιαίτερη ευαισθησία. Το φέρνετε, όμως, εσείς επειδή πράγματι νοιάζεστε ή αναφέρετε ένα τέτοιο ευαίσθητο θέμα απλά και μόνο για εντυπωσιασμό, δηλαδή ότι δήθεν ενδιαφέρεσθε γι' αυτά τα παιδιά;

Για παράδειγμα, δεν είναι δυνατόν να τα βάζετε μόνο με τα ιδιωτικά σχολεία, τη στιγμή που ο δημόσιος τομέας πραγματικά είναι ανύπαρκτος απέναντι στις ανάγκες αυτών των παιδιών. Τα

δημόσια σχολεία δεν έχουν και αυτά ακόμη τις κατάλληλες υποδομές, δεν έχουν ούτε ασανσέρ ούτε ράμπες ούτε χώρους ειδικά διαμορφωμένους για τέτοιες περιπτώσεις. Το ίδιο και τα περισσότερα πανεπιστήμια είναι ακατάλληλα για να δεχθούν φοιτητές με ειδικές ανάγκες.

Ας πούμε, δηλαδή, το εξής παράδειγμα. Όταν ένα παιδί πηγαίνει σε ένα δημόσιο σχολείο και για κακή του τύχη έχει ένα ατύχημα στη ζωή του και μένει με κινητικά προβλήματα. Τι κάνετε τότε; Είναι καταδικασμένο, αφού δεν υπάρχει κράτος πρόνοιας ούτε παιδεία ικανή να σηκώνει το βάρος τέτοιων περιπτώσεων. Δεν έχει καταφέρει ένα δήθεν σοβαρό κράτος δυτικού τύπου να έχει σε κάθε μεγαλούπολη, τουλάχιστον, κάποιο κατάλληλα επανδρωμένο δημόσιο σχολείο, ακριβώς για άτομα με ειδικές ανάγκες.

Είναι ντροπή μας, εμείς εδώ που νομοθετούμε και εσείς οι δήθεν κουλτουριάρηδες, που νοιάζεστε για τα ανθρώπινα δικαιώματα, να μην προχωράτε άμεσα, τώρα, σε τέτοιες δομές. Όμως, ναι, ξέχασα. Εσείς προτιμάτε να πετάτε εκατομμύρια για στίση και διαβίωση χιλιάδων λαθροεποίκων μεταναστών και να μη νοιάζεστε για τα Ελληνόπουλα.

Επίσης, δεν είναι δυνατόν να εξισώνετε όλες τις μορφές αναπηρίας. Ένα παιδί με βαριάς μορφής αυτισμό έχει σαφώς μεγαλύτερες και ιδιαίτερες ανάγκες από ένα παιδί με δυσλεξία ή με ήπια μορφή συνδρόμου Άσπεργκερ, το οποίο με παράλληλη στήριξη θα μπορούσε να υπάρχει σε μια συνηθισμένη τάξη. Έχετε μια ισοπεδωτική τάση, την οποία τη μεταφέρετε σε όλους τους τομείς της διακυβέρνησής σας.

Περάσατε μια ρύθμιση προσφάτως με την οποία δεν θα δίνετε πλέον χρήματα στους γονείς να πάνε για λογοθεραπεία τα παιδιά τους που έχουν πρόβλημα. Εκεί δεν σας έπιασε η ευαισθησία σας; Δεν σας ένοιαξε για τους γονείς που δεν δύνανται να πληρώσουν ακόμα και 400 ευρώ τον μήνα για ένα παιδί με αυτισμό ή με ανάγκες λογοθεραπείας και εργοθεραπείας;

Φέρνετε ένα σημαντικό νομοθέτημα για την παιδεία μαζί με άσχετες τροπολογίες. Αυτό από μόνο του μειώνει τη σοβαρότητα του νομοσχεδίου. Αδυνατείτε να δείτε τη ζοφερή πραγματικότητα στην οποία έχει φτάσει η ανώτατη βαθμίδα εκπαίδευσης, για την οποία κατάντια έχετε και εσείς ένα μεγάλο κομμάτι ευθύνης, αφού η Δεξιά σας άφησε εδώ και χρόνια να αλωνίζετε ελεύθερα και να ποτίζετε με το δηλητήριο σας τους νέους με σάπιες, κενές ιδεολογίες και το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι οι ιδεοληψίες σας.

Στα πανεπιστήμια έχουμε έντονα κρούσματα ανομίας. Στην ΑΣΟΕΕ το λαθρεμπόριο τσιγάρων γίνεται απροκάλυπτα στον προαύλιο χώρο, ενώ δεν λείπουν και καταγγελίες σε άλλα πανεπιστημιακά ιδρύματα για εμπόριο ναρκωτικών, βιασμούς, τραμπουκισμούς, μπόχα και δυσωδία.

Σε κάθε πολιτισμένο κράτος τα πανεπιστήμια αποτελούν τα στολίδια της χώρας και κάθε κράτος είναι περήφανο γι' αυτά. Στην Ελλάδα όμως έχουν καταντήσει να αποτελούν εικόνες ντροπής. Τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι υποβαθμισμένα στη διεθνή κατάταξη και δεν αποτελούν σε καμμία περίπτωση πόλο έλξης για ξένους φοιτητές. Ευτυχώς που ακόμη υπάρχει το ελληνικό βαιμόνιο και υπάρχουν ακόμη περιπτώσεις φοιτητών που μας βγάζουν ασηπρόπρόσωπους σε διεθνείς επιστημονικούς διαγωνισμούς.

Γονείς στερούνται για να πληρώσουν τα φροντιστήρια των παιδιών τους για την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και καταλήγουν να πληρώνουν έξτρα εξάμηνα διαβίωσης ενοικίασης κατοικιών, λόγω καταλήψεων γνωστών ταραχοποιών στοιχείων.

Για ποια δωρεάν παιδεία μιλάμε, όταν αναγκάζονται παιδιά να πάνε από το δημοτικό ακόμη σε φροντιστήρια, αφού στα σχολεία έχει υποβαθμιστεί η εκπαίδευση; Κάνουν φροντιστήρια για εξετάσεις σε γυμνάσιο και λύκειο, φροντιστήρια για να περάσουν στο πανεπιστήμιο, φροντιστήρια για να μάθουν μία ή δύο ξένες γλώσσες, τη στιγμή που ακόμα δεν ξέρουν την ελληνική!

Φαίνεται πως σ' αυτή εδώ την Αίθουσα ζείτε σε άλλον κόσμο ή πολύ απλά σάς αρέσουν όλο αυτό το μπάχαλο και η ανομία που κυριαρχούν στα ελληνικά πανεπιστήμια. Δεν εξηγείται αλλιώς, όταν, αντί να κοιτάξετε να λύσετε βασικά ζητήματα που τα-

λανίζουν τα πανεπιστήμια, κύριο μέλημά σας φαίνεται ότι αποτελεί εάν ο Υπουργός θα έχει την πλήρη δικαιοδοσία στα συμβούλια των πανεπιστημίων, μην τυχόν σας ξεφύγει κανένα μεταπτυχιακό που δεν θα συγκλίνει με τις δικές σας απόψεις, μην τυχόν γίνεται αναφορά στον Κολοκοτρώνη και ιθιγούν οι δήθεν ελληνοτουρκικές σας σχέσεις.

Αντί να ενισχύετε την κλασική παιδεία σε συνάρτηση και με μεταπτυχιακά συναφή με το αρχαίο ελληνικό μεγαλείο, για να υπάρξει και ad hoc πραγμάτωση των διδακτέων, όπως, παραδείγματος χάριν, για τον Πελοποννησιακό Πόλεμο, για τον Θουκυδίδη, τον πατέρα της σχολής του ρεαλισμού, αντί να γίνει μία επίσκεψη στη Μήλο, εσείς επιθυμείτε να διαγράψετε από τη συλλογική μνήμη των Ελλήνων τα διδάγματα των αρχαίων κλασικών. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει πως το ίδιο γίνεται και στο εξωτερικό.

Θα μπορούσατε να ενισχύσετε την ελληνική οικονομία, βάζοντας διδάκτρα σε ξένους φοιτητές ή να πάρετε κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Ένωση για χορηγία υποτροφιών σε Ευρωπαίους πολίτες, για να σπουδάσουν στην Ελλάδα. Όμως, δυστυχώς η αντίθεσή σας στην κλασική παιδεία, που προσομοιάζει με μίσος στην ελληνική ταυτότητα, δεν σας αφήνει να ανοίξετε τον δρόμο σε μεταρρυθμίσεις, που και έσοδα θα φέρουν στον ελληνικό λαό, αλλά και θα ανυψώσουν το μορφωτικό επίπεδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Κλείνω με μία πρόταση.

Η καταψήφιση του νομοσχεδίου για εμάς, τους εθνικιστές, είναι μονόδρομος. Παραμένουμε πιστοί στο άρωμα της ελληνικής παιδείας του Περικλή Γιαννόπουλου, του Ιωάννη Συκουτρή, του Κωστή Παλαμά, του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη και του Ίωνος Δραγούμη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε.

Κύριε Κωνσταντίνε, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την ομιλία μου με ένα κοινό πιστεύω, μια παραδοχή, η οποία μας βρίσκει όλους σύμφωνους σ' αυτή την Αίθουσα.

Ως θεματοφύλακες του δημοκρατικού πολιτεύματος δεν μπορούμε να μη χρησιμοποιούμε ως ασπίδα την παιδεία. Άλλωστε είναι τόσο στενά συνδεδεμένες οι έννοιες δημοκρατία και παιδεία, που η μία αποτελεί προϋπόθεση της άλλης. Συνεπώς η οικοδόμηση ενός στιβαρού εκπαιδευτικού συστήματος αποτελεί υποχρέωσή μας και αναφαίρετο δικαίωμα των πολιτών που μας έφεραν εδώ μέσα.

Τα τελευταία δύομισι χρόνια και μετά από εξαντλητικές διαβουλεύσεις με τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας και τους εμπλεκόμενους φορείς φθάσαμε σήμερα να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο που περιορίζει σθεναρά τη μετατροπή της παρεχόμενης εκπαίδευσης σε εμπορεύσιμο είδος. Δεν γίνεται να ιεραρχούμε την πρόσβαση σε ανώτατες βαθμίδες εκπαίδευσης σύμφωνα με την αγοραστική δύναμη του καθενός.

Ο νόμος της απορρύθμισης, δηλαδή ο νόμος Διαμαντοπούλου, στόχευε στην αποκομιδή εκ των έσω του δημόσιου χαρακτήρα των ιδρυμάτων. Παρά την επιταγή του άρθρου 16 του Συντάγματος, είχε ως στόχο το πανεπιστήμιο του κερδοσκοπικού οργανισμού, διαμόρφωνε αγοραίους μηχανισμούς εντός της πανεπιστημιακής κοινότητας με σχέδια επί χάρτου, που διέλυσαν προϋπολογισμούς και εξαφάνισαν τμήματα-κόσμημα για μικροπολιτικά συμφέροντα.

Ένα παράδειγμα τέτοιας μεταχείρισης είναι και το Τμήμα Λογοθεραπείας στη Μεσσηνία, το οποίο δεν πρόλαβε να ανοίξει καλά καλά και κάποια τοπικά συμφέροντα το δρομολόγησαν προς εξαφάνιση, αδιαφορώντας για τις εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ δημόσιου χρήματος που δαπανήθηκαν για τη δημιουργία του από τους Έλληνες φορολογούμενους.

Ευτυχώς αυτή η Κυβέρνηση έβαλε τέλος σε αυτές τις δόλιες μεθοδεύσεις και το τμήμα από φέτος επαναλειτούργει.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, το νομοσχέδιο του Υπουργείου βρίσκεται προς την αντίθετη κατεύθυνση που συστηματικά επιδιώκετε. Αντιμάχεται τη μετατροπή των πανεπιστη-

μίων σε επιχειρήσεις για τη μόρφωση, σε μια ακόμη υπηρεσία το κόστος της οποίας θα ρυθμίζεται από την αγορά -όπως συνήθως λέγεται σε όλα τα νομοσχέδια- και που θα επιβαρύνει τους πιθανούς πελάτες, δηλαδή τα παιδιά μας.

Το δικαίωμα στη μόρφωση δεν μπορεί να συνδέεται με το πόσο βαριά είναι η τσέπη του κάθε Έλληνα πολίτη. Η γνώση ήταν και θα παραμείνει κοινωνικό αγαθό και πράγματι στεκόμαστε σθεναρά απέναντι στη λογική των λίγων και των εκλεκτών, των δικών σας αρίστων. Δεν υπάρχουν παιδιά μας και παιδιά σας σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα. Δικαίωμα στη μόρφωση έχουν όλοι. Άλλωστε δεν γίνεται να μην παρέχεις σαν πολιτεία αυτό το δικαίωμα, όταν δοκιμάζονται οι αντοχές των μεσαίων και κατωτέρων οικονομικά στρωμάτων.

Η παρούσα Κυβέρνηση έχει ενισχύσει τους νέους επιστήμονες και τα ΑΕΙ με υποτροφίες και χορηγίες ερευνητικών προγραμμάτων σε βαθμό πρωτόγνωρο συγκριτικά με τα δεδομένα της τελευταίας δεκαετίας.

Για να καταπολεμήσουμε την εκροή μυαλών, όπως λέτε εσείς, «τρέχουν» προγράμματα 325 εκατομμυρίων ευρώ. Τα 125 εκατομμύρια ευρώ αφορούν τα ΕΣΠΑ και τα 200 εκατομμύρια ευρώ αφορούν το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας, που εσείς το είχατε ξεχάσει διά παντός.

Η αιμορραγία πρέπει να σταματήσει. Δεν φοβόμαστε τις προκλήσεις και αυτό είναι ένα ακόμη στοιχείο για μας. Τα πανεπιστήμιά μας χαρακτηρίζονται αυτή τη στιγμή από υψηλό επίπεδο παροχής γνώσης και έρευνας. Μέλημά μας είναι να ενισχυθούν, να βελτιωθούν και να εκπληρώσουν τον ακαδημαϊκό και κοινωνικό τους ρόλο. Αυτό προϋποθέτει τη δημοκρατία στη διοίκηση, στη διδασκαλία, στην έρευνα και τη συμμετοχή όλων μας. Επειδή εδώ είναι όλη η ιεραρχία του Υπουργείου Παιδείας, παρόντος του Υπουργού καθώς και των εκλεκτών Υφυπουργών, θα ήθελα να πω ότι η διαφορά μας με την Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι ότι ένα αγαθό δεν μπορούν να μας πάρουν σε όλη μας τη ζωή. Αυτό μου το είχε πει ένας δάσκαλός μου, αγαπητέ κύριε Ζουράρι, μιας και μου δώσατε την πάσα. Μου είχε πει: «Όλα μπορούν να μας τα πάρουν εκτός από ένα πράγμα: τη γνώση». Εμείς θα τη δώσουμε τη γνώση, αλλά χωρίς λεφτά, όπως θέλουν οι αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Πόσοι είναι ακόμη να μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο συνάδελφος κ. Ουρσουζίδης είναι ο τελευταίος ομιλητής. Έχει ζητήσει ο κύριος Υπουργός να μιλήσει, έχετε δευτερολογίες εσείς και θα κλείσουμε.

Ορίστε, κύριε Ουρσουζίδη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα ζήτησα τον λόγο προκειμένου να υποστηρίξω μια τροπολογία...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πρώτα θα μας ακούσει ο κύριος Υπουργός και μετά θα κλείσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Αυτή είναι η πρακτική. Απλώς ο κύριος Υπουργός ζήτησε επιμόνως στην Έδρα αν μπορούσε να μιλήσει τώρα. Εντάξει, αφήστε να ολοκληρώσει ο κύριος συνάδελφος και θα δούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ: Έχω τον λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ναι, συνεχίστε, κύριε Ουρσουζίδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ: Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι ζήτησα τον λόγο για να αναφερθώ σε μια τροπολογία που αφορά στους Έλληνες αγρότες, στη διευκόλυνση να γίνουν επιτέλους νόμιμοι στη δραστηριότητα που ασκούν σε σχέση με τους εργάτες γης που απασχολούν.

Όμως, παρακολουθώντας σήμερα τη συζήτηση, άκουσα διάφορα και οφείλω να πάρω ξεκάθαρη θέση. Το ζήτημα της παιδείας αφορά στην ιερή υποχρέωση της πολιτείας να προσφέρει δωρεάν την απαραίτητη γνώση, ούτως ώστε οι νέοι Έλληνες να έχουν αυτό το εφόδιο για το υπόλοιπο της ζωής τους.

Αφορά στην καλλιέργεια της προσωπικότητας των ανθρώπων, έτσι ώστε να ζήσουν σε μια κοινωνία δικαιότερη, μια κοινωνία ευνομούμενη από ανθρώπους που μπορούν να λειτουργήσουν με τρόπο που να μην είναι εμπόδιο στην ανάπτυξη των ιδεών και των δραστηριοτήτων, στο πλαίσιο της λειτουργίας αυτής της κοινωνίας, στην οποία όλοι ευελπιστούμε, όλοι στοχεύουμε τουλάχιστον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Υπάρχουν πολλά ζητήματα στα οποία θα μπορούσε κανείς να αναφερθεί. Θα εστιάσω μόνο στο ζήτημα που αφορά στην παραγωγή εκείνων των ανθρώπων, μέσα από την εκπαίδευση, που έχουν σαν στόχο να λειτουργήσουν δημοκρατικά και ελεύθερα.

Μπορεί, όμως, να υπάρξει δημοκρατία χωρίς να υπάρχει ελευθερία; Οφείλουμε να τη διασφαλίσουμε εκεί που μπορούμε. Έτσι, υπάρχει η έννοια του ασύλου, που αφορά στη διασφάλιση της ελεύθερης έκφρασης των ανθρώπων μέσα στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Όσο πιο ελεύθερα, τόσο καλύτερα. Είναι γνωστή άλλωστε η ρήση του μεγάλου εθνομάρτυρα του Ρήγα Φεραίου ότι «ο οποίος ελεύθερα συλλογάται, συλλογάται καλά. Τίποτα παραπάνω, τίποτα λιγότερο από αυτό».

Κύριε Υπουργέ, βρέθηκα προχθές στην Κρήτη στο ετήσιο μνημόσυνο των ανθρώπων που έχασαν τη ζωή τους σε τροχαία. Με μεγάλη ικανοποίηση ανταποκρίθηκαν οι γονείς που έχασαν παιδιά, που ήταν εκεί, αλλά και παιδιά που έχασαν γονείς, στο άκουσμα ότι από το νέο έτος θα υπάρξει το μάθημα της Κυκλοφοριακής Αγωγής. Κι εγώ αισθάνθηκα τόσο όμορφα, παρ' ότι βρισκόμουν σε μνημόσυνο, που σας το τονίζω -με την ευκαιρία αυτή- ότι θα πρέπει στον βαθμό που αυτό είναι εφικτό να ξεκινήσετε από τη νέα σεζόν.

Έρχομαι τώρα στην τροπολογία. Η τροπολογία αφορά σε ένα δίκαιο αίτημα των Ελλήνων αγροτών να μπορέσουν να νομιμοποιήσουν τη σχέση μεταξύ των μετακλητών εργατών γης που έρχονται από άλλα κράτη, έτσι ώστε να διασφαλίσουν με αυτόν τον τρόπο τις δαπάνες τους. Ιδιαίτερα για τους δενδροκαλλιεργητές πάνω από το 60% της δαπάνης αφορά σε εργατικά χέρια.

Από το 2012 και μετά, με το αυξημένο κόστος της μετάκλησης είχαμε το φαινόμενο να έρχονται στην πατρίδα μας κυρίως Αλβανοί εργάτες με βίζα, οι οποίοι ουσιαστικά έκαναν τη δουλειά, αλλά δεν είχαν τη δυνατότητα οι αγρότες να δηλώσουν αυτή τη δαπάνη. Κατά συνέπεια, και ιδιαίτερα τώρα, μετά την εφαρμογή του ΕΦΚΑ, έχουμε σαν ποσοστό πάνω στο καθαρό φορολογητέο εισόδημα τις ασφαλιστικές εισφορές. Κατά συνέπεια είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Αγωνιστήκαμε και προσπαθήσαμε πάρα πολλοί άνθρωποι να περάσει αυτή η τροπολογία από όλα τα κόμματα και θα παρακαλούσα αυτή ειδικά η τροπολογία να γίνει αποδεκτή από το Σώμα χωρίς καμμία εξαίρεση.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι προκλήθηκα πάρα πολλές φορές από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε σχέση με το γεγονός ότι ψηφίζουμε και στηρίζουμε μια Κυβέρνηση, υπονοώντας ότι το κάνουμε για την καρέκλα. Δείχνοντας τον καλό μου χαρακτήρα για ακόμη μια φορά θα πω απλά και μόνο ότι μόνο ως ανέκδοτο μπορώ να το δεχτώ, υπό την έννοια ότι οι άνθρωποι που γεννήθηκαν και αυτοί και ολόκληρο το σόι τους πάνω σε μια καρέκλα και συντηρούνται για πάνω από μισό αιώνα δεν μπορεί να απευθύνονται σε εμάς που μόλις πριν από δύομισι χρόνια κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε μια πρωτόγνωρη κατάσταση για την πατρίδα μας σε ό,τι αφορά τη μιζέρια και τη δυστυχία που βρήκαμε στην πατρίδα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γίργκο Ουρσουζίδη.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κώστας Γαβρόγλου. Πόσο χρόνο θέλετε, κύριε Υπουργέ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ένα δεκαπεντάλεπτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Πότε θα απαντήσετε στις δευτερολογίες μας, κύριε Υπουργέ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κοιτάξτε, παίρνω τώρα τον λόγο, επειδή άκουσα διάφορους και διάφορες να επαναλαμβάνουν πράγματα τα οποία είπα, ξεκαθάρισα και βλέπω ότι δεν έγιναν κατανοητά. Μήπως, λοιπόν, γίνουν κατανοητά και στη δευτερολογία σας έχετε τη χαρά να τοποθετηθείτε.

Αυτά που ακούγαμε ήταν συνέχεια «το άσυλο», ξανά «το άσυλο», «η παραβατικότητα, η ανομία», ότι για όλα φταίμε εμείς, «καλή η συμμετοχή φοιτητών, αλλά όχι, βρε αδερφέ, και έτσι όπως τους έχετε», «εμμονικός, υπερσυγκεντρωτικός ο Υπουργός» και λοιπά. Αυτό το μοτίβο επαναλήφθηκε, πραγματικά, με τρόπους που δεν νομίζω να προχωράνε πάρα πολύ τη συζήτηση.

Πρέπει να τονίσουμε από την αρχή, παρ' όλο που το έχουμε τονίσει, ότι ποτέ άλλοτε δεν έχει γίνει τόσο συστηματική και εξαντλητική συζήτηση με διάφορους φορείς. Οι σύνοδοι πρυτάνεων. Πήγα σε τρεις συνόδους και είδα πολλές φορές το προεδρείο. Οι σύνοδοι προέδρων, η ΠΟΣΔΕΠ, η ΟΣΕΠ - ΤΕΙ, οι κοσμήτορες.

Για πρώτη φορά είχαμε συνάντηση με τους εκατόν πενήντα κοσμήτορες σε τρεις συνεδριάσεις. Σε όλα τα μέλη ΔΕΠ και εκπαιδευτικοί προσωπικού των ΤΕΙ, όπως επίσης και σε μέλη ΕΔΙΠ, ΕΕΠ κ.λπ., σε είκοσι χιλιάδες άτομα πήγε ενημερωτικό σημείωμα, αλλά και η πρώτη εκδοχή του νομοσχεδίου. Πήραμε πάρα πολλές αντιδράσεις.

Αυτό που θέλω να προκαλέσω είναι να δείτε το νομοσχέδιο, όπως αυτό είχε προετοιμαστεί στις αρχές Μαΐου και πώς είναι τώρα. Είναι βελτιωμένο, ναι ή όχι; Διότι ο διάλογος δεν είναι να ακούς και να μη δέχεσαι. Εμείς το βελτιώσαμε. Δεν αλλάξαμε τη φιλοσοφία του, γιατί αυτό είναι μία πολιτική μας επιλογή. Ο διάλογος όμως είναι αν βελτιώνεται ή όχι.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, του Ενιαίου Χώρου Έρευνας και Εκπαίδευσης φέρνουμε τα Περιφερειακά Συμβούλια, το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας και Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού, τις διετείς δομές, τα Κέντρα Επιμόρφωσης και Διά Βίου Εκπαίδευσης, το Συμβούλιο Μεταπτυχιακών Σπουδών με όλους τους κοσμήτορες μέσα στα πανεπιστήμια. Δεν άκουσα να το λέτε αυτό. Φέραμε τη δωρεάν φοίτηση, το πενταετές μάστερ, που νομίζω ότι κάποιος αναρωτήθηκε από πού προέρχεται, λες και ερχόταν από τον Άρη. Τον προκαλώ. Υπάρχει στο διαδίκτυο η έκθεση του κ. Τάσιου, που είναι επικεφαλής μιας ομάδας, όταν ήταν ο κ. Μουτζούρης Πρύτανης του Πολυτεχνείου, ο οποίος αποδεικνύει ακριβώς τι είναι αυτή η ισοδυναμία.

Λέχθηκαν και πράγματα που καλό είναι να προσέχουμε όταν τα λέμε. Είναι το Κοινοβούλιο εδώ. Δεν είμαστε δημοσιογραφίκοι. Τι εννοώ; Λέει: «Καταργήσατε τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες». Κοιτάξτε, να έχουμε την κάλη να δείγμα ότι δεν κάνουμε πίσω στους μπαχαλάκηδες. Έχουμε την κάλη και τη διεκδικούμε. Δεν εκβιαζόμαστε από τέτοιου είδους συμπεριφορές. Είπαμε ότι, αν δεν γίνει, η δεύτερη φορά μπορεί να γίνει με ηλεκτρονική ψηφοφορία.

Όσον αφορά τα ξενόγλωσσα, να ξέρετε ότι στη Θράκη υπήρχαν τεράστια προβλήματα με τα ξενόγλωσσα και τα μεταπτυχιακά. Εμείς λέμε πως πρέπει να γίνουν. Για αυτό είμαστε τόσο αυστηροί. Βεβαίως, όπως ενδεχομένως να μη γνωρίζετε, ο κ. Μπαλτάς είχε ζητήσει την εισαγγελική έρευνα, η οποία οδήγησε εδώ που οδήγησε στα θέματα της Θράκης, ανάμεσα σε άλλα.

Έρχομαι στο άρθρο 16. Κρίμα, έφυγε ο κ. Βαρβιτσιώτης. Ο κ. Παπανδρέου δεν άλλαξε γνώμη για τον λόγο που έλεγε ο κ. Βαρβιτσιώτης. Κάθε μέρα αιματοκυλιόταν η Αθήνα λόγω των κινητοποιήσεων. Υπήρξε ένα πολιτικό πρόβλημα για την Κυβέρνηση εκείνη την εποχή, διότι η εμμονή στην αλλαγή του άρθρου 16 έφερε δεκάδες χιλιάδες κόσμο στους δρόμους. Για αυτό τον λόγο υποχώρησαν όσοι υποχώρησαν και εν πάση περιπτώσει ηρέμησαν τα πνεύματα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Και το πρόγραμμα των ANEL που λένε για ιδιωτικά πανεπιστήμια;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Για το πρόγραμμα των ANEL θα ρω-

τήσετε τους ANEL. Εγώ τυχαίνει να είμαι στον ΣΥΡΙΖΑ.

Ας έρθουμε σε ένα πολιτικό ζήτημα, το οποίο το είπα, το ξαναείπα, αλλά μου φαίνεται ότι δεν γίνεται κατανοητό.

Μας υπενθυμίζετε συνεχώς ότι το ισχύον θεσμικό πλαίσιο ψηφίστηκε με διακόσιους πενήντα πέντε Βουλευτές και πως αυτό εκφράζει μία πρωτοφανή κοινοβουλευτική συναίνεση και άρα δεν πρέπει να αλλάξουμε τίποτα, μιας και έχουμε στο παρελθόν ψηφισμένο έναν νόμο με τέτοια πλειοψηφία. Ναι, όντως, έτσι έχουν τα γεγονότα. Ας δούμε, όμως, τις λεπτομέρειες ενός θέματος που ακούγονται λογικό πλην όμως είναι απολύτως προβληματική αυτή η επιχειρηματολογία.

Έχουμε τέσσερα σημεία.

Πρώτον, ας αρχίσουμε με ορισμένες διαπιστώσεις που τις βρίσκει κανείς σε κάθε εγχειρίδιο εισαγωγής στο δημοκρατικό πολίτευμα. Σήμερα στη Βουλή υπάρχει μία νέα Πλειοψηφία, αποτέλεσμα της βούλησης του ελληνικού λαού. Μία από τις πολλές εντολές, που έχει λάβει η Πλειοψηφία αυτή, είναι να καταφέρει να διορθώσει παθογένειες του παρελθόντος, όπως η κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος για υποδομές στα σχολεία που δεν έγιναν ποτέ, οι διαπλοκές που καθυστέρησαν το άνοιγμα των σχολείων για τόσες δεκαετίες, η υποβάθμιση του κοινωνικού λειτουργήματος των εκπαιδευτικών, που εκφράστηκε με την απόλυσή τους και το βίαιο κλείσιμο πανεπιστημίων και ΤΕΙ μέσα από το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ».

Αν η βούληση του ελληνικού λαού ήταν να παραμείνουν όλα αυτά ως έχουν, δεν θα μας ψήφισε για να έχουμε την ευθύνη της εκπαίδευσης, προσπαθώντας να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε για τη βελτίωση και της υλικοτεχνικής υποδομής, με τα απειροελάχιστα χρήματα που διαθέτουμε, με το άνοιγμα των σχολείων στην ώρα τους, με τη σαφέστατη αναγνώριση της τεράστιας σημασίας του κοινωνικού λειτουργήματος των εκπαιδευτικών, με την επαναπρόσληψη των απολυμένων αλλά και την αναβάθμιση των ΤΕΙ, που τόσο πολύ ταλαιπωρήθηκαν από το περφόμο σχέδιο «ΑΘΗΝΑ».

Η δημοκρατία, λοιπόν, επιβάλλει να σεβόμαστε τη λαϊκή βούληση και να μην ακυρώνουμε με επικλήσεις πλειοψηφιών του παρελθόντος. Αλλιώς η δημοκρατία αντί να είναι παράγοντας προόδου, θα ήταν παράγοντας συντήρησης.

Ας έρθουμε, όμως, στο δεύτερο σκέλος της περιήγησης πλειοψηφίας του 2011. Ποιες ήταν οι τομές που εισήγαγε ο νόμος του 2011, γνωστός και ως «νόμος Διαμαντοπούλου»; Δύο ήταν οι ρηξικέλευθες προτάσεις του νόμου. Η πρώτη ήταν η ίδρυση των συμβουλίων ιδρυμάτων και η δεύτερη ήταν η κατάργηση του τμήματος ως η ακαδημαϊκή μονάδα που καλλιεργεί ένα γνωστικό πεδίο και η αντικατάστασή του από προγράμματα σπουδών, όπως ακριβώς επέβαλλε η πιο επιθετική εκδοχή της λεγόμενης Μπολόνια. Αυτά τα δύο ήταν οι σοβαρές παρεμβάσεις, οι οποίες, όντως, θα άλλαζαν ριζικά τον χαρακτήρα των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ.

Ξέρετε, όμως, τι έγινε στο μεταξύ; Το γνωρίζετε; Προφανώς, αλλά επιμελίστατα το κρύβετε. Πρώτον, ως προς τα συμβούλια ιδρυμάτων, υπάρχει κάποιο κόμμα στην Αίθουσα που συνεχίζει να τα υποστηρίζει; Υπάρχει το Ποτάμι. Υποστηρίζετε τη συνέχεια των συμβουλίων ιδρυμάτων.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Και η Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Υπάρχει και η Νέα Δημοκρατία;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Με τροποποιήσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Χαίρομαι, αλλά φαίνεται ότι ντραπήκατε να το πείτε στις συζητήσεις.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Τον Αρχηγό μας δεν τον ακούσατε σήμερα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τον Αρχηγό τον άκουσα, και θα ακούσετε κι εσείς τι έχω ακούσει από τον Αρχηγό, επίσης.

Υπάρχει κάποιο κόμμα που επισήμως λέει να μείνουν ως έχουν τα συμβούλια και να συνεχίσουν να ανακατώνονται στην καθημερινή λειτουργία των ΑΕΙ, να ορίζουν τους υποψηφίους πρυτάνεις; Ή υπάρχει το αίτημα να συνεχίσουν να υπάρχουν επειδή αποδείχ-

θηκαν τόσο επιτυχημένα στην εκπλήρωση των άλλων δύο αποστολών τους που ήταν η προσέλκυση χρηματοδοτήσεων και η διαμόρφωση ενός στρατηγικού σχεδιασμού για κάθε ΑΕΙ;

Ούτε ένα ευρώ δεν έγινε δυνατό να έρθει λόγω των συμβουλίων. Ενώ από τότε που είμαστε εμείς Κυβέρνηση έχει για πρώτη φορά ενισχυθεί η έρευνα και οι υποτροφίες για διδακτορικούς και ερευνητικές ομάδες νέων επιστημόνων με δεκάδες εκατομμύρια ευρώ και αυτό δεν το αμφισβητεί κανένας. Έτσι έρχονται τα λεφτά στα δημόσια πανεπιστήμια, όχι με γενικές και αόριστες υποσχέσεις. Διαφωνεί κανείς με αυτές τις διαπιστώσεις;

Εμείς σεβόμαστε την πρόθεση πολλών επιστημόνων από το εξωτερικό που ήρθαν να βοηθήσουν. Τρία χρόνια αργότερα, όμως, φάνηκε ότι χρησιμοποιήθηκαν οι επιστήμονες αυτοί για ένα πολιτικό σχέδιο της τότε κυβέρνησης, ένα σχέδιο άλωσης εκ των άνω της δημοκρατικής λειτουργίας των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, ένα σχέδιο που ήθελε τη βαθμιαία μετατροπή ενός δημόσιου πανεπιστημίου σε ιδιωτικό. Χρησιμοποιήθηκαν αυτοί οι επιστήμονες από ένα αδιάτακτο πολιτικό προσωπικό, που ήθελε να πραγματοποιήσει ένα σχέδιο που, όμως, δεν κατάφερε να ολοκληρώσει.

Το κακό, όμως, είναι ότι τώρα θα είναι ακόμα πιο δύσκολο να πείσουμε πολλούς συναδέλφους μας από το εξωτερικό να εμπλακούν στα πανεπιστημιακά, μιας και η εμπειρία της κοροϊδίας, που είχαν υποστεί από το καταστροφικό πολιτικό σχέδιο ήταν τόσο αποκρουστική και αποκαρδιωτική για αυτούς.

Έρχομαι στο τρίτο και φαρμακερό στοιχείο της επιμονής να διατηρήσουμε, όσοι ψήφισαν το 2011, οι διακόσιοι πενήντα πέντε, δείχνει να θέλει να συσκοτίσει. Ο νόμος Διαμαντοπούλου ψηφίστηκε τέλη του Αυγούστου του 2011.

Γνωρίζετε τι έγινε στις αρχές του Αυγούστου του 2012, δηλαδή σε λιγότερο από έναν χρόνο; Λοιπόν, τότε με έναν εξίσου μεγάλο αριθμό, μείον οκτώ Βουλευτές, ψηφίστηκε ο νόμος του κ. Αρβανιτόπουλου, που ανέτρεπε τον νόμο Διαμαντοπούλου.

Δεν το ακούσαμε αυτό. Το ανέφερε ο κ. Φίλης. Το ανέφεραν ένας δύο άλλοι συνάδελφοι που δεν θυμάμαι. Όμως αυτό έγινε. Απίστευτο, αλλά απολύτως αληθινό. Οι ίδιοι ακριβώς που ψήφισαν τον πρώτο ψήφισαν σε λίγους μήνες την ανατροπή του. Ο νόμος Αρβανιτόπουλου αναγκάστηκε να επαναφέρει τα τμήματα ως τη βασική ακαδημαϊκή μονάδα, αντικαθιστώντας τα προγράμματα του προηγούμενου νόμου με κάτι που προφανώς είναι ορθότερο.

Και ερωτώ: Τι ακριβώς μας καλείτε να κάνουμε; Να ακολουθήσουμε τους διακόσιους πενήντα πέντε που ψήφισαν τον νόμο Διαμαντοπούλου ή να ακολουθήσουμε τους διακόσιους πενήντα πέντε που σε λίγους μήνες ψήφισαν τον νόμο του κ. Αρβανιτόπουλου, που καταργούσε τον νόμο της κ. Διαμαντοπούλου; Γιατί δεν μας τα λέτε αυτά τα πράγματα; Γιατί δεν τα λέτε στον κόσμο να ξέρει τι ακριβώς εννοείτε με αυτές τις πλειοψηφίες;

Καταλαβαίνετε το μέγεθος της σύγχυσης που υπάρχει. Καταλαβαίνετε το επίπεδο επιχειρηματολογίας που θέλετε να καθιερώσετε στον δημόσιο λόγο. Καταλαβαίνετε σε τι απελπισία βρισκόσαστε και επικαλείστε έναν νόμο που έφερε δύο αλλαγές, εκ των οποίων η μία ακυρώθηκε με ιστορικούς όρους και η άλλη ξεψηφίστηκε από εσάς τους ίδιους που είχατε ψηφίσει το ακριβώς αντίθετο λίγους μήνες νωρίτερα.

Αυτό όλο ονομάζεται πολιτικό αδιέξοδο κι όταν υπάρχει τέτοιο αδιέξοδο, υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που χάνουν την ψυχραιμία τους, υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που θα γίνουν αδιάτακτες, που θα χρησιμοποιήσουν ό,τι θεμιτό, αλλά κυρίως αθέμιτο μέσο διαθέτουν, ώστε να λειδορήσουν, να δηλητηριάσουν τον δημόσιο λόγο, να διαδώσουν φήμες και να αμαυρώσουν πρόσωπα. Τέτοια επίθεση με τέτοια μέσα και τόσο καθολική στην επιχειρηματολογία της ενάντια στην Κυβέρνηση και στον Υπουργό Παιδείας είχαμε να δούμε πάρα πολύ καιρό. Αναρωτηθείτε γιατί άραγε.

Υπάρχει κόσμος που θεωρεί ότι αφού μας γίνεται τέτοια επίθεση και με τέτοια μέσα, εμείς τα πάμε πολύ καλά. Εγώ θα ήθελα να διαφοροποιηθώ από μια τέτοια αίσθηση. Οτιδήποτε θολώνει τον δημόσιο λόγο, επιχειρηματολογεί υπέρ του πλουτισμού των λίγων σε βάρος των πολλών, αποκλείει από τα πανεπιστήμια τους οικονομικά ασθενέστερους και δεν θέλει το δημόσιο πανεπιστή-

μιο να είναι ανοικτό στην κοινωνία και να συμβάλλει στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, τελικά υποβαθμίζει τη δημοκρατία, συμβάλλει στην ποδοσφαιροποίηση της πολιτικής και κοινωνικής ζωής του τόπου μας. Οι επιθέσεις, που με τόση μεθοδικότητα έγιναν αυτούς τους μήνες και κυρίως με τον τρόπο που έγιναν, στόχο έχουν την υπονόμευση της δημοκρατίας.

Ελπίζω οι πανεπιστημιακοί και ο ελληνικός λαός να έχει διαπιστώσει ότι δεν παρασυρθήκαμε να απαντήσουμε με τον ίδιο τρόπο. Μας είπαν υπερσυγκεντρωτικούς, αγράμματους, άσχετους, εσωστρεφείς, ότι δεν ξέρουμε τι γίνεται διεθνώς, οπισθοδρομικούς, εμμονικούς, δέσμους κομματικών φίλων και συμμαχιών. Στις ύβρεις δεν απαντήσαμε με ύβρεις. Θα ήταν πολύ εύκολο να το κάνουμε. Δεν απαντήσαμε καθόλου, γιατί δεν πρόκειται να απαντάμε σε σχολιαστές, ακόμη και σε κάποιους πρυτάνεις που έχουν απολέσει την υποχρέωσή τους να είναι ευπρεπείς. Εμάς η μαγκιά δεν μας ενδιαφέρει. Την αφήνουμε σε αυτούς που γνωρίζουν ότι τα επιχειρήματα τους είναι μετέωρα και χρησιμοποιούν ύβρεις.

Το τέταρτο και τελευταίο σημείο είναι η πρωτοφανής σύμπραξη της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του ΛΑΟΣ -για να μην ξεχνάμε τη συμμαχία των διακοσίων πενήντα πέντε- που έγινε γύρω από έναν συγκεκριμένο ιδεολογικό άξονα. Η ιδεολογία αυτή στηρίχθηκε σε μια υπόσχεση που έδωσε το επιτελείο του Υπουργείου Παιδείας το 2011, ότι ο νόμος εκείνος θα ήταν η ταφόπλακα της Μεταπολίτευσης, θα ήταν το τέλος της κυριαρχίας της Αριστεράς. Αυτά όλα είναι γραμμένα στα Πρακτικά. Επιφανή στελέχη της Νέας Δημοκρατίας μαζί με την κ. Διαμαντοπούλου προσπαθούσαν να πείσουν την κοινωνία όχι για το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες του νόμου, αλλά να πείσουν ότι τα πανεπιστήμια θα αρχίσουν να ανασαίνουν καλά, μιας και θα τελείωνε η Μεταπολίτευση, αυτή η Μεταπολίτευση που έρχεται και επανέρχεται στο κοινωνικό και πολιτικό προσκήνιο ως ένας εφιάλης για όλους όσους τρέμουν τις δυνατότητες που ανοίχτηκαν στην κοινωνία αλλά και στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ.

Νέος κόσμος έγινε μέλος του διδακτικού προσωπικού. Γράφτηκαν νέα και σύγχρονα βιβλία. Διαμορφώθηκαν νέα γνωστικά πεδία. Ενεπλάκησαν οι διδάσκοντες στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ στο ευρωπαϊκό ερευνητικό γίγνεσθαι. Τα εργαστήριά μας εξοπλίστηκαν χάρη στις επίμονες προσπάθειες των διδασκόντων και εντάθηκαν οι ακαδημαϊκές συζητήσεις, αλλά και οι επιστημονικές διαμάχες στα πανεπιστήμια. Η Μεταπολίτευση ήταν όλα αυτά και άλλα τόσα.

Και όλα αυτά τρομάζουν τις συντηρητικές δυνάμεις, γιατί δεν μπορούν να τα ελέγχουν. Τις τρομάζουν, γιατί έχουν πεισθεί ότι το σύγχρονο περιβάλλον και τα καινούργια γνωστικά πεδία είναι προνομιακός χώρος για την Αριστερά. Τόσα ξέρουν, τόσα λένε.

Αντί όλοι να είναι περήφανοι για αυτή την αναγέννηση του ελληνικού πανεπιστημίου, οι διακόσιοι πενήντα πέντε λειτούργησαν φοβικά και ψήφισαν έναν νόμο που θα οδηγούσε στον απόλυτο έλεγχο των τεκταινομένων, για να τον ξεψηφίσουν λίγους μήνες αργότερα, δημιουργώντας ένα ακόμη πιο θολό τοπίο.

Κοιτάξετε τι έλεγε ο κ. Βορίδης, όταν πήρε τον λόγο και ψήφισε τον νόμο του κ. Αρβανιτόπουλου: «Ξεκαθαρίζουμε ότι εμείς της Νέας Δημοκρατίας είχαμε υπερασπιστεί το τμήμα ως ακαδημαϊκή μονάδα, αλλά για λόγους που είχαν να κάνουν με τη συνολική προσέγγιση του ζητήματος και με το γεγονός ότι ο προηγούμενος νόμος όντως ήταν εξαιρετικά σημαντικός, όντως ήταν κορυφαίας σημασίας, γι' αυτό και ψηφίσαμε. Εντάξει; Όμως, για λόγους που είχαν να κάνουν με τη συνολική προσέγγιση του ζητήματος». Δείτε και στα Πρακτικά τι έλεγε, όταν ψηφίστηκε ο νόμος.

Αυτό που θα ήθελα να ρωτήσω τελικά είναι το εξής: Τι λέει η Νέα Δημοκρατία; Θέλω να το καταλάβω. Λέει να μην αλλάξουμε τίποτα στα προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών; Να μην αλλάξει τίποτα στον τρόπο διοίκησης; Δεν θέλετε τους νέους θεσμούς που ιδρύουμε και εξασφαλίζουν εξωστρέφεια, όπως είναι τα Ακαδημαϊκά Περιφερειακά Συμβούλια και οι διετείς δομές; Δεν θέλετε το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας και Ανθρώπινου Δυναμικού; Θέλετε να πληρώνουν διδάκτρα όλοι, ανεξάρτητα από την οικονομική τους κατάσταση; Θέλετε να πληρώνονται επιπλέον επιμίσθιο όλοι οι νέοι επιστήμονες, όσοι έχουν ήδη μισθό και μέ-

νουν έξω, που είναι άνεργοι; Θέλετε τα δίδακτρα σε ένα δημόσιο πανεπιστήμιο να καθορίζονται με βάση τη ζήτηση και όχι το κόστος; Και μετά λέτε ότι είμαστε εμείς οπισθοδρομικοί;

Τα ίδια ερωτήματα απευθύνω και στο Ποτάμι και προφανώς και στη Δημοκρατική Συμπράταξη.

Να δούμε, όμως, σε τι συγκεκριμένα διαφωνεί η σύνοδος πρυτάνεων ως σώμα και το φέρνεται και το ξαναφέρνεται. Συμφωνούν με τις διατάξεις για τους λογαριασμούς έρευνας, για το ΕΛΚΕ. Συμφωνούν με τα Ακαδημαϊκά Περιφερειακά Συμβούλια, απλώς βρίσκουν ότι υπάρχουν ασάφειες. Λογικό δεν είναι ένας νέος θεσμός να μην είναι και απολύτως καθορισμένος; Αυτό το λέω εγώ και αυτοκριτικά ενδοχομένως. Συμφωνούν με την κατάργηση των συμβουλίων ιδρυμάτων, μιας και δεν έχει υπάρξει ούτε μια λέξη στις ανακοινώσεις τους για το ότι θέλουν την παραμονή των συμβουλίων. Συμφωνούν οι πρυτάνεις με την καθιέρωση των διетών δομών που θα παρέχουν επαγγελματικά πιστοποιητικά σε αποφοίτους των ΕΠΑΛ. Συμφωνούν με τη συμμετοχή των φοιτητών στα όργανα διοίκησης. Συμφωνούν με τη δημιουργία των κέντρων επιμόρφωσης και διά βίου εκπαίδευσης.

Με τι διαφωνούν; Διαφωνούν με το άσυλο –κατανοητό, εντάξει– και με τον τρόπο ανάδειξης των νέων διοικήσεων, αλλά ακόμη και για αυτό δεν έχουν δεσμευθεί δημόσια ως προς το πιο συγκεκριμένο σύστημα προτείνουν.

Άρα να ξέρουμε ότι έχουν υπάρξει σοβαρότατες συγκλίσεις με τους πρυτάνεις και αυτοί ακριβώς που είπα ισχύει απολύτως. Οι συγκλίσεις δεν ήταν μεταφυσικές. Ήταν αποτέλεσμα πολύωρων συζητήσεων και δεν θα πρέπει οι δυναμικές μειοψηφίες –γιατί για μειοψηφίες πρόκειται ανάμεσα στους πρυτάνεις– να δίνουν την εντύπωση που προβάλλουν τα μέσα.

Υπάρχει, όμως, η σύνοδος των προέδρων των ΤΕΙ, οι ανακοινώσεις των οποίων είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικές για το εγχείρημα που προτείνουμε.

Όλοι δηλώνουν ότι χρειαζόμαστε αλλαγές και όλοι έχουν μετακινηθεί σε θέσεις που θα εξασφαλίζουν τη λειτουργικότητα των νέων θεσμών και την καθιέρωση των ακαδημαϊκών κανόνων. Οι φωνασκίες μιας θλιβερής μειοψηφίας, που αρνείται την παραπέρα εδραίωση του δημόσιου χαρακτήρα των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, δεν μας αφορούν.

Επειδή, όμως, έχουμε ακούσει πάρα πολλά σε αυτή την Αίθουσα και πολλές προτροπές να ακούσουμε, επιτέλους, τι λένε οι πρυτάνεις, διαβάσαμε την Κυριακή άρθρα μόνο τριών πρυτάνεων, που έκαναν έκκληση και αυτοί να τους ακούσουμε.

Τους άκουσα τόσους μήνες με μεγάλη υπομονή και είχα πολύ καλές συζητήσεις. Θα μου επιτρέψουν, όμως, τώρα και ορισμένοι πρυτάνεις να ακούσουν εμάς. Η πείρα μάς λέει ότι, αν δεν διαφοροποιηθούν όσοι πρυτάνεις έχουν στην πράξη αποδείξει ότι νοιάζονται για το πανεπιστήμιο και δεν ασκούν αντιπολίτευση για καθαρά πολιτικούς λόγους, θα τους καταπιεί αυτή η μειοψηφία. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι θέσεις των ελάχιστων πρυτάνεων είναι θέσεις πολεμικής με βάση πολιτικά κριτήρια. Γνωρίζω ότι εξαγριώνω ορισμένους, αλλά αυτή είναι η αλήθεια. Όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχουν πρυτάνεις –και το δηλώνω δημόσια– που αυτούς τους μήνες έδωσαν έναν εξαιρετικά σύνθετο, δύσκολο και γόνιμο αγώνα, ώστε να μην επικρατήσουν οι ακραίοι. Τους ευχαριστώ πάρα πολύ γι' αυτό.

Όμως, να γνωρίζουμε ότι η επιτυχία του νόμου θα εξαρτηθεί όχι απ' ό,τι λένε οι σύνοδοι των πρυτάνεων ή οι σύνοδοι των προέδρων του ΤΕΙ. Όπως φάνηκε, ούτε και από την ψήφιση νόμων με διάκσιους πενήντα πέντε Βουλευτές κατάφεραν να επιβιώσουν νόμοι. Η επιτυχία του νόμου θα εξαρτηθεί από τους χιλιάδες καθηγητές και καθηγήτριες των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, που μας παρακολουθούν άλλοτε με αγανάκτηση, άλλοτε με προσδοκίες, άλλοτε ελπίζοντας ότι επιτέλους θα ξεκολλήσουμε από τα λογής αδιέξοδα και άλλοτε ότι θα πιέσουν τόσο οι τόσο εντατικές προσπάθειές τους και τελικά η πεποίθησή τους ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε στο πλαίσιο ενός δημόσιου πανεπιστημίου.

Γνωρίζουμε ότι ορισμένοι διδάσκοντες θα μας πουν ότι βαρέθηκαν τα λόγια τα μεγάλα, ότι δεν αντέχουν τη γραφειοκρατία, ότι απελπίζονται με την αδιαφορία πολλών φοιτητών, ότι δεν έχουμε μισθούς αξιοπρεπείς. Έχουν απόλυτο δίκιο. Τα πράγματα δεν θα αλλάξουν από τη μια μέρα στην άλλη. Υποσχόμαστε, όμως, ότι τη

χρονιά που έρχεται θα εργαστούμε μαζί με όλες τις διοικήσεις, ανεξάρτητα από το τι έχουν πει για εμάς, ώστε να δούμε με ποιον τρόπο θα μπορέσουμε να βελτιώσουμε ακόμα περισσότερα σημεία του νόμου.

Θέλω σε αυτό ακριβώς το πλαίσιο να ανακοινώσω επισήμως, εκ μέρους της Κυβέρνησης, αυτό που σήμερα ο Πρωθυπουργός επανέλαβε και εδώ, ότι δηλαδή θα υπάρξει μια γενναία αύξηση της κρατικής επιδότησης των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ. Θα είναι 65 εκατομμύρια ευρώ σε δύο χρόνια, με τα πρώτα 35 εκατομμύρια ευρώ φέτος. Αυτό που δίνουμε σήμερα είναι μία αύξηση πάνω από το 30%. Από τον Σεπτέμβριο του 2017 μέχρι τον Δεκέμβριο του 2020 η Κυβέρνηση θα αξιοποιήσει το ελάχιστο, δηλαδή 21 εκατομμύρια ευρώ, για την ενίσχυση των προγραμματίων μεταπτυχιακών σπουδών. Αυτό είναι πάνω από 5 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο.

Θα δοθεί ιδιαίτερη πρόνοια για τα δωρεάν προγράμματα μεταπτυχιακών και για τα προγράμματα μεταπτυχιακών των περιφερειακών ΑΕΙ. Από το φθινόπωρο θα αρχίσουμε μία συζήτηση με όλους, για να δούμε τις δυνατότητες να καθιερωθεί «ERASMUS» εσωτερικού. Θα αρχίσουμε τις συζητήσεις, για να δούμε αν μπορούν κάποιοι να παίρνουν και κάποια μαθήματα από διπλανά τμήματα, ώστε να αξιοποιήσουμε ακόμα περισσότερο τις δυνατότητες των πανεπιστημίων μας. Επίσης, θα αρχίσουμε να συζητάμε τις δυνατότητες της τεχνολογίας, ώστε να μπορούν οι φοιτητές να έχουν πρόσβαση όχι σε ένα βιβλίο, αλλά σε πολλά περισσότερα.

Απευθυνόμαστε, λοιπόν, στις καθηγήτριες και στους καθηγητές και ελπίζουμε μέσα από τις διαφορές αλλά και από τις συγκλίσεις μας να τα καταφέρουμε. Αυτό θα γίνει με δυσκολία, αλλά μην ξεχνάμε ότι τα πανεπιστήμιά μας είναι χώροι συνάντησης, συνεννόησης, συγκρουσιακής συνύπαρξης, με τις διαφορές μας, αλλά τελικά –και ιστορικά– είναι χώροι συνθέσεων. Αυτό ζούμε καθημερινά στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ και αυτή τη ζωντανή και προωθητική καθημερινότητα θέλουμε να βελτιώσουμε.

Θα μου επιτρέψετε να τελειώσω με δύο προσωπικά σχόλια που δεν δεσμεύουν την Κυβέρνηση. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συνεργάτες που με αυταπάρηση τόσο καιρό δούλεψαν έτσι όπως δούλεψαν. Λείπει ένας ανάμεσά μας, που αυτή τη στιγμή δίνει τη μάχη της ζωής του στην εντατική στο ΚΑΤ, και είναι ο Γιάννης Παντής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Στον Γιάννη θα ήθελα να αφιερώσουμε όλες αυτές τις συζητήσεις που κάναμε αυτές τις μέρες.

Και τελειώνω με κάτι πάρα πολύ δυσάρεστο. Στις 12 Ιουλίου 2017 ο κ. Μητσotάκης στην Πολιτική Επιτροπή της Νέας Δημοκρατίας είπε ότι στα πανεπιστήμια επιχειρείται η παλινόρθωση ενός αμαρτωλού παρελθόντος και ότι σήμερα, με το νομοσχέδιο Γαβρόγλου, διαπράττεται ένα πραγματικό έγκλημα σε βάρος της παιδείας.

Θα ήθελα να ξέρω από πού αντλεί το ηθικό ανάστημα ο κ. Μητσotάκης να μιλάει για πραγματικό έγκλημα ενάντια στην παιδεία. Αυτό θα ήθελα να μου το εξηγήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και πολλά στελέχη του μίλησαν για σκοτεινές εποχές. Δεν θέλω να σας απασχολήσω, αλλά θέλω να σας διαβάσω μία δήλωση στελέχους της Βουλευτής: «Το νομοθετικό αυτό έκτρωμα δεν πρέπει να κατατεθεί στη Βουλή, καθώς μας γυρίζει στην πιο μαύρη εποχή των πανεπιστημίων».

Δεν έχετε κάποιους γραμματείς, ώστε να μη φεύγουν τέτοιες ανακοινώσεις; Στην πιο μαύρη εποχή των πανεπιστημίων; Είναι δυνατόν να λέγονται αυτά τα πράγματα από δημοκρατικά κόμματα; Εκτός εάν δεν ξέρουμε ποιες ήταν οι μαύρες εποχές.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας παρακαλέσω, στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής συνύπαρξης και συζήτησης, να μη χρησιμοποιούνται τέτοιες εκφράσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Γαβρόγλου.

Επειδή έχουμε μειώσει και τον χρόνο των Βουλευτών, είναι και προχωρημένη η ώρα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Επτά, οκτώ λεπτά, κύριε Πρόεδρε. Κανονικά. Ο κύριος Υπουργός μίλησε είκοσι δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δύο λεπτά, κύριε συνάδελφε. Δεν είναι έτσι. Θέλατε να περιοριστεί ο χρόνος του κυρίου Υπουργού; Είναι δυνατόν;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τον ακούσαμε με σεβασμό. Θα μας ακούσει και εκείνος τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θέλετε να μιλήσετε επτάμισι λεπτά; Θα μιλήσετε επτάμισι λεπτά!

Μα είναι δυνατόν, όταν όλοι έχετε υπερβεί τον χρόνο κατά πολύ και σας λέω να έχουμε έναν σχετικό περιορισμό, να μου λέτε επτάμισι λεπτά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, για δέκα λεπτά δεν χάλασε ο κόσμος.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ακολουθούμε τη σειρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει η κ. Τζούφη για πέντε λεπτά.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, η σημερινή νομοθετική μας πρωτοβουλία κατηγορήθηκε σε διάφορα επίπεδα ήδη, πριν υπάρξει στην τελική της μορφή και πολύ πριν έρθει για επεξεργασία και ψήφιση στη Βουλή, με στόχο την απόσυρσή της.

Η διάθεση απαξίωσης του νομοσχεδίου ως σκοταδιστικού και οπισθοδρομικού, καθώς και του ίδιου του Υπουργού, απέτυχε. Γι' αυτό χθες έγινε προσπάθεια από τον έναν εκ των Αντιπροέδρων της Νέας Δημοκρατίας –τον πιο ευγενή- που εξέφρασε τη δυσφορία του για τη χαλάρωση της εξωθεν πίεσης, που μας επιτρέπει να περάσουμε τις παρωχημένες ιδεολογίες μας.

Σήμερα επανήλθε στο ίδιο μοτίβο και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας μιλώντας για τα ακοστολόγητα από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους άρθρα και «κλείνοντας και πάλι το μάτι» προς τους θεσμούς για παρέμβαση την ύστατη ώρα. Και προ του διαφανόμενου βεβαίως αδιεξόδου της πίεσης αυτής δήλωσε ότι θα καταργήσει τον νόμο όταν έρθει εν τη βασιλεία του, δηλαδή στη διακυβέρνηση της χώρας, που, όμως, ευτυχώς δεν γίνεται κληρονομικά δικαίω, αλλά διά της κρίσης του ελληνικού λαού και γι' αυτό θα πρέπει να περιμένει.

Κατηγορηθήκαμε ότι ξηλώνουμε τον νόμο Διαμαντοπούλου, πριν από τον οποίο, κατά τον κ. Μανιάτη, δήλωσε δεν υπήρξε πανεπιστήμιο σωστό, αν και άλλοι σύντροφοί του, όπως και ο εισηγητής και η κ. Γεννηματά, φρόντισαν να αναφερθούν –ακροθιγώς βέβαια- στον νόμο του 1982 που πράγματι αποτέλεσε τομή για τα ιδρύματα ως αποτέλεσμα και των αγώνων του ρωμαλέου τότε φοιτητικού και πανεπιστημιακού κινήματος, που ξέρω ότι είναι κάτι που σας ενοχλεί.

Επιμελώς, λοιπόν, έγινε προσπάθεια, αλλά νομίζω ότι σήμερα αποκαλύφθηκε. Αποκρύπτεται ότι ένα νόμος που ψηφίστηκε με ευρεία κοινοβουλευτική θερινή πλειοψηφία αντιμετώπισε την απαξίωσή του τόσο στην ακαδημαϊκή κοινότητα και δεν εφαρμόστηκε, όσο και στην κοινωνία. Και γι' αυτό έναν χρόνο μετά, όπως είπε και ο Υπουργός, με κατεπείγουσα διαδικασία αντικαταστάθηκε από τον «νόμο Αρβανιτόπουλου».

Σε αυτά που είπε ο Υπουργός θα ήθελα να προσθέσω τρία μικρά πραγματάκια: Πρώτον, σε αυτούς που ακόμη και σήμερα θεωρούν ότι έπρεπε να συνεχίσουν να υπάρχουν τα συμβούλια, δεν άκουσα τίποτε για το αν αυτά επηρεάζουν την αυτονομία των πανεπιστημίων και το αυτοδιοίκητο, πράγμα το οποίο έχουν ως επιχείρημα για τα προτεινόμενα από εμάς Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας, βάζοντας μάλιστα κάποιοι και θέμα αντισυνταγματικότητας.

Το δεύτερο στοιχείο, το οποίο το ανέδειξε ο Υπουργός, ήταν η κατάργηση του τμήματος.

Θα σας πω κάτι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ξέρετε ότι τα τμήματα συνέχισαν να λειτουργούν άτυπα, διότι αλλιώς θα παρέλυαν όλες οι υπηρεσίες του πανεπιστημίου, και περιμέναμε όλοι την εσπευσμένη νομοθέτηση του «νόμου Αρβανιτόπουλου», για να μπορέσει στοιχειωδώς να λειτουργήσει το πανεπιστήμιο;

Και τέλος να πω κάτι που αφορά την πανεπιστημιακή κοινότητα. Τι γινόταν με τις εκλογές των μελών ΔΕΠ, με τα κλειστά εκλεκτορικά; Επτά μέλη εκ των οποίων τα τέσσερα, αν είχαν συνεννοηθεί με τον πρόεδρο του τμήματος, μπορούσε να εκλεγεί. Πού είναι,

λοιπόν, η έννοια της ακαδημαϊκότητας και της αριστείας, που χρειάστηκαν πλειάδα μεταβολών και ρυθμίσεων, για να μπορέσει στοιχειωδώς να αποδοθεί η ακαδημαϊκότητα.

Κατηγορηθήκαμε ότι υποβαθμίζουμε τα μεταπτυχιακά σε μια συζήτηση που περιστρέφεται φυσικά γύρω από τα διδάκτρα, αποσιωπώντας ή και απαξιωνώντας εξαιρετικά προγράμματα δίχως τέλη φοίτησης.

Και είναι πολύ χαρακτηριστικό και πραγματικά ενδιαφέρον αυτό που είπε ένας άνθρωπος που προέρχεται από τη δημοκρατική Αριστερά, ο κ. Θεοχαρόπουλος, ότι τα μεταπτυχιακά χωρίς διδάκτρα είναι λαϊκισμός. Με την έννοια αυτή, το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων από το οποίο προέρχομαι, το Πάντειο Πανεπιστήμιο είναι φορείς λαϊκισμού, γιατί παρέχουν αυτά τα προγράμματα απολύτως δωρεάν και ταυτόχρονα τα προγράμματα αυτά τα εμπιστεύονται οι ελληνικές οικογένειες για τις σπουδές των παιδιών τους, ενώ και οι διεθνείς κατατάξεις τοποθετούν αυτά τα πανεπιστήμια πολύ ψηλά.

Να κάνω και μια άλλη παρατήρηση για το θέμα των μεταπτυχιακών. Έχει γραφτεί στις εφημερίδες ότι πράγματι έχουμε πολύ σπουδαία πανεπιστήμια στην Αθήνα με μεταπτυχιακά που έχουν διδάκτρα 12.000 ευρώ, και μάλιστα εκεί υπάρχουν καθηγητές που δηλώνουν από οκτώ έως δώδεκα μεταπτυχιακά μαθήματα σε διαφορετικά προγράμματα σπουδών.

Είναι πραγματικά απορίας άξιον -και δεν άκουσα κάποιον να το διατυπώνει- πώς μπορεί ένας άνθρωπος να ανταποκριθεί σε όλα αυτά τα μαθήματα, στις υποχρεώσεις του στο προπτυχιακό επίπεδο, στα ερευνητικά προγράμματα -γιατί αλλιώς πώς θα προχωρήσει η εξέλιξή του- και για να μη χάσει τις δεξιότητές του, να κάνει και ελεύθερο επάγγελμα. Ποιοι, αλήθεια, κάνουν αυτό το διδακτικό έργο; Μήπως είναι οι στρατοί των διδακτορικών φοιτητών που εξαρτώνται από τους καθηγητές και κάνουν τα μαθήματα στη θέση τους αμισθί ή με κάτι για τον κόπο τους; Και μήπως αυτούς τους καθηγητές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή τη λεγόμενη «άριστη μειοψηφία», είναι αυτοί τους οποίους υπερασπίζεστε και που κάποιοι από αυτούς, λίγοι και μεμονωμένοι, απειλούν ότι θα κλείσουν τα μεταπτυχιακά;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα άλλο θέμα είναι αυτό που λέτε ότι «εντάξει, βρε παιδιά, στα μεταπτυχιακά μπορούμε να βάλουμε υποτροφίες ή δάνεια και οι οικονομικά ασθενείς να συνεχίσουν τις σπουδές τους».

Τι προκύπτει όμως; Υπάρχει η έκθεση του Κέντρου Ανάπτυξης Εκπαιδευτικής Πολιτικής της ΓΣΕΕ του 2008 που δηλώνει ότι οι μη φτωχοί που έχουν τελειώσει μεταπτυχιακό είναι εικοσιτέσσερις φορές περισσότεροι από τους αντίστοιχους φτωχούς. Ενώ και το αγγλοσαξονικό μοντέλο, όπως προκύπτει από διεθνείς δημοσιεύσεις, που έλεγε ότι, αν κανείς εξασφαλίσει ικανό αριθμό υποτροφιών από τα πανεπιστήμια, αυτό εγγυάται ίσες ευκαιρίες, έχει παντελώς καταρρεύσει τριάντα χρόνια μετά στις Ηνωμένες Πολιτείες και στη Μεγάλη Βρετανία και δείχνει ότι η εκπαιδευτική ανισότητα έχει μεγεθυνθεί, με άμεσο αποτέλεσμα τη μείωση της κοινωνικής κινητικότητας, ενώ και στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής αποδεδειγμένα τα φοιτητικά χρέη αγγίζουν το 1,3 τρισεκατομμύρια δολάρια.

Κατηγορηθήκαμε για πρόκληση εκροής πνευματικού κεφαλαίου. Μάλιστα, διαβάστηκε η ίδια δραματική επιστολή δύο φορές.

Εδώ, θα μου επιτρέψουν οι συνάδελφοι να πω ότι μάλλον πάσχουν από μία κυνική αμνησία, μάλλον δεν θυμούνται πότε ξεκίνησε και γιγαντώθηκε και κυρίως, τι έκαναν εκείνοι για την αντιμετώπιση αυτής της αιμορραγίας. Για να θυμηθούμε: Δεν προκήρυξαν ούτε μία θέση ΔΕΠ εκ των κυβερνήσεών τους για μία ολόκληρη πενταετία. Εμείς προκηρύξαμε πεντακόσιες και άλλες πεντακόσιες θέσεις για την επόμενη χρονιά. Δεν έδωσαν ούτε ένα ευρώ σε υποτροφίες για τα καλύτερα μυαλά της χώρας, όταν εμείς στη διετία, ουσιαστικά, ενισχύσαμε ένα πρόγραμμα υποτροφιών 202 εκατομμυρίων ευρώ για τα επόμενα τέσσερα χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Χρησιμοποιήσαν τους υποψήφιους διδάκτορες για την κάλυψη των εκπαιδευτικών κενών των ΑΕΙ χωρίς νομική κάλυψη της διδα-

κτικής τους προϋπηρεσίας, την οποία καθιερώσαμε, χρηματοδοτήσαμε μάλιστα με κονδύλια 42 εκατομμυρίων ευρώ και τρεις χιλιάδες επτακόσιους ωφελούμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Θα προσπαθήσω.

Η Αντιπολίτευση, λοιπόν, με πολύ συγκεκριμένο τρόπο εξέφρασε και την απόφασή της να ιδιωτικοποιήσει τα πάντα και να άρει το τελευταίο εμπόδιο, δηλαδή το άρθρο 16. Αναπαράγουν ένα μύθο, ο οποίος έχει παλιώσει ως μία μοντέρνα απάντηση. Και υπάρχουν πολλά ευρωπαϊκά παραδείγματα σε αυτή την κατεύθυνση, όπως για παράδειγμα στην Πορτογαλία που αυτή η μαγική συνταγή οδήγησε να ανοίξουν ιδιωτικά πανεπιστήμια, που έκλεισαν τα περισσότερα λόγω τραγικής ποιότητας και έλλειψης φοιτητών.

Ακούστε, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι. Εμείς αποφασιστικά επιμένουμε ότι η λύση είναι η διαρκής βελτίωση της ποιότητας της δημόσιας πανεπιστημιακής εκπαίδευσης που κτίστηκε με κόπους και θυσίες εδώ και δεκαετίες. Η στήριξή τους από το κράτος, την κοινωνία και τους καθηγητές, με λίγους πόρους, δυστυχώς, λόγω κρίσης, που θα κάνουμε προσπάθεια να τους αυξήσουμε, όπως είπε και ο Υπουργός και ο Πρωθυπουργός, χωρίς διδάκτρα και με ελάχιστα μέσα, κάνουν τα πανεπιστήμια και οι άνθρωποι που τα συναποτελούν πολύ καλύτερη δουλειά απ' όλα τα ιδιωτικά πανεπιστήμια που ιδρύθηκαν με τους ίδιους ευκαιριακούς όρους και μισθούς σε διάφορες χώρες, όπως προανάφερα. Αυτά είναι τα δεδομένα που υπάρχουν και όχι οι μύθοι.

Μέλημά μας είναι να ενισχυθούν τα πανεπιστήμια της χώρας, να βελτιωθούν, να εκπληρώσουν τον ακαδημαϊκό και κοινωνικό τους ρόλο και εν πάση περιπτώσει, παρ' ότι λένε ότι φέρνουμε το παιδί, αυτό είναι το καινούργιο και το κοινωνικά αναγκαίο, όπως απέδειξε με πολύ συγκεκριμένο τρόπο και με πλήρη τεκμηρίωση, ο Ευκλείδης Τσακαλώτος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Τελειώνω.

Αυτά που εξαγγέλλατε, λοιπόν, δεν είναι το μέλλον. Είναι ρετρό. Και η ουσιαστική συζήτηση που σήμερα πρέπει να ανοίξει, είναι στην κατεύθυνση που εμείς νομοθετούμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Η κ. Νίκη Κεραμέως εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας έχει τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα είμαι επιγραμματική.

Δέκα σημεία. Σημείο πρώτο: Πέρασαν επτά εβδομάδες συνεδριάσεων και έξι συνεδριάσεις της Βουλής, για να ακούσουμε επιτέλους διά στόματος Υπουργού μία εξήγηση για το γεγονός ότι είκοσι άρθρα του νομοσχεδίου δεν τέθηκαν σε δημόσια διαβούλευση. Είπε ο Υπουργός, μα πώς κάνετε έτσι; Δεν διαφωνείτε τελικά σε αυτά τα άρθρα.

Κύριε Υφυπουργέ, με όλον τον σεβασμό, η δημόσια διαβούλευση δεν είναι για τους Βουλευτές, είναι για την κοινωνία που θέλει να τοποθετηθεί, είναι για την εκπαιδευτική κοινότητα, η οποία από τη μέρα που έχουν κατατεθεί αυτά τα είκοσι άρθρα μάς βομβαρδίζουν –και καλά κάνουν– γιατί δεν είχαν την ευκαιρία να εκφράσουν την άποψή τους. Η δημόσια διαβούλευση επιβάλλεται από τον Κανονισμό της Βουλής. Δεν είναι για τους Βουλευτές.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Δεύτερον, ο Υπουργός, το έχουμε πει επανειλημμένως προσπαθεί απεγνωσμένα να διαπλάσει μία εικόνα συναίνεσης.

Είπατε, κύριε Υπουργέ, απ' αυτό εδώ το Βήμα ότι οι πρυτάνεις συμφωνούν σε όλα, πλην δύο σημείων. Όσο σας άκουγα, έλαβα δύο μηνύματα στο κινητό μου. Θα σας τα διαβάσω. Και τα δύο μηνύματα είναι από τους εκπροσώπους συνόδου πρυτάνεων.

Μήνυμα πρώτο: «Διαστρέφει πλήρως τις θέσεις μας». Μήνυμα δεύτερο: «Διερωτώμαι τι άλλο να κάνουμε. Στη Βουλή παρουσία όλων αναμεταδόθηκαν οι θέσεις μας». Αυτή είναι η απάντηση, κύριε Υπουργέ, της συνόδου πρυτάνεων για την οποία λέτε ότι συμφωνεί πλήρως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας

και Θρησκευμάτων): Θα μας πείτε ποιοι είναι;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Θέλετε ονόματα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ε, βέβαια, δεν μπορείτε να μην μας πείτε, ενώ διαβάζετε τα μηνύματα. Δεν είναι σωστό έτσι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Μπορώ να σας πω το ένα όνομα. Είναι η πρόεδρος της συνόδου πρυτάνεων. Θέλετε να πω και το όνομά της; Τη γνωρίζετε, φαντάζομαι.

Σημείο τρίτο. Μας είπε η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ ότι «επιμένουμε στο ότι το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους δεν έχει εκτιμήσει δαπάνες για πέντε από τις τριάντα επτά διατάξεις». Και μας λέει ότι «το κάνουμε για να τραβήξουμε την προσοχή της τρόικα». Κυρία εισηγήτρια, να σας θυμίσω ότι η υποχρέωση για αποτίμηση των δαπανών δεν είναι επιβολή της τρόικα. Είναι επιβολή του Συντάγματος, για το οποίο έχετε πει ότι θα είστε κάθε λέξη αυτού του Συντάγματος. Το έχετε πει αυτό και παρ' όλα αυτά φέρντε νομοσχέδια ακοστολόγητα. Από τις τριάντα επτά διατάξεις εν δυνάμει δημιουργούσες δαπάνες. Για πόσες είχε στοιχεία το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους να εκτιμήσει τις δαπάνες; Για πέντε. Δεν είναι η τρόικα, είναι το Σύνταγμα για το οποίο είπατε ότι θα τηρήσετε κάθε λέξη του.

Σημείο τέταρτο. Άκουσα με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον τους εκπροσώπους του ΣΥΡΙΖΑ ως όψιμους υπερασπιστές του νόμου Γιαννάκου. Μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση. Και ξέρετε τι μου έκανε εντύπωση; Κύριε Υπουργέ, εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ, θέλετε να μας θυμίσετε, εφόσον είστε όψιμοι υποστηρικτές του νόμου Γιαννάκου και του ασύλου, τον νόμο Γιαννάκου τον ψηφίσατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Του ασύλου, όχι του νόμου Γιαννάκου.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Τον νόμο Γιαννάκου, εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ, τον ψηφίσατε; Μήπως να θυμίσουμε στην κοινωνία, που μας παρακολουθεί, ότι όχι μόνο δεν τον ψηφίσατε, αλλά ήσασταν στην πρώτη γραμμή των διαδηλώσεων και ο Πρωθυπουργός και ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος εναντίον του νόμου Γιαννάκου. Ας μπει ένα τέλος στην υποκρισία, επιτέλους, σε αυτή την Αίθουσα.

Σημείο πέμπτο. Άρθρο 35 για την απαλλαγή από τα τέλη φοίτησης για φοιτητές οι οποίοι δεν έχουν τα μέσα να πληρώσουν τα μεταπτυχιακά τους. Κύριε Υπουργέ, μπορείτε να παρουσιάσετε όποια εικόνα θέλετε. Σας το έχω πει και στις έξι συνεδριάσεις αυτής της Βουλής ότι εμείς φυσικά και είμαστε υπέρ του να υπάρχουν κοινωνικές πολιτικές για φοιτητές οι οποίοι είναι από ευπαθείς ομάδες, οι οποίοι δεν είναι σε θέση να πληρώσουν διδάκτρα. Αυτό, όμως, που δεν μας έχετε πει εσείς για έξι συνεδριάσεις, κύριε Υπουργέ, είναι πόσο θα κοστίζει αυτή η απαλλαγή και το κυριότερο, πού θα βρείτε τα λεφτά. Πείτε μας τον κωδικό στον προϋπολογισμό από τον οποίο θα καλύψετε αυτά τα χρήματα. Γιατί αλλιώς, κύριε Υπουργέ, είναι δημαγωγία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σας τον είπα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Είναι δημαγωγία, αλλιώς, κύριε Υπουργέ, και μου θυμίζει πάρα πολύ έντονα το καλοκαίρι του 2015, όταν ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε το δημοψήφισμα, επικράτησε ένας πανικός και εν συνεχεία ο Πρωθυπουργός τι έκανε; Είπε «δωρεάν μεταφορικά για όλους». Εγώ δεν κρίνω εάν έκανε σωστά ή λάθος με αυτή την εξαγγελία. Κρίνω, όμως, το εξής: Το έκανε χωρίς να λογαριάσει τον ξενοδόχο. Ο ξενοδόχος ποιος είναι; Αυτός που πληρώνει. Αποτέλεσμα ποιο ήταν; Δημιουργήθηκε μια τρύπα 30-35 εκατομμυρίων ευρώ στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Και το μάρμαρο ποιος το πλήρωσε; Το πλήρωσε ο Έλληνας πολίτης, γιατί αυξήθηκε η τιμή του εισιτηρίου. Αυτή την εξαγγελία, λοιπόν, του Πρωθυπουργού «δωρεάν μεταφορικά για όλους» την πλήρωσε εν τέλει ο Έλληνας πολίτης.

Αυτό λέμε, λοιπόν, κι εμείς εδώ. Συμφωνούμε να υπάρχουν αυτές οι πολιτικές, αλλά πείτε μας συγκεκριμένα τον κωδικό από πού θα προκύπτουν τα χρήματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σας τον έχω πει.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Δεν μας τον έχετε πει, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Το είπα και δεν το ακούσατε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Σημείο έκτο. Μας είπε ο Υπουργός ότι η επι-

χειρηματολογία περί κλεισίματος μεταπτυχιακών -ότι θα κλείσουν τα μεταπτυχιακά κ.λπ.- «είναι γελοία επιχειρηματολογία». Έχω σημειώσει τα λόγια του.

Θα του θυμίσω τι είπε το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το οποίο κάνει κατά κόρον μεταπτυχιακά προγράμματα. Είπε επί λέξει: «Τυχόν νομοθέτηση του σχεδίου νόμου θα επιφέρει καταστροφικά αποτελέσματα στις μεταπτυχιακές σπουδές του ιδρύματος. Από τα τριάντα έξι διακεκριμένα μεταπτυχιακά, δύο χιλιάδες τριακόσιοι φοιτητές ελάχιστα θα είναι σε θέση να συνεχίσουν τη λειτουργία τους. Εκατοντάδες απασχολούμενοι σε μεταπτυχιακά θα οδηγηθούν στην ανεργία. Υποτροφίες -που τόσο σας κόπουν- σε υποψήφιους διδάκτορες θα διακοπούν. Η φυγή επιστημόνων και καθηγητών στο εξωτερικό θα ενταθεί». Εντάξει, η επιχειρηματολογία η δική μας είναι γελοία. Η επιχειρηματολογία του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών που έχει τέτοια φήμη, που έχει τόσο καλά μεταπτυχιακά προγράμματα, είναι κι αυτή γελοία, κύριε Υπουργέ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Εκατοντάδες σε τριάντα έξι μεταπτυχιακά; **ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ:** Διάβασα επί λέξει το δελτίο τύπου.

Σημείο οκτώ. Πανελλαδικές. Κύριε Υπουργέ, εδώ έχουμε το επόμενο επεισόδιο του saga. Οι πανελλαδικές εξετάσεις, οι οποίες αρχές Μαΐου εξαγγέλθηκαν από τον Πρωθυπουργό ότι καταργούνται. Δεν πέρασαν είκοσι τέσσερις ώρες και βρεθήκατε σε τηλεοπτικό πλάτο. Ερωτήθηκαν: Ωραία, καταργούνται οι πανελλαδικές. Δεν μας έχετε πει, όμως, πώς θα μπουν τα παιδιά στο πανεπιστήμιο. Απάντηση του Υπουργού: Αυτό δεν το ξέρουμε ακόμη. Πέρασαν δύο μήνες και το ΙΕΠ, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, το οποίο είναι υπό την εποπτεία σας, ανακοίνωσε το νέο σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια. Το ανακοίνωσε το ΙΕΠ, εκτός κι αν μας πείτε ότι το ΙΕΠ δεν είναι πλέον υπό την εποπτεία σας.

Το ΙΕΠ, λοιπόν, τι είπε: Ότι το νέο σύστημα πρόσβασης θα βασίζεται στις πανελλαδικές εξετάσεις και σήμερα ή χθες είχαμε το επόμενο επεισόδιο του δράματος. Διαβάζω τα λόγια σας: «Το σημερινό καθεστώς των πανελλαδικών θα είναι σύντομα παρελθόν». Κύριε Υπουργέ, λίγος σεβασμός στον κόσμο που μας ακούει.

Σημείο ένατο: Πολυτεχνείο Πανεπιστημίου Αιγαίου. Εδώ πέρα έχουμε δύο αποφάσεις της συγκλήτου του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Και οι δύο αποφάσεις λένε η έδρα της Πολυτεχνικής Σχολής να είναι στη Σύρο. Ως διά μαγείας το νομοσχέδιο ήλθε και έλεγε «έδρα της Πολυτεχνικής Σχολής Αιγαίου η Σάμος». Ακολούθησε μία ενδοκυβερνητική ρήξη. Την είδαμε όλοι στην επιτροπή.

Το τέλος, όμως, ποιο είναι; Μας λέτε ότι κακώς σας κατηγορούμε για υπερσυγκεντρωτισμό. Και όμως, κύριε Υπουργέ, ακόμα και σε αυτό καταλήγεται στην προσφιλή σας τακτική: Θα αποφασίσει ο Υπουργός εν τέλει για το ποια θα είναι η έδρα της Πολυτεχνικής Σχολής εντός δύο μηνών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κάνετε λάθος. Η σύγκλητος.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Εντάξει, θα με διορθώσετε αν κάνω λάθος. Σημείο δέκατο: Τα ξενόγλωσσα προγράμματα. Εκεί που νομίζουμε ότι τέλος πάντων μετά από τόσες μέρες συζήτηση θα υπάρξει μια σύγκλιση, θα υπάρξει μια υποχώρηση, υπήρξε κάτι προς την άλλη κατεύθυνση από τον Υπουργό. Έφερε νομοτεχνική βελτίωση στην οποία, ενώ αρχικά έλεγε για ξενόγλωσσα προγράμματα μόνο σε συνεργασία με το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος, τώρα λέει για ξενόγλωσσα προγράμματα μόνο σε συνεργασία με το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδας και αποκλειστικά για πολίτες χωρών εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και άλλος περιορισμός για τα ξενόγλωσσα προγράμματα. Νομίζω ότι οι προθέσεις σας είναι ξεκάθαρες, κύριε Υπουργέ.

Τελευταίο σημείο: Η τροπολογία 1197. Είναι η δική σας τροπολογία, κύριε Υπουργέ. Είναι αυτή που αναφέρει τη Γεωργική Σχολή με την οποία συμφωνούμε, όμως έχει και μια παράγραφο 3 την οποία θα ήθελα να μας εξηγήσετε. Αναφέρεται σε προηγούμενη ακρόαση του εγκαλούμενου από πειθαρχικό συμβούλιο. Είναι μια πρόβλεψη που βάχετε για δικαίωμα ακρόασης στο στάδιο μετά την πειθαρχική διαδικασία.

Εγώ έχω να ρωτήσω το εξής: Πρώτα απ' όλα, το δικαίωμα ακρόασης έχει ήδη καλυφθεί στην πειθαρχική διαδικασία. Γιατί προ-

βλέπεται δικαίωμα ακρόασης σε στάδιο που είναι διαπιστωτικής φύσεως; Πρώτο ερώτημα.

Δεύτερο ερώτημα: Θα ήθελα να ρωτήσω αν υπάρχει οποιοδήποτε πρόσωπο πίσω απ' αυτή τη διάταξη. Σας ερωτώ ευθέως αν υπάρχει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο να κρύβεται πίσω απ' αυτή την διάταξη.

Θα κλείσω με το εξής: Κύριε Υπουργέ, ελπίζουμε έστω και λίγο πριν από την ψήφιση να ενσωματώσετε κάποιες προτάσεις μας και ελπίζουμε να το κάνετε όχι για μας. Ελπίζουμε να το κάνετε για όλα αυτά τα παιδιά, τους άξιους νέους που θέλουν να μείνουν, να δημιουργήσουν και να προσφέρουν στη χώρα τους, για όλους αυτούς τους νέους που με κάθε ειλικρίνεια, κύριε Υπουργέ, ελπίζουμε να μην ακολουθήσουν την προτροπή σας να φύγουν έξω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Νίκη Κεραμέως.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για να αναφερθεί σε μία νομοτεχνική.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όχι. Έγινε ένα λάθος. Με συγχωρείτε. Μάλλον εγώ φταίω. Στη νομοτεχνική του άρθρου 87, στην περίπτωση β' της παραγράφου 12 αναφέρθηκε ότι διαγράφεται το όγδοο εδάφιο. Διορθώνεται στο ορθό ότι διαγράφεται το ένατο εδάφιο, ενώ το όγδοο εδάφιο παραμένει.

Δεν θα απαντήσω τώρα στο ερώτημα της κ. Κεραμέως. Θα απαντήσω μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Δημήτριος Κωνσταντόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη συζήτηση του σχεδίου νόμου αποτυπώθηκαν δύο απόψεις, της Κυβέρνησης για τον κρατισμό και τον έλεγχο των ΑΕΙ και η δική μας για ένα δημόσιο, απελευθερωμένο, ανταγωνιστικό, διοικητικά αυτοτελές και οικονομικά αυτοδύναμο πανεπιστήμιο με αξιολόγηση, διαφάνεια και λογοδοσία.

Είμαι βέβαιος, κύριε Υπουργέ, ότι γνωρίζετε τη λαϊκή ρήση ότι και οι τοίχοι έχουν αυτιά. Αυτό που ζήσαμε, όμως, με τη συζήτηση του νομοσχεδίου ήταν ότι απευθυνόμασταν σε αυτιά που έχουν τοίχους.

Δεν μπορεί να δικαιολογηθεί διαφορετικά η εμμονή και η επιμονή σας, κύριε Υπουργέ, να μη γίνουν αποδεκτές οι προτάσεις μας για το άσυλο, τα μεταπτυχιακά, τη συμμετοχή των φοιτητών, τα δικαιώματα των πτυχιούχων των ΤΕΙ, προτάσεις που έγιναν αποδεκτές απ' όλους τους φορείς.

Διατυπώθηκαν ενστάσεις και θέλω να αναφερθώ ενδεικτικά στις διαπιστώσεις της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής και στις θέσεις της ΑΔΙΠ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, καταθέτει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής την έκθεσή της. Τρεις παρατηρήσεις:

Πρώτον, για το άσυλο, με την προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 3 η αυτεπάγγελτη επέμβαση της δημόσιας δύναμης σε χώρους των ΑΕΙ επιτρέπεται μόνο σε περιπτώσεις κακουργημάτων και εγκλημάτων κατά της ζωής. Άρα η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής διατυπώνει προβληματισμούς, κύριε Υπουργέ, σχετικά με την προστασία κατά άλλων εγκλημάτων, ιδίως αυτόφωρων. Και σημειώνει ότι η διάκριση μεταξύ εγκλημάτων κατά της ζωής και εγκλημάτων κατά της σωματικής ακεραιότητας είναι ενίοτε δυσχερώς διαγνώσιμη κατά τον χρόνο τέλεσής τους.

Και εδώ προκύπτουν ερωτήματα, κύριε Υπουργέ. Πρώτον, ποιος θα κρίνει το αδίκημα και πότε; Δεύτερον, εάν πρέπει να επέμβουν οι αρχές, ποιος θα τις καλέσει; Φυσικά εδώ σύμφωνα με το νομοσχέδιο θα περιμένουμε αν και πότε θα συνεδριάσει το πρυτανικό συμβούλιο και βέβαια, αφότου έχει ολοκληρωθεί το αδίκημα, δηλαδή ποτέ. Τέλος, κύριε Υπουργέ, δεν απαντάτε γιατί δεν συμπεριλαμβάνατε το πλημμέλημα.

Δεύτερη παρατήρηση: Συμμετοχή μελών ΔΕΠ σε όργανα διοίκησης. Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής διατυπώνει τον προβληματισμό εάν είναι επιτρεπτή κατά το Σύνταγμα η μειοψη-

φική συμμετοχή των μελών ΔΕΠ σε όργανα όπως η κοσμητεία σχολής με ένα μόνο τμήμα καθώς και εάν πρέπει η συμμετοχή των φοιτητών να συναρτάται με τον χαρακτήρα των εκάστοτε ασκούμενων αρμοδιοτήτων. Αυτό κύριε Υπουργέ έρχεται σε αντίθεση με όσα προβλέπονται από το νομοσχέδιο. Εδώ περιμένω την απάντησή σας.

Τρίτον, όσον αφορά τα Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας, κύριε Υπουργέ, οι καθηγητές των ΑΕΙ μπορούν να είναι πλήρους απασχόλησης ή μερικής απασχόλησης σύμφωνα με το άρθρο 23 του ν.2009/2011. Χρήζει επομένως διευκρίνισης εάν οι καθηγητές μέλη των ΑΣΑΕΕ θα πρέπει να είναι πλήρους ή αποκλειστικής απασχόλησης ή όχι. Ποια είναι εδώ η απάντησή σας;

Κύριε Υπουργέ, να σας θυμίσω το πρόγραμμα «Γυρίζουμε Ελλάδα» που εξαγγέλθηκε πέρυσι τον Σεπτέμβριο στη ΔΕΘ από τον Πρωθυπουργό. Τότε είχε τονίσει ο Πρωθυπουργός ότι το πρόγραμμα έχει στόχο να δώσει κίνητρα επιστροφής στους ανθρώπους της νέας γενιάς που έφυγαν στο εξωτερικό, σε χιλιάδες νέους επιστήμονες που βρίσκονται στο εξωτερικό. Το πρόγραμμα αυτό, κύριε Υπουργέ, έχει πεταχτεί στις καλές νύχτες. Τα συμπεράσματα δικά σας.

Και έρχομαι στην ΑΔΙΠ. Η τοποθέτηση της προέδρου της ΑΔΙΠ επιβεβαιώνει όλες τις μέχρι τώρα ενστάσεις και διαφωνίες μας. Το άρθρο 44 ορίζει ένα ιδιότυπο σύστημα αξιολόγησης από την επιστημονική συμβουλευτική επιτροπή, η οποία από τον τρόπο συγκρότησης λειτουργίας και αποτελέσματος προκύπτει ότι δεν συγκεντρώνει τα χαρακτηριστικά και τη φιλοσοφία του πλαισίου διασφάλισης ποιότητας. Το ερώτημα που τίθεται εδώ, κύριε Υπουργέ, είναι για ποιον λόγο δημιουργείται ένας νέος θεσμός αξιολόγησης;

Έρχομαι στα διετή τμήματα με τα οποία συμφωνώ. Κύριε Υπουργέ, τα διετή προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης για τους απόφοιτους των ΕΠΑΛ σας είπαμε και στην επιτροπή ότι είναι σε θετική κατεύθυνση. Έτσι, στους απόφοιτους των ΕΠΑΛ θα δίνονται επαγγελματικά προσόντα και πιστοποίηση που μέχρι σήμερα δεν είχαν.

Όσον αφορά τη συμμετοχή των φοιτητών, στηρίζουμε το δικαίωμα συμμετοχής των φοιτητών για έκφραση γνώμης εντός των πανεπιστημίων. Δεν διαφωνούμε στο να ψηφίζουν και για θέματα που τους αφορούν, όπως είναι η φοιτητική μέριμνα. Δεν μπορούν, όμως, οι φοιτητές, κύριε Υπουργέ, να συνδιεικονούν.

Σε σχέση με τους πρυτάνεις και τους αντιπρυτάνεις, η θέση μας είναι ότι πρέπει να αναδεικνύονται από κοινό ψηφοδέλτιο με συμμετοχή στη ψηφοφορία μόνο των μελών ΔΕΠ που έχουν άλλωστε το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι.

Σχετικά με το άρθρο 32 για τα μεταπτυχιακά, η θέση μας κύριε Υπουργέ είναι ξεκάθαρη: ισότιμη πρόσβαση όλων στα μεταπτυχιακά και ιδιαίτερα στους οικονομικά ασθενέστερους. Δηλαδή, όπως είπαμε και στην επιτροπή, θέλουμε τους άριστους και όχι τους οικονομικά εύρωστους. Μάλιστα, είπαμε «να» σε ποσόστωση των δωρεάν μεταπτυχιακών και υποτροφίες για τους οικονομικά ασθενέστερους όπως είπα.

Τα μεταπτυχιακά με τα διδακτρά τους δεν μπορεί να είναι ο τροποδότης λογαριασμός των πανεπιστημίων. Όμως, η έγκριση, η κοστολόγηση, η αξιολόγηση και η πιστοποίηση των μεταπτυχιακών να είναι αποκλειστική αρμοδιότητα της ΑΔΙΠ. Δεν μπορεί να αποφασίζει ο Υπουργός και η επιτροπή που αυτός ορίζει. Δηλαδή, εδώ λέμε «όχι στον κρατισμό». Αυτά είναι θέματα της ΑΔΙΠ.

Άλλωστε μην ξεχνάτε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι την τελευταία υπογραφή την έχει ο Υπουργός.

Άρθρο 46. Θεσπίζεται το πέμπτο έτος ως μάστερ για τις σχολές πενταετούς φοίτησης. Ταυτόχρονα όμως στερείτε εν τοις πράγμασι από τους πτυχιούχους τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν ως μάστερ στη μισθολογική τους εξέλιξη. Το επιβεβαιώνουν άλλωστε με ανακρινόμενες τους οι ίδιες οι πολυτεχνικές σχολές.

ΕΛΚΕ. Το πλαίσιο είναι στενά γραφειοκρατικό. Καμμία ευελιξία. Τονίστηκε ιδιαίτερα και από τους φορείς. Δεν θα μπορούν να λειτουργήσουν επ' ωφελεία της έρευνας, όπως είπατε.

Θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας από το άρθρο 70 και εφεξής του νομοσχεδίου. Έχουμε ρυθμίσεις, όπως είπα στην επιτροπή και χθες στην Ολομέλεια, που δεν τέθηκαν ποτέ στην

διαβούλευση, αν και υπάρχουν ρυθμίσεις προς την θετική κατεύθυνση. Δεν υπήρξε διάλογος και διαβούλευση, ώσπου να εκφραστούν οι ενδιαφερόμενοι. Γι' αυτό και δεν έχετε τη συναίνεσή μας.

Κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο δεν δίνει καμμία προοπτική διανομοποίησης των ΑΕΙ. Αντί να σχεδιάζετε μια τρίτοβάθμια εκπαίδευση με βάση το μέλλον μιλάμε για το χθες αγνοώντας τις σύγχρονες απαιτήσεις και τις καινοτόμες προτάσεις όπως δημιουργία εθνικής ακαδημίας επιστημών και τεχνών, που θα έδινε κίνητρο στους νέους επιστήμονες να επιστρέψουν στην πατρίδα. Θα έδινε μια νέα προοπτική στη χώρα. Λείπουν τέτοιες προτάσεις από την ατζέντα σας.

Κύριε Υπουργέ, κατέθεσα μια τροπολογία που αφορά την ΕΤΕΜ. Οι πτυχιούχοι μηχανικοί των τμημάτων των ΤΕΙ προκειμένου να ασκήσουν τις επαγγελματικές τους δραστηριότητες πρέπει να είναι μέλη της ΕΤΕΜ. Η ρύθμιση αυτή θα αποτελέσει μια βάση για κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των ΤΕΙ και ιδιαίτερα των πτυχιούχων των ΤΕΙ. Σας καλώ έστω και τώρα να κάnete δεκτή αυτή την τροπολογία μας.

Άκουσα τον κ. Ξυδάκη. Εφόσον απουσιάζει δεν θα ήθελα να επεκταθώ περισσότερο, αλλά να του θυμίσω ότι το 2009 - 2011 ο κ. Ξυδάκης και τα άλλα αντιμνημονιακά κόμματα βρίσκονταν στο Σύνταγμα, όταν το ΠΑΣΟΚ ήταν αυτό που σήκωσε το βάρος να υπάρχει σήμερα χώρα. Τέτοιες συμπεριφορές των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης «στα τέσσερα», «γερμανοτσολιάδες» από μας δεν υπήρξαν ποτέ. Γι' αυτό θα έλεγα στον κ. Ξυδάκη «τα λίγα λόγια ζάχαρη και τα καθόλου μέλι». Γι' αυτό το ΠΑΣΟΚ, που σήκωσε το βάρος και υπάρχει σήμερα χώρα, ένα πρέπει: σεβασμός.

Να θυμίσω ωστόσο στον κ. Ξυδάκη, στον δρόμο της εθνικής στρατηγικής που χάραξε το ΠΑΣΟΚ και η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου, 2009 - 2011, ήρθαν και περπάτησαν αρχικά η κυβέρνηση Παπαδήμου, στην συνέχεια η κυβέρνηση Σαμαρά με τα τρία Ζάπεια και τα 18 δισεκατομμύρια ισοδύναμα και τέλος η κυβέρνηση «πρώτη φορά Αριστερά» του Αλέξη Τσίπρα με το πρόγραμμα Θεσσαλονίκης.

Γι' αυτό ένα και μόνο: Σεβασμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο κ. Αντώνιος Γρέγος, ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναφερθήκαμε και στις επιτροπές και κατά τη διάρκεια της Ολομέλειας στα άρθρα του νομοσχεδίου.

Θα ξεκινήσω όμως από ένα άλλο θέμα το οποίο, όμως, άπτεται της αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Πρόκειται για ένα αθλητικό γεγονός το οποίο έλαβε χώρα στα Σκόπια. Μιλάω για την αποχώρηση της Εθνικής Ομάδας Χάντμπολ από το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα διότι, παρά τις παρατηρήσεις και τις συστάσεις που είχαν γίνει, η διοργανώτρια αρχή δεν αφαίρεσε τα σύμβολα που προσβάλλουν την ιστορική μας μνήμη. Μιλάω για τον όρο «Μακεδονία» και κάποια άλλα σύμβολα. Συγχάρω την αρμόδια ομοσπονδία χάντμπολ και προτρέπω και τις άλλες ομοσπονδίες σε οποιοδήποτε αθλημα να πράξουν το ίδιο. Έχουμε κάνει και τις σχετικές συστάσεις στο αρμόδιο υπουργείο και ελπίζουμε κάποια στιγμή να πράξει εθνικά.

Μίλησε ο Υπουργός για μαύρο, άσπρο, για δημοκρατία. Ξέρετε ότι πολλά απ' αυτά είναι υποκειμενικά. Ποιος είναι μαύρος, ποιος είναι άσπρος τέλος πάντων, ποιος είναι δημοκράτης, ποιος είναι. Για σας εμείς δεν είμαστε δημοκράτες, για μας εσείς δεν είστε δημοκράτες. Όλα αυτά είναι πράγματα σχετικά.

Έχω μια πρόταση και ελπίζω να εισακουστεί αν δεν νομίζω να εισακουστεί από εσάς, σχετικά με την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Θα θέλαμε για συμβολικούς λόγους να ξεκινάει η σχολική χρονιά στις 14 Σεπτεμβρίου. Είναι η μέρα του Σταυρού. Για ευνόητους λόγους. Να γίνεται και ο απαραίτητος αγιασμός, να γίνεται η προσευχή, η έπαρση της σημαίας, όπως λέει ο νόμος. Εκτός φυσικά αν πέφτει σαββατοκύριακο.

Θα αναφερθώ λίγο στα άρθρα που αφορούν στην ονομαστική ψηφοφορία πολύ επιγραμματικά.

Για το άρθρο 34 θα ψηφίσουμε «Παρών» μόνο και μόνο για τη διάταξη που αφορά στη διευκόλυνση των φοιτητών ΑΜΕΑ. Είναι πάρα πολύ σημαντική διάταξη.

Και να πω για το άρθρο που αφορά την εκλογή των πρυτάνεων και των αντιπρυτάνεων ότι και εδώ θα ψηφίσουμε «παρών» γιατί

δεν μπορούμε να συμμετέχουμε στις διαδικασίες και συντεχνίες που αφορούν τον ΣΥΡΙΖΑ και τη Νέα Δημοκρατία.

Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί φυσικά από εκατόν πενήντα τρεις βουλευτές. Έτσι όπως ήρθε με αυτό το πλήθος τροπολογιών, ξεπεράσατε το σύνθημα του επείγοντος νομοσχεδίου και φέρνετε βροχή τροπολογιών. Αυτός είναι ένας νέος τρόπος νομοθέτησης. Θα ψηφιστεί, λοιπόν, από το μόρφωμα των ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ με εκατόν πενήντα τρεις ψήφους, διότι όπως έχουμε πει πολλές φορές, είναι πολλά τα λεφτά και πάρα πολλά τα προνόμια.

Το όραμα που επικαλέστηκε ο Υπουργός για την παιδεία, για εμάς είναι εφιάλτης. Φυσικά δεν πιστεύουμε τις εξαγγελίες του Υπουργού σχετικά με την παιδεία, γιατί δεν μπορεί να λειτουργήσει έτσι η παιδεία -και μιλάω για τα οικονομικά θέματα σε καιρούς μνημονίων.

Υπάρχουν πάρα πολλά άρθρα κατάπτυστα και σκοταδιστικά -θα χρησιμοποιήσω κι εγώ τον όρο- όπως το άρθρο με το οποίο θωρακίζεται η προστασία και η ασυλία τρομοκρατών και εγκληματιών και πάρα πολλών λαθρομεταναστών που δρουν μέσα στα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Είχα πει και στην επιτροπή ότι μια εγκληματική ενέργεια μπορεί να ξεκινήσει σαν πλημμέλημα, δηλαδή η ρίψη μιας πέτρας ή μιας μολότοφ θα ξεκινήσει σαν πλημμέλημα και να καταλήξει σαν κακούργημα με την αφαίρεση μιας ανθρώπινης ζωής. Τι θα κάνετε σχετικά με αυτό; Τι θα κάνετε με τους ανθρώπους που θα κληθούν να πάρουν τέτοιες αποφάσεις; Είστε υπεύθυνος για τις αποφάσεις τους και κυρίως είστε υπεύθυνος εσείς που φέρνετε και πάλι αυτό το κατάπτυστο άρθρο, όπως σας είπα και πριν.

Κατάπτυστο και σκοταδιστικό, επίσης, είναι το άρθρο που αφορά τη διαγωγή και μιλάω για το άρθρο 70. Η ανάγνωση και μόνο της παραγράφου 1 δημιουργεί σε όλους ερωτηματικά για το ποια εικόνα και κυρίως ποιες αντιλήψεις έχουν οι υπεύθυνοι του Υπουργείου Παιδείας Έρευνας και Θρησκευμάτων για τους πλείστους των Ελλήνων μαθητών της επικράτειας. Θεωρεί κανείς με την εν λόγω παράγραφο πως όλοι οι μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δεν έχουν την πρόποσα διαγωγή, κοσμιωτάτη εννοώ, απαξιωνοντας με αυτόν τον απροκάλυπτα προσβλητικό τρόπο το ήθος και την αγωγή που έχουν δεχθεί τόσο από την οικογένεια όσο και από το δημόσιο σχολείο. Προκαλεί αγανάκτηση και είναι άκρως αντιπαιδαγωγικό το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας Έρευνας και Θρησκευμάτων να ισοπεδώνει σαν οδοστρωτήρας όλους τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αφαιρώντας τη διαγωγή από τα απολυτήρια και τους τίτλους σπουδών, δήθεν, για να μην στιγματιστούν.

Θέλω να πω ένα σοβαρό στατιστικό στοιχείο που αφορά τον τομέα της έρευνας. Πράγματι υπάρχει ένα ζοφερό τμήμα. Να πούμε εδώ ότι η χώρα μας κρατάει την τελευταία δεκαετία, μόλις, την εικοστή έκτη θέση στη διεθνή κατάταξη παραγωγής επιστημονικών άρθρων και τη δέκατη ένατη θέση μεταξύ των είκοσι οκτώ χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με βάση τα πρόσφατα στοιχεία της IES.

Να αναφερθώ στις τροπολογίες. Σχετικά με την 1176/118, τη γνωστή τροπολογία που αφορά τους λαθρομετανάστες, θέλουμε να πούμε ότι ένοχοι δεν είναι μόνο ο αρμόδιος Υπουργός Μουζάλας, αλλά και κάποιοι δήμαρχοι που συνέργησαν σε αυτό το έγκλημα -ο Μπουτάρης, ο Καμίνης, και όλοι οι άλλοι τέλος πάντων- όπως επίσης αυτές οι συμμορίες των αλληλέγγυων, οι ΜΚΟ, αλλά και οι διεθνείς οργανώσεις, όπως η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ, η οποία και παίζει τον πιο βρώμικο ρόλο σε βάρος της πατρίδας μας και άλλων ευρωπαϊκών κρατών και πρέπει επιτέλους να ξεκινήσει η επαναπροώθηση των λαθρομεταναστών, να σταματήσουμε να χρησιμοποιούμε τον όρο πρόσφυγες-μετανάστες διότι ο πόλεμος στη Συρία τελειώνει. Πρέπει αυτοί οι άνθρωποι να ξαναγυρίσουν στην πατρίδα τους και να τη φτιάξουν όπως επιθυμούν.

Με την τροπολογία 1184/126 εισάγονται ειδικές ρυθμίσεις για την ολοκλήρωση εργασιών για τα υποβρύχια «ΠΙΠΙΝΟΣ», «ΩΚΕΑΝΟΣ», «ΜΑΤΡΟΖΟΣ» και «ΚΑΤΣΩΝΗΣ» που ανατέθηκε από το ελληνικό δημόσιο στο Πολεμικό Ναυτικό. Με το άρθρο 26 προβλέπεται η διάθεση επιπλέον 19,7 εκατομμυρίων ευρώ για την ολοκλήρωση πρόσθετων εργασιών πλήρους επιχειρησιακής απόδοσης στα εν λόγω υποβρύχια.

Είναι μια σωστή διάταξη την οποία υπερψηφίζουμε, αλλά με κά-

ποιες επιφυλάξεις. Κάπως αργά θυμόσατε την επιχειρησιακή ετοιμότητα των υποβρυχίων αυτών. Τα υποβρύχια αυτά θα έπρεπε ήδη να πλέουν στο Αιγαίο για την υπεράσπιση των χωρικών μας υδάτων. Ελπίζουμε ότι οι εργασίες θα ολοκληρωθούν τάχιστα. Με τα ζητήματα που αφορούν την εθνική άμυνα δεν παίζουν ούτε κωλοσιεργούν. Ό,τι ενισχύει την εθνική άμυνα απέναντι στους εχθρούς μας, μας βρίσκει σύμφωνους.

Για την τροπολογία 1186/128 αίρεται ο υφιστάμενος περιορισμός της ανανέωσης της θητείας των μελών του διοικητικού συμβουλίου του Μουσείου της Ακρόπολης κατά μία φορά, δηλαδή η θητεία του συμβουλίου παραμένει τριετής, αλλά δεν ανανεώνονται και προκύπτει νέα σύνθεση.

Από την έκθεση της αξιολόγησης συνεπειών προκύπτει η επιθυμία του αρμόδιου Υπουργού να ορίζει πρόσωπα της αρεσκείας του στο διοικητικό συμβούλιο του μουσείου, ικανοποιώντας προσωπικές επιδιώξεις, γνωριμίες και πολιτικά συμφέροντα.

Για την τροπολογία 1187/129, συμφωνούμε να διαλευκανθούν υποθέσεις οικονομικών εγκλημάτων, αλλά τονίζουμε πως αυτό θα πρέπει να είναι διαρκές και να αφορά, κυρίως, τα μεγάλα ιδιωτικά κεφάλαια και πολιτικά πρόσωπα που διαχειρίζονταν ή διαχειρίζονται δημόσια κονδύλια.

Εδώ να ρωτήσω τι γίνεται με τα χρέη των κομμάτων. Τα πληρώνετε αυτοί που χρωστάτε; Όχι βέβαια! Τα φορτώνεται ο ελληνικός λαός.

Συμπερασματικά, το εν λόγω νομοσχέδιο είναι απαράδεκτο από κάθε άποψη στο σύνολό του, πλην λίγων αποσπασματικών διατάξεων, που όμως χάνονται μέσα στο σύνολο.

Με βάση τα παραπάνω, θα καταψηφίσω το νομοσχέδιο. Απαιτούμε εθνική παιδεία, την οποία εσείς δεν μπορείτε να παρέχετε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννης Δελής.

Κύριε Δελή, είχατε πάρει τέσσερα επιπλέον λεπτά στην πρωτολογία σας. Θα σας δώσω πέντε για την οικονομία του χρόνου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Φοβάμαι ότι θα χρειαστώ λίγο χρόνο παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εντάξει, ας τα κάνουμε επτά.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν κάποιος παραμερίσει το κουνιαχτό της κούφιας αντιπαράθεσης του ΣΥΡΙΖΑ με τη Νέα Δημοκρατία αυτές τις μέρες και δει το νομοσχέδιο έτσι όπως πραγματικά είναι και όχι έτσι όπως θέλει να το εμφανίζει ο ΣΥΡΙΖΑ ότι είναι ή η Νέα Δημοκρατία να το βλέπει, τότε θα δει ότι αυτό το νομοσχέδιο δένει την τριτοβάθμια εκπαίδευση ακόμα πιο σφιχτά στο άρμα του κεφαλαίου και των επιχειρηματικών ομίλων.

Πού το στηρίζουμε αυτό; Πρώτα απ' όλα, δεν αναφέρεται καν και δεν ασχολείται καθόλου με τις ανάγκες των φοιτητών των λαϊκών οικογενειών που φτύνουν αίμα για να σπουδάσουν τα παιδιά τους. Και δεν αφορά βεβαίως, αυτό το νομοσχέδιο ούτε τους νέους επιστήμονες που συνθλιβονται από την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ ούτε εκείνους τους πανεπιστημιακούς δασκάλους που αρνούνται να γίνουν ορντινάντσες των επιχειρηματικών συμφερόντων. Σε άλλους απευθύνεται.

Απευθύνεται σε όλους εκείνους που έχουν συμφέρον να μετατρέψουν την ανώτατη εκπαίδευση, όπως και όλη την εκπαίδευση άλλωστε, σε υπηρέτρια των καπιταλιστικών κερδών -μοχλό της καπιταλιστικής ανάπτυξης το λέτε αυτό- σε όλους εκείνους που έχουν συμφέρον να μετατρέψουν τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ σε μεγάλα εμπορικά μαγαζιά με πελατεία τους τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Τα πιο σημαντικά του άρθρα το αποδεικνύουν.

Από το πρώτο ακόμα άρθρο βαθαίνει η αναχρονιστική διάκριση του πανεπιστημιακού και του τεχνολογικού τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης, αποδεικνύοντας πολύ απλά ότι αυτό δεν μπορεί να λυθεί στο πλαίσιο ενός εκμεταλλευτικού συστήματος, γιατί η καπιταλιστική αγορά έχει τους δικούς της κανόνες και είναι αυτή που οδηγεί τελικά όλες τις κυβερνήσεις να δημιουργούν όλο και περισσότερα ενδιάμεσα στάδια, διαβαθμίζοντας,

κατηγοριοποιώντας συνεχώς πτυχία και αποφοίτους, προκειμένου να μεγαλώνει το φάσμα των διαθέσιμων εργαζόμενων που είναι κατάλληλοι κάθε φορά προς εκμετάλλευση από τους εργοδότες. Και τις βέλτιστες πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ τις ξεπατικώνει πάρα πολύ γρήγορα.

Τόσα πολλά και διαφορετικά δίδακτρα δεν έχουμε ξανασυναντήσει σε νομοσχέδιο για τα ΑΕΙ. Δίδακτρα παντού, δίδακτρα στα μεταπτυχιακά, απελευθερωμένα, χωρίς καν αυτό το πλαφόν που υποσχέθηκε παλαιότερα ο Υπουργός, δίδακτρα στα κέντρα επιμόρφωσης και διά βίου μάθησης που θα λειτουργούν τα πανεπιστήμια, δίδακτρα στα ξενόγλωσσα προπτυχιακά προγράμματα που θα οργανώνουν τα ΑΕΙ, δίδακτρα στα διετή προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Και επιμένουμε, κύριε Υπουργέ, μια λέξη είναι η λέξη: «δωρεάν». Όμως αυτήν αρνείστε να τη βάλετε στο νομοσχέδιο. Βάλτε την κι εμείς θα αποσύρουμε την κριτική μας σε αυτό το σημείο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Είναι δημόσια, είναι δωρεάν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Και τα δημόσια ΙΕΚ είναι δημόσια, κύριε Υπουργέ. Μονάχα που δεν είναι και τόσο δωρεάν, όπως ξέρετε, κι εκείνα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δηλαδή;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Δηλαδή πληρώνουν δίδακτρα, χαμηλότερα από τα ιδιωτικά, αλλά πληρώνουν. Δωρεάν πάντως δεν είναι τα δημόσια.

«Το νομοσχέδιο των διδάκτρων», θα μπορούσε να είναι κάλλιστα ο τίτλος του.

Παρακάτω. Απαγορεύει τη μόνιμη και σταθερή δουλειά στους συμβασιούχους που εργάζονται σε όλες τις υπηρεσίες των ΑΕΙ και το αναφέρει ρητά στα άρθρα 13, 58, 64, 69.

Με τα άρθρα 5 και 10, που μιλάνε για τη διαδικασία ίδρυσης, συγχώνευσης, κατάργησης κ.λπ. των ΑΕΙ, μέσα από προεδρικά διατάγματα, δεν βάζετε μόνο κριτήρια δημοσιονομικά. Βάζετε κυρίως κριτήρια, ώστε αυτά τα ΑΕΙ να εναρμονίζονται ευέλικτα και γρήγορα στις ανάγκες των μεγάλων επιχειρήσεων. Γι' αυτό και στα πιο κρίσιμα ζητήματα για το κεφάλαιο, όπως εδώ, ή στα μεταπτυχιακά ή και στα διετή προγράμματα κατάρτισης θα μετράει και η γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού, όπου έχει ήδη πιάσει στασίδι ο ΣΕΒ, για να παρακολουθεί από κοντά και το τι γίνεται.

Όσο για τα νέα διοικητικά σχήματα που φέρνει ο ΣΥΡΙΖΑ στα ΑΕΙ, αυτό που ψάχνει με αυτό, όπως το έψαξαν άλλωστε κι όλες οι κυβερνήσεις, δεν είναι τίποτε άλλο από το να βρεθούν επιτέλους εκείνα τα διοικητικά όργανα στα ΑΕΙ που θα ικανοποιούν τα κριτήρια και θα ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των μεγάλων επιχειρήσεων στη χώρα μας.

Μιλάτε για δημοκρατία, με αφορμή την επαναφορά της φοιτητικής συμμετοχής στα διοικητικά όργανα των ΑΕΙ, εκτός φυσικά από αυτά τα περιφερειακά. Ποιοι; Εσείς, που η πολιτική σας, η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, ρημάζει τα δικαιώματα των φοιτητών, ρημάζει τα δικαιώματα της νεολαίας.

Η συμμετοχή του φοιτητικού και σπουδαστικού κινήματος θα είναι σημαντική, πράγματι, εφόσον γίνεται από τη σκοπιά της υπεράσπισης των διεκδικήσεών του, από την αποκάλυψη του χαρακτήρα των μέτρων που εισάγονται στις συνεδριάσεις αυτών των διοικητικών οργάνων κι όχι από τη σκοπιά, βέβαια, της ενσωμάτωσης τους στην επιχειρηματική λειτουργία των ΑΕΙ, όπως επιδιώκει η Κυβέρνηση και όλα τα αστικά κόμματα, με τις φοιτητικές παρατάξεις, μάλιστα, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ να πρωτοστατούν σε αυτή την κατεύθυνση και από κοντά και κάτι «αγωνιστές», κήρυκες του ακηδεμόνευτου φοιτητικού κινήματος, να ρίχνουν νερό στον ίδιο μύλο, τον μύλο της ενσωμάτωσης.

Στο νομοσχέδιο υπάρχουν κι άλλα άρθρα, περίπου είκοσι, στις λεγόμενες «λοιπές διατάξεις για την εκπαίδευση», για την υπόλοιπη εκπαίδευση, δηλαδή. Με το άρθρο 70, που αυξάνετε λίγο τον χρόνο της αναρρωτικής άδειας των αναπληρωτών, να μην βελτιώνετε κάπως την κατάσταση, γι' αυτό και το στηρίζουμε το συγκεκριμένο. Σε καμμία περίπτωση, όμως, δεν ικανοποιεί το δικαίωμα των αναπληρωτών εκπαιδευτικών να εξομοιωθούν στο

ζήτημα των αδειών με τους μόνιμους. Δεν πάνε άλλωστε πολλές μέρες που ο ίδιος ο Υπουργός σε ερώτηση του ΚΚΕ, αυτό το απέκλεισε κατηγορηματικά.

Με το άρθρο 71, βάζετε λίγο λάδι στην πληγή που εσείς ανοίξατε στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς με το πρόσφατο τέταρτο μνημόνιο, όταν καταργήσατε τη ρύθμιση του προηγούμενου Υπουργού. Επιστρέφете μια μικρή αρμοδιότητα στα υπηρεσιακά συμβούλια για τα εργασιακά των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, μόνο που ο μνημονιακός σας νόμος είναι εκεί και δεν ανατρέπεται με κάτι τέτοια και είναι πάντα μια διαρκής απειλή για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς.

Για τη γνωστή τώρα υπόθεση των πλαστών πτυχίων και την επανάληψη των εξετάσεων, ελπίζουμε –ελπίζουμε λέμε– αυτό να μη γίνει το πρόσχημα για απολύσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Να γίνουν νόμιμα τα πτυχία ή όχι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όσον αφορά τις τροπολογίες τώρα, θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Για την τροπολογία του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι συμφωνούμε με το σημείο που αναφέρεται στην αποζημίωση των κατοίκων του Δήμου Παιονίας και μιλάμε, βέβαια, για την Ειδομένη και τους Ευζώνους και θα το ψηφίσουμε, αν έρθει ως ξεχωριστό άρθρο και νομίζω ότι έτσι έρχεται. Ακόμα, όμως, κι αυτή την αποζημίωση βάζετε να την πληρώνουν οι μετανάστες μέσα από τα παράβολα που πληρώνουν στο ελληνικό κράτος; Τέτοια κοινωνική ευαισθησία;

Για την τροπολογία τώρα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, για τους συμβολαιογράφους, τι να πει κανείς; Το «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη» γίνεται ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί και το μπαλάκι το ρίχνετε στους συμβολαιογράφους.

Θα ψηφίσουμε, επίσης, την τροπολογία του Υπουργείου Άμυνας, μόνο και μόνο για να πληρωθούν οι εργαζόμενοι στα ναυπηγεία Σκαρामαγκά, τους οποίους συνεχίζετε να τους κρατάτε όμηρους, όπως συνεχίζει, βεβαίως, η πολιτική σας να απαξιώνει τις δυνατότητες αυτού του κλάδου, που η ανάπτυξη του θα είναι σίγουρη μονάχα στο πλαίσιο μιας σοσιαλιστικής οικονομίας.

Η τροπολογία που ασχολείται με τη μεταφορά των μαθητών και δίνει άλλη μια παράταση στην αβεβαιότητα μάς οδηγεί στο να σας ρωτήσουμε πότε σκοπεύετε, αλήθεια, να διασφαλίσετε το δικαίωμα στην ασφαλή μετακίνηση των μαθητών στα σχολεία, παρά τόσα χρόνια να σέρνεται αυτό το ζήτημα.

Στην τροπολογία του Υπουργείου Εργασίας, θέλουμε να δηλώσουμε –και νομίζω ότι έτσι έρχονται, σε ξεχωριστό άρθρο– ότι θα ψηφίσουμε τη διάταξη για το βιβλίο απασχολούμενων στις αγροτικές εργασίες, τους εργάτες γης δηλαδή, καθώς και τη διάταξη για τους πρώην εργαζόμενους της Βιομηχανίας Ζάχαρης, που τους τσάκισε η πολιτική σας, όπως άλλωστε και τον κλάδο της ελληνικής ζάχαρης, μαζί με τους τευτολοπαραγωγούς.

Θα ψηφίσουμε, εάν έρθει σε ξεχωριστό άρθρο, και εκείνη τη διάταξη της τροπολογίας του Υπουργείου Παιδείας που προβλέπει να λαμβάνετε υπ' όψιν μισθολογικά ως εκπαιδευτική προϋπηρεσία η προϋπηρεσία σε ιδιωτικά σχολεία.

Άφησα για το τέλος, γιατί αυτή είναι που πραγματικά δένει αρμονικά με το υπόλοιπο νομοσχέδιο, την αντεκπαιδευτική –και είναι ο επιεικότερος χαρακτηρισμός– τροπολογία είκοσι εννέα Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ για τους γυμναστές εκπαιδευτικούς, τους οποίους θα μπορείτε να τους μετακινείτε όπου θέλετε. Αφού κλείσατε και συνεχίζετε να κλείνετε σχολεία και να συγχωνεύετε τμήματα, αφού μειώσατε τις ώρες της φυσικής αγωγής στα σχολεία, έρχεστε να το αξιοποιήσετε τώρα αυτό, για να μετακινείτε αυτούς τους γυμναστές χωρίς να τους ρωτήσετε –που με την πολιτική σας λέτε ότι περισσεύουν– σε αθλητικά κέντρα και κολυμβητήρια αντί να διορίσετε σε αυτά μόνιμο προσωπικό από τους χιλιάδες άνεργους γυμναστές και γυμνάστριες.

Έχουμε μιλήσει για το νομοσχέδιο. Το καταψηφίζουμε επί της αρχής και βεβαίως τα περισσότερά του άρθρα. Θα είμαστε πιο συγκεκριμένοι στην ψηφοφορία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Δεληή.

Τον λόγο έχει ο κ. Γιώργος Μαυρωτάς, ειδικός αγορητής από

το Ποτάμι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα χρειαστώ πάνω από πέντε λεπτά. Θα είμαι σύντομος. Έχουν ειπωθεί αρκετά.

Θα ξεκινήσω από τους όρους «έκτρωμα» και «τερατούργημα» που χρησιμοποίησε ο κύριος Υπουργός για τον νόμο. Χρησιμοποιήθηκαν και από τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ για τον αντίστοιχο ν.4009/2011. Οπότε μην μας κάνει...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ένα-ένα δηλαδή;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι, απλώς χρησιμοποιήθηκαν και εκεί. Εάν κάνει αλγερινή εντύπωση το ένα, κάνει αλγερινή εντύπωση και το άλλο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Πραγματικό πολιτικό έγκλημα. Πάρτε θέση γι' αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Πείτε τα σε αυτούς που τα λένε αυτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Αυτό είπα, εσείς τι θέλετε να υπερασπιστώ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ούτε εσείς να υπερασπίζεστε τους όρους «έκτρωμα» και «τερατούργημα» των δικών σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεν υπερασπίστηκα αυτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Εγώ έχω κάποιες συγκεκριμένες ερωτήσεις, κύριε Υπουργέ. Υπερασπιζόμενος το ξεχωριστό ψηφοδέλτιο, είπατε πολλές φορές ότι πρέπει να ψηφίζουμε πρόσωπα και όχι κόμματα και το επανέλαβε και ο κ. Τσακαλώτος και χαιρόμαι που το ακούω αυτό. Εγώ προτείνω, λοιπόν, να το κάνουμε αυτό και στις φοιτητικές εκλογές, να βάλουμε το ενιαίο ψηφοδέλτιο -όπως έχουμε προτείνει εμείς- και να ψηφίζουν οι σύλλογοι πρόσωπα και όχι κομματικές, φοιτητικές παρατάξεις. Προχωρήστε και σε αυτό. Μην έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Σε ό,τι αφορά τις μεταβατικές διατάξεις, τα είπαμε και κατ' ιδίαν. Για το άρθρο 85 παράγραφος 2β' με τις τελικές μεταβατικές διατάξεις, θα ήθελα να επιβεβαιώσετε ότι το νέο καθεστώς για τη χρονιά 2018-2019 -και όχι από τη χρονιά 2017-2018 που έχουν ήδη δρομολογηθεί τα διάφορα μεταπτυχιακά προγράμματα- θα ισχύει όχι μόνο για τους φοιτητές αλλά και για τους διδάσκοντες, ό,τι ισχύει δηλαδή στα άρθρα 32-37. Θα πάνε από τον Σεπτέμβριο του 2018.

Επίσης, θεωρώ ότι χρησιμοποιείτε κάποια επιχειρήματα αλά καρτ. Δηλαδή η διαρχία που ήταν κακή όταν μιλάγαμε για τον πρύτανη και τα συμβούλια ιδρύματος, τώρα είναι καλή που μιλάμε για τον πρύτανη και το πρυτανικό συμβούλιο που θα προέρχεται από ξεχωριστό ψηφοδέλτιο. Κάποια στιγμή, δηλαδή, θα πρέπει να υπάρχει και μια συνέπεια στα επιχειρήματα.

Επίσης, λέτε ότι με τα μεταπτυχιακά θέλετε να δώσετε δουλειά στους νέους επιστήμονες. Βάζετε, όμως, έναν πολύ στενό κορσέ λέγοντας ότι το 80% θα προέρχεται από τα μέλη ΔΕΠ των τμημάτων που κάνουν το μεταπτυχιακό. Μένει λίγο για τους υπόλοιπους. Θεωρώ ότι είναι λίγο το 20%, εάν είναι πραγματικά η πρόθεσή σας να δώσετε δουλειά σε νέους.

Επίσης, εκτός από τους πρυτάνεις για το άσυλο στο άρθρο 3, έχει ενστάσεις και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Το διαβάσαμε και στην έκθεσή της. Αλλά την αγνοήσατε βολικά.

Και επιτρέψτε μου να κλείσω με κάτι πιο προσωπικό. Επειδή με προκάλεσαν και ο κ. Βερναρδάκης, και ο κ. Τσακαλώτος, και η κ. Αναγνωστοπούλου και ο κ. Σπίρτζης -τέσσερις φορές αναφέρθηκαν σε εμένα και με παρουσιάζουν ως δήθεν εχθρό του δημόσιου πανεπιστημίου, οπαδό του νεοφιλελεύθερου πανεπιστημίου, και του πανεπιστημίου της αγοράς- κύριε Υπουργέ, θέλω να πω κάτι. Ακούστε το, κύριε Φίλη, μπορεί να ενδιαφέρει και εσάς.

Επειδή, λοιπόν, με παρουσιάζουν ως οπαδό του νεοφιλελεύθερου πανεπιστημίου, να σας πω ότι είμαι παιδί του δημόσιου σχολείου και του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου, σε αντίθεση με αρκετούς Υπουργούς και Βουλευτές σας. Ως πανεπιστημιακός εργαζόμαι στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο που έχει δωρεάν μεταπτυχιακά και προσπαθώ να συμβάλλω στην προβολή του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου με το επιστημονικό μου έργο.

Και επειδή άκουσα πολλές διαλέξεις περί επιστημονικότητας σήμερα, ξέρετε, η απήχηση του επιστημονικού έργου έχει κάποιους συγκεκριμένους δείκτες για κάποιον πανεπιστημιακό, όπως είναι ο αριθμός των αναφορών στο επιστημονικό έργο, τα citations, που δεν είναι ούτε νεοφιλελεύθερα ούτε σοσιαλιστικά, ούτε αριστερά ούτε δεξιά. Και επειδή μπορεί να με ξέρετε ως αθλήτη, να σας πληροφορήσω, λοιπόν, ότι αν αθροίσετε όλες τις αναφορές στο επιστημονικό έργο και των δεκαεπτά Βουλευτών πανεπιστημιακών του ΣΥΡΙΖΑ, και πάλι δεν φτάνουν τις αντίστοιχες δικές μου. Όχι μόνο, λοιπόν, δεν αντιστρατεύομαι το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, αλλά αντίθετα είμαι απόλυτα στρατευμένος σε αυτό, συμβάλλοντας στην προβολή και στην καταξίωσή του με πράξεις και όχι με λόγια και είμαι περήφανος για αυτό.

Εν κατακλείδι, λοιπόν, εκφράζουμε δύο διαφορετικούς κόσμους για το δημόσιο πανεπιστήμιο. Το αφήγημά σας με το παρόν νομοσχέδιο είναι καλό για το κομματικό σας ακροατήριο, κακό όμως για το μέλλον της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαυρωτά.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεν νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι υπάρχει να πω κάτι. Νομίζω ότι έχουν διευκρινιστεί τα πάντα.

Εγώ θέλω πραγματικά να ευχαριστήσω το Σώμα. Εντάξει, οι εντάσεις καμιά φορά είναι μέρος της διαδικασίας, αλλά νομίζω ότι ακόμη και με αυτές τις εντάσεις υπήρξαν παρατηρήσεις που ενσωματώθηκαν. Έχουμε πει ότι η επόμενη χρονιά θα είναι η χρονιά της βαθμιαίας εφαρμογής του νόμου και είμαι σίγουρος ότι θα βρούμε και πάρα πολλά πράγματα που είναι ατελή και τα οποία ελπίζω να βελτιώσουμε. Πάντως εγώ ευχαριστώ όλους τους συναδέλφους και όλες τις συναδέλφισσες και το Προεδρείο προφανώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ολοκληρώθηκε για σήμερα η συζήτηση του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.50' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τετάρτη 2 Αυγούστου 2017 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: α) ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και συγκεκριμένα, διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής, επί των άρθρων 3, 15, 32, 34, 36 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 1177 και ειδικό 119/28-7-2017 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Οργάνωση και λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις» και β) μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας: «Μεταρρύθμιση της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, επείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.